

ANUL XII

IANUARIE

1897

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATA PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

G. STĂTESCU, N. R. DANILESCU, P. S. ANTONESCU-REMUS și AR. EUSTAȚIU
SUB PREȘEDINȚA D-lui I. KALINDERU

Ori-ice corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Șirbei-Vodă No. 3, București.

Comitetul de redacțiune aproba sau refuza publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL.
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
1897

PREȚUL ABOНАMENTULUI

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunciatul urmează a fi reprodat în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este solicitat pentru fiecare număr.

S U M A R U L

Tekir-Ghiol, de	G. STĂTESCU
Formalitățile proceselor-verbale de delict silvic, de	N. R. DANILESCU
Din Austria.— Privire asupra mijloacelor de transport în păduri, de	M. TĂNĂSESCU
Inițierea unei Societăți de agricultură și Comișii agricole (expunere de motive și proiect de lege), de	I. PITSCAK
Pădurea Chirislac, de	* * *
Comunicații și fapte diverse : Sérbătoare forestieră franco-rusă ; Comisiune de ameliorări agricole și silvice în Franță ; Bicicleta forestieră, de	* * *
Erată	
Informații	

D-nii autori de publicații forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați să comunice Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

31136

31 IANUARIE 1970

1977

TEKIR-GHIOL

In marginea mării Negre, la o depărtare de vreo zece kilometre, în direcția sud-vest de Constanța și în apropiere de viile și băile de mare de lângă acest oraș, se află un mare lac, care se chiamă Tekir-Ghiol.

Acest lac, încă puțin cunoscut în România, este destinat să devie în scurtă vreme un mare și însemnat centru balnear și de agrement, grație situațiunii sale admirabile și virtușilor medicinale a apelor sale.

Ca situație, lacul Tekir-Ghiol este despărțit de mare, în partea sa sud-estică, prin o bancă îngustă de nisip, iar de cele-lalte părți este înconjurat de sate, grădini și plantații, al căror teren, presintă ușoare ondulații, spre a da naștere la isvoare cu apă potabilă, alături de rare în imprejurim. Satele alăturate, populate mai mult cu tătară, formează comunități: Tekir-Ghiol cu 1270 locuitori și Tuzla cu 1065 locuitori.

Tekir-Ghiol fiind situat pe malul mării, are fără îndoială, caracterul climatic al unei stațiuni maritime, adică o climă aproape constantă și blandă. În adevăr, după observațiunile Institutului Meteorologic, maximele și minimele de temperatură nu se depărtează mult, ca în localitățile cu clime extreme, astfel că diferențele dintre veră și iarnă, nu sunt mari, niciodată brăzde. Temperatura mijlocie a iernii este de $0^{\circ}8$ C; a verii de $21^{\circ}2$ C; a primăverii de $9^{\circ}8$ C; și a toamnei de $13^{\circ}2$ C. Mijlocia anuală este de $10^{\circ}9$ C; mij-

locia lunară cea mai mică este în Ianuarie când termometrul ajunge la $-1^{\circ},1$ C, iar mijlocia lunară cea mai mare este în Iulie și August când termometrul ajunge la $22^{\circ},2$ C. Se poate face o idee și mai lămurită, de clima de la Tekir-Ghiol, comparând extremele sale anuale de maximum 36° C și de minimum -20° C, cu temperaturile de la București, unde totă lumea știe că am avut vara maxime de 41° C (la umbra) și iarna minime de -30 C (1886). Apoi, aceea ce este mai important din punctul de vedere climatologic, e că variațiunile temperaturelor mijlocii dintre zi și noapte la Tekir-Ghiol, sunt foarte mici în raport cu alte mări: cel puțin de 1° , și cel mult de 2° C. Cantitatea de apă meteorică, căzută sub formă de ploae și zăpadă, în cursul unui an, este de 420 milimetri; iar durata efectivă a strălucirei soarelui în cursul unui an este în termen de mijloc de 2406 ore, adică cu 233 ore mai mult ca la București. În fine vînturile dominante în cursul unui an sunt: vîntul de nord 22% , cel de sud 19% și cel de vest sau nord-vest 18% .

Originea lacului Tekir-Ghiol, este de sigur tot marea, de care s'a isolat prin cordonul litoral de nisip, format prin acțiunea apelor. Acest cordon de nisip fiind permeabil, probabil că dă naștere la curenți subterani, cari în mare parte alimentează lacul. Dar apa din lac fiind în cantitate mult mai mică în raport cu apa din mare, se resimte de acțiunea evaporației care se petrece la suprafața sa, ceea-ce contribue ca diferențe minerale sau săruri coprinse în ea, să fie mult mai concentrate de cât în apa de mare. Si pe lângă aceasta, acțiunea apel din lac asupra pământului pe care stagnează și asupra materiilor organice și minerale coprinse în acest pămînt, dă naștere și la un nomol, care nu se află în mare.

In adevăr, după analizele făcute, apa lacului Tekir-Ghiol conține de patru ori mai multă sare (clorură de sodiu) de cât apa marei, de șapte ori mai mult sulfat de magneziu

de cât apa de mare și de 22 ori mai multă bromură de magnesiū, de cât apa de mare¹⁾.

Iar nomoul care se află în toată periferia laculuī, cuprinde un extract apos, compus din hidrogen sulfurat, clorură, magnesie, sodiu, sulfat, bromură, calciu, fer, aluminiu, potasiu și puține materii organice; și un residuu compus din carbonat, calciu, fer, nisip și argilă și multe materii organice.

Cu această compoziție apă și nomoul laculuī Tekir-Ghiol, se pare a avea proprietăți terapeutice admirabile, cum nu se găsesc la alte lacuri sărate din țară, și cu atât mai mult cu cât se poate adăuga la efectele laculuī și efectele mărești, ale aerului de mare. și în adevăr, pe când acum caii-va ană, lacul Tekir-Ghiol era abia cunoscut și vizitat de căi-va suferinți din împrejurimi, astăzi vin din toată țara sute de bolnavi și mai toți se întorc sănătoși. După d. Dr. Chernbach, boalele cără se tămăduiesc aci sunt: Reumatismele articulare, Artritele, Scrofulele, Lymfatismul, Sifilisul inveterat și Eczema cronică. Din 95 persoane bolnave cără au luat băi în vara trecută la Tekir-Ghiol și cără au putut fi constataate de d. Dr. Chernbach, 75 său vindecat complet, iar restul de 20 în mare parte său ameliorat și în mică parte au rămas ca mai înainte.

* * *

Cer scuze cititorilor că într-o gazetă forestieră m-am apucat să vorbesc și de medicină. Am vrut să vorbesc de lacul Tekir-Ghiol ca apă, situație și climă — ceea-ce se poate coprinde în această Revistă — și a termina în scurt

1) Analize făcute de chimistii noștri, d-nii Saligny, Georgescu, Popovici și de alții chimicii ca d-nii Pisani, Göbl și Hosstien, ale căror rezultate sunt date în broșura d-lui Dr. N. G. Chernbach *Lacul Tekir-Ghiol*, și anume:

Clorură de Sodiu 55 p. 1000 în lac și 13,5 în mare.

Sulfat de magnesie 8,15 p. 1000 în lac și 1,37 în mare.

Bromură de magnesie de 22 ori mai multă în lac decât în mare.

cu lucrările ce Eforia spitalelor din Bucureşti și-a propus să facă la acea stațiune maritimă. Aceste lucrări sunt provocate tocmai de avantajele naturale, arătate mai sus, ale localității.

Eforia spitalelor, a luat în adevăr în stăpânire de la Stat, acum patru ani, un teren de vîrsta 130 hectare, situat între lacul Tekir-Ghiol și marea Neagră. Acest teren, în formă de plato, se scoară ca un amfiteatră atât despre mare unde formează o plage acoperită cu nisip, cât și despre lacul Tekir-Ghiol, unde formează o albie plină de nomol. Expoziția acestui teren către mare și lac este sud-estică, adică din cele mai avantajoase. Aci și-a propus Eforia să înființeze un spital sau sanatoriū maritim, pentru persoanele suferind și mai ales pentru copiii debili și scrofuloși. Planurile localului sunt deja gata și probabil anul acesta se vor pune în lucru. După devisele întocmite acest local va costa cel puțin 100,000 lei.

Dar, înainte de a se face clădirea, Eforia a luat deja măsură a pregăti terenul, alături de la insănătoșirea cu plantațiuni. Din primă-vară anului 1895 se lucrează în acest scop, plantându-se până astăzi vîrsta 65.000 puse de diferite esențe, adușă de la diseritele pepiniere ale Eforiei¹⁾. Său cheltuit până acum cu executarea acestor plantații și alte lucrări de întreținerea lor vîrsta 10,000 lei, și pe fiecare an se prevăd fondurile necesare de complectarea și întreținerea lor.

Se știe în adevăr influența hygienică a plantațiunilor și acțiunea lor asupra unor boale. În special plantațiunile sau pădurile de pină au o influență bine-făcătoare în contra frigurilor și tuberculozei. «Lucrările întrebuințăți în păduri de pină sunt indemnă la tuberculosă», zice dr. Festal, și «un tuberculos care vine de la începutul boalei să facă cură de aer în o asemenea pădure, are 50 la sută șanse

¹⁾ Sunt plantațiuni de salcam, cetea, pină austriacă, nucă, moliești, pină silvestri, duză, arțară, frasină, alună, etc.

de vindecare», zice dr. Deschamps. Emanăriile balsamice ale pinilor, dacă nu sunt tot-d'a-una un remediu infailibil în contra acestor boale, constituiesc însă tot-d'a-una cea mai bună profilaxie. Și plantațiile cară se fac și se vor continua la Tekir-Ghiol, sunt îndreptate mai mult asupra pinului. Deja între pueți plantați până acum, vr'o 15.000 sunt numai de pin.

Eforia spitalelor creând un asemenea stabiliment de sănătate publică, pe malul mărel și al lacului Tekir-Ghiol, în mijlocul plantațiilor și în apropiere de orașul și portul Constanța¹⁾, va realiza nu numai încă o mare saptă filantropică, pe lângă atâtea altele, dar va contribui, sunt convingi, a face în scurtă vreme din Tekir-Ghiol, o stațiune balneară și de agrement de prima însemnatate. Căci pe lângă eficacitatea apelor și aerului, pe lângă pozițunea sa excepțional de favorabilă, inițiativa Eforiei va contribui a face cunoscută această localitate, îndemnând lumea să vie din toate părțile țărei și încurajând a se face cu timpul noui stabilimente sau hoteluri.

Este drept a recunoscăte în astă privință meritul d-lui inginer I. M. Romniceanu, care ca director al Eforiei, a stăruit atât la Minister cât și la Eforie, să se ia terenul de la Tekir-Ghiol și să se facă din el un monument de caritate publică.

G. Stătescu

Formalitățile proceselor-verbale de delict silvic.

1. Ce este procesul-verbal. — Prin proces-verbal se înțelege actul scris făcut de un agent silvic de ori-ce grad sau clasă, de un primar, jandarm, de ori-ce alt funcționar administrativ sau ofițer

1) Orașul Constanța este un port maritim de mare viitor. Deja de când a devenit al României, populaționea sa a crescut de la 3000 la 10.000. Cu înființarea podului peste Dunăre și cu construcționea cheiului la mare (care este în lucru), Constanța va deveni în curând un port de o însemnatate europeană.

al poliției judecătorești căruia legea îl dă crezământ că tot ce se coprinde în acel act este adevărat.

Agenții de poliție silvică și Statul și și persoanelor juridice sunt ținuți să serie procesele-verbale pe formulare imprimate ce li se trimit din oficiu și în ordinea de numerotație a foilor pentru fiecare categorie de delict.

Când nu asemenea formulare ei le pot scrie și pe hârtie albă, parafată însă de șeful serviciului prin ceea-ce capătă un caracter de oficialitate.

Agenții proprietarilor particulari supuși regimului silvic trebuie să facă procesul-verbal de delict silvic pe coală timbrată de un leu pentru a fi valabil.

2. Crezământul proceselor-verbale înaintea justiției. — Crezământul pe care legea îl dă proceselor-verbale dresate de agenții silvici este mai mare sau mai mic, după cum este și gravitatea delictului. Acela care tratează despre flagrantul delict este crezut înaintea justiției până la înscrisarea în falș. (C. S. art. 39, alin. 1). Mai departe vom vedea ce se înțelege prin flagrant delict și prin înscrisare în falș. Acela care nu se referă la un flagrant delict este crezut numai până la dovedirea contrară (C. S. art. 39, alin. 1). Agenții de poliție silvică trebuie să facă procesele-verbale cu cea mai mare îngrijire și dreptate. Legea le-a dat multă incredere, și ei trebuie să dovedească prin urmare că nu fac abus de ea. Agenții silvici trebuie să se ferească dă nu folosi cumva această putere pentru a-și răsbuna pe dușmani lor. Să nu scrie în procesul-verbal nimic mai mult de cât faptele pe care le-a văzut și să descrie lucrurile întocmai aşa cum s'a petrecut. Când un agent zice de exemplu că copacul pe care deliciențul l-a tăiat era de esență gârniță și gros de 0 m. și 50 în circumferință, apoi trebuie să fie tocmai aşa; să nu fie cer în loc de gârniță, și grosimea să fie măsurată cu panglica, cu lăncișorul ori cu compasul de pădure.

3. Scrierea și subscrierea procesului-verbal. — Regula este ca procesele-verbale să fie scrise în întregul lor de agentul care a constatat delictul. Dacă agentul însă nu știe să scrie sau dacă este împediat din altă cauză de a-l scrie el însuși, atunci îl va da să îl scrie primarul, scriitorul comunii sau ori-ce altă persoană care știe carte.

Scrierea trebuie să fie citată, fără ștersătură sau rezătură, nici mărgălitură, nici note printre rânduri. Dacă se fac adăugiri, ele trebuie să fie făcute alături și legate printr'un semn cu corpul proce-

suluș-verbal, iscălindu-se și aceasta de către agent. De asemenea nu trebuie a se lăsa nicăi un loc gol și alb în coprinsul procesuluș-verbal de căt aliniatul și rândurile care nu ies complete.

Datele și ori-ce alte țifre se vor scrie în tot-da-una cu litere întregi, iar numele proprii de persoane și locuri se vor scrie cu litere mai groase și se vor sublinia.

Articolul 36 din codul silvic prevede că procesul-verbal trebuie să fie iscălit de agentul care l'a redactat și de delicuent. În cas de refus din partea delicuentului, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

Un proces-verbal neiscălit este nul, actul nu are nicăi o valoare.

Dacă așa fost de față mai mulți agenți la constatare și mai mulți agenți la făptuirea delictului, trebuie să iscălească cu toții. Dacă ar iscăli numai unul din agenți, actul se consideră că este făcut numai de agentul care l'a iscălit.

4. Incheierea proceselor-verbale. — În aceste acte se văd mai adese ori două date: una la începutul actului și aceasta este mai obișnuit data de constatare a delictului, și alta la sfârșit care este aceea de incheiere a procesuluș-verbal.

Incheierea proceselor-verbale diferă după cum este casul de flagrant delict sau nu. Pentru flagrantul delict codicele silvic ordonă categoric la alin. 1 de la art. 36 că «agenții silvice și orfice care alt funcționar administrativ sau ofițer public, sunt datorii a constata pe dată delictul și a incheia procesul-verbal», iar alin. 1 de la art. 41 C. S. zice «în casurile în care făptuitorii nu sunt prinși asupra faptului, agenții silvice, cu ajutorul forțelor publice vor aduna toate dovezile și vor incheia procese-verbale în asistență primarului orfice sau a sub-prefectului sau a ajutoarelor lor».

In casurile de flagrant delict, procesul-verbal se incheie în aceeași zi. Data constatării cu care începe procesul verbal este aceeași cu a închierii, care este lămurit indicată prin fraza... «încheiat la în ziua, luna și anul de mai sus» (vezi modelul No. 5).

In cele-lalte casuri de delict, le trebuie agenților un timp oare-care pentru a căuta și a constata delictul. Data închierii va fi dar mai târzie. Ea se va scrie căt mai deslușit la finele actului. După ea urmează imediat subscrierea agentului.

Când autorii delictului nu se pot descoperi de loc și trebuie să intrerupe cercetările, atunci agentul constată faptul și încheie un proces-verbal provizoriu de forma modelului No. 24, în care amână

încheierea procesului-verbal definitiv pentru altă-dată, arătând și motivele acestei amânări.

Procesul-verbal se trece în resumat la secția C. din condică de serviciu a pădurarului iar numărul pagină din condică pe care s'a transcris, se trece pe marginea actului la locul cuvenit (vezi model No. 1).

5. Afirmarea procesului-verbal. — Dacă pădurarul nu știe scrie, el va afirma constatarea să înaintea primarului, a judecătorului de ocol sau a ori-cărui alt agent al forței publice care va consemna într-un proces-verbal constatarea afirmată de agentul silvic (Art. 37 C. S.) Acest din urmă proces-verbal se face obiceiuit și dacă este loc, chiar pe actul încheiat de agentul silvic.

Procesele-verbale încheiate de agenții silvici cu cunoștințe de carte nău nevoie dă și confirmate de altă autoritate. Legea silvică nu cere aceasta. Ele ar putea să expediante numai cu îscălitura agentului sau a agenților care lău dresat. Totuși, pentru a le da mai multă tărie, părerea noastră este, și sfătuim chiar pe agenții poliției silvice, să afirme toate procesele-verbale de delictie înaintea primăriei unde agentul are reședința sau a primăriei unde locuște deliciuentul, ori în fine la primăria comună unde s'a comis delictul.

Fie că pădurarul știe carte sau nu, și, ori de cine este dresat procesul-verbal, primarul îl citește cu glas tare, întreabă pe agent dacă toate cele cuprinse într-însele sunt adevărate, și dacă răspunde afirmativ, atunci se notează și aceasta imediat la finele procesului-verbal al pădurarului, se spune data afirmării, sigiliul comunăi, și îscălește primarul și agentul. (Vezi modelul No. 1).

Citirea cu voce înaltă a procesului-verbal are de scop a pune pe pădurarii căruți nu știu carte, în stare dă descoperi erorile ce le-ar putea face acela care îi-a redactat actul sau erorile ce ar face chiar pădurarii căruți știu scrie, și a le îndrepta mai înainte de a expedia actul.

După afirmare nu se mai poate face nicăi o îndreptare, nicăi adăugire și dacă este neapărată trebuie să dă îndrepta sau complecta ceva, atunci actul trebuie făcut din nou.

Legea nu fixează timpul în care trebuie să facă afirmarea procesului-verbal dar, se înțelege de sine că ea trebuie făcută cât mai în grabă, dacă se poate chiar imediat după încheierea procesului-verbal ori cel mai târziu a doua zi.

6. Cuprinsul neapărat al procesului-verbal. — Crezământul de care am vorbit mai sus (No. 2.) că se bucură procesele-verbale

de delicte silvice înaintea justiției, îl să numări ca condiția ca ele să indeplinească formele cerute de lege. Unele din aceste formalități sunt indispensabile pentru ca judecătorul să se poată încredința despre vinovăția deliciențului.

Când asemenea forme lipsesc, procesul-verbal oră că devine nul sau că rămâne foarte slab așa, că delicienții scapă de pedeapsă, iar proprietarul pădurei rămâne pagubit de lucru instrăinat.

Agenții silvice inferiori, adică pădurari și brigadieri, a căror principală datorie este tocmai paza și protecția pădurii, trebuie să învețe să dresa actele de constatarea delictelor și facerea proceselor-verbale în așa chip ca să nu aducă perdeț proprietarului pădurii prin neștiința sau neglijența lor.

Am văzut formele exterioare ale proceselor-verbale. Să vedem acum și ceea ce trebuie să cuprindă ele neapărat pentru ca să fie bune. Ele trebuie să cuprindă cinci feluri de științe care sunt relative la:

- a) data comiterii delictului;
- b) la agenții cari au făcut constatarea;
- c) circumstanțele particolare și căruia delict;
- d) arătarea delicienților;
- e) natura delictului și urmările constatării.

Iată regulele de observat și științele de trecut în procesul-verbal pentru fiecare.

7. Data și locul delictului. — Prin dată se înțelege arătarea timpului și a locului unde s-a petrecut delictul.

Procesul-verbal începe tot-d'aua cu data constatării delictului, iar aceea a încheierii actului se scrie la sfârșitul textului. Ziua și ora când delictul a fost recunoscut, trebuie să fie precisiune. Dacă agentul nu are ceasornic care să-i dea exact ora, atunci se va arăta cu o aproximare în termeni populari zicând de exemplu, cam pe la amiază, pe la răsăritul soarelui, după apusul soarelui, după cină, etc.

Arătarea orei are o importanță deosebită pentru cuvântul că delictele săvârșite după apusul și înainte de răsăritul soarelui, adică în cursul nopței, se consideră ca o recidivă și osebit de pedeapsă în bană, deliciențul se pedepsește și cu închisoare de la trei zile până la trei luni, după gravitatea delictului.

In ce privește locul delictului, se arată numele pădurii și chiar al părții de pădure, unde s-a comis și unde s-a constatat delictul; apoi acela al comunei, plășii și județul de care aparține

pădurea, și în sine numele proprietarului pădurei. În pădurile amenajate se va arăta și seria, afectația și parcela sau parchetul în care delictul a fost comis.

Că o știință referitoare la loc, să consideră și arătarca vîrstei pădurii, în care s'a comis delictul. În crânguri, vîrsta pădurei este egală cu numărul anilor, ce are parchetul de la cea din urmă tâiere. În codrii, din potrivă, se consideră ca vîrstă a păduri etatea masivelor celor mai tinere și nu aceea a copacilor celor mai bîtrâni.

8 Numele și calitatea agentului care constată delictul.— După data cu care am vîzut că incep procesele-verbale, urmează obiceinuit numele, pronumele și calitatea agenților silvice, cari fac constatarea, începând cu acel care are gradul mai înalt sau care este mai în vîrstă. Se pune reședința fie-cărui. se face mențiune de jurămîntul depus și de însemnele distinctive ale funcțiunii sale de care trebuie să fie investit în tot-d'a-una când exercită acte de poliție silvică.

9. Imprejurările particulare fie-cărui delict.— **Flagrantul delict.** — **Complicitatea.** — După redactarea celor arătate mai sus, procesul-verbal va arăta toate circumstanțele în care s'a produs delictul. Se va spune categoric dacă delicienții au fost prinși în flagrant delict sau nu.

Prin flagrant delict se înțelege delictul pe care agentul îl prinde făcîndu-se sau care s'a săvîrșit acum de curînd. De exemplu: omul care este vîzut de pădurari stând lângă vitele sale care pășteau fără drept în pădure, se zice că este prins în flagrant delict de pășune. Tot flagrant delict este, și dacă omul se prinde fugăind vitele care un moment mai înainte, pășteau în pădure. De asemenea este un flagrant delict, dacă un individ este găsit în pădure, alăturî cu drumul, cu carul încărcat de lemn tăiate de curînd, și în car avînd instrumente de doborit și triunchiuri cari se potrivesc exact pe buturugile tăiate, ca grosime și ca esență.

Faptele trebuie descrise, așa cum s'a constatat.

Prin complicitate se înțelege participarea mai multor delicienții, la săvîrșirea unuia delict. Se consideră ca complice nu numai acela care ia parte direct la comiterea faptului, dar și toți acei cari prezesc, dați de știre sau dați ajutor, în orî-ce alt mod ar fi, pentru ca deliciențul să scape. — În asemenea casuri, procesul-verbal, trebuie să pescie faptele amînunțit și să fie redactat astfel, în cît să se vadă deslușit, că delicienții au fost înțeleși între denșii. Dacă acestă înțelegere se dovedește bine, complicitii devin

solidară, ceea-ce însemnează că fie-care în parte, devine răspunzător, de toate condamnările ce se vor pronunța în potriva tuturor tovarășilor săi. Când, dimpotrivă, nu se poate dovedi, din procesul-verbal, că delicienții au avut o înțelegere prealabilă, atunci fie-care rămâne răspunzător, numai de fapta sa proprie. În modelul No. 1 se vede un exemplu de proces-verbal, în casă de flagrant delict și de complicitate.

10. Numele și domiciliul deliciențului. — Recidiva. — Agentul care face procesul-verbal, va trece într'ensul numele de botez și de familie al deliciențului, apoi profesiunea sa și comuna în care locuiește. În casă când deliciențul este o femeie măritată, o fată sau băiat minor, un servitor, ucenic sau lucrător, atunci se va însemna și numele, pronumele, profesia și locuința bărbatului, a părinților, tutorilor sau a stăpânului lor, fiind că acești din urmă sunt răspunzători de faptele comise și de pedepsele pronunțate asupra soților, copiilor, și a servitorilor lor (Art. 1000 și 1001 Cod. civ. și art. 593 Cod. pen.).

De asemenea trebuie a se nota și vîrstă fie-cărui delicienț. Dacă el nu voiește să o mărturisi, se va aprecia de către agent și se va nota cu aproximativ. Notarea vîrstei este de trebuință judecătorilor pentru delicienții minori, spre a se convinge tribunalul, dacă că ați săptuit delictul, cu deplină pricepere și judecată sau nu, în casul când sunt mai tineri de 16 ani.

În fine trebuie să se indice dacă deliciențul este căzut în recidivă, căci în acest cas, osebit de amendă prescrisă de lege și care variază cu natura delictului, delicienții vor mai fi pedepsiți și cu inchisoare de la trei zile până la trei luni, după greutatea faptului.

Iată cum definește codicele silvic recidiva. Aliniatul al douilea de la art. 29 zice: «este recidivă când după trecerea de trei luni s'a dresat asupra acelorași indiviz un nou proces-verbal de delict.

Când tăierea lemnelor se face cu ferestrăul.

Când tăierea are loc între apusul și răsăritul soarelui».

Constatarea dacă asupra aceluiași individ s'a mai dresat vînun proces-verbal de delict în ultimele trei luni se face cu multă ușuroioșă din condica de serviciu a agentului. Se citește resumatul delictelor pe ultimele trei luni și dacă se găsește că i s'a mai făcut vînun proces-verbal de delict în acest timp se menționează aceasta notând în actul cel nou data și numărul foii procesulu-verbal cel vechi.

De asemenea trebuie a se trece și declarațiile ce delicienții vor face de la sine sau ca răspunsuri la întrebările agentului care

constată. Un exemplu de asemenea proces-verbal se vede în modelul No. 4.

11. Indicațiile caracteristice fiecărei categorii de delict silvice. — Vom vedea mai departe de câte feluri sunt delictele silvice și cără sunt mijloacele intrebuințate pentru descoperirea și constatarea lor. Cu acea ocazie vom arăta toate detaliurile caracteristice fiecărui delict. Aci spunem numai în mod general ceea ce mai trebuie notat în procesele-verbale pentru că ele să fie complete în ce privește coprinsul. Așa :

a) Când este vorba de furt de lemn, în procesul-verbal trebuie să se arate negreșit vîrstă lor, grosimea și cantitatea, apoi instrumentele, carele și vitele care au servit la comiterea delictului.

b) Pentru cele-lalte produse ale pădurii se va arăta natura și cantitatea proceselor extrase sauă tăietoare.

c) Pentru deliciile de păsunat se va arăta specia și numărul vitelor, cum și vîrstă pădurii în care s-au găsit vitele.

d) La deliciile de vînatăre se va arăta felul și numărul vînatului, apoi al armelor, curselor și a cănilor intrebuințați la vînat.

e) În fine dacă casul are loc, se va arăta și mijloacele de care agentul s-a servit pentru descoperirea și constatarea delictului, cum este : scrisoarea, sechestrul, arestarea, visita domiciliară și rechișitura forței publice.

12. Model de proces-verbal. — Dăm în cele ce urmează un model de cum se poate dresa procesul-verbal de delict pentru tăierea de arbori mai groși de 2 d. m. în circumstanță, cu cas de flagrant delict și de complicitate. Textul cu cicero este imprimat; textul cu italicice este scris cu mâna de pădurar sau brigadier în procesul-verbal, de primar în afirmație, și de guardul-general silvic în concluziune.

MINISTERUL AGRICULTUREI
INDUSTR., COMERC. și DOMENIELOR

Inspectia a silvică

Ocolul silvic No.

Pagina condicet.....

Proces-verbal de delict No.

Astăzi anul una mie opt sute nouă-zeci și șapte, luna Decembrie în ziua de două zeci, sub-semnatul Ion Prundeanu, guard-pădurar al Ministerului de Domenii, domiciliat în casa pădurii

situată la locul numit *Poiana Olacului din pădurea Statuluț Corbești*, pendinte de comuna Ohaba, plasa Sabaru, județul Ilfov, jurat și investit cu semnele distinctive ale funcțiunile mele, pe când făceam ocolnița pădurii *Corbești*, incredințată mie spre pază, între 4 și 5 post-meridiane, am surprins în flagrant-delict patru indivizi care furau lemne din pădurea *Corbești*, proprietate a Statuluț pendinte de comuna Ohaba plasa Sabaru, județul Ilfov și a cărei vîrstă este de 18 ani.

Somându-l cu glas tare să stea, delincenții s-au conformat. Apropindu-mă apoi de denești, am recunoscut pe d-lui Grăniceru Dumitru, de profesie agricultor și major, însorit de un vîr al său Ion Petricu, asemenea agricultor și major, de soția sa Maria Grăniceru, majoră, și de fiul lor George în vîrstă de 14 ani, care locuiește la părinți, toti locuitorii din comuna Ohaba, plasa și județul menționat deja mai sus.

Delictul s'a comis în pădurea *Corbești* la locul numit «Fântâna cu soc» și constă din tăierea cu secuirea a trei arbori. Tăierea se făcea de Dumitru Grăniceru; soția sa Maria și cu fiul lor George, curățau arborii de crăci. iar Petricu Ion îi păzea.

De față cu delincenții am constatat că toți arborii tăieți în delict erau de esență stejar (gârnită) în grosimea: unul de cinci decimetri, al doilea și al treilea de câte patru decimetri, în circumferință măsurată la înălțimea de 1^m;30 de la pămînt.

Vîrsta acestor arbori este de 18 ani, constatătă pe numărul rodurilor după buturugi.

Valoarea despăgubirilor civile cuvenite Ministerului Agriculturii și amenda pentru săvîrșirea delictului, se arată în tabloul anexat acestui act.

O secure și două topoare, de care s'au servit delincenții, cum și o căruță cu două boi le-am sechestrat și depus la Primăria comunei Ohaba.

Arborii tăieți i-am marcat cu ciocanul silvie, purtând marca ^{P.S.} ₈, aplicând câte două mărce pe triunghiuri, și câte alte două pe fiecare buturugă, și i-am lăsat pe loc.

Spre incredințarea celor constatați, am dresat acest proces-verbal pe care l'am încheiat în ziua, luna și anul menționate la începutul acestui act.

Guardul silvic al pădurii *Corbești*

(ss) Ion Prundeanu

Delincenții (nu știe scrie)	<i>Dumitru Grăniceru</i> <i>Maria Grăniceru</i> <i>George Grăniceru</i> <i>Ion Petricu</i>
--------------------------------	---

A F I R M A T I A

Inaintea noastră *Marin Ionescu*, primarul comunei *Ohaba*, s'a presintat D-l *Ion Prundeanu* guard silvic al păduri^ă statului *Corbești*, pendinte de această comună, căruia redactându-*î* procesul-verbal de maș sus și cetindu-*î* cu glas tare cele cuprinse într'ensul, a afirmat că toate aceste sunt adevărate.

Spre incredințare am incheiat acest proces-verbal la 21 Decembrie 1897.

(L. S.) Primar, (ss) *Marin Ionescu*.

C O N C L U S I A

Văzând procesul-verbal de maș sus, sub-semnatul *N. Dumitrescu*, guard general, șeful ocolului silvic No. 36 *Colțanii*, din inspecția a III silvică, domiciliat în comuna urbană „*Vălenii de munte*“ conchide și roagă Onor. Judecăterie a Ocolului No. 4 din județul *Prahova*, să bine-voiască a condamna pe preveniți din procesul-verbal de maș sus, la

Inchisoare prevăzută de art. 29 și 40 C. Sil.	Amenda	Restituire	Daune-interese Confiscarea	Observațiuni
—	16 lei 10 b.	—	20 lei 00 Confiscarea securii și a două topore nouă	—

în virtutea articolelor 19 alin. 3 C. S. modificat prin legea din 28 Maiu 1892; art. 35 și 42 C. S. din 19 Iunie 1881.

(L. S.) Guard general silvic
(ss) Șeful Ocolului No. 36 *Colțanii*
N. Dumitrescu

N. R. Danilescu

DIN AUSTRIA

O PRIVIRE ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT IN PĂDURE

Una din circumstanțele cele mai importante, cără influențează asupra valorei materialelor lemnoase, este fără îndoială înlesnirea mijloacelor de transport, deci în mod general putem afirma, că ușurința transportului, mărește valoarea lemnului.

In Austria se lucrează de mai bine de o jumătate de secol la laceri de canale, drumuri, șosele etc. în pădure, și de abia astăzi putem vedea progresele lor, căci acestea sunt lucrări de efectuat în zeci de ani, iar nu într'o lună, ori două.

Pentru pădurile de câmp și coline, situațiunea terenului fiind mai avantagioasă, de o dată să a început cu construirile de șosele, cără la început erau mai rare, dar a căror rețea s'a îmulțit în mod treptat, astfel că astăzi, în această regiune, se poate spune că transportul se face cu multă ușurință.

In pădurile ce ocupă coastele și vîrfurile munților, lucrurile nu s'a petrecut tot așa de lesnicios, și forțamente a trebuit să se treacă printr'o serie de experiențe, unele chiar foarte costisitoare.

Mai de mult, adică acum 40—50 ani, când se pretindea acolo că pădurile au început să se exploate mai sistematic, mijloacele de transport la munte, erau cu mult mai avansate de cum sunt astăzi la noi. In Austria găsim utilizându-se apa; șoselele fiind foarte rare în pădure, construite mai mult pentru transportul sărelor de la mină, cum este șoseaua Steinberg din ocolul Aussee în Steiermark. Apa ca mijloc de transport, acolo unde debitul era mare și lesnicios, se întrebuiuță singură, fără nică o altă lucrare de artă, și se continua și astăzi pe unele părți, de și mai rar, cum de exemplu pluitul pe riurile mari ori pe lacuri. Acolo însă unde debitul era mai mic, adică pe părăele de munte, se construiau opusturi (Klause, écluse) și când trebuia să se facă un transport, se închideau porțile și apa se aduna treptat; se alegea cu deosebire timpurile ploioase. Volumul apei mărindește până amenință să trece peste opus; atunci, printr'un mecanism de pârghii, se deschidea porța, apa curgea repede și în volum destul de mare, pentru a tiri cu densa buștenii ce intălnește în drum. Astfel, trunchiuri de brad, molift, melez și chiar de fag, pluteau până devale la locurile de deposit, situate lângă bune șosele și unde pentru oprirea buștenilor se construiau

un fel de opritorii puternice, numite *Rechen* (stăvilare), cea mai mare parte în zidărie cu piatră, constituind un fel de basin de recepție și de unde prin canale de 1 m. largime, construite în lemn rotund, se conduceau, tot prin plutire, buștenii în diferitele părți ale depositului.

Asemenea opusturi sunt foarte multe în Austria; astfel, cea de la Grundlsee, nu aşa mare, dar în piatră zidită, a costat 7334 florini; sunt altele și mai mici ca cea de la Teplitzsee, care a costat 3676 florini. În Nord Tirol găsim unul din cele mai mari opusturi din Austria, numit Herzerzog Johann Klause, construit în bârne de brad, cu 2 porți mari, este aproape de hotașul Bavariei, în ocolul Brandenberg. Acest opus stringe la spatele său un volum de 223 mii metri cubi de apă, un adevărat lac, care se acumulează pe vremurile ploioase în 24 ore, iar prin opus trece într-o oră, servind ca să transporte materialele lemnoase pe o distanță de peste 25 klm. până la stăvilarul din Kramsack (linia ferată Innsbruck-München). Aceste opusturi, care funcționează încă peste tot în Nord Tirol, sunt aproape părăsite astăzi în mare parte din Stirea, pe unde calea ferată ori șoselele au străbatut locurile cele mai rele ale munților.

Stăvilarele au urmat și ele soarta opusturilor, fiind părăsite, de și au costat sume mari de bană, în toate părțile unde său construit șosele, și unde prin urmare opusturile au fost lăsate în ruină.

La noi, un opus, 'mă aduc aminte că am văzut pe apa Brăteșulu, în pădurea statului, Tarcău, din județul Neamț, construit acum vîro 12 ani de către antreprenorul Gridov, deci noi putem zice că incepusem cu ceea-ce Austriacă, Germania, Franceză căuta să înlocuiască ca nu tocmai practic, în loc să ne apropiem de la ei experiența câștigată cu atâtea cheltuieli, și să ne angajem de odată în mijloacele cele mai bune de transport, pe care ei le crează astăzi. De altminteri, acel opus era făcut de un particular, cu spesele lui, și pentru o exploatare pasageră. Statul român însă nu a făcut nicădată până în prezent, și dacă am căuta asemenea lucrări astăzi, de sigur că nu la stat le vom găsi.

In Austria, mai de demult, transportul buștenilor pe coastele munților până în vale, se făcea de a alunecușul, pe unde locul era mai propice, și trecând dealungul prin pădure, sau înlesnind cu primitive șilipuri în lemn rotund; în definitiv se facea intocmai cum astăzi se face în pădurile noastre de munte, pe acolo pe unde se exploatează, iar pagubele aduse pădurii se înțelege că erau aceleași pornind din isbirea și sdrelirea copacilor.

Acesfe mijloace de transport aveau multe defecte, astfel :

1) Mulți arbori din cei rămași în picioare, fiind isbiți prin transportul buștenilor, se uscau nu după multă vreme ;

2) Bușteni mai mari de 6 metri, de reșinose, nu se puteau transporta; cât despre lemnul foiose, era aproape imposibil;

3) Șilipurile în lemn, de și nu erau prea costisitoare, variind metrul curent cam împrejurul lui 1 leu și 40, dar erau de scurtă durată, așa că la o a doua exploatare trebuiau aproape refăcute de tot.

Văzând însă Austriacii că acest mod este dificil, că apa cu bușteni, venind cu putere, rupca malurile făcând însemnate pagube, ceea-ce l-a silit în urmă să cheltuiască cu întărirea malurilor prin barage în lemn și în piatră; văzând că comerțul nu se mulțumește numai cu bile de 6 metri, că cere bușteni mai lunghi, cari astăzi ating chiar 30 metri, său gândit a părăsi aceste mijloace primitive de transport. Astfel, de vre-o 20 ani, au inceput să construi în pădure drumuri impetruite de 2 metri lărgime, iar șoselele pe cari se rezemă aceste drumuri venind din diferite parcele, au de obicei o lărgime de 4 metri. În timpul din urmă, au construit în ocolul Offenssee șoseaua Kinnbach cu o lungime de 6 klm, pe pîrul cu același nume în munte, cu o pantă maximă de 5%, urcând de la o altitudine de 400 metri la 800 metri, cu poduri de lemn pe stâlpuri de piatră, cu apărători în contra avalanșelor, în fine o șosea model și de mare importanță, a cărei proiecte, aprobată și executare, s'a făcut prin agenții silvici respectivi, costând în sumă rotundă 50 mil florini. Această șosea s'a terminat în 1895, fiind deja incepută înainte cu 3 ani. Mai de demult, pe pîrul Kinnbach, forte stîncos și periculos, se făcea plutire, în care scop se construise și un opus, astăzi în ruină.

În ocolul Attergau, tot din direcția Gmunden (Salzkammergut), actualmente este în construcție o șosea, care se va termina în 1897, pe Valea Kienbach, pe o lungime de 4600 metri, largă de 4 metri, cu pantă maximă de 5%, prevăzută cu poduri de piatră, traverse de fer, și care costă 32 mil florini, ceea-ce face 7 florini pe metru curent.

Proiectele și execuțiunea aparțin șefului de ocol, d. Koller. Înainte, pe acest pârâu se făcea plutire, în care scop era construit un opus, astăzi în completă ruină. Tot în pădurile acestui ocol s'a construit mai de mult șoseaua Weyreggbach, cu o lungime de 16 klm. Șosele de acestea în pădurile din ocoalele secțiunii Gmunden

den, eminamente muntoase, am putea enumera astăzi sute de kilometri. Drumurile impetruite sunt foarte numeroase, și se construiesc sub supravegherea pădurilor, după ce traseul s'a făcut de șeful ocolului și fără studii ori planuri detailate, costând cam 4 leu pe metru curent. Pe unele părți, acest preț se reduce până la 1 leu 50 b.

Aceste drumuri sunt cele mai frecuente și fie-care ocol are un număr deja însemnat de klm., care pe unele părți ajunge la 60 pentru o suprafață de 4—5 mii hectare; deci ușor se poate vedea din aceasta cât de bogată este rețeaua mijloacelor de transport în cele mai multe păduri de munte ale Austriei.

Aceste drumuri, foarte practice de altfel, au servit în prima linie ca să înlocuiască plutitul pe pâraele mici, unde se construiau înainte și opusturi. Ele sunt construite de a costa, urcând de la baza muntelui până aproape de limita superioară a pădurei. Sunt două feluri de aceste drumuri, unele mai strimate (1 m. 50) cu pante repezic și unde transportul buștenilor se face cu oameni, armați de prăjini cu cărlige, cari pe timpurile ploioase ori pe zăpadă, târasc și lac să alunecă pe pantă buștenii la vale; mai jos însă pantele fiind usoare, transportul se face cu boi ori călări, cari târasc buștenii până la locurile de depozit în șoselele principale, de unde mai departe se transportă cu carele.

Până acum am arătat cum s'a înlocuit plutitul pe văile principale, cu șosele, iar pe văile secundare cu drumuri impetruite; să vorbim acum și de modificarea mijloacelor de transport de pe coastele și vîrfurilor munților, până la acele artere principale de comunicațiiune.

Am arătat mai sus că înainte, transportul buștenilor pe coaste, până în vale, se facea de a alunecușul direct prin pădure, sau se ajuta, peici pe cole, cu primitive silipuri în lemn; am arătat de asemenea și desavantajele acestui fel de transport. Mai în urmă, făcându-se tări rase pe suprafețe mari și materialul fiind la un loc, au perfecționat transportul, construind silipuri complete în lemn rotund (Hoizriese), urmând cea mai mare pantă sau mergend de-a coasta până în vale; experiența însă a dovedit că și aceste silipuri de lemn se deteriorează repede și nu permit transportul buștenilor lungi, de aceea tendința a fost și este de a se înlocui cu un nou mijloc *Riesweg*, și aceasta numai de vre-o 7 ani încoace. Acestea sunt niște canale săpate în pămînt, care este petros în general, având o profunzime de 30—40 cm. pentru o lărgime de 1 m. în curbe cu raze mari, ridicându-se mai sus nivelul din afară al curbei,

cu bușteni puși unul peste altul și lăsându-se nivelul în partea din năuntru, să că bușteanul ce ar aluneca în viteza lui cea mare, să nu sară afară din canal. Aceste Riesweguri se prezintă dar întocmai în forma unei albii săpate în pămînt, și urmând de obicei cea mai mare pantă, care pe unele locuri depășește chiar 45°. Acolo însă unde panta este prea repede, și unde natural bușteanul capătă o iuțală ceva mare, s'aș adoptat ceea-ce austriacii numesc Wolf, care este compus din 5—6 trunchi de arbori groși, cu capetele groase fixate pe o grindă mobilă, așezată d'asupra canalului la 2—3 metri, iar cepetele cele-lalte cioplite în formă rotundă, cad pe canal, formând o culisă strimtă, prin care bușteanul care alunecă trebuie să treacă, micșorându-și astfel viteza prea mare care poate să fie dăunătoare, însbindu-se în pămînt. Acest Wolf este așezat de obicei d'asupra pantelor prea repezi,

Rieswegurile sunt interesante și de mare folos, permitând transportul buștenilor de 30 metri lungime, cari până acum nu se puteau transporta pe cele-lalte canale, și în plus că trunchiurile nu se deteriorează de loc. Transportul pe ele se face vara pe timpuri plioase, dar mai mult iarna pe zăpadă.

Aceste mijloace de transport, de alt-fel foarte practice, sunt noui și nu se găsesc de cât în puține ocoale din direcțunea Gmunden — dar anul trecut s'aș făcut proiecte și pentru alte părți. Am vizitat mai multe din aceste Riesweguri, astfel în ocolul Offensee am parcurs Ascherriesweg care are o lungime de 3600 metri și care a costat 4000 florini, — Eipenbergrriesweg cu o lungime de 1800 metri și care a costat 2200 florini. În 1895 se construia Ameisleitenriesweg care pleacă dintr-o parcelă ce urma să se exploateze în acea iarnă și vine de cade în Eipenbergrisweg, pe care buștenii continuă a aluneca până la deposit. Se formează astfel cu început și după necesități o rețea complexă de aceste canale, cari sunt ușor de construit și pentru că metrul curent costa în medie 2 lei. Iuțala cu care buștenii parcurg aceste canale este prodigiosă, astfel pentru Ascherriesweg îi trebuie 6—7 minute, ceea ce face 600 metri pe minut. Pentru acest canal în momentul operațiunii sunt 12 supraveghetori, plasați în curbe așa ca să se vadă între ei și cări dau de veste îndată ce s'ar întâmpla ca un buștean să se rupă, sau să se strice ceva pe drum, pentru a se opri cu darea drumului de sus.

In Sud Tirol am văzut în ocolul Cavallese de munte, tot un fel de Riesweguri ca cele descrise mai sus, însă în loc să fie din o

singură linie, ele sunt trasate numai în curbe și urmând de a costa pante usoare de $10-20^{\circ}$.

Tot acest canal este o succesiune de curbe legate între ele prin câte un Wurf (aruncător) cără servesc pentru a schimba direcția unui buștean din o curbă de unde vine pe curba care urmează, micșorind în același timp vitesa câștigată de el. Acest Wurf este dirigeat în susul pantei, aşa că bușteanul care vine intră în Wurf ridicându-se la deal în virtutea vitesei căptăate pe o rampă, de obicei de 25° , care așează lungime de 6—7 metri și unde schimbându-și direcția în vederea povârnișului, intră singur în noua curbă, continuându-și drumul mai departe.

Wurf-Wegurile privite din față în proiecție verticală, așează de zig-zag și se usitează cu mult succes, însă așează inconvenientul că nu poate permite transportul buștenilor mai lungi de 6 metri. Aceste canale din distanță cam de 2 km. la 2 km., așează piețe de deposit, aşa că transportul se face treptat până în vale la șosea. Ele costă cam 1 leu 50 b. pe metru curent, serviciile aduse sunt foarte mari, iar distanțele se parcurg de bușteni cu multă repezicione dar mai puțin de cât Rieswegurile fără Wurf. Tot aici, în apropierea Predazzo, pădurea Panavegio situată cam între 1400 și 1200 metri altitudine, transportul pe coastă se facea nu ca mai sus ci în modul următor: Presupun că într-o parcelă să efectuezi o tăiere; arborii se debiteză în bușteni de maximum 6 metri lungime, se strâng cu oameni și se fac grămezi în diferitele puncte ale parcelei la distanțe de 60—100 metri una de alta, apoi de la fiecare grămadă începe să se construi chiar cu buștenii debitați niște canaluri vii, ca să mă exprim astfel, alegându-se de obicei căte o scoacă (vagas) și așezându-se buștenii subțiri la mijloc, apoi din ce în ce mai groși către marginea formând ca un fel de albie; prima parte care are lungimea unui buștean, adică 6 metri, făcută, se dă buștenii pe ea și se prelungește în același mod canalul mai la vale încă cu odată lungimea buștenilor, apoi se continuă tot așa mai departe până când marea grămadă de la început nu mai există; atunci începe să se da pe canal buștenii care au format prima parte a lui, așa că pe de o parte se formează un nou canal la vale, iar pe de alta se desființează extremitatea lui de sus. Toate aceste canale deosebite se dirigează astfel că mai la vale se intrunesc toate formând unul singur. În acest transport se formează și 2—3 piețe de deposit, după necesitate. Acest mod de transport este foarte ușor cu lucrătorii exersați, și costă cam 1 fl. pentru metru cub tăiat.

și transportat pe coastă pe o distanță de 1 klm.; — iar stricăciunile făcute cu acest mod sunt foarte mici.

Acestea sunt mijloacele de transport vechi și noui din direcțiunile Gmunden și Innsbruck, cără sunt și cele mai principale și înfloritoare din punct de vedere al importanței pădurilor, administrației și exploatarelor lor în întreaga Austrie.

Din cele ce preced conchidem, că plutirea s'a părăsit, înlocuindu-se în toate părțile unde șosele ori drumuri se puteau construi, cu acestea din urmă, cără de și sunt mai costisitoare la început, dar sunt mult mai utile, mult mai sigure de întrebuințat în tot momentul, pe ploaie și pe vreme bună, în fine șosele cără ridică valoarea materialului în pădure și prin urmare valoarea fondului, după cum vom arăta într'un alt articol.

Odată convins de avantajile reale ale acestor noui mijloace de transport, guvernul austriac pentru a le înmulți cât mai mult, și după necesitățile fiecărei regiuni, fiecărui ocol, nu a cruat nimic. Astfel, aceste cheltuieli au crescut în mod treptat, și dacă ne-am referi la ultimul deceniu 1884—93 găsim pentru direcțiunea Gmunden următoarele date:

Anii . . .	1881	1885	1886	1887	1888	1889	1890	1891	1892	1893
Sume chelt.cu în-										
treținerea șosele-										
lor, case de adă-										
post în păduri etc.	49320	49720	53210	57624	45944	46101	47912	49090	59658	64439
Sume cheltuite										
numai cu cons-										
truirea de șosele										
nouii	17604	8917	8708	6366	7424	8817	10943	4030	42417	41914

Acste sume socotite în florini său cheltuit în Direcțiunea Gmunden la anii respectivi, ceea ce ne dă numai pentru șosele noi propriu zis, în acel deceniu cheltuite, suma de 166.697 florini, căci întreținerea drumurilor deja existente, construire de case de adăpost etc., pentru același interval, s'a ridicat la suma de 523.000 florini, ceea ce în total pentru șosele noi și întrețineri avem 699.720 florini iar pe an în mijlocie 69.972 florini, cără pentru o suprafață pădroasă de 84.867 hect., că sunt pădurile Statului în direcțiunea Gmunden, revine la 82 kreuzeri pe hecitar și an la articolul îmbunătățirei mijloacelor de transport, ceea ce este foarte însemnat, — ca probă lucrările mari efectuate în acest deceniu.

Fiind că văzurăm ce s'a făcut în ultimul deceniu 1884—93 în direcțiunea Gmunden, de unde am putea generaliza pentru toată Austria, și cam ce tendințe pentru îmbunătățirea mijloacelor de transport sunt; să privim puțin și în țara noastră și să vedem ce

să făcut din acelaș punct de vedere și în acelaș interval, sau mai bine de la 1^o56, încă de când pădurile au devenit proprietate a Statului.

Cu regret cată să recunoaștem că Statul la noi de la acea dată până în prezent, pentru tot fondul său păduresc care trece 800 mii hectare, din punct de vedere al îmbunătățirei transportului nu a făcut nimic, nu a cheltuit nu 82 kreuzeri pe hecitar și an, dar nici o centimă, — până acum noi nu am ajuns se vede cu îmbunătățirile în domeniul silvic până la articolul mijloacelor de transport, de și propuneră în acest sens să făcut încă de mult.

In adevăr, prin texte de amenajament 'mă aduc aminte că s'a propus în special la câmpie pentru pădurea Căldărușanii, im-petrirea mai multor linii somiere drepte cu lungimi variabile de 4—8 klm. și cari însumau aproape 20 klm. în diversele serii, — dar au rămas numai propunere. De asemenea s'a propus șoselui de linii somiere în pădurile Comana, Cotmeana, Căscioarele, toate păduri frumoase, mari, de importanță, dar acelaș rezultat au avut. Fondul de 2% din venitul pădurilor care era speranța ameliorării pădurilor, s'a desființat în Martie 1896. Pentru mijloacele de transport la munte, nici vorbă nu este, căci dacă la câmp nu s'a făcut nimic, dar la munte, nici de gândit, — și de aceea pădurile noastre au așa mică valoare în raport cu ale străinătății, la material lemnos ca cantitate și calitate egal, — și de aceea mulțime de arbori putrezesc prin pădure fără a putea fi întrebuițați.

Silvicultorul român, astăzi în loc a fi întrebuițat mai mult în partea tehnică a gospodăriei silvice, el și perde mare parte din timp în administrație zadarnică, alergând de la un cap la altul al ocolului său, vecinie pe drum după anchete or denunțări de nici o importanță, asupra cărora cred că ar fi nemerit dacă Ministerul domeniilor ar lua niște măsuri mai energice, cu deosebire în casurile de calomnii, când cinstea silvicultorului este vexată în parte, iar prestigiul serviciului suferă în general.

Cu toate nevoile în cari ne aflăm, precum și față cu greutățile prin cari am trecut, trebuie să nu ne descurăjăm, din contră, să ne ofelim mai tare caracterul și rîvna de a lucra și a vedea realmente progresând meseria destul de grea ce am îmbrățișat, și care ca una ce este o sursă de producție a ţării nu poate să rămână în urmă, căci curențul progresului și al economiei naționale cată să o impingă mai departe.

Vorbind în general, deja astăzi, există progrese și gospo-

dăria pădurească, față cu 15—20 ani în urmă, însă de natură pur administrativă; să sperăm dar că se vor da și sumele necesare pentru îmbunătășirea și punerea în valoare a pădurilor, pentru care în prima linie sunt șoselele, drumurile, într-un cuvânt, căile de comunicațiune, căci numai ele sunt acelea cări ridică valoarea fondului, dând valoare chiar surcelelor; și Statul care este așa mare proprietar de păduri și care căă să fie model de gospodar, cu ușurință ar putea face acum oare cări sacrificii bănești, intrând de odată în lucrările mari de șosele și drumuri, profitând de experiența străinilor, iar nu a trece prin aceeași filieră tristă și costisitoare de plutire, silipuri etc., etc. Să nădăjduim dar că acesta va fi cel dinței lucru ce se va realisa, mergând paralel cu amenagerile, îndată ce organizarea serviciului atât de mult dorită, va fi terminată.

M. TĂNĂSSESCU

Inființarea unei societăți naționale de agricultură și a comițiilor agricole

D. P. S. Aurelian, prim-ministru și ministru al agriculturii, a pregătit un proiect de lege, pentru înființarea unei societăți de agricultură, pe care l'a și depus în Senat. Dăm în acest număr expunerea de motive și proiectul de lege al acestei societăți, abținându-ne de-o-cam-dată de la orice comentarii:

EXPUNERE DE MOTIVE

Agricultura este temelia pe care se reazimă în prezent și va trebui să se reazime și în viitor toată organizațiunea economică și socială a Statului român. Oricare ar fi dezvoltarea ce va lua cu timpul industria, totuși agricultura va rămâne pentru tot-dăuna o ocupație de căpetenie a poporului român. Cu toate acestea, până astăzi agricultura noastră, nu are nică o reprezentanță oficială care, îmbrățișând toate interesele agricole, să se ocupe cu măsurile privitoare la dezvoltarea și progresul producției pământului. Este timp ca această trebuință, adînc simțită, să fie satisfăcută.

Odinioară, când producția noastră agricolă se mărginea aproape numai cu îndestularea trebuințelor locale; când comerțul nostru de exportație era foarte neînsemnat, lipsa unei societăți, compuse din bărbați competenți în teoria și practica agriculturii și a industriilor anexe, se mai putea explica. Astăzi însă, când agricultura națională a luat o desvoltare atât de însemnată; când mai tot comerțul nostru de exportație este alimentat cu produse agricole, cu riscul de a compromite interesele noastre economice și sociale, nu mai putem priva țara de o instituție care în Europa civilisată a contribuit în gradul cel mare la prosperitatea agriculturii și a industriilor agricole.

De altă parte, dezvoltarea ce a luat agricultura pe toată suprafața globului; concurența ce se face productelor agricole europene de către țările trans-oceanice, ne îndeamnă a lucra din toate puterile pentru a face ca agricultura noastră să se folosească de toate descoperirile științei și ale practicei agricole.

In această ordine de idei, folosul ce va aduce înființarea unei Societăți naționale de agricultură este prea învederat ca să mai fie nevoie de a fi susținut prin verăo argumentare.

Dacă însă necesitatea înființării unei Societăți naționale de agricultură este învederată, nu mai puțin este simțită și trebuința de a se înființa în județe asociațiuni cari, rezemându-se mai cu seamă pe practică, să se ocupe cu interesele agriculturii locale. De aceea am gândit ca, în jurul Societății naționale de agricultură, care va fi Academia agriculturii noastre, să se grupeze asociațiuni agricole, compuse mai cu seamă din persoane cari se îndeletnicește cu practica agriculturii și a industriilor agricole. În acest scop am propus înființarea de comiții agricole în fie-care din județele țării.

Am crezut de cuvintă ca atât Societatea națională de agricultură, cât și comiții agricole, să fie recunoscuțe ca persoane morale, astfel ca, cu timpul, să poată să știe creeze mijloace cu cari să contribuiesc la progresul agriculturii, fără să mai aibă trebuință de ajutorul Statului. Și, în această privință, mă intemeez pe dărnicia recunoscută a Românilor în general și pe a agricultorilor în special. Sunt încredințat că nu va trece mult timp până când atât Societatea națională de agricultură, cât și comiții agricole, să ajungă să fie înzestrate cu o dărnicie care n'a lipsit niciodată Românilor când a fost vorba de a se încuragia aşezămintele folosite de Patrie.

Incredințat că prin alăturatul proiect de lege se răspunde la o necesitate simțită de întreaga lume agricolă, precum și de repre-

sentațiunea națională, vă rog, d-lor senatori, să bine-voiți a înzestra țara cu această instituțiune, pentru care ea va fi vecinic recunoșteoare.

Ministrul agriculturii, industriei, comerциului și domeniilor, **P. S. AURELIAN.**

PROIECTUL DE LEGE

Art. 1. Se înșințează, cu reședința în București, Societatea națională de agricultură din România.

Art. 2. Societatea națională de agricultură din România se compune din săse-deci membri titulari, aleși pe viață.

Ea se împarte în secțiuni al căror număr va fi determinat prin regulament.

Art. 3. La fondare, membrii se numesc de-a-dreptul de către ministerul agriculturii, industriei, comerциului și domeniilor, luând și avisul consiliului de miniștri.

In viitor, la cas de vacanță, înlocuirea se face prin alegere de către membrii titulari ai Societății.

Art. 4. Pe lângă membrii titulari, Societatea națională de agricultură are și una sută două-decăci membri corespondenți, cari vor fi aleși de către membrii titulari după constituirea Societății.

Art. 5. Membrii titulari, precum și membrii corespondenți, se aleg dintre românii cari se îndeletnicește cu diferite ramuri ale agriculturii sau cu științele aplicate la agricultură.

Art. 6. În afară de membrii titulari și de membrii corespondenți naționali, se aleg de către Societatea națională de agricultură patru-zeci de membri titulari și opt-zeci de membri corespondenți străini.

Art. 7. Atribuțiunile membrilor Societății naționale de agricultură, atât naționali cât și străini, se determinează prin regulamentul legel de față.

Art. 8. Societatea națională de agricultură din România alege din sinul său, și pentru termen de trei ani, bioul, compus dintr'un președinte, două vice-președinți, două secretari de ședință și un secretar general.

Secțiunile Societății aleg pentru trei ani biourile lor, compuse dintr'un președinte, un vice-președinte și un secretar.

Membrii biourilor sunt reeligibili.

Art. 9. Societatea națională de agricultură este alipită pe lângă ministerul agriculturii, industriei, comerциului și domeniilor. El prevede în bugetul anual sumele trebuincioase pentru mersul Societății

Art. 10. Ca organ al intereselor agricole ale țării, Societatea națională de agricultură se va îndeletnici cu toate cestiunile privitoare la dezvoltarea și încuragiarea agriculturii naționale.

Ca organ oficial, Societatea națională de agricultură va fi consultată de diferite autorități, în special de ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, asupra tuturor legilor și regulamentelor privitoare la agricultură; va fi însărcinată la facerea de anchete agricole, de inspecții și studii speciale, referitoare la diferite ramuri ale agriculturii; cu organizarea de expoziții și concursuri agricole și alte lucrări privitoare la agricultură.

Art. 11. Toate lucrările Societății naționale de agricultură vor fi inserate în „Analele Societății“.

Art. 12. Se înființează în fiecare județ un comitet agricol compus din persoane cărăi se ocupă cu agricultura sau cu ver-o industrie agricolă.

Numărul membrilor comitetului este nedeterminat.

Art. 13. Comiteturile agricole sunt asociații al căror scop este de a se ocupa numai cu interesele, cu dezvoltarea, cu încuragiarea agriculturii în coprinsul județelor respective.

Art. 14. Fiecare comitet își alege un birou, compus dintr-un președinte, două vice-președinti, două secretari și un casier.

Membrii biroului se aleg pe trei ani; ei pot fi realeși.

Art. 15. Veniturile comitetelor agricole se compun din cotizațiunile membrilor, din alocațiunile ce li să fac de către guvern, de către consiliile județiene și comunale și din donațiunile particularilor.

Art. 16. Budgetele comitetelor agricole se vor supune la aprobarea ministerului agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

Art. 17. Fondurile, ca și veniturile, atât ale Societății naționale cât și ale comitetelor agricole, nu se pot întrebui de căt pentru dezvoltarea și încuragiarea agriculturii și a industriilor agricole.

Art. 18. Societatea națională de agricultură, precum și comiteturile agricole, sunt persoane morale.

Art. 19. La inceputul fiecărui sesiun legislative se va distribui membrilor Parlamentului dările de seamă asupra activității Societății naționale de agricultură și a comitetelor agricole.

Art. 20. Un regulament, dat în forma regulamentelor de administrație publică, va determina modul de aplicare al legei de față.

Ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, P. S. AURELIAN.

PADUREA CHIRISLAC DIN TULCEA *)

Una din localitățile cele mai interesante ale României, din punctul de vedere forestier și pitoresc, este Chirislac, proprietate a statului, situată în comuna Toxof, din județul Tulcea.

Ca chestiune forestieră, numita localitate este interesantă, căci acolo se găsesc ultimele resturi de păduri, în mijlocul imenselor pustii ale Dobrogei, căci de la Chirislac spre est până la marea Neagră (35–40 km.), spre vest până la Dunăre (30–35 km.), către sud până aproape de granița Bulgariei (70–80 km.) și spre nord până la ultimele ramificații ale pădurilor din județul Tulcea (25 km.), nu se găsește cu desăvârșire nică o urmă de vegetație arbustivă.

De observat este că în imprejurimi, pe suprafețe atât de întinse, ne mai fiind alte păduri, populația chiar de la mari distanțe, venea spre așa satisface trebuințele numai din această mică pădure, ce se găsea în mijlocul atâtore pustii. Si cum sub regimul otoman pădurile erau considerate ca un bun comun, fiecare folosindu-se de densitate după bunul plac, fără nici o restricție cu privire la tăiat și păsiunat, toate pădurile din Dobrogea în general și pădurea Chirislac în special, au fost reduse la starea cea mai degradată posibilă. Vegetația forestieră, care altă dată forma păduri mărețe pe acele coaste, astăzi este dispărută aproape cu desăvârșire și nu se găsesc de cât păcuri isolate de lăstari, ce ies din rămășițele tulpinelor de stejar pedunculat, carpin oriental și mojdrean (*fraximus-ornus*), și câțiva arbuști cari au mai rămas în urma devastațiunilor barbare suferite de acele păduri sub guvernul otoman, prin tăeri neregulate și păsunări abusive.

Din observații mai atentive, specialistul ajunge la convințerea că acolo au fost înainte un complex de păduri, cu o mare suprafață și de o mare importanță, și că în prezent au rămas numai urmele acestor păduri fără un perimetru regulat, și aceste resturi de păduri au rămas numai acolo unde vîtele nu s-au putut cu ușurință introduce la păsune, căci în general aceste resturi sunt tăiate și lăstarii pasciu nați în așa mod că nu se poate constata nici o creștere.

Suprafața terenului statului de la Chirislac era în 1889 de 1200 hectare aprox., din care să parselat în acelaș an spre vînzare 756

*) Din raportul d-lui consilier silvic I. Pitschak, adresat Ministerului Domeniilor.

hectare, însă până în prezent nu s'aș vândut în întregime. Restul ce a rămas nevândut din suprafața parcelată, împreună cu părțile accidentate care nu s'aș parcelat, ocupă în prezent aproximativ 600 hectare, din care o parte este aproape improductivă, fiind că peatra care abundă este eșită la suprafața solului, cea-lăță parte este accidentată cu râpi și coaste foarte mari, străbătute de numeroase văi și văgăuni; terenul parcelat care a rămas nevândut este aproape impropriu pentru agricultură din cauza sterilităței sale.

In prezent venitul acestelui proprietății a statului este foarte neînsemnat și mărginit numai la arenda din păsunat în locurile fără tuferiș.

Având în vedere lipsa desăvârșită de păduri pe întinderi aşa mari, și în scopul de a se mări venitul acelei proprietăți a statului; considerând că pădurile sunt un regulator al climei și al isvoarelor și că oferă omenirei nenumărate avantajii, și în vedere că în Dobrogea lipsa de isvoare este deja recunoscută de toții; apoi în vedere că pădurile procură populației materialul lemnos necesar, și că în acea localitate ele vor fixa coastele și părțile acelor munțișori, cari într'un timp apropiat amenință să se transportă în toreanți:

Pentru aceste motive se propune Ministerului :

I. Înpădurirea întregiei suprafețe aprox. de 600 hectare de la Chirislac, în care să se încadreze și terenurile limitate ce aparțin județului Constanța, spre a forma un singur trup, și cari acum sunt acoperite parțial cu pădurea numită Siiț-Orman, în aceeași stare de degradare ca și cea de la Chirislac.

II. A se perimetra regulat spre a se hotărî terenurile ce vor urma să se împăduri.

III. Păsunatul trebuie oprit cu desăvârșire în toată suprafața coprinsă în planul perimetral.

IV. A se recepa toate grupurile împădurite ce se găsesc sub forma de tuferis cu creșteri pipernicite, dându-se locuitorilor în schimbul muncii de recepare, acolo unde este mărunt și materialul aproape fără valoare; iar acolo unde masivele sunt puțin mai mari și unde creșterea este iarăși rea, să se recepeze prin vînzare în regie de către Stat. În fine unde sunt grupurile mai dese și cu creștere mai mulțumitoare, se se vor face curățiri și rărituri pentru lăstarii cari sunt prea deși și dominați. Această din urmă lucrare se va face iarăși de Stat. În general curățirile și răriturile vor trebui făcute foarte moderate spre a se putea repeta în cas de nevoie, de căt a fi făcute la început prea pronunțate și a deveni astfel vătămoare.

V. Să se scoată din vînzare restul terenului parcelat ce a mai remas la Chirislac, afectându-se pentru pădure, în care scop să se dea ordin în consecință comisiunel de parcelare din Dobrogea și aceasta cât mai urgent posibil.

VI. A se trece pădurea Siit-Orman de la ocolul Constanța sub conducerea ocolului silvic Ceamurile de sus.

VII. A se începe plantațiunile la Chirislac din primă-vara anului 1897, servindu-se de pueti din pepiniere forestieră Casimcea care nu este la mare distanță.

VIII. Odată cu recepare să se facă și împădurirea poenilor care sunt în mijlocul porțiunilor recepate. — Pentru împădurire se recomandă pinul-silvestru și austriac și plantuțe de salcâm, iar în locurile mai bune însemîntarea cu ghindă.

O pază mai serioasă este necesară și aceasta cu atât mai mult cu cât în imprejurimă nu se găsește nică o altă pădure și este de dorit ca cea actuală de la Chirislac să se restaureze pentru a se conserva pentru generațiunile viitoare.

Se observă încă că aceste supafe păduroase au fost înainte foarte neglijate și este necesar ca pentru conservarea lor să se prevedă suma de 1500 lei pentru înființarea unei pepiniere și 1500 lei pentru începerea plantațiunilor cu pueti din pepiniere Casimcea.

Locul cel mai potrivit pentru pepinieră este la punctul numit Gura-Pesterei, care este plan, cu un teren fertil iar pe lângă dênsul curge pârâul Casimcea de unde se poate procura apa necesară pentru udat

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Serbătoare forestieră franco-rusă. — Cu ocazia unei vizite ce d. Yermoloff, ministrul agricultură și domeniilor din Rusia, a făcut la societatea națională de agricultură din Franța și la școala forestieră din Nancy, o adeverată sărbătoare a avut loc, în onoarea pădurilor. D. Yermoloff era însoțit de d. Tichanoff, vice-inspectator de păduri la Petersburg, fost elev al școalei forestiere din Nancy (promoția 1832 — 84).

La societatea națională de agricultură, d. Yermoloff a făcut o comunicare asupra agricultură rusești și progreselor ei, proclamând în același timp că agricultura ţării sale se datorește sub multe raporturi științei franceze. A arătat apoi importanța pădurilor din imperiul rusesc.

«Pentru ca să puteți juudeca despre importanța domeniilor noastre forestiere, voi indica o cifră: suprafața pădurilor ce am sub a mea direcție, ca ministru de domeniu, întrece 200 milioane hectare numai în Rusia de Europa; mi-ar fi absolut imposibil a vă spune chiar aproximativ, care este întinderea lor în Siberia. Așa vrea să atrag atenția constructorilor și comercianților din vest de lemn, asupra bogățiilor forestiere, a căror exploatare este încă departe de a fi atinsă toată dezvoltarea. Aceasta însă nu ne impiedică să ne dedă din ce în ce mai mult la plantațiunile de păduri în regiunile unde lipsesc, căci am ajuns să ameliorez în un mod prodigios creșterea lor, chiar în mijlocul stepelor desgolite ale Rusiei meridionale, asigurându-le un deplin succes».

Sunt în adevăr în Rusia, fapte și lucruri relative la silvicultură, foarte interesante de studiat. De la marea Albă la Caucas, căte excursii forestiere se pot face și căte lucruri se pot învăța!.

D. Yermoloff s'a dus apoi la Nancy, unde a vizitat școala forestieră. A avut o primire strălucită din partea directorului și profesorilor acestor școale, cară i-a arătat localul, grădina, colecțiunile, biblioteca, programele, etc., asistând chiar la cursurile profesorilor și făcând întrebări elevilor. În fine un mic banchet oferit ministrului rusesc de profesorii școalei, chiar în localul școalei, și întărită mai mult relațiunile celor două țări și pe terenul silvic. Se poate conchide că această vizită este o alianță între forestierii ruși și forestierii francezzi.

* * *

Comisie de ameliorări agricole și silvice în Franță. — Prin o decisiune ministerială (21 Noembrie '96) s'a instituit în Franță o comisie specială extra-parlamentară pentru studiul ameliorărilor agricole.

Programul acestei comisii coprinde toate cestiunile relative la utilizarea apelor pentru irigaționă;

ameliorarea și amenajarea păsunilor sau livezilor;

reglementarea păsunatului mai ales la munți;

completarea reimpăduririlor.

Comisia va mai avea să se ocupe cu mijloacele de întrebuințat pentru a activa punerea în valoare a terenurilor inculte; va avea misiunea de a cere măsurile necesare de luat pentru a se reprema braconagiul pescuitului și pentru a favoriza repopularea cursurilor de apă, etc.

Acstea diferite puncte din program sunt dezvoltate și stabilite de ministrul agriculturii.

* * *

Bicicleta forestieră. — La slărbîțul acestuia secol, cînd întrebunțarea bicicletei este pe cale a se introduce pretutindeni, cînd însușii forestierul pedalează pentru a merge să și vadă parchetele și plantațiunile sale, nu este poate inopportun a face cunoscut, că, se datorează unui forestier prima idee de construcțunea acestuia instrument de transformare socială. Astfel, după cum constată d. Henri de Parville, cronicarul științific de la *Journal des Débats*, punctul de plecare al velocipedului actual este *dresina* (*draisine*), inventată de baronul de Drais, forestierul marelui duce de Bade, în memoria căruia s'a ridicat un monument la Carlsruhe, orașul său natal.

Acet aparat, care fu brevetat în 1818, nu avea nici pedale, nici mecanism: nu avea cineva de cît să îl incalcească și apăsând alternativ pămîntul cînd cu piciorul drept cînd cu cel stâng, profitând din cînd în cînd de vîtesa câștigată pentru a lăsa mașina să alerge singură; după expresa d-lui de Parville, omul mergea șezînd.

De și imaginată pe malurile Rinului, dresina nu întărzie să fie cunoscută și la Paris, servindu-se de ea pe timpul Restaurației. Ea era, se înțelege, de lemn, aceea ce întărește mult originea silvestră a ciclismului. Se știe, de altmințelii, că lemnul tinde acum să deposedă ferul de rolul său exclusiv în fabricațunea bicicletelor.

D. de Parville ne spune în sine că dresina a renăscut sub numele de *celeretă* (*célérette*), și că ea nu constituie un mijloc de locomoțiune așa primitiv cum se credea, căci, cineva poate merge pe densa mașă repede și cu mașă cu puțină osteneală de cît ar alerga numai pe picioare. Renovatorul dresinei este d. Paul Clerc. El crede că o celeretă bine condiționată cu rulmente de bile și cu pneumatice, ar merge aproape tot așa de repede ca și o bicicletă.

El studiază acum o adevărată bicicletă economică numai de lemn; ea va fi atât de ușoară că se va purta ușor la subțioară pe drumurile desfundate sau petroase. Aceasta va fi adevărată bicicletă forestieră.

E R A T A

In numărul trecut (Decembrie 1896) al «Revistei Pădurilor»,	la pag. 359, rândul 20 a se citi unica	in loc de mica
> 359 > 25 > 1856	> > >	1864
> 359 > 32 > ziceam că	> > >	ziceam
> 360 > 3 > \$00000	> > >	80000
> 360 > 24 > așteptaș	> > >	așteptără
> 361 > 13 > un număr de rezerve	> > >	10 rezerve
> 361 > 27 > la noi	> > >	le noi
> 363 > 33 > 30 ani	> > >	39 ani
> 363 > 40 > nu se face	> > >	se face așa

INFORMAȚIUNI

Se știe că Ministerul de lucrări publice a întocmit un proiect de lege asupra regimului apelor, care proiect fusese dat în cercetarea unei comisiuni. Acum, proiectul fiind gata, se va supune consiliului de miniștri și în curând va fi adus pe biuroul camerilor.

* * *

Inginerii de mine s-au constituit în o societate, sub numele de «Societatea inginerilor și industrialilor de mine».

Astfel, societate de mine avem, lege de mine, de care s'a făcut atâta vorbă, avem, acum am mai dori să vedem și mine exploatându-se, afară de sare, petroleu și lignit, cari erau și înainte.

* * *

Societatea națională de agricultură, care e vorba să se înființeze după chipul unei academii cu nemuritori — și al cărei proiect de lege este depus în Senat — va coprinde și o secțiune silvică.

Foarte bine. Dar aceea-ce trebuie mai cu seamă la păduri, sunt fondurile necesare a se ameliora și pune în valoare aceste păduri.

* * *

Cu acest număr, adică cu începerea anului al XII, suprimăm tabloul meteorologic lunar spre a-l înlocui cu un buletin sau recensiune climatică lunară. Sub această formă observațiunile meteorologice se par mai clare și mai interesante.

In acest număr însă, nu putem da niciodată un fel de buletin, de oare-ce, până la finele lui Ianuarie (13 Februarie st. n.), nu s-a gătit încă la Institut buletinul pe Decembrie st. n.

* * *

La vr'o trei exemplare din numărul trecut (pe Decembrie) al «Revistei Pădurilor», deslipindu-se și perzânțându-se la poștă benzile pe cari erau scrise numele și adresa abonașilor, și astfel neprezentându-se trimite la destinația lor, rugăm pe acel d-ni căruia nu aș primi acel număr, să ne înștiințeze spre a le putea trimite altul.

* * *

D-nii membri și abonați ai Revistei care sunt în întârziere cu plata cotisașilor și abonamentelor, sunt rugați să reguleze căt mai curând situația d-lor.

D-lor membri silvicultori ai Statului li s'a făcut cunoscut situația pe tablou încă dinainte d-lor inspectorii silvici, iar celorlalți d-ni membri și abonați li s'a trimesc situaționi personale.

Ad-ția Domenielor Coroanei înființând la domeniul Bicaz (Neamțu) o uscătorie sistematică, pentru prepararea semințelor de reșinoase și în special de molift, pe lângă îndestularea trăbuștelor sale, mai are disponibilă anul acesta o cantitate de 400—500 kilograme sămință de molift, care se poate vinde amatorilor, cu prețul numai de 2 lei kilogramul.

Doritorii se pot adresa pentru ori-ce informații la Ad-ția Domenielor Coroanei, București, sau la silvicultorul Domeniului Coroanei, Bicaz (Neamțu).

LUCRĂRIILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I I

Leib B.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor	5.—
> Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	3.—
> Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
> Cercetarea cauzelor și remediu înnecurilor și de punerilor din basinul Prahova, 1887	8.—
> Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugoiaia-Mușita	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
> Cestiună de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
> Amenajamentul pădurii Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnăoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cător-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea	1.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Tințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile terrei noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889,	1.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vînătorului, 1889	
> Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	

ANUL XII.

FEBRUARIE

1897

REVISTA PĂDURILOR

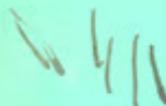
ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

G. STĂTESCU, N. R. DANILESCU, P. S. ANTONESCU-REMUS și AR. EUSTAȚIU
SUB PREȘEDINȚA D-lui I. KALINDERU

Orice corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Șirbei-Vodă No. 3, București.

Comitetul de redacție aproba sau refusă publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL

20, — STRADA DÓMNEI, — 20

1897

PREȚUL ABONAMENTULUI

- 10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunciu urmează să fie reprodat în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este solicitat pentru fiecare număr.

S U M A R U L

Cum se discută la noi cestiunile economice ! de . . .	G. STĂTESCU
Mijloacele pentru constatarea delictelor silvice, de . . .	N. R. DANILESCU
Uscătoria pentru preparațiunea semințelor de esențe reșinoase după Domeniul Coroanei Bicaz de . . .	F. DAVIDESCU
Pădurile regatului Prusiei, de	S.
Comunicații și fapte diverse : Către d-nii membrii ai societății «Progresul Silvic»; O ploaie sărată;	
Noū metod pentru conservarea lemnului	
Informațiuni	
Buletin meteoreologic	

D-nii autori de publicațiuni forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați să comunica Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

CUM SE DISCUTA LA NOI CESTIUNILE ECONOMICE!

Politica a ajuns o adevărată boală pentru societatea noastră.

Din cauza luptelor politice dintre partide, lupte mai mult pentru putere de cât pentru idei, se abordează și se discută uneori cestiuni, cără numai în interesul țărării nu sunt. Și acest lucru este atât de adevărat, în cât chiar acel cără în opoziție susțin unele principii — în realitate cu totul falșe și vălămătoare țărări — venind la putere, nu numai că nu le aplică, dar din contră, se fac tocmai denișii celor d'întâi apărători al societății în contra unor asemenea tendințe.

Așa a fost cu o cestiune zisă a revendicării drepturilor țărănilor la uscătură în păduri, care să a strecut în unele ziare opoziționiste, servindu-se de ea ca de o armă politică.

De și această cestiune n'a existat în realitate niciodată și nu poate să fie luată în serios de niciodată un om cuminte, cu toate acestea, pentru că s'a găsit unele gazete capabile să o exploate, să spunem și noi două vorbe, odată pentru tot-d'a-una. Dar, spre a nu imita și noi exemplul altora, de a face politică din o cestiune, asupra căreia ar trebui să simu totușii de acord, atât în opoziție cât și la putere, nu vom numi niciodată acele gazete, niciodată epoca când au apărut.

Astfel, o gazetă, vrând să combată guvernul cu orice preț, și în acest scop erijându-se în apărător al unor presupuși năpăstuiți, declară că țărani au ca și un drept de

proprietate la păduri, și anume dreptul de a lua uscături și pașce vite.

Dar să reproducem aidoma părțile din gazetă, relative la această cestiune :

Se știe că țărani, din timpuri imemoriale, are dreptul de us în păduri. Nu voiu căuta să stabilesc originea istorică a acestui drept, el poate că rezultă din timpurile când cultura era abandonată și proprietarii, spre a atrage sătenii pe moșiile lor, le-au concedat dreptul de a lua uscături din păduri, pentru trebuințele lor și a familiilor lor, precum și dreptul de pășune pentru vitele lor.

Aceste drepturi au fost consfințite prin diferite legiuiri, astfel:

Legea din 23 Aprilie 1855 sub titlul: «Pentru reciprocele drepturi și indatoriri ale proprietarilor și lucrătorilor de pămînt».

Legea muncuților din 1844, pentru județul Putna, Bacău, Neamț, Suceava, este și mai clară, consacrand acest drept de us în păduri.

Chiar legea din 1864, recunoaște din noă acest drept, declarând că dreptul la pădure se conservă și pe viitor neatins. . . .

.....
Acest drept, este de aceeași natură ca dreptul de proprietate, și după cum un proprietar nu poate fi expropriat fără o justă și prealabilă indemnitate, tot asemenea și cu acest drept de us.

Acest drept nu se poate hrăpi, fără a comite cea mai mare injustație, fără a comite o spoliațiune legislativă, care poate aduce cea mai mare perturbație în interesele materiale și morale ale statului, fără a provoca revoluții. . . .

.....
Guvernul acesta necontent a provocat la desordine. Un guvern, care nu se mișcă de cât prin desordine, și care nu respectă dreptul și libertatea altuia, nu mai are rațiunea de a mai dăinui, căci baza oră-cărui guvern este ordinea și libertatea, și guvernul acesta a dovedit că-i lipsesc aceste condiții de trai.

Maibară, pe când gazeta de mai sus era în fine ajunsă la putere, o altă gazetă tot de opoziție, vrând să explică pricina unor incendiuri la păduri, și cu acest prilej să găsească și un motiv în contra guvernului, scria între altele :

Din anchetele sumare făcute de autoritățile locale, ar reesi că incendiile au fost pricinuite din neglijența lucrătorilor cari fac cărbuni prin munți.

Nu se înlătură însă bănuiala că focurile au putut să fie intenționat puse de țărani, nemulțumiți că mor de frig în marginile pădurilor imense.

O anchetă serioasă se impune, căci e la mijloc o chestie de o gravă importanță: paza uneia din cele mai importante bogății ale țării.

Pentru oamenii primitivi, suferința unei nedreptăți reale sau chiar închipuite, se traduce imediat prin ideea de răsbunare tot imediată.

Când țărani, — cari știu de la părinți sau din copilăria lor că pădurile erau altă dată domeniul comun sau cel puțin mai libere ca acum — se văd murind de frig sau de nevoie la marginea pădurilor din cari nu pot lua o creangă, ideia de a pune foc pentru a se răsbuna, își face ușor drum în mintea lor.

Repetăm deci că se impune facerea unei anchete serioase, care să descopere atât pricinile adevărate ale focurilor cât și nevoile și revendicările populației rurale în ce privește lemnul de foc și de construcție.

E evident că o anchetă neurmată de o lege bună, va fi ca un diagnostic neurmat de medicamentele necesare.

O legislație serioasă asupra pădurilor, atât din punctul de vedere al conservării lor, cât și din punctul de vedere al concesiilor care să se facă țăranoilor, se impune.

La noi în țară, mai mult ca în alte țări, se impune a se da țărănimile drepturi de a lua o cantitate determinată de lemn de foc și de construcție din păduri, fie chiar cu o mică plată anuală, cu cât nu de multă vreme țărani posedau asemenea drepturi și își amintesc încă de dânsele.

Agricultura mare datează de puțină ană la noi. Până mai acum 30—40 de ani, România era o țară acoperită mai mult de păduri și de pășuni întinse, de cât de lanuri cu semănături, și pădurile erau foarte libere pentru oricine.

Iată cum se discută la noi cestiunile economice! Iată cum înțeleg oamenii noștri, și până în diua de astăzi, importanța pădurilor!

Să ne permită însă acești preopinenți a nu fi de păcerea lor.

Maî întâi, usagiul în păduri la uscături și pășune nu

a fost un drept de proprietate ci un drept de învoială, care să a plătit în tot-d'a-una proprietarului, în bană, în zile de lucru și alte contribuții (ca puș de găină, etc.). Și dacă s'a prevăzut acest drept chiar în legile de măsuri sus, pe niște vremuri când cultura pământului era foarte restrinsă, a fost tocmai pentru a se atrage mai mult sătenii pe moșiile proprietărești și a se încurajia astfel agricultura; dar legile de măsuri sus nu au declarat gratuite aceste drepturi, cără de altfel să a și plătit tot-d'a-una; astfel că nu poate fi vorba de vr'o revendicare.

Vremurile d'atunci său schimbă însă: moșiile mari său înbucățit și populat, pădurile înlinse său împuținat și său brăcuit în mare parte, sătenii nu mai sunt niște supuși coloniști ai proprietarilor ci au devenit ei însăși niște mici proprietari cu șase-care dare de mână, spre a-și putea procură măcar lemnul de foc atât de ieftin. În mod natural, prin această schimbare a timpului și împrejurărilor, acele drepturi la uscătură și pășune, au căzut în desuetudine, și numai rar se mai găsesc și acum în contractele de învoieală ale unor proprietari particulari, drepturi la uscătură sau pășune în schimbul unei contribuții în muncă sau dile de lucru.

Dar pădurile acestor din urmă proprietari, neavând o importanță mare, din punctul de vedere al interesului general, nu intră în subiectul discuțiunii noastre; liberi sunt acești proprietari a face orice din pădurile lor. Noi vorbim de pădurile Statului, ale stabilimentelor publice, ale comunelor și bisericilor, în fine de pădurile supuse regimului silvic cără său separat cu totul de moșii și a căror existență este foarte necesară pentru prosperitatea generală a țării. În aceste păduri, obiceiul de a se da voie țărănilor la uscătură și pășunat, a căzut de fapt în desuetudine. Mai mult, acest obicei a fost desființat chiar de drept, prin legea silvică din 1881, care prin dispozițiunile sale relative la conservarea

și cultura pădurilor supuse regimului silvic, abrogă ca oră-ce lege tōte mēsurile și deprinderile, atât legale cât și nelegale, ale timpurilor mał vechi. Mał mult încă, amenajamentele decretate ale acestor păduri, întocmite în scopul unei raționale exploatarii și regenerării, sunt ele singure niște legi. A veni și a cere libertatea la uscătură și pășune, în contra prescripțiunilor acestor amenajamente, este nu număru a tinde la ruina pădurilor, dar și a contraveni unor dispozițiile legale, mał legale de căt oră-ce legă și regulamente anterioare. Amenajamentele prevăd și ele a se lua din păduri și uscături, și lemne verdi, și alte produse accesoriile, dar în condițiuni anumite și mēsuri determinate; ele nu pot admite însă libertatea absolută la nici unul din aceste produse, fără a proclama ilegalitatea și vandalismul proprietății forestiere.

Dar să presupunem că legiuirile citate de acele gazete, ar fi acordat în adevăr pe acele vremuri, drepturi gratuite țărănilor la uscături și pășune: ar fi oare înțelept a ne mał întoarce astăzi la starea de lucruri de acum o jumătate de secol? Când aceste drepturi de fapt său plătit tot-dă-una și în urmă aă căzut în desuetudine; când apoi, recunoscându-se și la noă importanța pădurilor chiar pentru conservarea națională, s'a decretat legea silvică din 1881, care supune la un regim mał rațional pădurile muntose și ale persoñelor morale, și cu modul acesta abrogă acele legiuiri învechite: este ore cumintă a mał cere desgroparea unor drepturi abusive și pagubitore țără? Trebuie să fie cineva prea ignorant și prea vitreg de țara lui, spre a susține asemenea lucruri din cauza pasiunilor politice.

Acum când tōte statele, pătrunzându-se de marea importanță ce aă pădurile pentru conservarea lor națională, lucrează titanicește la reconstituirea și prosperarea lor; când chiar Grecia, care rēmăsesec mał în urmă în privința îngrijirei pădurilor, s'a pus serios pe lucru spre a ridica silvicultura la un nivel potrivit cu știința și imprejurările de astăzi,

nu mai ne este permis nică nouă să ne întoarcem înapoi ca racii, dispreuind știința și avutul nostru, pentru pofta de a face politică de supremație.

Nu credem necesar a mai învedera aci, marile foloase ce aduc pădurile, atât prin influența lor bine-făcătoare asupra agriculturii, climei, regimului apelor, etc., cât și prin importanța lor din punctul de vedere al produselor lemnoase, indispensabile oră-cărui ţeră. Este destul a reaminti că aceste foloase pădurești, au în România o însemnatate mai mare ca oră unde, o însemnatate de care depinde în mare parte chiar viitorul nostru ca națiune.

Astfel fiind, nu este un cuvînt serios, că dacă pe timpul strămoșilor noștri, sătenii aveau mai multă libertate în păduri, să fie și astăzi tot așa. Toate lucrurile s'aș schimbat d'atunci și până acum. Atunci pâinea costa patru parale, pe când astăzi costă 25 și 30 bani; atunci o moșie se arenda cu 100 galbeni, pe când astăzi se arendează cu 100,000 lei; atunci necunoscându-se importanța și valoarea pădurilor, pentru o zi de lucru se obligea dreptul a intra ori când la uscături și pășune în păduri, cu care prilej se brăcuiau treptat pădurile, tăindu-se orice fel de lemn, și se compromitea regenerația lor. Din aceste împrejurări, multe păduri dispărînd, sau ajungînd în stare de tuferișuri până la noi, ne incumbă acum datoria sfântă a le păstra și imbunătăți, spre a le lăsa urmașilor noștri, măcar pe cele care le mai avem.

Dacă ar fi vorba să lăsăm liberă intrarea sătenilor în păduri la uscături și pășune, pentru că așa era pe vremea de demult, atunci de ce nu ne-am întoarce la timpurile primitive, când toate bunurile erau *res nullius* și nu exista nică proprietate?

A ne conduce și astăzi după asemenea utopiî, a lăsa iarăși pădurile la disposiția vrășmașilor ei, este a ne lipsi de ele, periclitând chiar viitorul ţeră noastre.

Noți am făcut și încercări: în scop de a face bine, am îngăduit anume oameni, în o anumită zi, a intra în pădure fără topoare, și a aduna cu brațele uscături de pe jos, sub privegherea guardianilor. Atât a trebuit acestor oameni, pentru ce să abuseze în urmă de pădure, rupând și tăind pe înfrecute arbori, pentru ce să ajungă în cele din urmă să se măsoare între denești și cu topoarele! Am fost nevoit, în urma acestui rezultat, să renunță pe viitor la astfel de încercări. întrebăm: ce s'ar alege de pădură, când sătenii intrând la uscături, ar ști că au și dreptul legal?

Terminăm, declarând domnilor politicieni, că pădurile supuse regimului silvic, nu pot fi accesibile în mod general și absolut, nici păsunatului, nici usagiului uscături, pentru că ar fi contra legilor în vigoare și contra interesuluțărei; se poate însă cineva folosi, fie de uscături, fie de iarbă, fie de alte produse ale pădurilor, numai în mod special și în condițiunile prevăzute de amenajamentele, care au de scop a se exploata pădurile, regenerându-se și ameliorându-se în același timp. A face politică pe această temă, este nu numai a fi înapoiat cu 100 ani, dar și un reușit patriot, care vrea să compromiți și țara și pe sătenii în numele căror vorbești.

Intru căt privește incendiile la păduri, ele se întemplieră mai în tot-d'a-una din cauza neglijenței și ignoranței oamenilor. Dar chiar dacă s-ar constata vre-un caz de reușitate — după cum se poate întemplieră oră și unde și pentru oră și ce lucruri — noți nu trebuie să încurajem asemenea tendințe reușăcioase, sacrificând interesele proprietății forestiere și ale țărei întregi, ci trebuie pe de o parte să le reprimăm conform legilor, iar pe de altă parte să le evităm prin o pază și mai serioasă și prin o propagare mai activă a adevărului despre păduri.

G. Stătescu

Mijloacele pentru constatarea delictelor silvice

1. Arătarea mijloacelor. — Descoperirea și constatarea delictelor este una din atribuțiile cele mai importante ale agenților de poliție silvică. Ea se face prin încheiere de proces-verbal scris (art. 36 C. S.), redactat după regulele și formele ce am văzut deja. Aceasta este regula cea mai generală și cea mai comună. Adeseori însă, constatarea delictului prezintă mari dificultăți: agenții de pază au să lupte cu șiretenia delicuenților cără atacă pădurea și productele ei în o mie de chipuri și din zi în zi mai mult, cu cât pădurile se împușinează și lemnul devine mai rar și mai scump.

Pădurile s-ar ruina în scurtă vreme dacă stricăciunile ce i se aduc de oameni și de vite nu s-ar opri și nu s-ar pedepsi cu asprime. Legiuitorii tărei au recunoscut aceasta și d'aceea au dat agenților silvici anumite mijloace pentru a putea descoperi și a constata delictele și ași păstra autoritatea înaintea delicuenților cără nu se supun legii.

Aceste mijloace sunt: sesisarea, sequestrarea, arestarea, rechiziția forței publice și visita domiciliară.

Să vedem în ce consistă fie-care din aceste mijloace.

2. Sesisarea. — Pădurarii au dreptul să ia toporul, barda, securea, carul, vitele și orice alt instrument de care delicuenții și complicitii lor să aștepte servit la comiterea delictelor, și să le prezinte drept doavadă înaintea justiției, când se judecă delictul. Obiectul luat din posesiunea delicuentului se zice zălog. Faptul luării și a păstrării lui se zice sesisare sau zălogire. În acest cas avem sesisarea reală sau efectivă, căci obiectul este lovit de indisponibilitate.

Dacă delicuenții refuză de a da zălog și agentul nu este în stare de a-i lua zălogul fără ași compromite autoritatea, atunci el se va mărgini a declara acele obiecte de sesisate, lăsându-le în mâna delicentului, dar menționând casul în procesul-verbal cum și numărul, felul și valoarea obiectelor sesisate.

3. Imprimatul Model No. 2 ne dă un exemplu de proces-verbal de delict cu sesisare de instrumente lăsate în mâna delicuenților.

MINIST. AGRIC., INDUST., COM. și DOMENIULOR

Inspecția VII-a silvică

Ocolul silvic No.

Pagina Condicet.....

Proces-Verbal de delict No.

Astăzi anul una mie opt sute nouă deci și şapte, în patru sprezece a lunei Februarie,

Subsemnatul *Butoiescu Nicolae*, guard silvic al Statului, domiciliat în comuna *Brăneşti*, din plasa *Dâmboviţa*, judeţul *Ilfov*, jurat și investit cu semnele distinctive ale funcţiunii mele, când lăceam serviciul de pază între orele 5 și 6 post-meridiane, am surprins în flagrant delict pe D-lor, *Ietrescu Ion major, plugar și pe Corbu Dobre major și plugar, ambii din comuna Pantelimon, plasa Dâmboviţa, judeţul Ilfov*, cari tăiau lemnă cu securile din pădurea *Brăneşti*, cantonul „*Bivolăria*“, proprietate a Statului, pendinte de comuna *Brăneşti*, plasa *Dâmboviţa*, judeţul *Ilfov*. Vîrsta pădurii în cantonul *Bivolăria* este de la 40 la 60 ani.

Apropiindu-mă de delicuenți pe nesimțite, în sgomotul tăierii, î-am surprins în flagrant delict de doborîre a arborilor. Somându-i să stea, el s'aș conformat. De față cu delicuenții am constatat că el tăiaseră două arbori de esență *slejar*, cunoscută la noi sub numele de *gârniță*, având unul *şapte și altul nouă decimetri* în circumferință, măsurăți la înălțimea de 1^m,30 de la pămînt. Arborii tăiați

î-am marcat cu ciocanul silvic purtând marca M. D.
18 și aplicând câte două mărci pe trunchi și câte două pe buturuga fie-cărui copac și *lăsându-i pe loc* în pădure.

Cerînd să-mă predea cele *două securi* cu care aș doborât lemnale, delicuenții aș reușit. Atunci ești le-am declarat sesizat, le-am prețuit câte 3 lei 50 bani fie-care secură și le-am lăsat în stăpânirea delicuenților.

Valoarea despăgubirilor civile cuvenite Ministerului de Domenii, cum și amendă cuvenită Statului pentru săvârșirea delictului, se arată în tabloul anexat acestui act; iar spre incredințarea celor

constatare, am încheiat acest proces-verbal în anul, luna și ziua menționate în capul acestui act.

Guard silvic al Statului,
(ss) *Butoiescu Nicolae*

Delicuent $\left\{ \begin{array}{l} N'aș voit să iscălească sub \\ cuvînt că nu știu carte \end{array} \right.$

(Urmează afirmația și concluzia).

Imprim. Model No. 2 — Proces-verbal de delict pentru tăiere de arbori mai groși de 2 dm. — Flagrant delict. — Complicitate. — Sesizare de instrumente lăsate în mână delicuentului.

4. Secuestrul. — Când obiectul sesizat, adică zălogul luat de agentul silvic, se dă cu formă în păstrarea unei autoritați sau chiar a unei alte persoane, care se obligă a prezinta acel obiect ori când îi se va cere, atunci se zice că acel obiect este *secuestrat*. Aliniatul al 2-lea de la art. 36, C. S., ordonă ca «lemnele tăiate, vitele, carele și ori-ce instrumente cari au servit la comiterea delictului, să se ia din mână delicuentului și să se dea în paza primarului comunelor celei mai apropiate». Aceasta înseamnă că în cazul de flagrant delict secuestrul este obligatoriu atât pentru corpul delictului, cât și a instrumentelor cari au servit la comiterea lui.

Lemnele groase, cari sunt curățite de crăci, scurte și încărcate pe căruțe, se vor transporta la primărie, aşa cum se găsesc. Acele însă cari sunt în trunchiuri întregi și necurățite, se vor lăsa pe loc în paza pădurarului. Într-un cas și într'altul însă, lemnele tăiate în delict trebuie marcate cu ciocanul silvic pentru delict.

Vitele se țin în oborul de gloabă al comunelor. De instrumentele mărunte se recomandă a se lipi căte o țidulă pe care se va scrie numele delicuentului și numărul procesului-verbal prin care s'aș secuestrat acele obiecte, cum și locuința proprietarului lor. Aceasta etichetă înlesnește găsirea obiectului pentru a se restitu acelora cari vor fi fost achitați de tribunale; căci Ministerul Domenilor a dat în 1896 o decisiune prin care a hotărît a se restitu instrumentele secuestrate ale delicenților achitați.

Dacă transportarea obiectelor secuestrate necesită cheltuiala, ea se va plăti de către delicent. Dacă nu voiesce, cheltuielile se vor acoperi din vinderea obiectelor secuestrate (C. S., art. 38, alin. 2).

Vitele și carele secuestrate se pot da înapoi delicentului de către judecătorul de ocol, după cererea proprietarului lor, dacă acesta se obligă a plăti cheltuielile de pază și de întreținere, și

dacă va da cauțiune solvabilă pentru plata amendei și a despăgubirilor civile (C. S., art. 38, alin. 1).

Dacă proprietarul nu cere înapoi vitele și carele, sau, când este necunoscut proprietarul, ele se vând prin licitație, și din prețul ce a rezultat se plătesc:

- 1) Amenda la care s'a condamnat;
- 2) Cheltuielile de transport făcute cu secuestrarea, paza și întreținerea vitelor la obor, și
- 3) Despăgubirile civile cuvenite proprietarului păgubit prin delictul în cestiune.

Lemnele tăiate în delict se vor restituîi în natură proprietarului. Delicuentul va mai plăti proprietarului pădurii și paguba ce i-a causat prin delictul comis, iar instrumentele mărunte cărău așe servit la săvârșirea delictului, ca: secure, topor, bardă, ferestre, etc. se vor vinde în folosul statului (C. S., art. 38, alin. 3).

Când delicuentul este achitat, obiectele mărunte i se vor restituîi.

Când se face secuestru, se va face mențiune în procesul-verbal de delict, descriind amănunțit: *a)* specia, sexul, numărul, culoarea, hamurile, mărcile și alte semne particolare ale fiecărui animal; *b)* numele și reședința proprietarului căruia aparțin, iar în casul dănu se poate constata cine este proprietarul, se va menționa aceasta în procesul-verbal.

5. Perchisiția domiciliară. — Agenții silvică sunt datori să urmărească pe oră unde obiectele furate de delicienți, până ce vor reuși să le prindă și să le secuestreze. Acest mare drept al agențului se intinde însă numai până la poarta locuinței și ale sălașurilor deliciențului. Aliniatul 2 de la art. 41 C. S. zice: «Perchisițiile în case nu se pot face de către autorizația specială a judecătorului de pace». Legea oprește pe agentul silvic de a intra în casa deliciențului; de fapt însă trebuie înțeles că este oprită intrarea numai în casă, dar niciodată în grăduri, magazie, pătul, şopron, hambare și fânarie, cun cuvînt în nicio una din sălașurile și tot ce se află în curtea împrejmuită a individului bănuitor. Curțile împrejmuite cu șanț, cum au sătenii noștri din regiunea de câmpie și țerei, se consideră ca îngrădite. Este ușor de înțeles că lemnele mai mici se pot ascunde în podul casei, și mai lesne încă pe la sură, pe subșire, stoguri, clăi de fân, etc.; cu autorizația judecătorului însă, agentul silvic poate intra pe oră unde bănuște că pot fi ascunse obiectele înstrăinate. Agentul silvic va cere autorizația de perchisitie

domiciliară, în scris. După ce a obținut autorizația de la judecător, el se va adresa apoi direct primarului, sub-prefectului sau ajutoarelor lor, pentru a-l însoții la facerea perquisiției. Oricare ar fi rezultatul perquisiției, după facerea ei se încheie tot-dată una un proces-verbal, subscris de toți aceia cără au fost de față la facerea perquisiției.

Agentul forței publice care însoțește pe agentul silvic la perquisiție, nu concurge la constatarea delictului de căt pentru a servi de martor legal la introducerea în domiciliul delincuentului. Rolul său este de a soma pe delincuent, în numele legii, să se deschidă poarta sau ușă, sau a deschide el însuși, în casul când acesta refusă.

Agentul silvic poate face perquisiție și fără de asistență sub-prefectului sau a primarului sau ajutoarelor lor, dacă stăpânul casei se învoește la aceasta. În acest caz se va face mențiune expresă în procesul-verbal de perquisiție, pe care îl va iscăli și stăpânul casei, dară autorizația judecătorului de pace este necesară în tot casul. Fără învoiearea expresă a stăpânlui casei nu se poate face perquisiție numai de agentul silvic, neasistat de un alt agent al forței publice, iar declarația de învoie din partea copiilor, a soției sau a servitorilor stăpânlui, nu au nici o valoare. Perquisiția în timpul nopții este cu totul oprită.

Agenții silvici au dreptul să urmărească și să constate toate delictele săvârșite în întinderea pădurilor date sub privegherea lor, prin urmare și pe ale particularilor care ar fi supuse regimului silvic, dacă se găsesc în cantonul dat în paza unui pădurar. (Art. 35. C. S.)

Este permisă, tot timpul, perquisiția, adică atât diua căt și noaptea, și fără nici o autorizație din partea judecătorului, ci luând numai ajutorul forței publice, dacă va fi trebuință, când este vorba de a constata obiecte de delict ascunse sau existența focului în cuprinsul cuptoarelor de fabricarea varuluș, a fabricilor de cărămidă sau olane, a ferestrelor și alte instalații industriale mișcate cu vapor și situate înăuntrul pădurii sau la o distanță mai mică de 100 metri de la perimetru ei. (Art. 26, alin. 1 C. S.)

În casul când se găsește obiectul înstrăinat, atunci procesul-verbal de perquisiție trebuie să arate toate imprejurările în care s'a găsit corpul delictului. De exemplu, dacă delictul a fost un lemn, atunci agentul silvic, mai înainte d'a face ori-ce acte de perquisiție, trebuie să constate dimensiile, tulipa, apoi esența și vîrstă aproximativă, calitatea, culoarea scoarței și timpul presumptiv al tăierei.

Se recomandă pădurarilor să iea chiar aşchiu din buturugă și după jos, pentru a se putea face comparație între buturuga și trunchiul jurat. Apoi se va proceda la facerea perchezitiei la cel bănuit și dacă corpul delictului se găsește a fi întocmai, se va menționa în procesul-verbal faptele care dovedesc identitatea.

Prevenitul va fi invitat să asiste la dovedirea identității corpului de delict, și dacă refuză, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal. Proba sau încercarea identității trebuie să fie făcută în tot casul, fie delicuentul de față sau absent.

Objectele corp de delict și mai cu seamă arborii, se marchează cu ciocanul silvic pe secțiune, la ambele capete, pentru a nu se putea schimba tăieturile în timpul căt stații secuștră. În procesul-verbal se arată partea marcată a arborelui și numărul mărcilor de ciocan aplicate pe fiecare bucătă.

6. Imprimatul model No 3 ne dă un exemplu de proces-verbal de delict, constatat prin perchezitie domiciliară.

MINISTERUL AGRICULTUREI
INDUSTRII COMERC. ȘI DOMENIELOR

Inspecția VII-a silvică
Ocolul silvic No.

Pagina condicez.....

Proces-verbal de delict No.

Anul una mie opt sute nouă-zeci și seapte, luna Februarie în patru-spre-zece, subsemnatul Nicolae Dumitrescu, pădurar ai Statului cu domiciliul în comuna Brănești, din plasa Dâmbovița, județul Ilfov, jurat și investit cu semnale distinctive ale funcțiunii mele, pe când făceam serviciul de pază între orele 8 și 9 ante-meridiane, în cantonul numit „Bivolăria“ din pădurea Statului Brănești, pendințe de comuna Brănești, din plasa Dâmbovița, județul Ilfov, am dat în cantonul menționat peste un delict consistând în tăierea cu *securea a unui arbore de esență stejar*, având circumferință de *șease decimetri* măsurat pe buturugă. Luându-mă pe urma copacului care, după ce a fost curățit de crăci, a fost tirit până la șoseaua județiană, am constatat că a fost pus pe o căruță cu cai și transportat în satul Brănești până în dreptul locuinței săteanului Pârvu Dumitru, de unde urmele de căruță

nu mai continuă, dar am văzut o bălătură de picioare și sfârșituri de scoarță care m'a u făcut să bănuesc că copacul a fost dus în curtea lui Pârvu Dumitru.

M'am dus în aceeași zi la d. judecător de pace din Brănești și obținând autorizația scrisă d'a face percheziție la Pârvu Dumitru, am invitat și pe d. Primar al comunei Brănești ca să mă însoțească în facerea acestei percheziții, ceea ce a și făcut.

Procedând la facerea perchezitiei în aceeași zi, pe la orele patru post-meridiane, în prezența bănuitorului, am găsit copacul furat ascuns sub o șiră de cocenți în dosul casei lui Pârvu Dumitru. Arborele era de esență stejar, având circonferința de șase decimetri măsurat la capelul cel gros; tăietura era proaspătă, făcută cu secură și avea aceeași culoare la înimă ca buturuga din pădure. De asemenea aducând uschi cu lemn și scorță de lângă buturugă și comparându-le cu trunchiul găsit la Pârvu, am constatat că se potrivesc întocmai crăpăturile scoarței, și o urmă de racilă provenită din lovitură în linirea copacului se continuă din buturugă prin trunchiul în sus.

Intrebând pe Pârvu Dumitru de unde are acest copac, cu căl l'a cumpărat, și de ce l'a ascuns în șiră, ne-a afirmat că la cumpărat de la Eforia Spitalelor, din pădurea Pantelimon, cu 15 lei, și l'a băgat în șira de paie, ca să nu se crape.

Făcând eu întrebare la Eforia Spitalelor, mi s'a răspuns că Eforia n'a vândut nicăi un stejar lui Pârvu Dumitru, nicăi altuia sălcian în mod direct.

Incredințat că arboarele găsit la Pârvu Dumitru este acela tăiat în delict din cantonul Bivolarii, din pădurea Brănești, am marcat trunchiul, la ambele capete, cu ciocanul nostru silvic purtând marca $\left(\begin{smallmatrix} \text{P. S.} \\ \Delta \end{smallmatrix} \right)$ aplicând câte două mărci la fiecare capăt.

In fine am secuestrat acest arbore transportându-l la Primăria comunei Brănești, și l'am dat în primirea d-lui Primar al numitei comune cu procesul-verbal aci anexat.

Valoarea despăgubirei cuvenită Ministerului de Domenii ca pagubă făcută prin tăierea și tăritul copacului, cum și amendă pentru săvârșirea delictului, se arată în tabloul anexat acestui act.

Spre incredințarea celor constatați, am încheiat acest proces-

verbal, pe care l-am încheiat la comuna Brănești în 25 Februarie anul 1897.

Delicuent:

(ss) *Pârvu Dumitru*

Guard silvic al Cantonului

Bivolăria, din păd. Brănești

(ss) *Nicolae Dumitrescu*

Primarul comunei Brănești,

(ss) *Stan Grigore*

(Urmăză afirmația și concluzia).

Imprim. model No. 3. Proces-verbal de tăierea și ridicarea unui arbore mai gros de 2 dm.—Constatare prin perchiziție domiciliară—Sesizare și dare în primirea Primăriei

7. Rechiziția forței publice. Refusul ei. — Agentii silvici au dreptul să recurge, în cas de trebuință, la ajutorul forței publice. În casul de flagrant delict, acest drept le este dat lor pentru prinderea făptuitorului care înge și sequestrarea obiectelor care fac corp al delictului și care au servit la comiterea lui dacă nu vrea să le dea de bunăvoie (alin. 2 de la art. 36 C. S.).

In casurile în care făptuitorii nu sunt prinși asupra faptului, agentii silvici au dreptul să recurgă la ajutorul forței publice pentru a aduna toate dovezile necesare la constatarea delictului (alin. 1 de la art. 41 C. S.).

Ajutorul forței publice se poate cere verbal sau înscris dacă șeful ei o pretinde astfel, căci sunt unii ofițeri cari nu pot da forță armată de căt în baza unei cereri scrise. Ofițerii cari dispun de forță armată sunt primarul, sub-prefectul, șeful posturilor de gendarmerie și ofițerii militari șefi de posturi. El nu pot refuza concursul lor. În cas de refus din partea ofițerului căruia s'a cerut forță publică se va încheia proces-verbal de către agentul silvic și se va înainta grabnic șefului său, care va face arătare ministerului competente.

Procesul-verbal pentru refus de ajutor al forței publice se va redacta scurt și foarte lămurit, arătând refusul cererii ce i s'a făcut, cum se vede în:

8. Imprimatul model No. 4, care ne dă un exemplu de asemenea proces verbal.

MINISTERUL AGRICULTUREI
INDUST., COMERC. ȘI DOMENIILOR

Proces-verbal de rechiziția forței publice

Anul una mie opt sute nouă-zeci și șapte, luna Martie trei.

Sub-semnatul *Nicolae Predescu*, pădurar al statului, domiciliat în comuna *Brănești*, din plasa *Dâmbovița*, județul *Ilsos*, jurat și investit cu semnele distinctive ale funcțiunii mele, având în vedere aliniatul 1) de la art. 41 C. S. ne-am prezentat, la d-nul primar al comunei *Brănești*, cerându-în inscris să ne însorească de îndată la facerea unei perquisiții la domiciliul săteanului *Pârvu Dumitru*, din această comună, pe care îl bănuesc că are ascunse *lemn* iaiete în delict din pădurea Statului, luând și forță publică necesară pentru acest sfârșit.

Domnul primar a *refusat* să ne dea concursul ce am cerut, pentru care am încheiat acest proces-verbal în dublu exemplar, invitându-l să semneze și să alăture cu noi, ceea-ce de asemenea a *refusat*. Un exemplar din acest proces-verbal s-a lăsat d-sale, iar unul s-a luat de noi.

Incheiat în comuna *Brănești*, la *anul, luna și ziua de la începutul acestui act*.

Pădurar al statului,
(ss) *Nicolae Predescu*

Acest proces-verbal se înaintează șefului ocolului sau cu celelalte acte, pentru ca șeful ocolului să facă reclamație contra primarului care a refuzat ajutorul, sau plângere la autoritatea competență.

9. Arrestarea. Delicuentul necunoscut. Criminalii. — Agentii poliției silvice așteaptă dreptul să arresteze pe delicuenții pe cari îi prind în flagrant delict, numai în casul dacă vor să fugă, și dacă se opun cu forță dă da în primirea agentului silvic obiectele cari fac corpul delictului și acela care a servit la comiterea lui.

Persoana arestată se va conduce și da în paza primăriei celei mai apropiate.

D'asemenea așteaptă dreptul dă de a arresta și ori-ce delicuent silvic necunoscut, fie că spune numele și domiciliul sau și mai ales în cas când el nu voește a le mărturisi.

Despre arestare se va încheia proces-verbal.

In fine ei sunt datoră să arresteze și criminalii de ori-ce natură, despre cari simtesc că se adăpostesc prin păduri și să-i conducă la oficerul poliției judeciare cea mai apropiată. Dreptul ce aș agenții silvici dă aresta pe criminal și pe delicuenții necunoscuți, are de scop a înlesni recunoașterea și a ne asigura de persoana lor în cas de amendă, închisore și despăgubirile ce aș de suferit în urma unei condamnări.

Delictele comise de delicuenții necunoscuți se vor constata în același mod ca și acele a căror autori sunt cunoscuți, adică prin încheiere de proces-verbal în regulă și se va înainta șefului ocolului, arătând stăruințele fără rezultat, făcute de agent pentru descoperirea delicuentului.

Buturugele și alte obiecte se vor marca însă cu ciocanul silvic, și se va nota și în condică de serviciu că delictul a fost constatat, însă autorul a rămas necunoscut.

10. Constatarea delictelor silvice prin martor.—Dovedirea unui fapt prin martor, foarte usitat în procesele civile, nu este admis în materie de delicte silvice. Codicele silvic, prin art. 36 și 41 nu vorbește de cât de constatarea prin încheiere de proces-verbal. Când aceste acte sunt confuse, sau când amenzile de aplicat și despăgubirile civile sunt foarte mari și judecătorii mai aș trebuință de unele deslușiri pentru a se convinge pe deplin despre vinovăția prevenitului, agenții silvici sunt citați înaintea tribunalului pentru a da nouă deslușiri.

In asemenea casuri ei vor răspunde scurt și lâmurit la întrebările judecătorilor, căutând să se descopere adevărul. Dacă a trecut ceva greșit sau exagerat în procesul-verbal, să o mărturisească. Dacă din potrivă a mai descoperit și alte fapte agravante în sarcina prevenitului după încheierea și expediția procesului-verbal, să o spună asemenea.

N. R. Danilescu.

USCĂTORIA

pentru preparația unea semințelor de esențe reșinoase după
Domeniul Coroanei Bicaz.

După înființarea Domeniilor Coroanei și îndată ce s'a organizat serviciul silvic, s'a și inceput a se face plantațiuni pe toate aceste domenii, în părțile unde era necesitate. La inceput se făcea plantăjuniile cu pueri estrași de prin păduri, pepinierile nefiind încă înființate, iar pentru înființarea grădinilor cu arbori fructiferi se cumpărau pomi de la diferiți grădinarî din București. Se înțelege, că la inceput nu se putea face altfel. S'a înființat însă pe toate domeniile pepiniere, pentru care s'a cumpărat semințe și din țară, dar cele mai multe din străinătate, negăsindu-se la noi. S'a luat dispozițuni, ca să se recolteze chiar după domeniile Coroanei semințele forestiere necesare și care se produc, aducând din străinătate numai pe acelea care nu se pot recolta în țară. Semințele de esențe reșinoase, cerând o preparație și instalație specială, nu se putea recolta în țară. Pe cât timp însă nu trebuia cantități mari se aduceau tot din străinătate.

In anul 1891 apărînd nona (*psilura monacha*) și în 1892 înmulțindu-se, a distrus pe domeniul Bicaz peste 240 hectare pădure de molid și brad, care pentru a nu fi cu totul perduță, căci înainte de a se usca arborii erau atacați de diferite insecte din speciele *bostrichus* și *sirex*, s'a exploataat rar. Nu se știa cât se va mai întinde devastațiunile nonei, urma de la sine însă, să se ia măsură pentru reimpădurire. Asupra alegerei esenței nu era de gândit, molidul reușește mai ușor și produce lemne de valoare. Pepiniere în acest scop nu erau înființate, de aceea s'a recurs la metoda insamănării prin împrăștiere pe zăpadă, urmând a se complecta părțile unde nu va reuși această insămânțare, prin plantațiuni. S'a adus în acest scop mari cantități de semință din străinătate.

De aici a rezultat ideea și trebuința de a înființa uscătoria după domeniul Bicaz, pentru prepararea semințelor de esențe reșinoase și în special de molid, care este unică în țară. Domnul I. Kalinderu, administratorul Domeniului Coroanei, care simte cea mai mare satisfacție când poate intemecă sau încuraja ori-ce industrie folositoare și care să contribue la progresul țărei, a aprobat înființarea uscătoriei care s'a făcut și funcționează în al doilea an.

1) Situația uscătoriei

Pentru fie-care industrie trebuie aleasă localitatea convenabilă, unde materia primă se găsește mai în abundență și în condițiuni mai favorabile.

Tinând seamă de acest principiu, uscătoria pentru preparația seminței de molid s'a instalat pe domeniul Bicaz în seria Smida-Măgura, lingă un cantor silvic spațios și clădit în bune condiții, în cât să poată locui în el guardianul silvic și un silvicultor pe timpul preparației seminței. În jurul acestei uscătorii sunt păduri de molid și brad de toate vîrstele situate pe munți cu diferite expoziții, în cât conurile se pot recolta chiar în apropierea instalației.

Atât cantorul silvic cât și uscătoria și magazia necesară sunt clădite pe un platoū a căruī altitudine de la nivelul mării este de 725 metri. De și aproape de albia pârâului Secu, are o vedere din cele mai plăcute și destul de largă ca pentru o localitate muntoasă.

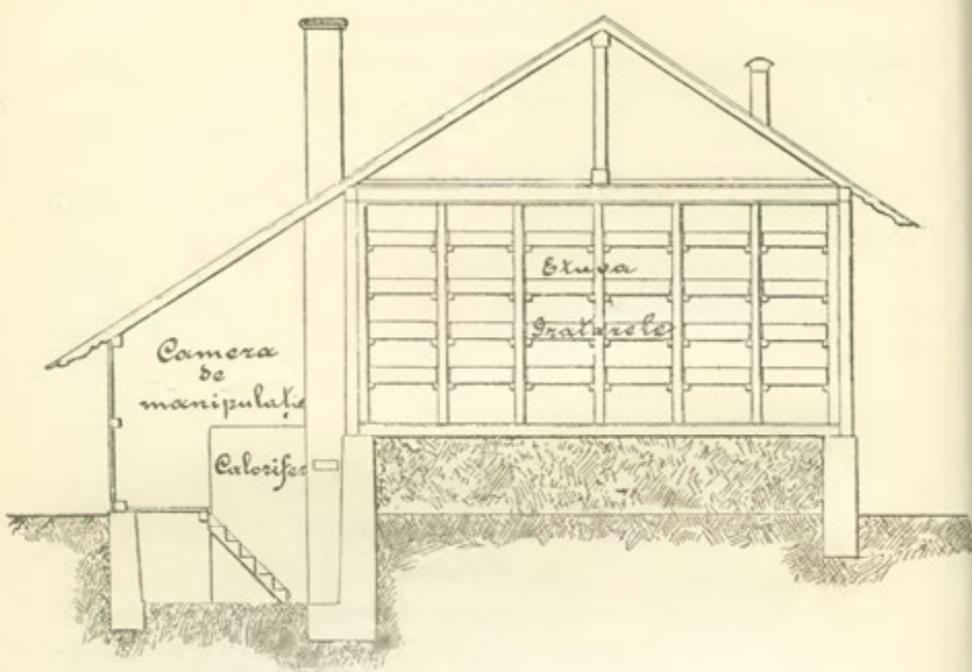
2) Clădirea

La construcția uscătoriei s'a avut în vedere sistemul Sommer-vogel. După cum se vede în fig. A se compune din etuva cu etajere sau grătare și sala de manipulație, unde este așezat și caloriferul. Etuva are șase metri lungime, șase metri lățime și înălțimea de două metri și opt-zeci centimetri. Grătarele sunt așezate pe două părți. Sunt pe fie-care parte așezate în rînd șase grătare și suprapuse pe patru rînduri, ceea ce face pe o parte 24 grătare și în întreaga etuvă 48 grătare. Pe jos etuva este cimentată și canalurile pe unde circulă aerul cald de la calorifer sunt acoperite la o înălțime de 0^m,30, cu table de lemn încheiate, pentru ca sêmeșia ce cade din conuri să nu cadă aproape de conductele aerului cald, unde încălzindu-se prea tare să-și pierdă facultatea germinativă.

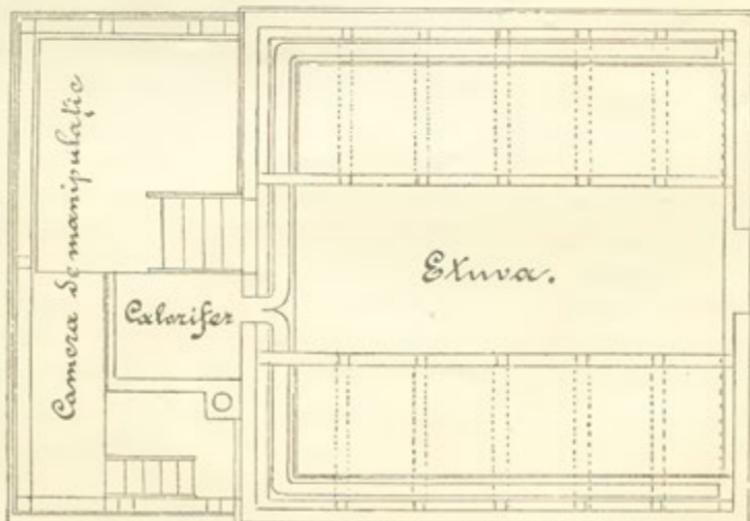
Sursa căldurei fiind caloriferul, o ventilație servă la regularea curentului de aer cald și a temperaturei. Un termometru maxim și maxima servă pentru controlul temperaturei. Odată aranjat mecanismul încălzirei, este cu greu de a încălzi etuva peste 45°, în care cas sêmeșia și-ar perde facultatea germinativă și prin urmare ar trebui aruncată.

Camera de manipulație are șase metri lungime și trei metri lățime. De și în această cameră se află și caloriferul, totuși este suficientă, pentru că îndată ce se scoate sêmeșia din conuri, se duce la magazie, iar conurile goale se consumă la calorifer.

SECTIE

PLAN

USCĂTORIA (SÉCHERIE)
pentru preparsarea semeinței de molid
Fig. A.

In apropierea uscătoriei se află construită magazia pentru conuri de molid, sămința preparată și diferite aparate sau unelte. In magazie începe până la 1500 hectolitri conuri.

3) Prepararea semințelor

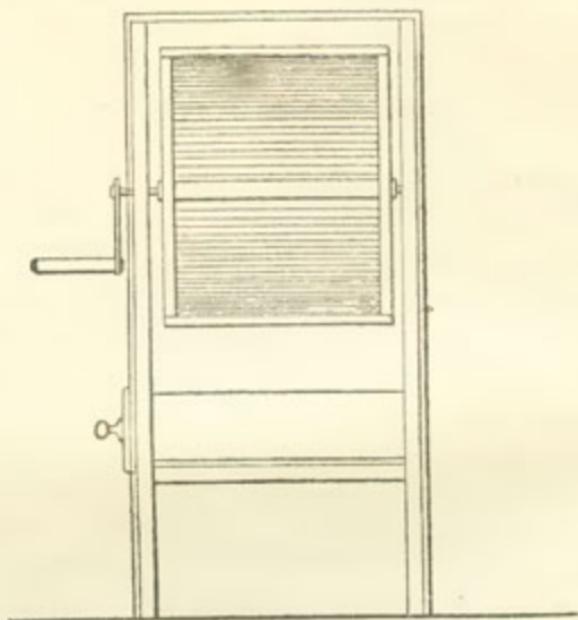
a) *Culegerea conurilor.* Culegerea conurilor de molid se începe de la sfârșitul lunei Octombrie, când sămința este bine coaptă și se poate continua toată iarna. In general convine a se culege cu mâna de oameni și copii, care se suie în arbori cu traiste în care adună conurile. Scuturatul conurilor din arbori cu prajina, nu este avantajos, pentru că nu se poate culege în același timp mai multe conuri de cât cu mâna, iar pe de altă parte se perde și sămința din conuri prin scuturare și lovire. Stringerea conurilor se face mai cu înlesnire dacă se exploatează vre-o pădure în timpul când conurile sunt ajunse la maturitate. Atunci din arborii doborâți se culeg cu mare înlesnire. Trebuie însă a se avea în vedere că nu toți arborii produc sămință de bună calitate, astfel înainte de a începe recolta după un arbore, trebuie a se asigura dacă sămința este bună. In general, arborii prea tineri sau prea bătrâni și cei crescute în masiv prea strins, nu dau o calitate bună de sămință. Multe din semințele acestor arbori nu germinatează, iar cele care au puterea de a germina, produc puțini slabii.

Un lucrător poate culege pe zi 2 hectolitri conuri.

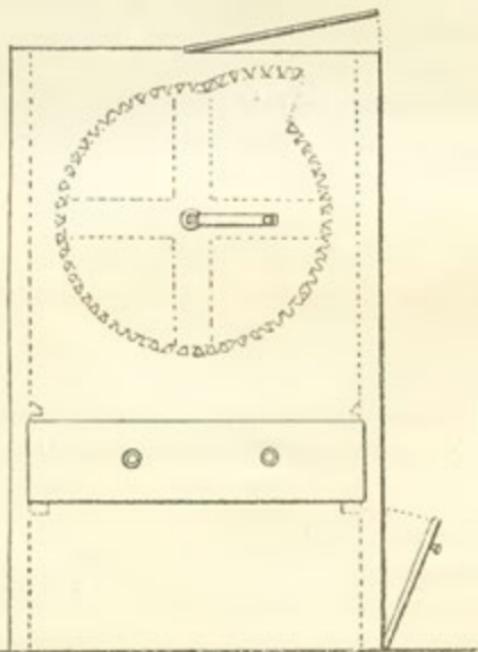
b) *Extragerea semințelor din conurile de molid.* Această operațiune se poate începe indată după recolta conurilor și se poate continua până în primă-vară, adică patru lună. Se procedează în modul următor: Se încarcă toate grătarele din etuvă cu conuri în grosime de 10—15 cm., apoi se încalzește etuva de la 35—40° Celsius. După 10—15 ore, când conurile se usucă la această căldură și solziile se desfac, lăsând semințele să cadă afară, se scoad conurile după grătare, punându-se în saci, și se trec în camera de manipulație. Această operațiune durează mai multe ceasuri. Indată ce conurile său scos tăte din etuvă, se încarcă grătarele cu alte conuri aduse din magazie.

Pentru estragerea semințelor din conurile scoase din etuvă se întrebucințează un aparat, după cum se vede în fig. B, format dintr-un cilindru ca o tobă a căruia circumferință este de bețe triunghiulare, depărtate între ele atât în cât să poată ești numai semințele. Acest cilindru, prevăzut cu o ușă pe unde se umple cu conuri sau se de-

S E C T I E

E L E V A T I E

Aparat pentru estras sămința din conuri cu solzi deschiși.

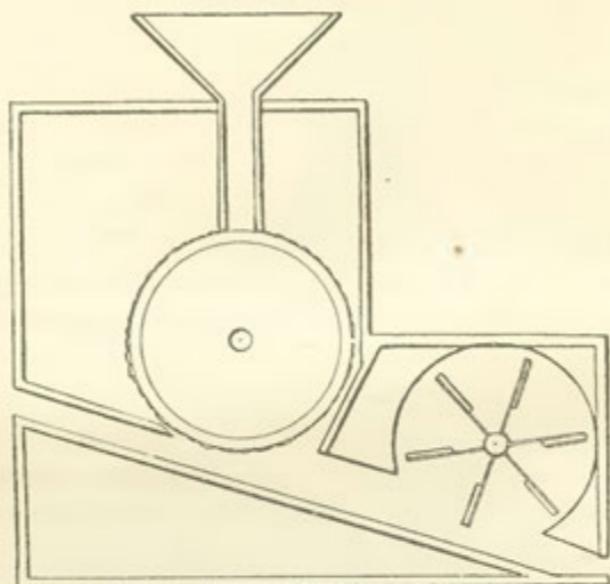
Fig. B.

șartă, este așezat într'o ladă sau dulap înalt de 1^m.75 și acoperit cu un capac bine ajustat, care se deschide la trebuință. În acest dulap, sub cilindru, se află un saltar în care cade sêmeș din cilindru când se învertește. Se manipulează astfel: se umple cilindrul de jumătate cu conuri (începe 2 hectolitri) și cu ajutorul unei manivele se învertește, astfel conurile se rostogolesc lovindu-se între ele și de bețele triunghiulare ce formează suprafața cilindrului, astfel că după câteva învertituri semințele ieșătoare din conuri și cad în saltarul de desupt. Când se observă că numai cade sêmeș din conuri, se scoate saltarul, apoi se deschide ușa cilindrului, și se întoarce cu această parte în jos, astfel că se deșartă singur de conuri. În tot timpul acestei operațiuni, trebuie ca dulapul să fie bine închis, căci altfel se împrăștie un praf care provocă tuse lucrătorilor. Sêmeș extrasă astfel din conuri se curăță prin ajutorul a două ciururi de solzi și praful, cu care este amestecată din cilindru. Întâi un ciur rar servă la alegera solzilor din sêmeș și al douilea ciur des, prin care nu trece sêmeș, servă la alegera sêmeșei de praf și alte gunoaie mici. Astfel curățită sêmeșul se înmagazinează și se conservă în stare aripată, vînturându-se din când în când, până se vinde sau se întrebunează, când se procedează la desaripare.

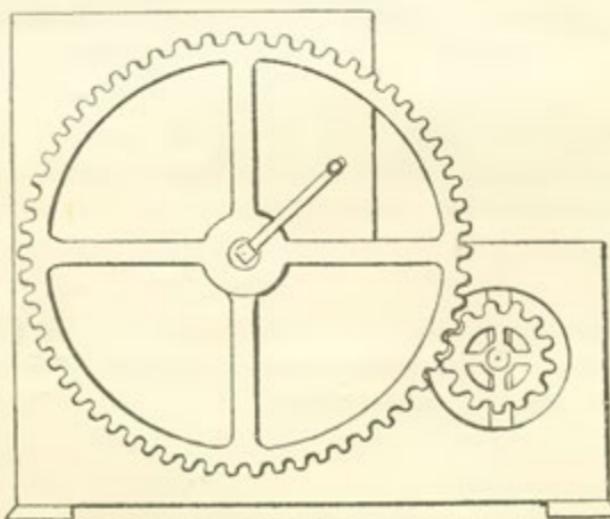
c) *Desariparea*. Sêmeșul aripătă este de o calitate bună, dar se manipulează mai greu la semenat și în comerț nu este primită astfel. Acestea sunt motivele pentru care se impune desariparea.

Deslipirea aripilor de sêmeș nu este posibilă fără un început de fermentație. Această operațiune se face astfel: se udă puțin sêmeș, se pune în grămadă și se ține câteva ore până începe să se încalzi, apoi se ia sêmeșul, se întinde pe pânze în etuvă și se usucă la o temperatură potrivită. Începutul fermentației este efectul de a deslipi aripa de sêmeș, care cade la o mică frecare. Se poate deslipi aripi de sêmeș punând sêmeșul într'un sac și bătându-l cu un bęt sau scuturându-l două oameni. La sêmeșaria după domeniul Bicaz se întrebunează pentru aceasta un cilindru, a cărui suprafață este acoperită cu peri și care se învertește într'un alt cilindru de tablă încrețită, astfel că peria se freacă de tablă. Se introduce printr'o pâlnie sêmeșul între perie și tablă, și prin învertirea periei, frecându-se semințele, se desaripează. Cilindrul de tablă, în partea interioară, are multe găuri prin cari cade sêmeșul desaripată, iar o vînturătoare ce funcționează sub cilindru,

S E C T I E

E L E V A T I E

Mașina pentru desariparea și curățirea sémînței de molid.

Fig. C.

deosebește sămința de aripă. Acest aparat (sistem Marquier) fig. C, s'a construit în atelierele după domeniul coroanei Bicaz.

Producțiunea

Pe zi se poate extrage sămință din 30 hectolitri conuri, prin urmare în 100 zile timpul de iarnă, cât se poate continua această operațiune, s'ar putea manipula 3000 hectolitri conuri. Dintr'un hectolitru se extrage un chilo și 300 grame sămință desărpată, prin urmare, în total s'ar putea prepara în uscătoria după domeniul Coroanei Bicaz, 3900 chilo sămință de molid pe an.

Cererea însă nefiind atât de mare la noi în țară, nu se produce această cantitate. În anul trecut s'a vândut numai trei sute chilo sămință. Este evident că nu se poate crește producția, fără a crește în același timp și cererea.

Sămința obținută este de o calitate superioară celei din streinătate. La toate încercările făcute au germinat o cantitate mai mare de sămință din cele preparate pe domeniul Bicaz de căt din cele aduse din streinătate și anume din sămința preparată la Bicaz a germinat la diferitele încercări făcute de la 80 până la 92 la sută.

Dintr'un alt punct de vedere această sămință este preferabilă pentru țara noastră, pentru că este recoltată din arbori indigeni, crescând în clima țării, unde are să germineze sămința și să se dezvolte puerii obținuți.

F. Davidescu
Silvicultor.

PADURILE REGATULUI PRUSIEI

D. Huffel, profesor la scoala forestieră din Nancy, a publicat în traducție statistica forestieră a Prusiei, de d. Donner, șeful serviciului forestier prusian, din care dăm următoarele relații.

Pădurile acoperă în Prusia 8.192.500 hectare, adecă $23\frac{1}{2}$ p. 100 din întregul teritoriu. Particularii posedă ceva mai mult de jumătate, statul și corona ceva mai puțin de a treia parte, comunele și stabilimentele publice cam a șasea parte. Câmpurile nisipoase despre care și munții despre vest sunt părțile cele mai împădurite. Pinul silvestru formează singur cele trei sferturi din întinderea pădurilor de la est, ocupând cam 3.000.000 hectare, în provinciile Prusia, Brandenburg, Pomerania și Posen, și în total 4.346.000 hectare în

tot regatul. Se estimează producțunea anuală a tuturor pădurilor regatului la 3^{m.c.},29 pe hektar, din care 0,81 în lemn de lucru.

Pentru pădurile domaniale posibilitatea este estimată la 3^{m.c.},03, pe când ea este de 6^{m.c.},45 în Saxa și de 5^{m.c.},13 în Bavaria. Venitul net al acestor păduri în aceste trei state este respectiv de 25 mărci 57, — 65,69 — și 39,14 (adică 31, — 81 — și 48 lei).

Administrația consideră că pădurile, atât particulare cât și cele-lalte, sunt niște bunuri transmise de părinți spre a le lăsa intacte succesorilor. În adevăr, acțiunea lor asupra climei, regimului apelor, salubrităței, etc., fac un element de echilibru indispensabil în o țară locuită; dar acesta este un adevăr prea nebăgat în seamă de proprietarii actuali. Defrișările au făcut sterile, mari suprafete, au provocat pe mărginile mărești formațiunea nisipurilor sburătoare care au acoperit pământurile fertile și chiar sate și amenințând navigabilitatea cursurilor de ape la îmbucătura lor. Defrișarea munților a adus eroziunile care au despoiat vîrfurile. Aceste pământuri luate de mâncături, însoțite de resturi infertile ale subsolului, au venit să acopere câmpiiile, să ridice matca rîurilor, expunând astfel văile la pericole de inundații. Se poate cita ca exemplu al consecințelor defrișării dunelor, casul de la Kurische Nehrung, cordon litoral de nisipuri de 100 kilometri de lungime, care separă de Baltica, vastă lagună cunoscută sub numele de Kurischer Hof, aproape de frontieră rusă. Această întindere de teren a fost transformată, în urma defrișărilor din secolul trecut, în un imens desert și astăzi nemai se vede obligații, de a cheltui în timp mai mult de un secol capitaluri mari, al căror singur interes anual ar întrece valoarea pădurilor distruse altă dată.

Organizația forestieră administrativă a Prusiei, foarte desvoltată, face obiectul mai multor capitole. Studiile la Eberswalde sunt foarte complete și scoala foarte bine înzestrată; printre alte accesorii: parc, pepinieră, etc., posedă un stabiliment de piscicultură. În vederea favorisării instrucțiunilor practice a profesorilor și elevilor, scoala este însărcinată cu toate lucrările gestiunii a patru cantonalmente (ocoale) coprinzând împreună 18.000 hectare de păduri.

Administrația pădurilor statului, în Prusia, respinge categoric teoriile acelea care au de scop producțunea celuia mai mare venit net¹⁾. Ea crede din contră că, contrariu particularilor, are datoria

¹⁾ Se chiamă aici venit net acela care rămâne, după ce s'a dedus cheltuelile și interesele capitalului angajat în exploatare. Aceea ce germanii numesc Bodenrein-ertrag sau venit net al solului.

strictă de a dirija exploatarea conform interesului general, căutând pe de o parte aprovisionarea ţărei în produse forestiere, iar pe de altă parte utilitatea pădurilor prin acțiunea lor asupra solului, climei etc. Pădurile nu sunt în mâinile sale un instrument de finanțe, și mai puțin încă un capital din care să se obțină un venit în banii cu procent avantagios; ele sunt un deposit, transmis de predecesorii, din care să se poată trage produse și avantajii diferite, dar din cari trebuie să se folosi astfel, în cît să se asigure și succesorilor o folosință cel puțin egală, dacă nu superioară în produse și avantajii *de aceeași natură*. Se vede dar că administrația prusiană respinge absolut exploatarea comercială pentru pădurile statului.

Pădurile sunt așa dar exploataate la revoluțuni lungi. În codrurile (futaies) statului, lemnul în vîrstă de la 81 la 100 ani și acele de 100 ani și mai mult, nu ocupă de cît 13 p. 100 din suprafață. Cea mai mare parte a pădurilor de pin fiind amenajate la 120 ani și acele de stejar la 160 ani, materialul este în genere insuficient.

De vîro cîțlă-an, tendința este din ce în ce mai mare în favoarea unei simplificării a amenajamentelor, mai ales pentru codrurile de pin. Se tinde a se baza mai ales pe suprafață, degajându-se din ce în ce mai mult de prevederile depărtate ale creșterilor.

Repopulările cu pin se fac în genere după exploatarea rasă, pe cale artificială, prin plantații mai cu seamă. Dar, în nisipuri vermiș albi de cărăbuș distrug adesea repopulările, și forestierul prusian par ambarasat de insuccesul repopulărilor artificiale și de găsirea unei regenerații naturale. În provinciile orientale, unde pinul suportă relativ bine acoperișul, prusianul așa fost conduced să regenere prin pilcuri. În acest cas așa fost în genere forțați a practica regenerația în două afectații de odată, sau pe suprafețe și mai mari, aceea ce duce la grădinărit.

Nu e mai puțin adevărat însă că reproducția naturală este dificilă în provinciile cari așa miliōne de hectare de pin. Actualmente se caută combinații de mici parchete (coupes), cari ar putea să conducă la posibilitatea pe suprafață.

Această din urmă sistemă ar fi de o aplicație atât de simplă și atât de lămurită, în pădurile de pin, în cît este de mirare a vedea încă pe cei mai bunii forestieri din Europa cufundați în volume. Oră așteaptă pe americanii să-l scoată din această cale? Căci, de sigur, numai americanii nu se vor amusa vre-o dată să măsoare arborii Floridei

cu compasul, ori cât de perfecționat ar fi de Edison. Si poate într-o zi posibilitatea pe întindere ne va reveni din America, după cum ne aș revenit merele de Canada.

S.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Către d-nii membri ai societăței «Progresul Silvic».

In urma decisiunii consiliului central de administrație, din ședința de la 25 Februarie 1896, și conform statutelor societății, d-nii membrii ai societății sunt convocați în adunare generală, în zilele de 17, 18 și 19 Aprilie 1897, orele 8 seara, în localul administrației Domeniului Coroanei, unde este sediul societății.

Ordinea zilei va fi următoarea :

- 1) Raportul de expunerea activității și situației financiare a societății;
- 2) Presentarea bugetului pe anul viitor 1897 - 98;
- 3) Alegerea comisiunii de verificarea acestor situații;
- 4) Conferința d-lui M. Tănărescu : Comparație între Austria și România din punct de vedere silvic;
- 5) Desbaterea următoarelor cestiuni :
 - a) Cestiunea elegagiului în păduri, sub toate raporturile,
 - b) Cestiunea defrișării pădurilor particulare ;
 - c) Cestiunea vînatului în păduri ;
- 6) Aprobarea raportului comisiunii de verificarea situației financiare.

Pentru d-nii membri din districte, onor. Direcție generală a căilor ferate va acorda o reducere la prețurile drumurilor de fer, iar pentru d-nii membri silvicultori ai statului, onor. Minister al domeniilor va acorda un congediu de 5 zile, de la 16 la 20 Aprilie inclusiv, spre a putea veni la adunare.

Biletele de drum de fer cu preț redus, precum și aprobaarea congediului d-lor silvicultori ai statului, se vor comunica ulterior și nominal d-lor membrii.

Președinte, I. KALINDERU

Secretar, G. STĂTESCU

O ploaie sărată. — *Ciel et Terre* raportează, după ziarele americane, un fenomen care s'a produs la 1 Ianuarie după amiază, în părțile numite Utah și Wyoming. A fost o ploaie sărată ce a căzut de la Ogden până la Evanston, adică pe o distanță de mai bine de 180 kilometri. Apa era aşa de sărată, în cît vesimintele persoanelor, cari fusese udate de ploaie, deveniseră în urma uscării lor ca și cum ar fi fost văruite. Ferestrele caselor și ale magazinelor erau acoperite de sare astfel, că nu se mai putea vedea prin geamuri. În orașul Almy, ploaia ar fi depus 28 tone de sare (sau 10 căruțe încărcate), cari s'aș constatat măsurând cantitatea adunată pe o suprafață dată și înmulțind-o cu suprafața orașului.

Această ploaie a durat cam două ore. Când a început, soarele a apărut, și pe măsură ce suprafețele udate se uscau, ele luan o culoare alburie, datorită stratului de sare ce le acoperea; trăsuri, case, arbori, pară și sirme de telegraf, etc., erau de aceași culoare. În unele locuri comunicările telegrafice și telefonice au fost înterrupte din cauză că în urma ploiei căzând zăpadă, și în timpul nopții amestecul de sare cu zăpadă topită înghețând pe pară și isolatori, transmisiunea a fost cu totul întreruptă, în cît a trebuit în urmă, să se intervie cu pompe de incendiu spre a se spăla pară de telegraf.

Un funcționar din Rio-Grande, Western Railroad, dă în astă privință intereseante lămuriri, după cari, asemenea ploii sărate să reproducă destul de des în Wyoming. De căte ori plouă sau ninje cu vîntul de vest, ploaia sau zăpada sunt mai mult sau mai puțin impregnate de sare, pentru că acest vînt rade suprafața marelui Lac Sărat. Aceea ce este de observat în faptul precitat, nu este existența sărelor, căt este transportul său la mai mult de 100 kilometri de distanță. Se știe însă că apa din marea Lac Sărat este din cele mai încărcate cu sare: ea intrece în densitate apa Mării Moarte.

Marea Lac Sărat, cu o formă neregulată, are o suprafață de vr'o 5300 kilometri pătrați.

* * *

Noi metodă pentru conservarea lemnelor. — La numeroasele metode cunoscute pentru conservarea lemnelor, *Génie civil* adaugă următoarea, indicată de curând de *Engineering*.

Lemnele sunt supuse la aceleași manipulații adoptate pentru injecțiunile creosotel, dar în loc de creosotă se pune naftă, conținând în soluție esențele grele și ceară cari provin din distilația pe-

troleului. Injectiunea terminata, lemnele sunt incalzite spre a se evapora nastul ce coprind; ceara si esențele de mai sus raman astfel in lemn, facandu-l cu modul acesta impermeabil si prin urmare imputrescibil.

INFORMATIUNI

Adunarea generală a societății noastre, va avea loc anul acesta în zilele de 17, 18 și 19 Aprilie viitor.

Ca și în trecut, d-nii membri de afară vor avea prețul redus la drumurile de fer, iar d-nii membri silvicatori ai statului vor avea și un congediu de cinci zile.

A se vedea convocarea, cu ordinea zilei, la rubrica *Comunicări și fapte diverse.*

* * *

D. Olimpiu Boiu, silvicultor, a fost admis membru al societății noastre.

* * *

B. Petrescu, guard general silvic, șeful ocolului Vaslu, a început din viață.

Petrescu, fost elev al școalei speciale de silvicultură, era unul dintre cei mai buni agenți silvici. Moartea atât de prematură a acestui tiner, intelligent și cuminte silvicultor, lăsat un gol simțit în corpul silvic, și regrete profunde în rîndurile confrăților săi.

* * *

D. P. Pirnog, guard ajutor, s'a înaintat guard general în locul decedatului B. Petrescu, iar în locul său s'a primit în corpul silvic ca guard ajutor d. Gr. Pârvulescu.

D. guard general P. Cernătescu, șeful ocolului Căldărușani, se va muta la ocolul Vaslu, iar în locul său este vorba a se numi d. Gr. Pârvulescu, de curând primit în corpul silvic.

* * *

Bugetul personalului silvic pe anul 1897—98 s'a întocmit la fel cu cel de anul precedent, cu deosebire că s'a adăugat o sumă în bloc de 28,980 lei, spre a se repartisa proporțional la spesele agenților silvici.

* * *

D. Florian Davidescu, agent silvic la Domeniul Coroanei Bicaz, demisionând, d. Olimpiu Boiu, a fost numit în locul său.

* * *

Proiectul de lege pentru înființarea unei societăți naționale de agricultură, a fost admis de Senat.

* * *

Librăria Rothschild din Paris, oferă 30 volume din *Revue des Eaux et Forêts* (colecția pe 15 ani), cù prețul redus de 20 lei.

Doritorii de a cumpăra această colecție, se pot înscrie la Adția societății noastre. Cheltuiala de transport privește pe cumpărător.

* * *

Precum citim în unele zile, o bandă de vr'o 300 unguri ar fi trecut granița acum câteva zile, în munții Vrancei, și s-ar fi năpustit cu topoarele asupra pădurilor locuitorilor din comuna Tulnici, tăind vr'o 1000 copaci.

Trei zeci și șapte de unguri s'ar fi arestat, și o comisiune mixtă va ancheta faptul.

* * *

D. sub-inspector silvic Cornelius Isopescu, a tradus cu spesele Ministerului, — *Dindrometria, de Adolf cavaler de Guttenberg*, care s'a distribuit agenților silvici și statului.

* * *

In ultimul moment primim dureroasa știre despre moarte inspectorulu silvic M. Rădulescu, șeful inspecției I silvică.

BULETIN METEOROLOGIC

Clima pe ano-timpuri 1895 - 96 st. n.

Iarna a inceput in toata țara printr-un frig simțitor care era o continuare a temperaturelor coborâte din ultimele zile ale toamnei anului precedent. In acest timp a fost temperaturile cele mai coborâte in toata țara. Cea mai lungă epocă friguroasă a fost de la sfârșitul lunii Decembrie până la jumătatea lunii Februarie. In Moldova iarna a fost mai friguroasă ca în restul ţării; și mai ales în luna Ianuarie când aci zăpada acoperă solul. Timpul cel mai frumos și călduros din cursul ernei a fost în a doua jumătate a lunii Februarie. Temperatura cea mai coborâtă din întreaga țară a fost $-29^{\circ}5$ la Păncerești—Dragomirești.

La București mijlocia temperatură ernei a fost $-2^{\circ}6$; aproape egală cu normala sa. In regiunea marină, iarna a fost mai aspră ca de obicei.

Apa căzută în cursul ernei a avut o grosime mijlocie de 92 milimetri. In Decembrie a căzut cele mai mari cantități de apă. In Moldova solul a fost în general acoperit cu zăpadă în cursul ernei; în restul ţării a nins mai puțin.

Primăvara a fost în general rece. Temperaturile mijlocii ale Primăverei în toata țara au fost în general mai coborâte de cît normalelor. Timpul cel mai călduros și frumos a fost în luna Martie. In Aprilie și Maiu a fost ploii abondante și dese care au menținut în mare parte temperatura rece. Acest ano-timp a fost mai călduros în regiunea Dunăreană și Muntenia de camp. Cea mai ridicată temperatură din cursul primăverei a fost $31^{\circ}0$ la Comăndărești.

Cantitatea de apă ce s'a adunat în cursul acestui ano-timp a avut în mijlociu în întreaga țară o grosime de 143 milimetri. Ploii torențiale au căzut în Aprilie când au fost și inundații. Manifestațiunile electrice au inceput cam de la jumătatea lunii Martie.

Vegetațiunea care incepuse repede la începutul Primăverei, a fost întârziată de timpul recoros din Aprilie și Maiu.

Vara a fost în toata țara mai călduroasă ca de obicei. Epoca de căldură mare a înținut de la jumătatea lunii Iulie și prima decadă a lunii August; în acest timp s'a înregistrat preluindeni cele mai ridicate temperaturi. De când se fac observații Meteorologice în țară nu s'a înregistrat temperaturi aşa de ridicate ca în vara anului acesta. Sunt multe localități unde termometrul a trecut peste 40 grade. La București a fost $40^{\circ}8$; iar la Giurgiu a fost cea mai ridicată temperatură $42^{\circ}8$. In general vara a fost secoloasă.

Cantitatea mijlocie de apă căzută în cursul verii în întreaga țară a fost de 140 milimetri. Ploii torențiale mai dese, care au produs inundații, au fost în multe părți ale ţării.

Toamna a fost lungă și foarte frumoasă în cea mai mare parte a ei. Mijloaciile temperaturelor au fost preluindeni cu aproape 2 grade mai ridicate de cît normalelor lor. Luna Octombrie a fost în special, mult călduroasă în toată țara, ceea ce a făcut ca pe unele locuri se reinșorească unii arbori.

Timpul a fost secetos, mai ales în primele 1-2 luni, când chiar lucrările agricole ale solului au fost întârziate din această cauză. In Noembrie ploile au fost dese și abondante, în ultimele zile ale acestei luni a căzut zăpadă multă în toată țară și timpul s'a recit foarte repede.

Cantitatea mijlocie de apă căzută în toată țara a fost de 115 milimetri în 15 zile.

Ad-ția Domenielor Coroanei înființând la domeniul Bicaz Neamțu) o uscătorie sistematică, pentru prepararea semințelor de reșinoase și în special de molift, pe lângă îndestularea trebuințelor sale, mai are disponibilă anul acesta o cantitate de 400—500 kilograme sămință de molift, care se poate vinde amatorilor, cu prețul numai de 2 lei kilogramul.

Doritorii se pot adresa pentru ori-ce informații la Ad-ția Domenielor Coroanei, București, sau la silvicultorul Domeniului Coroanei, Bicaz (Neamțu).

A eșit de sub tipar :

MANUAL DE AGRICULTURĂ RATIONALA PARTEA I, AGROLOGIA

DE

GEORGE MAIOR

Profesor la școala centrală de agricultură de la Herăstrău

Carte aprobată de Ministerul Agricultură și Domenielor cu decizia No. 2078 din 19 Februarie a. c., pentru usul școalelor de agricultură și de consultat pentru agricultorii practici.

Cartea este octav mare de 520 pagini, cu 250 figuri în text. Prețul 6 lei.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I I

Lei B.

Adolf cavaler de Guttenberg. — Dendometria, tradusă de C. Isopescu, sub-inspector silvic	
Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatare pădurilor	5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	3.—
» Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului însecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjugoiaia Mușita	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnăoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cătorva cestiuni de economie rurală din Dobrogea	
Radian S. P. — Învățământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889	
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vînatului, 1889	
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	

ANUL XII.

MARTIE

1897

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUȘ DIN D-NII:

G. STĂTESCU, N. R. DANILESCU, P. S. ANTONESCU-REMUS și AR. EUSTATIU
SUB PREȘEDINȚA D-lui I. KALINDERU

Ori-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Șirbel-Vodă No. 3, București.

Comitetul de redacție aproba sau refuza publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20, — STRADA DOMNEI, — 20
1897

PREȚUL ABONAMENTULUI

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă. Când însă anunțul urmează a fi reprodat în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este socotit pentru fiecare număr.

S U M A R U L

Art. 43 din Codul Silvic, de	AR. EUSTATZIU
Grangurele și Privighetoarea, de	S.
Delictele silvice și penalitățile lor, de	N. R. DANILESCU
Găsirea coordinatei azimutale a unui al patrulea punct, fără declinator sau cerc, de	G. ANT. VERUNCULA
Buletin bibliografic, de	**
Comunicații și fapte diverse : Către d-nii membri ai societății « Progresul Silvic »; Piscicultură; Utilizarea Niagarei; Arbori bătrâni; Electricitatea și vegetațiunea; Hartia și pădurile Statelor unite; Monopolul chibriturilor în Franța; Drumuri cu arbori fructiferi; Un celebru vânător; Recensământul lumii animale; Arbori foioși pentru impiedicare incendiilor de păduri; Producția vinului în Franța și în cele-lalte state; Vițe de vie gigantice; Plantă busolă; Introducerea cainilor în Norvegia.	
Informații	
Buletin meteoreologic	

D-nii autori de publicații forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc.. sunt rugați a comunica Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei

REVISTA PĂDURILOR

ART. 43 DIN CODUL SILVIC

O chestiune de drept silvic a avut însemnata onoare d'a fi discutată de trei Curți de Apel: de Curtea din Iași, Galați și București, de două ori de Secțiunea a II-a a Curții de Casătie și odată de Inalta Curte de Casătie în secțiuni unite.

Despre ce este vorba?

In pădurea Statului, Bejanu, din ocolul silvic Târgu-Ocna, din plasa Trotușiu, județul Bacău, brigadierul silvic constată prin procesul verbal din 19 Dec. 1887, că 32 locuitorii din comuna Târgu-Ocna au tăiat 271 arbori de esență fag, în dimensiuni între 3 și 5 decimetri; amenda delicuenților variază între 70 și 110 lei, și totalul despăgubirilor e de 64 lei și 60 bani.

In acelaș proces verbal se constată că locuitorii au fost surprinși în flagrant delict, găsindu-i tăind arbori, și fiind imposibil să opri din tăiere, fiindcă strigați cu toții că pădurea e a lor.

Acest proces venind în cercetarea Tribunalului Bacău la 23 Ianuarie 1889, avocatul delicuenților a ridicat o chestiune prejudicială asupra dreptului de proprietate a acestei păduri, susținând că dreptul de proprietate e contestat și că trebuie suspendată acțiunea penală prin care se va statua pe cale civilă cu aparține această pădure.

Avocatul Statului a susținut că Statul stăpânește de fapt această pădure încă de la 1881, și că incumbă delicuen-

ților să și limpezească drepturile ce cred că așa asupra acestei păduri fără a se suspenda acțiunea publică.

Tribunalul, în majoritate, suspendă judecata acestei acțiuni până ce părțile și vor liquida dreptul lor de proprietate pe cale civilă.

Procesul venind înaintea Curții de Iași, la 18 Octombrie 1894, Curtea zice:

După art. 43 din Codul silvic, Tribunalul judecă fără drept de apel, când delictul nu atrage după sine o amendă mai mare de 300 lei, și Curtea adaugă, că fiecare comitînd un delict separat, neîntrecînd pentru nici unul suma de 300 lei, sentința Tribunalului e definitivă și respinge apelul ca neadmisibil.

Advocatul Statului face recurs, și Înalta Curte de Casătie, Secția II, la 21 Decembrie 1894, prin decisiunea sa cu No. 630, spune, că după Art. 6 și 57 din Procedura civilă, competența Tribunalelor, se regulează nu după suma adjudecată de Tribunal, ci după suma cerută de părți; că acest principiu se aplică și la Codul silvic, și fiind că amenda tuturor delicienților adunate la un loc, trece peste suma de 300 lei, urma ca apelul să fie admisibil.

Curtea de Casătie pentru acest motiv casează decisiunea Curții de Apel din Iași, și trimite afacerea să se judece din nou de Curtea din Galați.

Curtea de Apel din Galați, la 25 Februarie 1895, considerând că competența instanței penale se regulează în materie silvică după quantumul amendei, și întru că această amendă nu trece peste suma de 300 lei pentru nici unul din deliciență, conf. art. 43 din Codul silvic, hotărîrea Tribunalului e definitivă și prin urmare și Curtea de Galați ca și Curtea din Iași, respinge apelul ca neadmisibil.

Procesul se întoarce la Curtea de Casătie, Secția II, care conform Art. 74 al Legii organizației Casătiei, trimite recursul în secțiuni unite.

In secțiunile unite la 15 iunie 1895, Curtea de Casătie pentru aceleași motive după care casase decisiunea din Iași, casează și decisiunea din Galați, și trimele afacerea în cercetarea Curții din București, care se va conforma doctrinei stabilită prin decisiunea Casătiei, conform art. 74 din legea acestei Curți.

Acesta e mersul complicat al acestui proces foarte simplu; vom arăta soluția ce a luat înaintea Curței din București.

Acum însă să degajăm chestiunea de drept și să vedem în acest conflict de vederi între cele trei Curți și Înalta Curte de Casătie, pe teren juridic și doctrinal, din ce parte se găsește exacitatea principiilor în discuție.

Chestiunea e ușoară. Codul silvic în art. 43, zice, că Tribunalul corecțional judecă fără drept de apel, când delictul nu atrage după sine o amendă mai mare de 300 lei.

Prin urmare criteriul legei pentru a decide cări sunt hotărîrile definitive, și cări sunt supuse apelului, e amendă; legea nu se preocupă de cuantumul despăgubirilor cări s-ar cere de parțea vătămată, ori cât de mari ar fi ele — dacă amenda unui delincuent e mai mică de 300 lei, hotărârea e definitivă pentru acel delict.

Dar dacă sunt mulți delincvenți cu amenzi mai mici de 300 lei, urmează a se aduna amenzile tuturor, și dacă trece peste 300 lei, să zicem că hotărârea e apelabilă?

Așa de exemplu, avem 31 delincvenți, fiecare a comis un delict a cărei amendă e de 10 lei, în total face 310 lei — delincuentul acesta condamnat la 10 lei are drept de apel?

Noi credem fără hesitare că nu. Art. 43 din Codul silvic nu permite acest apel; imprejurarea că mai sunt și alii codelicvenți, nu însemnează nimic, căci e un principiu general de drept penal, că pedeapsa unui delincuent niciodată nu agravează, niciodată nu ușurează situația codelicvenților săi.

Faptul că s'a dresat un proces-verbal în contra mai

multor delicienți în acelaș timp și cu aceeași ocasiune, nu schimbă în nimic responsabilitatea penală în materie de delict silvic, fie-care delicienț e considerat ca cum ar fi comis un delict separat.

In materie silvică, asociațiunea nu produce o agravare a pedepsei; sunt alte fapte penale cari se agravează prin asociațiunea mai multora, cum e rebeliunea, tâlhăria, de exemplu, însă pentru delictele silvice, pedeapsa fie-cărui e aceeași, fie că a comis delict isolat sau în corpore cu mai multe persoane — astfel că nu vedem în asemenea cas nici un motiv juridic pentru ce un delicienț silvic ar avea drept de apel, când faptul lui nu atrage o amendă mai mare de 300 lei.

Articolele din Codul de Procedură civilă, relative la competență, n'aș ce căuta aici, unde avem un text special de competență în art. 43 al Codului silvic, care n'a avut în vedere de cât gravitatea faptului comis de fie-care, măsurat după quantumul amendei, considerând, pentru celeritatea represiunii, că un delict silvic care nu atrage după sine o amendă mai mare de 300 lei, e suficientă garanția judecăței unei instanțe.

In definitiv, credem că în acest conflict de vederi între Curțile de apel și Înalta Curte de casătie, exacitatea principiilor de drept sunt din partea Curților de apel.

Articolul 43 din Codul silvic mai dă naștere și la o altă chestiune de drept — despre care quantum de 300 lei e vorba? De acela constatat în procesul-verbal al silvicultorului sau de acela al condamnațiunelor Tribunalului, fiind știut că Tribunalele în genere aplică art. 60 din Codul penal și în materie silvică, astfel că se poate ca delictul silvic constatat după tabloul amenzilor, să fie calculat la o sumă mai mare de 300 lei, dar Tribunalul apreciind și aplicând art. 60, se condamne la o sumă mai mică.

La care amendă se referă art. 43, legea nu o spune, și

indouiala este permisă, dar credem, că amenda din procesul-verbal determină competența, iar nu amenda scăzută de Tribunal, căci atât procurorul cât și partea civilă, sunt interesate când delictul e superior amendei de 300 lei, să ducă afacerea și în cercetarea celei d'a doua instanțe de fond, și a unei Curți de apel, având de sigur și inculpatul același drept când amenda delictului ce a comis e mai mare de 300 lei.

Acum lăsând de o parte aceste chestiuni, acest proces are alt aspect sub care e și mai interesant de studiat și nu și între ce n'a fost astă angajată discuție.

E o chestiune prejudicială de proprietate, și înaintea chestiunii prejudiciale e loc să se stabilească *dacă posesiunea unei păduri supusă regimului silvic, nu beneficiază de protecția Codului silvic ca și proprietatea?*

Stim că posesorul până la depoziția sa judecătoarească, se bucură și e protejat de lege să folosească de toate avantajurile proprietății în tocmai ca și proprietarul, prin urmare, posesorul în condițiile legii, având o durată multă de un an, are dreptul la orice protecție pe care legile îl acordă proprietății, prin urmare și pe aceea a Codului silvic.

Astfel, în procesul de care ne ocupăm, Statul dovedind că are posesiunea acestei păduri de multă de șapte ani, pe care o păzește cu gardieni de același număr, până nu va fi depozitat judecătoarește, e în drept să apere posesiunea opriind pe orice cine a face tăieră în această pădure, și rău, Tribunalul, în loc să condamne pe delicienți, suspendă acțiunea silvică până la judecarea dreptului de proprietate.

Locuitorii cărora pretind că sunt proprietarii acestei păduri, nău de căt să deschidă o acțiune în revendicare, în contra Statului, să se judece, dar până atunci Statul e în drept a urmări pe toți acei cărora care îl turbură posesiunea fără a reclama proprietatea.

Locuitorii dacă îsbutesc să dovedească că le aparține această

pădure, vor obține despăgubiri pentru orice daune și pre-judicii le-ar fi causat Statul prin o posesiune nedreaptă ce a exersat-o asupra acestei păduri.

Acestea credem că sunt principiile juste după care urma să se judeca acest proces.

Pe de o parte, rești Tribunalul de Bacău a suspendat acțiunea penală în acest proces când e constant că Statul are posesiunea; dacă chiar posesiunea era contestată, trebuia să se dovedească prin martori cine are posesiunea și dacă se dovedea că o așa locuitorii, nu trebuea suspendată acțiunea ci respinsă acțiunea publică, achitând pe locuitori.

Și pe de altă parte, rești se calculează dreptul de apel după valoarea amenzei adunată a mai multor delicienți.

Ar. Eustatziu

Iată și decisiunea Curței din București, secția III-a, în urma trimiterii procesului de Înalta Curte de Casație în secțiuni unitate, după două casări:

CURTEA DE APEL SECȚIA III-a DIN BUCUREȘTI

Decisiune corecțională No. 61

Curtea,

Având în vedere că această Curte e sesizată prin adresa d-lui Procuror General No. 10944 din 5 Octombrie 1895 a cercetă apelul Statului în contra hotărârei Tribunalului Bacău No. 101 din 23 Ianuarie 1889 privitor la Ilie Popoi și alții pentru delict silvic;

Având în vedere că Curtea e sesizată de D-l Procuror General în urma casării decisiunii Curței de Galați și aceasta în secțiuni unitate după o altă casare asupra aceluiaș motiv și a decisiunii Curței de Iași și conform art. 74 al. I din legea Curței de Casație, Curtea de București e obligată a se conforma doctrinei stabilită prin decisiunea Curței de Casație în specie: d'a declara apelul Statului admisibil chiar atunci când fiecare delicuent în parte nu a comis un delict silvic care să atragă după sine o amendă mai mare de 300 lei; dar fiind că mai mulți împreună au comis același delict și că amendă tuturor adunată e mai mare de 300 lei;

Având în vedere că Tribunalul de Bacău a suspendat cercetarea

acestuī delict silvic în urma unei excepționi prejudiciale ridicată de delicienți până la liquidarea dreptului de proprietate între Stat și locitorii;

Având în vedere că nu s'a dovedit cu nimic că delicienți ar fi exersat vre-o acțiune în revendicare în contra Statului asupra proprietății pădurii Bejanu, unde s'a comis delictul silvic, pentru a suspenda cursul acțiunii publice până la rezolvarea contestației proprietăței;

Că prin urmare numai pe simpla afirmație a delicienților, că ei contestă dreptul de proprietate al Statului asupra acestei păduri, nu se poate suspenda cursul unei acțiuni publice, căci atunci or căruī delicent î-ar fi comod d'a se sustrage de la pedeapsa legei silvice contestând dreptul de proprietate persoanelor cărora le-aū violat folosința drepturilor lor;

Considerând că Statul are posesiunea necontestată a acestei păduri încă de la 1881 și contestată de ar fi proprietatea, totușii posesiunea e suficientă ca să justifice posesorului dreptul d'a reclama pretenția legei silvice pentru a'și apăra posesiunea până la consolidarea dreptului său de proprietate;

Considerând că nu se poate forța posesorul ca densus să ia inițiativa lămurirei dreptului de proprietate, ci acela care pretinde vr'un drept de proprietate, asupra lucrului posedat de alții; că locitorii mărginindu-se numai la violențe de fapt asupra acestei păduri, fără a reclama justiție nișă contra posesiunii Statului nișă dreptul lor de proprietate ce pretind a avea asupra acestei păduri, ei sunt cu toții străini față de această pădure și urmează a fi pedepsiți ca delicienți;

Având în vedere procesul verbal din 19 Decembrie 1887 al brigadierului silvic din ocolul Târgul-Ocna prin care constată că găsit pe intimați tăind arbori în pădurea Bejanu a Statului, estimându-se în tabloul alăturat valoarea arborilor și amenda, conform art. 19 din Codul silvic;

Curtea, văzând că delictul ce se impută intimaților e dovedit prin un proces-verbal de flagrant delict silvic, făcând însă aplicarea art. 60 din Codul penal;

Pentru aceste motive, în virtutea legei, decide:

(Urmează dispositivul Decisiunei).

(Semnată)	<i>A. Eustațiu</i> <i>D. Giuvaru</i> <i>G. Flaișlen</i>
-----------	---

GRANGURELE ȘI PRIVIGHETOAREA

— Grangurele (*Oriolus galbula* = Loriot), este o pasere călătoare-care vine la noi primăvara prin Aprilie și pleacă toamna prin August, spre a petrece iarna în țările calde, ca Egiptul, etc. Este o pasere galbenă-portocalie, cu aripile și mijlocul coadei negre. Are ciocul robust, garnit la basă cu pene. Trăește prin arbori de grădini, câmpii și păduri. Are un cântec duios cam răgușit dar puternic și foarte caracteristic.

Grangurele este o pasere foarte folositoare, căci distrug o cantitate considerabilă de insecte, și anume insecte refuzate de mai toate cele-lalte paseri insectivore, precum sunt omizile păroase de *Saturnia pyri*, *S. carpini*, de *Bombyx neustria*; diverse *Lasiocampa*: *pini*, *populi folia*, *querci folia*, *betuli folia*; diverse *Pieris*: *brassicae*, *rapae*, *napi*. La sosirea sa în luna lui Aprilie, Grangurele face o consumație înfricoșată de: *Rhynchites conicus*, *auratus*; *Peritelus griseus*; *Phyllobius pyri*, *oblongus*, *argentatus*; *Otiorynchus picipes* și alte insecte din cele mai vătămătoare arborilor fructiferi.

Apoi, sosirea Grangurului coincide tocmai cu desvoltarea insectei *Anthonomus pomorum*, care insectă este un flagel cunoscut al merilor. D. Decaux — după cum scrie în *Bulletin de la Société d'acclimatation* — a constatat prin disecțiune, că această pasere face o consumație enormă din asemenea insectă. O pereche de Granguri aflată în apropierea unei livezi de mai multe hectare, este de ajuns spre a proteja toată recolta.

D. Decaux făcând disecția altor paseri insectivore mai mici, în lunile Aprilie, Mai și Iunie, a constatat că ele distrugă un număr considerabil de omizi mici verzi, de diptere, de Ichneumoni paraziți și alte larve mici, dar n'a întâlnit niciodată, nicăi *Anthonomus*, nicăi omizi de cele mari (Rhynchites, Peritelus, Phyllobius, etc.) cari au tegumentul lor foarte chitinos, după cum s'a întâlnit în granguri.

Deci, Grangurele este una dintre cele mai folositoare paseri.

— Privighetoarea (*Philomela luscinia* = Rossignol), este o pasere tot călătoare, care vine la noi primăvara și pleacă toamna spre a petrece iarna în Asia sau Africa. Este cafenie pe cap și pe spinare, albicioasă pe gușe și pe piept. Are ciocul puțin comprimat lateralmente. Este cea mai căntăreață pasere.

Cine dintre forestieră nu a avut ocazie să asculte această pasăre, într-o frumoasă noapte de primăvară, și să nu rămână captivat de melodii sale incomparabile! Cântecul Privighetoarei se deosebește complect de acela al altor pasări, și prin talentele sale neîntrecute, acest cântec este o simfoniă din cele mai bogate, cu variații nesferești. Ca un adevărat artist, Privighetoarea pare a se asculta însăși, ascultând echoul care îi transmite melodia sa.

Fiind esențialmente călătoare, ea ne revine către începutul primăverei (lui Aprilie); mai întâi bărbății isolati, ca și cum ar veni să aleagă locuințele, apoi, după câteva zile, sosesc și femeile spre a se repartiza pe perechi.

Fac niște menajuri artistice. Către finele lui Aprilie se construiește un cuib în grabă, format din rămurele și ierburi pe din afară, și tapizat cu fulgi pe dinăuntru. Acest mic leagăn este în genere așezat pe ramurile de jos ale arbustilor, în părțile în cari s-ar găsi insecte pentru alimentație, adică mai în apropierea apelor. Dar, fie din grabă, fie din inconștiență de pericol, micul cuib este adesea construit pe pămînt, printre anemonii și alte ierburi, destul de ascuns și adevărat, însă la îndemâna rozetoarelor, a vulpilor, nevăstuicilor, etc.

Femelele ouă de ordinar patru sau cinci ouă de coloare închisă măslinie. Ea nu-și părăsește ocupația maternelă, de căt către sfârșitul zilei și numai câteva momente pentru a să aduna ceva insecte și viermuși. Bărbatul, aflându-se pe o ramură din prejur, pare a fi păzitorul depositului prețios, și când noaptea sesește, el încântă soția sa prin cântece melodioase.

Când pasărea este liberă, farmecul vocei dispare împreună cu dragostea. Indată ce puișorii încep să încerce aripile, tatăl se ocupă serios de nevoile vieții; el are sarcina familiei, nu se mai gândește la cântat și vînătoarea insectelor și viermușilor îl ocupă toată ziua. Toți ai casei și mai ales puii, trebuesc să capătă puteri pentru a emigră în țările calde și cu soare, în Egipt, Orient, Siria, etc.

Când Septembrie ne readuce ploaia și vînturile mari, aceste pasări pleacă pe neașteptate în marele călătorii, singure sau în familii, spre a evita frigul și foamea. Instinctul care le conduce este așa de tare în căt, acele pe cari le ținem captive, se agită continuu în colivoile lor, mai ales noaptea, la epociile emigrațiunii.

Privighetoarea este o pasăre insectivoră și prin urmare foarte folositoare agriculturie și silvicultură. Dar, lăsând la o parte această prețioasă calitate, numai talentele sale sunt de ajuns spre a face din ea o ființă sacră! Cu toate acestea, în multe părți, ea are aceeași

soartă ca multe păsări de vînat, care nu dău mai de loc servicii apreciabile. Căci nu numai cu pușca, dar cu'diferite curse și lajuri, omul urmărește asemenea prietenă, pe căt de incântătoare pe atât de indispensabilă.

Privighetorele sunt niște pasări timide dar curioase și neincrezătoare, astfel că se înșeală foarte ușor, și cad victime împreună cu alte mici păsări, spre a umple frigările în unele țări.

Dacă s-ar calcula cătă sacă cu grâu și câte butoae cu vin și cu oleuri, ar deveni prada insectelor exterminabile de asemenea pasări, am rămâne uimiți de valoarea cea mare a unei asemenea frigăru.

Să iubim dar Privighetorea și să o apărâm în contra vrăjmașilor ei, căci ea ne incântă cu melodiile ei armonioase și ne ajută la păstrarea recoltelor.

S.

DELICTELE SILVICE ȘI PENALITĂȚILE LOR

1. Divisiunea delictelor silvice. — Sunt patru categorii de delicte referitoare la proprietatea silvică și a produselor său intereselor ei, și anume:

- a) delictele prevăzute și pedepsite de codicele silvic;
- b) acele prevăzute și pedepsite de codicele penal;
- c) de legea poliției rurale;
- d) de legea asupra poliției vînatului.

Cunoșința acestei divisiuni și deosebirile ne interesează din două puncte de vedere, pentru că:

a) Procesele-verbale pentru delictele din categoria întâia au o importanță mai mare pentru noi de către-lalte.

b) Pe cele d'intâi le pot urmări agenții silvici, pe cătă vreme pe cele-lalte le urmărește ministerul public, iar agenții silvici nu le pot urmări de căt cu condiția d'a se constitui parte civilă.

In alte state, delictelor de categoria întâia este oprit d'a li se aplică circumstanțele atenuante sau ușurări de amendă; astfel este în Franța, de exemplu, unde art.... din Codul forestier francez opresce această categorie, pe cănd delictelor din categoria a doua și a treia li se poate aplica circumstanțele atenuante (art. 463 C. justiției criminale franceze). Codicele silvic român nu prevede absolut nimic în această privință; ceea ce rămâne prin urmare de

domeniul dreptului comun, ceea ce este un mare inconvenient pentru pădure căci toți delicienții profită, și cer circumstanțele atenuante și cum justiția noastră este foarte blandă, delicienții scapă de amende sau li se reduc pedepsele foarte mult.

Pentru ca un delict să se considere ca delict silvic, el trebuie să indeplinească următoarele două condiții: a) să fie prevăzut în textul codicelui silvic, și b) să fie comis într-o pădure supusă regimului silvic.

Art. 1. Delictele și amendele prevăzute de codicele silvic.

2. Enumerația lor. — Codicele silvic Român a stabilit 12 cașuri de delicte silvice din care: patru sunt relative la produsele lemnoase: articolul 19, 20, 21 și 22; unul este relativ la pășunatul vitelor în pădure: art. 23; unul relativ la produsele minerale din păduri: art. 24; unul relativ la fructele din pădure: art. 27; două relative la prevenirea incendiului: art. 25 și 26; și în fine trei relative la conservarea pădurilor: art. 11, 12, 13 și 14.

§ 1. Delictele și amendele privitoare la produsele lemnoase.

3. Art. 19 C. S. — Tăierea din picioare a arborilor de ori-ce vîrstă și esență, și furatul copacilor tăieți sau căzuți prin accident. — În codicele silvic din 1881 nu se făcea nicăi o deosebire între lemnele groase și cele subțiri. Art. 19 din textul codului din 1881 era redactat astfel: «Oră cine va tăia, fără drept, arbori de ori-ce vîrstă și esență, sau va lura lemnă tăiate sau arbori căzuți prin accidente, se va pedepsi cu amendă valoarea întreită a arborilor tăieți, după tarifele anexate la legea de față. Când lemnele sau arborii au fost ridicăți și nu se poate constata diametrul, amendă va fi egală cu îndoita valoare a lemnelor sau arborilor constatați prin estimăția agenților silvici».

Acest articol aşa cum a fost redactat la 1881, era defectuos și confus tot odată, pentru că pe de o parte nu prevedea nicăi o amendă pentru lemnele mai subțiri de două decimetri în circumferință și ele figurau în tarif, și astfel furtul lor scăpa nepedepsit, iar pe de altă parte se făcea o confusie și în aplicarea pedepsei, căci unii judecători înțelegeau că suma din tarif reprezintă amendă totală, pe când alte tribunale, din contră, cum și silvicultorii în-

majoritate înțelegea că ţifra din tarif trebuie înmulțită cu trei pentru a avea adevărata amendă.

In fine se întâlnea că mari dificultăți în aplicarea amendei și în casul când nu se putea constata diametru lemnelor instrăinate.

Pentru aceste motive, după o practică de 12 ani, guvernul a intervenit ca să modifice acest articol, și prin legea din 28 Mai 1892 el s'a modificat în modul următor: «Art I. Articolul 19 din Codul silvic din 19 Iunie 1881 se modifică după cum urmează:

«Oră-cine va tăia sau va ridica, fără drept, lemn de mai puțin de două decimetri în circumferență, măsura socotită la 1 metru 30 centimetri de la pămînt, se va pedepsi* cu amendă de 2 lei de sarcina de om sau chiar fiind o cantitate mai mică; de 5 lei pentru o încarcătură de vită, de sanie sau căruță trasă de om; de 10 lei pentru vită înhamată când ridicarea lemnelor se va face cu carul sau cu sanie trasă de vite.

*Dacă lemnalele au mai mult de 2 decimetri în circumferență la înălțimea de 1 metru 30 centimetri de la pămînt, amendă va fi calculată conform tabelei anexate la prezenta lege.

•In toate casurile, amendă va fi calculată fără prejudețiul:

«1) A restituției lemnelor către proprietar sau, în lipsa lor a valoarei lemnelor care va fi fixată la a treia parte a amendei după tarif;

«2) Despăgubirile civile, dacă va fi casul. Dacă arborii ce sunt tăiați nu se mai găsesc în ființă, atunci grosimea va fi măsurată pe tulpină; dacă și tulpina nu se mai găsește, atunci amendă va fi calculată după grosimea arborului hotărâtă de tribunal după actele de constatarea delictului».

In adevărt, din tariful anexat articolului 19 C. S. noă se vede lămurit că :

a) amendă este proporțională cu diametrul arborelui ;

b) că arborii sunt divisați în două clase ; cea dintâi este limitativă. Ea cuprinde toți arborii căror legiuitorul a înțeles să le aplice amendă din clasa primă. Aceștia sunt : stejarii, bine înțeles, toate speciile de stejari cără cresc spontane la noi în țară adică : pedunculatul (tufan, slodun, stejărică), sesiliflorul (gorun), garniță (gârnetă), cerul (ceroaică) și tufa râioasă (tuță albă), pinul cu speciile sale : pinul silvestru, pinul cembra și pinul mugheș (jăpul), bradul, molidul, iagul, carpinul cu speciile : *Carpinus betulus* și *Carpinus duinensis* (cărpiniță), ulmul cu speciile : ulmul de câmp, ulmul de munte, ulmul râios; arțarul cu speciile sale : paltinul, jugastrul, arțarul platanoid

(*Acer platanoides*) și arțarul nemțesc sau gladeșul (*Acer tataricum*); frasinul cu speciile: frasinul comun, mojdreanul (*Fraxinus ornus*) și frasinul cu frunzele ascuțite (*Fraxinus oxyphylla*); nucul cu speciile sale: nucul comun (*Juglans regia*) și nucul negru (*Juglans nigra*) introdus de curând prin semănare și pepinierele Statulu (1894); sorbul cu speciile: sorbul domestic, sorbul păduret (*Sorbus terminalis*) și sorbul păsăresc (*Sorbus aucuparia*); cireșul păsăresc numit și cireș sălbatic (*Cerasus avium*); și în fine toți cei-lalte arbori fructiferi, cum sunt: mărul, părul, prunul, cireșul altoit, caisul, zarzărul, gutuiul, mosmolul, etc.

Amenda incepe de la grosimea de două decimetri în circumferență.

Pentru arborii din clasa primă, ea este de un leu pe decimetr, iar de la 3 decimetri se adaugă câte 10 bani pentru fie-care decimetr în plus. Așa: pentru grosimea de 3 decimetri în circumferență, amenda este de 1 leu 10 pe decimetr și 3 lei 30 pentru un arbore întreg. Pentru un fag de 16 decimetri în circumferență, amenda pe decimetr este de 2 lei 40, și pentru arborele întreg este de 38 lei 40.

Pentru arborii din clasa a doua, amenda este de 50 bani pe decimetr, până la grosimea de 2 decimetri, iar de la 3 decimetri de diametru în sus se adaugă câte 5 bani de fie-care decimetr. Așa pentru un arbore de 3 decimetri în circumferență, amenda este de 55 bani de decimetr și 1 leu 65 pentru arbore întreg. Pentru un plop de 16 decimetri în circumferență, amenda pe diametr este de 1 leu 20 și pentru arborele întreg este de 19 lei 20.

Fac parte din clasa a doua, arborii cără sunt de esență: anin cu speciile sale: aninul negru, aninul cănesc și liliacul de munte (*Alnus viridis*); teiul cu speciile: teiu bălan și teiu pucios (*Tilia sylvestris*); mestecănu; plopul cu speciile: plopul negru, plopul alb, plopul tremurător, plopul piramidal (*Populus pyramidalis*) care nu este alt-ceva de cât o varietate de plop negru. Prin plută nu se înțelege o varietate sau specie de plop, ci se înțelege, în limbajul popular, un plop bătrân, gros, ori-care ar fi specia; apoi continuă tarifa «și toate cele-lalte specii necoprinsse în prima clasă». Această clasă cum vedem, este enunciativă, adică aci se cuprind toate esențele moi, apoi salcâmul, castanul, și trebuie să înțelegem și toate cele-lalte nemenționate în clasa primă.

Unde trebuie să socotim laricele, căci el de și un rešinos, cu

lemn tare, nu-l vedem cuprins în clasa primă? După părerea noastră, trebuie să-l socotim tot în clasa primă, și nu este de căt o scăpare din vedere, raționând astfel: «Când legiuitorul a șis pinii, el a înțeles toți pinii și laricele (molezul pe franțuzește, schin popular) nu este alt-ceva de căt un pin cunoscut în nomenclatura lui Linne sub numele *Pinus Larix*».

Dar arbuști în care clasă trebuesc puși? Toți arbuști, cum sunt: cornul, singerul, lemnul căinesc, liliacul, călinul, vișin turcesc (*Cerasus Mahaleb*) și toți cel-lalți cari au vre-o întrebunțare, dacă au grosimea de 2 decimetri în circumferință, se vor pedepsi după amenda din clasa a doua. Dacă sunt mai subțiri, atunci se pedepsesc pe sarcina de om, încărcătura sau vita înhamată.

Cu modul acesta nu mai scapă nepedepsit nici un delicuent care taie chiar un băt de corn, sau o nuia de alun, căci el intră în categoria «2 lei de sarcina de om sau chiar fiind o cantitate mai mică».

Osebit de aceste avantajii ce are art. 19 cel nou, că nu scapă necondamnați delicuenții, că a dispărut confusia în explicarea amendelor, dar să arătat lămurit și modul de procedare cum să constate judecătorii grosimea arborilor când eî au dispărut și cum se face estimarea lor pentru amendă.

Articolele II și III ai art. 19 din 1892 al Codului silvic, pun acum pe ministerul public în poziție de a stăruî în mod energetic la obținerea despăgubirilor civile cuvenite proprietarului care a fost păgubit. Prin tăiere nu trebuie înțeles numai tăierea desăvârșită, ci este d'ajuns să fie un început de tăiere pentru ca delicuentul să fie amendat.

In ce privește ridicarea sau instruinarea arborilor tăiașii sau căzuții prin accidente, cel ce o face se consideră și se pedepsesc ca și cum le-ar fi tăiat el însuși.

Din modul cum este redactat acum art. 19, rezultă că amenda este fixă, și din cauza fixităței amendei și a proporționalităței ei cu grosimea copaculu, mai rezultă implicit că nu putem cere de căt o singură amendă pentru fie-care copac, chiar dacă delictul ar fi comis de mai mulți delicuenți împreună. Aceasta e un rău păduresc, dar legea așa a fixat.

Trebue să mai notăm încă că articolul 19 nu se aplică antreprenorilor de parchete, în casul când el devine delicuent, căci aceștia se pedepsesc după art. 21 din Codul silvic.

De asemenea nu se aplică art. 19 nică în casul când lemnele ce aparțin unui antreprenor, sunt furate de o a treia persoană. În acel cas antreprenorul trebuie să dea pe deliciență în judecata tribunalului civil, spre a se despăgubi, căci afacerea nu este de atribuția Codului silvic.

(Va urma)

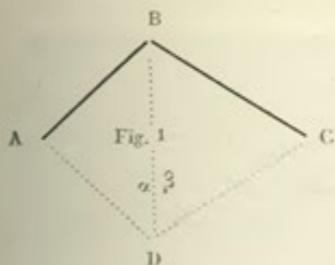
N. R. Danilescu

Găsirea coordinatei azimutale a unui al patrulea punct, fără declinator sau cerc

Pe un plan topografic, ni se dau trei puncte A, B, C, și se cere a determina, pe acest plan, un al patrulea punct, D. Cu alte cuvinte, se cere distanța AD și CD, precum și azimutele lor, pe care noi le

numim în două cuvinte *coordonata azimutală* a lui D. (Aceste cantități luate împreună, distanță și azimutu unui punct).

Trigonometrică se zice: problema celor patru puncte, și și are deslegarea sa numai atunci când distanțele AC și BC (fig. 1) au fost respectiv observate sub unghiiurile α , β , prin formula :

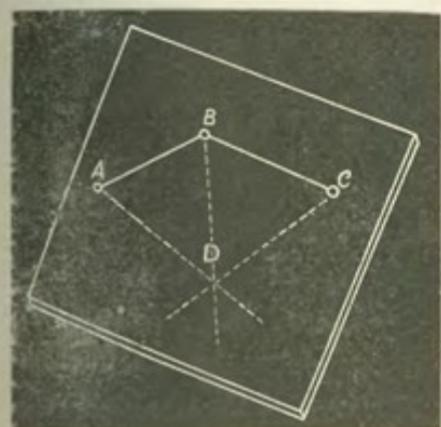

$$\frac{x+y}{2} = 180^\circ - \frac{\alpha + \beta + \gamma}{2} = M^\circ.$$

$$\operatorname{tg} \frac{x-y}{2} = \operatorname{tg} (\gamma - 45^\circ) \operatorname{tg} 180^\circ - \frac{\alpha + \beta + \gamma}{2} = N^\circ$$

$$x = M^\circ + N^\circ.$$

$$y = M^\circ - N^\circ.$$

De asemenea găsim soluțunea geometrică, prin descrierea a 2 arcuri de cerc respectiv capabile de unghiiurile α , β .

Tot bine. Dar după cum vedem, spre a rezolva problema, ne trebuie date unghiulare, formule, logaritmi și alte dandanale.

Chestiunea, însă, nu se pune așa, ci iată cum :

Noi ne aflăm pe teren numai cu planșeta, pe care se află planul său figura noastră. Ne lipsește declinatorul, n'avem busolă și nică un

alt instrument gradat, cu care am putea măsura să luă date unghiulare. În casul acesta, oră cine s-ar gândi să meargă în punctul A (pe

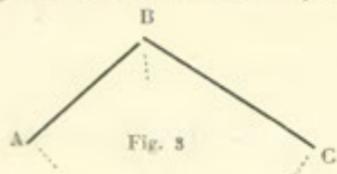

Fig. 1

teren fig. 1) să orienteze planșeta pe direcțunea A B, deschizând unghiul B A D. Apoi trecând în C, de unde orientând planșeta pe direcțunea C B, ar întrețăia punctul D, deschizând unghiul A C D. Aceasta s-ar face, natural, când punctele A și B sunt accesibile.

Insă, aceste puncte A și C, cum și B, sunt semnale determinate din alte stațiuni, prin urmare numai niște semnale pe vîrfuri de copaci ori turle de biserici, unde nu ne putem urca cu planșeta, și nouă ni se cere a determina punctul D, chiar din locul unde el se află.

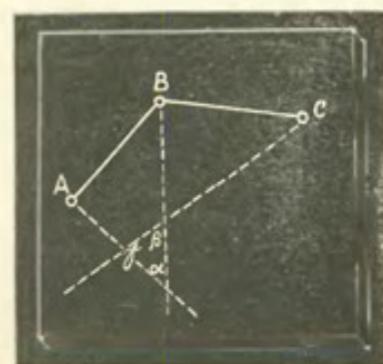
Așa dar, nu avem de căt: planșeta și luneta și trebuie să aflăm poziția său coordonată azimutală a lui D relativă la punctele A B C, în carl nu putem merge. Iată, în casul acesta, cum se operează în practică:

Așezăm planșeta în punctul D (fig. 2), ce ni s'a dat să determinăm și de unde trebuie să vizăm semnalele A B C, astfel ca laturile figurei de pe planșetă (A B C, fig. 2) să corespundă cam cu punctele său semnale date (ca în fig. 2). Vizăm la A, trăgând pe plan linia A D; apoi din B pe planșetă în B pe teren, trăgând linia B D pe plan, și tot astfel din C de pe planșetă, în C pe teren, trăgând linia C D pe planșetă.

Dacă aceste trei linii trase din punctele A B C în direcțunea semnalelor A B C s'a întrețăiat într'un singur punct D, acel punct în care ele s'a întrețăiat este punctul ce voim să determinăm, și prin urmare planșeta a fost bine orientată (fig. 2).

Dacă, din contră, viza la semnalele A B C de pe teren prin punctele A B C de pe planșetă, nu s'a întrețăiat într'un singur punct D (ca în fig. 2), ci ne-aă dat liniile A α , B β , C γ , cari s'a întrețăiat în punctele α β γ (ca în fig. 3), avem probă învederată că planșeta nu este bine orientată; adică planșeta nu este așezată aşa ca figura A B C de pe plan să corespundă figura A B C de pe fața pământului, ceea-ce noi căutăm.

Observând figura obținută (3), găsim că: între intersecția acestor

3 lini, s'a format triunghiul $\alpha\beta\gamma$ și că: linia $B\beta$ (fig. 4) sau $B D$, considerată ca axă a figurei, a fost întreținută în β , prin urmare scurtată cu distanța $\alpha-\beta$.

Ca cele-lalte 2 liniile ale extreimii să se tăie pe axa $A D$, urmează să învertim planșeta de la stânga spre dreapta, ca în fig. 4, până când liniile extremelor $A C$ se vor întâia într'un singur punct D pe axa $B\beta$, adică făcând să dispară diferența $\alpha\beta$ a axei (fig. 4).

Spre a ne dispensa și de acest raționament, am făcut vizele la semnale care ne-a dat unghiul $\alpha\beta\gamma$ (fig. 4). Învertim planșeta, fie la dreapta, fie la stânga, și vizăm din nou la AB și C . Dacă triunghiul $\alpha\beta\gamma$ s'a mărit, învertirea noastră a fost contrară orientării; dacă din contră unghiul $\alpha\beta\gamma$ s'a micșorat, învertirea am făcut-o în sensul orientării și continuăm cu mișcarea în sensul orientării, până când unghiul $\alpha\beta\gamma$ a dispărut cu totul și căte-și trele liniile s'a întreținut într'un singur punct D (fig. 4). Acesta va fi punctul căutat.

Să se știe însă, că aceasta este o intersecție grafică, și cum intersecțiunile grafice nu ne dă puncte matematice, urmează că punctul aflat, D , să fie și el grafic, nu matematic.

Vom arăta în numerile viitoare, cum punctul D se află matematică prin instrumente goneometrice, fără a fi de lipsă cunoașterea unghiului ABC . (u).

G. Antonescu-Veruncula

Inginer hotarnic și silvicultor.

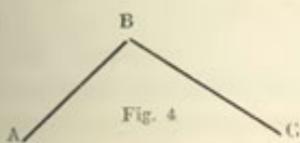
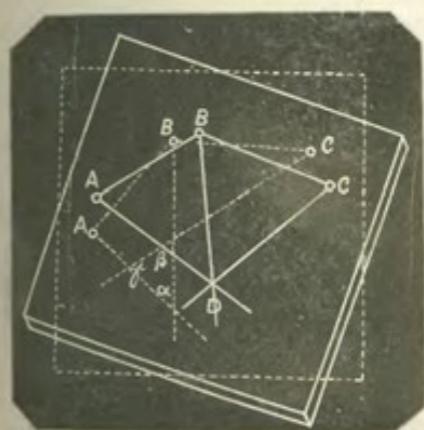

Fig. 4

BULETIN BIBLIOGRAFIC

— *Description économique et commerciale des forêts de l'État Hongrois.* — Cu ocazia unei expoziții din Budapesta, ministerul agriculturii din Ungaria, a publicat o nouă ediție a lucrării secretarului de Stat d. Albert de Bedő, care poartă titlul de mai sus. Este o lucrare însemnată, formând patru mari volume in-quarto, pline de țifre. Regatul Ungariei posedă 9.074.121 hectare de păduri, din care $\frac{5}{6}$ în Ungaria și $\frac{1}{6}$ în Croația Sclavoia. Sunt 23 p. 100 din întinderea teritoriului; dar aceste păduri se află mai ales în regiunile muntoase. Pădurile domeniale coprind 1.587.000 hectare din care $\frac{1}{3}$ aproximativ în Croația-Slavonia.

Ungaria posedă toate esențele Europei centrale. Pădurile sale oferă o admirabilă varietate datorită situațiunilor și solurilor. Autorul constată că de la 1850 până la 1880, exploatarea lemnelor în masă a adus atâtea prejudicii pădurilor, că ele aproape nu mai posedă materialul necesar pentru a constitui o economie națională. Legea forestieră din 1879 și sforțările celor două din urmă miniștri de agricultură, tind astăzi dar a reconstituîi aceste păduri. De asemenea «pentru a se regula exploatarea și impiedica devastarea, s'a decretat ca exploatarea pădurilor domeniale să se facă anualmente pe întinderi egale, conform cu vîrsta revoluționei și ca exploatarea să fie basată nu pe cantitatea lemnelor, ci pe suprafață».

— D. Cl. Duval, secretarul general al societății de horticultură din Melun-Fontainebleau, a prezentat societății botanice din Franța o notiță asupra introducerii Platanului în Franța. Se zicea că acest arbore a fost introdus în Franța de Ludovic al XV, care ar fi încredințat lui Buffon cel dintâi eșantion cultivat în grădina Regelui. Dar, d. Duval stabilește prin piese autentice că platanul a fost introdus în Franța aproape de două secole înainte de 1754. De la 1642 un platan exista în grădina palatului de la Fontainebleau care în 1699 era deja foarte mare. Era un platan de orient, care are multe bule de fructe pe fiecare peduncul, pe când platanul de occident nu are de cât una singură.

— *Distillation des bois, par Barillot.* — Industria destilației lemnelor a luat în Franța o extensiune considerabilă de căzăva an și numerose usine, destinate la fabricația derivatelor lemnăse, așa fost instalate. D-l Barillot, într'un mic volum cu titlul

de mai sus, tratează mai întâi cestiunea forestieră: arată raporturile diferitelor termene de exploatare în stabilirea prețurilor venitului; indică calitățile ce trebuie să aibă lemnul pentru a da bune produse industriale și le stabilește prin un mare număr de experiențe. Iată o parte care interesează în cel mai mare grad pe proprietarii cără exploatează pădurile lor, pe comercianții de lemn, pe fabricanții cără cumpără lemnul spre a le destila. În un al doilea capitol, autorul tratează despre instalațiunile usinelor, dă planul lor general, trece în revistă aparatele cele mai perfectionate cerute în industrie; numeroase figuri însoțesc fiecare descriere. Apoi autorul care este un bun practician, abordează cestiunea fabricațiunii, obținerea produselor brute, rectificarea lor. Toate datele sunt ținute, toate produsele sunt arătate cu precisiune. În fine lucrarea se termină cu un capitol consacrat numai analizei produselor lemninoase: analiza acetațiilor, analiza alcoolurilor după procedurile oficiale, analiza creosotelor farmaceutice, etc., cără sunt astăzi baza transacțiunilor comerciale. Proprietarii de păduri, comercianții de lemn, fabricanții, industrialii, constructorii de aparate destilatorii, chimicii experți, vor găsi așa dar în acest mic volum prețioase instrucțiuni.

— *Malurita boschiva e Turno, de V. Perona.* — D-l Perona, profesor la institutul forestier regal din Vallombrosa, în o broșură de curând apărută cu acest titlu, tratează despre exploataabilitatea pădurilor. Subiectul nu e nou. După ce studiază diferite genuri de exploataabilități, autorul conchide că exploataabilitatea financiară este aplicabilă tuturor pădurilor, chiar și pădurilor statului. Numai, comuna și mai ales statul nu vor trebui să țină cont exclusiv de venit, ci și de alte foloase ale pădurilor. Se vor mulțumi așa dar de un procent de interes, mai mic, care poate să se concilieze cu cel mai mare venit al capitalului. Dar autorul nu spune cum se poate determina acest procent de interes mai mic. În schimb se expune foarte clar formulele lui Judeich, Pressler și Kraft, cără toate combină valorile și interesele.

— *Poids et Composition de la couverture morte des forêts; sa valeur comme engrais; par E. Henri.* In-8, 13 p. Nancy, impr. Berger-Levrault.

— *Description forestière du royaume de Prusse d'après des documents officiels; par Hüffel.* In-8, 48 p. Paris.

— *Rapport de la commission chargée de faire des expériences sur la résistance des bois résineux; par Thiéry et Petit collot.* In-8, 7 p. et 9 planches. Paris, impr. nationale.

— *Les Pierres et les Roches. Guide pratique pour reconnaître les principales roches et les pierres les plus utiles à l'aide de tableaux dichotomiques descriptifs; par A. Péres.* In-16, 63 p. Tours, impr. Deslis frères. Paris libr. Nathan.

— *Des effets du déboisement dans les Pyrénées, communication faite au congrès national des sociétés françaises de géographie; par M. Guénol.* In-8, 28 p. Bordeaux, impr. Gounouilhou.

— *Code nouveau de la pêche fluviale; par E. Martin.* In-8, 294 p. Paris, impr. et lib. Léautoy.

— *Dendrometria, de Adolf de Guttenberg, tradusă în românește de C. Isopescu.*

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Către d-nii membri ai societății «Progresul Silvic».— In urma decisiunile consiliului central de administrație, din ședința de la 25 Februarie 1897, și conform statutelor societății, d-nii membrii ai Societății «Progresul Silvic» sunt rugați să bine-voiască a lua parte la adunarea generală, care va avea loc în zilele de 17, 18 și 19 Aprilie 1897, orele 8 seara, în localul administrației Domeniului Coroanei, unde este sediul societății.

Ordinea zilei va fi următoarea :

1) Raportul de expunerea activităței și situației financiare a societății;

2) Presentarea bugetului pe anul viitor 1897—98;

3) Alegerea comisiunei de verificarea acestor situații;

4) Conferința d-lui M. Tănăsescu: Comparație între Austria și România din punct de vedere silvic;

5) Desbaterea următoarelor cestiuni :

a) Cestiunea elagagiului în păduri sub toate raporturile ;

b) Cestiunea defrișării pădurilor particulare ;

- c) *Cestiunea vînatului în păduri;*
 6) *Aprobarea raportului comisiunii de verificarea situației financiare.*

Se face cunoscut cu astă ocazie, că pentru d-niș membri din districte, Onor. Direcțiune generală a Căilor ferate a acordat o reducere de 50% la prețurile drumurilor de fer, iar pentru d-niș membri silvicultorii ai Statului. Onor. Minister al Domeniilor a acordat (prin decisia No. 20,605/97) un congediu de 5 zile, de la 16 la 20 Aprilie inclusiv, spre a putea veni la adunare.

Președinte, I. KALINDERU.

Secretar, G. STĂTESCU

Piscicultură. — De la un rînd de vreme, cultura peștilor se practică cu multă stăruință în diferite țări.

Darea de seamă a ultimei reuniuni a clubului din Ceylan (*Ceylan Fishing Club*) coprinde interesante lămuriri asupra incercărilor de piscicultură făcute în marea insulă indiană. S'aș adus din Anglia ouă (icre) de păstrăvi seconde, cari au sosit în o stare excelentă și cari au dat o bună proporție (50 p. 100) de peștișori. Două transpoarte de icre (ouă) au produs 7500 peștișori. Aceștia au fost puși în rezervoare și eleștai, și se află în cea mai bună stare. Această experiență este încurajatoare și se va urma.

În Franță se știe cât de mult a progresat cultura peștilor, a cochilelor și racilor, atât fluvială cât și marină, și căte lucrări se dau necontenit la lumină, băsate pe experiențele de toate zilele.

Și în această privință, nu numai guvernul, dar și consiliile departamentale și societățile particulare, contribuiesc cu cea mai mare stăruință. Astfel, *Etangs et Rivières* dă scama de operațiunile de repopulare cu raci cari se fac acum și în regiunea Vosgilor. Foarte bogate altă dată în raci, rîurile acestor regiuni, au sărăcit mult de căciuva an, din cauza de epidemii, și se încearcă acum să le repopule introducând nouă indivizi. Astă-vară, consiliul general a introdus în Meusa și afluenții săi, vrăjă 2000 raci cu picioarele roșii, și acum racii încep să reapăre în diferite locuri. Această întreprindere este de o utilitate incontestabilă, care va da roadele sale, dacă populația va înțelege și ea rolul său, de a nu anihila prin

braconajii sforțările consiliului general și ale persoanelor cără caută să restabilească un izvor de profituri dispărut. Același număr al revistei *Étangs et Rivières* coprinde articole foarte interesante asupra creșterei păstrăvului, asupra repopulării rîurilor cu alți pești, asupra pescuitului și asupra acțiunii hypochloritului de calce asupra animalelor de apă dulce.

D. Jousset de Bellesme, directorul Aquariului din Paris, a început cursul său de piscicultură, care va trata: despre pești de apă dulce, moravurile lor, instinctele, funcțiunile, boalele, hygiene; reproducția și cultura peștilor; proceduri practice de piscicultură; fecondarea artificială, aparate infrebuințate în piscicultură, repopularea rîurilor și bălăilor; pescuitul fluvial și legislația sa; întrebuițările alimentare și industriale ale peștilor; aprovisionările pieței din Paris.

* * *

Utilisarea Niagarei. — De câteva zile, zice *Revue Scientifique*, usina instalată pentru utilisarea Niagarei este în plină funcționare. Energia electrică obținută este transmisă la 40 kilometri de distanță, la Buffalo. Electricitatea căstigată de turbinele Niagarei servește pentru a mișca toate tramvayele orașului Buffalo, care cuprinde 375.000 locuitori. Din 7.000 căi vaporii ce primește Buffalo în prezent, 1000 au luat locul cailor de carne și oase, iar cel-lalți 6.000 căi vaporii servesc în diferite industrii. Buffalo este inscris pentru 10.000 căi vaporii, dar vor fi și alți amatori, și ziua nu e departe când toată regiunea care înconjoară Niagara Falls va face un vast oraș industrial în care toată forța motrice va fi dată de această minune incomparabilă care se chină Niagara.

* * *

Arbori bătrâni. — Un corespondent al ziarului *Scientific American* citează ca cel mai bătrân arbore din Anglia, o tisă (*Taxus baccata*) situată la Braburn (Kent), și care ar avea 3000 ani. La Fortingal (Perth), există o altă tisă aproape tot atât de bătrâna și la Ankerny (Staines) s'a găsit o a treia, deși faimoasă de când cu semnarea *Magnei Charte* (1215) și care adăposti întâlnirile lui Henric VIII cu Anna de Boleyn. Cele trei tise de la Fountain Abbey au cel puțin 1200 ani; fondatorii Abbey s-au așezat la umbra lor în 1132.

Nu sunt stejari cără să rivalizeze cu tisa în privința elății, cel

mai bătrâni neavând mult de 2000 ani. Stejarul de la Damorey, care fu tăiat în 1703, avea această etate; există încă unul la Cowthorpe, căruia i-se atribue 1600 ani.

* * *

Electricitatea și vegetațiunea. — Se consiliază adesea întrebuițarea luminei electrice pentru a activa vegetațiunea. S-ar părea totuși că această lumină nu este fără inconveniență. Astfel, un observator, la Montréal (Canada), a văzut că arborii cel mai apropiat de lampe, în grădinile și promenadele luminate cu electricitate, pierd frunzele lor mai curând ca altii, și prezintă o mai mare proporție de lemne uscate. Inconvenientele prezintă o intensitate variabilă după specii: liliacul, castanul sălbatic, salcia, par a nu suferi; arțarul din contră se teme mult de electricitate.

* * *

Hârtia și pădurile Statelor-Unite. — *Garden and Forest* se preocupă de cestiușa epuisărci pădurilor de conifere, de la care industria cere cu atâtă persistență elementele necesare la fabricarea hârtiei. Sunt vîr'o 2000 usine, în Statele-Unite, pentru transformarea pulpei de lemn în hârtie, și pădurile dispar repede. Lemnele sunt și elte. Un cord de lemn produce cam 1000 kilogr. de pulpă și costă 35—40 fr.¹⁾. Sunt multe regiuni în care jumătatea de hec-tar de pădure, dând 15 corde aproximativ, poate să se cumpere cu prețuri variind între 65 și 110 fr; se poate chiar cumpăra un cord cu 5 fr. lemn din picioare. Cheltuielile de tăiat și transport sunt în genere mai mari ca prețul cumpărării, totuși lemnul este materia primă cea mai economică. S'a distruis în 1895 aproape 50,000 hectare de păduri; în 1897 se va distrugă aproape îndoit.

Dacă se consideră că aceleași păduri sunt exploataate în mod exagerat și de dulgheri și templari, și că nimeni nu se gândește, să reimpăduri și replanta spre a pregăti noi resurse pentru viitor, să înțelege că *Garden and Forest* se îngrijește atrăgând atenția publică. Este de sperat că practica actuală nu va continua mult timp, și că interesul va arăta americanilor aceea ce este de făcut.

* * *

¹⁾ Cord franțuzesc = 2 sterl 7 — 4 sterl 4; cord englezesc = 3 sterl 6; cord de Statele-Unite = 0 sterl 46.

Probabil e vorba de cord franțuzesc care variază.

Monopolul chibriturilor în Franța. — Direcțiunea generală a manufacturilor Statului, a publicat de curând resultatele exploatarești monopolului chibriturilor pe 1894. Extragem din această publicație resultatele următoare :

Au fost confectionate 27.976.302.720 chibrituri, din care 26.414.035.680 chibrituri de lemn și 1.562.267.040 chibrituri de ceară. Si pe lângă acestea, 4.364.816.500 chibrituri au fost cumpărate din străinătate.

Cheltuielile ce Regia a făcut cu fabricația chibriturilor se urcă la 7.185.227 fr. 26. Veniturile rezultate din vânzarea chibritelor au fost de 27.433.586 fr. 37. Scăzând cheltuielile din venituri și adăogând mărirea survenită în capitalul Regiei, rezultă un beneficiu net, din monopolul chibriturilor pe 1894, de 20.582.332 fr. 35.

* * *

Drumuri cu arbori fructiferi. — Se știe că în Germania și în multe părți ale Belgiei, Elveției, Luxemburgului, recolta arborilor fructiferi plantați pe marginea drumurilor mari, constituie pentru Stat un venit important. La 20 ani de la plantație, media produselor pe arbore, este evaluată la 15—25 fr.; în Alsacia-Lorena, drumurile plantate dau actualmente un venit de 150.000 fr. Statele Germaniei au scos de păzitorii-grădinarii, de cantonieri-arboricoltori și posedă pepiniere de arbori fructiferi pentru acest scop. Franța este mai înapoi în astă privință. Acum, consiliul general al departamentului de Nord, studiază plantația arborilor fructiferi pe marginea căilor și drumurilor rurale; unele localități au adoptat arborile fructifer pe pămîntul micel vecinalității. D. Baltet ar vrea cu drept cuvînt ca aceste încercări să fie imitate pretutindeni în Franță, întrebuiuînd duduș la Sud, nucul la Sud-Est, castanul în centru, cireșul pe dealurile de Est și părul sau mărul în Vest. Se înțelege că nu este vorba a se planta arbori cu fructe de lux, cari ar tenta pe trecători, ci arbori cu fructe de comerț, de economie menajeră sau industrială, bune de presat sau de distilat.

Experiența țărilor de mai sus ar trebui utilizată și în România. De altfel, se observă în unele părți și în România arbori fructiferi pe marginea drumurilor, între cari cităm șoseaua Pitești-Dragu-Tești-Ciomăgești (Argeș).

* * *

Un celebru vînător. — Contele de Grey, fiul lordului Ripon, făcîndu-și socoteala întreprinderilor sale cynegeticice, a găsit că :

De la vîrsta de 15 ani a ucis 316.699 animale, adică o medie anuală de 10.000 capete. El a ucis anume: 111.190 fasană, 80.401 potârnichă, 47.468 becaține, 26.417 epuri de casă, 56.147 epuri de câmp, 2.735 sitari, 2.077 cocoșii sălbatici, 1.393 rațe sălbaticice, 318 cerbi, 186 ciute, 97 porci mistreți, 19 antilope, 12 tauri sălbatici, 14 tigri, 2 rinocer și în fine 8.563 alte diverse animale pe care Nemroful nu le-a găsit destul de importante spre a le specifica.

* * *

Recensămîntul lumii animale. — Colaboratorii de la *Zoological Record* au dresat de curînd un tablou, în care se arată aproximativ numărul speciilor de animale vii. Iată cifrele obținute:

Mamifere	2.500 specii	Pasări	12.000 specii
Reptile și Batraciene	4.400	Păsări	12.000
Tunicieri	900	Molusce	50.000
Brachiopode	150	Bryozoari	1.800
Crustacee	20.000	Arachnide	10.000
Myriapode	3.000	Insecte	230.000
Echinoderme	3.000	Vermi	6.150
Celenterați	2.000	Spongiați	1.500
Protozoari	6.100		

Adică total general: 336.000 specii distincte.

* * *

Arborii foioși pentru împedirea incendiilor de păduri. — Se știe că landele și dunele din sud-vestul Franței sunt ocupate aproape numai de păduri de pin maritim, cără mai în fiecare an sunt prăpădite de imense incenți, și ale căror produse sunt puțin remunerătoare. Pentru a se remediea acest inconvenient și a se mări în acelaș timp producțunea pămîntului, *Gazette agricole* recomandă a se introduce în masivele de pin, fie ca sub-etaj, fie ca amestec propriu zis, esențe cu frunze cadute cără ar reuși perfect, după cum se vede la plantațiunile făcute pe marginea satelor sau drumurilor. Acest jurnal consiliează în special stejarul-corsier, care produce plută ca și stejarul-plută, și convine foarte bine în solul landelor. Ar fi mai cu seamă foarte interesant a se planta o bandă de acești stejari d'alungul căilor ferate, spre a împeda reînnoirea incendiilor cără se întemplieră adesea prin trecerea locomotivelor pe linia Bordeaux-Dax, incenți cără obligă compania la indemnisații considerabile.

* * *

Producția vinului în Franța și în cele-lalte state, în 1896.- După *Bulletin de statistique*, recolta vinurilor în Franța, în 1896, a fost foarte bună, evaluându-se la peste $44\frac{1}{2}$ milioane hectolitri, adică cu aproape 18 milioane hectolitri mai mult de cât în anul 1895 (când recolta a fost foarte rea), și cu 14 milioane hectolitri mai mult de cât media celor din urmă zece ani. Dacă se adaugă și Algeria cu Corsica, atunci producția totală este 49 milioane hectolitri.

Reconstituirea viilor distruse de filoxeră continuă cu repeziune, ceea-ce a contribuit mult la augmentația producției în vîrto 60 departamente. Condițiunile meteorologice au fost mai întâi foarte favorabile (puține geruri tardive și abundentă înflorire), dar ploile persistente de peste vară au împediat deplina coacere a strugurilor și au favorisat propagarea boalelor criptogamice. Din astă cauză cantitatea s-a micșorat în câteva departamente, și calitatea a suferit în mai multe regiuni.

După estimările făcute în fiecare departament, pe baza prețurilor locale, valoarea recoltei din 1896 s-ar urca la 1174 milioane franci.

Intru căt privește producția vinului în toate statele, dăm după *Moniteur vinicole*, următorul tablou:

	Recolta din 1895	Recolta din 1896
	Hectolitri	Hectolitri
Franța	26,687,600	44,656,200
Algeria	3,797,700	4,050,000
Tunisia	179,800	95,200
Italia	24,245,850	21,573,000
Spania	20,353,000	17,830,000
Portugalia	1,995,000	3,280,000
Açore, Canare, Madera . . .	210,000	320,000
Austria	3,000,000	2,500,000
Ungaria	2,865,000	1,650,000
Germania	3,645,000	3,110,000
Rusia	720,000	2,900,000
Elveția	1,250,000	1,500,000
Turcia și Chypru	2,400,000	3,050,000
Grecia cu insulele	1,600,000	2,150,000
Bulgaria	1,200,000	1,360,000
Serbia	800,000	1,100,000
România	3,120,000	7,500,000

	Recolta din 1895 Hectolitri	Recolta din 1896 Hectolitri
Statele-Unite	850,000 . . .	680,000
Mexic	90,000 . . .	70,000
Republica Argentina	1,850,000 . . .	1,590,000
Chili	1,500,000 . . .	1,730,000
Brasil	350,000 . . .	475,000
Capul Bunei Speranțe . . .	110,000 . . .	90,000
Persia	27,000 . . .	32,000
Australia	150,000 . . .	180,000

* * *

Viță de vie gigantice. — O viță de vie gigantică se află aproape de Putney, în Anglia. Aparținând varietății Hamburg neagră, ea a fost plantată acum 30 ani lângă un zid, cu scop de a se acoperi acest zid. Ea vegetă admirabil. Una din ramurile sale fiind culcată și introdusă în o seră, deveni aci foarte prosperă. Actualmente sera, lungă de 67 metri, este complet acoperită de șapte ramuri dispuse orizontal la distanțe egale. Recolta în 1896 a fost de 951 struguri, cîntărind 700 grame fie-care, adică 666 kilograme toți. La început numărul strugurilor a fost 2951, dar s'a lepădat 2000 spre a permite celor 951 rămași să se desvolteze.

Dar cea mai frumoasă viță din lume, pare a fi aceea care crește în valea Carpentaria din California. Cepul n'are mai puțin de 2^m.30 în circumferință, și seamănă mai mult cu un trunchiș de stejar de cât de viță. Ramurile susținute de tutori solizi, acoperă o suprafață de peste 1500 metri și încă se mai desvoltă. Suporții sunt în număr de 60. Plantată în 1842 de un spaniol, nu prezintă încă nici un semn de depericiune. Ea adăpostește adesea meetinge politice.

* * *

Plantă-busolă. — *Garden and Forest* dă câteva detalii asupra plantei *Silphium lucinatum*, ale cărei frunze au proprietatea de a arăta până la oare-care măsură nordul și sudul. Este, zice d. Hill din Chicago, o tendință invederată spre orientarea nord-sud a frunzelor acestei plante, precum și a frunzelor de *Silphium terebinthinaceum*: la aceasta din urmă, se poate zice că 75 p. 100 sunt orientate în acest sens. Trebuie să se ține socoteală de vîrsta frunzelor. Plantele tinere prezintă orientarea cea mai netă; frunzele radicale se răsucesc astfel că prezintă fețele lor la vest și est, iar dungile la nord și sud. La plantele cu vîrsta înaintată, aceste

frunze se detacă adesea și nu se poate dar avea date sigure. Sir Joseph Hooker a observat întrebunțarea ce se poate face cu această plantă, astându-se cineva în călătorie, se va putea spune direcția drumului, după aparența generală a plantei.

* * *

Introducerea câinilor în Norvegia. — D. Paul Megnin confirmă prin experiența sa personală în *Éleveur*, informațiunea răspândită, după care importația câinilor în Norvegia este strict interzisă. Nicăi un câine străin nu poate trece frontieră norvegiană: vânătorii engleză sau franceză care vin să petreacă sezonul cynecologic, sunt obligați să lăsa colaboratorii lor la frontieră. Consuli străini nu pot obține intrarea pentru patrupedele lor favorite. În scurt, legea este riguroasă, și riguros aplicată. Motivul pe care îl dă norvegienii, este că nicăi odată turbarea n'a existat în Norvegia și că preferă a nu se expune să o acclimatiseze la ei, tolerând importarea animalelor străine care pot avea germenul turbării. Această măsură este foarte înțeleaptă.

INFORMATIUNI

Reamintim că adunarea noastră generală va avea loc în zilele de 17, 18 și 19 Aprilie viitor.

S'aș trimis d-lor membri și invitații personale, comunicându-se în același timp și ordinea zilei.

D-lor membri din districte li s'aș trimis și biletete de drum de fer cu preț redus, iar d-lor membri silvicultori ai Statului, Ministerul Domeniilor le-a acordat concediu spre a veni la adunare.

* * *

D-na Elena Dr. Turnescu a donat Societăței noastre și în anul acesta, ca și în anul trecut, 300 lei.

Consiliul central de administrație, exprimă d-nei Elena Dr. Turnescu, în numele Societății, cele mai vii mulțumiri.

* * *

D-nii S. Fl. Marian și Iosif Vulcan, membri Academiei Române, au oferit pentru biblioteca Societății, operile d-lor: *Tradițiuni poporane române din Bucovina* și *Ştefan Vodă*

cel tinér, pentru cără ofrande, consiliul central a exprimat d-lor autoră mulțumirile Societăței.

* * *

Proiectul de lege pentru înființarea Societății naționale de agricultură cu comișii agricole, trecând și prin Camera deputaților, a fost promulgat și publicat în *Monitorul oficial* din 17 Martie 1897.

O comisiune s'a întocmit de Ministerul Domeniilor, spre a elabora regulamentul acestei legi.

* * *

Budgetul anului 1897—98, relativ la serviciul silvic al Statului, a fost modificat și îmbunătățit în ultimul moment, grație stăruinței și bunei-voințe a unor d-ni deputați, între cari este și cunoscutul amic al pădurilor d. Emil Costinescu. În urma acestor modificări, mai multe înaintări se vor face în personalul silvic, iar diurnele agenților silvici se vor ameliora întru cât-va.

* * *

Suntem informați că la 1 Aprilie 1897, se vor face următoarele înaintări în personalul silvic al Statului:

D. D. Papinian, sub-inspector cl. I, se va înainta la gradul de inspector silvic cl. III;

D-ni sub-inspector cl. II: I. C. Ionescu, I. Ștef. Chirțoiu și G. Nicolau, se vor înainta la gradul de sub-inspector cl. I;

D-ni sub-inspector cl. III: M. Tânărescu, P. Antonescu, N. Nădejde, D. Boiarolu și G. Popescu, se vor înainta la gradul de sub-inspector cl. II;

D-ni guardi generali cl. I: Emil Mihălescu, M. Șerbănescu, Al. Angelin, D. Rusescu și V. Beghenau, se vor înainta la gradul de sub-inspector cl. III;

D-ni guardi generali cl. II: I. M. Teodorescu, C. Vasiliu, I. Moldovan, N. Țepărdea, C. Manoliu, A. Demetrescu, G. Demetrescu, G. Cernețiu, G. Moțune, I. Solacolu și St. Demetrescu Vergu, se vor înainta la gradul de guardi generali cl. I;

D-ni guardi-ajutori: Aritonovică, Pârvulescu, Protopopescu, Christu, M. Bădescu și I. Lupu, se vor înainta la gradul de guardi generali clasa II;

D. E. Obogeanu, fost sub-inspector cl. III, va fi reprimit în corpul silvic cu acelaș grad.

* * *

Fostul inspector silvic M. Rădulescu, murind în sărăcie, a lăsat o familie (femeia cu trei copii), cu totul desolată și lipsită de mijloacele existenței. Spre a veni în ajutorul acestei familiilor, cel puțin până va căpăta o pensie, facem un călduros apel la toți confrății noștri, foști camarazi ai defunctului, să contribuiaască fiecare cu obolul lor, în care scop deschidem următoarea listă de subscriere, care va urma și în numărul viitor:

Societatea «Progresul Silvic»	50	lef
G. Stătescu	10	>
V. C. Munteanu	5	>
I. C. Eleuterescu	5	>
Al. Dinga	5	>
C. Panaitescu	5	>
A. Oneanu	5	>

BULETIN METEOREOLOGIC

Clima lunii Ianuarie 1897 st. n.

Luna Ianuarie a fost caracterizată în toată țara prin un timp prea călduros pentru epoca în care ne aflăm, și printre un număr de dile cu precipitații atmosferice începând din a doua pentadă și până aproape de finele lunii, a căzut mai în fiecare zi zăpadă, sau lapoviță. Decada a doua mai ales, a format aproape în toată țara o perioadă continuă cu zăpadă, terminându-se cu un viscol general.

De și durata căderii de apă a fost îndelungată, totuși cantitățile zilnice au fost mici, ceea ce a făcut ca valorile lunare să fie mai coborite ca valorile normale. În general, apa căzută în cursul acestei lunii a fost repartizată aproape uniform în toată țara. Dacă exceptăm județele muntoase de la Mehedinți până la Râmnicu-Sărat, restul țării, alături de județele din Nordul Moldovei, a avut cantitățile mijlocii coprinse între 38 și 37 milimetri, mijlocia normală fiind de 50 milimetri.

Luna Ianuarie a fost prețutindeni mai călduroasă ca de obicei. Mijloaciile lunare ale temperaturii au fost aproape cu 2 grade și jumătate în mijlociu mai ridicate ca valorile normale. În regiunea de câmp această diferență ajunge la 3 grade, iar pe langă Dunare, la Brăila, ea trece peste 4 grade. La munte, la Sinaia, temperatura lunată a fost cu mult puțin de un grad mai ridicată ca valoarea ei normală. La București temperatura lunată a fost $-10^{\circ}9$, normală fiind $-4^{\circ}7$. Cea mai rece lună Ianuarie de când se fac observații meteorologice la București, a fost aceea din 1888 cu temperatura lunată egală cu $-10^{\circ}2$.

În cursul anului curent, cea mai friguroasă lună Ianuarie a avut loc la gura Tarcăului (Neamț) unde temperatura lunată a fost $-5^{\circ}7$.

În Moldova timpul a fost mai friguros ca în restul țării. În cele mai multe localități de aci, mijloaciile temperaturii au trecut sub -4 grade. Zăpada care a acoperit solul aproape în tot cursul lunii în această parte a țării, a contribuit ca perioada de frig să fie lungă și bine simțită. În Muntenia, exceptându-se localitățile muntoase, timpul a fost mult mai puțin friguros. În regiunea marină a fost cel mai călduros timp: la Constanța și Sulina mijloaciile lunare ale temperaturii au fost respectiv $+0^{\circ}9$, și $+0^{\circ}4$. Numai prima decadă a avut aci mijloaciile temperaturii sub punctul de ingheț.

In mersul său lunar, temperatura a fost cea mai rece în cursul primei decader. In unele localități de peste Olt, timpul cel mai friguros a fost in decada a treia. Decada a doua care coprinde și ziua Bobotezel, cu gerul legendar al ei, a avut anul acesta cel mai călduros timp in toată țara. Numai către sfîrșitul decaderi temperatura s'a coborât foarte repede și un ger aspru care a ținut câteva zile din decada a treia, a făcut ca și această decadă să aibă mijlocia temperaturei coborâtă.

Cea mai ridicată temperatură observată în cursul lunii. În întreaga țară, a fost $-15^{\circ}3$, la Giurgiu, în ziua de 25, tocmai când o depresiune a atmosferei coprindea întreaga țară. În cele mai multe localități din Muntenia, termometrul s'a urcat peste 10 grade. Zilele de 24 și 25 au fost cele mai călduroase în toată țara. Temperatura cea mai coborâtă, înregistrată în cursul acestei lunii, a fost $-24^{\circ}0$ la Tîrgu-Ocna în ziua de 22. La Gura Tarcăului și Focșani s'a observat -22 grade. În alti ani termometrul se cobora în Ianuarie în unele localități din țară mai jos de -35 grade. La București temperatura cea mai coborâtă a fost $-10^{\circ}6$. La mare și pe lângă Dunăre, termometrul s'a coborât mai puțin. Zilele de 22 și 31 au fost cele mai friguroase în toată țara.

După cum vedem, timpul în decada a treia a fost foarte schimbător, căci în câteva zile am avut și gerul cel mai aspru și temperatura cea mai dulce.

In general vorbind, luna Ianuarie a anului acesta, poate fi considerată printre cele mai călduroase.

Zile cu inghet au fost foarte multe în toată țara. Zilele de iarnă au fost mai abundente în Moldova. În mijlociu au fost câte 12 zile în Muntenia și 14 în Moldova. La Sinaia au fost 18 zile de iarnă.

Cerul a fost în general foarte noros în cursul acestei lunii. În a doua perioadă și în toată decada a două cerul a fost complet acoperit. Timpul cel mai frumos a avut loc în primele zile ale lunii și în aproape toată decada a treia. Soarele a strălucit prețutindeni mai puțin ca într-un an normal și anume: 36 ore la Caraș, 44 la Sinaia, 52 la București, 79 la Sulina și 60 ore la Comăndărești.

Presiunea atmosferică a fost în toată țara aproape egală cu valorile ei normale. Barometrul, mult ridicat la începutul lunii, s'a coborât treptat până aproape de sfîrșitul ei. Valorile cele mai ridicate ale presiunii au fost în toată țara în prima decadă. Sub influența depresiunii care se întinde pe întregul basin al Mării Negre, barometrul a scăzut repede în zilele de 19–22, care corespunde cu visorul puternic ce a avut loc în acel timp în aproape toată țara. La 25, când depresiunea se întindea asupra României, barometrul a avut la noi valorile cele mai coborîte.

Vîntul dominant la București și în cele mai multe localități din țară a fost de la NE. Zile cu vînt tare au fost în Moldova-de-Sus și la mare. La București a fost 5 zile cu vînt tare. În ziua de 25 vîntul avea la București o înălțime de aproape 19 metri pe secundă.

Multe zile cu ceață abundentă a fost mai ales în cursul decaderii a două; au fost în mijlociu căte 7 zile. La Craiova, Străhov și Buzău au fost mai mult de 10 zile.

Cantitatea de apă ce a căzut în întreaga țară, în cursul acestei lunii, a fost în mijlociu de 49 milimetri într-o perioadă de 8 zile. Cele mai mari cantități de apă au fost în județul Gorj, care a avut în mijlociu 109 milimetri. La Topoști (Gorj) s'a adunat 183 milimetri în 11 zile. Aici într-o singură zi, la 18, s'a adunat 40.8 milimetri de apă provenit din ploaie. Cantități mari de apă s'a adunat și la Baia-de-Aramă, Domnești, Tismana, Vălari, etc.

In general, la munte, apa a provenit din zăpadă. La sfîrșitul decaderii a două a nins în toată țara. Zăpada a fost viscolită prețutindeni. În Muntenia apa căzută a provenit mai cu seamă din ploaie amestecată cu zăpadă. În Dobrogea și pe lângă Dunăre au fost plui; aci n'a fost de către prea puțină zăpadă. Grosimea totală a stratului de zăpadă căzută în cursul lunii a variat între 20 și 80 centimetri. Cantitățile cele mai mari de zăpadă au căzut în județele Muscel, Argeș, Prahova, Buzău și în Moldova. La București a căzut în total 25 centimetri. În general a fost în toată țara căte 9 zile cu zăpadă, sau ploaie amestecată cu zăpadă. În județul Mehedinți au fost în mijlociu căte 15 zile cu zăpadă. La sfîrșitul lunii zăpada acoperea Oltenia, localitățile de munte

ale Munteniei și toată Moldova. În multe localități din aceste părți ale țării, transporturile se făceau cu săniile. În mijlociu, în toată țara așa fost căte 16 qile cu solul acoperit cu zăpadă. În Moldova și la munte așa fost căte 20 qile, iar în Dobrogea și pe lângă Dunăre 6-7 qile.

Dunărea n'a fost de loc înghețată în cursul lunei Ianuarie. În urma viscolului și gerului din qilele de 19-23, sloii au început a curge pe Dunăre; sloii erau subțiri și rare. Pe unele locuri ca Vîrciorova, Severin, Cetate, Islaz, Corabia, Gura-Ialomiței și Isaccea, n'a curs de loc sloiuri. Canalul S-tu Gheorghe s'a prins în noaptea de 22-23, însă la 25 ghiata s'a spart. În general circulația vapoarelor și bărcile n'a fost de loc întreruptă în cursul lunei.

În ziua de 17, la orele 10 h. 1 m. 57 s. dimineața, timp oficial, s'a simțit la București și în județele Tutova, Vaslui și Iași, un slab cutremur de pământ în direcția SW NE.

Clima lunel Februarie 1897 st. n.

Ca și în luna precedentă, Februarie a avut un timp frumos și mult călduros pentru anotimpul de iarnă. Luna aceasta a fost abundență și precipitații atmosferice. Mijlociele lunare ale temperaturii au fost prelungindu-măi ridicate ca valorile normale și mai ales în regiunea de câmp a Munteniei. Cea mai ridicată temperatură mijlocie a acestel lună din întreaga țară a fost $2^{\circ}9$ la Constanța; iar cea mai coborâtă — $3^{\circ}5$ la Pâncești-Dragomirești. În Moldova timpul a fost mult mai friguros ca în restul țării, contribuind mult la aceasta și persistența stratului de zăpadă ce acoperă solul încă de la începutul lunei. În regiunea marină, localitățile de pe terasa Dunării și multe părți ale Munteniei de câmp au avut timpul cel mai frumos și călduros din întreaga țară.

Temperatura a avut prelungindu-un mers anormal. Decada a 3-a a fost cea mai călduroasă în toată țara, prezintând o diferență foarte mare față de cele-lalte decadențe. În Moldova, decada 1-a a fost cea mai friguroasă, iar în Muntenia, decada a doua. Temperatura cea mai ridicată din întreaga țară a fost $22^{\circ}4$ la Baia-de-Aramă; iar cea mai coborâtă — $22^{\circ}6$ la Pâncești-Dragomirești.

Cerul a fost în general noros, și mai ales în Moldova. Timpul cel mai frumos a fost în decada a 3-a. Presiunea atmosferică a avut mijlociele lunare aproape egale cu normalele lor. În cursul lunei, barometrul a suferit multe și repezi variații. Vîntul dominant în aproape toată Muntenia a fost de la SW. În Moldova a bătut mai mult vîntul de la N. și NW. Cantitatea mijlocie de ploaie în întreaga țară în cursul acestel lună a fost de 37 mm. în patru zile. Apa căzută a provenit în general din zăpadă, și mai ales în Moldova și localitățile de munte. În ziua de 9 a fost un viscol mare aproape general, care a depus cea mai mare cantitate din cursul lunei. Chiar circulația trenurilor a fost întreruptă din cauza viscolului. Grosimea straturilor de zăpadă a variat după localități între 10 și 115 centimetri. Grosimile cele mai mari le-a avut zăpada la munte și în Moldova. Din cauza căldurii mari din ultima decadă, zăpada s'a topit foarte repede. Albile multor riuri s'a umflat mult, ba unele au ieșit din matca lor, făcând inundații, ca la Heciu-Lespezi și Pășcani, unde a inundat și calea ferată. Ca și în luna precedentă, Dunărea n'a fost de loc înghețată în cursul lunel Februarie. Iarna, care s'a terminat odată cu luna Februarie, a avut o temperatură care în mijlociu a fost cu 2 grade mai ridicată de căt valorile normale. În regiunea de câmp a Munteniei, acest anotimp a fost cu 2 grade și jumătate mai călduroasă de căt o iarnă normală; în regiunea marină ca și în Moldova, excesul de temperatură asupra normalei, a fost de $1^{\circ}7$. Luna Februarie a anului acesta este o nouă lună de cănd temperaturile lunare au fost neconținut mai ridicate de căt valorile normale. Toată perioada de timp strecută de la luni și până acum, a fost mai călduroase ca de obicei.

Institutul Meteorologic

PREȚUL ABONAMENTULUI

10 leu pe an, pentru membrul Societății și studenți.
12 leu pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunțul urmează să fie reproducăt în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este solicitat pentru fiecare număr.

S U M A R U L

Paralel din punct de vedere silvic între Austria și țara noastră, de	M. TĂNĂSESCU
Vînatul în păduri, de	FL. DAVIDESCU
Resumatul ședințelor adunării generale a societății «Progresul Silvic» din zilele de 17, 18 și 19 Aprilie 1897	
Mijloc practic de orientare fără busolă, de	S.
Comunicații și fapte diverse: Hermann de Noerdlinger . . *	
Informațiuni	

D-nii autori de publicații forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați să comunica Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

OPERE PUBLICATE DE D. ION KALINDERU:

Despre ne-retroactivitatea legilor, 1 vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de commercii german, broș. in 8°.

De la Compétence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Prusse, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferării scaunului Societății Acționarilor Căilor Ferate din Berlin în București, broș. in 8°.

Droit Prétorien et Réponses des Prudents, 1 vol. in 8°.

Consiliul Impăraților la Roma și la Constantinopole, 1 vol. in 8°.

Etude sur le régime municipal Romain, broș. in 8°.

Studiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 vol. in 8°.

Observații în procesul cu moștenitorul I. Otteleșanu, broș. in 8°.

Două antagoniști Români, broș. in 8°.

Episcopul Melchisedec, broș. in 4°.

Vilegiatura și reședințele de vară la Roman, broș. in 8°.

Patrie, Education et Travail.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE .. LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I I

Lei B.

Adolf cavaler de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de C. Isopescu, sub-inspector silvic	
Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatare pădurilor	5.—
Notite economice asupra tăierei pădurilor din țară	3.—
Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
Cercetarea cauzelor și remediu înnecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1877	8.—
Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugoia-Mușita	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
Amenajamentul pădurii Morunglav (în colaborație cu E. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnăoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cătorva cestiuni de economie rurală din Dobrogea	1.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturii și silviculturei	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.5
Tîntăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889	
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semânarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vînatului, 1889	
Pădurile statului și ale stabilităților publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zamfir. — Îmbunătățirea fizică a pădurilor noastre, 1893	

ANUL XII

APRILIE

1897

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATĂ PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII;

G. STĂTESCU, N. R. DANILESCU, P. S. ANTONESCU-REMUS și AR EUSTATIU
SUB PREȘEDINȚA D-lui I. KALINDERU

Ori-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Știrbei-Vodă nr. 3, București.

Comitetul de redacție aproba să refuză publicarea diferitelor articole, lăud și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

REVISTA PĂDURILOR

Parallel din punct de vedere silvic între Austria și țara noastră^{*)}

Subiectul ce voi avea onoarea să desvolt, ar fi dintre cele mai largi, dacă ar trebui să intru în detaliu, căci nu cuprinde numai tot ce se referă la gospodăria silvică dintr-o țară, ci din două țări limitrofe. Urmând însă a face un paralel și pentru a nu fi prea lung, mă voi mărgini a trata chestiunea într'un mod general, referindu-mă numai la pădurile de sub administrația directă a Statului și atingând punctele principale ce ne privesc, în expunerea ce voi face.

De la început cată să facem două diviziuni mari:

1) *Partea administrativă*, cuprindând personalul superior și inferior, felul organizației corpului, distribuțiunea pădurilor pe ocoale etc.

2) *Partea tehnică*, referitoare la sistemele de amenajare, diferențele tratamente aplicate, felul întocmirei amenajamentelor etc.

In Austria, corpul silvic s'a așezat pe baze solide de la 1872 începând, de când cu înființarea Ministerului agriculturii, deci cu 11 ani înaintea codului nostru silvic. — Mai de mult apartinea de Ministerul de finanțe și era oarecum fusionat cu serviciul de mine, — progresele însă realizate de către, de la acea dată, depășește cu mult mai mult de 11 ani, pe cele săvârșite la noi.

Personalul silvic este chemat să administreze două feluri de averi:

a) *pădurile Statului* cu o suprafață totală în 1895 de 1,104,071 hect., din care pădure curată 716,407 hect., restul livezii, grădinii, goluri și locuri improductive.

b) *pădurile fondurilor religioase, donațiunii etc.*, însumând în total 287,324 hect., din care pădure curată 237,445 hect., restul

^{*)} Conferință ținută la adunarea generală a societății «Progresul Silvic», în ședința de la 18 Aprilie 1897.

liveză, grădină, teren improducțiv etc. Diu această sumă, cea mai mare parte aparține fondului religios din Bucovina care are 254,390 hect. Ca administrație, amenajări, exploatare etc., nu există nici o diferență între pădurile Statului și ale fondurilor religioase, agenții permutedându-se de la ele la Stat și vice-versa. Veniturile celor de al doilea însă, deducându-se cheltuielile de gestiune, trec în casa fondului religios, respectiv.

La noi, serviciul pădurilor s'a înființat de la 1²⁶⁰, anterior însă anului 1881 ținea de Ministerul de finanțe; de la acea dată și cu ocazia creării Ministerului domeniilor, serviciul silvic a trecut la acest nou departament și constituie astăzi o secțiune.

El după lege este chemat să administreze și exploate pădurile Statului, precum și să exercite un control, care de fapt este aproape fictiv, asupra pădurilor comunale, stabilimentelor publice, comunităților, bisericilor de mir și celor în indivisioane cu Statul ori alte persoane morale. Pentru acel dintre D-voastre cară ar dori să intre în detaliu asupra controlului fictiv, ce am zis că Statul are asupra pădurilor comunităților, bisericilor de mir, comunelor etc. mă refer la o conferință a noastră anterioară, publicată în «Revista Pădurilor» din Martie 1894.

In Austria, personalul superior se recrutează în modul următor:

Bacalaureatul care dorește să îmbrățișe cariera silvică, după ce a practicat un an la ocol, absolvăza cu diplomă o școală specială de silvicultură, de obicei Academia forestieră din Viena, și în urmă este primit ca elev practicant la un ocol, unde dacă vacanță este, își plătește 50 florini pe lună, iar după 1 an oră 2 de practică, trece la Ministerul de agricultură, în fața unei comisii, examenul de Stat după care intră tot ca elev la ocol, dar mai mult în serviciul de amenajări, unde și formează adeverata educație tehnică, concretisându-și astfel toate teoriile ce căpătase în școală, iar la vacanță și după un timp de 2–3 ani, sunt admisi în cadre cu gradul de asistent, un fel de ajutor al șefului de ocol, astfel că, un absolvent al unei școale de silvicultură, ajunge la gradul de Verwalter (șef de ocol) după 5–6 ani de practică și serviciu.

Agentul inferior se recrutează în general din fișe de pădurari, care după ce a practicat un an cel puțin la canceleria unuia ocol, este admis, în urma unuia concurs, în una din cele 4 școli de pădurari din țară, ale cărui studii în un an după cari se înapoiază înapoi la ocol, și așteaptă lără leafă până ce un loc vacanță se ivește pentru a fi numit ca ajutor de pădurar, însă cu diurnă, și

toamă după 5—6 ani ajunge a ocupa un post de guardian cl. III-a. Se înțelege că în felul acesta pădurarul se formează foarte bine și când ajunge a ocupa un post, este deja experimentat și la înălțimea misiunii sale. Dar dacă el aşteaptă atâtă timp, aceasta provine din cauza că odată numit, el are un salariu bun; pe lângă o locuință spațioasă și lemne de foc necesare, are o poziție stabilă și dreptură la pensie.

La noi suprafața pădurilor Statului, ce serviciul silvic este chemat să administreze, după cât se zice, ar fi ca de 800 mii hectare în total; căci cu regret trebuie să recunoaștem că de și suntem serviciu constituit de multă bine de 35 ani, de și multă toate pădurile au planuri, totuși noi nu am ajuns niciodată acum să avem o hartă silvică, și să știm prin urmare suprafața precisă și detaliată a acestui domeniu. Multe propunerile în acest sens s-au făcut Onor. Minister, dar ele, de și aprobată, să treacă la dosar, ca de obicei, fără să dea niciodată un rod.

In Austria, serviciul are de temelie, cea multă largă descentralizare și în exterior pădurile sunt împărțite între opt direcțiuni, fiecare constituind un corp aparte și înzestrat cu toate organele necesare pentru a funcționa bine, adică: serviciul contabilității, serviciul amenajărilor, serviciul de control, biroul avocaților, biroul archivei și registraturei. O direcție cuprinde 12—20 ocoale; deci ca singure diviziuni silvice administrative avem numai: direcția și ocolul.

Toate lucrările curente, multă vînzările de importanță, toate aprobările, etc., etc., se rezolvă la direcție care are o autoritate și responsabilitate foarte mare, iar Ministerul îi se supune spre rezolvare chestiunile de mare importanță, cu deosebire în materie de amenajări și exploatare, conform regulamentului de administrație în vigoare.

În exterior direcția centralizează toată activitatea silvică, cu bugetul său aparte în limitele căruia, directorul are puterea de a ordona sumele de bani necesare asupra casierilor respective, natural, după aprobarea definitivă a bugetului.

În capul unei direcții este un Ober Forstrath sau Hofrath, gradele cele multe înalte ale serviciului; acestea sunt funcțiuni ce se ocupă de agentii cei mult instruiți, cu multă experiență, cu mulți ani de serviciu și care să distinse prin lucările lor personale, de unde dar autoritatea cea mare de care se bucură, și atât de necesară bunului mers al serviciului.

Direcțiunea și are sediul cam în centrul ocoalelor ce are a-conduce, într'un oraș mare, — în mod nestrămutabil, — iar localul este vast cu camere multe și spațioase cu mult mai mare de cât apartamentele secțiunii noastre silvice din Ministerul domeniilor și cu un personal mai numeros, căci în direcțiunea din Viena, de exemplu, avem 34 funcționari și 4 servitori, când secția noastră silvică are numai 28 funcționari și 2 servitori; vă rog să credeți că în Austria numai lux nu se face, din contră se ține numai la strictul necesar.

In afară, pe la diferitele centre păduroase, avem ocoalele conduse de căte un șef de ocol cu reședință în orașe sau orășele, nici odată la pădure; ei corespund numai cu direcțiunea pentru orice fel de afaceri, lucrând sub conducerea și controlul ei.

Şeful de ocol administrează în mijlocii o întindere de 5—6 mii hectare pădure curată, și în vederea regulamentelor și instrucțiunilor în vigoare, el aplică amenajamentele, el îngrijește asupra înmulțirii venatului, ține contabilitatea ocolului, exploataările făcându-se în regie, în fine el execută toate lucrările prescrise, fiind foarte ocupat în cancelarie, din cauza exploatarilor în regie și având căte 4—5 scriitori.

Agenți de control și intermediari între direcție și ocol sunt Forstrathi, cu reședință la direcție; aceștia examinează pe teren lucrările de exploatare, precum și toate afacerile ocolului, referind direcției de rezultat, care apoi ia dispozițiuni în consecință; ei nu execută, ci numai controlează. Acești agenți constituie un fel de consiliu al direcției, al cărui avis directorul este ținut să-l luă în anumite chestiuni desemnate prin regulament.

Pădurarii sunt agenți de pază, având sub supravegherea lor 500—1000 hectare pădure; ei execută marcarile pe teren după ce li s-a arătat felul cum trebuie făcute de șeful ocolului; ei supervizează tăerea și transportul materialelor; ei țin liste de lucrători, în fine ei, aş putea zice, sunt la pădure mâna dreaptă a șefului de ocol. Aș locuinde spațioase, de obicei în sate, mai rar în pădure. El sunt de 3 clase și bine plătiți cu 800, 625 și 500 florini pe an, plus 24 stere lemne, plus drept la pensie.

Se înțelege că în asemenea condiții poți avea un pădurar instruit, un pădurar devotat.

După ce am văzut în ce mod în Austria se recrutează personalul și cu căte ordine și sisteme sunt impărțite atribuțiunile pe diferen-

tele organe, aşa ca mersul să nu lase nimic de dorit, să privim şi la noă starea lucrurilor din acelaş punct de vedere.

La noă personalul superior s'a recrutat şi se recrutează din vechi elevei a unei şcoli de silvicultură, atât numai că, cum suntem o țară tinere, unde specialităile găsesc încă locuri multe vacante, şi cum serviciul silvic este încă în formăriune, iar cadrele sunt departe de a fi complete, era firesc ca accesarea la gradul de șef de ocol să fie mai ușoară. Din punct de vedere general al instrucţiunii insă şi personalul superior silvic român este tot aşa de instruit ca şi cel austriac.

Personalul inferior insă, este departe de a corespunde cerinţelor cei incumbă serviciul; totuşi, faţă cu puţinele avantaje ce au de la Stat, nu putem să ne plângem de sîrguină şi devotamentul lor.

Se ştie că pădurarii la noă se recrutează din diferiţi locuitori de la țară, fără nici o instrucţiune prealabilă, cea mai mare parte neştiind carte, şi deci nu e în măsură să da vre-o relaţiune înscrisă, sau să dresa vre-un proces-verbal; în fine, pădurarul nostru de astăzi, este un sătean căruia i se incredinţează o puşcă, i se arată porţiunea de pădure ce are a păzi, şi atâtă tot.

Las dar aprecierei D-voastre, întru cât acest fel de funcţionar, în modul cum se recrutează, pot fi folositorii şi corespunde serviciului atât de greu ce le este incredinţat.

Dar ce salariu ană ei şi este oare posibil, cu ceea-ce li se oferă, să fie mai bună? Când plăteşti un pădurar cu 16 lei pe lună, 2 stâncenii lemne pe an şi 6 pogone teren de muncă¹⁾ ce ar reprezenta iarăşi maximum 100 lei, de şi pe multe părţi nu face nici 30 lei, ce pădurar putem avea? De sigur că el nu este un funcţionar care să fie indesulat cu familia lui din salariul ce are şi tot timpul nu îl sacrifică serviciului ce i s-a incredinţat. Un servitor dacă a, şi vă rog să-mi eraţi comparaţia, trebuie să-l plăteşti cu 30 lei lunar, plus întreţinerea toată, (locuinţă, luminat, încălzit, hrana); cum atunci, Statul, cu 16 lei salariu, poate avea un bun pădurar? — Deci, în starea actuală, noă nu suntem în măsură să avem pădurari bine instruiţi, cari cu pricepere să secondeze pe şeful de ocol.

Codul silvic a impus pădurarului îndatoriri pe cari el nu este în măsură, faţă cu gradul lui de cultură, să le satisfacă. Orice funcţionar, pentru a-şi face datoria în mod conştientios şi cinstit, se ştie, trebuie să fie plătit aşa, ca modest să poată trăi cu familia

¹⁾ Aceasta este un avantaj foarte inegal.

uī pe de-o parte, iar pe de alta să fie tot-dăuna la dispoziția serviciului, să poată fi permuat la nevoie, fie pentru interes de serviciu, fie disciplinar, în fine să fie independent de localitate. Astăzi, la noi un pădurar dacă a greșit ceva, el este său amendat sau mai rău destituit, căci el nu poate fi permuat. Pădurarul crede că ar trebui să fie străin de localitate, după cum cu toții știm că se cere pe multe părți, fără nașor sau în sat, ori legături cu arendașul, cu deschidere indiferent de localitate și locuitor, putând astfel să fie niște o jenă așa exercita meseria lui.

Imbunătățirea adusă pădurilor prin dararea celor 6 pogoane, este fără îndoială de mare importanță, dar prezentă inconveniente reale printre care putem enumera:

1) Acest avantaj este cu totul inegal, căci prețul terenurilor variază de la o moșie la alta; astfel, pe unele părți valorează 20—30 leu pagonul, pe altele niște 5 leu, iar acolo unde Statul nu are moșie în apropiere, nu are teren de loc, deci niște un avantaj, și prin urmare unele pădurari sunt avantajați, alții nu, când indatoririle sunt aceleași pentru toți.

2) Darea acestor 6 pogone face pe pădurar să fie prea mult ocupat cu munca pământului, în detrimentul serviciului, căci pentru o familie întreagă, uzând de proprietatea brațe, 6 pogoane de muncă îl ocupă tot anul; or, cred că scopul nu este a face un agricultor, ci un bun pădurar. Apoi cele mai multe din aceste terenuri sunt cu departare de cantoanele de pază, în unele părți chiar pe alte proprietăți, așa că în vremea muncii, pădurea se păzește singură. Nu mai discut cazurile și incurcăturile ce se prezintă, când un pădurar este înlocuit, și pământul deja muncit și semănat, cum se ia rodul pământului și cum se împarte între nou numit și cel gonit; și unde mai puțin că terenul fixează pe pădurar, când scopul ori căreia administrației este ca să dispue de funcționari și în limitele regulamentelor. De aceea, zic, această ameliorare nu prea corespunde cerințelor serviciului, și din cele ce am adunat vorbind cu mulți șefi de ocoale, caruia zilnic se îmbatesc de dificultățile ce prezintă astfel de ameliorare, cred că ar fi mult mai nemerit să li se sporască salariul și să li se lase în apropiere de canton numai un hec. pămînt arabil sau livezii.

Am insistat mai mult asupra personalului inferior, ca să arăt că de departe este el la noi de pădurarul austriac și cum se impune odată cu ameliorarea soartei lor și schimbarea felului de recrutare.

După părerea noastră, ceea ce astăzi este școala de brigadier

însă pe baze mai pușernice, ar trebui să fie școala de pădurari, din care treptat și anual se va scoate un număr oare-care de elevi, cară după o practică de un an la reședința ocolului, să fie numiți apoi pădurari; în modul acesta fiind posibil ca în 10—15 ani, în mod treptat, tot personalul inferior de astăzi să fie înlocuit cu pădurari dresați și cu cunoștințe speciale de meseria lor, independent de localitate și la dispoziția cerințelor serviciului, iar funcțiunile brigadierilor de astăzi să le ocupe în viitor, pădurarii de clasa I. În cazul acesta, trebuie să îi se dea o locuință spațioasă și comodă, în apropiere de cantonul de pază; pădurarul să nu aibă drept a ține de căt o vacă și un cal, să aibă un salariu de minimum 50 lei și să meargă până la 100 lei lunar, făcându-se 3 clase de pădurari, și să fie asigurată la bătrânețe printre pensie de minimum 40 lei lunar. Numai în felul acesta cred că vom putea recruta un personal inferior, instruit, onest și devotat, care să secundeze cu inteligență pe șeful de ocol.

Să trecem acum la organizație.

Organizația noastră silvică anterioară lui 1 Aprilie 1896, o cunoaștești, cred, precum și desavantajile mari ce prezintă. Înainte erau patru cancelarii: Ocolul, Circumscripția, Inspectia și Ministerul; se făcea multă corespondență inutilă și toamă gradul ce trebuia să conducă și să aibă responsabilitatea lucărilor, care avea mai multe cunoștințe și competență, era pus în imposibilitate de a lura, fiind fost insărcinat numai cu anchete de o importanță mai mult sau mai puțin mare, când de fapt el trebuia să conducă toate lucrările reionului său.

Şeful de ocol primea ordine direct de la Minister, de la inspecție, de la circumscrîpție, ceea ce făcea ca controlorul său imediat, care era șeful de circumscrîpție, nu cunoștea în mare parte cele făcute de subalternul său, care după cum credea de cuvînță, neavând un regulament de atribuții clar și precis, se adresa la acelea din organele superioare cară și era mai agreabile.

Față cu o astfel de stare defectuoasă de lucruri, o reorganizare pe baze mai sistematice era necesară serviciului, pentru a eșa din acel cerc viios în cară ne invirteam. În adevăr, este un an de când s'a făcut prin simplă decisiune ministerială, ea încercare mă pare, o reorganizare în sensul descentralisării, în baza unui avis al consiliului de inspector, aprobat de Minister, plus un regulament pe ocoală de hârtie de atribuțiunile personalului exterior; căt pentru serviciul central, nici o mențiune. Deci avem la Minister astăzi

un personal alcătuit pe basele celei mai strinse sisteme de centralisare, când în exterior personalul este organizat pe sistema descentralisării.

Prin noua disposiție avem numai două cancelarii : șeful de ocol și inspectorul ; deci s'a desființat circumscriptiile, iar sub-inspectorii s'așa atașat cu serviciul la inspecție, exercitând controlul asupra șefilor de ocoale ; după cum vedeți, s'a adoptat în aparență sistemul austriac pe care l-am descris mai sus, dar de care în fond suntem încă fără departe.

Regulamentul de atribuții este alcătuit în mod nu tocmai complet și prezintă oare-ca și lacune ; astfel, modul în care fiecare grad cată așa indeplini datoriile, nu este suficient explicat, din care cauză apare lipsa de uniformitate în serviciu, deci lipsa de rezultat ca unitate de acțiune. Într-o inspecție, sub-inspectorii său sunt întrebuiți în control, după aptitudinile personale, ceea ce cred că era un non sens, căci un sub-inspector cată să cunoască tot ce atinge branșa lui ; într'altele, un sub-inspector se trimitea într'un ocol incredințându-i-se toate lucrările referitoare la el, după care cu alte lucrări, se trimitea alt sub-inspector ; într'altele se dedea simple delegații, așa că un sub-inspector cu 3—4 ordine în ghișoanele cutrearea de la un cap la altul o inspecție de 4—5 județe. Vedeți dar că de la început nu a fost o precisiune în regulament. Apoi chestiunea amenajării anuale a unei păduri de către inspectorul șeful regiunii, este îarăși o anomalie, căci nu aceea este chemarea unui șef de regiune, ca să măsoare pe teren personal 4—5 sute hectare pădure etc. ; rolul lui trebuie să fie conducerea tuturor lucrărilor din inspecție, iar amenajările constituind o branșă aparte, trebuie să fie încredințată unor comisii speciale, cum vom arăta mai la vale.

Descentralizarea sănătății la Aprilie trecut, trebuie să recunoaștem că este numai un început care trebuie să fie completat, căci prezintă oare-ca și lacune, ceea ce face ca pentru diferitele branșe ale serviciului, delice, produse accesoriu, exploatare, corespondență (amenajări nu se mai fac !) etc., etc. să procedeze în fie-care regiune într-un mod deosebit, așa că un șef de ocol permutează dintr-o regiune într'altele, aproape nu se mai recunoaște, cu totul altă ordine, registrele altfel ținute, de și el este tot în serviciul pădurilor Statului ; în orice casă, ne găsim cu mult mai bine de ceea ce era înainte. S'a făcut descentralizare, însă fără o prealabilă preparație : trebuie, cred, să se facă mai întâi niște instrucții precise și de-

taliate, niște registre uniforme aprobate de consiliul tehnic și aceasta pentru fiecare branșă de lucrări a parte, și astfel preparați să se alcătuiască un regulament clar de toate datorile și drepturile fiecărui grad, căci de la acesta depinde numai bunul mers al serviciului, basat pe cea mai largă descentralizare, atât la centru cât și în exterior.

Dacă nu a venit încă ceasul după mai bine de 35 ani de existență, ca să avem și noi o lege completă de organizare interioară, cel puțin să avem niște regulamente bine alcătuite, decretate și complete prin instrucțiuni detaliate uniforme pentru tot serviciul și toate branșele luă.

In serviciul nostru mai a fost și un alt inconvenient, acela că în tot-d'a-una când s'a făcut ameliorări, ele s'aștăfăt cu oarecare grabă, deci susceptibile de erori, și fără un plan, fără să se desemneze întâia ce vom să atingem, să aștăfătăm înmulțit ocoalele, să aștăfătăm circumscriptiile, să aștăfătăm înspecțiile, însă fără normă, fără plan. În 1892, mi aduce aminte când s'a înmulțit personalul, în 10 zile să cerut șefilor de circumscriptie ca să repartizeze din nou pădurile pe ocoale, — adică din 5 ocoale să facem 7 de exemplu, — lucrările au fost făcute în totală prispă, o hartă silvică neavând, să aștăfătăm pe multe părți aşa de rău pădurile, în cît de la prima aplicare să aștăfătăm erorile.

Noi suntem serviciu care numărăm peste 35 ani de existență și nu ne mai este ertat astăzi, cred, să procedăm cu grabă numai ca să zicem că facem progres; ar trebui să avem un plan de acțiune pe care să-l urmărim. Aș crede că mai întâi trebuie să alcătuim cu sîrguință pe ocoale, usând de toate planurile ce Ministerul are, iar unde nu, prin încercări conștiințioase pe teren, să formăm un tablou complet de toate suprafețele trupurilor și trupulețelor de pădure ce cuprinde astăzi fiecare ocol, iar nu să ne mulțumim pe tablouri de acelea ce se cer veșnic prin ordine circulară să se transmită în termen de 5 zile, când poate față cu nevoile ocolului și cu cerințele unei lucrări conștiințioase, ne trebuie un an ori mai mult.

Acest tablou stabilit pentru fiecare circumscriptie în parte, să se alcătuiască pe o scară fixă, de ex. 1/300.000 a Statului major, usând de toate planurile existente, harta silvică, servindu-se de pantografe pentru reducere, apoi datele să se adune pe inspecții, iar în urmă la Minister toate hărțile inspecțiilor să se combine între ele și să avem astfel harta silvică exactă a pădurilor Sta-

tuluș; lăsându-se sub însărcinarea biroului amenajerilor, căruia pentru acest scop se va atașa un desenator.

Harta și tabloul statistic terminate, s-ar putea fixa de consiliul tehnic, maximum de întindere ce ar putea să administreze un șef de ocol pentru casul când în fiecare pădure s-ar face exploatare sistematice în vederea unuia amenajament, ceea ce, după noi, cred că ar fi pentru câmpie 5—8 mil hectare pădure curată, variând cu depărtarea trupurilor între ele; 4—7 mil hec. pentru pădurile de podgorie, și 4—6 mil pentru pădurile de munte. Acestea sunt suprafețele la cără aș crede că trebuie să tindem cu ocoalele noastre, atunci când toate ar fi amenajate și amenajamentele aplicate; până atunci însă, putem să mergem treptat cu nevoile serviciului, făcând sporurile necesare. Când am vede că un ocol devine prea încărcat de lucrările și că un singur agent nu mai poate conduce, atunci să se facă un nou ocol.

Cu circumscriptiile sub-inspectořilor, s-ar putea face tot astfel. Cât poate să controlze în mod conștiincios un sub-inspector în vederea unuia regulament de atribuționă bine stabilit? după noi 3—5 ocoale; și apoi câte circumscriptii poate să fie conduse de un inspectoř? după noi 3—4 circumscriptii sunt suficiente; în felul acesta am putea stabili cadrul normal către care să tindem.

Dacă personalul superior este departe de a fi normal, cel inferior în schimb, adică numărul pădurarilor, este cu mult superior celuia ce ar trebui să fie într-o stare normală când am avea pădurari instruiți și bine plătiți, cum am arătat mai sus. În adevăr, am văzut pădură de câmp cără așa căte 100 hectare număra, dintr'un singur trup, și cu toate asta este păzită de două pădurari, dintre care nici unul nu știe carte, când pentru un singur pădurar instruit ar fi fost prea puțin o așa întindere. Apoi am văzut pădură de căte 4 pogoane păzite de un pădurar, și a căror cheltuială de pază de la secularisare până în prezent, intrec cu mult valoarea totală a pădurii. Asemenea trupuri de pădure, cred că ar fi bine dacă s-ar vinde treptat ca bunuri mici, iar din sumele ce s-ar stringe, printr-o lege specială, să se formeze un fond la depuneră cu cără Ministerul să aibă drept, după prealabile expertize, să cumpere trupuri mari de la particulară sau trupuri mici dar virite între ale Statului, ori limitrofe cu ele.

Aceste consideranțe fac ca numărul pădurarilor să fie prea mare; astfel, noi astăzi, pentru o suprafață păduroasă ca de 800 mil

hectare, avem 2700 pădurari, ceea ce în mijlocie revine la 296 hectare de păduri.

Dacă am admite că Statul are 800 mii hectare pădure curată din care 400 mii la munte și 400 mii la câmp și podgorie, și dacă am socoti că un pădurar la munte poate păsi 6—10 sute hectare, cum este în Austria, iar la câmp și podgorie 500 hectare, am avea de ajuns cu 1300—1500 pădurari, însă bine instruiți, bine plătiți și în tot momentul la dispoziția serviciului.

Pentru împărțirea pe ocoale, dacă am presupune că avem 150 mii hectare pădure de câmp, 250 mii hectare de podgorie și 400 mii pădure de munte repartizate pe ocoale și în proporțiunile arătate mai sus, am avea ca 21 ocoale de câmp

43	»	»	podgorie
80	»	»	munte
Total	<u>144</u>		

De unde dar 36 controlorii sub-inspectori, ceea-ce ne-ar conduce la formarea a 9—10 inspecții, aceasta ar constitui personalul exterior afară de serviciul amenajărilor și serviciul central.

Apoi numărul agenților din diferitele grade ale serviciului va reda tot-dă-ună între ele un raport de exemplu de 2%.

În felul acesta s-ar putea alcătui, cred, un plan către care să se poată linde, și ale căruia baze să se prevadă în legea de organizare, după ce s-ar cunoaște mai întâi exact suprafața pădurilor Statului și în vederea ei s-ar stabili cadrul personalului.

As crede că ar fi nemerit să se ceară un concurs pentru a trece de la sub-inspector la inspector, acesta având avantajul de a permite o selecție printre agenții cari vor fi chemați să conducă frinile acestui serviciu pe de o parte, iar pe de alta stimulează pe agenți a se ține mereu în corent cu știința silvică. La acest concurs să aibă drept a se prezenta ori-ce sub-inspector, când are 8 ani de vechime în acest grad, indiferent de clasa în care se află. Când un agent, din cauza lipsei de locuri, n-ar putea să avanseze de la o clasă la alta a unuia grad, să i se sporească la fie-care 5 ani cu 15% salariul ce are, rămânind pe loc, până la concurența de maximum 30% peste salariul asupra căruia i s-a dat graduație; graduația să incetează odată cu avansarea în grad.

Acstea ar fi, în general, imbuințările ce noi credem necesare a se face personalului pentru bunul mers al serviciului silvic și fără a căror bună studiere și precisare, nici un progres real nu se poate face, căci personalul fiind inima ori-cărei administrație,

oră-cărui serviciu, dacă el este bine organizat, atribuțiunile bine stabilite, el merge bine și rezultate frumoase se pot culege; de unde nu, totul merge înurecat. Se simte dar complecta necesitate pentru o reorganisare sistematică a serviciului, pe baza de completă descentralizare, în vederea căreia să se aranjeze atât serviciul la centru cât și în exterior, căci cum este astăzi, descentralizarea nu se pare că este numai un simplu cuvânt, lucările mergând aproape tot astfel ca și mai înainte.

Să trecem acum la cea de a doua parte, adică la amenajări și exploatare.

In Austria, înainte de 1873, în cele mai multe părți pădurile se exploatau cam fără sistemă, fără amenajamente, ci pe simple studii locale, cam cum se face astăzi la noi, aplicându-se mai peste tot tăierea rasă. Acest tratament pare că se impunea oarecum și din lipsa mijloacelor de transport. În Salzkammergut însă, încă de la 1848, de către Forstrathul Wunderbaldinger, s'aș făcut studiu de amenajament cu planuri regulate și carl s'aș aplicat până după 1873, când așinceput să se înlocuiască treptat cu altele noi.

Se știe că amenajamentul este cheia gospodăriei silvice, regulatorul venitului pădurei, el este acela care spune proprietarului, ceea ce are, ceea ce este bătrân și ceea ce este tiner, ceea ce se poate exploata și ceea ce trebuie îngrijit.

Austriacii în 24 ani au făcut atâtă progres în ale pădurăriei, în căt astăzi ei sunt socoții alături cu Franța, Germania, carl fac cultura pădurească sistematică de mai mult de 70 ani. *Metoadele de tratament austriace au mulți adepti atât în Franță cât și în Germania, căci în principiu ei tind ca fiecare părțile de pădure să îaplice tăierile cele mai propice, conform cu cerințele și împrejurările în cari se află, făcând abstracție de restul pădurei.*

Austriacii, în timpul din urmă, au dat atâtă extensiune amenajamentelor, în căt în interval de 18 ani numai, adică până la 1891, au amenajat definitiv din suprafață totală 87,5%, adică 718.970 hectare, ridicându-le din nou în plan cu toate detaliile și întocmind texturi noi, cheltuind în același timp numai pentru amenajamente propriu zis, adică necuprinzându-se salariul amenajăștilor, 689.335 florini; iar cu revisuire de amenajamente, au cheltuit în același interval 64.468 florini.

In Austria a fost o înțelegere perfectă intre proprietar și administrator: silvicultorul a arătat statului necesitatea de a se amenaja pădurile, iar acest din urmă, aprobat, a detașat personalul trebuincios și a dat toate sumele de banii necesare pentru aceasta

asa că încă puțin timp și toate pădurile statului austriac vor fi complect amenajate.

Dacă ar trebui să intru în studiul detaliat al felului cum se întocmesc amenajamentele acolo, ar fi să vă obosesc prea mult, de oare-ce număr această parte ar putea să facă obiectul unei conferințe; eu mă voi mărgini a atinge punctele principale, de oare-ce discuția noastră se referă mai mult la principiul amenajărilor și la progresele săvârșite de Austriac din acest punct de vedere, de căt la modul cum se confeționează amenajamentele.

Pentru aceea dintre D-voastre cară ar dori să se ocupe cu această cuestiune în detaliu, le recomand rapoartele de misiune oficială, publicate în buletinul Ministerului Domeniilor.

La Austriac, pe lângă fiecare direcție am arătat că este bioul special al amenajărilor, condus de un Forstrath sau Forstmeister cu unul sau două Verwalteri, unul sau două asistenți și mai mulți elevi; numărul agenților variază însă după necesitățile fiecărei direcții.

Acest personal se ocupă pe de o parte cu faceri de amenajamente noi, la ocoalele cară nu au, iar pe de alta cu revisuirile decenale la cele existente.

Comisiunea venind să facă amenajamentul unui ocol, dacă este compus din o singură pădure, or din mai multe, procedează imediat la ridicarea totală în plan ca și cum ar fi o singură serie; planurile se redactează pe scara de $1/20000$ pentru ansamblu și $1/5000$ pentru detaliu, după ce s'a făcut o prealabilă triangulație.

Planul ridicat, se procedează la tragerea și deschiderea linilor mari Wirtschaftstreifen, cară sunt niște liniști de gestiune pe care de obicei se rezamă capetele cupoanelor, s'ar putea compara cu liniile somiere la noi. Apoi se trasează Schmeissen, niște liniști ce cad perpendicular sau oblic pe cele dinainte, servind a separa cupoanele între ele; la munte ele urmează picioarele sau liniile de cea mai mare pantă. Toate hotarele pădurii cum și toate aceste liniști, se fixează cu pietre numerotate conform instrucțiunilor în vigoare.

Odată aceste cupoane formate, se procedează la parcelare, care se face în interiorul fiecărui cupon, formându-se atâțea parcele câte masive cu nuanțe deosebite s'ar ivi.

Lucrările pe teren terminate, la cabinet se redactează textul care fiind foarte detaliat facut și cuprinzând cele mai minuțioase date, dă naștere la un gros volum. Așa, amenajamentul ocolului Grundlsee ce are 4700 hectare, numără peste 1000 pagine format $40/50$ cm.

Revoluționea obișnuită este 120 ani pentru codru regulat și 140 ani pentru grădinărit.

Posibilitatea se determină pe volum, dedusă din cubagiu întregel păluri și pe fie-care serie în parte; ea se determină pentru un period de 10 ani după cără venind revisuirea, poate să o schimbe când necesar este.

Formarea seriilor nu depinde de ansamblul terenului, sau de considerațiunea că o serie trebuie să formeze un singur trup, ele se formează din acumularea unui număr de cupoane or parcele, chiar răspândite îci și colo, dar în cară masivul ar avea aceleași cerințe de tratament, ori-care ar fi vîrsta lor.

Deosebim la cără multe tratamente, astfel avem: codrul cu însemîntare naturală cu 2—4 tăeri, combinat cu tăierea rasă pe suprafețe mici și răspândite, cără se aplică terenurilor cără fertile și pe coastele de jos ale munților; codrul grădinărit în părțile superioare ale munților, unde terenul este cără sărac; pădurea joasă sau crângul simplu pentru zăvăc de anin, salcie și în fine pădurea de protecție în care nu se practică nicăi un fel de tăiere regulată.

Exploatările în Austria se fac peste tot în regie.

Cum în modul acesta, în trăsuri foarte generale se fac amenajamentele în Austria; principalul lucru ce voiam însă să releviez, era că Austriacii, într-un interval relativ aşa de scurt, și-au amenajat cără toate pădurile, aducând ordine în exploatare, ameliorare în venituri și siguranță în perpetuarea esențelor de valoare, în fine a făcut ceea-ce fie-care Stat care se pretinde civilizat trebuie să facă.

Noi avem un serviciu înființat dinaintea lui 1864. Să adus în țară ca să rezolve chestiunile economice de domeniul silvic cără mulți oameni mari, somități în materie silvică ca Bouquet de la Grye, Broillard și Hufsel, totuși și-a depus rapoartele lor, dar cără nimic din ele nu s-a pus în practică. Astăzi chiar se află printre noi d-l Pitschek, care a fost angajat, sunt cără bine de 4 ani, de Ministerul domeniilor, pentru a îndrumui gospodăria silvică, și de cără silvicultor experimental și îmbătrânit, totuși nu a putut face nimic, cără de la venirea D-sale până în prezent, nu s-a făcut cără mult de ceea-ce se făcea înainte, nicăi o îmbunătățire nu s-a efectuat, de cără timp ar fi fost. D-sa crede că cără mult a fost adus ca să pună o ordine în-gospodăria silvică; ordinea sunt amenajamentele, însă de la venirea D-sale până în prezent nicăi un amenajament nu s-a făcut.

La noi se tăie nu tocmai cu sistemă, și toată activitatea sil-

vicitoruluș este îndreptată mai mult în regiunea de câmp și podgorie, unde se tăie mereu după vechiul sistem zis de crâng-compus, care după părerea unora prezintă multă simplitate, în aparență, căci se face o mică măsurătoare de 20 — 30 hectare, se formează 2 — 3 parchete egale și totă lucrarea de punere în exploatare pentru un period de 2 — 3 ani se face în 2 zile. Ușor ca formă, dar priviți rezultatele, vă rog; priviți suntem de mînă de rezerve părăsite și cu verșurile uscate în pădure cărora, de lî s'ar face socoteala ar valoare milioane; priviți, vă rog, acum rezultatele din punctul de vedere al regenerării, căci în loc de stejar avem alun, plop și tei și să nu se creză, d-lor, că exagerez ceva, fie-care în cercul d-voastră sună sigur că nu odată ați avut ocazia să constați cele ce vă avansau.

Nu pot să mă explic pentru ce nu se aplică acele puține amenajamente deja făcute și decretate. Să mi se răspundă oare că nu sunt bune? acesta nu ar fi un argument serios, căci în mînerie de pădure numai după aplicare se vede rezultatul; or, din momentul ce nu s'a aplicat, nu se poate spune că sunt rele, și în plus că nu s'ar fi decretat dacă erau greșite, dar că merg mai departe, admit că nu ar fi toamna bune, în orice caz ele exprimă părerea unei comisiuni de 3 agenți cără au lucrat pe teren anul întreg, și un plan regulat și constituie un studiu complet de ansamblu care în tot cazul trebuie să fie mai bun de căt cum se practică la noi, adică de căt acel studiu parțial pentru 2 — 3 parchete de crâng făcut în 2 zile de către un agent.

La diferite epoci s'a constituit și la noi comisiuni permanente de amenajament după legea silvică de la 1882, dar cără au fost foarte incercate, și numai permanente nu au fost; s'a desființat după cățiva ani și apoia iar s'a desființat în 1886 pentru că să se desființeze din nou în 1891, de când iacă sunt 6 ani și nici un amenajament nu s'a mai făcut în pădurile Statului, nici vre-o comisiune nu s'a mai desființat.

Până în prezent Statul, din vastul său domeniu are amenajate 90904 hectare dar din cără nu știu de se aplică a 10 parte în mod regulat; cea mai mare parte din aceste lucrări, de și decretate, nu au văzut lumina aplicării, servind să ingroașe numai dosarele ministerului său să fie trimise fără folos pe la inspecție.

Vedeți dar cum stații lucrurile la noi, dacă niște asemenea lucrări se decretează și nu se aplică în strictul lor, ce să mai facem de celelalte? În unele părți s'a aplicat amenajamentele pe un an

și apoi a trecut 4—5 ani interval fără nică o altă lucrare, când pădurea reclama anual o tăere oră două.

La câmp și podgorie, chiar în starea actuală a mijloacelor de transport, dacă s-ar face amenajamente și s-ar aplica serios și regulat, am putea avea frumoase rezultate, am putea să facem și noastră tehnica silvică iar nu numai administrație.

La munte însă, dacă am face amenajamente și nu am ameliora mijloacele de transport, de sigur că toate acele lucrări ar fi literă moartă, până ce se vor face drumuri, riswegeri, canaluri etc., căci altfel, oră-care ar fi amenajamentul, de către oră-ce somitate silvică ar fi prescrise operațiunile culturale, și or căt de folosite ar fi ele pădurei, dacă nu putem scoate lemnul afară din pădure, totul este zadarnic.

Deci, amenajamentele și mijloacele de transport sunt foarte strins legate între ele și numai împreună ne pot da cele mai reale rezultate; cheltuielile ce s-ar face cu drumurile nu pot să fie de căt foarte rentabile, ele sunt în măsură să ridice cu 4—5 ori mai mult, valoarea materialelor, iar la munte am putea zice că fără mijloace de transport, lemnul nu are nică o valoare.

Cât despre metodele de tratament aplicate la noastră, nu am ce spune, căci ele nu s-au concretizat încă aici, de căt poate să menționez crângul-compus, aplicat însă nu în mod sistematic și științific și unde tăierile variază de obicei de la o porțiune la alta, fără nică un argument de ordin cultural, ci cum se pare agentului ce întemește lucrarea; astfel am văzut într-o pădure 10 parchete tăiate cu rezerve, iar noua afecție ce se exploatează de vre-o 3 parchete se face ras, când pădurea este aceeași din toate punctele de vedere peste tot; deci vedea că multe nu am de spus nică asupra acestei chestiuni.

Din cele ce arătau mai sus, se veДЕ că din punctul de vedere al amenajărilor, stăm foarte slab, de și numai amenajamentele sunt acelea care indică starea de progres a unuia domeniului păduros. Acolo unde se exploatează fără amenajamente, pot zice că nu este o gospodărie silvică serioasă, se epuizează domeniul fără nică o socoteală, se trage numai venitură fără nică o cheltuială; de aceea se impune facerea de amenajamente, aplicând tratamente raționale, însă mai înainte de toate trebuie să se alcătuiască niște instrucțiuni precise de felul cum trebuie întocmite amenajamentele, iar nu ca până acum, când fiecare procedă cum voia, întrebunță în planuri semnele convenționale ce credea, se faceau diviziuni în text, după cum fiecare

socotea, în fine se făcea și atâta variate texturi și planuri că î amenajîști erau; de aceea zic uniformitatea este necesară unor asemenea lucrări.

Din tabloul ce v' am făcut asupra stării personalului și al luncrărilor de domeniul silvic la noi, se poate vedea, că până acum din diversele imprejurări, ce nu pot discuta aici, tot ceea ce s'a făcut așa fost numai începuturi care să nu nevoie pentru interesul gospodăriei de a fi complete. Ar fi momentul, cred, de a se lucra cu multă rîvnă și energie la îndreptarea răului, acolo unde este, și la ameliorarea pădurilor pe care noi, de și oameni tehnică, le administrăm, aproape cum le administreză și Grecii pe ale lor.

După părerea noastră, din progresele ce vedem la Austriacă, Franțească și Germană și pentru îmbunătățirea fondului păduresc la noi, cred că ar trebui să tragem următoarele concluziuni:

1) *Este foarte necesar pentru mersul regulat al serviciului, a se trece o lege de organizare silvică, bine chibzuilă, cu competență săculă, luându-se avisul pentru detaliul pe inspecții al tuturor agenților, — pe baze largi de descentralizare, întocmindu-se în consecință personalul trebuincios la centru și în exterior.*

A se descărca personalul silvic de chestiunile domeniiale ce le ocupă astăzi cel mai mult timp și a se lăsa pur și simplu cu administrarea pădurilor și apelor.

2) *Personalul de pază a se recrulta treptat dintr-o școală specială ce s-ar crea în acest scop (cum este școala de brigadieri astăzi) intrând și ei în cadre ca ori-ce funcționar, susceptibil de a fi permuteți la nevoie, nefiind legați de căt cu serviciul de pădure ce are spre pază, bine plătit și cu drept la pensie.*

3) *A se alcătui în vederea legei, un regulament clar și precis de atribuiri pentru fie-care grad în parte, relevându-se toate cazurile posibile ce s-ar prezenta în serviciu; de asemenea să se formeze instrucțiuni complete și delaliate de felul cum agentul trebuie se proceadă în fie-care branșă a serviciului său: corespondență, delicte, exploatare, închirieri de terenuri, vânzări, produse accesoriu, poliția vînatului și pescuitului, poliția apelor curgătoare.*

4) *A se modifica legea comptaibilității în ceea ce privește felul efectuarării vânzărilor de produse principale și secundare, în sensul de a se da o latitudine ca ele să se facă pe inspecții, iar nu la Minister; aceasta simplificând foarte mult greutățile ce presință astăzi chestiunea vânzărilor la noi.*

5) A se reînființa fondul de 2% din venitul pădurilor necesar pentru punerea lor în valoare; precum și a se însfința un fond a parte pentru cumpărări de păduri, ce s-ar strângă din vânzarea trupurilor mici de păduri isolate ale Statului.

6) A se constituie pe lângă fiecare inspecție un serviciu special de amenajări, compus dintr-un sub-inspectator, 2 guarı generali, și mulți elevi cu diurnă, dintre aceia cără aș terminal complect o școală de silvicultură, până la intrarea lui în cadre; ei constituind cele mai bune elemente în amenajerii, de oarece se stie că în asemenea lucrări, se cere multă vigoare.

7) A se face instrucțiunile complete și detaliate de către consiliul tehnic al pădurilor, de felul cum trebuie să lucreze aceste comisiuni, tratamentele ce trebuie să în general prescrise, felul cum trebuie redactate proiectele, semnele convenționale, diferitele tablouri necesare, în fine un schelet complet pe cără amenajistul trebuie să îl completeze să îl umple cu toate datele necesare.

8) A se revizui în detaliu și a se completa toate lacunele ce prezintă actualul cod silvic, în urma unui studiu amănuntit, la care să fie convocați pe circumscripții toți șefii de ocoale, iar în urmă la Minister șeful biroului delicelor și secretarul contenciosului; aceste persoane fiind acelea cără mai des de cât oricare întâmpină dificultăți din partea actualului cod silvic.

9) A se revedea și completa toate prescripțiunile în ceea ce privește aplicarea regimului silvic, la toate cele-lalte persoane afară de Stat și în special a se comunica personal fie căruia proprietar ce are pădurea supusă regimului silvic despre aceasta, precum și toate surcinile și avantajile ce rezultă pentru densus și societate din această supunere.

10) A se pune sub administrația directă a Statului, toate pădurile comunelor, bisericilor de mir și comunităților, stabilităților publice și donațiunilor.

A se prevedea prin lege și a se reglementa în interesul general averile moșteniști, cără astăzi nici sunt prevăzute în codul silvic, de și formează poate $\frac{1}{5}$ din suprafața totală a pădurilor de munte.

Acestea sunt pe scurt modificările și complecările ce cred că, dacă s-ar aduce serviciului nostru, am putea să ne aşezăm și noi pe un teren serios de lucru, să putem dovedi că se lucrează și în țara noastră tot așa de bine silvicultură, de și poate mai în mic, ca în alte țări. Sunt cam multe, ce este drept, de făcut, dar zelul

și dragostea ce fie-care silvicultor are de meseria luă și importanța ce cred că vor da odată dregătorii țărei, acestei ramure atât de însemnată, atât ca avuție cât și ca interes natural, mă face să sper că nu este tocmai departe ora, când se vor face și la noi lucrările mari.

M. TĂNĂSESCU

VĒNATUL IN PĂDURI

Cestiunea vénatului în păduri, după cum a fost pusă în adunarea societăței silvice, nu este destul de concisă. Trebuie să o discutăm din punctul de vedere al stricăciunilor ce vénatul cauzează în păduri și plantațiuni, sau din punctul de vedere al înmulțirei lui? Știind însă că vénatul nu este abundant în pădurile noastre, urmecază de la sine că discuția se poate face cu folos, relativ la înmulțirea lui.

Fie-care din noi știe cât de sărace sunt pădurile țărei în vénat. În 1892 s'a făcut legea asupra poliției vénatului cu scop de a proteja înmulțirea lui. Ca se putem judeca dacă legea este bună, trebuie să vedem efectele ce a avut. Nu voesc a critica legea, căci are principii bune, dar în practică nu văd rezultatele așteptate. Cu toată protecționa în contra vénătorilor, nu s'a sporit cătușii de puțin vénatul în părțile muntoase, pe care le cunosc și în special pe valea Bistriței, care este din cele mai păduroase în țară. Locuiesc de 12 ani într'un centru păuros, pe domeniul Coroanei Bicaz. M'au ocupat și cu vénătoarea și am făcut multe observații, cu atât mai mult că am căutat să înmulțesc vénatul, conform vederilor onor. Administraționi a Domeniului Coroanei, chiar înainte de facerea legei vénatului.

1) Din observațiunile și constatarilor făcute, m'am convins că vénătorii distrug mai puțin vénatul de cât aniialele rapace, și anume: lupii, râși, vulpile, jderii, pisicile sălbaticice, nevăstucile, dihorii, etc. Să vedem stricăciunile ce cauzează vénatului fie-care din aceste animale.

In iarna trecută, când zăpada a fost mare în munți, am văzut în diferite locuri pe marginea drumurilor în pădurea Bicaz, urmele unde lupii au mâncau cinci cǎpriori. Căi cǎpriori nu au mâncau acești lupi în părțile mai depărtate de drumuri? Nu e săptămână

în timpul ierniei când zăpada este mare, în care să nu vio câte un guardian silvic să spue că a văzut urmele, pe unde lupii au fugărit un căprior sau îl-a prins. Sunt căpriori cari, alungați de lupi, intră chiar în curțile locuitorilor. Sunt 4 sau 5 ani de când lupii în diferite timpuri au fugărit două cerbi din pădurile de la Monastirea Neamțului, până în marginea domeniului Bicaz, unde îl-a prins în Potoci, lângă marginea râului Bistrița. Locuitorii au găsit urmele lupilor și rămășițe din cerbi.

Cabarrus în tratatul său «Les animaux des forêts» în descrierea lupului, dice: În pădurile ce locuiesc, vînează pușii de cerb, căprioare și epuri. Vînatul formează hrana sa de predilecție și numai când nu găsește vînat, părăsește pădurea, pătrunde în sate și atacă animalele domestice.

Rîsul, după cum este descris de Cabarrus, precum și de marchisul De Cherville, în tratatul său «Les quatrupedes de la chasse» este foarte redutabil pentru vînat. Stând la pânde, atacă pușii de cerb, căprioare, epuri, păsări și chiar pe alte răpitoare, ca: jderi, pisici sălbatici, nevăstuici, dihorii, etc.

Vulpea nu este mai puțin vătămoare pentru vînat; ea atacă pușii de căprioară, epuri, găinuși, potârnichi, fasanii, etc. Cabarrus zice că nu este vătămoare posibilă undă vulpile abundă.

Pisica sălbatică și jderul vînează pușii de epure, potârnichi, găinuși și alte păsări pe cările surprinde noaptea. Mănușă și ouăle păsărilor.

Nevăstuica și dihorul mănușă ouăle păsărilor de vînat și chiar păsări mai mici.

Legea nu protejează de loc vînatul în contra acestor animale rapace și aceasta este cea mai mare lacună a ei, și principala cauză că nu dă rezultate. Art. 13 din lege spune: «În localitățile în care fiarele sau păsările sălbatici și răpitoare se înmulțesc peste măsură, Ministerul de interne va fixa premii pentru esterminarea lor, din amenziile incasate în virtutea acestei legi. Statul, județele și comunele, în limitele mijloacelor de cările dispun, vor prevedea câte o sumă oare-care de bani, care se vor distribui ca premiu pentru esterminarea animalelor vătămoare în toată țara».

Art. 24 zice: «Un regulament de administrație publică va determina epociile în care vătămoarea diferitelor animale și păsări poate fi proibita, precum și premiile ce se vor acorda pentru stărirea animalelor și păsărilor răpitoare. În acest regulament se va prevedea și un tablou, prin care se va arăta timpul în care se

permite vânarea diferitelor specii de animale și păsări. Acest reglement se va publica în termen maximum de 3 luni de la promulgarea legei de față».

Vedem că în lege se vorbește de distrugerea animalelor rapace și acordarea de premii în acest scop; dar în realitate nu se face nimic. Nu s'a luat nici o măsură, pentru stârpirea animalelor rapace și nu se acordă premii, pentru că prevederile legei nici nu sunt obligatorii, lasă celor în drept aceste măsuri de apreciere, fără a fixa nimic precis.

In resumăt, rezultatul legei asupra poliției vînatului este că a privat pe vînători de placerea de a vîna, iar populația, de o mică resursă alimentară, fără a ajunge la înmulțirea vînatului care a devenit apanagiul fiarelor pe cari, le ingrașe. În față acestor rezultate, era mai bine fără lege, pentru că, cel puțin, profita de puținul vînat ce avem în păduri, vînătorii iar nu fiarele.

Pe Domeniile Coroanei s'a avut în vedere de la început, înmulțirea vînatului și stârpirea fiarelor, în care scop, s'a și fixat premiul de lei 20 pentru uciderea unui lup, iar în anul trecut s'a fixat următoarele premii pentru distrugerea animalelor răpitoare:

1) Pentru Urs (<i>Ursus arctos</i>)	lei 20
2) » Lup (<i>Canis lupus</i>)	» 20
3) » Ris (<i>Felis linx</i>)	» 20
4) » Jder (<i>Mustela martes</i>)	» 6
5) » Pisică (<i>Felis catus</i>)	» 6
6) » Vulpe (<i>Canis vulpes</i>)	» 4
7) » Vidră (<i>Lutra vulgaris</i>)	» 10
8) » Viezure sau Bursuc (<i>Meles taxus</i>) . .	» 3
9) » Dihor (<i>Mustela putorius</i>)	» 3
10) » Nevăstuică (<i>Mustela Ionia</i>)	» 3
11) » Mistreț (<i>Sus scrofa</i>)	» 5
12) » Uliu și erete	» 2
13) » Vultur	» 5

Cu toate aceste premii, la început nu se prea atingea scopul, pentru că locuitorii nu prea cunoșteau mijloacele de a distruge aceste fiare. Cu încetul însă, s'a format din pădurari vînători cărora li s'a procurat instrument și s'a instruit cum să întrebuițeze otrava (sulfatul de stricnină) pentru stârpirea fiarelor. După multe încercări s'a găsit mijlocul. Stricnina dă cele mai bune rezultate, se cere însă multă precauție pentru întrebuițarea ei. Pe domeniul

Bicaz s'a distrus cu această otravă o mulțime de vulpi, 12 într'un singur canton și în timp de două săptămâni. Cât vînat nu ar fi stricat acestea? Pe de o parte înlesnirea mijloacelor, iar pe de alta acordarea premiilor, încuragiază pe vînător la distrugerea fiarelor.

Însă măsurile luate de Ad-ția Domeniulu Coroanei nu poate să dea rezultate depline de căt dacă s'ar îngrădi domeniile sale, pentru a nu mai intra alte fiare după domeniile vecine, ceea ce este imposibil. Aceste măsuri ar trebui să fie generale, ca să ne așteptăm la rezultate cu totul favorabile.

2) O altă cauză prejudiciabilă pentru vînat, sunt câinii vagabonzi prin păduri, contra căror legea nu prevede nimic și nu dă dreptul de a fi impușcați. Să nu se confundă cu câinii ce se întrebuințează la vînători regulate și care în urmărire vînatului trec hotarele. Aceștia nu aduc vătămare vînatului după proprietatea vecină, căci ei urmăresc de regulă numai vînatul după care au fost dați, după domeniul pe care se face vînătoarea. Acești câini chiar trebuie protejați prin lege. Apoi sunt mulți câini de la stâni, cari se deprind a urmări căprioare și a mânca puieți. Jugul sau clopoțelul la gât ar fi măsuri suficiente pentru aceștia.

3) Epociile în care este permisă prin regulament vînătoarea animalelor, mai cu seamă a cerbilor, și căprioarelor, nu mi se pare potrivită. După cum se vede în tabelă, vînătoarea cerbului este permisă de la 15 Iunie până la 15 Septembrie. Cred că nici un vînător nu este tentat a merge vara la vînătoare de cerbi. Si ce ar face un vînător cu un cerb împușcat vara? Până când să îl transporte la locul de consumație, s'ar strica carneea și de sigur că nu acesta este scopul legei. Septembre și Octombrie ar fi mult mai nemerit pentru vînătoare. De altfel, și în Austro-Ungaria se permite vînătoarea cerbilor până la 15 Octombrie.

In ce privește căpriorii, cred că s'ar putea vîna chiar până la 1 Februarie, începând de la 1 Septembrie. De ce s'ar permite vînătoarea lor în lunile Mai și Iunie, când generația nouă încă nu este asigurată, pentru că atunci lată căprioarele, și nu s'ar permite toamna și iarna? Aici nu mai poate fi vorba de epoca de împerechere, căci după constatăriile mai noi ale savanților germani, căprioarele se împerechează în August iar nu în Decembrie, după cum se credea. Dacă am căuta numai timpul în care să nu se aducă de loc vătămare nouei generații, ar fi singură luna lui Iulie, când puieți sunt deja aproape de două luni și împerecherea nu să ia loc. Trebuie însă să se aibă în vedere și scopul pentru care se protejează înmulțirea

căprioarelor la regularea epocii în care se permite vânătoarea. Interesul vânătorilor și al consumatorilor este de a vîna căprioarele de la 1 Septembrie până la 1 Februarie și acesta este timpul cel mai potrivit. În diferitele provincii din Austro-Ungaria, se permite, vânătoarea căpriorilor până la 1 Februarie și chiar până la 1 Martie, începând din Mai sau Iunie.

4) Legea actuală prezintă încă o lacună în ce privește regularea dreptului de vînat pe proprietățile mici, care nu ajung la cel puțin 100 hectare. În Austro-Ungaria proprietari de fonduri mai mici de 200 jugare intr'un trup, n'așeze dreptul de vînat.

Acest drept pentru toate proprietățile mai mici de 200 jugare se arendează de comună la un loc în folosul coproprietarilor. Se prevede ceva în regulamentul pentru aplicarea legei poliției vînatului, dar nu este obligatoriu.

Pentru trei motive ar trebui prevăzut precis și obligatoriu prin lege, această stipulație și anume:

a) Locuitorii fiind prea numeroși în raport cu suprafața proprietăței lor, dacă ar avea toți dreptul de vînat nu s-ar mai spori vînatul;

b) Locuitorii având dreptul de vînat pe mica lor proprietate, care se mărginește cu cea mare, nu se poate controla braconagiul;

c) Vînătoarea atrage pe locuitorii de la alte ocupații mai productive.

5) Relativ la modul de a se vîna, am de remarcat că în pădurile statului de munte, nu se permite întrebuițarea cainilor la vînătoarea căpriorilor, de și în această privință nu se prevede nimic, niciodată în regulament. Vînătorii știu că în munte nu se poate vîna căpriorii fără caini. Apoi iepurii cum să vîna fără copoi? Prejudecările ce cainii de vînat ar cauza, sunt așa de minime, în cînd nici n'ar trebui luate în considerație. Această restricție este și o cauză principală pentru care statul nu poate arenda vînatul în pădurile de munte. Si în țările vecine care se ocupă cu protecția vînatului de mai mult timp și care au ajuns la rezultate favorabile, vînătoarea cu cainii nu este opriță. Aș înțelege că acest fel de vînătoare se fie opriță cel mult pentru cerbi, care fiind mari se pot urmări și de oameni. Pe de altă parte, cerbul se impusă mai ușor cînd se scoate la pușcaș de către gonaci, de cînd este alungat de caini; căci în acest cas trece așa de repede în cînd adeasea scapă vînătorului.

Ca concluziune din cele expuse, adică pentru a se ajunge la înmulțirea vînatului în scop de a ne folosi de el, ar trebui observate următoarele reguli:

1) Fixarea epocii, în care vînătoarea este permisă pentru diferite specii de vînat să se facă astfel în cât pe de o parte să nu se aducă prejudecătări înmulțirii vînatului, iar pe de alta să se satisfacă în limitele posibilului și vînătoriilor. Astfel cred că am demonstrat că timpul potrivit pentru vînarea cerbului este de la 1 Iulie până la 15 Octombrie, iar pentru vînarea căpriorilor de la 1 Septembrie până la 1 Februarie.

2) Condițunea cea mai principală pentru înmulțirea vînatului, fiind stârpirea fiarelor, în acest scop să se acorde premii mari, mai cu seamă pentru exterminarea lupilor. Premiul de 50 de lei pentru uciderea unui lup, după subsemnatul, nu este mult. Si dacă în anul intăiu premiile s-ar ridica la o sumă prea mare, în anii următori ar scădea treptat și proporțional cu impunătirea lupilor.

Dacă am socoti stricăciunile ce un lup causează într-un singur an, de sigur că s-ar ridica mai sus de 50 lei, dar ca comparația să fie exactă, ar trebui să adunăm stricăciunile ce face lupul în fiecare an cât trăește și viața lui în termen mediu este 15—20 ani. Premiile să se acorde fără multe formalități și în comunele unde s-a ucis fiara.

3) Să se permită uciderea căinilor de vînat ce umblă vagabondi prin pădure, precum și a căinilor de la stâni fără jug sau clopoțel la gât.

4) Proprietarii mici cari au mai puțin de 100 hectare într-un trup să fie obligați a arenda, prin intermediul comunei, dreptul de vînat la un loc. În acest cas arendatorul vînatului să fie dator a despăgubi pe locuitorii de toate stricăciunile agricole ce va cauza vînatul.

5) Arendatorii vînatului precum și proprietarii cari țin vînatul pe seama lor, să fie obligați a ține câte un vînător sau mai mulți, după întinderea domenului, pentru îngrijirea vînatului și distrugerea fiarelor. Cu acest mod s-ar forma o armată de vînători, pentru distrugerea fiarelor și păsărilor răpitoare.

6) În districtele unde braconagiul nu se poate stârpi, să nu fie permisă vînzarea vînatului fără certificat de proveniență, care să se elibereze de autoritatea comunală pe teritoriul căreia s'a vînat.

7) Termenul pentru arendarea vînatului să fie cât de lung, cel

puțin de 5 ani, pentru că numai astfel se interesează arendatorul la imulțirea vînatului.

8) Vînătoarea cu câinii să fie opriță numai pentru cerbi, fiind liberă în timpul permis de lege pentru căpriori, iepuri etc. Să fie chiar protejați în timpul vînătoarei, câinii de vînat când trec hotările, căci ei nu le cunosc.

9) Vînatul din parcuri inchise să nu fie supus legei vînatului. Să se administreze după interesele proprietarului.

Fl. Davidescu

RESUMATUL

Şedințelor adunărești generale a societății «Progresul Silvic» din zilele de 17, 18 și 19 Aprilie 1897

Şedința de la 17 Aprilie 1897

Şedința se deschide sub președinția d-lui C. Al. Orescu, membru în comitetul de ad-hoc al societății, în lipsa d-lui I. Kalinderu, președintele societății, care însăcea pe MM. LL. Regele și Regina la Abbazia.

In urma facerii apelului nominal, la care d-nii membrii ai societății răspund în numărul cerut de statute, d. C. Al. Orescu declară adunarea constituită și pronunță următorul discurs :

Domnilor membri și scumpi colegi. Stimatul și iubitul nostru președinte, I. Kalinderu, inima acestei tinere societăți silvice, lipsind din țară, precum și simpaticul și binevoitorul nostru vice-președinte, C. F. Robescu, 'mă-a căzut greaua sarcină de a conduce eu, o mână puțin experimentată, discuțiile ce vor avea loc în această a II-a adunare generală o societății Progresul Silvic, ale cărei ședințe le deschid cu atât mai multă emoție, cu cât ocup azi locul presidențial al unei persoane, pe care noi, fișă săi intelectuali, ne obișnuisem să o avea în mijlocul nostru la acăstă solemnitate.

Cu totă lipsa președintelui nostru, care prin afabilitatea sa, prin cuvintele sale calde și reconfortante, făcea să vă atragă din toate unghiuurile țărăi în număr tot mai mare, totuși D-voastre, pătrunși de importanță și de înrăurirea ce această societate are și va avea în desvoltarea tuturor ramurilor de activitate silvică, v'ati strins și anul acesta în număr destul de mare și pentru care 'mă veți permite, scumpi colegi, să mulțumi în numele președintelui nostru.

In ceea ce privește chestiunile ce sunt la ordinea zilei, comitetul este mai mult de cât convins, că ele vor fi discutate cu toată seriozitatea și cu tot tactul de care ați dat deja destule probe și că discuțiile se vor ridica, ca și în anul trecut, la înălțimile științifice, la care am început să ne obiciu.

O societate științifică nu se poate cristaliza din o zi în alta; ca și unul individ, îl trebuie oare-care timp spre a se forma și a trece la maturitate. El bine, Domnilor, azi putem afirma cu încredere și cu oare-care mândrie, că societatea noastră a ajuns la maturitate, lăsând la o parte personalitățile și discuțiile inutile care absorbeau ședințe întregi, pentru a se ocupa și a diseca cu rîvnă și discernământ chestiuni importante menite să aducă servicii reale, prin ridicarea economiei noastre naționale.

Varietatea subiectelor, importanța și numărul lor, desvoltarea științifică ce li se da, atât în *Revista Pădurilor* cât și în conferințele ce se țin anual, este un criteriu de ce poate o societate, fie ea chiar tinéră, când își pune inima și inteligența în a face mai bine.

În sfârșit, Domnilor membrii, faptele nu mai las niciodată o îndoială, că societatea noastră și-a făcut educația, a cărei bună direcție o datorim în mare parte scumpului nostru președinte, așa că după o decenie numai, ea s'a ridicat la nivelul științific la care aspiram.

Resultatele obținute până acum nu trebuie să ne facă să dormim pe lauri. O societate, pentru a putea lucra cu spor, trebuie să fie și tare; de aceea, strângeți rîndurile, domnilor, căci o societate ca și noastră, compusă în mare parte de agenți silvici, numai prin demnitate, prin o absolută confraternitate, prin o muncă persistentă de toate zilele pentru binele public, poate obține rezultatele, pe care le-am câștigat până acum.

Inainte de a termina, avem de înregistrat cu destulă durere perderea prematură a inspectorului silvic M. Rădulescu, ajuns la această înaltă demnitate prin muncă și iar prin muncă și a garțul general silvic V. Petrescu, un agent de viitor, secerat în florea vîrstei. Fie-care perdere a unuia dintre colegii noștri, nu putem să o înregistram de cât cu o profundă durere, cu atât mai simțită cu cât numărul nostru este mai restrîns; fie-care perdere este un element de luptă percut pentru binele public.

Elementele societății se schimbă, societatea însă, trebuie să stea neclintită la postul său și să caute în continuu să se apropie de idealul la care ținete.

D. C. Al. Orăscu, dă citire apoi, în aplausele adunării, următoarei telegrame primită din partea dlui I. Kalinderu, președintele societății:

Privesc ca plăcută datorie a felicită membrii societății întrunit în acest moment în adunare anuală. Numai cause independente de voința mea a putut să mă facă să lipsesc a doua oară, spre marea mea mâhnire.

Sper că rezultatele lucrărilor D-v. vor strînge tot mai tare legăturile de colegialitate, care sunt condiția de prosperitate a societății. Urez scumpilor mei colegi toate succesele și le zic: bine atât venit, să lucrați cu spor și mulțumire pentru binele țării!

(s). I. Kalinderu

Adunarea, primind cu o vie bucurie acăstă telegramă, expediază imediat, președintelui său, la Abazia, următorul răspuns:

Adunarea generală a societății «Progresul Silvic», se simte fericită de călduroasa D-v. felicitare și de indemnul la muncă pe terenul științific. Ea vă salută cu dragoste și vă exprimă omagiu de recunoștință pentru prețiosul D-v. sprijin. Vă mai roagă în același timp a prezenta MM. LL. Regelui și Reginei, sentimentele profundului său devotament și urări de fericire și sănătate pentru binele patriei.

(ss). A. Eustatziu, G. Stătescu, C. Al. Orăescu, D. Papinian, I. P. Chihaia, I. Titschak, N. G. Popovici, D. Patrulius, P. Antonescu, C. Panaiteanu, Al. Candale, A. Oneanu, P. Cambureanu, G. Nicolau, G. Popescu, D. Rusescu, D. Cratero, Al. Luchian, etc.

D. C. Al. Orăescu, face cunoscut adunării că d. Quintescu, profesor universitar, a bine-voit a dărui pentru biblioteca societății, mai multe volume din operile sale, pentru care adunarea exprimă mulțumiri d-lui Quintescu.

D. C. Al. Orăescu, propune adunării ca în viitor adunarea generală anuală să se țină în zilele de 7, 8 și 9 Maiu, pentru că la asemenea epocă d. president I. Kalinderu va putea fi tot-d'a-una la adunare, și pentru că în Maiu vegetația fiind mai înaintată, se vor putea face și excursiuni științifice; apoi, cu ocazia acestor adunări, în prezia celei mari sărbători naționale, d-nii membrii vor putea asista și la această serbare.

Adunarea aproba în unanimitate această propunere, adică cu un număr de voturi cerut de statute.

D. G. Stătescu, delegatul comitetului de administrație, dă citire raportului de expunerea activității și situației financiare a societății pe anul expirat 1896—97, și a bugetului pe anul 1897—98, în următorul coprins:

Domnilor membrii,

In baza autorizațiunii date de comitetul de administrație al societății noastre și ca delegat al acestuia comitet, am onoare a vă face

cunoscut situația finanțiară și activitatea acestei societăți, pe anul din urmă 1896 — 97, adică, de la ultima adunare generală și până acum.

Mai întâi constatăm, că societatea noastră se întrunește astăzi în a un-spre-zecea adunare generală, și a intrat în al două-spre-zecelea an al existenței sale.

Numărul membrilor activi, cari în acelaș timp sunt și abonați la organul societății «Revista Pădurilor», este de 200; numărul membrilor de onoare este de 9; iar numărul abonațiilor simpli este de 100. Cu alte vorbe, numărul total de membri și abonați ai Revistei, este de 309. Se înțelege că nu intră în acest număr abonamentele gratuite.

Constatăm cu adincă măhnire, că în anul din urmă societatea a mai pierdut două dintre cei mai devotați membri ai săi, pe M. Rădulescu, inspector silvic, și pe B. Petrescu, guard general silvic. Prin moartea acestor silvicultori, la o vîrstă încă destul de tînără, și serviciul silvic a pierdut niște activi și capabili agenți, iar corpul silvic a pierdut niște adevărați camarazi de inimă.

Domnilor membrați,

Societatea noastră a continuat a se desvolta în anul din urmă, pe cât a fost cu puțință, atât în privința activității sale, cât mai ales în privința economiilor sale.

Iată situaționea sa finanțiară:

La sfârșitul anului trecut, 1895—96, societatea avea un fond de 5000 leu în efecte publice și un excedent în numerar de 1589 leu, 60 bani, de oare-ce nu s'a putut incasa și o datorie rămasă asupra fostului secretar-casier.

In anul 1896—97, adică, de la ultima adunare generală și până acum, s'a incasat ca venituri, următoarele sume:

Din taxe de înscrieri	Lei	105.—
» cotisații	»	1962.—
» abonamente	»	2424.15
» cupoanele efectelor societății	»	260.—
» donații	»	500.—

Adică, s'a incasat ca venituri în anul 1896—97 sumă totală de Lei 5251.15

Am stăruit cât s'a putut la incasarea cotisațiilor și abonamentelor, și precum vedetă, s'a incasat cu vr'o două miile de lei mai mult ca în anul trecut; cu toate acestea, și mai rămasă încă datorie din urmă neachitată. Să sperăm, că în anul viitor se vor acoperi și aceste datorii, dacă este vorba să comptăm în mod serios pe obligaționea ce fie-care membru are către societate, dacă este vorba să contribuim în mod real la prosperarea acestei societăți.

Venind la cheltuielile anului 1896—97, adică de la ultima adunare generală și până acum, s'a cheltuit următoarele sume:

Pentru imprimarea Revistei pe 12 luni	Lei	1340.—
> diferite imprimate (bilete, circulări, etc.)	>	112.—
> expedierea Revistei, furnitură de cărți, legătură de cărți, mărci, timbre, etc.	>	178.85
Pentru abonamente la ziară științifice străine	>	57.—
> remisa incasatorului	>	121.05
> indemnisarea secretarului-casier	>	840.—
< diferite cheltuieli	>	186.70

Adică s'a cheltuit în anul 1896—97 suma totală de Lei 2835.60

Aceste cheltuieli sunt făcute în limitele prevederilor bugetare și anume sub aceste prevederi, realizându-se o economie de 1454 lei 40 bani.

Scăzându-se cheltuielile făcute în sumă de	Lei	60 bani
Din veniturile incasate în sumă de	5251	> 15 >
Rămâne un escedent de	2415	lei 55 bani
Care adăugat la escedentul din anul trecut de .	1589	> 60 >
Face un escedent total de	4005	lei 15 bani
Din acest escedent total s'a luat	1750	> — >

cu care s'a mai cumpărat două bonuri (scris. func. urb. 5%) de căte 1000 lei.

Astfel că acum escedentul definitiv în numerar este de 2255 lei, 15 bani, iar capitalul în efecte publice este de 7000 lei. Cu alte vorbe, fondul disponibil al societății în acest moment este de 9255 lei, 15 bani, în numerar și efecte publice.

Aceste cheltuieli, pe cărți comitetul de ad-hoc le-a găsit în regulă și sub prevederile bugetare, — de oare ce s'a cheltuit cu 1454 lei 40 bani sub aceste prevederi, — s'a aprobat de densus și m'a delegat a le expune d-v., împreună cu proiectul de buget întocmit pentru anul viitor 1897 - 98, rugându-vă, pe de o parte a le aproba și Dv, iar pe de altă parte a mă da cuvenita descărcare de gestiunea financiară a expiratului an.

Domnilor membri,

In privința activității societății în anul din urmă, comitetul d-v. și-a dat toată osteneala a corespunde îndatoririi sale și scopului prevăzut în statut. Dar a fost puțin ajutat în astă direcție de concursul necesar al d-lor membrilor.

Astfel, cu toată lipsa de colaboratori, s'a urmat ca și în trecut cu publicarea regulată a organului societății «Revista Pădurilor», în care s'a tratat diferite cestiuni speciale care interesează ramura și serviciul nostru silvic. Intre alte cestiuni menționăm că, conform avisului dat de d-v. în adunarea generală din anul trecut, s'a publicat și înaintat Direcției generale a drumurilor de fer, concluziile conferințelor și discuțiilor ce au avut loc în acea adunare, relative la întrebuițarea fagului în construcția traverselor de drum de fer, spre a se da acestei esențe o valoare industrială meritată, iar Direcția dru-

murilor de fer a răspuns că se va folosi de luminile societății asupra acestei cestiuni și că în curând va face încercări în acest scop.

Prin mijlocul Revistei, membrii societății și alte persoane care se interesează de păduri, au fost puși în curenț cu diferitele cestiuni silvice de la noi din țară și din străinătate. Asemenea, în scopul răspândirei și popularisării silviculturei, Revista s-a trimis ca și în trecut, gratuit elevilor români de la diferite școli din țară și străinătate, precum și la alte stabilimente de cultură ori autorități publice.

La adunarea generală din anul trecut s'aș primi multe lucrări manuscrise relative la Vocabularul silvic, care a fost pus la concurs de societate, și d-v. ati ales o comisiune compusă din trei persoane (C. Al. Orescu, N. R. Danilescu și G. Stătescu), spre a coordona și complecta în mod definitiv acest vocabular silvic. Comisiunea și-a început lucrarea; cum însă această lucrare trebuie bine studiată și mult augmentată, nu s'a putut pregăti numai în un an, rămânând astfel a se continua și anul viitor. Când va fi gata și se va imprima, sperăm a fi o lucrare demnă de o societate științifică, cum este societatea noastră.

In fine, comitetul a îngrijit a vă convoca în această adunare generală anuală, potrivit statutelor, cu care prilej, pe lângă ocasiile de a ne revedea și lăua cunoștință de starea societății, vom avea ocasiile de a cerceta mai multe cestiuni puse la ordinea zilei, asupra căror lăua, ca și în trecut, niște soluții. Desideratele și avizele care se dau aici și prin organul societății precum ati văzut, își găsesc și-și vor găsi treptat aplicația lor cu ocazia modificării și îmbunătățirii pe de o parte a serviciului silvic, iar pe de altă parte a culturii și exploatarii pădurilor noastre. și ca o dovedă mai bună despre aceasta, este că, persoane sus puse și în măsură a putea contribui la prosperitatea economiei noastre silvice, se interesează și privesc cu mulțumire la lucrările noastre. Rămâne la noi a ne afirma mai mult pe o cale lucrativă și a ne impune ca o societate serioasă și utilă țărei.

Inainte de a termina, avem plăcerea a vă comunica, după cum ati văzut și din expunerea situației financiare de mai sus, că, ca și în trecut, se găsesc persoane generoase, care vin să contribuiască la mărirea fondului societății și la completarea bibliotecii acestei societăți, căror persoane, suntem datori a le exprima aci mulțumirile noastre și a le dori mulți imitatori. Astfel, d. baron B. Belu a dăruit și anul din urmă 200 lei societății și d-na Elena Dr. Turnescu a dăruit de acmena ca între 200 și 300 lei. Iar d-nii S. Fl. Marian și Iosif Vulcan, membri ai Academiei Române, au donat pentru biblioteca societății fiecare câte un volum din operile lor. (Aplause prelungite, mai ales la pronunțarea numelor donatorilor).

Acestea fiind cele ce aveam a le aduce la cunoștință d-v., comitetul central al societății vă urează bună venire și bună dispoziție la lucru.

Secretar-casier și delegat al comitetului

G. Stătescu

Societatea «PROGRESUL SILVIC»

Buget de Venituri și Cheltuieli pe anul 1897-98

No articol.	Natura Veniturilor	Suma	No articol.	Natura Cheltuielor	Suma
1	Fond disponibil		1	Pentru imprimarea Revistei (event. cu supl.)	1500—
	{ In efecte publice 4 și 5%	7000—	2	Pentru diferite imprim.	200—
2	In număr . . .	2255 15	3	Pentru expedierea Revistei (serviciu, mărci, etc.) și diferite furnituri (cărți, legături, hârtie, mărci) . . .	300—
3	Din taxe de inscrieri . . .	100—	4	Pentru abonamente la ziarăștiințifice străine	100—
4	> cotisații . . .	2300—	5	Pentru remisa incasatorului	150—
5	> abonamente . . .	3000—	6	Pentru indemnisarea secretar-casierului . .	960—
6	> cupoane . . .	300—	7	Pentru diferite cheltuieli	200—
	Donațiunea D-nei Dr. Turnescu . . .	300—		Total . . .	3410—
				Escedent . . .	11845—
				Total general . . .	15255 15
	Total general . . .	15255 15			

p. Președinte, C. A. ORÈSCU.

Secretar-casier, G. STĂTESCU.

D. C. Al. Orescu, rögă adunarea a alege o comisiune pentru verificarea gestiunii financiare a societății.

Se aleg în acăstă comisiune d-nii: P. Antonescu, D. Rusescu și Al. Gastovici.

Sedința se ridică.

Sedintă de la 18 Aprilie 1897

Sedintă se deschide sub președinția d-lui C. Al. Orescu.

D. C. Al. Orescu, comunică mai întâi adunării că d. baron B. Belu, a donat societății și anul acesta (care începe), ca și în anii trecuți, suma de 200 lei, la care comunicare adunarea exprimă d-lui baron mulțumirile, prin vii aplauze.

Să dă cuvântul d-lui M. Tănărescu, spre aște desvolta conterința sa: *Paralelism între Austria și România, din punct de vedere silvic.*

D. M. Tănăsescu îmbrățișează cestiunea silvică din Austria și România, în mod comparativ, atât din punctul de vedere administrativ cât și din punctul de vedere tehnic. D-za face să reiasă starea înfloritoare a silviculturei și a serviciului silvic din Austria, în un interval de timp, în care în România nu s'a făcut nicăi un pas înainte. Critică modul cum se face la noi administrația și cultura pădurilor și termină propunând a se lua mai multe măsură, cară după d-za ar fi necesare la îmbunătățirea acestei situații înapoiate¹⁾.

D. baron B. Belu, vorbind asupra concluziilor conferinței d-lui M. Tănăsescu, zice că nu putem să reușim a îmbunătății silvicultura și serviciul ei, din cauza că ne exprimăm numai idei și în mod isolat. Trebuie ca aceste idei bune să le punem și în aplicație. Si pentru acest sfârșit ar urma ca aceste idei se le adunăm la un loc și se le impunem oarecum atât publicului cât și guvernărilor.

D. N. G. Popovici, recunoaște că în adevăr nu s'a făcut progrese în serviciul silvic, după cum arată d. Tănăsescu, dar că această stare de lucruri nu se poate imputa silvicultorilor, cară sunt de multe ori amenințăți chiar în existența lor, ci lipsește unei direcții temeinice, care să întărească și să caleuzească corpul silvic.

D. D. Ionescu-Zane, găsește că serviciul silvic merge chiar mai rău de cât înainte, de oare ce nu se recompenzează munca și meritul.

Această observație a d-lui Zane, provoacă desaprobație între asistență.

Ședința se ridică.

Sedintă de la 19 Aprilie 1897

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. Al. Orăscu.

D. D. Rusescu dă citire raportului comisiunii de verificarea situației financiare a societății pe anul 1896—97, în coprinderea următoare:

Domnilor membrii,

Conform votului D.-voastre, dat în ședința de la 17 Aprilie 1897 sub-scrișit ne-am întrunit în comisiune la 18 Aprilie și am procedat

¹⁾ Conferința d-lei M. Tănăsescu se publică întreagă, ca articol, în acest număr al Revistei.

la verificarea gestiunii financiare a Societății pe exercițiul 1896—97.

Din condicele de incasări și alte acte justificative ce ne-a prezentat D-l casier-secretar, am constatat:

a) *La Venituri*

1) Din taxele de înscriseră cu recipisele coprinse între No. 215—235 inclusiv, s'a incasat	105.—
2) Din cotisațiuni cu recipisele coprinse între No. 123—274 inclusiv, s'a incasat	1962.—
3) Din abonamentele la «Revista Pădurilor» cu recipisele coprinse între No. 175—378 inclusiv, s'a incasat	2424.15
4) Din donațiuni de la D. Baron Barbu Belu și D-na Doctor Turnescu, cu recipisele No. 20 și 21 s'a incasat	500.—
5) De la cupoanele efectelor Societății în valoare nominală de 7000 lei s'a incasat	260.00
Adică s'a incasat în total în anul 1896—97 suma de	<u>5251.15</u>

b) *La Cheltuieli*

1) Pentru imprimarea Revistei pe 12 luni	1340.—
2) Pentru diserite imprimate (bilete de drum de fer, circulaři)	112.—
3) Pentru expedierea Revistei, furnitură de cărți, legături de cărți, mărci, timbre, cărți poștale	178.85
4) Pentru abonamente la ziară științifice străine	57.—
5) Pentru remisa incasatorului	121.05
6) Pentru indemnisația secretarului-casier	840.—
7) Pentru diserite cheltuieli	186.70
Adică s'a cheltuit în anul 1896—97 suma totală de	<u>2835.60</u>

Toate aceste cheltuieli sunt făcute în limitele prevederilor bugetare, ba mai mult chiar, s'a cheltuit cu 1454 lei 40 bani sub aceste prevederi.

Dacă acum, din veniturile incasate, adică din suma de lei 5251, bani 15 se scad cheltuielile făcute, în sumă de lei 2835, bani 60 rămâne ca excedent de venit pe exercițiul 1896—97, suma de lei 2415, bani 55.

Adăogând această sumă la excedentul în numerar rămas din exercițiul anului trecut, adică la suma de 1589 lei, 60 bani, avem un exeedent total în numerar de 4005 lei, 15 bani.

Cu autorizația consiliului de administrație, din acest excedent total în numerar, cumpărându-se pentru suma de 1750 lei, 2 scriuri funciare urbane 5 %, a 1000 lei valoare nominală, și unindu-le cu fondul în efecte posedat deja de Societate, avem că avereia Societății în momentul de față se compune din un capital de 7000 lei în diferite efecte publice garantate de Stat și din suma de lei 2255, bani 15, în numerar. Cu alte cuvinte, Societatea dispune astăzi de un capital total de 9255 lei, 15 bani.

Astfel fiind situația financiară în raport cu bugetul anului 1896—97, suntem de părere a se aproba de adunarea generală și a se da cuvenita descărcare D-lui G. Stătescu, secretar-casier.

In ceea-ce privește bugetul prezentat de comitet pe exercițiul anului 1897—98, se prevede la venituri suma de 6000 lei și la cheltuile suma de 3410 lei.

Însă comisiunea având în vedere pe de o parte scopul Societății iar pe de altă parte interesul ce reprezintă prin încuragiarea și răspândirea lucrărilor de importanță a membrilor ei, ținând seamă și de decisiunea adunării generale, prin care se hotărăște ca întrunirea generală viitoare să se facă la începutul lunei Mai, ceea-ce ocasionează pentru presentul buget o adăugire de o lună peste anul financiar, a găsit de cuvîntă a se înscri la cheltuile de 3410 lei ale exercițiului 1897—98, stabilite de Comitetul Societății, un plus de 1190 lei, care se repartisează astfel:

Lei 300 pentru ajutoare de publicari și publicare în broșuri a lucrărilor de importanță.

Lei 700 pentru publicarea anuarului Societății.

Lei 110 pentru imprimarea Revistei pe a 13-a lună.

Lei 80 indemnisaarea casierului pe a 13-a lună.

Așa că cheltuile totale pe exercițiul anului 1897—98 sunt de 4600 lei, rezultând asupra venitului de lei 6000, un excedent de 1400 lei și carl acumulat la fondul disponibil al Societății de 9255 lei, 15 bani, va prezenta la finele anului 1897—98 un fond total de 10655 lei, 15 bani.

Așa dar bugetul pe exercițiul 1897—98 fiind bine întocmit, suntem de părere a se aproba cu modificările introduse.

Domnilor membri,

Față cu situația atât de prosperă a tinerei noastre Societăți și de care cu mult cuvînt avem dreptul de a ne mândri, fie-ne permis în această adunare generală a exprima respectuoasa noastră recunoștință D-lui I. Kalinderu, mult stimatul și iubitul nostru președinte, susținut și cea mai înaltă expresiune a acestei Societăți, pentru solicitudinea părintească cu care o protege și grație căreia numai, Societatea a putut ajunge la situația în care o găsim.

Comisiunea de verificare aduce în acelaș timp viile sale mulțumirile D-lui G. Stătescu, secretarul-casier al Societății, pentru activitatea, desinteresarea și corectitudinea cu care își îndeplinește greaua sarcină ce și-a ales și fără care cu greu s-ar fi putut realiza progresele ce am avut onoare a vă supune.

Comisiunea de verificare (ss.)

D. R. Russescu.
P. Antonescu
Al. Gostovici

Punându-se la vot raportul comisiei, se aproba de adunare.

La ordinea zilei, desbaterea cestiunii «Defrișării pădurilor particulare».

D. baron *B. Belu*, spune că corpul silvic al Statului exageră lucrurile, când crede că țara ar fi sericită dacă ar fi acoperită de păduri. Tara, din contră, s'a îmbogățit făcând din ce în ce mai multă agricultură. Este de părere ca defrișările să se lase libere în profitul agriculturii, care ne dă produse pentru export, și anume la câmp, unde terenul poate fi utilizat de agricultură, să nu se pună niciodată limită defrișărilor, rezervându-se pădurile numai la munte și la locurile băltoase.

D. P. *Antonescu*, zice că trebuie cu toții să ne ridicăm în contra acclora cără sprijinesc defrișările. România este, față de cele-lalte țări ale Europei, săracă în păduri. Ea are un procent de 13,7% păduri în raport cu întinderea sa totală, pe când Franța, care se socotește puțin păduroasă, are totuși un procent de 17% păduri. Față cu această stare de lucruri, trebuie să îndemnăm pe proprietari să planteze păduri, iar nu să defrișeze. Din nenorocire, cu toate prohibițiunile legii silvice, defrișările se urmează pe o scară destul de întinsă. Pădurile ce aparțin țărănilor moșneni de la munte, se defrișează indirect prin faptul relei exploatare. Arată starea deplorabilă în care aș aijuns pădurile de munte, amintind cu acest prilej despre conferința d-lui Macovei din 1895, și învederează efectele funeste ale defrișărilor. Aduce ca mărturie și faptul că d-l P. P. Carp, pe când era ministru, vizitând județele Argeș, Vâlcea și Gorj, a fost reușit impresionat de starea de degradare a pădurilor de munte, rezultată din defrișări și reale exploatare. În fine, terminând, recunoaște că agricultura dă produse pentru export și prin urmare trebuie să-i dăm toată extensiunea posibilă, dar nu este mai puțin adevărat că pădurile repartisate în o bună proporție folosesc agriculturii, în ceea ce privește clima, inundațiile etc. Conchide zicând că trebuie să se convingă proprietarii a planta păduri și nu a le defrișa.

D. D. *Rusescu*, înțelege că trebuie să se vorbească pur și simplu de defrișarea pădurilor particulare de la câmp, adică de acele păduri ce nu sunt supuse regimului silvic. Spune că ar fi bine să se preciseze proporția ce trebuie să existe între întinderea păduroasă și aceea a locurilor arabile.

D. *Ionescu-Zane*, zice să ne mărginim a opri defrișările

numai la munte și podgorie. Este de părere ca societatea să emită o propunere spre a se opri defrișările pădurilor de la munte și dealuri, cară aparțin clăcașilor de la 1864 și moșnenilor, trecând aceste păduri pe seama Statului și despăgubind pe locuitorii cu terenuri de muncă la câmp, adică a se propune o lege de expropiere pentru caușă de utilitate, cum este în Franță.

D. C. Al. Orăscu, spune că în vederea defrișărilor ce particularii fac la câmpie, s'a căutat ca cu ocazia aplicării legel pentru vânzarea bunurilor Statului să se reserve din fiecare moșie a Statului, câte o porțiune oare-care pentru împădurire.

Se propune și se admite a se continua și anul viitor discuția acestei cestiuni și a se formula atunci o moțiune.

La ordinea zilei desbaterea cestiunei «Vînatul în păduri».

D. Fl. Davidescu, tratează cestiuna din punctul de vedere al înmulțirii vînatului. Băsându-se pe observațiunile sale personale, arată într'un mod clar cauza, pentru care nu se înmulțește vînatul în pădurile țărei noastre; asemenea arată lacunele legel, asupra poliției vînatului și ca concluziune formulează următoarele reguli pentru a se ajunge la înmulțirea vînatului în scop de a ne folosi de el.

1) Fixarea epocii în care vînătoarea este permisă pentru diferitele specii de vînat să se facă astfel în cât pe de o parte să nu se aducă prejudicii înmulțirii vînatului, iar pe de alta, să se satisfacă în limitele posibilului și vînătorii. Astfel vînătoarea cerbilor să se permită de la 1 Iulie până la 15 Octombrie, iar vînătoarea căpriorului de la 1 Septembrie până la 1 Februarie.

2) Condiția principală pentru înmulțirea vînatului, fiind stârpirea fiarelor, să se acorde următoarele premii pentru exterminarea lor :

1)	Pentru Urs (Ursus arctos)	Lei 20
2)	» Lup (Canis lupus)	» 50
3)	» Ris (Felis linx)	» 20
4)	» Jder (Mustela martes)	» 6
5)	» Pisică sălbatică (Felis catus) . .	» 6
6)	» Vulpe (Canis vulpes)	» 4

7)	Pentru Vidră (<i>Lutra vulgaris</i>)	Lei 10
8)	» Viezure sau Bursuc (<i>Meles taxus</i>) "	3
9)	» Dihor (<i>Mustela putorius</i>)	3
10)	» Nevăstuică (<i>Mustela fonia</i>)	3
11)	» Mistreț (<i>Sus scrofa</i>)	5
12)	» Uliu și erete	2
13)	» Vultur	5

3) Să se permită uciderea câinilor de vînat ce umblă vagabondzi prin păduri, precum și a câinilor de la stâni, fără jug sau clopoțel.

4) Proprietarit mică cară a u maș puțin de 100 hectare într'un trup, să fie obligați a arenda prin intermediul comunei, dreptul de vînat la un loc. În acest cas, arenatorul vînatului va fi dator să despăgubească pe locuitorii de toată stricăciunile agricole ce va cauza vînatul.

5) Arendatorii vînatului precum și proprietarii cară țin vînatul pe seama lor, să fie obligați a lăne câte un vînător sau maș mulță, după întinderea domeniului pentru îngrijirea vînatului și distrugerea fiarelor.

6) În districtele unde nu se poate stârpi braconagiul, să nu fie permisă vînzarea vînatului, fără certificat de proveniență, care să se libereze de autoritatea comunălă pe teritoriul căreia s'a vînat.

7) Termenul pentru arendarea vînatului să fie cât de lung, cel puțin de cinci ani.

8) Vînătoarea cu câini să fie oprită numai pentru cerbi, fiind liberă în timpul permis de lege pentru căpriori, iepuri, etc.

9) Vînatul din parcuri închise nu va fi supus legelui vînatului. Se va administra după interesele proprietarului.

Aceste concluziuni s-au admis de adunare, care și-a exprimat dorința de a se comunica d-lui Ministrul al domeniilor, precum și de a se publica întreaga cuvenire a D-lui Davidescu în *Revista pădurilor*¹⁾.

Cestiunea «Elegașii în păduri» se amâna pentru anul viitor.

D. Petre Antonescu, dă citire unei propunerii, ca pe viitor să se întreprindă de către membrii societății întrunită în

¹⁾ Vorbirea întreagă a d-lui Fl. Davidescu, este pusă ca articol în acest număr al Revistei.

adunare generală, și câte o excursiune la una din pădurile ce se va determina de către comitetul societății, fie din propria sa inițiativă, fie prin o bine-voitoare oferire din partea proprietarilor doritori așa îmbunătăți avutul și a contribui la ridicarea economiei generale a țării.

Se hotărăște ca propunerea d-lui Antonescu să se supună comitetului.

D. C. Al. Orăscu, crede ca o datorie din partea adunării, compusă aproape numai din silvicultori dă Statului, să delege din sinul ei o comisiune de trei membri, care să exprime sub-comisiunei budgetare și în special d-lui Emil Costinescu, mulțumirile și recunoștința corpului silvic, pentru bine-voitoarea stăruință ce a pus și anul acesta, îmbunătățind pe cale budgetară serviciul silvic al Statului.

Se aleg în această comisie d-nii Orăscu, Nădejde și P. Antonescu.

D. A. Candalle, mulțumește în numele societății, d-lui C. A. Orăscu, pentru modul cum a condus desbaterile adunării în lipsa iubitului său președinte, d-l I. Kalinderu.

D. C. Al. Orăscu, președinte, mulțumește adunărește de bunele sale sentimente, recunoaște însă lipsa d-lui președinte I. Kalinderu, care în tot-dă-una a știut să țină desbaterile adunării la demnitate și care a contribuit atât de mult a ridicat societatea și a o face utilă în fața opiniei publice și a M. S. Regelui, care privește cu viu interes la lucrările noastre.

Adunarea exprimă mulțumiri d-lui I. Kalinderu și omagii de recunoștință M. S. Regelui, prin lungi și unanime aplause.

Sedinta se ridică, închizându-se as-fel adunarea generală din anul acesta.

MIJLOC PRACTIC DE ORIENTARE FARA BUSOLA

D. P. Martin, dă prin *Revue des Eaux et Forêts*, un mijloc practic de orientare fără busolă.

Când cineva se află în pădure și vrea să știe exact unde este nordul și sudul, de multe ori poate fi încurcat, neavând tot-dă-una în mână o busolă. De alt-mintreli, chiar cu o busolă de buzunar, este expus la greșeli provenite din usura pivotului, din desmagnetisarea acului, din apropierea de mase de fer, etc...

Este cu toate acestea un mijloc, de care toți forestierii se

pot folosi. E de ajuns numai ca cineva se aibă un ceasornic și.... soare. Iată în ce consistă acest mijloc:

Un observator ținând ceasornicul său orizontal, astfel ca acul cel mic (orariul) să fie în direcția umbrei sale (a observatorului), va avea atunci nordul în direcția bisectricei unghiului format de acest ac cu raza XII. Este lesne de explicat acest fapt. La amiază, umbra observatorului este îndreptată către nord; această umbră, făcând o învertitură întreagă în două-zeci și patru de ore, merge cu vitesă jumătate mai mică de cît acul cel mic care face două învertituri în acelaș timp.

In timpul nopții, de și cineva se poate orienta după steaua polară, cu toate acestea, procedeul de mai sus poate servi și cu luna. Este de ajuns atunci să se știe la ce oră luna trece la meridian, ceea ce e ușor de știut după aparența ei. Când luna este la primul său părțar, ea trece la meridian la 6 ore seara. Când luna este plină, ea trece la meridian la miezul nopții; iar când luna este la ultimul său părțar, ea trece la meridian la 6 ore dimineață. Bisectricea care dă nordul, va fi luată între acul cel mic și acea oră.

Mijlocul indicat este așa dar simplu și la îndemâna tuturor.

S.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Hermann de Noerdlinger.— Un membru eminent al marii familiei forestiere, a incetat din viață. Noerdlinger, consilier superior de păduri, născut la Stuttgart în 13 August 1818, a murit la Ludwigsburg în 19 Ianuarie trecut.

In timpul ernei 1842—43, a frecuentat școala forestieră din Nancy ca elev inscris. După anul 1843 a devenit profesor de economie forestieră la școala agricolă din Grandjouan. A explorat duncle din Bretania, Brest, Bordeaux, Auvergne, Pirinei, Provence, etc.; de la 1845 a profesat silvicultura la Hohenheim.

După suprimarea școală forestiere din Hohenheim, la 1839, a devenit profesor la universitatea din Tübingen, unde a fost transferat materiile forestiere.

Cercetările sale s-au specializat asupra studiului lemnoselor și insectelor vătămătoare lemnoselor. Din aceste studii au existat două opere clasice: *Manualul conservațiunii pădurilor* și *Tratat de calitățile tehnice ale lemnoselor*. El a inventat secțiunile transversale și bibliotecile dandrológice.

El a avut tot-dăuna o predilecție pentru lucrările savanților francezi. Prepara cursurile sale în limba franceză, pe care o mania cu eleganță. El s-a făcut în Germania promotorul sistemului metric. A publicat cel d'întâi table de reducție ale măsurilor din Wurtemberg în măsuri metrice. Parade și Mathieu erau cei mai buni amici ai săi.

Noerdlinger era de o activitate excepțională și nu trăia de cât pentru știință. El a publicat tratatele următoare:

Mémoire couronné par l'Association Bretonne. Congrès de Rennes, Nantes, 1845.

Essai sur la formation géologique de Grand Jouan, Nantes, 1847. Holtzbibliotheken (Biblioteca lemnelor). Hohenheim, 1849.

Die Kleinen Feinde der Landwirthschaft (Micile vrășmașii a agriculturăi). Stuttgart, 1855—1869.

Collection de 60 sections transversales de bois des essences forestières les plus importantes. Nancy, 1855.

Kritische Blätter für Forst- und Jagdwesen (Foști critice pentru silvicultură și vânătoare). Baumgarten 1860—1869.

Nachträge zu Ratzeburgs Forstlinsecten (Suplimentul insectelor xilogafe de Ratzeburg). Stuttgart, Cotta, 1856, 1880.

Die technische Eigenschaften der Holzzer (Calitățile tehnice ale lemnelor). Stuttgart, Cotta, 1860.

Querschnitte von 100 Holzarten (Secțiuni transversale a 100 esențe) 13 vol. Cotta, Stuttgart, 1870—1887.

Der Holzring als Grundlage des Baumkörpers (Stratul lemnos anual ca bază a corpului arborului). Stuttgart, Cotta, 1872.

Les bois employés dans l'industrie, 10 coupes transversales. Paris, Rothschild, 1872.

Deutsche Forstbotanik (Botanica forest. germană). Stuttgart, 1874.

Anatomische Merkmale der wichtigsten Holzarten (Caractere anatomice ale esențelor celor mai importante) Cotta, Stuttgart, 1881.

Die Kenntniss der wichtigsten Feinde der Landwirthschaft (Cunoașterea principalilor vrășmașii a agriculturăi). Stuttgart, Cotta, 1894.

Lehrbuch des Forstschutzes (Manualul Conservațiunii pădurilor) Berlin, Paris, 1884.

INFORMATIUNI

Publicăm în acest număr lista de subscripție întreagă, deschisă prin inițiativa d-lui G. Stătescu, spre a se veni în ajutorul familiei decedatului inspector silvic M. Rădulescu

	Lei		Lei
1) Societatea «Progresul Silvic»	50	Report	120
2) G. Stătescu	10	13) N. Măcelaru	5
3) V. C. Munteanu	5	14) I. I. Stoian	5
4) I. C. Eleuterescu	5	15) D. R. Rusescu	5
5) C. Panaiteanu	5	16) M. Tănărescu	5
6) A. Oneanu	5	17) Fl. Davidescu	5
7) A. Dinga	5	18) A. Candale	5
8) C. Al. Orescu	10	19) Gr. Crișan	5
9) Ion P. Chihaia	10	20) Al. Bulgăreanu	5
10) P. Cambureanu	5	21) C. Georgescu	5
11) D. Patruliș	5	22) I. Haleriu	10
12) N. C. Tepărdea	5	23) Al. Lăzureanu	10
	Transport		Total 185

Această sumă s'a și trimis familiei defunctului. Orice alte liste sau contribuții s-ar fi mai făcut în acelaș scop, rugăm a nu se comunica, spre a se publica în Revistă.

OPERE PUBLICATE DE D. ION KALINDERU:

Despre ne-retroactivitatea legilor, 1 vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de commerciu german, broș. in 8°.

De la Compétence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Prusse, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferării scaunului Societății Actionarilor Căilor Ferate din Berlin în București, broș. in 8°.

Droit Prétorien et Réponses des Prudents, 1 vol. in 5°.

Consiliul Impăraților la Roma și la Constantinopole, 1 vol. in 8°.

Etude sur le régime municipal Romain, broș. in 8°.

Studiu asupra legel celor XII Tabule, broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 vol. in 8°.

Observațiun în procesul cu moștenitorii I. Ottetelcesanu, broș. in 8°.

Două antagoniști Romani, broș. in 8°.

Episcopul Melchisedec, broș. in 4°.

Vilegiatura și reședințele de vară la Roman, broș. in 8°.

Patrie, Education et Travail.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I I

Lei B.

Adolf cavaler de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de C. Isopescu, sub-inspector silvic	Lei B.
Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulilor de exploatare pădurilor	5.—
> Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	3.—
> Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
> Cercetarea cauzelor și remediu înnecurilor și de punerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
> Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugoai-Mușta	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
> Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
> Amenajamentul pădurii Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnăsoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cătorva cestiuni de economie rurală din Dobrogea	1.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Tîntăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani	1.—

CONFERINȚE

Antonescu Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889,	1.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	1.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	1.—
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vînatului, 1889	1.—
> Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	2.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	1.—
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	1.—

ANUL XII

MAIŪ—IUNIE

1897

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-XII;

G. STĂTESCU, N. P. DANILESCU, P. S. ANTONESCU-REMUS și AR. EUSTATIU
SUB PREȘEDINȚA D-lui I. KALINDERU

Oră ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Știrbei-Vodă No. 3, București.

Comitetul de redacție aproba sau refuza publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
1897.

PREȚUL ABOНАMENTУЛІ

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunțul urmează a fi reprodat în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este solicitat pentru fiecare număr.

SUMARUL

Expoziția din 1900 din Paris	PSAR.
O observație asupra art. 23 din Codul Silvic. Jurisprudența Inaltei Curți de Casătie	A. G. NEGRESCU
Pescăriile în Rusia	S.
Măsurătoarea distanțelor pe cale indirectă	PETRE ANTONESCU
Grădini botanice	S.
Pescăriile Dobrogei	C. V. CORDEA
Drumuri de fer pentru interese locale	
Comunicații și fapte diverse: Introducerea cartofului în Europa; Cel mai bătrân arbore; Bismarck și politica	
Informații	
Buletin meteorologic	ST. C. HEPITES

D-nii autori de publicații forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați să comunica Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

EXPOZIȚIA DIN 1900 DIN PARIS

Să ne aducem aminte de timpuriū că și țara noastră, va lua—cu certitudine—parte la expoziția din 1900. Acolo urmează să arătăm lumei întregi produsele țăreļ, și noi care nu avem industrie desvoltate și perfecte, trebuie să ne gândim cum și ce fel să facem ca mica industrie a noastră, ca produsele țăreļ, să fie arătate mai cu vază, mai cu îngrijire expuse.

Dacă nu ne ocupăm în Revista noastră de întreaga producție a țăreļ, cel puțin să ne gândim, de acum, cum și ce fel să facem, ca produsele pădurești, de ori-ce natură ar fi ele, să apară cu demnitate pe esplanada Trocadero, unde probabil va fi așezată, acum, ca și în trecut partea forestieră.

Domeniul Coroanei, grație mult stăruitorului și inteligențului ei administrator, D-H. Kalinderu, are deja un muzeu sylvic care a făcut admirarea tuturor acelor cari se pricep, în industrie pădurească, când a ocupat o mare parte din saile Expoziției Cooperative din Cișmigiū, care a avut loc acum călăva an.

Să indemnăm de acum pe cei ce se ocupă cu industria și producția pădurească, ca să înceapă a preface obiecte care să fie cu demnitate expuse. Să indemnăm pe industriașii noștri, să stimulăm pe forestier și în special al Statului, ca să se gândească la modul cum s-ar putea face față și cu demnitate, la această cerere.

Suntem siguri că Ministerul Domenielor, marea proprietar forestier, va lua măsuri, va face circulărī cari să arate,

să impună agenților săi ca să facă lucrări ce vor trebui expuse la 1900.

Trebue să lucrăm ca să arătăm de exemplu: 1) Forța de vegetație a țărei, în raport cu pădurile; 2) Cualitatea diferitelor specii de lemn ce produce, ca în consecință să putem atrage capitalele străine care așează păduri de materie primă lemnosă în industriele de care se ocupă; 3) Să spunem felul, natura și cantitatea căilor de comunicare de care dispunem în pădurile noastre care înclesnesc exploatarea; 4) Să nu uităm produsele accesori și derivele ce se scot din domeniul pădurii; 6) Se arătăm legislația și administrația care se referă la păduri. Să căutăm în fine a pune în evidență starea pădurească a țărei, ca astfel să putem fi clasată la locul ce merită, în rândurile celor-lalte țări.

Aceste câteva puncte sunt numai în treacăt arătate; cel ce se va ocupa cu aceste materii, urmează să le desvolte sub totă punctele de vedere.

Ar trebui ca, Ministerul de Domenii, în atribuțiile căruia cade sarcina cea mare, să se îngrijească de acum, ca să constituie comisiuni speciale pentru diferite ramuri de producție ale țărei, căci 2 ani, abia să fie de ajuns ca să poată înjgheba ceva serios.

Noi, Societatea pădurească din țară, avem datoria să ne ocupăm în special pentru produsele pădurești și socotesc că nu ar fi rău ca, Comitetul diriginte al Societății, să propună de pe acum, ore-cară măsură ce trebuie luate ca să sim bine și cu demnitate reprezentanți. Probabil, ba chiar aş putea să spui, cert este, că Domeniul Coroanei se va pune în fruntea unei asemenea întreprinderi. Ministerul Domniilor trebuie să meargă pe aceeași cale și proprietarii celor mari să caute să se asocieze, ca cu toții, mână în mână să salvăm onoarea țărei, să arătăm lumii bogățiele, felul, calitatea lemnelor ce produce diversele regiuni ale țărei care sunt populate cu păduri.

Industriile ce deriv din păduri sunt destul de numeroase, și de la un timp încoace ele au progresat mult la noi în țară, dacă nu să vorbi de cât numai de parchetele de stejar, cără pardosesc așa, toate casele ce se construiesc; dacă nu ne am uitat de cât la mobilele sculptate unde stejarul este indispensabil; dacă nu ne am gândit de cât la producția considerabilă de vase de stejar în care vinul și spiritul ce producem se exportă în afara din țară, totuși ar fi ceva, ar însemna o creștere considerabilă în ceea ce priveste stejarul, cu mult mai mare ca acum un sfert de secol, când nu vedeam nici o casă parchetată, nici o mobilă de stejar, nici un vas cu spirit sau vin scos din țară.

Cu cât cerințele stejarului sunt mari și variate, cu atât dispariția lui se simte mai mult. În sensul protecției lui, al educației și ameliorării pădurilor în care stejarul se desvoltă, se lucrează deja de câțiva ani la noi. Lucrările însemnate se fac în această direcție, se exploatează pădurile, în vederea protecției și propagării lui. Să arătăm, la expoziție în mod clar și pe cât se poate să se poată, aceea ce facem pentru propagarea stejarului, ca tărgul cel mare al Europei să știe, la vreme, de unde ar putea să să procure stejari buni, mari, și de calitate superioară. Vom face astfel bogăția viitoare a țării, vom arăta lumei că agențiile sylvică să să îndepărteze lucrările lor, către producții utile și necesare.

Să nu uităm că avem vaste păduri de resinoase, unde securarea nu a pătruns încă. Să expunem la Expoziție, reliefuri în care să se vadă clar modul de exploatare și de transport al acestor vaste codruri, unde odinioară piciorul omului nu putea pătrunde, unde bogății seculare putrezeau neutilizate. Deja, în mic, Domeniul Coroanei, la expoziția de acum câțiva ani, ce a fost în Cișmigiu, ne-a dat câteva monstre de ceea ce ar trebui să se facă în mare, la o expoziție ca cea din Paris de la 1900.

Să preparăm de timpuriu probe de lemne de diferite

cualități și dimensiuni, cari de cu vreme să fie tăiate, ca cu încetul să se usuce, să se prepare, ca nu tăiate atunci de curând să se deformă, să crape și astfel să peardă din forma și calitățile care le sunt indispensabile ca să poată fi cu succes expuse.

Deja s'a atras atenția celor în drept, de către cel ce scrie aceste rinduri; deja s'a intervenit către d. Ministrul respectiv și probabil că va căuta să ia dispoziții în sensul arătat mai sus; rămâne la d-niș Agenții silvici să își pună toată atenția, să și dea toată osteneala, ca lucrul preparat să mereite a fi cu succes expus. Sunt cărți-va din acești d-niș Agenții silvici, cari au focul dorinței și aptitudea să corespundă unor insăcinări de felul acesta; să se caute din vreme a' i desemna de pe acum, ca încetul, cu încetul să prepare obiectele ce trebuie să fie trămisse la Expoziție.

Ar trebui ca acel ce simt și cugetă ca mine, să ia condeul să scrie, să îndemne pe cei ce sciță că pot să concureze la aceste lucrări. Fie-care din noi, să căutăm să aducem obolul nostru, mare sau mic, după putință, ca împreună să conlucrăm la o întreprindere de așa importanță.

Corpul silvic este tiner, are focul specialitatea lui, este inteligent și nu mă indoiesc că va căuta să corespundă cu succes la adăstările celor mai bătrâni, cari adă admira lucrările tinerilor odrasle.

Psar.

O OBSERVAȚIUNE ASUPRA ARTICOLULUI 23 DIN CODUL SILVIC JURISPRUDENȚA ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIUNE

In *Dreptul* No. 29 din 14 Aprilie 1896, sunt publicate două decisiuni ale Înaltei Curți, prin care se casează două hotărâri judecătoarești și anume: una a Tribunalului Constanța și alta a Curței de apel Galați, pentru greșita interpretare a art. 23 din Codul silvic. Decisiunile Înaltei

Curși, sunt însoțite de o observație din partea redacțiunelui, care voește a întări și mai mult hotărârea curței supreme, prin diferite citațiuni de autor și de jurisprudență forestieră străină.

Art. 23 din Codul silvic are următoarea cuprindere:

«Orăcine va introduce vite într-o pădure de etate mai mare de 10 ani, se va pedepsi cu amendă după cum urmează :

«1 leu pentru un porc.

«2 leu pentru o oaie.

«3 leu pentru un cal, o vacă, vițel sau mânz, și 5 leu pentru un bivol sau o capră.

«Dacă pădurea va fi mai mică de 10 ani, amenda va fi îndoită.

«Aceeași pedeapsă se va aplica arendașilor și antreprenorilor care introduc vite în pădure, în contra condițiunilor statornicite prin contractele așă înființă».

In anul 1892 am făcut câteva observații asupra legislației noastre silvice, cărora redacțiunea *Dreptului*, a avut bunătatea de a le acorda ospitalitate în numerile 10 și 11, din 1892. Observațiile noastre au fost reproduse din *Dreptul*, în *Revista Padurilor*, organul societății «Progresul Silvic», luna Aprilie-Maiu 1892. Cu acea ocasiune am aruncat o repede privire asupra celor ce scrisem cu 4 ani în urmă, și prin cără semnalăm o mulțime de dificultăți la cără dă loc aplicării Codului silvic, din punctul de vedere juridic. Găsesc la pagina 86 a *Dreptului* No. 11, următoarele către finitul coloanei : «Art. 24, 25, 26 s'au votat fără discuție...»

«Art. 28 votat fără discuție.

«Art. 29 din proiectul guvernului conținea : «părinții, patronii și comitenții sunt de drept răspundători pentru ori-ce delict comis în pădurile supuse regimului silvic, de către prepuși sau însărcinători».

Scrieam atunci, că ideia acestuia articol se vede întru cătăva în articolul 175 Codul silvic belgian, care însă are o mai bună redacție. Acest articol s'a suprimat din proiect în urma cererii d-lui general Manu, care dicea : «O asemenea disposiție este înscrisă în Codul civil, și dacă este înscrisă în Codul civil, este de prisos a o mai înscrisie în Codul

silvic; dacă nu este înscrisă, atunci nu trebuie înscrisă nică în Codul silvic». În urma acestora, art. 29 din proiect, s'a suprimat cu învoiearea guvernului.

In Codul civil există art. 1000, după care atarî persoane sunt responsabile de *prejudiciul causal* prin delictele acelora, dar nu sunt responsabile pentru amendă.

Urmează deci din discuțiunea ce a avut loc în parlament, că persoanele indicate de art. 29, care s'a eliminat, sunt responsabile numai de *prejudiciul ce rezultă*, sau ar fi putut rezulta din *delictul silvic*, nu însă și de amendă, care după cum știm, se poate înlocui cu incisoarea.

Consecința este deci că, părinții, patronii nu răspund de căt civilmente pentru violarea făcută articolului 23 din Codul silvic de către copiii lor sau de către servitorii lor. Aceasta nu o spune desbaterile parlamentului consemnate în parte de către subscrisul în numerile indicate ale diariului *Dreptul*.

Desbaterile, sunt în armonie cu textul legei, de oare-ce textul se exprimă astfel: «*orii-cine va introduce.....*» Or, cuvântul a *introduce*, etimologic vorbind, conține în sine ideia *voinței*, adică acel ce cu voință va lăsa să intre în pădure..... Lipsind *voința*, nu mai este o *introducere*, ci o *scăpare*. Or, scăparea vitelor în mod incidental nu se pedepsește după legea silvică. Cine-va poate scăpa vitele, din cauza unei forțe majoare, de exemplu: într'un tamaslac de boi dă strechia, și cu toate stăruințele puse, au fugit vre-o căță-va boi în pădure. Dacă saptul se dovedește și dacă se dovedește asemenea că s'a pus toate silințele pentru a-l impiedica, atunci nu mai poate fi vorba de aplicarea art. 23 din Codul silvic.

Din cele de mai sus, rezultă că atât textul art. 23, cât și spiritul lui, nu se împacă cu noua jurisprudență stabilită de Curtea supremă. Înalta Curte, fie-ne permis a crede, cu tot respectul căl avem pentru hotărîrile sale, stabilind că părinții și stăpâni sunt pe *drept răspunzători penalmente* pentru faptele copiilor și servitorilor, în materie de infracțiune silvică, face aplicațiunea unuia principiu străin legislației noastre forestiere.

Ar fi bine poate, în interesul conservării pădurilor și a animalelor sălbaticice, ca principiul consacrat de Înalta

Curte, să fie principiul legislației noastre forestiere cum este și în alte legislații, dar el nu este. Pe cât știu, jurisprudența Tribunalului Dorohoiu de un lung sir de ani, este în sens opus cu noua jurisprudență a Înaltei Curți.

Revisuirea Codului silvic se impune, căci lacunile ce el prezintă sunt dăunătoare interesului general.

A. G. Negrescu.

Judecător la Tribunalul Dorohoiu.

PESCĂRIILE IN RUSIA

Pescăriile din Rusia sunt de o reputație universală, nu atât însă prin sistema cu care se vînează peștele, cât mai ales prin cantitatea enormă de pește care se prinde și care alimentează cele mai multe piețe din Europa și chiar din lumea întreagă. Si cele mai vestite pescării din Rusia se văd în partea de jos a Volgăi, de la Nijny la Astrakhan și către partea septentrională a mării Caspiene. Orașul Astrakhan este centrul cel mai mare al Rusiei din punctul de vedere al pescăriilor.

Este interesant dar și da oare-cară relaționi asupra acestor pescării, luate în parte și din studiul d-lui Henry de Varigny, care a fost insărcinat de guvernul francez cu o misiune la expoziția de la Nijny-Novgorod.

Cu cât se scoboaără cineva pe Volga, de la Nijny la Astrakhan, cu atât malurile fluviului se depărtează—ajungând la 15—20 kilometri— și cu atât apar numeroase insule, pe cari se văd mii de instalații sau locuințe ale pescarilor. O locuință de acestea, este o umilă colibă formată din două—trei furci acoperite cu ramuri sau ierburi, ori un fel de cort de pânză, înaintea căreia se vede o vată de foc, necesară la pregătirea mâncării. Imprejur, căci va pară, pe cari se atârnă plasele spre a se usca sau repară, și o barcă la mal, complecțează mica instalație pescărească. Printre aceste locuințe, mii de pescari, cu femei și copii, în genere imbrăcați în roșu, mișună ca niște furnicare.

Toată lumea aceasta este instalată pentru vreo trei luni; sunt mai toți pescari de ocasie, exercitând această meserie numai vara.

Acești pescari nu au nevoie să meargă la orașele sau satele din apropiere, spre a vinde peștele prinși. Ei îl vind pe loc, numerosi-

lor amatori cări circulă neconitenit pe Volga și cări se opresc în acest scop la diferite colibe pescărești. Uneori se vinde peștele companiilor de pescuit, cări, transportându-l la magazinele stabilite pe marginea fluviului, îl revinde adesea după ce a fost supus la o preparație specială. Sunt vr'o 1200 vapoare cări circulă zilnic pe Volga, de la Nijny la Astrakhan, lăcând transporturi de pește.

Materialul de pescuit este în genere sărac și în stare mediocru. Plasa și undița sunt instrumentele ordinare. Plasa se fabrică mai ales în districtele Nijny-Novgorod, Kniaginin și Balakhana. Această fabricație este în mânile țărănilor, neexistând de cât trei fabrici. Pentru a avea o durată mai lungă, se obișnuiește a se înmuia plasele în o fertură de salcie, ori a le ferbe în ulei. Principala plasă este aceea care se întăreste și care se chiamă *něvod*. Are uneori până la un kilometru de lungime și în mijloc, între cele două aripi, e prevăzut de o pungă. Pentru a lăsă întrebuiuța, se ține o aripă la mal, iar restul, impachetat în o barcă, se desfășoară neconitenit, lăsându-l să cadă în apă, cu cât barca înaintează de la mal. Când tot něvodu este în apă, perpendicular pe maluri, barca trage aripa liberă către aripa fixă de la mal, în semicerc, apoi se trag împreună cele două aripi. Cu acest něvod se prinde o cantitate enormă de pește.

Pescuitul se face pe toată Volga și întru cât-va chiar pe afluenții săi, dar mai ales se face în partea septentrională a Caspiei, unde, din cauza scobitului enorm al Volgăi, este în realitate un mare lac de apă dulce, amestecată cu apă sărată, și în care speciele de apă dulce trăesc împreună cu speciele de apă marină. Pescăriile cele mai importante sunt cele din partea de jos a Volgăi, de la Tsaritsyn la Astrakhan și aceleia din delta Caspiei.

Apele Volgăi și ale Caspiei sunt foarte bogate în pește, dar numărul speciilor este relativ mic. Regele acestor ape este *Accipenser huso* (sau morunul) care face gloria apelor rusești. El nu se află de cât în basinul mării Negre și mării Caspiene, și este cunoscut în rusește sub numele de *beluga*. Se reproduce în luna lui Maiu. În Volga nu se urcă mai sus de imbucătura Kama, aproape de Kazan, dar până aci se găsește în abundență și de dimensiuni superbe. Astfel la Saratow s'a prins un morun, în 1869, care căntărea 1131 kilograme; în Ural, la 1847, pescarii au prins un individ de 656 hilograme; dar cel mai frumos era acela care a fost prins la Sarepta, pe Volga, în 1813, și care căntărea 1312 kilograme. Se admite că a existat și există moruni de câte 1500 kilograme.

Se observă însă că morunul tinde să peاردă dimensiile extraordinare de odinioară. Către mijlocul secolului, greutatea ouălor (icrelor) reprezenta a două-zecea parte din total; în 1870 reprezenta a trei-zecea parte; acum reprezintă mai puțin de a patru-zecea parte. Peștii sunt mai mici ca altă dată, și aceasta este adevărat cu toate speciile. Dacă cercetăm în timpurile și mai vechi, diferența se accentuează și mai mult: s'a găsit astfel pe marginile lacului Onega, urmele etăței de peatră și în mijlocul acestor urme preistorice, s'a descoperit oase de știucă, cări arată dimensiuni considerabile, de 2^m.50, pe când știuca de astăzi nu trece de cât foarte rar de 70 centimetri. Aceasta nu însemnează că speciele așa degenerat, ci pescarii său înmulțit și său prevăzut mai bine cu instrumente, astfel că peștii cări trăiau o dată liniștiți multă vreme, sunt acum prinși de tineri.

Actualmente se mai găsesc moruni de 1600 kilograme, dar este ceva rar; mijlocia în piața Astrakhan este de 150 kilograme, și minimum acceptabil este de 45 kilograme. Lungimea merge de la 1 la 7 metri. Se prinde morunul în Volga, dar mai ales în Caspia el se vînează. Cărilegele sunt instrumentele usitate mai mult pentru prinderea morunului.

Morunul se află de asemenea în Dunăre, unde atinge adesea frumoase dimensiuni. După o notă publicată în *Field*, în 1895, cei mai mari cări său prinse, au fost două: unul prinț aproape de Galați la 1892, care cântărea 600 kilograme (din care 90 kilograme icrele) și care s'a vîndut cu 1960 lei; și altul prinț aproape de gurile St. Gheorghe, la 1895, care cântărea 900 kilograme (din care 125 kilograme icrele) și care s'a vîndut cu 2285 lei.

Morunul se poate mâncă proaspăt, dar când trebuie să se transportă la mari distanțe, se preferă să supus la o preparație. Uneori este marinat în saramură, spintecându-se și debitându-se în bucăți aşezate în butoae, unde se păstrează foarte bine un an; alte ori se prepară uscat la soare; și în fine se mai prepară alumat.

Accipenser sturio sau nisetrul, care se află în Marea-Neagră, Mediterana și Baltica, lipsește în Caspia. Se găsește însă în schimb *Accipenser stellatus* sau păstruga (*sevruga* rusește) care se pescuește în Kura și Ural. Această din urmă specie este mai ușoară ca cele-lalte, de și are o lungime destul de mare. Mijlocia la Astrakhan cântărește 12—15 kilogr.; cea mai mare poate avea 25 kilogr. După Oldekop, păstruga posedă o carne cu totul hrânitoare. Se mănâncă proaspătă, uscată sau sărată. Un articol de consumație

foarte apreciat este și partea sa versală (șira spinăreļ=vyaziga), care se extrage, se spală și se usucă, devenind o substanță alburiie care se aseamănă cu gelatina.

Accipenser ruthenus sau cega, se află în râurile Mărei-Negre și Caspiene; dar cega de Volga se bucură de o reputație excepțională. Fie iu basinul Volgei, fie în basinul Dunărei, cega este cu atât mai delicioasă cu cât se află în părțile mai nordice. Se mănâncă în o mulțime de feluri și mai toate aceste feluri sunt considerate ca bucate escelente. Se pescuește tot anul. Se reproduce în Maiu, mai ales pe timpul devărsărilor amănuie, și în patru sau cinci luni icrele se transformă în peștișori. Se poate crește cega în ape închise, fără comunicație cu râurile și marea, dar atunci rămâne sterilă, neproducând niciodată ouă; carneea însă, în schimb, devine și mai gustoasă. Se reproduce mai ales în cursurile de mijloc ale fluviilor. Se pescuește mai ales primăvara cu cărlige — undite, plase și cotețuri. Cega este un pește scump când atinge mari dimensiuni. O cegă de 75 centimetri se plătește de la 8 la 10 ruble pe Volga.

Cega de asemenea tinde să se micșoreze în talie; pescuitul ei este atât de general, că nu are timpul să ajunge dimensiunile sale maximale. Poate câștiga un metru de lungime și 25 kilograme greutate, de ordinul însă nu trece de 50—75 centimetri. În majoritate are de la 30 la 50 centimetri.

* * *

Cu ouăle de morun și chiar de nisetră se fac icrele negre. Morunul are icrele mai mari cu miezul alburiu și se mănâncă moi și tescuite. Nisetrul are icrele mai mărunte cu miezul galbeniu și se prepară mai mult tescuite. În genere, icrele neputând suporta transporturi la distanțe mari, ele mai tot-dă-una se supun unei preparații.

Icrele se fac și din alți pești, atât în Rusia cât și în alte părți. Astfel se fac din crap (*Cyprinus carpio*), în Norvegia se fac din un pește (*Gadus morrhua*) uscându-se la soare, în Indiile se fac din barbum (*Mullus barbatus*), în alte părți din știucă, etc., dar niciodată nu se pot compara cu icrele negre proaspete din Rusia.

Icrele negre cără se expediază, provin din morun și nisetră, și se fabrică lăsând să cadă boabele (ouăle) în apă sărată leartă (25 % sare), unde stau câteva minute, apoi se scot și se usucă. Aceleași icre se pot presa (tescui) punându-se în sac și supunându-se la o presiune moderată, în care cas se conservă mai mult

timp, fiind și mai sărate. Icrele albe sau roșii se fac din ouăle diferitelor specii comune: Abramis brama (cosac), Leuciscus rutilus (băbușcă), Lucioperca sandra (șalău), Esox lucius (știucă), Cyprinus carpis (crapul), etc. Acest produs se fabrică numai de vîrto 20 ani, și servește mai mult pentru export, expediindu-se în Turcia, Grecia, Bulgaria, Serbia. În Rusia se consumă puțin. Un alt-fel de icre se fabrică pe Marea-Neagră, cu ouăle de Magil salicus, cephalus, barbus, etc., numite icre de chefal, cări nu sunt alt-ceva de cât ovarele întregi trecute în saramură și uscate. Aceste icre se vind mai cu seamă în Grecia.

* * *

Pe lângă peștii de mai sus, mai sunt și alți mulți pești, între cări cităm pe următorii:

Cyprinus carpio sau crapul care se pescuește în basinele Mărei de Aral, Mărei de Azov, Mărei-Negre și Caspiene. Se găsesc crapări cări au până la 90 centimetri și cântăresc 10—12 kilogr.; în termen mijlociu greutatea este de 4—5 kilo. Se face cu crapul un mare comerț la Astrakhan; să văzut vinzându-se câte 3 milioane kilograme a 2 franci 16 kilograme. Peștele este foarte bun, cu toate acestea nu valorează cât crapul de Dunăre.

Perca fluviatilis sau bibanul (răspărul) este foarte răspândit în Rusia, dar exemplarele cele mai frumoase nu său pescuit în Volga. Se vinează foarte mult, chiar dintre cei tineri de 4—5 centimetri, și tocmai aceștia se văd în coșuri la o mulțime de neguțători cări se vind uscați și tară. Poporul face o mare consumație din acest pește.

Lucioperca sandra sau șalăul (care se numește rusește *sudac*) este un pește foarte răspândit în bascul Caspiei. Să exportat de la Astrakhan până la 45 milioane pe an. Acest pește se mănâncă proaspăt și este excelent; se și conservă însă, sărându-se. Ouăle sale servesc a se prepara niște icre (*tchastikovi*) cări se vind mai ales în Turcia și Grecia.

Silurus glanis sau somnul, este abundant în bascul Caspiei.

Său găsit exemplare cări cântăreau până la 250 kilograme, dar la Astrakhan nu se pescuește mai mari ca 20—30 kilo. Astrakhan expediază mai mult de un milion și jumătate kilograme în saramură. Se pescuește către jumătatea lui Iulie, cu cărlige în cări se pun: broaște, racă și locuste.

Leuciscus rutilus sau băbușcă (având o varietate marină *caspicus*) este mult și eltin. Se conservă mai ales uscat, având apa-

rență unor lemn. Se găsește cu milioanele în Volga. Pescuitul se face mai ales în Caspia, unde se prinde 300—400 milioane de individe, cîntărind uscați 48 milioane kilograme. Acest pește uscat se răspândește în toată Rusia, și pătrunde până în cele mai mici sate.

Se poate dîce tot astfel de *Taran*. Sub acest nume se cunosc mai multe specii diferențiate, sărate, din genurile *Abramis*, *Scardinius*, *Petecus*, etc. Astrakhan singur furnizează vîro 300 milioane. Cosaful singur (*Abramis brama*) reprezintă cam 16 milioane, fără a considera icrele. Acest pește nu cîntărește mai mult de un kilo; ca de 4 kilo sunt rare.

Sunt trei specii de lampreți (*Petromyzon marinus*) cărăi se găsesc în Rusia, și Volga posedă una *Petromyzon Wagneri*. Până la 1870 lampretă trecea de șearpe și nu se mâncă. De la această epocă a început să se vîne, mai întâi la Saratow, apoi în tot cursul Volgei de jos până la Astrakhan.

După d. Grimm, se prind 50 milioane lamprete, între Tsaritsyn și Ienotaiewsk, furnisând 420000 kilogr. de untură. Această specie este foarte abundantă.

* * *

Nu poate cineva să călătorească în Rusia și pe Volga mai cu seamă, fără să nu fie isbit de bogăția, ieftinătatea și excelența racilor. Se găsesc șase specii de raci în Rusia. Racul comun din altă țară, *Astacus fluviatilis*, este relativ rar, și nu se află de cât în basinul Balticei. Această specie este într-o călătoare să victimă a altelor specii *Astacus leptodactylus*, care se întâlnește în basinul Caspiei și mării de Azov. Aceasta este foarte plastică și se adoptează ușor schimbărilor, de unde rezultă extensiunea sa crescîndă. Nu atinge mari dimensiuni; de ordinul 12 centimetri de lungime. În unele locuri (în Volga, la Astrakhan) însă devine superbă, de 40, de 60 și chiar de 70 centimetri lungime. Această specie este care se consumă de obiceiuit. Ea s'a aclimatizat și în Siberia. În 1821, două sute individe au fost introduse în Iset, și după câțiva ani se puteau umple 20 căruje cu acest crustaceu, iar astăzi toată zona coprinsă între 5° latitudine și 12° longitudine, este ocupată de specia de mai sus. Între causele care au contribuit la înmulțirea acestor raci, este și prejudiciul țărănilor de a considera racii ca ceva spurcat, astfel că clasele superioare au știut de bunul acestor crustacee, vinzându-se în orașe cu 30—40 centime, sută de raci.

* * *

Cum se prepară pești de conserve? În Siberia și în nordul Rusiei, frigul se insărcinează de multe ori cu operațiunea. Chiar la Astrakhan, frigul este adesea întrebuințat. Peștele vînat în timpul verei, este pus în rezervori; iarna sosită, se sparge ghiața, se scoate peștele, se lasă să moară și se împachetează în zăpadă traversând foarte ușor toată Rusia. Expediat în Octombrie sau Noembrie, este încă inghețat în Marte.

Se poate de asemenea conserva în ulei. Dar unt-de-lemnul este scump și rar, ceea ce este o nenorocire, căci dacă s-ar găsi mai mult, s-ar putea inunda Europa cu pește conservat.

Rămâne soarele și sareea ca elemente principale pentru conservarea peștelui. Soarele joacă un mare rol de la Tsaritsyn până la Astrakhan, și trebuie să meargă cineva în stabilimentele *Valaghiilor* spre a vedea cum se operează.

Valaghi sunt companii de pescari, datorite inițiativei private, foarte numeroase pe Volga de jos. Aceste companii au vapoare de pescuit, dar de multe ori cumpără peștele de la micii pescari, și îl prepară ca conserve în stabilimentele lor.

Tipul stabilimentelor este aproape același. Situat în marginea apei, spre a se putea aduce peștele cu ușurință de la barcă, un stabiliment seamănă ca un fel de cavernă săpată în pămînt. Este un fel de galerie de 50—100 metri, susținută în paiente de lemn, jumătate în pămînt, jumătate afară și acoperite cu pămînt înherbat. Are porți de lemn dublate, spre a nu putea pătrunde căldura înăuntru, vara. Un corridor de 3—4 metri, cu parchet de lemn, d'asupra căreia ferestre spre a lumina interiorul, și apoi mai multe gropi laterale pline cu saramură.

Este frig înăuntru, din cauza că imprejur este înmagazinată gheață de cu iarna. Saramura se vede peste tot locul. Aceste gropi au fiecare cam 30 metri cubi de capacitate. Indată ce sosește un vapor cu pește, se descarcă pe chei, se spintecă fiecare și se aruncă în groapa pe jumătate plină de sărătură. Sunt până la 10 sau 20 de asemenea gropi; indată ce se umple una, se închide pentru căreia săptămâni și se golește alta umplută mai de mult, scuturându-se peștele de saramură și așezându-se în butoae, cari așteaptă cu sutele. Afară, se petrece altă scenă: pe chei, lucrătorii primesc peștele, îl aleg și îl verifică. Personalul de la usină este compus mai mult din femei, căci bărbații se duc să pescuască.

Pentru a se vedea acțiunea soarelui, trebuie să merge în dosul

galeriei unde se face sărarea. Sunt apoī mici barace unde peștele este aturnat la soare.

Peștele joacă un rol considerabil în alimentația claselor rusești, mai ales cele de jos. La stațiunile unde se oprește vaporul pe Volga, și la stațiunile drumurilor de fer, pasagerii de cl. III-a și a IV-a, aleargă tot-d'a-una pentru a cumpăra provisuni, cări sunt : pâine, castraveți și pește sărat.

Aclimatările de pește nu se fac în Rusia și îci drept cuvînt. Mușcalii se încearcă mai mult a înmulții indivizii speciei care există deja. De la 1855 datează primele încercări, și nimeni nu ignorează rolul important jucat de Rusia în istoria pisciculturii. Fecondarea artificială pe cale uscată, adică fecondarea fără diluarea elementelor sexuale în apă, poartă încă numele de metodul lui Vrassky, în onoarea celui care l'a imaginat. Laboratoarele lui Vrassky, cumpărate de stat, se ocupă exclusiv cu cultura speciei indigene : se adună la un loc ouăle (icrele) morunului, nisetrului, cegăi, crapulu, etc., se fecondează, și peștișorii o dată stabiliți, sunt aruncați în riuri.

Pescăriile din regiunea Volgo-caspiană, daă în fiecare an, după cele mai recente statistice, cam 384 milioane kilos de pește. Se scoate aproape :

640000	kilogr.	icre negre,
6400000	"	icre de alți pești,
80000	"	clei de morun și somn,
64000	"	viazyga (partea dorsală a păstrugei),
1600000	"	untură de pește,
249000000	"	pește proaspăt, uscat sau sărat.

Pentru toată Caspia, produsele pescăriilor se ridică la mai mult de 480 milioane kilograme. Mai toate se consumă în Rusia. Din mai mult de un miliard kilogr. pește ce produce Rusia de Europa, nu se exportă mai mult de 16 milioane kilogr., pe când cifra importului este cam de 95 milioane kilogr., valorând mai mult de 70 milioane franci.

Pescăriile rusești sunt deja printre cele mai frumoase din lume : ele pot totuși încă progrăsa, și deveni incomparabile.

MĂSURĂTOAREA DISTANȚELOR PE CALE INDIRECTĂ

a) In terenuri horizontale.

Inginerul topograf se găsește adesea ori în astfel de situații, în căt măsurătoarea directă a distanțelor devine, dacă nu imposibilă, dar totuși foarte dificilă, iar rezultatele obținute lasă mult de dorit, sub raportul precisiunel.

Așa, de pildă, în terenurile prea mult inclinate, pline de obstacole naturale, ca stânci, bolovanii, vegetații arboreșcente, etc., ori căte precauții am lua, întrebuițând lanțul propriu zis, panglica de oțel, și a. pentru determinarea lungimii unei linii de oarecare însemnatate, experiența a dovedit că distanțele astfel aflate sunt în cele mai multe cazuri, eronate.

Spre înlăturarea unor asemenea neajunsuri, s'a recurs, prin urmare, la utilizarea unor aparate de visare astfel construite, în căt cu ajutorul unei *stadii* să putem găsi distanțele, fără să mai fie nevoie de o măsurătoare-directă-pe teren.

Ca să ajungem la scopul dorit, ne servim de principiul cunoscut în fizică, că: dacă la extremitatea unei linii aşezăm un instrument posedând o lunetă prevăzută cu un reticul și un micrometru, iar la cea-laltă extremitate ținem o stadiu în mod vertical, se obține în lunetă o imagine care permite calcularea distanței voite.

Sub numele de *micrometru*, după cum se știe, se înțelege cele 2 fire paralele horizontale ce se adaogă în diafragma lunetei, pe lângă cele 2 fire perpendiculare existente ce constituie *reticulul*.

Lunetele cele mai obișnuite în asemenea împrejurări sunt cele *astronomice*, producând imagini inverse a obiectelor vizate, cu alte vorbe, vedem în casul nostru concret stadia răsturnată, cu vîrful în jos.

Cu aceasta nu vom să susținem că sunt excluse cu desăvârșire întrebuițarea lunetei terestre care produc imagini întocmai cu poziția reală a unui obiect vizat.

Există asemenea lunete în care unul din cele două fire micrometrice este fixat pe o diafragmă mobilă, astfel că depărtarea lor poate varia după trebuință, de ordinul însă distanța firelor este constantă.

Noi, în cele ce urmează, am avut în vedere numai lunetele de această din urmă categorie.

De și în studiul meu asupra diferențelor sisteme de amenajament întrebuițate în Austria, din care s'a publicat o parte în această

revistă, vorbind despre operațiunile de măsurătoare aplicate mai cu osebire în localitățile de munte, am atins, în treacăt, și această chestiune, totuști, în vederea importanței ce prezintă, — după a mea vedere, — am crezut util a-l da o mai mare dezvoltare, atât din punctul de privire practic cât și teoretic.

Știința optică, o ramură importantă a fizicii, ne învață că:

«Intre distanța focală principală, de o parte, și între depărtarea obiectului vizat până la lentila obiectivului, plus distanța de aci până la imaginea conjugală a acestuia obiect, pe de altă parte, există o relație constantă».

Acest principiu, bine stabilit, se exprimă prin ecuația :

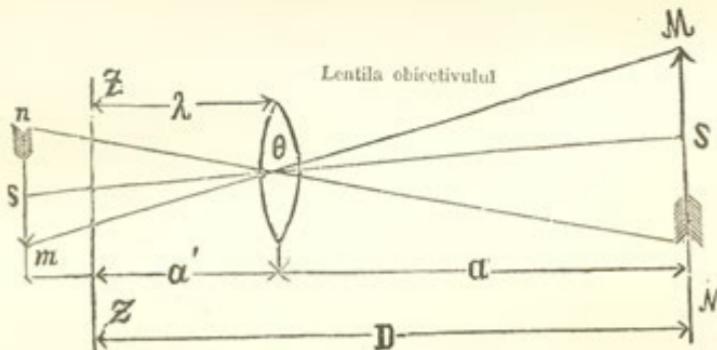
$$\frac{I}{a} + \frac{I}{a'} = \frac{I}{p} \quad (1).$$

După cum se observă în figura următoare :

a reprezintă distanța stadiului până la lentila obiectivului;

a' însemnează depărtarea dintre obiectiv și până la imaginea produsă, iar

p = cu distanța focală principală

Din similaritatea triunghiurilor MSO și m's O rezultă că:

$$\frac{S}{a} = \frac{s}{a'} \quad (2).$$

Ecuațiile 1) și 2) ne dau valoarea lui a . În adevăr:

$$\frac{I}{a'} = \frac{I}{p} - \frac{I}{a} + \frac{a-p}{ap}$$

$$\frac{I}{a'} = \frac{S}{as} \quad \text{prin urmare:}$$

$$\frac{a-p}{ap} = \frac{Sp}{s} \quad \text{de unde reducând termeni:}$$

$$\frac{a-p}{p} = \frac{S}{s} \text{ sau :}$$

$$a-p = \frac{Sp}{s} \text{ și :}$$

$$a = \frac{Sp}{s} + p = p \left(\frac{S}{s} + 1 \right).$$

Fie zz axa verticală a instrumentului,

λ distanța de la lentila obiectivului până la această axă și

D depărtarea de la axa instrumentului până la piciorul stadiu.

Așa fiind, obținem ecuația :

$D = a + \lambda$ sau punând în locul lui a valoarea sa aflată mai sus.

$$= p \left(\frac{S}{s} + 1 \right) + \lambda$$

$$= p \frac{S}{s} + (p + \lambda) \text{ ori}$$

$$D = \frac{p}{s} S + (p + \lambda).$$

Această formulă ne permite să calculăm pe D dacă cunoaștem cantitățile p , s , λ și S .

Dacă cele două fire micrometrice nu sunt variabile, atunci S este constant :

p și λ sunt de asemenea constante.

Putem așa dar să scriem :

$$\frac{p}{s} = k \text{ și}$$

$$p + \lambda = c$$

în care k și c sunt cantități constante.

Pentru obținerea distanțelor, vom întrebuița, prin urmare, formula următoare :

$$D = kS + c.$$

Astfel fiind, trebuie să știm cum se determină k și c ale unu, instrument oare-care.

Dacă în formula de mai sus n-ar exista constanta adițională c atunci D ar fi proporțional cu S (citirea făcută pe stadie), așa că dacă S ar fi de n ori mai mare, atunci și D ar deveni de n ori mai mare. În realitate însă, din cauza acestei constante adiționale, D nu este proporțional cu S .

Pentru afilarea valorei lui c urmează să cunoaștem pe p și λ , de oare-ce, după cum am arătat mai sus,

$$p + \lambda = c$$

In acest scop îndreptăm viza asupra unui obiect fără îndepărtat și măsurăm distanța reticulului până la lentila obiectivului.

Cu chipul acesta găsim pe ρ .

In adevăr, procedând astfel, putem considera distanța obiectului vizat până la lentila obiectului, sau de la obiectiv până la focar ca infinită și în acest casă în formula :

$$\frac{I}{p} = \frac{I}{a} + \frac{I}{a'}$$

$a = \infty$ de unde :

$$\frac{I}{p} = \frac{I}{\infty} + \frac{I}{a'} \text{ prin urmare :}$$

$$\frac{I}{p} = \frac{I}{a'} \text{ sau :}$$

$$p = a'$$

După aceasta măsurăm distanța de la lentila obiectivului până la axa verticală a instrumentului zz, care, după cum am menționat deja, este egală cu λ .

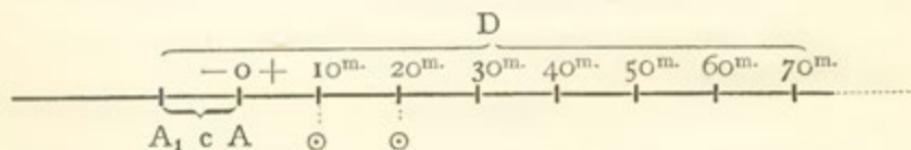
De unde $c = p + \lambda$ este o cantitate destul de exact cunoscută.

Să vedem acum cum aflăm pe constanta principală k . Mai înainte de toate, trebuie să spunem că :

Formula $D = kS + c$ se poate scrie și astfel :

$$D - c = kS$$

Fixăm, prin ajutorul a 3, 4 jaloane, o distanță oare-care pe teren și măsurăm dintr-un punct A, după cum se vede în figură, lungimile 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, etc. metri, iar din același punct A, dar în sens contrar, însemnăm distanța $A - A' = c$.

In punctul A' facem să coincidă în mod exact axa verticală a instrumentului zz și după ce am așezat la fiecare depărtare de 10 metri, unde am bătut câte un țăruș, nivelăm instrumentul și dispunem ca axa optică a lunetei să fie horizontală.

După aceasta vizăm prin ocular și citim diviziunile S tăiate pe stadiu de cele 2 fire micrometrice.

Tot astfel procedăm și pentru distanțele 20, 30, 40... metri, cu care ocasiune am citit pe stadiu S_{20} , S_{30} , S_{40} diviziuni și așa mai departe . . . S_n .

Aceste valori se pot substitui în ecuațiunea :

$$D - c = kS.$$

$$10 = kS_{10}$$

$$20 = kS_{20}$$

$$30 = kS_{30}$$

.....

$$n = kSn$$

adunând aceste egalități obținem :

$$10 + 20 + 30 + \dots \dots \dots n = k(S_{10} + S_{20} + S_{30} + \dots \dots \dots n)$$

$$\text{de unde } k = \frac{10 + 20 + 30 + \dots \dots \dots n}{S_{10} + S_{20} + S_{30} + \dots \dots \dots n}$$

dar constanta k se poate deduce și din fiecare ecuație :

$$10 = kS_{10}$$

$$k = \frac{10}{S_{10}}$$

$$k = \frac{20}{S_{20}}$$

după care, spre deosebire, se obține adeverata valoare a lui k , se face media aritmetică a datelor rezultate prin rezolvarea fiecărei ecuații în parte.

Exemplu practic

Să presupunem că aceeași operație să efectuat de 2 ori, ceea ce este, de altminteri, absolut necesar și la distanțele:

de 10 metri am cunoscut pe stadie	10 cm.	iar a 2-a oară	10 cm.	15
la 20	»	»	19 cm.	5
» 30	»	»	29 cm.	75
» 40	»	»	39 cm.	8
» 50	»	»	49 cm.	7
» 60	»	»	59 cm.	8
» 70	»	»	69 cm.	6

Total 280 metri am cunoscut pe stadie 278 cm. 15 iar a 2-a oară 280 m.

Astfel valoarea constantei k în urma primilor cunoștințe va fi :

$$k = \frac{280 \text{ m.}}{278 \text{ cm.} 15} = 1,006$$

iar după cele de a 2-a cunoștințe :

$$k = \frac{280 \text{ m.}}{280 \text{ cm.} 1} = 0,999$$

deci făcând media aritmetică avem :

$$k = \frac{1,006 + 0,999}{2} = 1,002$$

și înmulțind cu 100, pentru că în numitorul fracțiilor a fost vorba de centimetri, vom avea ca adevărată expresiune a constantei despre care vorbim :

$$k = 100,2.$$

Când facem vizele, se întâmplă, de multe ori, că firele micrometrice să nu coincidă întocmai cu diviziunile de pe stadiu; pentru a ne dispensa de a evalua câtătima ce trece peste o diviziune întreagă, potrivim printre ușoară deplasare a axei optice a lunetei, care trebuie să fie horizontală, ca unul din fire să coincidă în tot-d'a-una cu o diviziune a stadiului.

D-1 E. Thiery, fostul meu profesor de matematică aplicată, de la școala forestieră din Nancy, în remarcabilul său tratat «Notice sur les instruments stadiométriques», recomandă, la pagina 144, următoarea procedare pentru determinarea constantei k și c pe care trebuie să le cunoaștem când vom să utilizăm o lunetă al cărei micrometru nu este bine regulat.

Formula fiind :

$$D = kS + c$$

n'avem de căt să măsurăm pe teren cu multă îngrijire 2 distanțe D' și D'' și să însemnăm cantitățile S' și S'' interceptate pe stadiu.

Cele două ecuații :

$$D' = kS' + c$$

$$\text{și } D'' = kS'' + c$$

permite a determina constantele k și c .

$$k = \frac{D' - D''}{S' - S''} \text{ și}$$

$$c = \frac{D''S' - D'S''}{S' - S''}.$$

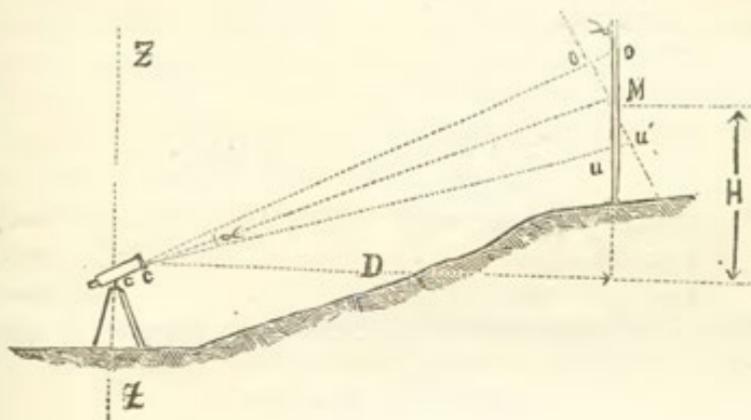
b) In terenuri înclinate.

In casul precedent, când era vorba de terenuri șese, viza făcută prin firul horizontal al reticulului, cădea tocmai său aproape perpendicular pe stadiu.

Numai în această împrejurare putea să-și aibă aplicație formula :

$$D = kS + c$$

In terenurile înclinate însă, viza în cheștiune nu cade perpendicular pe stadia ținută vertical, pentru că ea face un unghi α cu horizontul, după cum se observă în figură:

Se înțelege, dar, că dacă s-ar introduce în locul lui S în formula:

$$D = kS + c$$

porțiunea de pe stadia $o u$ interceptată de cele două fire micrometrice, ne-ar da o distanță greșită.

Este evident, așa dar, că dacă voim să obținem adevărata deplasare oblică de la axa verticală a instrumentului Z și până la punctul M , trebuie să ținem stadia perpendicular la raza vizuală mediană $C M$.

In acest cas avem:

$$C M = k o' u' + c$$

dar fiind că unghiul format de cele 2 vize ce trec prin punctele o și u este foarte mic, astfel că distanțele $o o'$ și $u u'$ pot fi privite ca paralele și fiind că $o' u'$ stă perpendicular pe raza vizuală mediană, putem considera $o' u'$ ca proiecția perpendiculară a lui $o u$ pe $o' u'$.

Așa fiind, avem :

$$o' u' = o u \cos \alpha = S \cos \alpha$$

de unde $C M = k S \cos \alpha + C$.

Proiecția horizontală a lui $C M$ fiind D

$$D = C M \cos \alpha$$

Punând în această ecuație valoarea lui $C M$, obținem :

$$D = k S \cos \alpha^2 \alpha + c \cos \alpha$$

Această formulă poate fi scrisă și astfel :

$$D = \left[k \left(S + \frac{C}{k \cos \alpha} \right) \right] \cos^2 \alpha$$

Ar trebui, aşa dar, să se adauge la fie-care citire pe stadiu cantitatea $\frac{c}{k \cos \alpha}$.

Această parte adițională $\frac{c}{k \cos \alpha}$ dacă

$$k = 100 \text{ și}$$

$$c = 0^{m.},4$$

și când $\alpha = 0^\circ - 25^\circ$ este egală după calculul făcut cu 4^{mm.}

$$\rightarrow \alpha = 25^\circ - 40^\circ \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad 5^{\text{mm.}}$$

iar $\rightarrow \alpha = 40^\circ - 50^\circ \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad 6^{\text{mm.}}$

După ce s'a ținut cont de acest adăos, formula de mai sus devine :

$$D = kS \cos^2 \alpha \text{ în care}$$

S' reprezintă citirea pe stadiu corijată.

Distanța D se calculează în mod grafic cu ajutorul liniștii stadietrice.

c) Determinarea diferențelor de nivel în terenuri înclinate.

Cu ocazia unei aflării distanțelor, putem determina în același timp și diferențele de nivel.

In adevăr, dacă însemnăm cu H înălțimea diviziunii M de pe stadiu d'asupra punctului C al instrumentului, vom avea :

$$H = CM \sin \alpha$$

și punând în această ecuație valoarea găsită a lui CM

$$H = (kS \cos \alpha + c) \sin \alpha \text{ și făcând înmul-}$$

țirea

$$H = (kS \cos \alpha \sin \alpha + c \sin \alpha) \text{ ori știm din}$$

trigonometrie că:

$$\sin \alpha \cos \alpha = \frac{1}{2} \sin 2\alpha \text{ deci } H = \frac{1}{2} kS \sin 2\alpha + c \sin \alpha$$

Această formulă poate servi la aflarea diferențelor de nivel numai dacă viza merge paralel la suprafața solului, cu alte cuvinte, dacă viza trecând prin firul horizontal al reticulului, întâlneste stadiu la aceeași înălțime cu instrumentul.

In casul contrar întrebuițăm formula :

$$H = \frac{1}{2} kS \sin 2\alpha + c \sin \alpha \pm (I - Z)$$

în care

$$I = \text{înălțimea instrumentului}$$

$$Z = \text{înălțimea vizel făcute pe stadiu.}$$

In practică însă, nu se face cătuș de puțin întrebuițare de asemenea rezolvări de formele matematice, ci se recurge la mijloace absolut espeditive care asigură rezultate căt se poate de mulțumitoare.

Așa numita linie stadiometrică, care se poate procura de la casa Neuhöfer & Sohn din Viena, pe prețul de 7 lei, procură inginerului topograf, care utilizează stadia în determinarea distanțelor, servicii apreciabile.

Este util, așa dar, să dăm în traducție liberă, din limba germană, instrucțiunile ce s-a trimis Regiunelui a VI-a silvică, de către menționata casă, cu ocazia procurării unui asemenea mic, dar folositor instrument.

Instrucțiuni asupra modului de întrebuițare a liniei stadiometrice

I. Scopul

«Linia stadiometrică servește la executarea repede și comodă a tuturor acelor calcule care sunt necesare la măsurarea distanțelor pe cale optică după metoda lui Reichenbach precum și pentru determinarea diferenței de nivel între două puncte date.

II. Construcțiunea

«Linia stadiometrică, a cărei diviziune logarithmică este calculată, avându-se de bază unitatea de 20 centimetri, consistă:

a) *Dintr'o linie fixă*

b) » » *mobildă*, pe care o vom numi «translator și se poate mișca după trebuință, grație unor scopuri practicate în cea d'intâi.

«*Adnotăție la a).* Pe linia fixă sunt înscrise două feluri de împărțiri, absolut egale, dar numerotate în mod diferit.

«Una din aceste diviziuni, partea superioară a liniei, este însemnată cu litera A și corespunde logarithmelor de la 0,4—100 pe când cea de a 2-a, partea inferioară a liniei, este însemnată cu litera B și corespunde logarithmelor de la 4—1000.

«Ordinea celor două diviziuni este astfel făcută că dedesubtul logarithmului unei cifre din împărțirea A corespunde exact pe divisiunea B logarithmul său învecinat.

«*Adnotăție la b).* Pe translator sunt înscrise asemenea două diferite diviziuni și anume:

i) «Divisiunea din partea de sus, însemnată la marginea sa

«despre dreapta cu $\frac{1}{2} \sin 2 \alpha$, numită și scala sinusurilor, corespunde logarithmelor $\sin 2 \alpha$, numerotația însă este făcută după valoarea unui singur σ , astfel de ex.: divisiunea 15^0 corespunde « $\log. \sin 30^0$.

«La punctele $0^0 34' 23''$ și $5^0 46' 6.5''$ sunt trase dă curmezișul «două liniuțe însemnate

«Cea dinainte din aceste liniuțe corespunde așa dar $\log. \sin 2 (0^0 - 34' - 23'') = \log. \sin 1^0 8' 46'' = \log. 0,02$, iar cea de a doua logarithmului $\sin 2 (5^0 - 46' - 6.5'') = \log. \sin 11^0 32' 13'' = \log. 0,2$.

«Depărtarea între aceste 2 liniuțe este egală cu unitatea logarithmică, adică cu 20 centimetri.

2) «Divisiunea din partea de jos a translatorului, însemnată cu $\cos^2 \alpha$ numită și scala cosinusurilor are punctul său zero (0) în dreptul celei de a două liniuțe mai sus menționate și logarithmlelor reciproce ale lui $\cos^2 \alpha$ sunt reproduse spre stânga acestuia punct.

III. Întrebuițarea

«Prin exemplele practice ce urmează, vom arăta modul său de procedare, astfel că nu mai poate rămâne nicăi o îndoială în această privință».

I. Exemplu

$$\begin{aligned} \text{Calculul lui } D &= D' \cos^2 \alpha \text{ și} \\ h &= D' \sin 2 \alpha \end{aligned}$$

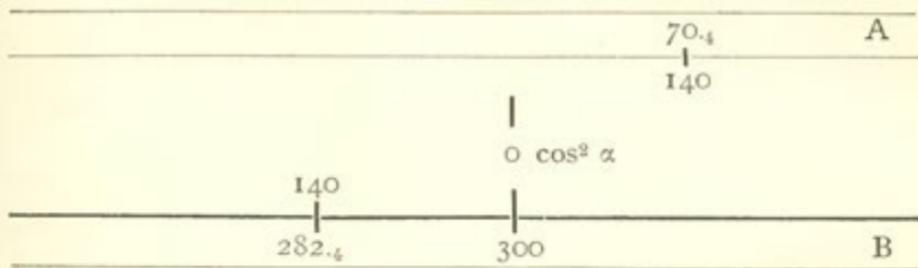
«Într-un teren al căruia unghiul de înclinație $\alpha = 14^0$ s'a citit pe o stadiuță verticală distanță oblică $D' = 300$ metri, cât este de mare.

a) distanța horizontală D și

b) diferența de nivel h între cele 2 puncte de măsurat?

«Se pune punctul zero (0) al scălei cosinusurilor dăsupra cifrelor 300 de pe divisiunea B a liniei fixe, și se citește pe această din urmă sub 14^0 a scării cosinusurilor 282,4 metri ca distanță horizontală, iar dăsupra lui 14^0 de pe scara sinusurilor se citește pe divisiunea A 70,4 metri ca diferență de nivel între cele două puncte date.

«In acest cas, iată care este pozițunea translatorului în raport cu partea fixă a liniei stadimetrice :

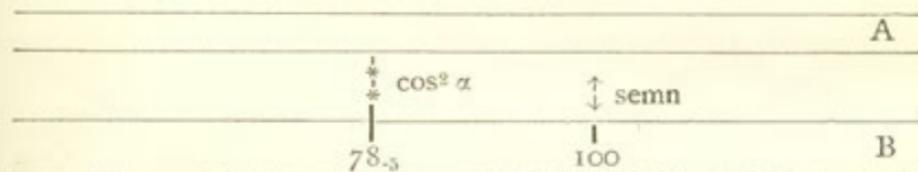
Exemplul II

$$D = kS \cos^2 \alpha$$

«Cu o lunetă a cărei constantă $k=78,5$ s'a citit pe stadiope între cele 2 fire micrometrice 117 cm.,—cât este de mare distanță horizontală, dacă unghiul de inclinație al terenului $\alpha=15^\circ$ și dacă nesocoteșce constanta adițională c ?

«Se pune punctul zero (0) al scării cosinusurilor d'asupra lui 78,5 de pe diviziunea B, iar d'asupra cifrelui 100 a acestei diviziuni se face pe translator un mic semn, se trage cu creionul o mică linie oră se întrebunează un index ce se poate deplasa și care după cerere se anexează la aparat».

Posițunea liniei :

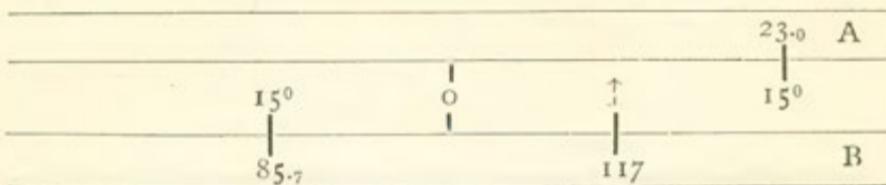
«Semnul în chestiune va servi de aci înainte la aflarea tutelor distanțelor măsurate cu instrumentul al căruia lunetă are ca constantă $k=78,5$ și anume se procede astfel :

«Prin mișcarea translatorului se aduce semnul făcut d'asupra celei cifre de pe diviziunea B, ce corespunde numărului centimetrelor ce s'a citit pe stadiope între cele 2 fire micrometrice, în casul nostru concret d'asupra lui 117.

«De desubtul lui $\alpha=15^\circ$ de pe scara cosinusurilor se citește atunci, pe diviziunea B, distanța horizontală 85,7 metri, iar d'asupra

•luș $\alpha = 15^\circ$ de pe scara sinusurilor și anume pe divisiunea A, diferență de nivel între punctele date care este de 23,0 metri».

Situațiunea translatoruluș în acest cas este :

Dar linia stadiometrică despre care vorbim are și alte o mulțime de întrebuițințări, astfel ea servește spre a afla în mod grafic valoarea lui $R \sin \alpha$ și $R \cos \alpha$, a lui $R \tan \alpha$ pentru $\alpha = 0 - 60^\circ$, pentru calculul coordonatelor relative, pentru aflarea lungimii valurilor unuș triunghiului, când ni se dă toate unghiiurile, pentru măsurarea înălțimii arborilor, pentru a deduce circumferința din diametrul măsurat și vice-versa, pentru transformarea stânjinilor vienezi în metri și viceversa, pentru transformarea stânjinilor pătrați în metri pătrați și vice-versa etc.

Spre a nu rămânea nică o nedumerire asupra moduluș de a utiliza linia stadiometrică, aproape indispensabilă, după părerea mea, ori căruș inginer, dăm mai la vale câteva exemple practice pe care le-am rezolvat insu-mă.

1. Exemplu practic

Unghiul α de elevațiune între punctele A și B, extremitățile unei liniș de măsurat a fost de 3° .

Partea interceptată de cele 2 fire micrometrice a fost $62^{\text{cm}},8$.

Inălțimea instrumentului până la axa optică a lunetei $I = 1^{\text{m}},28$. Inălțimea unde firul horizontal al reticululuș a întâlnit stadia

$$Z = 1^{\text{m}},28.$$

Constanta $k = 110,9$.

* adițională $c = 42,8$.

In acest cas concret, de și valorile lui k și c diferă de 100 și 0,4, totuști, pentru termenul $\frac{c}{k \cos \alpha}$ din formula $D = \left[k \left(S + \frac{c}{k \cos \alpha} \right) \right] \cos^2 \alpha$ am admis adaosurile corespunzătoare acestor cifre, pentru că în realitate nu există o mare diferență.

Astfel fiind, citirea de pe stadiu de $62^{\text{cm}},8$ i-am adăugat 4^{mm} .

pentru cuvântul că unghiul de inclinație este cuprins între $0^{\circ} - 25^{\circ}$, devenind egală cu $63^{\text{cm}},2$.

Am pus apoi semnul ce am făcut cu creionul pe translator, corespondator constantei $k=110,9$ d'asupra lui $63,2$ de pe diviziunea B și am citit pe diviziunea B a liniei stadiometrice, de de-subtul unghiului 3° , cu distanță horizontală 70 metri.

In dreptul scării sinusurilor am găsit pe diviziunea A, d'asupra lui 3° cifra $36,7$ rezultat ce trebuie împărțit cu 10 spre a afla adeverata diferență de nivel între cele 2 puncte date A și B adică $3^{\text{m}},57$.

2. Exemplu

$$\begin{aligned} \text{Constanta } k &= 110,9 \\ \Rightarrow c &= 42,8 \end{aligned}$$

vizând de la punctul A la B am găsit unghiul de inclinație foarte mic egal cu $0^{\circ}38'$.

Distanța oblică citită pe stadiu a fost de $19,2$

$$\begin{aligned} I &= 1^{\text{m}},82 \\ Z &= 1^{\text{m}},82 \end{aligned}$$

Valoarea lui $\frac{c}{k \cos \alpha}$ fiind de 4^{mm} , distanța citită pe stadiu și corijată prin această adăugire revine la $19,6$.

Am pus după această liniuță (semnul) de pe translator corespondator constantei $k=110,9$, în dreptul lui $19,6$ de pe diviziunea B, și am aflat pentru unghiul de inclinație constatat, ca distanță horizontală $21^{\text{m}},75$.

Diferința de nivel din cauza unghiului și a distanței prea mici, nu se poate afla procedând ca în exemplul precedent.

Din această cauză presupunem că distanța a fost de 10 ori mai mare, adică în loc de $19,6 \dots 196$.

In acest cas găsim că diferență de nivel $24^{\text{m}},2$, de oare-ce însă am făcut distanța de 10 ori mai mare ca în realitate, trebuie să divizăm rezultatul aflat cu 100 , vom avea aşa dar că diferență de nivel $0^{\text{m}},242$.

3. Exemplu

De la punctul A la B unghiul de elevație a fost de $30^{\circ} 54'$. Am citit pe stadiu $53^{\text{m}},4$.

$$\begin{aligned} I &= 1^{\text{m}},31 \\ Z &= 0,96. \end{aligned}$$

Constanta $k = 110,9$.

După ce am corijat citirea cu 5^{mm} . distanța oblică observată pe stadiu s'a făcut de $53^{\text{m}},9$.

Procedând, după cum am arătat mai sus, am găsit ca distanță horizontală $44^{m}.25$, iar ca diferență de nivel $26^{m}.7$ și anume:

Diferința de înălțime rezultată după citarea directă pe stadiu a fost de 26^m.4

Diferența între înălțimea instrumentului și a vîzel me-
diane făcute pe stadie ($1^m,31 - 0^m,96 = 0^m,35$) $0,35$

In definitiv n'are nevoie cine-va de puțin -exercițiu, ca în urma explicărilor ce ne-am silit a le da pe căt am putut de complete, să poată să se familiarizeze cu întrebuițarea liniei stadiometrice în determinarea distanțelor pe cale indirectă și a trage tot profitul posibil din manipularea acestuia mic dar prea prețios aparat, foarte răspândit de altminteri în Austria și Germania mai cu osebire.

PETRE ANTONESCU

GRADINI BOTANICE

In vechime se cultivau plante, mai ales de călugări, pentru proprietăile lor curative, aşa că grădinile medicinale par a fi fost cele d'intaiu. Numaš către secolul XVI ele au inceput a lua caracterul de grădini destinate învățământului și cercetărilor științifice. Către mijlocul secolului XVII existau deja în Europa un număr considerabil de asemenea grădini botanice, intre cari se pot cita acele din Bolonia, Montpellier, Leyde, Paris și Upsala.

Patru elemente contribuiră pe rînd la dezvoltarea grădinilor botanice moderne: 1) caracterul utilitar și economic; 2) caracterul estetic; 3) caracterul științific; și 4) caracterul filantropic. Fie-care din aceste patru elemente ia o preponderență mai mare sau mai mică, după condițiunile locale; unele grădini sunt inspirate mai ales de sentimentul estetic, altele sunt din contră științifice, pe când în parcurile noastre publice caracterul filantropic se afirmă alături de caracterul științific sau estetic.

Caracterul economic al unei grădini botanice resultă din

avantajile ce se pot procura prin studiul plantelor utile și al produselor lor; în astă privință grădina trebuie să corespindă silvicultura, agricultura, farmacologia, pomologia, chimia organică, etc. Expoziția plantelor se obține sau făcându-le să crească în plin aer, sau cultivându-le în sere cu temperatură convenabilă. Produsele sunt expuse în compartimente de sticlă însotite de specimenele plantelor care le produc, de fotografii și etichete indicătoare. Ele se clasează în genere nu după seriile biologice, ci după grupe de analogii: fibre, lemne, resine, etc.

Clădirile și plantațiunile unei grădini botanice trebuie să fie dispuse astfel ca să satisfacă gustul, pentru care sfârșit urmează a se ține seamă de topografia solului și de vegetația naturală, spre a se obține un aspect decorativ. Clădirile necesare sunt: sere, musee, herbării, bibliotecă, laboratoare, birouri. Dispoziția rectilină a răzoarelor sau tarlalelor de cultură, nu mai este admisă de amatorii de peisaje; ea este înlocuită cu o disposiție în grupe cu contururi curbiline. Cultura plantelor decorative contribue la estetica grădinii.

Elementul științific joacă un rol capital la formarea bibliotecăi, la stabilirea herbariului, la instalarea museului și laboratorului. Lucrările de cercetări științifice vor fi organizate pentru toate vămurile botanice, coprinzând taxonomia, morfologia, anatomia, fisiologia și paleontologia. Dispoziția suprafeteelor rezervate plantațiunilor sistematice și etichetarea convenabilă a speciilor, sunt încă de resortul elementului științific. Clasele, ordinele și familiile, urmează în genere ordinea unui sistem botanic.

Caracterul filantropic al grădinii botanice se manifestă direct și indirect. Pe de o parte instituțiunile sunt instructive și recreative pentru popor, pe de altă parte ele permit descoperirea și vulgarizarea proprietăților bine-făcătoare ale unor plante sau produse vegetale. În tot-d'a-una apoi, asemenea grădinii sau parcuri în orașe, sunt niște instituții higienice.

Există mai mult de două sute instituții numite grădină botanice, dar mai puține cerescund condițiunilor expuse

mai sus. La congresul asociației americane pentru înaintarea științelor, ținut anul trecut la Buffalo, presedintul secției Botanice, a dat o statistică despre numărul grădinilor botanice din diferite țări, care statistică este luată din raportul d-lui Penhallow, publicat în 1866.

Iată tabloul statistic de numărul grădinilor botanice în diferite țări.

Algeria	1	Danemarca	2	Insule Canare	1	Peru	1
Australia	5	Egipt	1	Insule Philipine	1	Portugalia	1
Austro-Ungaria	13	Elveția	4	Italia	23	Reuniunea	1
Belgia	5	Equator	1	Japonia	1	România	2
Bresil	2	Franța	22	Java	1	Rusia	16
Britania, Irlanda	12	Germania	36	Malacca	1	Serbia	1
Canada	1	Grecia	1	Malta	1	Siberia	1
Cap B.-Speranța	3	Guatemala	1	Mauriciu	1	Spania	2
Ceylan	1	Guyana	1	Natal	1	S-Unite	10
Chili	1	Holanda	4	Noua Zelanda	1	Suedia	6
China	1	Indii	7	Norvegia	1	Tasmania	1
Cochinchina	1	Indii occid.,	6				

*

* *

Să privim mai de aproape la cele mai principale grădini botanice :

1) *Grădina botanică din Buitenzorg, Java.* Grădina din Buitenzorg este cea mai mare din grădinile botanice ; are o suprafață de 445 hectare, la o înălțime de vîrâo 1800 metri. A fost fondată la 1817 de guvernul holandez, care consacra în fie-care an sume importante. Grație situației sale excepționale pentru creșterea plantelor tropicale în condiții naturale, această grădină a dat rezultatele cele mai importante.

2) *Grădina botanică regală din Kew,* este situată pe marginea Tamisei, cam la 16 kilometri de la Hyde Park Corner. Suprafața actuală a grădinei este de 105 hectare. Această grădină, de reputație universală, și trage originea din grădina exotică creată de Lord Capel în 1759 și transformată, în 1840, în stabiliment național, deschis publicului. Grădina botanică propriu zisă se întinde pe vîrâo 28 hectare, restul este ocupat de plantațiile diverse dispuse în grădină de agrement. Sunt două sere principale : sera palmierilor în lungime de 110 metri și al căruia dom central are o înălțime de 20 metri, și sera temperată, în lungime totală de 180 metri pe o suprafață de o jumătate hecat. Mai sunt afară de acestea 14 sere grupate în două

lini și rezervate colecțiunilor speciale. Trei musee sunt consacrate diferitelor produse și leme; un mare muzeu în care sunt expuse picturi de floră de Marienne North. Grădina dispune apoi de un mic laborator pentru cercetările de fisiologie vegetală; biblioteca și herbariul care ocupă vechiul palat al regelui de Hanovra, sunt cele mai mari și mai complete din lume. Lucrările științifice la Kew prevesc mai ales asupra taxonomiei. Stabilimentul centralizează observațiile făcute la 24 grădini sau stațiuni botanice, de către savanți eșități mai toți de la Kew. Principalele publicațiuni eșite de la Kew sunt: a) *Le Bulletin des Informations diverses*; b) *Le Hooker's Icones Plantarum*; c) *La continuation de la Flore des Indes de Hooker*; d) *La continuation de la Flore de l'Afrique tropicale*; e) *Rapports annuels*; f) *L'Index Kervensis*. Monografiile și memorii separate sunt prea numeroase spre a fi cu puțință a se enumera aici.

3) *Grădina botanică regală din Berlin*, este situată în partea sud-vestică a orașului, dar este vorba a o mută afară din oraș. Înălțimea serei palmierilor este de 28 m.; este cea mai înaltă din câte s'aș construit până acum. Museul botanic cu colecții de plante este foarte vast; herbariul este unul din cele mai întinse din lume. Între expozițiunile speciale trebuie să cite grădina alpină și colecțiunile de cactus. Grădina este o instituție a Universității în care sunt instalate principalele laboratoare. Este și un institut de fisiologie vegetală cu o mică grădină separată. Publicațiunile oficiale ale grădinii din Berlin sunt *Notizblatt* și rapoartele anuale. O serie de volume *Tabrbücher* a fost publicată acum câțiva ani.

4) *Grădina plantelor*, dependinte de muzeul de istorie naturală din Paris, este situată în inima orașului și în fața Senei. Construcțiile sunt grupate aproape de clădirea principală a muzeului; plantațiunile coprind o mare varietate de plante. Biblioteca, laboratoarele și imensul herbariu sunt în clădiri separate. Această mare instituție a contribuit mult, de multe bine de o sută de ani, la literatura botanică. Cele multe lucrări sunt consemnate în *Annales* și *Archives du Muséum d'Histoire naturelle* și în *Bulletin de la Société botanique*.

5) *Grădina botanică a Universității din Viena*, fondată

către 1754, este așezată în mijlocul orașului. Are un muzeu, biblioteci, un herbariu foarte important și o foarte frumoasă seră. Grădina și laboratoarele anexate sunt prevăzute cu tot materialul necesar pentru lucrări și cercetări.

6) *Grădina botanică din Geneva*, înființată pe la 1817, este situată în centrul orașului, aproape de universitate, și are două mici sere, un foarte mare și important herbariu, o bibliotecă și un mic muzeu. Laboratoarele Universității sunt spațioase și bine echipate.

7) *Grădina botanică regală din Edimburg*, are vreo 24 hectare. Principala seră are o fațadă de 60 metri; sera palmierilor se ridică la 21 metri. Sunt șease sere mici cu destinații speciale. Muzeul, sala de lectură, laboratoarele, herbariul și biblioteca se află în două clădiri. Plantațiile sistematice ale speciilor erbacee și partea rezervată arborilor, sunt foarte întinse. Lucrările de cercetări se fac pe o scară întinsă asupra taxonomiei, morfologiei și fisiologiei.

8) *Grădina botanică regală din Dublin*, situată la Glasnevin, a fost fondată în 1790, de către societatea științifică din Dublin, iar la 1877 a fost luată de către guvern. Coprinde 16 hectare și este udată la o margine de rîulețul Tolka. Sunt șease grădină de iarnă. Muzeul și herbariul sunt mici.

9) *Grădina botanică din Bruxela*, situată în centrul orașului, nu ocupă de cât patru hectare, din cari pe jumătate este rezervată arborilor. Societatea de botanică beliană are sediul în grădină.

10) *Grădina botanică imperială din St.-Petersburg*, este atașată la Academia de științe și la Universitate. Posedă un herbariu faimos, o vastă bibliotecă, un muzeu și sere spațioase. Grădina, publică *Acta*, și cele mai multe lucrări sunt publicate în *Bulletin et les Mémoires de l'Academie impériale*.

11) *Grădina botanică regală a Trinității*, situată în Portul Spaniei, a fost creată în 1818. Ocupă 25 hectare și posedă o frumoasă colecție de plante tropicale. Are o bibliotecă și un laborator. Grădina, publică Rapoarte anuale și un Buletin.

12) Printre alte grădini străine, mai importante cităm pe acelea din Kingston (Jamaica—Indiile occidentale), Montréal,

Munich, Wurzburg, Tubingen, Stockholm, Copenhaga, Upsola, Zurich, Calcutta, Oxford și București¹⁾.

* * *

In America, prima grădină botanică a fost cea din Philadelphia, începută în 1728 de către John Bartram. La 1801, David Hosack, înființă o grădină botanică în New-York, care la 1810 trecu la stat, și mai târziu fu dată la Columbia College.

Principalele grădini actualmente exploataate sau în curs de dezvoltare în Statele-Unite, sunt:

1) *Grădina botanică de Harvard-University*, la Cambridge (Massachusetts), fondată în 1805. Are o seră, un muzeu, un herbariu celebru, o bibliotecă, și mai multe laboratoare. De 40 ani au eșit de aci cele mai remarcabile lucrări asupra florei Americii de Nord.

2) *Arboretum Arnold* de Harvard-University, la Jamaica Plain (Massachusetts), fondat la 1870, grație donațiunii de 500000 lei a lui James Arnold.

Această instalație a fost destinată artei forestiere, realizânduse cel mai mare muscăt de arbori din câte există. Suprafața plantată este de 64 hectare, și de sigur va fi mărită. Are un muzeu, un herbariu și o bibliotecă. Marele *Silva of North America* și jurnalul *Garden and Forest*, sunt publicațiunile acestei instituții.

3) *Grădinile botanice de la Washington*, posedă o serie de sere și o mare întindere de teren în cultură. Herbariul depus la muzeul național, biblioteca și laboratoarele, sunt foarte importante. Publicațiunile sunt: *Bulletins des divisions de botanique, de Sylviculture, de pathologie, de physiologie; Annuaire du Département de l'Agriculture des Etats-Unis, etc.*

4) *Grădina botanică din Missouri*, fondată la 1889 de către Henry Shaw, care de 30 ani a strâns necontenit elementele necesare. Mai multe sere, un prea frumos herbariu, bibliotecă, laboratoare. Publicațiile coprind șapte volume de *Rapports annuels* și nouă de *Contributions de l'Ecole Shaw de botanique*.

1) Adăugăm și grădina botanică de la București, situată în marginea orașului (la Cotroceni), care grădină, în ultimii ani, a luat o dezvoltare mai mare, grație stăruințelor fostului ei director, Dr. Brândză. Această grădină posedă un muzeu cu colecții, o seră și un laborator. Nu știm însă în mod mai detaliat din ce se compune, nici ce lucrări se întreprind actualmente.

5) Grădina botanică a Colegiului agricol din Michigan, începută în 1877, are plante herbacee, un arboretum și plante decorative. Mai multe sere mici, un herbariu coprinzând vîr'o 60000 specii, o bună bibliotecă și laboratoare bine echipate.

6) Grădina botanică a Universității din California, la Berkeley, înființată numai de câțiva ani, și are un mare număr de plante.

7) Grădina botanică a Universității din Pennsylvania, la Philadelphia, cu laboratoare, bibliotecă și herbariu.

8) Grădina botanică din Buffalo, la South Park.

9) Grădina botanică din New-York, a fost autorisată prin lege la 1891, a se face pe 100 hectare, prin subscrieri publice, emîșându-se obligațiile de 250000 franci pentru cheltuielile construcțiunilor. Lucrările au început, și mai mult de 400 persoane s-au înscris ca membri ai acestei instituții. Publicarea unuia Buletin a început în Aprilie din anul trecut.

S.

PESCARIILE DOBROGEI

Un început de progres în industria pescăriilor la noi se vede. Legea asupra pescuitului de o parte, de altă parte solicitudinea Ministerului Domeniilor de a înbunătăți treptat-treptat această industrie, sunt dovezi de fapt în sprijinul afirmării unuia început de progres.

Industria pescăriei dobrogene cere însă mult ca să ajungă la nivelul dorit.

In starea de azi a împrejurărilor, nici inițiativa privată, nici guvernul nu pot să grăbească evoluția firească a desvelirilor; causele sunt diferite. Inițiativa privată nu poate face un pas din cauza lipsel de capital și absolute lipse de credit, rezultate netăgăduite ale ignoranței capitaliștilor noștri și ale nedesvoltării spiritului de asociație. Guvernul, din cauza rutinel de fiscalitate, e pus și el în poziunea dificilă de a nu putea grăbi progresul acestei industrii. Ca exemplu de fiscalitate avem în primul rînd *taxele comunale* puse pe pești și produsele piscicole, taxe exorbitante, cară

sugrumă din fașă ori-ce progres de pescărie și ne pun în trista poziție de a vedea progresând produsele străine, căr̄ nu sunt mai mult taxate de cât ale noastre *după intrarea lor în România*. Avem în al doilea rînd *scumpetea sării*, din cauza căreia suntem foarte mult și păgubitor concurați de produsele rusești. Numărul pescarilor apoī nu e tocmai suficient pentru vasta întindere a bălților.

Nu voiū trata deocamdată întreaga chestiune a pescăriilor, căci ar cere prea mult spațiu. Mē voiū mărgini, ca început asupra pescuitului în largul mării.

Pescuitul pe litoralul nostru al Mării Negre e restrins la vinarea *sturionilor*. Pescuitul în largul Mării nu există la noi, fiind că nu avem pescari; călăva pescari turci vin periodic din Constantinopol prin Martie, Aprilie și Maiu, nici-odată în număr mai mare de 20, și singura lor vinătoare sunt *calcanii* (*pleuronectes*).

Numărul pescarilor noștri cări, după cum am spus, se mărginesc absolut numai la pescuitul pe țermul Mării, atinge abia cifra de 500. Produsul pescuitului nostru maritim e foarte neînsemnat în raport cu alte țări. Pe când la noi produsul aproximativ s'ar putea evalua la cel mult 200.000 lei anual, Englîera cu 120.000 de pescari prinde pentru 300 milioane lei, Statele Scandinave cu 130.000 de pescari vinează pentru 400 milioane lei, Rusia pescuește pentru 100 milioane lei, Franța cu 85,000 de pescari încasează 110 milioane lei, Basinul Mediteranei produce 100 milioane lei, și America de Nord, în fruntea acestei frumoase industrii, prinde anual pentru 500 milioane lei.

In teză generală, lipsa de capital e una din causele principale că pescările la noi nu iaū desvoltarea ce ar trebui să o aibă. Trebuințele pescuitului intensiv cer unelte și introducere de nouă unelte de pescuit și implică intervenția capitalului. Capitalul trebuie să fie apoī strins legat cu munca printr'un spirit de mare solidaritate ca să dea rezultate bune.

Cum n'avam pescari pentru pescuitul în largul Mării, cum ne lipsește și capital și spirit de asociație pentru întreprinderi mari, să presupunem un moment că ne-ar veni în țară capitaluri străine ca să intemeieze și să desvolte această industrie pentru noi, iar lor să le renteze mai mult

de cât în străinătate. Ce s'ar întâmpla în acest caz? După părerea mea, străinii cără să arventura într'o asemenea exploatare, ar oră pierde capitalurile, oră le-ar îndrepta numai în direcția exportului. și într'un caz și în altul țara n'ar profita decât negativ.

Dacă o întreprindere străină ar începe la noi pescuitul în largul Mării, cu intenția de a desface produsul în țară, taxele prea mari și nechibzuite, puse pe produsele pescărești de la mare la introducerea lor în comunele din țară, să opună atât de energetic la reușita întreprinderii în cât ar paraliza-o în scurtă vreme. Lipsa unei populații de pescari pe malul Mării ar fi iarăși o piedică serioasă în contra reușitei unei asemenea întreprinderii; căci din toată variata populație a Dobrogei, lipovenii singuri se indeletnicește cu pescuitul maritim, și acela numai pe termen lung. Vin în fine legile țării cără se opun la stabilirea de colonii străine pe teritoriu românesc și pun astfel virf obstacolelor în direcția întemeierii și dezvoltării la noi a unei industrii pescărești de Mare.

Dacă întreprinderea să face pe bază de export, locuitorii țării noastre, și cu deosebire populația rurală, ar rămâne ca și până acum, privați de o abundentă hrană, și substanțială și delicioasă. și tocmai îmbunătățirea hranei țăranului este un obiect de înaltă și permanentă preocupare a tuturor oamenilor noștri de Stat, și cîntărește de sigur mai mult în viitorul și prosperitatea țării noastre, de cât oră ce fiscalitate. Ază chiar, pescuitul maritim, aşa de rudimentar cum este, nu se susține de cât pe slabul export ce se face în Bulgaria, Rusia și Turcia. *Calcanul* și *limbile* sau *cambula*, singurele specii importante de pești ce se prind în Mare, se transportă spre vinzare tocmai pe piața Constantinopolului, de oare ce la noi acest pește se vinde cu 1 leu suta de kilograme, iar ca să introduci în comunele din țară se cere o taxă prin legea maximului de 25 de lei la suta de kilograme! Așa așe priceput legiuitorii noștri să obișnuiască populația rurală, care se hrănește atât de mizerabil, cu un aliment pe cât de delicios ca gust, pe atât și de excelent ca hrană substanțială! Cel mai delicios pește de Mare este *cheftalul*; el abundă la noi. El bine, acest pește, care e căutat în toate părțile lumii ca gust și care e aproape necunoscut de populația noastră, acest pește e prins la noi

și desfăcut în Bulgaria și Rusia cu 6 leu suta de kilograme. Din cauza dar a unor taxe rău chibzuite, alimentăm pe străină, în schimbul unor prețuri derizoriile, cu tot ce avem mai bun în pescărie.

Pentru ca țara să profite de bogățiile naturale ce i le oferă situația și solul, guvernul ar trebui după părerea mea:

1) printr-o lege căt de urgentă să abolească ori-ce taxe puse pe pești românești, fie de mare fie de ape dulci, și

2) prin mijloace de încurajare și prime date, să să încurajeze stabilirea pe malul Mării a contingentelor de soldați, cără se liberează din flotilă, și cără să formeze populația de pescari români pe malul Mării Negre.

Fără o inițiativă energetică și fără concursul tuturor oamenilor de bine, nu se va face însă nimic, și țaranul român, cu toată reputația lui de esceptională deșteptăciune, nu va ieși din starea lui de simplu și perpetuu muncitor manual agricol.

C. V. Cordea.

DRUMURI DE FER PENTRU INTERESE LOCALE

Multe părți din țară sunt lipsite de căi de comunicație, și mai cu seamă de căi ferate, din care cauză vaste păduri nu pot fi cu succes puse în exploatare. Domeniul întreg își perd din valoarea lor, căci produsele agricole nu pot fi la timp și eftin transportate la centrurile mari de schimb sau consumație; dacă nu am luat de căt județul Vlașca și parte din Teleorman ca exemplu, ar fi de ajuns, să simțim lipsa unei legi care să înlesnească facerea de artere de transport.

Să votat deja o lege pentru căi ferate de interes local, însă din vederi politice, acea lege nu a putut fi pusă în aplicare până azi. Guvernul de sub președinția D-lui P. S. Aurelian, a căutat să modifice în căt-va legea votată de regimul trecut, ca astfel cu o oră mai înainte să dea satisfacție cerinței general reclamate: ca liniile ferate de interes local să se poată cu o oră mai înainte pune în

executare. În Senat, în sesiunea trecută, s'a desbatut în secțiună, s'a aprobat în proiect de lege și s'a și numit raportor D. Toni. A rămas numai ca în sesiunea viitoare să se voteze și să se pună în aplicare.

Dăm mai la vale conținutul acestei legi și raportul D-lui Toni; suntem siguri că aceia din d-nii Sylvicultori, care vor găsi oare-care lacune sau ameliorări ce ar trebui aduse acestei legi, se vor grăbi să ne trimită observațiile D-lor, ca de timpuriu să le dăm publicitatea spre a servi la desbaterea legei.

Domnilor Senatori,

Proiectul de lege prin care se modifică *legea pentru construirea și exploatarea căilor ferate de interes local*, promulgată la 10 Aprilie 1895, comunicat Senatului prin Mesagiul regal No. 773 din 12 Februarie a. c., cercetat de urgență de secțiunile D-voastre, ele l-au admis în unanimitate, cu oare-care modificări, în afară de una, datorită secțiunii III; töte cele-lalte de puțină însemnatate, alegând următoarele persoane pentru constituirea comitetului delegaților:

D. General G. Anghelescu	pentru secția I;
» Miltiade Tzony	» » II;
» C. Costescu-Comăneanu	» » III;
» Vasile Christopulo	» » IV, și
» Colonel V. Obedeanu	» » V.

Comitetul delegaților, astfel compus, s'a întrunit în șaua de 19 Februarie a. c., și, constituindu-se sub președinția d-lui Colonel Obedeanu, a luat în desbatere proiectul de lege menționat și, după discuțiunile următoare l-a admis și el în unanimitate cu câteva modificări, dintre care una singură, acea propusă de secțiunea III, mai importantă, alegând pe subsemnatul ca raportor, spre a vă aduce la cunoștință rezultatul deliberărilor sale.

* * *

D-lor senatori, legea, votată și promulgată la 10 Aprilie 1895, pentru construirea și exploatarea căilor ferate de interes local, reprezintă, cum o recunoaște și d. ministru al lucrărilor publice în expunerea de motive ce însoțește proiectul său modificător, pe un principiu bun și sănătos. Statul, după construirea unei rețele de căi

ferate care, prin întinderea ei inițială și desvoltarea treptată ce a primit în urmă, se poate spune că îmbrățișează în coprinsul ei mai toate arterele de comunicație ale țării, presintând caracterul unui interes general evident, aşa că, din acest punct de vedere, mai rămâne puțin de făcut pentru complectarea operei începute acum aproape 30 de ani; Statul, dic, care pentru realizarea unei asemenea opere, a trebuit să și impună sacrificii mari, ce angajiază viitorul pentru un timp îndelungat și prescrie, prin urmare, datoria de a mărgini, puțin câte puțin, acțiunea sa asupra acestui punct, nu putea, fără daune atât pentru desvoltarea mai departe a avuției publice cât și pentru sporirea traficului pe propriile sale linii, să țină înălțuită activitatea altor organe, cum sunt autoritățile locale, spre exemplu, județele și comunele, sau chiar inițiativa privată, în ceea ce privește construcția drumurilor de fer de interes curat local.

In acest scop, art. 1 al legei din 1895 prescrie ca: «județele, comunele sau particularii, fie singuri, fie prin asociații, pot construi căi ferate de interes local cu autorizația guvernului...» Prin această dispoziție fericită, aceea ce Statul, ajuns aproape la limitele sarcinelor ce și poate impune în materie de construcții de căi ferate, nu mai poate face, lasă pe seama altora să o facă, dacă socotește că întreprinderea este de natură a remunera capitalurile virite în ea fără nici un ajutor din partea lui, sau garantare de interes.

Aci stă principiul legei care, cum vedetă, d-lor senatori, este de ajuns de înțeles pentru a ne permite să augurăm bine, să aşteptăm rezultate fecunde din aplicația ei. Totuși legea, cu toate că promulgată de aproape două ani, n'a putut fi încă aplicată, pentru că, ne spune d. ministrul în expunerea sa de motive, conține «oarecare dispoziții obscure» și prezintă lipsuri care necesită în mod absolut modificarea ei.

Trei sunt principalele modificări propuse de d-lui în proiectul său; le voi examina pe rînd, raportând, în același timp, și opinia comitetului delegaților asupra lor.

Intâia modificare privește declararea de utilitate publică a liniei de interes local propusă a se înființa. In legea actuală această declarație se face în toate casurile: ori cererea de autorisare a construirei liniei este făcută de particulari, ori emană de la autoritățile locale, prin decret regal, luat în urma aprobării autorizațiunii de către consiliul de miniștri (art. 3).

In proiectul modificător, supus desbaterilor noastre, se menține această dispoziție numai în ceea ce privește autorizațiunea cerută

de autoritățile locale, — aceasta, ne spune expunerea de motive, ca un omagiu adus autonomiei lor. Cât despre cererile de concesiune făcute de particulari, declarațunea de utilitate publică, în urma căreia nu mai se pot face expropriările cuvenite pentru aducerea întru îndeplinire a concesiunel, d. ministru, în proiectul său, o lăsa pe seama Reprezentanțunei naționale, nevoind a șirbi, ne zice d-lui, unul din drepturile ce îl aparțin în propriu, acela de a face deosebirea între liniile de interes local și acele de interes general. Demarcațune între aceste două categorii de liniș neputându-se face printr-un text legislativ de ajuns de precis, și acelea ce a mai rămas din liniile de interes general, trebuind a fi rezervate Statului, ca unul ce singur are misiunea satisfacerei și ocrotirei unor asemenea interese, se cuvine a lăsa Corpurilor legiuitorare exercițiul prerogativei privitoare la declararea de utilitate publică a unei liniș oare-care.

Comitetul delegaților, în urma observațiunilor presintate de d. Costescu-Comăneanu, reprezentantul secțiunii III, care primise un amendament asupra acestuia punct, a hotărât menținerea dispoziției despre care e vorba, astfel cum este prescrisă în legea actualmente în vigoare, fără nici o modificare, cu învoieea și a d-lui ministru de lucrări publice, și aceasta pentru următoarele considerații:

Legea, a cărei modificare discutăm, orf va fi expeditivă, permitând resolvarea autorizației cerută pentru înființarea unei liniș de interes local, cât se poate mai repede, pentru a da im diat satisfacție nevoilor ce se ivesc în această privire, căci de obicei afacerile de ordine industrială și comercială n'au timp să aștepte pentru a se acomoda cu multiple formalități de procedură, orf nu va fi. Dacă este vorba să supunem fie-care cas de concesiune al unuia crâmpiei de linie ce se cere pentru ușurarea cheltuielilor de transport al unei exploatații forestiere, miniere etc. și indelungatelor formalități ale unuia vot legislativ pentru declararea de utilitate publică, carf poate să întârzie un an și dese-orf și mai mult, înainte de a ajunge la o soluție, înțelegeți prea bine, onorați colegi, aceasta ar însemna, cele mai de multe orf, periclitarea afacerii înjghebe, capitalurile adunate în vederea acelei întreprinderi neputând sta înfructuoase cu ani, până când o soluție intervene într'un sens sau într'altul.

Ar fi, pe altă parte, bine oare d-lor senatori, a deferi Parlamentului, a căruia reputațune din punctul de vedere moral și în interesul prestigiului și autorității lui, trebuie să stea mai presus de orf-ce critici, a' deferi, dic, resolvarea unor legi personale, carf, or

cu câtă nepărtinire ar fi votate, vor da tot-d'a-una loc la bănueli?

In fine, la ce nevoia o lege specială asupra liniilor de interes local, când prin ea însăși se ia dispozițunea ca, în fie-care cas deosebit, nouă legături să intervină pentru deslegarea fiecărui chestiune în parte, pentru tot ce privește concesiunile de acordat la particulari; căci, cât despre autorizațiunile de dat în virtutea acestei legături județelor sau comunelor, lung timp legea de față nu va primi nici o aplicație, lipsite, cum sunt autoritățile locale, de fondurile necesare pentru întreprinderea unor asemenea lucrări.

Dacă, deci, s'a întocmit o lege în această materie, lege ce guvernul partidului liberal o recunoaște bună și folositoare în principiile ei, dacă nu în toate amănuntele, de vreme ce vine adăugând cu modificarea acelei legături, apoi, e vederat, modificările trebuie să poarte numai asupra punctelor într'adevăr contestabile a legături, nu tocmai asupra acelora care îi permit a fi imediat aplicabilă și a da, prin urmare, singurile roade ce suntem în drept a aștepta de la densa.

Unde e, de al mintrelea, superioritatea garanției oferită de o lege prin care se declară de utilitate publică construcția unei linii oarecare de interes local, față cu aceea ce prezintă autorizațiunea acordată dă dreptul prin decret regal, în urma unei rezoluții luată în consiliul de miniștri? În regimul reprezentativ, guvernele, sprijinindu-se, în teză generală, pe majoritățile parlamentare, e vederat, o concesiune găsită favorabilă interesului public de conducătorii acestor majorități, nu poate întâmpina de câtă adesiunea lor, căci nu pe chestiuni atât de mărunte se decide de obicei soarta guvernelor; aşa că singurul punct al declarației de utilitate publică, făcută în fie-care casă în virtutea unei legături speciale, va fi amânarea deslegării chestiunii pentru cine știe câtă vreme, câte o dată la calendele grecești, într'un gen de afaceri în care bunul simț, ca și practica de toate zilele, sunt de acord a ne spune, că soluțiunile repeză, dacă nu chiar imediate, sunt de rigoare. Bate ferul până e cald, zice un proverb românesc; și proiectul de lege în desbatere, propunându-ne modificarea despre care e vorba, ne angajază să lăbătem după ce el s'a recit, și încă de mult.

Iată considerațiunile pe baza cărora comitetul delegaților, apropiându-și amendamentul secțiunii a III-a, a fost unanim de părere—în acord și cu d. ministrul—a reveni, în ceea ce privește redacția art. 3, la textul legături vechi, menținându-se, cu alte cuvinte,

asupra acestui punct, fără modificare, dispozițiunile legel astăzi în vigoare.

* * *

A doua modificare esențială, adusă de proiectul în desbatere lege promulgată în Aprilie 1895, se referă la un punct asupra căruia această lege nu face nici o mențiune, anume: ce regim că să se acorde liniilor construite în interes curat privat, pentru deservirea unei exploatare miniere, forestiere sau agricole, făcută pe proprietăți private, pentru usul exclusiv al proprietarilor lor? Nu se putea, naturalmente, lăsa chestiunea fără răspuns, fiind de un interes public evident, a încurajia asemenea întreprinderi cât mai mult, atât în scopul desvoltării avuției generale, cât și al sporului firesc ce va resulta pentru traficul liniilor ferate ale Statului din o impulsu puternică imprimată pe această cale producției.

Proiectul, supus desbaterilor d-voastre, propune, asupra acestui punct, măsură ce a primit în totul aprobarea comitetului delegaților. El scoate, cu drept cuvînt, liniile de interes curat privat, făcute de proprietari pe proprietățile și pentru usul lor exclusiv, de sub regimul lege de față, dispensându-le de autorizația prealabilă a guvernului, în afară de casul când linia privată «se racordă cu o linie ferată (a Statului) sau cu o cale navigabilă orf flotabilă și când serviciul se face cu tracțiune mecanică». Și, în acest cas chiar, dispune ca autorizația să se dea îndată ce se vor lua toate măsurile de siguranță și prevedere, ce reclamă pururea exploatarea unei lini ferate deservită de motori mecanici mai cu seamă (art. 18).

In fine a treia modificare esențială a legii, este privitoare «la caracterul societăților ce s-ar forma în scopul de a obține concesiuni de căi ferate, precum și natura dreptului concesionarului asupra liniilor construite», după cum se exprimă expunerea de motive. Spre amă da socoteală de valoarea modificărilor aduse legei în finită a liniilor de interes local asupra acestui punct, este bine să raporteze că și această lege și proiectul modificător nu fac nică o deosebire între străin și român pentru dobândirea unei concesiuni de asemenea natură (art. 1). Și în părerea comitetului cu drept cuvînt, căci dacă, precum o propun unii naționaliști din cale afară exclusiv după noi, s-ar cere în mod absolut calitatea de român pentru a beneficia de prezentă lege, pe altă cale ea tot ilusorie ar deveni, capitalurile românești fiind prea rare, prea timide spre a se arunca în tot felul de aventuri și, din aceste cause, prea exigente

în ceea-ce privește remunerațiunea lor. Aceea ce e legitim în simțimintele patriotice ale tutulor, primește o industulătoare satisfacție prin dispoziția de la art. 2, al. II, care sună: «In cas când pentru «o linie se vor prezinta mai multe propunerile de autorisare, ministerul va alege pe aceea care i se va părea mai avantagioasă, preferind, în condițiuni egale, propunerea română». A merge mai departe și a aștepta, în toate împregiurările, îndrăsnelile capitaliștilor români spre a face cel mai mic pas către progres, este a ne condamna noi însine pentru lung timp la sterilitate. S'a putut spune *Italia fara da se*; din nenorocire, pe terenul capitalismului, va trebui încă câteva decenii pentru ca România să 'și poată atribui și practica aceasta mândră și de netăgăduit salutară maximă.

Așa dar, în virtutea atât a legei actuale cât și a celei ce se proiectează, străinii vor putea cere și dobândi concesiuni pentru construirea și exploatarea liniilor de interes local. Spre a imprima însă societăților, formate de densus în acest scop, un caracter pe cât posibil mai românesc, d. ministru de lucrări publice prevede în proiectul său că societățile astfel formate să fie «supuse în totul «regulilor prescrise de *actualul* cod comercial (art. 1, al. II)»; care tocmai prevede ca consiliul de administrație al unor atari societăți să fie compus în majoritate de români. Si spre a nu se altera caracterul românesc imprimat de la început societăților despre cari c vorba, prin o schimbare eventuală a dispozițiilor codului comercial privitoare la constituirea societăților, se prescrie ca *actualul* cod să se aplique înainte societăților ce vor obține concesiuni de căi ferate.

Nu era însă aceasta de ajuns. Spre a pune legea de față cu art. 7 din Constituție, care nu permite străinilor achizițiunea proprietății rurale în România, un ultim articol, cu totul nou, al proiectului modificator, prevede: «Linile concedate în virtutea acestei legi sunt de domeniul public. Ele nu pot fi ipotecate. Dreptul concesionarilor asupra lor este un drept mobiliar», — dispoziții tutelare cari nu puteau să nu primească aprobarea deplină a comitetului d-voastre de delegații.

Dacă acum voi și adăuga că autorul proiectului în desbatere a ridicat, prin aliniatul al II-lea al art. 11, principiul perpetuității concesiunilor acordate, ceea ce legea în ființă nu face, declarând că, după 90 ani, linia concedată, cu toate anexele ei, devine de drept proprietatea Statului, fără nică o indemnisație, ceea ce constituie încă o dispoziție de rigoare în asemenea materie, care, de sigur, numai printr'un fel de *lapsus*, a scăpat primei redacții a legei, voi

fi terminat cu explicarea tuturor modificărilor, de oare-care însemnatate aduse de proiectul în desbaterei legel astăzi în vigoare asupra construcției liniilor de interes local. Celelalte mai mărunte se explică de la sine, sau prin confruntarea taxelor, sau prin însăși natura lucrurilor, când e vorba de un articol nou.

* * *

D-lor senatori, îmi rămâne acum, pentru a termina lucrarea de față, să expun pe rînd și în ordinea proiectului, puținile modificări, ce i-a adus comitetul, dintre cari cea mai importantă, anume înlocuirea art. 3 al proiectului modificător prin articolul cu acelaș număr din legea în ființă, s'a vorbit deja.

Voi încheia prin examenul foarte pe scurt al amendamentelor admise de unele secțiuni și respinse de comitetul delegaților.

Dacă se face abstracție de articolul 3, două sunt singurele modificări aduse textului proiectului de lege ce discutăm, și anume :

La art. 1 s'a admis a se intercală în aliniatul întâi, după cuvintele : «Pot construi că ferate de interes local», următoarele : «fie pe cale îngustă, fie pe cale normală», dispoziție care să subînțeleze de la sine, nu încape îndoială, liniile ferate de interes local fiind, prin natura lucrurilor, destinate a avea principalmente largimea îngustă, din cauza terenurilor foarte accidentate ce vor avea a percurge cele mai dese-oră. Totuși, unii din membrii comitetului au crezut că e mai bine să se spună lucrul explicit în lege, pentru că nu mai în urmă să se facă greutăți unor concesionari tocmai din cauza acestei omisiuni.

A doua modificare este și mai neînsemnată. S'a înlocuit, în textul art. 16, cuvîntul : *colinuri*, scăpat de sigur din iuțeala condeiului, cu cuvîntul mai obișnuit : *coletelor*, ambele neromânești, și derivând visibilmente unul din altul, cel de al doilea însă de o formă care se adaptează mai bine limbii noastre.

Pe lângă amendamentul secțiunei III, privitor la art. 3, care cum s'a arătat, a fost admis de comitet, mai sunt alte trei cari au fost succesiv examineate de dênsul și respinse.

Întâiul, un amendament la art. 3, al secțiunei I, cerînd a se consulta consiliile județiene respective înainte de a se acorda ver-o concesiune la particulari, dispoziție care, în urma desvoltărilor ce preced, nu putea fi naturalmente admisă, consiliile județene întâlnindu-se odată pe an, și consultarea lor obligatorie fiind de natură a trăgăna afacerea tot atât ca și deslegarea ei de Corpurile legiuitoroare.

Al douilea amendament, înfațiat comitetului de secțiunea IV, și privitor la art. 5 al legei modificătoare, sună astfel:

«In privirea art. 5, a se face explicarea că valoarea terenului expropriat privește pe concesionar; iar la alin. b. al aceluiași articol, a se adăuga cuvintele: «întru căt nu împiedică siguranța comunicăriilor...»

Comitetul l-a respins, pentru motivul că coprinde dispoziții evidente, implicit făcând parte din lege. Cine o să plătească terenul expropriat, dacă nu concesionarul, de vreme ce, fără nici un ajutor din partea nimănui, el este lăsat la propriile luf forțe? Cât despre siguranța comunicăriilor și a circulației, întreaga lege nu face de căt a o pune la adăpostul ori cărei atingeri.

In fine, un al treilea amendament, presintat secției I de d. colonel Budășteanu, privitor la art. 6, și pe care ea l-a respins, a fost supus totuși deliberărilor comitetului de reprezentantul acelei secții, în comitetul delegaților, d. general Anghelescu, în coprinderea următoare:

«La art. 6 propun a se introduce următorul aliniat:

«Personalul trebuincios pentru administrație și exploatarea acestor liniș se va compune din funcționari români sau naturalizați români, în proporție de cel puțin două treimi».

Aceasta ar însemna o nouă pedică pusă de lege însăși aplicării ei căt mai repede și pe o scară căt se va putea mai întinsă. De unde să ia concesionarii străini sau chiar români, pentru administrarea și exploatarea liniilor lor, impiegați români, dacă nu vor fi, de vreme ce însăși direcția căilor noastre ferate se vede obligată a întrebuița încă și adăuți unii străini, și că o mare parte din impiegații de serviciile căror nu se poate dispensa, nu sunt de căt români de proaspătă extracțiune, impuși cum au fost la naturalizare, tocmai pentru acest motiv că nu erau alții cari să le poată lua locul.

Dar se va obiecta: în concesiunea primei rețele române s'a prevăzut această dispoziție acum 30 de ani, când penuria de funcționari români, capabili în asemenea materie, era absolută. De sigur și bine s'a făcut; nu trebuie uitat însă că concesiunea era atunci garantată de Stat și se cuvenea, prin urmare, ca, în schimbul acestei oneroase obligații, să se prescrie și concesionarului obligația de a-și prepara treptat un personal indigen, capabil să luă cu timpul locul străinilor. Si, cu toate acestea, căt timp a rămas dispoziția despre care e vorba, o literă moartă, nu numai sub concesionar

dar chiar sub imperiul administrației române, de la rescumpărare înceace? Se poate oare însă impune asemenea obligație unui concesionar, căruia nu numai nu îl da nimic, dar îl impune datoria a face părța Statului după 30 de ani cu 30 la sută din beneficiul neted al întreprinderii (art. 11)?

Comitetul d-voastre de delegați n'a socotit-o, și pentru aceea a respins amendamentul, în credința că societatea, compusă în majoritate de români, ce se va afla în fruntea fie căruia din aceste întreprinderi, va avea patriotismul a deferi, în limitele posibilului, de la sine dorințelor exprimate de proprietarul lui, fără să îl impune o obligație expresă prin lege.

Pe baza acestor motive sperăm, deci, d-lor senatori, că veți scri și d-voastre, ca și comitetul delegaților, a vă sustrage sugestiunilor unui patriotism prea viu, prea exclusiv, și din această cauză chiar dăunător, nu străinilor, cum s-ar putea crede, dar din nenorocire noă însuși, românilor.

* * *

Terminând, nu voi dica de cât un cuvânt asupra unui amendament, presintat comitetului de d-l General Anghelescu și subsemnatul, relativ la art. 19, deja raportat în cele ce preced, prin care se refuză dreptul de ipotecarea liniilor construite în virtutea legii de față, de vreme ce nu se recunosc concesionarilor asupra lor, prin articolul despre care e vorba, de cât un drept mobiliar.

Noi am fi dorit ca să se prevadă expres prin un nou aliniat, la acest articol, că dreptul de ipotecare nu este opriț proprietarilor cără construiesc o linie pe proprietatea sa, și al căruia uz o are el însuși exclusiv, chiar în casul când, legată fiind acea linie cu ale Statului, ar fi nevoie de o autorizație prealabilă, după previsiunile art. 18, deja examinat.

In o nouă întrunire a comitetului, convocată tocmai în acest scop, în ziua de 20 a curentă, și la care a asistat de astă dată și d-l ministrul de lucrări publice, explicându-ne cu d-sa asupra acestui punct, d-lui ne-a asigurat că liniile de ordin cu totul privat, ca acele definite de art. 18, nu intră în previsiunile art. 19, și, ca atare, un amendament în această privire era cu desăvîrșire inutil. Propunătorii, mulțumindu-ne cu această declarație, care pune capăt oricarei îndoeli, de vreme ce ea are a servi de comentar viitoarei legi, am retras amendamentul.

* * *

La acestea revin, onorați colegi, diversele discuții următoare și

hotărîri luate în sinul comitetului delegaților, cu ocazia cercetării proiectului de lege modificător al legei din Aprilie 1895, relativ la construirea și exploatarea liniilor de interes local.

Pe temeiul considerațiunilor ce preced, carl justifică modificările introduse la rîndul lui de comitet, am onoare, deci, d-lor senatori, a vă invita, în numele lui, ca să bine-voiți a da cuvenita d-voastre aprobare, alăturatului proiect de lege.

Raportor, MILTIADE TZONY.

PROIECT DE LEGE

pentru modificarea legii pentru construirea și exploatarea căilor ferate de interes local

(Promulgată cu decretul No. 1.771 de la 10 Aprilie 1895)

Art. 1. — Județele, comunele sau particulari, — fie singuri, fie asociațiuni, — pot construi căi ferate de interes local, fie pe cale îngustă, fie normală, cu autorizația guvernului și sub condițiunile prescrise de prezenta lege.

Societățile formate în acest scop sunt supuse în totul regulilor prescrise de actualul cod comercial.

In ce privește procurarea resurselor, județele și comunele rămân supuse legilor lor speciale.

Art. 2. — Cererile de autorisare se înaintează ministerului lucrărilor publice, însotite de un memoriu amănuntit, în care să se arate punctele principale ale traseului, condițiunile de stabilire ale cărei și scopul pentru care se înființează.

In cas când, pentru o linie, se vor prezinta mai multe propunerile de autorisare, ministerul va alege pe aceia care îi se va părea mai avantajoasă, preferind, la condițiuni egale, propunerea română.

Art. 3*).—Pentru fie-care cerere, ministerul de lucrări publice va procede, în localitățile interesate, la o anchetă *de comodo și incomodo*.

După trecerea a două lună de la primirea cererii și după ce va fi rezolvat toate reclamațiunile ivite, ministerul, de va găsi de cuviință, și înainte de a da autorisarea cerută, va prezinta Corpurilor legiuitoră un proiect de lege pentru declararea lucrării de utilitate publică, când cererea va fi făcută de unul sau mai mulți particulari, sau de o societate. Când cererea va emana de la comune sau județe,

^{*)} Se suprimă și se menține art. 3 din legea în vigoare.

și linia propusă se va mărgini în teritoriul acelor comune sau județe, declarațiunea de utilitate publică se va face prin decret regal.

Autorisarea se va acorda asemenea prin decret regal, fără intervenirea Corpurilor legiuitor, când particularii sau societățile nu vor avea nevoie de a recurge la legea de expropriare.

Pentru liniile de interes privat, cără nu fac un serviciu de cărăușie publică, autorisarea se va da de ministerul lucrărilor publice, cu învoirea consiliului de miniștri, când nu va fi nevoie a se recurge pentru construirea lor la legea de expropriare, după cum se regulează la art. 19 din prezenta lege.

Art. 4. — Guvernul nu va putea autoriza construirea următoarelor liniilor:

- 1) Continuarea liniilor Statului în direcția lor principală;
- 2) Linii în legătură directă cu granița;
- 3) Orice linie care va fi menită să facă concurență unei liniile Statului, sau care ar putea vătăma în orice alt mod interesele generale ale Statului.

Art. 5. — Osebit de înlesnirile de expropriare, ce rezultă din decretarea de utilitatea publică, se vor mai acorda și următoarile avantajii:

a) Cedarea fără plată, pe proprietățile Statului și pe proprietățile aparținând Domeniului Coroanei, a terenului necesar pentru cale și accesoriile ei.

In ce privește proprietățile comunelor și județelor, cedarea lor gratuită se va putea asemenea face cu consimțimentul autorităților locale competente;

b) Utilizarea zonei șoseelor de orice categorie, în condițiunile ce se vor prescrie de minister;

c) Transportul pe căile ferate ale Statului, cu prețul de regie, pentru toate materialele necesare construcției;

d) Scutirea de a înființa bariere, imprejmuirile și liniile telegrafice, în casă când nu se vor face încrucisările de trenuri și stații, sau când nu va fi serviciu de noapte;

e) Permisuna de a lega aceste liniile de drum de fer cu liniile Statului, în condițiunile ce se vor determina de minister pentru fiecare cale.

Cheltuielile pentru joncțiune vor fi în sarcina constructorului, iar lucrările se vor face prin ministerul de lucrări publice.

Serviciul de exploatare în gările de joncțiune se va face de

direcțunea generală a căilor ferate ale Statului și cheltuelile vor fi numai în sarcina Statului;

f) Scutirea de taxele vamale pentru materialele de construcție, afară de materialul lemnos, ciment, var, piatră și orice material care se produce în țară în calitate suficientă;

g) Scutirea de taxe de timbru și înregistrare, precum și orice dări către Stat, județ și comună, de la data concesiunii, afară de taxele de timbru privitoare la acte de procedură contencioasă și de taxele de mutație.

Art. 6. — Administrațiunile acelor linii au dreptul de ași fixa singure orarul și tarifele pentru călătorii și mărfurile, precum și orice dispoziții relative la exploatare.

Tarifele și orarul vor fi vizate de ministerul lucrărilor publice și publicate cu o lună înainte de punerea lor în aplicare.

Orice modificări ulterioare trebuie să fie publicate cu o lună înainte de punerea lor în aplicare.

Prețurile stabilite trebuie să fie aplicate uniform tuturor călătorilor sau tuturor mărfurilor. Reducerile de preț, de cărui nu ar beneficia oricecine în aceleasi condiții, sunt opriate.

Tarifele vor fi considerate ca maximum.

Art. 7. — Viteza trenurilor se va fixa de administrațiunile respective, fără a trece peste un maximum, ce se va prescrie de ministerul lucrărilor publice.

Acest maximum se va fixa pentru fiecare linie după profilul și materialul său.

Art. 8. — Concessionarii liniilor sunt obligați să supună ministerului lucrărilor publice, înainte de executare, toate proiectele de lucru, cărui nu vor putea fi executate de căt după aprobarea lor definitivă de către minister.

Dacă, în cursul exploatarii, întreținerea liniei sau a materialului rulant nu s-ar face în mod satisfăcător, aşa în căt ar pune în pericol siguranța publică, ministerul, în urma unei cercetări tehnice, va fi în drept a împedica circulația până ce administrația liniei va face îndreptările aprobată de minister.

Art. 9. — Administrațiunile acestor linii sunt obligate, sub pedeapsă de a perde dreptul de exploatare, să se supună, pentru exploatarea căilor lor ferate, la dispozițiunile regulamentului de exploatare și de siguranță publică, ce se va face și publica prin decret regal de către ministerul lucrărilor publice.

Asemenea ministerul lucrărilor publice va putea publica un

regulament pentru examinarea periodică, prin personalul său, a locomotivelor, a locomobilelor și celuia-alt material rulant.

Art. 10. — În casă de resbel și cât va dura starea de resbel, Statul are dreptul să ocupe și exploate toate liniile ce se vor declara trebuincioase de către administrația militară.

In acest casă, Statul va plăti proprietarilor liniilor ocupate,—pe lângă desdaunările cuvenite pentru deteriorări eventuale,—și o despăgubire pentru venitul liniei, care se va calcula după media veniturilor celor trei din urmă ani înainte de ocupare, conform dispozițiunilor prevăzute la art. 14 din prezenta lege.

Art. 11. — Pentru acele liniș ferate cără sunt puse în serviciul public pentru transportul de călători și mărfuri, Statul va participa cu 30% din venitul net, după 30 de ani de la punerea în exploatare.

După 90 de ani, aceste liniș devin de drept, proprietate a Statului, fără nici o indemnisație.

Art. 12. — Statul își rezerva dreptul de a recumpăra, — după trecere de 30 de ani de la înființarea lor, — acele liniș ferate de interes local cără ar avea un caracter de interes general bine constatat.

Art. 13. — Pentru a fixa prețul recumpărării, se va lua de basă:

a) Evaluarea construcțiunilor și instalațiunilor în momentul recumpărării;

b) Venitul net mijlociu dat în cel din urmă 5 ani de exploatare, adică diferența între venitul brut și cheltuielile de exploatare, care se va transforma în capital pe baza unui procent de 5%.

In tot cursul acestor 5 ani, ministerul lucrărilor publice va fi în drept a cere să i se prezinte și a verifica în fiecare an, bilanțele și registrele exploatarii.

Ministerul va fi asemenea în drept a lua toate măsurile necesare pentru ca linia să fie menținută în condițiunile prescrise de actul de concesiune și de caetul de sarcină.

Art. 14. — Constatările de cără este vorba în articolul precedent, se vor face de o comisiune de cinci ingineri arbitri, din cără două numiți de ministerul lucrărilor publice, două numiți de administrația liniei și cel de al cincilea va fi tras la sorti de acești patru arbitri din o listă de 20 de nume, propuși căte 10 de fiecare parte.

Art. 15. — Cesiunea voluntară a unei liniș concedată, precum

și fusiunea mai multor lini, nu se poate face fără autorizațunea guvernului.

In cas de părăsirea unei lini, fie de către concesionar însuș, fie de către cel în drept, linia cade, fără despăgubire, în domeniul public. In acest cas, Statul are facultatea de a rescumpăra materialul rulant.

Regulamentul de aplicație a legei va determina casurile în cari linia se consideră ca părăsită și condițiunile în cari cel în drept vor putea continua exploatație.

In cas de faliment, intrat pe cale de lichidație, a unei lini, masa credală nu poate transmite linia asupra unu noă concesionar de cât cu învoiala guvernului. Ea va putea asemenea continua exploatație.

In cas când masa credală nu continuă exploatație, sau nu o poate transmite asupra unu noă concesionar, linia cade, fără despăgubire, în domeniul public și Statul are facultatea de a rescumpăra materialul rulant.

Dispozițiunile acestuui articol se aplică numai liniilor cari fac un serviciu de cărăușie publică.

Art. 16. — Prin actul de concesiune se va fixa condițiunile transportului de scrisori și coletelor postale, precum și transporturile militare pe liniile concedate.

In cas când aceste transporturi se vor face cu vagoanele Statului, concesionarii liniilor construite în baza legei de față, vor fi obligați să împrumute linia în condițiunile ce se vor fixa prin actul de concesiune.

Art. 17. — Concesionarii sunt obligați să primi jonecțunea altor lini cu liniile concedate lor, când ministerul lucrărilor publice va declara jonecțunea admisibilă.

Art. 18. — Liniile ferate destinate a legă o fabrică, o mină, o carieră sau o exploatație agricolă, fie cu o cale ferată, fie cu un riu navigabil sau flotabil, cad sub aplicația legei de față, cu singura deosebire că concesionarii lor nu pot beneficia de legea de expropriare de cât dacă fac un serviciu de cărăușie publică.

Dacă linia este făcută pe o proprietate privată și pentru usul exclusiv al proprietarului, ea nu este supusă regimului creat prin legea de față.

Pentru a construi o asemenea linie, proprietatea nu are nevoie de autorizație guvernului de căt când ea se racordează cu o linie

ferată sau cu o cale navigabilă ori flotabilă și când serviciul se face cu tracțiunea mecanică.

In acest cas, autorizațunea se va da după ce se va asigura :

a) Securitatea exploatarii din punctul de vedere al căci și al materialului rulant ;

b) Competența impiegaților însărcinați cu serviciul exterior a exploatareI ;

c) Mijloacele preventive contra daunelor ce ar putea resulta din stabilirea sau exploatarea liniei.

Art. 19. — Liniile concedate în virtutea acestei legi sunt de domeniul public. Ele nu pot fi ipotecate. Dreptul concesionarilor asupra lor este un drept mobiliar.

Art. 20. — Un regulament de administrație publică va regula aplicarea legei de față în toate amănuntele sale.

Raportor, MILTIADE TZONY.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Introducerea cartofului în Europa. — S'a celebrat la Dublin, la 9 Decembrie 1896, al treilea centenar al introducerii cartofului în Irlanda. Ne pare dar de actualitate, a schița în trăsură generale istoria acestei prețioase tubercule și a rectifica mai ales numeroasele greșeli care circulă în privința importaționei sale în Europa, grație memoriului lui sir Joseph Banks, prezentat societății de horticultură din Londra, la 1808.

La finele secolului XVI, sir Walter Raleigh, intendentul minelor din Carnouailles, obținând de la regina Elisabeta dreptul «de a descoperi și cultiva localități noi și ne stăpâname de creștină», trimise (la 1584) mai multe vase în America, care reveniră la 27 Iulie 1586, aducând cu ele cartofi. În adevăr, printre colonii lui Walter Raleigh se afla un oare-care Thomas Hariot, care avea misiunea de a lua relații asupra resurselor țării. Relația sa a deschis calea cărui rădăcină sunt runde, unele mari ca o alună, altele mult mai mari. Ele cresc în terenuri umede și se află multe reunite la un loc. Ele constituie un bun aliment și se

pot mâncă coapte sau ferte». Se recunoaște număr de cât în astă descriere cartoful nostru sau *Solanum tuberosum*.

De altă parte, registrele manuscrise ale Societății regale din Londra, menționează o comunicare a lui sir Robert Southwell, prin care acesta făcu cunoscut colegilor săi că moșul său introduce în Irlanda cartoful pe care îl avea de la insușii Raleigh.

Printre alte mărturiî, destinate a proba cum că cartoful a fost importat în Anglia către 1586, vom mai cita număr pe aceea a botanistului englez Jean Gérard. În herbariu său dă desenul cartofului sub numele de *patate de virginie*, recomandând niște rădăcinî, pe care zice că le-a primit din Virginia, ca un aliment delicat.

Introducerea cartofuluî în alte părți din Europa pare a se fi efectuat prin un alt canal și ceva mai târziu. Botanistul francez Charles de l'Ecluse, care se afla la Viena, primi pentru prima oară eșantioane de cartof în 1598, de la guvernatorul de Mons, și acesta le promise de la unul din oficerii Papei, care spunea că aceste rădăcinî sunt cunoscute în Italia sub numele de *taratoufti*, dar nu se știe dacă sunt de origine americană sau spaniolă. Dar cum Peter Cicca, în cronică sa (1533), spunea că locuitorii din imprejurimile lui Quito (America meridională) mâncău o rădăcină cu tubercule numită *papas*, rezultă că cartoful a fost adus mai întâi în Europa din imprejurimile lui Quito, de către navigatorii spanioli, căci singur poseda localităile de la Quito. Așa dar cartoful a venit pentru prima oară de la Quito, în Spania, de aci a trecut în Italia și în urmă a primit și Charles de l'Ecluse eșantioanele de mai sus. Cât despre introducerea sa în Franța, dicționarele o atribuiesc lui Charles de l'Ecluse și mai ales lui Gaspard Bauhin care ar fi decis în 1592 pe mai mulți agricultori lionesi și vescieni să-l cultive.

Este evident dar că cartoful era cunoscut în Franța și la începutul secolului XVII, pentru că în cursul acestuia secol î se făcuse reputație de un aliment vătămător și capabil a provoca lepra. Celebrul agronom Parmentier, grație sfortărilor sale perseverente și lucrarilor sale chimice, cu sprijinul lui Ludovic al XVI, reușî a triumfa în contra prejudiciilor populare, și de atunci până astăzi cartoful a devenit un aliment de o utilitate generală.

Cel mai bătrîn arbore. — Americanii susțin că el sunt singurul care a căzut mai bătrîn pom.

Pentru a dovedi că adevărate sunt spusele lor, un ziar din

Filadelfia citează un arbore situat pe marginea unuia drum, care duce spre Guatemala prin Tehuantepec. Acest arbore are, la o înălțime de 1 metru 50 de la pămînt, o circonferință de 44 metri. Cel mai mare diametru al acestuia pom este de 12 metri, pe când cel mai mic e numai de 6 metri. Înălțimea lui e de 50 metri, iar ramurile umbresc o întindere de căteva mii de metri pătrați. Acest pom se crede că a existat abia cu două sute de ani înaintea lui Hristos.

Bismarck și politica. —(Dintr'un interview pe care un ziarist l'a avut dilele acestea cu fostul cancelar al Germaniei):

«Viața mea întreagă—a dîs D-l de Bismarck—a fost un joc mare cu banii altora.

«Nicăieri odată n'am putut să prevăd cu siguranță dacă planurile mele aveau să reușiască.

«Negreșit, puteam să gurvenez asupra acestuia curent al evenimentelor, dar nu să dirijez curentul chiar.

«Omul politic, cât trăiește, rămâne nedesăvîrșit. Pentru a ajunge la scopul ce-l urmărește, atârnă prea mult de cooperarea altora, cari sunt nestatornic și înșeala prevederile. Trebuie să țină socoteală prea mult de accidentele neprevăzute, ca și agricultura de schimbările vremii, pentru ca să poată dîce, chiar și după cel mai mare succes: «Bun, asta mi-a reușit; am isprăvit cu afacerea aceasta» și pot să privesc rezultatul cu mulțumire. Numai după deci de ani se poate juudeca lămurit dacă acest succes era definitiv sau numai aparent, trecător.

«Politica nu e o afacere ca orice alta. Bancherul, când a făcut o operație de bursă, își evaluaiza imediat câștigul în mărți și fennigi; poate să își frece mâinele și să bea şampanie; omul politic nu e nicăieri o dată în această plăcută poziție. El e muncit ne-contenit de nesiguranță de a ști dacă ceea ce a urmărit cu pasiune ca patriot și a dobândit pentru țara lui, e cu adevărat ceea ce trebuia, și dacă, în cele din urmă, nu vor resulta urmări stricăcioase. Nicăieri odată el nu știe lămurit lucrul acesta.

«Politica, în această privință, are o oare-care asemănare cu sivilcatura. Este o școală de silvicultură pe frontispiciul căreia se poate citi inscripția: «Culegem ceea ce n'am semănat și semănam ceea ce nu vom culege...»

«Politica, după încheierea unei afaceri, ori căt de strălucită ar părea, nu poate să inscrie nimic cu siguranță la activul ei. Acest

lucru nu mi s'a întemplat, nicăi chiar după o pace atât de strălu. cătă ca cea de la Francfort».

O eroare de instinct. — Citim în *Revue scientifique* din 24 iulie, că D. M. Blanchard, observă un fluture care sbura în toate părțile; aceasta se petreceea în o cameră a unuă otel în străinătate, dimineață și cam obscură...

Perechiț camerei nu erau tapetați, ci zugrăviști cu floră foarte grosolan făcute.

Fluturele, înșelat prin aparența florilor, sbura de la una, la alta, cu ciocul înainte, gata să le străpungă în interior, și în nici un cas, nu se înșela ca să-și vire ciocul pe foă, ci numai pe floră. După numeroase încercări nefolositoare, se descuragiă și ești pe ferestra. Acest cas ne arată că, contrariu opiniunii generale răspândită până adăi, nu este numai miroslul care atrage insectele, și mai cu seamă pe cele crepusculare și nocturne în particular; este asemenea și impresia luminoasă. Este vederea, iar nu miroslul care făcuse insecta, despre care D. Blanchard vorbește.

INFORMAȚIUNI

Consiliul de administrație al societății noastre a hotărât, conform votului adunării generale, a elabora și publica *Anuarul forestier*, în care scop a ales o comisiune compusă din d-nii G. Stătescu, N. Nădejde și D. Rusescu, care a fost însărcinată cu această lucrare.

* * *

Consiliul de administrație a mai ales pe d-nii membri: Popian D., Antonescu P., Nădejde N., Tănăsescu M., Rusescu D. și Marentzeller O., cari să lucreze ca colaboratori pe lângă comitetul de redacție al «Revistei Pădurilor».

* * *

D. Octavian Pop a fost primit în corpul silvic al Statului.

BULETIN METEOROLOGIC

Clima lunei Martie 1897 st. n.

După timpul călduros din ultima decadă a lunei Februarie, ploile cădute în cursul lunii Martie, au folosit foarte mult semănăturilor deja făcute, înlesnind lucrările de primăvară ale solului, care s'a făcut în condiții avantajoase.

Ploaia din cursul acestei lunii a fost mult mai abundentă ca aceea a lunilor precedente. Din ultimii 7 ani, numai în anul 1892 cantitatea mijlocie de ploaie în cursul lunii Martie a fost mai mare ca aceea a anului curent. Pe unele locuri la ploile abundente și repezile, adăogându-se apa provenind din topirea repede a zăpezel din munți, a înălțat repede nivelul riurilor, inundând în parte câmpurile și multe din semănături. În general, ploile au fost aproape uniform repartizate în toată țara.

Luna Martie a fost călduroasă în toată țara. Mijlociile lunare ale temperaturii au fost prelungindu-mări ridicate de căt valorile normale. În cele mai multe localități, diferența între temperaturile mijlocii ale acestei lunii și valorile normale, trece peste 2 grade. În regiunea de câmp a Munteniei și mai ales în Moldova, această diferență ajunge aproape la 3 grade. La munte, la Sinaia diferența este mai mică de 1°.5. Terasa Dunării și Muntenia de câmp, au avut cele mai ridicate temperaturi; cu căt înaintăm în spate nordul Moldovei, valorile temperaturii scad regulat până în partea de sus a ei, unde timpul recoros a avut o perioadă mai lungă. Cea mai ridicată mijlocie a temperaturii a fost de 8°.7 la Turnu-Măgurele, apoi vin Giurgiu, Turnu-Severin, Craiova, Corabia, având respectiv valorile 8°.2, 8°.1, 8°.0, 8°.0. În cele mai multe localități din Muntenia mijlociile temperaturii au trecut peste 7 grade. Exceptând Galați și Focșani, mijlociile lunare ale temperaturii n'a ajuns nicăieri în Moldova la 6 grade. Cea mai coborâtă mijlocie lunară a temperaturii a fost 2°.2 la Sinaia. La București mijlocia lunară a temperaturii a fost 7°.0, aproape egală cu a celor mai multe localități din Muntenia de câmp. Cu această valoare a temperaturii, luna Martie a anului acesta poate fi considerată la București printre cele mai călduroase luni.

Mersul temperaturii a fost abnormal în toată țara. În adevăr, timpul călduros din ultima decadă a lunei precedente să mențină aproape toată decada întâia din Martie. În decada a doua ploile au fost dese și abundente, ceea ce a făcut ca termometrul să se mențină scoborit în multe zile din cursul său. În ultimele zile ale acestei decadențe, timpul să incalzit foarte repede, menținându-se astfel și în decada a treia până la sfârșitul lunii. Decada a treia a fost cea mai călduroasă și mai ales în ultimele cîte 4 zile, când temperatura a fost mult mai ridicată și timpul foarte frumos în toată țara. În Muntenia, decada a doua a fost în mijlociu cu 4 grade mai rece ca decada a treia; în Moldova această diferență a fost mai mică. Decada întâia a fost și densă destul de călduroasă; în toată țara ea a avut temperatura în mijlociu cu 2 grade mai ridicată ca decada a doua.

O mare diferență de temperatură s'a observat în ultima decadă între localități cu diferențe de altitudine relativ mici. Așa, Craiova, în această decadară a avut mijlocia temperaturii 10°.9, iar Mamornița 5°.1; cum această diferență a

avut loc între localitățile de câmp ale Munteniei și între cele din Moldova de sus.

Cea mai ridicată temperatură observată în întreaga țară a fost $25^{\circ}2$ la Turnu-Măgurele în ziua de 29. Termometrul a mai trecut peste 25 grade și la Giurgiu; în ambele aceste localități a fost căte o zi de vară. Temperatura a fost ridicată și la Galați, Sulina, Baia-de-Aramă, Craiova, unde termometrul a trecut peste 24 grade. În Moldova de sus termometrul n'a ajuns nicăi la 20 grade. Zilele de 29 și 30 au avut cele mai ridicate temperaturi în aproape toată țara. La București cea mai ridicată temperatură a fost $21^{\circ}0$. Temperatura cea mai coborâtă a fost $-8^{\circ}0$, observată la Gura Tarcăului în ziua de 23. Termometrul s'a mai coborit mult în această zi și la Turnu-Severin, Câmpu-Lung, Sinaia, având valorile foarte apropiate de $-7^{\circ}4$. De și timpul rece a avut în Moldova de sus o perioadă destul de lungă, temperaturile însă n'a fost mult coborite. Zilele de 13 și 23 au avut cele mai coborite temperaturi în întreaga țară. La București cea mai coborâtă temperatură a fost $-3^{\circ}5$.

Zile cu îngheț parțial au fost multe în părțile muntoase ale țării și în Moldova de sus. Moldova de jos, Muntenia de câmp și localitățile dunărene au avut între 2 și 6 zile cu îngheț.

Timpul cel mai frumos din cursul lunii Martie a avut loc în decadele întâia și a treia; în a doua decadă celul a fost noros. În Moldova, mai ales, timpul a fost în mare parte închis în cursul acestei decade.

Soarele a strălucit mai mult ca de obicei în cursul lunei Martie, și anume: 138 ore la Caracal, 103 la Sinaia, 135 la București, 152 la Sulina și 106 la Comăndăresci.

Presiunea atmosferică a fost în toată țara în mijlociu cu aproape 2 milimetri și jumătate mai coborâtă ca normala sa. În general, barometrul a suferit multe variații în cursul acestei lunii. La finele petanței întâi el a avut cele mai scoborite valori în multe localități din Muntenia; apoi a crescut încet până la jumătatea decadei a doua, când, odată cu un vînt foarte tare de la NE în ziua de 15, barometrul s'a urcat foarte repede și o ploaie abundență a căzut în toată regiunea de câmp a Munteniei; crescerea coloanei de mercur a fost de aproape 13 milimetri în 24 ore. În ziua de 16 barometrul a avut cele mai ridicate valori în toată țara. În Moldova și Oltenia valorile cele mai coborite au fost în zilele de 29 și 30.

Vîntul dominant la București și în multe localități din țară a fost cel de W; a bătut însă mult și vîntul de la E. Zile cu vînt tare au fost multe la Baia-de-Aramă, Caracal, Câmpu-Lung, București, Vaslui și Comăndăresci.

Câte 6 zile cu ceată groasă au fost la Herescu, Armășești, Buzău, Bacău și Dorohoiu. În cele-lalte localități au fost căte 3 zile cu ceată.

Câte 1 și 2 zile cu grindină au fost în multe localități din țară.

Cantitatea de apă ce a căzut în cursul acestei lunii a fost mai mare de căt normala sa. În mijlociu în întreaga țară a căzut 51 milimetri în 7 zile de ploaie. Mai toată țara a avut cantități suficiente de apă. Părțile în care ploaia a fost mai abundență, sunt județele Buzău, Râmnicu-Sărat, Putna, Neamț, Roman și Vîlcea, unde cantitățile mijlocii au fost coprinse între 62 și 77 milimetri. Restul țării, exceptând județele Covurlui, Tulcea și Făleciu, au avut cantități mijlocii de la 37—59 milimetri; iar cele 3 județe aci menționate au avut respectiv căte 32, 31 și 27 milimetri. Ploaie torențiale au căzut în zilele de 14

și 15 în toată regiunea de câmp a Munteniei. Cantitățile adunate într'o singură zi au ajuns chiar la 100 milimetri. În multe localități au fost inundații, care au produs mari stricăciuni. Epoca ploioasă a început în general la finele pe-tandei întâi și a durat până la mijlocul lunii. Ploii mici parțiale au căzut și în a treia decadă. În ultimele zile ale pe-tandei a treia au căzut cele mai mari cantități de apă în toată țara. În localitățile de munte și mai în toată Moldova această ploaie a degenerat în ninsoare, dând în unele părți grosimi destul de însemnate de zăpadă. Zăpadă puțină a căzut și în unele zile din prima decadă.

Cele mai mari grosimi de zăpadă au fost la Balta (Mehedinți), unde în ziua de 14 ea avea 16 cm. grosime, la Nifon (Buzău) a căzut în ziua de 15, 42 cm. zăpadă. Pretutindeni unde a nins, zăpada nu a persistat pe sol de căt una sau 2 zile. La munte zăpada s-a menținut căte 5–6 zile.

Ploile abondente și topirea repede a zăpezelui au făcut ca multe râuri să producă inundații. Astfel Dunărea, Prutul, Siretul și alte râuri, au causat mari stricăciuni locurilor învecinate. Locuitorii mai multor sate de pe marginea Dunării au fost nevoiți să părăsească casele fiind amenințați de inundație.

Manifestațiunile electrice au fost destul de abondente în cursul acestei luni, față cu epoca în care au fost observate. Cele mai importante furtuni au avut loc la 7, 26 și 31; ele au fost aproape generale. În ziua de 26 trăsnetul a produs accidente de oameni în județul Tutova. Câteva furtuni au fost însoțite de grindină de diferite mărimi.

În ziua de 6, la orele 6 și 10 minute dimineață, s'a simțit un ușor cutremur de pămînt în județele Râmnicu-Sărat, Putna, Covurlui, Brăila și Tecuci.

Timpul favorabil din cea mai mare parte a lunii Martie, precum și căldura bine simțită, a făcut vegetaționca să înainteze mult. Așa, în regiunea de câmpie a Munteniei, la sfârșitul lunii Martie, foile mici erau apărute la Alun, Agriș, Arțar tătăresc, lemn cainesc, liliac etc., etc. Fecondarea era terminată la alun și corn. În Moldova și în părțile munțioase ale țării, vegetaționca la sfârșitul lunii abia a mișcat puțin.

Clima lunei Aprilie 1897 st. n.

Luna Aprilie a fost caracterisată în toată țara prin abundența ploilor care au făcut stricăciuni semănăturilor și care au produs întreruperea circulației pe multe șosele și liniile ferate. Multe sate de pe marginile râurilor au fost inundate, iar altele părăsite de locuitori.

În munți și în unele părți deluroase ale țării, au fost surpături de maluri și deplasări de terenuri.

Luşa Aprilie a fost în general călduroasă. Mijloaciile lunare ale temperaturei au fost pretutindeni, mai ridicată ca valorile normale, mai ales în Muntenia. Căldura cea mai mare a fost simțită în terasa Dunării și în Muntenia de câmp.

Cea mai ridicată mijlocie lunară a temperaturei a fost $13^{\circ}4$ la T.-Măgurele și Giurgiu, iar cea mai coborâtă $6^{\circ}8$ la Sinaia.

Cea mai ridicată temperatură a fost $27^{\circ}6$ la Giurgiu, iar cea mai coborâtă $3^{\circ}0$ la Gura-Tarcăului. La Bucureşti temperatura a variat între $22^{\circ}5$ și $0^{\circ}9$.

Scoborîrea repede a temperaturîi în prima decadă se datorește faptului căderei zăpezii din munți și în Moldova de sus în zilele de 3 și 10. Timpul cel mai frumos din luna Aprilie a avut loc în a doua jumătate a ei. Epoca ploioasă a ținut în general de la începutul lunei până la finele pentadei a treia.

Presiunea atmosferică a fost pretutindeni puțin mai coborită de cît valoarea sa normală.

Cantitatea mijlocie de apă ce a căzut în întreaga țară a fost de 94 milimetri în 9 zile, cantitatea normală fiind abia 48 milimetri. Cele mai abundente ploi au fost în Jud. R.-Sărat și Putna; apoi vine regiunea muntoasă și deluroasă a Țării. Ploii mai puține au căzut în Dobrogea și județele limitrofe precum și în Dolj. Sunt multe localități unde numai în 24 ore s'a obținut peste 70 și chiar peste 80 milimetri de apă.

Grindină multă a însoțit ploaia torențială de la 14 care a căzut asupra părței de N., NW. și NE. a orașului București. La Filaret ploaia din această zi a fost mult mai mică și grindină rară.

Manifestațiunile electrice au fost puține și partiale.

Vegetația era în vigoarea ei la sfîrșitul lunei. Feconditatea terminată la cea mai mare parte din fructori și fructul format la Coacăzi, Agriș, Păr, Meri, Cires, Vișin, Zarzăr. La munte și în Moldova de sus vegetația era mai puțin activată.

Clima lunei Maiu 1897 st. n.

Luna Maiu a fost caracterisată prin ploii excesive care au pricinuit mari dezastre în cele mai multe localități din țară. Semănăturile în general au suferit mult din cauza inundațiilor. Sate întregi au zăcut mult timp sub apă. Aproape toate cursurile de apă au eşit din matca lor, inundând și stricând tot ce au găsit în calea lor. Mase mari de pămînt s-au deplasat cu toate clădirile de pe ele; maluri de la munte, dealuri s-au surpat.

Cea mai mare parte a comunicațiilor au fost întrerupte, podurile luate de apă. Linii feroviare pe multe locuri inundate și circulația întreruptă mult timp.

Temperatura lunei Maiu a fost în general în Muntenia mai rece ca valoarea normală; la mare și în Moldova din contra, valorile mi-

jlocii lunare aș fost mai ridicate. În Muntenia de câmp a avut loc perioada cea mai lungă de timp călduros.

Mijlocia lunară a temperaturei la București a fost 16.0 grade; timpul cel mai rece a fost în decadele întâi și a doua. Decada a treia a fost mult mai călduroasă. Temperatura cea mai ridicată din întreaga țară a fost 27.4 grade la T.-Măgurele și la Giurgiu. La București termometrul s'a ridicat până la 26.0 gr. Zile de vară aș fost aproape prea tudenți.

La Sinaia a fost temperatura cea mai coborâtă din cursul lunei 2.4 gr. Cerul în general a fost noros. Timpul cel mai frumos a fost în decada a 3-a și parte din prima decadă.

Soarele a strălucit mult mai puțin ca de obicei.

Presiunea atmosferică a fost mai coborâtă ca normală ei în toată țara.

Cantitatea mijlocie de ploae în toată țara, în luna Maiu, a fost de 188 milimetri în 16 zile, pe când cantitatea normală nu este de cât de 73 mm. Repartiția ploilor a fost foarte inegală. În regiunea muntoasă și deluroasă aș fost cele mai mari ploi, cantitățile mijlocii aș trecut peste 200 milimetri. Sunt localități unde a plouat extra-ordinar de mult; astfel la Piria în Mehedinți a căzut 891 mm., ceea ce reprezintă o dată și jumătate cât ploaia dintr'un an întreg. Multe ploi torențiale aș fost în toată țara însoțite în cea mai mare parte de manifestații electrice și pe une locuri de grin dină mărișoară.

In ziua de 17, la 10 ore și 52 minute a.m., s'a simțit un slab cutremur de pămînt la Besdeadu (Dâmbovița).

Din cauza prea multor ploi și a timpului relativ rece și prea umed, vegetația a suferit mult.

(Institutul meteorologic)

St. C. Hepites.

OPERE PUBLICATE DE D. ION KALINDERU:

Despre ne-retroactivitatea legilor, 1 vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 vol. in 8°.

Notă asupra societăților prin acțiuni după Codul general de commerciu german, broș. in 8°.

De la Compétence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Prusse, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferării scaunului Societății Acționarilor Căilor Ferate din Berlin în București, broș. in 8°.

Droit Prétorien et Réponses des Prudents, 1 vol. in 8°.

Consiliul Impăraților la Roma și la Constantinopole, 1 vol. in 8°.

Etude sur le régime municipal Romain, broș. in 8°.

Studiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 vol. in 8°.

Observații în procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.

Două antagoniști Români, broș. in 8°.

Episcopul Melchisedec, broș. in 4°.

Vilegiatura și reședințele de vară la Români, broș. in 8°.

Patrie, Education et Travail.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I I

LeI. B.

Adolf cavaler de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de C. Isopescu, sub-inspector silvic	
Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor	5.—
> Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	3.—
> Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
> Cercetarea cauzelor și remediu înnecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
> Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugoiaia-Mușta	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
> Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
> Amenajamentul pădurii Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnioase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cătorva cestiuni de economie rurală din Dobrogea	1.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturii și silviculturei	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Tințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optașani	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țărăi noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889,	
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semânarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vînatului, 1889	
> Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	

ANUL XII.

IULIE—AUGUST

1897

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

G. STĂTESCU, N. R. DANILESCU, P. S. ANTONESCU-REMUS și AR. EUSTATIU
SUB PRESEDINȚA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D., Antonescu P., Nădejde N.,
Tănărescu M. și Rusescu D.

Orice corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Știrbei-Vodă No. 3, București.

Comitetul de redacție aproba sau refuza publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI

TIPOGRAFIA GUTENBEG, JOSEPH GÖBL

20, — STRADA DOAMNEI, — 20

1897.

PREȚUL ABOНАMENTЕЛОВ

- 10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunțul urmează a fi reprodus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este solicitat pentru fiecare număr.

S U M A R U L

Influența pădurilor asupra inundațiilor, de	N. C. NADEJDE
Gaz din lemn, de	S.
Din Austria, de	M. TANASESCU
Despre afilarea distanțelor, de	B. PISONE
O excursiune în Bucovina, de	OL. BOIU
Legea și regulamentul asupra pescuitului	* *
Comunicări și fapte diverse: Relativ la rezervele isolate; Distrugerea lupilor în Franță	* *
Informații	
Buletin meteorologic	ST. C. HEPITES
Erata	

D-nii autori de publicații forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați să comunica Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

INFLUENȚA PĂDURILOR ASUPRA INUNDĂȚIILOR

Toate țările din Europa au suferit foarte mult anul acesta din cauza inundațiilor excepționale, în urma ploilor ce au căzut aproape continuu din luna Martie și până în Iulie. De unde la începutul primăverii ne așteptam la un an excepțional de bun, ceea ce era atât de necesar pentru România, după ultimii câțiva ani slabî, de odată totul să schimbe în rîu, din cauza ploilor continue.

Țările cele mai incercate au fost Austria și Franța. În diferite reviste și jurnale din străinătate s-au făcut dărî de seamă minuțioase asupra inundațiilor din anul 1897, care au avut un caracter mult mai dezastros chiar ca cele de la 1856 și 1875, din cauza că au fost aproape generale. Nică o țară din Europa nu a scăpat de acest teribil flagel, care a ocasionat pagube de sute de milioane.

România, ca țară eminentă agricolă, a suferit relativ mult, mai mult ca alte țări mai bogate și cu mai multe isvoare de producție. Inundațiile din acest an au fost pentru România o adevărată calamitate și aceasta trebuie să îngrijească în primul rînd pe acel chemețl a conduce destinele țării și apoi pe toți acel caru ne iubim țara și dorim din toată inima a o vedea progresând! Toate ajutoarele date de guvern și de noi toți pentru a alina suferințele miilor de nenorociți rămași fără adăpost și hrana, sunt prea puține față de pericolul ce ne amenință. Asemenea ajutoare s-au mai dat și altă dată, dar atât tot și nu s'a

ținut seamă că acele inundații prevesteau adevărate catastroafe, că e momentul a se începe seria unor *lucrări de utilitate publică*. Inundațiile din 1897, mai cu seamă, sunt proba cea mai evidentă că România nu va scăpa de acest flagel, care mai bine de o jumătate de secol este una din preocupăriunile de căpetenie ale guvernelor altor țări, precum Elveția, Franța, Austria și Italia etc.

Asupra inundațiilor din Franța, s'a scris multe dărbi de seamă, în *Le Temps* mai cu seamă, și în fie-care zi se dau date statistice asupra pagubelor ocasionate, cără sunt enorme. Asemenea s'a scris multe și fie-care din noi a citit, asupra inundațiilor din Austria. Cu toate că în aceste țări de zece ani se lucrează spre a diminua pe cât posibil efectele inundațiilor și s'a făcut chiar lucrări remarcabile, cu toate acestea, zic, toată lumea recunoaște că până acum prea puțin se face.

La noi s'a scris, în adevăr, în diferite jurnale, articole de multe ori patetice și s'a făcut descrieri minuțioase asupra perderilor suferite de cutare sau culare sat, asupra urcării sau scăderii nivelului Dunării, asupra milioanelor ce trebuie să cheltuiască Statul pentru a repara podurile, drumurile, etc., etc.; însă nu s'a zis nimic, dacă trebuie și noi să luăm măsură serioase spre a combate realele ocasionate de inundații și aceasta poate din cauză că nu se cunoaște în deajuns la noi causele cără contribue ca inundațiile să producă și în România dezastre din ce în ce mai mari. Singur «L'Indépendance Roumaine», în un articol din luna Maiu, povestește în treacăt despre împăduririle și înerbările, ce ar trebui să se facă la munte. De asemenea în «Jurnalul societății centrale agricole» din luna Iulie este un articol al d-lui Gh. V. Cordea intitulat: *Inundațiile și apărările în contra lor*, singura scriere mai desvoltată, care o cunoște din gazetele românești și în care, după ce se descriu în scurt realele ocasionate de inundații, se vorbește de cauzele

lor și de modul cum să ar putea impiedeca asemenea catastroafe.

In cele ce urmează, îmi propun să arătă scurt *rolul pădurilor în chestia inundațiilor*.

Este pe deplin stabilit și în afară de orice discuție, că între influențele ce pădurile exercită asupra fenomenelor naturale, una din cele mai netăgăduite este influența masivilor păduroase de pe versantele munților asupra inundațiilor și torenților.

Inundațiile provin din două cauze:

1) *Din creșterea subită și de scurtă durată a nivelului apelor*, provocată de o ploaie torențială sau o serie de ploi continue și de topirea repede a zăpezel;

2) *Din înălțarea treptată a nivelului albiei unui curs de apă*, provocată prin depozitul treptat al diferitelor materiale aduse de torenți din fundul văilor.

Ambele aceste cauze pot influența separat, însă în cele mai multe cazuri, una ajută pe cea-laltă, pentru că dezastrul să fie mai mare. În ambele cazuri, *durata creșterii nivelului apelor este coeficientul hotărîtor al inundației*, căci dacă presupunem că durata se prelungesc, evident că același volum de apă trebuind să curgă în un timp mai îndelungat, revărsarea apelor se poate evita. Deci, orice împrejurare ce contribue să prelungă durata creșterii nivelului apelor, diminuează pericolul și din contră, pericolul crește dacă această durată este scurtă.

Masivele păduroase de pe cîstele munților, contribue foarte mult să prelungă durata creșterii nivelului apelor.

Să presupunem că o ploaie torențială sau o serie de ploi, continuă a cădea asupra unui versant păduros. Este evident că o parte din apa de ploaie va cădea direct pe pămînt ca în cazul când acesta ar fi gol, iar o parte va fi reținută de crăci și de fol. Aceasta din urmă încetul cu

încetul se va evapora dacă intervine o ridicare de temperatură sau va cădea pe pămînt, dacă va începe un vînt. Apa evaporată trebuie să scăde din volumul apelor de ploaie căzute și aceea ce va cădea de pe arbore pe pămînt, se va adăogi mai târziu la volumul apelor căzute direct pe pămînt și deci *va prelungi durata creșterii nivelului*.

Apa ce cade direct pe pămînt, se împarte în trei părți : 1) o parte se absorbe de pătura vegetală (humus) ce acoperă pămîntul ; 2) o parte se infiltrează în pămînt proporțional cu gradul de permeabilitate al acestuia, pentru a da naștere izvoarelor și 3) o parte, ceea-ce mai rămâne la suprafață, formează *pătura inundantă*, care până se ajungă în fundul văiei, întâmpină prin pădure o serie de obstacole, contribuind toate aici micșora iuțeala și deci se produce o întârziere în creșterea nivelului apelor din fundul văiei, ceea-ce nu se întâmplă în terenurile descooperite.

Pe de altă parte, apa curgând la suprafața solului, pe un versant acoperit cu pădure, grație prezenței acesteia nu se pot forma rupturi de teren și deci apa nu se încarcă cu alte materiale, ce i-ar mări iuțeala. Iată ce zice *Cézanne* în această privință :

«Or-care ar fi panta unui versant, pătura de apă ce curge la suprafață, nu poate căpăta o iuțeală simțitoare de cât, când se adună în rupturi, vâlcele, etc. Până aici nu se poate zice că apa curge și pentru că să fie curent și iuțeală, trebuie să existe un talweg.» Apoi adaugă : «Ce suprafață este mai lucio ca sticla și ce pantă mai repede ca verticala ? Cu toate acestea ochiul poate urmări *alunecarea* picăturilor de ploaie pe giamură, pe când în un canal cu o pantă regulată de 10 % apă *curge* cu o iuțeală însăși întătoare.»

Aceasta, putem zice, este principalul rol ce exercită pădurile asupra curgerii apelor din pădure. Nu atât prin acțiunea lor directă asupra terenului, cât mai cu seamă din cauza

că împedică surpăturile, pădurile micșorează iuțeala apelor torențiale.

Deci, oricare ar fi împrejurările, cără contribue la micșora iuțeala apelor din ploaie, este sigur că, prelungind durata creșterei nivelului apelor inundante, dacă nu se poate înălțatura cu desăvîrșire inundațiile, cel puțin se reduce foarte mult gravitatea lor.

Pe lângă această influență, ce exercită pădurile asupra inundațiilor, apoi după cum am zis mai sus, ele contribue la micșora și volumul apelor din ploaie, cără parte este reținută de frunze și crăci, parte este reținută de solul păduros (humus), care din cauza compoziției lui înmagazinează o cantitate destul de considerabilă din această apă. Grație acestei proprietăți hygoscopice, foarte arareori, chiar după o ploaie torențială, humusul ajunge la saturatie, afară numai în cazul când ploile sunt continue. În afara de apă reținută de foli și acea înmagazinată de humus, o parte străbate pămîntul vegetal, ajunge în subsol prin infiltrare, grație numeroaselor ramificații ale rădăcinilor arborilor, unde iarăși se înmagazinează prin aceste drenaje ce sunt în toate direcțiunile.

După experiențile făcute se poate susține cu siguranță că pădurile reduc cel puțin la jumătate efectele dezastroase ale inundațiilor.

Am zis, că topirea subită a zăpezel contribue la ridicarea nivelului apelor și deci și la revărsarea lor. În adevăr, cele mai dese inundații se produc primăvara la topirea zăpezel și mai cu seamă când această topire se face repede, ajutată și de alte fenomene meteorologice. Cum însă pădurile sunt un adăpost pentru terenul ce ocupă, oricare înțelege efectul salutar ce ele exercită primăvara în timpul topirei, cără sub un masiv păduros, zăpada durează mai mult, deci se topește mai încet. Apoi pădurile mai împedică

și alunecarea zăpezel pe versante, ceea-ce influențează foarte mult asupra inundațiilor.

In un articol viitor, voi arăta a doua cauză a inundațiilor: *Inălțarea treptată a nivelului albiei unui curs de apă*.

N. C. Nădejde.

GAZ DIN LEMNE

D. Lejeune a făcut o comunicare la secțiunea de silvicultură a Societății agricultorilor din Franța, asupra gazului din lemn, zis gazul Riché, care merită o deosebită atenție.

Deja în anul trecut, d. Riché expusese înaintea acestei secțiuni numai partea tehnică a aparatului, cu care se poate fabrica gaz din lemn. Acum, inventiunea sa a trecut cu totul în practica industrială.

De anul trecut, mai multe aparate au fost construite și mai multe aplicații industriale au fost făcute cu acest procedeu. Aceste aparate funcționează în diferite usine, mai ales la Darnétal, la Andelys, la Etrépagny, în Est, în Aube. Unele furnizează gazul la mașinile motrice, altele sunt instalate în usine pentru prepararea stofelor; în fine, un aparat a fost construit în o sticlarie, pentru aplicațiile acestui gaz la încălzirea sticlei. La Pantin, un aparat servește în special la producția vaporului, prin ajutorul încălzirei cu gaz a generatorului Serpollet. Resultatele obținute sunt din cele mai interesante.

Fiind dat că un kilogram de lemn produce mai mult de cât un metru cub de gaz și 30% cărbune de lemn; că, de altă parte, huila consumată pentru încălzire costă mai puțin de cât cele 30% părți de cărbune produse de lemn, urmează că metrul cub de gaz costă ca și un kilogram de lemn, după localitate, și prețul este astfel foarte variabil.

In Normandia, sterul de lemn de cărbuni valorând 5 fr. și cîntărind 350 kilograme, metrul cub de gaz revine la o centimă și jumătate. Or, metrul cub de gaz, dând prin combustiune 3500 calorii, vaporizează cam 5 kilograme apă. Această producție (cam 100%) se explică, căci, cu acest gaz și cu perfecționarea adusă în ardere, se evită perderile rezultate din tragerea defectuoasă și

introducerea aerului. În Normandia, aşa dar, se obține 5 kilograme de apă vaporisată cu o centimă și jumătate, adică mai eltin de cât s-ar obține cu cărbuni de pămînt, fiind dată căldarea Serpollet încălzită cu cok de prima calitate, la 40 fr. tona, care consumă 1 kg. 500 gr. pentru a vaporisa aceeași cantitate de apă.

Din punctul de vedere al proprietarilor de păduri, se vede aşa dar reintorcerea lemnului ca mijloc de încălzire și de producție a vaporulu; se vede lemnul întrecând cărbunele ca preț de venit, și în fine, facultatea lui de a da combustibil usinelor, de căte ori aceste usine se vor afla în apropierea masivelor împădurite, desfășând astfel o rîce concurență din partea huilei.

Dar, în cea mai mare parte a uzinelor cari funcționează, nici nu se întrebuiștează lemnul spre a se transforma în gaz, ci resturile lemnoase, tărițele sau răsăturile de lemn, așchiile, etc. Chiar cu aceste substanțe se poate obține gaz excelent și eltin.

Cât despre fabricația gazului destinat usagierilor la cari se întrebuiștează de obicei, e evident că lemnul este materia primă cea mai avantajoasă de utilizat pentru aceste producții. Pe când 100 kilo de lemn produc 100 metri cubi de gaz, plus cărbuni de lemn, 100 kilo de huilă nu dă de căt 30 metri cubi de gaz și un cok de calitate inferioară.

Pentru iluminat, gazul Riché, arzând singur, nu este luminător; dar marea temperatură a flăcărei sale, care merge până la vîro 2000 grade, adică maximum teoric, îl face eminentmente propriu la luminat cu manșoanele Auer. Un amestec de benzina sau acetilenă îl dă asemenea o mare putere luminătoare.

Este vorba a se produce și carbură de calcium, utilizând aparatul Riché, spre a se da gazul necesar forței motrice, producției și furnisările cărbunelui necesar acestei fabricații. Calculele stabilite de inginerii cei mai competenți, arată putința de a se ajunge la un preț inferior de 150 fr. pe tonă de carbită, pe când prețul actual de vinzare este mai mare de 500 fr.

Iată încă o industrie pe lângă cele-lalte, care ar putea oferi un debușeu considerabil produselor pădurești.

Două puncte principale, cari privesc pe proprietarii forestieri, par, aşa dar, stabilite: 1) lemnul este mult superior cărbunelui de pămînt pentru fabricația gazului; 2) lemnul cel mai bun de utilizat este lemnul de cărbuni (charbonnette).

Guvernul se ocupă în genere prea mult cu politica în România spre a avea timpul necesar să vadă și de asemenea cestiuni, de

cea mai mare importanță pentru crearea și dezvoltarea industriilor forestiere. Dar proprietarii de păduri au tot interesul a lua singură inițiativa unor asemenea întreprinderi industriale, cără se basează pe experiențe sigure.

S.

DIN AUSTRIA

In No. I (Ianuarie) al *Revistei Pădurilor* din anul curent (1897), am tratat în mod general, chestiunea mijloacelor de transport în Austria; astăzi voi căuta să arăt influența ce ele exercită asupra valoarei materialelor, și prin urmare a pădurii în care se construiesc.

Pentru a demonstra mai lămurit, cum similitudinea mijloacelor de transport, influențează asupra prețurilor materialelor, voi pune în paralel tarifele de prețuri din două ocoale deosebite, și anume: ocolul Attegau bine înzestrat, unde în interiorul pădurii sunt aproape 40 kilometri șosele sistematice în perfectă stare de întreținere și ca la 90 kilometri alte drumuri de exploatare, unde în marginea ocolului este lacul Attersee cu o suprafață de aproape 3000 hectare, iar la extremitatea nordică, trecând linia ferată de la Kaumer; și ocolul Gosau, închis între munți, cu puține drumuri și șosele în pădure, cu o șosea ca de 14 kilom. lungime, ce conduce de la Gosau la Gosau-Mühle, situat pe marginea lacului Hallstatt. Ambele aceste ocoale fac parte din direcția Gmunden.

In aceste tarife, prețul este fixat pe lemnul în picioare (Holz am stok). Ele sunt divizate în mai multe categorii, între cari se împart materialele după calitățile și întreburi întărea lor. Astfel divisiunea mare A cuprinde: *lemn de foc și cărbuni*; divisiunea B cuprinde: *lemn de lucru și construcții*, și apoi fiecare din ele se sub-împarte, după anumite formulare tip în: *lemn tare* (fag și alte foioase) și *lemn moale* (reșinoasele). Fiecare din acestea se sub-divid încă în alte clase, după calitate și dimensiuni, d. ex.: *lemnile de lucru* (Nutzhölz) se împart în *lemn pentru sindrilă și döge* cu lungime de la 0,50^{cm.}—2^{metri}, *lemn pentru celuloasă*, *lemn de ferestrău* cu lungime de la 3—8 metri, cu diametrul măsurat la capătul cel subțire de 0,20—0,25^{cm.},

de la 0,26—0,31^{cm.}, și de la 0,32^{cm.} în sus; apoi *lemnile de construcție*, sub-împărțite în lemn cu un vol. de peste 3^{m³}.50 și cea mai mică lungime de 14 metri, cu vol. de 2^{m³}.1-3^{m³}.49 cu o lungime minimală de 13 metri, etc., descrescând până la 12 metri lungime; apoi *lemnul de lucru mărunt* (Kleinnutzholz) având diametrul 0^m.07—0^m.08 cu 1 metru lungime, 0^m.08—0^m.10 cu 2 metri lungime, 0^m.10—0^m.13 cu 3 metri lungime, în fine coaje pentru tăbăcit de brad (Lohrinde).

Acest tarif are în total 43 de numere curente, reprezentând diferențele împărțirii pe categoria de materiale, băseate pe calitate și dimensiuni; aceasta pentru divisiunea B. Iar pentru divisiunea A: *lemnile de foc și cărbuni*, 35 articole.

Atât materialele din divisiunea A cât și cele din divisiunea B sunt împărțite în 6 clase de valori (Wertsclasse), iar prețurile variază între aceste clase, cu dificultățile de transport pentru acelaș fel de material, d. ex.: materiale situate în locurile cele mai dificile pentru transport fac parte din clasa VI, iar cele mai ușor de scos fac parte din clasa I-a.

Fiind că am făcut o mică digresiune de lămurire, arătând cum sunt alcătuite tarifele de materiale în Austria, tarife care se revizuesc în fie-care an, modificându-se chiar, dacă mijloacele de transport să nu mai îmbunătățească, să venim iarăși la paralelul între ocolele Attergau și Gosau.

Dacă, deschidem tariful fie-cărui ocol, și dacă examinăm sub-divisiunea lemnelor de construcție la No. curent 20, iată ce găsim: În ocolul Attergau pentru acelaș fel de material, metrul cub, variază după situațiunea arborilor în condițiuni mai grele sau mai ușore de scos, între 5 și 8 florini; iar în ocolul Gosau între 3,20 și 6,30 florini, ceea ce pentru metrul cub dă o diferență de 1,70—1,80 florini, diferențe care nu provin de căt din dificultățile mai mari de transport în ocolul Gosau. Diferențe de acestea găsim la fie-care pas între ambele tarife. De unde dar, ușor se poate vedea că, dacă mijloacele de transport sunt ușoare și valoarea materialelor este ridicată, și cu ele valoarea întregului fond se mărește, prin urmare sumele ce se cheltuiesc cu construirile de șosele și cu orice alte mijloace de transport în pădure, nu numai că ridică valoarea, dar și avantajul

de a se amortisa treptat și sigur din surplusul valoarei ce capătă materialele, și în urmă cheltuelile de construire micșorindu-se, veniturile nete cresc.

Așa că de aceasta efectul bine-făcător al înlesnirii transportului se resfringe nu numai asupra materialelor, cără în mod rentabil se puteau extrage, dar ajung încă a găsi întrebunțare, și prin urmare devin rentabile, materiale cără, dacă nu ar fi drumuri, ar putrezi în pădure. Astfel în ocolul Attergau, am văzut exploatandu-se pentru foc la altitudine de peste 800 metri, lemne subțiri de brad și molift cu diametrul de 6—10 cm. în tăieră de răritură și cără se vindea cu 1 fl. 50 sterul pe loc, deci cam 21 lei stinjenul și încă lemne de reșinoase.

La noi, din cauza lipsei mijloacelor de transport la munte, nu numai asemenea materiale putrezesc, dar pier fără nică un folos, brazi, molifți și fagi de 0^m,50—1^m. diametrul, cu lungime de peste 40^m. în multe păduri și aş putea zice, fără eroare, în marea majoritate a pădurilor Statului de munte, când, dacă s-ar înlesni mijloacele de transport, și trebuie să recunoascem, că statul este în măsură a le crea, toate aceste materiale ce putrezesc și astăzi, ar fi aur mâine.

Am zis, că îmulțirea mijloacelor de transport, ridică valoarea materialelor în pădure și prin urmare mărește venitul, ceea-ce este interesul or cărui proprietar; acum mai putem dovedi aceasta, comparând veniturile pe maș mulți ani consecutivi. Astfel ocolul Offensee din direcția Gmunden, care înainte era năpastuit de drumuri, avea în 1884 un venit numai de 9205 fl., iar în 1893, până când rețea drumurilor să aibă îmulțit, a atins un venit de 97.364 fl. în interval numai de 10 ani; dar nu este mai puțin adevărat că în același interval statul a cheltuit cu drumurile peste 60 mil fl. Ocolul Gosau în 1884 avea un venit de 16362 fl., iar în 1893, până când său mai îmbunătățit puțin mijloacele de transport, a atins 47.338 fl. și va crește în mod sigur, cu cât transportul va fi mai lesnios.

Pentru mai multă claritate și pentru a arăta cum veniturile au crescut mult în raport cu cheltuelile făcute

pentru îmbunătățirea fonduluș, dău aci situațiunea ocolului Attergau pe deceniul 1884—1893 în florină:

VENITURI

1884	1885	1886	1887	1888	1889	1890	1891	1892	1893
82036	85920	101075	115926	102548	105980	106153	143321	130310	115633

CHELTUELĂI

62519 | 58466 | 76022 | 68134 | 61437 | 70475 | 84429 | 73917 | 77988 | 81652

Din acest tabloă ușor se poate vedea, cum într'un interval numai de 10 ani, cheltuelile crescând cu 20 miili, venitul a trecut peste 60 miili florină și cu tendințe de a se mai mări, deci venitul de 3 ori mai mare de cât cheltuclile, și aceasta de sigur pentru că șoselele au străbătut până în fundul munților, unde anterior erau multe materiale acumulate ce nu aștepta de cât exploatarea pentru a da niște venituri aşa de mari. Cu ajutorul drumurilor toate materialele din pădure și găsesc întrebunțare și nimic nu se mai perde ca înainte. Statul Austriac s'a convins despre aceasta și nu crăță nică un sacrificiu; el se mulțumește cu un venit net de $\frac{1}{5}$, iar $\frac{4}{5}$ adică 4 milioane fl., cheltuindu-le pentru drumuri și alte îmbunătățiri a fonduluș și administrație, în cară în prima linie intră personalul.

Din cele ce preced, reiese în mod vădit, că orice cheltucli pentru punerea în valoare a fonduluș și îmbunătățirea lui, nu sunt de cât pentru a mări în dublu și triplu veniturile.

La noi majoritatea pădurilor, în special a celor de munte, conțin un material supra-abondent, fiind reprezentat de obicei prin arbori bâtrâni, a căror maturitate a trecut încă de mult, ceea ce face că o mare parte din materialul exploatabil este atins de stricăciune, perzîndu-și astfel calitatea de lemn de lucru, ceea ce ne conduce să vedea că, de și avem în păduri un material supra-abondent, din cauză că nu am putut să-l adunăm la timp, atunci când era sănătos, astăzi în mare parte trece în categoria lemnelor de foc, și pe multe părți lemnul de lucru, reprezentând numai 30—40%. Or motivul pentru care acest material

nu s'a exploatat la timp, este evident numai lipsa cailor de comunicații, care face or-ce exploatare nerentabilă; este acelaș lucru cu ceea ce se petreceea mai înainte, adică cam acum 50 ani, în unele ocoale din Nord-Tyrol, în cari nu era chip de a se transporta materialele și unde lemnul putrezeau în pădure, fără a aduce nici un venit proprietarului; este acelaș lucru cu ceea ce se petreceea acum 20—30 ani în Carpații Galiției și unde din 800—1000^{m³} de material la hektar, abia 3—4 sute m. c. era lemn de lucru, restul lemn de foc și putrigă. Se vede dar, ce perdele enorme a adus lipsa mijloacelor de transport, cari pentru o țară ca Austria, unde lemnul de lucru este scump, se pot socoti la 2—3 mil lei.

Noi și astăzi perdem 30—40% material de lucru, căci nu putem să-l realizăm, deci în privința pădurilor de munte din această cauză statul Român este într-o perdere continuă și va fi mereu, atât timp cât nu se vor stabili căi de comunicații ușoare și sigure.

Dacă am socoti că pădurile de munte ocupă numai jumătate din suprafața totală, adică cam 350 mil hectare, iar venitul mediul pe hektar și an numai de 5 lei, în cazul când ar fi drumuri, găsim o perdere anuală la venitul net de 1.750.000 lei, iar la venitul brut de peste 5 milioane, cifră care de alt-fel trebuie să recunoaștem că este sub realitate. Apoi, dacă mijloacele de transport ar fi create, este sigur că numai din tăierile de ameliorare: rărituri și curășituri, de cari atât de mult au nevoie pădurile noastre, în cari este închis un material supra-abondent și jenant chiar pentru desvoltarea arborilor de elită, pentru formarea frumoaselor codruri, zic, dacă acest material s-ar putea extrage treptat, s-ar asigura încă peste 1 milion venit net.

Astfel dar, pe lângă ordinea și tratamentul, cari trebuie să asigure viitorul și perpetuarea pădurei, mijloacele de transport sunt cele mai importante, cari ne asigură realizarea venitului lor, și fără ele arborii nu se pot exploata, brazi frumoși sunt meniți să putrezească mereu pe loc, atât timp cât drumurile nu vor pătrunde până la ei.

Pentru țara noastră, cred că aceste lucruri s-ar putea începe prin împietrirea liniilor somiere deschise în multe păduri de câmp și podgorie, pentru cari deja sunt pro-

puneră făcute onor. Minister, ca pentru pădurile: Căldărușani, Comana, Căscioara, etc., legându-se la nevoie, acolo unde sunt despărțite printr-o proprietate privată de șoseaua publică, cu o șosea îngustă de 4—5 metri, cară în urma exproprierii terenului ar deveni șoseaua pădurei, deci aparținând Ministerului Domeniilor, lucru care în Austria se vede în toate părțile, și nicăi s'ar putea altfel. Apoi ar trebui treptat să se măreasca cred în pădure, rețeaua drumurilor împetrificate, tot urmând a fi legate cu linia somieră, aceste drumuri vor fi aşa trasate în cît să servească și de diviziuni ale amenajmentului. Șoselele principale ce s'ar construi, pot avea lărgimea de 5—6 metri, iar drumurile împetrificate secundare, în interiorul pădurei pot avea 2,50—4 metri lărgime. La munte, cred că mai întâi ar trebui să se lege, unde este mai accesibil și ușor, baza pădurei printr-o șosea de 4—6 metri lărgime, cu șoseaua publică, la nevoie expropriind terenul necesar, sau prin consorțium, statul plătind jumătate din cheltuială, județul un sfert, și particulari, a căror proprietăți traversează această șosea, (cară natural se vor servi de ea), împreună, încă un sfert. Cheltuielile de întreținere vor fi la fel repartisate. Acest sistem l-am găsit întrebuințat în Austria în multe părți și cu foarte mult succes. Acolo, unde din diferite împrejurări nu s'ar putea construi șosele, s'ar putea lega pădurea cu o cale publică, prin plutit, întrebuințând apă, însă cu opusuri și stăvilare, sistemele cele mai noi.

Pentru transportul în interiorul pădurei, de pe coaste în părăsă, și până la artera principală de transport a pădurei, s'ar putea întrebuința Riessweguri, drumuri împietrită de 3^m lărgime, când transportul se face cu căruțele și săniile sau cu o lărgime de 1^m.—1^m.80 când se transportă bușteni de a alunecușul cu oameni sau cu tărișul cu boi or căi.

Bușteni odată ajunși în vale, se va putea uza plutirea cu opusturi pe parale, sau se va construi, de va fi mai ușor, un drum pietruit de 3 metri lărgime cu locuri de trecere.

Natural, toate aceste propuneră ar putea varia cu împrejurările multiple de situație și sol în care se găsește fiecare pădure, în or-ce caz însă cred, că tendința silvicultorului Român, ar trebui să fie pentru șosele și drumuri, cară sunt cele mai sigure și lesnicioase, întrebuințând plu-

titul cu opusturi și stăvilare numai când nu este chip a se face alt-fel, din considerații financiare.

Acestea ar fi propunerile ce cred necesare pentru îmbunătățirea mijloacelor de transport și prin urmare a realizării veniturilor ce pădurile noastre pot să dea; însă fără cheltuieli, nimic nu se poate face. Așa dar Statul, căutând a profita de experiența străinilor înaintați în ale gospodăriei pădurescă, trebuie, ca mare proprietar de păduri, a se convinge de importanța atât de mare a mijloacelor de transport și a influenței lor asupra venitului și înflorirei fondului și în consecință a da sumele necesare pentru construirea lor treptată, căci, de nu va cheltui, nu va putea niciodată trage un mare beneficiu din domeniul său, și brazi bună de astăzi, vor face mai târziu, în loc de aur, putregăi, după cum cel mai de demult fac astăzi. Si mijlocul cel mai ușor pentru Stat, de așa procura sumele necesare acestor lucrări, cred că nu este a înscrive pe fiecare an niște cheltuieli în buget, cără în genere, în o țară ca a noastră, atârnă de la diserte imprejurări politice —, ci a se crea din nou fondul de 2% din venitul pădurilor Statului, care fond a fost desființat de curind, chiar în paguba gospodăriei noastre silvice.

M. Tănăssescu.

DESPRE AFLAREA DISTANȚELOR

Se știe foarte bine cu câtă anevoie și oboseală se poate întocmi un plan topografic al unei localități, cu instrumentele cunoscute și usitate.

Se știe asemenea că, dacă s-ar putea întocmi un instrument, prin care să putem afla distanța precisă de la punctul de observare la punctul observat, serviciile ce ar aduce omenirii, ar fi imense.

Un asemenea instrument am prezentat Academiei Române pentru concursul publicat pe anul 1895—96, când se cerea o inventiune și Academia l-a respins, pentru motive, cără se vor vedea cu altă ocasiune.

Pentru concursul academic pe anul 1897—98, se cerea o carte cu subiect științific; eu am întreprins a trata subiectul aflării distanțelor, său, cu alte cuvinte, demonstrația geometrică a aparatului

ce am inventat pe base saă *principiu cu totul nou*, în construcția instrumentelor ingineresci.

În geometrie nu poate fi vorba de aprecieri personale saă aprecieri voluntare — O lucrare geometrică este saă bună sau rea, și dacă este bună, știința o admite, iar dacă este rea, se demostrează prin formule rătăcirea autorului care a propus-o.

Rog pe d-niș Inginerii, a lăua cunoștință de teoria ce propun și a'mi pune în vedere obiecțiunile saă criticele ce a'ă de făcut, fie în particular, fie prin publicitate.

Am construit două instrumente de acest gen ; resultatele ce am obținut în aplicație pe teren, sint din cele mai satisfăcătoare.

Dacă din descrierea de față, care coprinde numai în trăsuri generale întrebuintarea instrumentului, vre-unul din d-niș Inginerii nu se va convinge pe deplin asupra vre-unei cas, vederea aparatului, pe care îl țin la dispoziția ori căreil persoane de știință, și va înlesni imediat claritatea celor ce am voit a exprima și se va convinge într'un sens saă într'altul.

În special, comisiunea întocmită la Societatea Politehnică încă din Ianuarie a. c. pentru cercetarea acestui noș mod de măsurătoare, propus de mine, este rugată a publica rezultatul convingerilor sale.

Din cele arătate mai sus, se poate cunoaște scopul publicării înainte de termen al acestei lucrări ; acest scop este : Ca omenei de știință, și mai cu seamă cei speciali, discutând subiectul propus, vor înlesni Academiei o justă apreciere pentru ziua hotărîrei premii lor

I.

Dorința omului de a cunoaște distanța de la punctul de unde el se află și până la un punct depărtat vizibil, este tot atât de veche ca și origina sa. Continuă omenirea a căutat mijlocul de a'ă sătisface această dorință, care de multe ori este o necesitate.

Omeni savanți s'a'ă ocupat cu această problemă, s'a'ă întocmit în țările culte sute de aparate în acest scop, rezultatul insă a fost nemulțumitor saă din cauza erorilor mari în aprecierea distanței saă din cauza complicațiunilor aparătorilor, astfel că putem spune : *Nu există nici un aparat, cu care, din punctul de observare, să putem aprecia în mod satisfăcător o distanță de 1000, 2000, 5000 metri etc., până la punctul observat.*

Toți cari a'ă făcut cercetări pentru aflarea distanțelor, a'ă fost conduși de raționament a'ă și lăua o bază saă o lungime de comparație în raport cu lungimea distanței la un punct depărtat.

Aflarea distanțelor cu instrumente gradate său prin intersecții cu planșeta nu satisfac, din cauza, că lungimea de comparație trebuie luată prea mare, de cel puțin 500 până la 1000 metri pentru a afla o distanță de 1000 metri. În consecință, problema distanțelor se poate enunța astfel: *Să se afle distanța între două puncte, luându-se ca lungime de comparație cea mai mică lungime posibilă; și această lungime posibilă să se ia la punctul unde ne aflăm spre a se putea măsura și puncte inaccesibile.*

Resultatele cercetărilor ce am făcut în practică, m'au convins că numai cu o basă de 20 metri vom putea obține rezultate cu aproximările admise de topografie, cu această basă de 20 metri, ajutat de un nou principiu de orientare și de o combinație geometrică neusitată până astăzi în instrumentele de precizie, să încercăm să rezolvăm problema distanțelor.

II.

Să presupunem că avem trase cu creionul pe o planșetă liniile AB și BC, perpendiculară pe AB; iar $BC = \frac{AB}{10}$. Să mai presupunem că $AB = 1000$ m. $BC = 100$ m. pe scara proporțională admisă (fig. I).

Să fie scara proporțională în raport de 4 m. pe milimetru, astfel, că un milimetru fiind divizat în 4, una din diviziuni va reprezenta un metru, iar cu o lupă sau cu un vernier vom putea aprecia până la 0,1 m.

Să așternem o alidadă cu luneta, astfel, ca raza visuală să treacă prin C și A și să orientăm planșeta astfel, ca firul lunetei să fie fixat într-un punct depărtat K. Dacă din punctul K vom duce o paralelă dreptei AB până va întâlni prelungirea dreptei CB, vom avea tri-

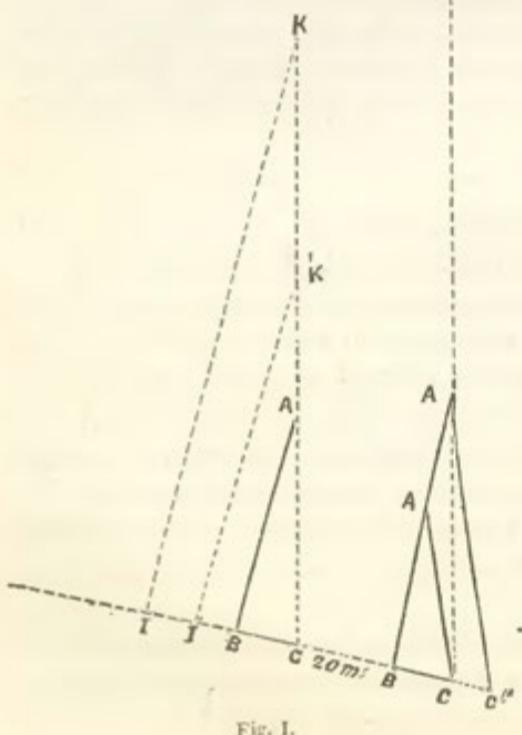

Fig. I.

unghiul de pe teren KIC asemenea cu triunghiul de pe planșetă ABC; dacă punctul K va fi situat la 1000 m., distanța CI va fi $= 100$ m. Dacă punctul depărtat K' se va afla situat la 500 m., distanța CI' = 50 m., deci: dacă noi vom găsi mijlocul de a afla, la care distanță de punctul C va cădea piciorul perpendicularări dusă din punctul depărtat, vom ști, că această distanță $\times 10$ ne va da lungimea perpendicularări, iar pentru lungimea CK său lungimea diagonalei vom adăuga 5 metri pentru 1000 m. și părții din 5 proportionale cu distanța.

Ca să putem preciza distanța la care va cădea piciorul perpendicularări, să măsurăm pe teren 20 metri spre dreapta și să ne strămutăm cu planșeta în C' la extremitatea celor 20 m. Să aplicăm regulele cunoscute (de o cam dată) pentru o bună orientare în direcția CBI, și de astădată puind alidada ca mai sus, adică raza vizuală să treacă prin punctul C' și A, de sigur, că punctul K va rămâne alături, mai la stânga de raza vizuală cu 20 m. și dacă am voi să aducem firul lunetei în K, ar urma ca să depărtăm alidada din C' spre dreapta cu o cantitate care ar exprima cel 20 m. măsurat pe teren, astfel, că alidada ar lua direcția C'A.

Dacă vom aplica alidada în C' și firul lunetei în K de pe teren, pe planșetă vom avea dreapta C'A' paralelă cu AC'; deci, triunghiurile AC'B și A'C'B sunt asemenea, de unde: AA' : CC' = A'B : X și $X = BC'$, iar BC' va exprima distanța la care va cădea piciorul perpendicularări dusă din punctul depărtat K. Si $BC' \times 10 = BA$. Să luăm exemple numerice: fie AA' = 166,6, vom avea: $166,6 : 20 = 8,33$, 4 : X = 100 care $\times 10 = 1000$ m. distanță pentru perpendicularări, iar pentru diagonală $1000 + 5$. Să presupunem că punctul K a fost mai aproape, în casul acesta AA' va fi mai mare, aşa dar, să facem pe AA' = 285,7, vom avea: $285,7 : 20 = 14,3$: X și X = 50, care luat de 10 ori, avem 500 m. pentru perpendicularări și 502,5 pentru diag. Să presupunem că AA' = 47,62, vom avea $47,62 : 20 = 2,38$: X și X = 400, care luat de 10 ori, avem 4000 m. pentru piciorul perpendicularări și 4020 m. pentru diagonală sau distanța de la punctul de observare la punctul observat.

Prin această combinație geometrică (dacă expresiunea este permisă) noi formăm în dreptul punctului depărtat un fel de stadiu imaginară, a căreia lungime este de 20 m., cu care aflăm o altă stadiu în dreptul punctului de observare, și a cărei lungime este de 20 m. când punctul va fi situat la 200 m. De 100 m., când punctul

va fi situat la 1000 m. De 400 m., când punctul depărtat va fi la 4000 m. etc.

Se va nota, că combinația basei de 20 metri cu stadia imaginată în dreptul punctului de observare de și este conformă cu principiile geometrice, însă nu ne va putea ajuta într-nimic, dacă vom opera pe planșetă cu liniș de creion și cu acul obișnuit, fiindcă ne va da erori foarte mari, mai cu seamă eroarea de intersecție a unghiului prea ascuțit și eroarea de orientare, deci: Urinează a găsi mijlocul să anihilăm toate causele de erori obținute cu planșeta.

Erorile planșetei sunt 4 :

1) Eroarea de citire pe scara proporțională.

1) Eroarea de orientare.

3°) Eroarea de grosimea liniei de creion și a aculu.

4°) Eroarea de intersecție la unghiiurile prea ascuțite.

Eroarea de citire pe scara proporțională, este deja anihilată, fiindcă am admis mai sus o scară proporțională pe care să se poată aprecia până la 0,1 m.

Eroarea de orientare. Imagineați că pe o planșetă *a b c d* (fig II).

se află fixată o bară de metal *AB* cu 0,006 grosime și 0,25 m. lungime și că lângă această bară să alăturăt o alidă cu lunetă, având alidada aceeași grosime de 0,006 m. Să se orienteze planșeta astfel, ca firul lunetei să cadă într-un punct depărtat *K*, să se fixeze planșeta în această poziție. Dacă vom ridica alidada de pe planșetă și dacă o vom așeza iarăși în aceeași poziție adică distanța *A L*, cu care alidada a ieșit mai sus de bara *A B*, să fie aceeași, firul lunetei va cădea iarăși în punctul *K* cu o precisiune absolută. Acum imagineați că ne orientăm pentru a doua oară către un punct depărtat oarecare, fie această orientare cu orice teodolit, firul lunetei nu va mai cădea absolut în aceeași poziție ca în prima orientare, pe cînd prin nouă principiu, arătat mai sus, nu se poate admite nicămică dislocare.

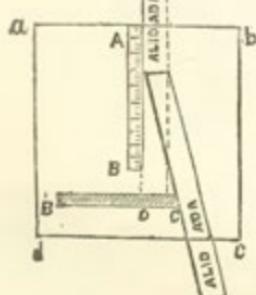

Fig. II.

către prima, fie *CB'* această bară, care va servi de orientare, după

principiul arătat mai sus. Așa dar, presupunând că în casul fig. I, aflându-ne în punctul C pe teren, am orientat planșeta cu alidada alipită la bara II. CB' fig. II, a cărei porțiune CO, în fig. I este reprezentată prin linia CB, am orientat zic, către un punct depărtat I (fig. I), apoi strămutindu-ne în C la extremitatea celor 20 m. măsurăți pe teren, și așezând alidada în aceeași poziție, după ce mai întâi am lăsat un fir cu plumb în C fig. I, vom așeza planșeta astfel, ca firul lunetei să coincidă cu firul cu plumb și cu punctul depărtat I, deci, vom avea o orientare aproape absolut exactă, astfel, că bara I, va lua o poziție absolut paralelă cu prima sa poziție ce a ocupat în C.

Comparându-se acest mod de orientare cu modul de orientare al planșetei, adică orientarea pe linia CB, trăsă cu creionul, nu este dificil a recunoaște că este incomparabil mai exact, fiind că s'a suprimit grosimea liniei și grosimea acelor.

Eroarea de intersecție. Imaginați că bara I sau bara AB este împărțită ca o scară proporțională, fig. II, pe care 100 m. = 0,025 m., înțepând de jos în sus; și că bara II sau BC, pusă perpendicular, este așezată astfel că partea OC să fie 0,025 m., adică OC să reprezinte 100 m. Să presupunem să suntem în casul fig. I și după ce ne-am strămutat la extremitatea celor 20 metri luată ca basă și am făcut orientarea, să aplicăm alidada cu marginea stângă pe colțul barei II, iar colțul din stânga al alidadei să plimbă pe bara I în sus și în jos, până ce firul lunetei va cădea în K, alidada a luat poziția liniei AC' și având în vedere că A este considerat ca fiind la cifra 1000 pe bara I, să căutăm a citi distanța AA' fig. I. — Mai întâi să se observe că eroare de intersecție nu poate exista, de și unghiul este prea ascuțit, fiind că intersecția se face aproape în unghiul drept prin linia ce determină extremitatea alidadei, eroare de acasă nu există, de oarece avem colțul unei bare de metal lipit de linia alidadei, iarăși de metal și spațiu între ele nu se poate admite (fig. II). Citirea distanței AA' se va face cu aproximativitatea ce permite scara proporțională admisă, cu aproximativitatea de 0,1 m.

III.

Ca să ne putem face o idee mai precisă asupra celor arătate până aici, cred că este necesară o recapitulare asupra moduluș de operație ce se va face cu mica planșetă, arătată la fig. II, și care poartă pe dinsa două bare fixate.

Să presupunem că ne aflăm pe teren în punctul C, fig. III.

Fig. III.

să măsurăm pe teren 20 metri spre dreapta, să ne strămutăm cu planșeta în C la cea-laltă extremitate a acestei base, să orientăm planșeta în direcția firului cu plumb și jalonul J și să fixăm planșeta. Să aplicăm iarăși, ca mai sus, marginea alidadei pe colțul barei II; iar colțul alidadei săl alunecăm în sus și în jos, până ce firul lunetei se va fixa în punctul depărtat K, colțul alidadei negreșit se va opri la o cifră oare-care pe bara I mai jos de 1000, d. e. la 800, diferența între 1000 și 800 este 200, și vom face proporția $\frac{200}{20} = \frac{800}{x}$ și $x = 80$ și distanța perpendiculară $= 80 \times 10$; iar distanță căutată $= 800 + 4$.

Am văzut, că scara proporțională permite citirea cu aproximarea de 0,1 m. Să presupunem dar, că am citit 200,1 în loc de 200, rezultatul va fi 803,5 m., în loc de 804 metri.

^{*)} Vom vedea mai departe cum putem să ne dispasăm și de acest jalon, precum și de firul cu plumb.

Să așezăm pe planșetă alidada (care poartă luneta în stânga) cu colțul extremității sale adaptat la cifra 1000 pe bara I, iar cu marginea stângă, lipită de colțul barei II, să orientăm planșeta nivelată către punctul depărtat K, a cărui distanță ni se cere, și să fixăm planșeta, să ridicăm alidada și să o lipim cu marginea sa din stânga la bara II, să trimitem un jalon J la o distanță oare-care^{*)}, pe care săl punem just în firul lunetei, să fixăm printr'un cuiu pe teren punctul corespunzător cu colțul barei II, să așezăm un fir cu plumb în acest punct;

Pentru scurtarea operației la câmp am întocmit tabele de la 200 m. până la 1000 m.; astfel, că imediat după a doua citire sub mie luăm pe AA' fig. I său diferența între 1000 și numărul citit, pe care căutând-o în table, vom găsi în dreptul ei distanța perpendiculară, iar pentru diagonală său adevărată distanță ce căutăm, mai adăugăm 5 la mie său părții din 5 proporționale cu distanța.

Din inspecțiunea acestor table se va putea recunoaște în mod pozitiv aproximarea la care putem ajunge, aproximare care de sigur va crește proporțional cu distanța; și aceasta se poate vedea mai clar din următorul exemplu de aplicație la o distanță mare.

Să presupunem că am citit pe AA' = 47,619 avem:

$$\frac{47,619 - 925,381}{20} = \frac{-925,381}{X} \text{ și } X = 400 \times 10 = \dots \dots 4000 \text{ m.}$$

cu citirea eronată, adică AA' = 47,5 avem:

$$\frac{47,5 - 952,5}{20} = \frac{-952,5}{X} \text{ și } X = 401 \times 10 = \dots \dots 4010 \text{ m.}$$

TABELE DE DISTANȚE

AA' dist. perp.	AA' dist. perp.	AA' dist. perp.	AA' dist. perp.	AA' dist. perp.
166, ₆ =1000	172, ₆ =959	178, ₇ =919	185, ₄ =879	192, ₅ =839
166, ₈ =999	172, ₇ =958	178, ₉ =918	185, ₆ =878	192, ₆ =838
167, ₀ =998	172, ₉ =957	179, ₀ =917	185, ₇ =877	192, ₈ =837
167, ₁ =997	173, ₀ =956	179, ₂ =916	185, ₉ =876	193, ₀ =836
167, ₂ =996	173, ₂ =955	179, ₄ =915	186, ₀ =875	193, ₂ =835
167, ₄ =995	173, ₃ =954	179, ₅ =914	186, ₂ =874	193, ₄ =834
167, ₅ =994	173, ₅ =953	179, ₇ =913	186, ₄ =873	193, ₆ =833
167, ₆ =993	173, ₆ =952	179, ₉ =912	186, ₆ =872	193, ₈ =832
167, ₈ =992	173, ₈ =951	180, ₀ =911	186, ₇ =871	194, ₀ =831
168, ₀ =991	173, ₉ =950	180, ₂ =910	186, ₉ =870	194, ₁ =830
168, ₂ =989	174, ₀ =949	180, ₃ =909	187, ₀ =869	194, ₃ =829
168, ₃ =988	174, ₂ =948	180, ₅ =908	187, ₂ =868	194, ₅ =828
168, ₅ =987	174, ₄ =947	180, ₇ =907	187, ₄ =867	194, ₇ =827
168, ₆ =986	174, ₅ =946	180, ₈ =906	187, ₆ =866	194, ₉ =826
168, ₈ =985	174, ₇ =945	181, ₀ =905	187, ₈ =865	195, ₁ =825
168, ₉ =984	174, ₈ =944	181, ₁ =904	188, ₀ =864	195, ₃ =824
169, ₀ =983	175, ₀ =943	181, ₃ =903	188, ₂ =863	195, ₅ =823
169, ₂ =982	175, ₁ =942	181, ₅ =902	188, ₄ =862	195, ₇ =822
169, ₄ =981	175, ₃ =941	181, ₆ =901	188, ₆ =861	195, ₉ =821
169, ₅ =980	175, ₄ =940	181, ₈ =900	188, ₇ =860	196, ₀ =820
169, ₆ =979	175, ₆ =939	182, ₀ =899	188, ₈ =859	196, ₂ =819
169, ₈ =978	175, ₇ =938	182, ₁ =898	189, ₀ =858	196, ₄ =818
169, ₉ =977	175, ₉ =937	182, ₃ =897	189, ₂ =857	196, ₆ =817
170, ₀ =976	176, ₀ =936	182, ₅ =896	189, ₄ =856	196, ₈ =816
170, ₂ =975	176, ₂ =935	182, ₆ =895	189, ₆ =855	197, ₀ =815
170, ₄ =974	176, ₄ =934	182, ₈ =894	189, ₇ =854	197, ₂ =814
170, ₅ =973	176, ₅ =933	183, ₀ =893	189, ₉ =853	197, ₄ =813
170, ₆ =972	176, ₆ =932	183, ₁ =892	190, ₁ =852	197, ₆ =812
170, ₈ =971	176, ₈ =931	183, ₃ =891	190, ₃ =851	197, ₈ =811
170, ₉ =970	177, ₀ =930	183, ₅ =890	190, ₅ =850	198, ₀ =810
171, ₀ =969	177, ₁ =929	183, ₇ =889	190, ₆ =849	198, ₂ =809
171, ₂ =968	177, ₃ =928	183, ₈ =888	190, ₈ =848	198, ₄ =808
171, ₄ =967	177, ₄ =927	184, ₀ =887	191, ₀ =847	198, ₆ =807
171, ₅ =966	177, ₆ =926	184, ₁ =886	191, ₂ =846	198, ₈ =806
171, ₇ =965	177, ₈ =925	184, ₃ =885	191, ₄ =845	199, ₀ =805
171, ₈ =964	177, ₉ =924	184, ₅ =884	191, ₅ =844	199, ₂ =804
172, ₀ =963	178, ₁ =923	184, ₇ =883	191, ₇ =843	199, ₄ =803
172, ₁ =962	178, ₂ =922	184, ₉ =882	191, ₉ =842	199, ₆ =802
172, ₃ =961	178, ₄ =921	185, ₀ =881	192, ₁ =841	199, ₈ =801
172, ₄ =960	178, ₆ =920	185, ₂ =880	192, ₃ =840	200, ₀ =800

AA' dist. perp.
200, ₂ =799	208, ₅ =759	217, ₆ =719	227, ₅ =679	238, ₃ =639
200, ₄ =798	208, ₈ =758	217, ₉ =718	227, ₈ =678	238, ₆ =638
200, ₆ =797	209, ₀ =757	218, ₁ =717	228, ₀ =677	238, ₉ =637
200, ₈ =796	209, ₂ =756	218, ₃ =716	228, ₃ =676	239, ₂ =636
201, ₀ =795	209, ₄ =755	218, ₆ =715	228, ₆ =675	239, ₅ =635
201, ₂ =794	209, ₆ =754	218, ₈ =714	228, ₈ =674	239, ₈ =634
201, ₄ =793	209, ₉ =753	219, ₀ =713	229, ₁ =673	240, ₁ =633
201, ₆ =792	210, ₁ =752	219, ₃ =712	229, ₄ =672	240, ₄ =632
201, ₈ =791	210, ₃ =751	219, ₅ =711	229, ₆ =671	240, ₆ =631
202, ₀ =790	210, ₅ =750	219, ₈ =710	229, ₉ =670	240, ₉ =630
202, ₂ =789	210, ₇ =749	220, ₀ =709	230, ₂ =669	241, ₂ =629
202, ₄ =788	210, ₉ =748	220, ₂ =708	230, ₄ =668	241, ₅ =628
202, ₆ =787	211, ₁ =747	220, ₅ =707	230, ₇ =667	241, ₈ =627
202, ₈ =786	211, ₄ =746	220, ₇ =706	230, ₉ =666	242, ₁ =626
203, ₀ =785	211, ₆ =745	221, ₀ =705	231, ₂ =665	242, ₄ =625
203, ₂ =784	211, ₈ =744	221, ₂ =704	231, ₅ =664	242, ₇ =624
203, ₄ =783	212, ₁ =743	221, ₅ =703	231, ₇ =663	243, ₀ =623
203, ₆ =782	212, ₃ =742	221, ₇ =702	232, ₀ =662	243, ₃ =622
203, ₈ =781	212, ₅ =741	221, ₉ =701	232, ₃ =661	243, ₆ =621
204, ₀ =780	212, ₇ =740	222, ₂ =700	232, ₅ =660	243, ₉ =620
204, ₃ =779	213, ₀ =739	222, ₄ =699	232, ₈ =659	244, ₂ =619
204, ₅ =778	213, ₂ =738	222, ₇ =698	233, ₁ =658	244, ₅ =618
204, ₇ =777	213, ₄ =737	222, ₉ =697	233, ₄ =657	244, ₈ =617
204, ₉ =776	213, ₆ =736	223, ₂ =696	233, ₆ =656	245, ₁ =616
205, ₁ =775	213, ₉ =735	223, ₄ =695	233, ₉ =655	245, ₄ =615
205, ₃ =774	214, ₁ =734	223, ₇ =694	234, ₂ =654	245, ₇ =614
205, ₅ =773	214, ₃ =733	224, ₀ =693	234, ₄ =653	246, ₀ =613
205, ₈ =772	214, ₆ =732	224, ₂ =692	234, ₇ =652	246, ₃ =612
206, ₀ =771	214, ₈ =731	224, ₄ =691	235, ₀ =651	246, ₆ =611
206, ₂ =770	215, ₀ =730	224, ₇ =690	235, ₃ =650	246, ₉ =610
206, ₄ =769	215, ₃ =729	225, ₀ =689	235, ₅ =649	247, ₂ =609
206, ₆ =768	215, ₅ =728	225, ₂ =688	235, ₈ =648	247, ₅ =608
206, ₈ =767	215, ₇ =727	225, ₅ =687	236, ₁ =647	247, ₈ =607
207, ₀ =766	216, ₀ =726	225, ₇ =686	236, ₄ =646	248, ₁ =606
207, ₃ =765	216, ₂ =725	226, ₀ =685	236, ₇ =645	248, ₄ =605
207, ₅ =764	216, ₄ =724	226, ₂ =684	237, ₀ =644	248, ₇ =604
207, ₇ =763	216, ₆ =723	226, ₄ =683	237, ₂ =643	249, ₀ =603
207, ₉ =762	216, ₉ =722	226, ₇ =682	237, ₅ =642	249, ₃ =602
208, ₁ =761	217, ₁ =721	227, ₀ =681	237, ₈ =641	249, ₇ =601
208, ₃ =760	217, ₄ =720	227, ₂ =680	238, ₁ =640	250, ₀ =600

AA' dist. perp.
250, ₃ =599	263, ₅ =559	278, ₄ =519	294, ₅ =479	313, ₆ =439
250, ₆ =598	263, ₈ =558	278, ₅ =518	295, ₆ =478	313, ₅ =438
250, ₉ =597	264, ₂ =557	278, ₉ =517	295, ₄ =477	314, ₀ =437
251, ₂ =596	264, ₅ =556	279, ₃ =516	295, ₈ =476	314, ₅ =436
251, ₅ =595	264, ₉ =555	279, ₇ =515	296, ₃ =475	315, ₀ =435
251, ₈ =594	265, ₂ =554	280, ₁ =514	296, ₇ =474	315, ₅ =434
252, ₁ =593	265, ₆ =553	280, ₅ =513	297, ₁ =473	316, ₀ =433
252, ₅ =592	265, ₉ =552	280, ₉ =512	297, ₆ =472	316, ₅ =432
252, ₈ =591	266, ₃ =551	281, ₃ =511	298, ₀ =471	317, ₀ =431
253, ₂ =590	266, ₆ =550	281, ₇ =510	298, ₅ =470	317, ₅ =430
253, ₅ =589	267, ₀ =549	282, ₁ =509	298, ₉ =469	318, ₀ =429
253, ₈ =588	267, ₄ =548	282, ₅ =508	299, ₄ =468	318, ₅ =428
254, ₁ =587	267, ₇ =547	282, ₉ =507	299, ₉ =467	319, ₀ =427
254, ₄ =586	268, ₁ =546	283, ₃ =506	300, ₃ =466	319, ₅ =426
254, ₈ =585	268, ₄ =545	283, ₇ =505	300, ₇ =465	320, ₀ =425
255, ₁ =584	268, ₉ =544	284, ₁ =504	301, ₁ =464	320, ₅ =424
255, ₄ =583	269, ₂ =543	284, ₅ =503	301, ₆ =463	321, ₀ =423
255, ₇ =582	269, ₆ =542	284, ₉ =502	302, ₁ =462	321, ₅ =422
256, ₁ =581	269, ₉ =541	285, ₃ =501	302, ₅ =461	322, ₀ =421
256, ₄ =580	270, ₃ =540	285, ₇ =500	303, ₀ =460	322, ₅ =420
256, ₇ =579	270, ₆ =539	286, ₁ =499	303, ₅ =459	323, ₁ =419
257, ₀ =578	271, ₀ =538	286, ₅ =498	303, ₉ =458	323, ₆ =418
257, ₃ =577	271, ₃ =537	286, ₉ =497	304, ₃ =457	324, ₁ =417
257, ₇ =576	271, ₇ =536	287, ₃ =496	304, ₈ =456	324, ₆ =416
258, ₀ =575	272, ₁ =535	287, ₇ =495	305, ₃ =455	325, ₂ =415
258, ₄ =574	272, ₄ =534	288, ₂ =494	305, ₈ =454	325, ₇ =414
258, ₇ =573	272, ₈ =533	288, ₆ =493	306, ₃ =453	326, ₂ =413
259, ₀ =572	273, ₂ =532	289, ₀ =492	306, ₇ =452	326, ₈ =412
259, ₄ =571	273, ₆ =531	289, ₄ =491	307, ₂ =451	327, ₃ =411
259, ₇ =570	274, ₆ =530	289, ₈ =490	307, ₇ =450	327, ₈ =410
260, ₁ =569	274, ₃ =529	290, ₂ =489	308, ₁ =449	328, ₄ =409
260, ₄ =568	274, ₇ =528	290, ₇ =488	308, ₆ =448	329, ₀ =408
260, ₇ =567	275, ₁ =527	291, ₁ =487	309, ₁ =447	329, ₅ =407
261, ₁ =566	275, ₅ =526	291, ₅ =486	309, ₆ =446	330, ₀ =406
261, ₄ =565	275, ₉ =525	292, ₀ =485	310, ₀ =445	330, ₆ =405
261, ₇ =564	276, ₂ =524	292, ₄ =484	310, ₅ =444	331, ₁ =404
262, ₀ =563	276, ₆ =523	292, ₈ =483	311, ₀ =443	331, ₆ =403
262, ₄ =562	277, ₀ =522	293, ₂ =482	311, ₅ =442	332, ₂ =402
262, ₈ =561	277, ₄ =521	293, ₇ =481	312, ₀ =441	332, ₇ =401
263, ₂ =560	277, ₈ =520	294, ₁ =480	312, ₅ =440	333, ₃ =400

AA' dist. perp.	AA' dist. perp.	AA' dist. perp.	AA' dist. perp.	AA' dist. perp.
333, ₉ =399	357, ₇ =359	385, ₃ =319	417, ₈ =279	455, ₆ =239
334, ₄ =398	358, ₄ =358	386, ₆ =318	418, ₅ =278	456, ₆ =238
335, ₀ =397	359, ₀ =357	386, ₈ =317	419, ₂ =277	457, ₇ =237
335, ₆ =396	359, ₇ =356	387, ₆ =316	420, ₁ =276	458, ₆ =236
336, ₁ =395	360, ₃ =355	388, ₃ =315	421, _{..} =275	459, ₆ =235
336, ₇ =394	361, ₀ =354	389, ₁ =314	422, ₀ =274	460, ₈ =234
337, ₂ =393	361, ₇ =353	389, ₈ =313	422, ₈ =273	461, ₉ =233
337, ₈ =392	362, ₃ =352	390, ₅ =312	423, ₇ =272	463, ₀ =232
338, ₄ =391	363, ₀ =351	391, ₂ =311	424, ₆ =271	464, ₀ =231
339, ₀ =390	363, ₆ =350	392, ₀ =310	425, ₅ =270	465, ₀ =230
339, ₅ =389	364, ₃ =349	392, ₉ =309	426, ₄ =269	466, ₂ =229
340, ₁ =388	365, ₆ =348	393, ₇ =308	427, ₃ =268	467, ₃ =228
340, ₇ =387	365, ₆ =347	394, ₄ =307	428, ₂ =267	468, ₅ =227
341, ₃ =386	366, ₃ =346	395, ₂ =306	429, ₁ =266	469, ₅ =226
341, ₉ =385	367, ₀ =345	396, ₀ =305	430, ₀ =265	470, ₆ =225
342, ₄ =384	367, ₆ =344	396, ₈ =304	431, ₀ =264	471, ₇ =224
343, ₀ =383	368, ₃ =343	397, ₆ =303	432, ₀ =263	472, ₈ =223
343, ₆ =382	369, ₀ =342	398, ₄ =302	433, ₀ =262	473, ₉ =222
344, ₂ =381	369, ₇ =341	399, ₂ =301	433, ₈ =261	475, ₀ =221
344, ₈ =380	370, ₃ =340	400, ₀ =300	434, ₈ =260	476, ₂ =220
345, ₄ =379	371, ₀ =339	400, ₈ =299	435, ₇ =259	477, ₃ =219
346, ₀ =378	371, ₇ =338	401, ₆ =298	436, ₆ =258	478, ₅ =218
346, ₆ =377	372, ₄ =337	402, ₄ =297	437, ₆ =257	479, ₆ =217
347, ₂ =376	373, ₁ =336	403, ₂ =296	438, ₆ =256	480, ₇ =216
347, ₈ =375	373, ₈ =335	404, ₆ =295	439, ₅ =255	481, ₉ =215
348, ₄ =374	374, ₅ =334	404, ₈ =294	440, ₅ =254	483, ₀ =214
349, ₀ =373	375, ₂ =333	405, ₆ =293	441, ₄ =253	484, ₂ =213
349, ₆ =372	375, ₉ =332	406, ₅ =292	442, ₄ =252	485, ₄ =212
350, ₂ =371	376, ₆ =331	407, ₃ =291	443, ₄ =251	486, ₆ =211
350, ₈ =370	377, ₃ =330	408, ₂ =290	444, ₄ =250	487, ₈ =210
351, ₅ =369	378, ₀ =329	409, ₆ =289	445, ₄ =249	489, ₀ =209
352, ₁ =368	378, ₈ =328	409, ₈ =288	446, ₄ =248	490, ₂ =208
352, ₇ =367	379, ₅ =327	410, ₇ =287	447, ₄ =247	491, ₄ =207
353, ₃ =366	380, ₂ =326	411, ₃ =286	448, ₄ =246	492, ₆ =206
354, ₆ =365	380, ₉ =325	412, ₅ =285	449, ₄ =245	493, ₈ =205
354, ₆ =364	381, ₇ =324	413, ₂ =284	450, ₅ =244	495, ₀ =204
355, ₂ =363	382, ₄ =323	414, ₀ =283	451, ₅ =243	496, ₂ =203
355, ₈ =362	383, ₁ =322	415, ₀ =282	452, ₅ =242	497, ₅ =202
356, ₅ =361	383, ₈ =321	416, ₀ =281	453, ₅ =241	498, ₇ =201
357, ₁ =360	384, ₆ =320	417, ₀ =280	454, ₅ =240	500, ₀ =200

IV.

Maî înainte de a desvolta și alte moduri de aplicație maî lesnicioase ca cel arătat, să căutăm a preciza maî bine legea ce se urmează pentru afilarea distanțelor, cu modul ce am propus; și aceasta cred, că se va espune maî clar prin următoarea tabelă de aplicație.

Să presupunem că nu avem un teren orizontal de 20 m. pentru lungimea de comparație, care se mai numește și bază sau stadie; în casul acesta să luăm lungimea de 3 m.

Să aşezăm alidada după regulă la cifra 1000, să luăm punctele de orientare, și să măsurăm exact 3 m. pe teren, apoi să facem lectura a două sub mie. Să presupunem că punctul depărtat este la 1000 m. Vom avea $\frac{103}{1000} = \frac{3}{X}$ $X = 29,12 = AA'$ fig. I, deci,

Aproximarea de lectură nu poate fi mai minuțioasă de 0,1*) să luăm dar pe AA' eronat cu 0,12 adică $AA' = 29,0$ vom avea :

cu baza de 5 m. avem: $\frac{105}{1000} = \frac{5}{X}$ și $X =$

$$47,62 = AA' \cdot \text{decI}: \frac{47,62}{5} = \frac{952,38}{X} \text{ și } X = \dots \dots \dots 1000, \text{ m.}$$

$$\text{cu } AA' = 47,5 \text{ avem: } \frac{47,5}{5} = \frac{952,5}{X} \text{ si } X = \dots \dots \dots 1002,8$$

$$\text{cu baza de } 10 \text{ m. } \frac{110}{1000} = \frac{10}{X} \text{ și } X = 90,90 = \dots$$

AA' decif: $\frac{90,90}{10} = \frac{909,10}{X}$ și X = 1000,0

cu $AA' = 90,8$ avem: $\frac{90,8}{10} = \frac{909,2}{X}$ și $X = \dots \dots \dots 1001,3$.

cu baza de 20 m. s'a arătat în exemplele de mai sus.

Comparând cu cele din această tabelă rezultă :

1) Că precizia lucrării va sta în vînța inginerului mărind său micsorând baza de operatie.

^{*)} De și se crede că există teodolide pe care se poate citi o secundă, însă asemenea teodolide sunt o forțare a Noniusului pe care o face constructorii, răionamentul ce va face cineva asupra acestui subiect, este în deajuns spre a convinge de adever.

2) Că operatorul va ști eroarea ce s'a făcut în \pm după baza cu care s'a servit.

3) Că problema distanțelor este rezolvată în mod general după regulele geometrice, și orice combinații mecanice se vor mai face în acest scop, vor avea avantajul d'a utiliza această lege.

V.

Natura omului este în vecinătate nemulțumită; îndată ce a găsit un mijloc lesnicios pentru dorințele și necesitățile lui, imediat ar voi să fie și mai înlesnicios.

Nu se poate căuta că aflarea distanțelor în modul descris la § III nu este mai înlesnicios, mai sigur și mai simplu de căt toate metodele uzitate până astăzi; cu toate acestea, dacă am putea suprima jalonul trimis pentru orientare și firul cu plumb pus în prima stație, înlesnirea ar fi și mai mare; să încercăm dar și a face această suprimare.

În loc de a afunda pe lector în demonstrații geometrice obozitoare, în scopul d'a se convinge de posibilitate, am crezut mai nemerit să intră d'a dreptul în modul de aplicație, iar legea geometrică, care servă de bază, reiese de sine din descrierea fig. I.

Să presupunem că ne aflăm pe un mic platou care abia ne dă teren orizontal de 20 m., deci jalon de orientare nu putem trimite; iar pentru firul cu plumb să presupunem un vînt violent, care îl oscilează prea mult, iată dar necesitatea de a le suprima pe amândouă.

Să ne aşezăm cu planșeta în punct, cu alidada pusă la cifra 1000 după regulă și să orientăm planșeta în punctul depărtat, susținut la 500 m. pe perpendiculara sa, să stringem planșeta, apoi să ridicăm alidada, pe care o lipim la bara II întocmai ca în procedeu descris, și în loc de a trimite jalon în firul lunetei, să rotim puțin planșeta spre dreapta, până ce firul lunetei va întâlni un punct, un virf ascuțit al unui arbor, o margine de ripă, o piatră, în fine orice punct pe care să-l putem recunoaște în a două orientare; acest punct va servi de jalon și cu căt va fi mai depărtat, cu atât rezultatul va fi mai exact. Să se măsoare 20 metri din punctul primei stații în prelungirea liniei de orientare și să se pună o fisă de fer în punctul corespunzător pe teren din prima stație; apoi să se citească din nou spre punctul K, această lectură de sigur va fi sub cifra 1000; să presupunem că am citit 800. Să ne strămutăm cu planșeta la extremitatea celor 20 m. și să ne ori-

tăm după regulă, făcând a corespunde punctul de pe planșetă cu punctul de pe teren, orientând planșeta cu luneta tot la bara II și făcând să coincidă firul lunetei cu fisa și cu punctul depărtat ce servă de jalon.

Făcând lectura a două în cazul acesta, vom citi pentru $AA' = 193,9$, și făcând proporția $193,9 : 20 : 606$ (adică $800 - 193,9$): X și $X = 62,5$; dar relația de $\frac{1}{10}$ între cateta mică și cateta mare să deranjetă și o vom înlocui cu relația actuală $\frac{800}{100} = 8$, prin urmare avem: $62,5 \times 8 = 500$.

Să presupunem același punct situat iarăși la 500 m., însă nu am găsit un punct de orientare, care să înlocuiască jalonul, prin rotirea planșetei în dreapta, ci un asemenea punct îl avem prin rotirea planșetei în stânga, deci în cazul acesta lectura din prima stație va fi d'asupra cifrei 1000; să presupunem că am citit 1200: în cazul acesta vom obține pentru $AA' = 389,2$ și avem: $389,2 : 20 : 810,8$ (adică $1200 - 389,2$): X și $X = 41,7$, dar și de astă dată relația de $\frac{1}{10}$ fiind deranjată, o vom înlocui cu $\frac{1200}{100} = 12$, deci $41,7 \times 12 = 500$.

O aplicație cu mult mai lesnicioasă se face în modul următor:

Să procedăm intocmai ca mai sus, cu singura deosebire că, pe cel 20 m. să măsurăm spre punctul de orientare, care a înlocuit jalonul și pentru a doua stație aşezăm planșeta d'asupra fisiei care să înspătă la 20 m.

Presupunind rotirea în dreapta, am citit 800 în prima stație, în a două vom citi mai sus de cifra 800, să presupunem că am citit 1100; aceasta ne arată că rotirea se va considera ca făcută în stânga și vom calcula ca în exemplul precedent.

Tot asemenea și când în a două stație vom avea o lectură sub mie, vom considera rotirea ca făcută în drepta, etc.

Până aici am considerat bara II ca perpendiculară pe prelungirea barei I, însă nu este nevoie să fie tot-d'a-una astfel ci, bara II poate oscila în sus, în jurul unei axe, rezultatele ce vom obține vor fi identice, fiindcă vom afla distanța la care va cădea paralela barei I pe prelungirea barei II. Singura deosebire este că pentru distanță ce nu se cere, nu vom mai căuta diagonală prin rădăcina patratelor catetelor, după cum ar trebui să facem în exemplele precedente, ci vom căuta latura opusă unui unghi obtus,

deși am putea-o calcula însă, o aflăm mai cu înlesnire prin aparat care ne arată pe o tangentă cu cât diagonala s'a mărit și deci vom adăuga diagonalei acea quantitate citită direct.

Observațunea I.

Avantajele măsurătoarei în modul descris sunt;

- 1) Precizia superioară cu mult rezultatelor planșetelor și diferențelor stadiilor.
- 2) Scutește pe inginer de alergări obosite.
- 3) Reduce oamenii de lucru, doi oameni sunt de ajuns; în casă lipsă se poate servi numai unul.
- 4) Se câștigă timp.
- 5) Siguranța aparatului, ne având nimic de deranjat.
- 6) Ușurința de transport având o greutate numai de $\frac{1}{4}$ în raport cu planșetele obișnuite.
- 7) Dacă vom avea o planșetă de desemn pe care o aşezăm pe triped în locul aparatului, pentru a trage razele la diferite puncte; dacă vom avea o busolă pe care o fixăm la stânga barei I, acest aparat devine universal, adică înlocuște toate instrumentele de care inginerul are nevoie.

Observațunea II.

Dacă am avea la o distanță oare-care două jaloane cu o distanță între ele 20 m. și acăstă linie de 20 m. să fie perpendiculară pe rasa visuală dirijată din punctul de observare, este evident, că vom putea afla distanța la acele puncte.

Să presupunem că avem aceste două jaloane la distanță de 1000,

Să presupunem că am orientat planșeta cu alidada la țără 1000, în jalonul din stânga și am fixat planșeta. Să ridicăm alidada pe bara I în sus până ce firul lunetei va cădea în jalonul din dreapta, diferența acestor citiri să în raport către 20 m. precum prima citire să către X. Si X este distanța la care va cădea perpendiculara dusă din jalonul din stânga. Diferența de citire fiind 250, vom avea $\frac{250}{20} : \frac{1000}{X}$ și $X = 80$. m. care înmulțit cu relația $\frac{1250}{100}$ ne dă 1000 m. ca distanță.

Acăstă observare cu exemplul său de aplicatie s'ar părea că,

nu are vre-o importanță în desenările academice, dar să presupunem, că în locul celor două jaloane avem discul soarelui de privit.

Astronomii său inginerii universului ne spun, că diametrul soarelui este de 108,7 ori mai mare de cît diametrul Terrei și diametrul Terrei fiind de 12754 kilometri, urmează că diametrul solar este de 1386359,8 kilometri.

Tot astronomii ne spun că diametrul soarelui este de $32^{\circ} 6''$ sau ocupă 1926 secunde în circumferință ce ar avea ca rază distanța între Terra și Soare.

In aparatul nostru o secundă ocupă aproximativ 4,848 milimetri la raza de 1000 metri, (fiind că secundele unei circumferințe sunt $1296000''$ cu care divisând pe 6283,200 m. adică lungimea circumferinței cu $R = 1000$ obținem, 4,848 mm. pentru o secundă.

Dacă noi vom orienta aparatul cu colțul alidadei la cifra 1000 în marginea stângă a discului solar în momentul răsăriri^{*)}, apoi dacă vom impinge alidada d'asupra cifrei 1000 până ce firul lunetei se va plasa în marginea din dreapta a discului solar, se va forma (fig. I) $A'C'A = 1926''$, aceste secunde în dreptul cifrei 1000 vor ocupa $1926 \times 4,848$ mm. = 9,33725 metri; iar în lungime pe bara gradată vor ocupa aproximativ 104 metri mai sus de cifra 1000, deci, $A\bar{A}'$ sau 104 ne reprezintă un diametru solar și prin urmare vom putea afla: la cîte diametri solari va cădea piciorul perpendicularării scoborită din soare pe prelungirea barei II, și făcând proporția $\frac{104}{1} = \frac{1000}{X}$: $X = 9,61$ adică la 9,61 diametri solari va cădea piciorul perpendicularării scoborită din soare. Înmulțind după regulă cu relația $\frac{1104}{100} = 11,04$ vom avea pentru lungimea perpendicularării 106,0944 diametre solare sau

$$1386395,8^k \times 106,0944 = 147088830^k$$

la care adăugând 5 la mie pentru diagonală 744440
obținem ca distanță din Terra la soare 147833270^k

In tractatul de cosmografie elementară a d-lui I. Pichot, găsim 148584100^k

În Camille Flammarion găsim 147946400.

Diferența este numai de aproximativ 100000 k. intre rezultatul ce ar da aparatul meu și intre rezultatul d-lui Camille Flammarion.

^{*)} Să presupunem că vom obține aceleasi secunde, de și observarea ar trebui făcută la zenit.

Pentru mulți se va părea un sacrilegiu că getarea dă atacă distanță la soare cu un mic aparat compus din două bare de metal fixate pe o bucătică de lemn, dar cu toate acestea raționamentul geometric ne conduce fără voie la această concluzie.

Cercetări pe această cale încă nu s'a făcut și poate că săcându-se în condițiunile cerute de știința astronomiei, să obținem rezultate mai sigure și mai esacte, după cum pentru distanțele terestre am obținut în aplicație rezultate superioare.

B. Pisone

O ESCURSIUNE IN BUCOVINA

A ASOCIAȚIUNEI SILVICE DIN AUSTRIA

În imperiul austriac s'a constituit încă foarte de mult o asociație silvică, a cărei membri sunt cel mai distinși forestieri, proprietari mari și alte persoane de distincție.

Această asociație are un caracter aproape oficios, pentru că Ministerul respectiv ține cont aproape de toate părerile sale.

Această asociație în fiecare an face excursiuni în cîte o provincie a imperiului; astfel, acum două ani, excursiunea s'a făcut în Bosnia, iar anul acesta în Bucovina. Această excursiune prin pădurile Bucovinei a durat cinci zile, după care s'a ținut ședință în Cernăuți, în casa provinciei, unde diferiți membri și-au arătat impresiunile și au discutat diferite chestiuni forestiere. Discuțiunile s'a făcut mai mult asupra pădurilor de reșinoase; și pentru că această cestiu ne interesează și pe noi în cel mai mare grad, de oare ce avem multe păduri de acestea în țară, pentru că nu avem metode de exploatare bine lămurite, cred că este în interesul silvicultorilor din țară a cunoaște părerile distinsilor silvici din imperiul vecin. Acesta este motivul care m'a indemnăt a extrage din revista «Osterreichische Forst- und Jagdzeitung» din Viena, părțile mai interesante din resumatul discuțiunilor ce au urmat în ședințele ținute la Cernăuți spre a se publica în «Revista Pădurilor».

A 42-a adunare itinerară a «asociației silvanale din imperiul austriac» și a «secției silvice din asociația bucovineană pentru cultura țării», a avut loc după excursiunea făcută prin pădurile Bucovinei la 20 Iunie a. c., la Cernăuți. Locul adunării a fost sala de ședințe a dietei bucovinene; președintă era ținută de vice-președintele «asociației silvanale al imperiului austriac» d-l baron Wilhelm de Berg..

După deschiderea ședinței de către președinte, s'a trecut la ordinea zilei, care coprindea patru cestiuni de discutat. Prima cestiune, «*Impresii din excursiune*», fu introdusă de către consilierul aulic, profesorul Adolf, cavaler de Guttenberg (din Viena). Oratorul declară înainte de toate că ar fi o întreprindere temerară, a face o bună judecată după o excursiune de numai cinci zile prin păduri. Excursiunea a avut scopul de a se lua cunoștință de diferite relații, a se îmbogăți experiențele și a se pune în legătură colegii de specialitate din estul monarhiei, dar nu poate fi chemarea asociațiunii silvanale a imperiului, nici a lăuda, nici a blama; un schimb liber de idei să lumineze părerile. Tratarea primei cestiuni de la ordinea zilei este ușurată prin două broșuri, «una intitulată «Administrația și gestiunea în pădurile fondului religionar gr. or. Bucovinean» care are autor pe un coleg anonim, și prin «Bucovina», broșură lucrată de d-l consilier silvic Böhm, apoi prin întreaga ordine de zi, fiind puse în program în special cele mai însemnate cestiuni a gestiunii silvice. Rezultatul final — zicea cavalerul de Guttenberg — se poate resuma în următoarele: Statul păduros al Bucovinei, e cât se poate de frumos și de favorabil, atât în ce privește pădurile fondului religionar cât și acele ale comunelor și ale particularilor. Nu este pericol pentru menținerea pădurii. Pădurile conțin încă mari comori care trebuie exploatați cât mai curând, până când nu se vor deprecia. Lemnul este în general baza industriei bucovinene; prin instalarea de mari întreprinderi consumatoare de lemn vine mare câștig în țară; prin aşezămintele în jurul ferestraelor sistematice se nasc colonii; s-ar putea zice că prin industria lemnosă s'a deschis țara. *Silvicultura prezintă nu poate fi un ideal și pentru viitor, dar corespunde imprejurărilor actuale.* S-ar putea întreba dacă fondul lemnos nu se exploatează prea în grabă? În această privință unii exagereză iubirea lor pentru pădure. Statul păduros e menit a aduce folos mai cu seamă în Bucovina și cu cât masivele actuale prea sărace se vor înlocui prin masivele sănătoase și tinere, cu creștere viguroasă, cu atât avantajul va fi mai mare. Față cu această cerință, exploatarea de până acum a rămas înapoi. Situația pădurilor, din punctul de vedere al solului și al climei, este cu deosebire favorabilă; pe lângă aceasta se adaogă acțiunea administrației care secondează natura în privința dezvoltării vegetației, căci natura lăsată în voea ei dă preferență fagului, iar noi vom masive valoroase cu esențe rezinoase și foioase în amestec fără a se ajunge totușt la distrugerea totală a fagului.

In acest scop a instituit administrația pepinierele în care s'a obținut și *Pinus-cembra*.

Progresele în silvicultură se pot cunoaște mai cu seamă în trei direcții. Mai întâi prin dezvoltarea comunicației. Rețeaua șoseelor e mai bună de cât cea din pădurile din jurul Vienei și se poate observa același lucru ca și în Bosnia. Al douilea progres: Gestiunea devine mai intensivă prin *micșorarea ocoalelor silvice*, și înaintând pe această cale, vom ajunge la regia proprie, cea mai însemnată întărire a năsuințelor noastre. -Că al treilea progres s-ar putea considera, grija ce se poartă pentru a da personalului silvic preste tot locul case corespunzătoare; s-ar putea zice că funcționarii administrației fondurilor religionare așe locuințe demne de silvicultori.

Pădurile fondului religionar se pot diviza în trei tipuri. Primul tip e reprezentat prin ocoalele «Revna și Frazthal»; aci se utilisează lemnul pe deplin și stejarul este favorizat cu drept cuvînt, față de fag, de oare-ce acest din urmă lemn se află prea mult în țară. Al douilea tip e reprezentat prin pădurile de la «Vicovul — superior și Crasna» care se află în o situație atât de favorabilă comunicăției, în cât te prinde mirarea, a mai aflat acolo pădure seculară; dezvoltarea acolo nu e încă completă. Mai interesant e însă tipul al treilea, reprezentat prin pădurile de munte, sau pădurile seculare. *Cine nu cunoaște împrejurările ar preferi poate pe acestea, cară în aparență sunt împădurite, privind însă mai aproape și neaflând în locurile exploatație nimic alt-ceva de cât fagl bătrîn și uscături de molizi și brazi, trebuie să declare că un astfel de sistem de exploatare este foarte dubios, și să prefere sistemul prin care se curățe totul în locurile de tăiatură.*

Cavalerul de Guttenberg, vorbește și de împrejurările generale ale țării, căreia îi prevêtește un frumos viitor. Marea productivitate a solului e o bine-cuvîntare cerească. La înălțimă mai mare se află fenețe frumoase, dar solul inclină spre surpătură. *Formarea de mânăcături* nu e rară și administrația trebuie să dea o deosebită atenție acestei cestiuni. In această privință sunt de bun augur împăduririle începute pe pantele de mult despădurite de-asupra Câmpului-Lung. In general, țara a rămas înapoi în construcția de șosele și regulări de riuri; aci s-ar putea aplica proverbul german «Pămîntul bun de păduri, e rău pentru șosele». In deosebi este a se nota că în Bucovina sunt bine tratate și pădurile aparținătoare comunelor și particularilor.

Referentul schițează apoi mersul excursiunii prin pădurile Bu-

covinei, care a fost favorizată prin timp foarte bun. Amintește primirea cordială ce li s'a făcut de către populațiune, industriași și colegi de specialitate, și viul interes ce s'a adus din partea tuturor. În fine amintește cursul de învățămînt ce se ține la Franzthal pentru pădurari, și 'să exprimă dorința ca în această școală să se formeze buni guardiani, nu numai pentru fondul religionar ci și pentru pădurile întregei țări.

Urmează apoi șeful de ocol, d-l Nitzsche din Mittelhöhe (Saxonia), care laudă patria sa ca leagănu silviculturei și făcând comparație între veniturile diferitelor păduri ale Statelor, ajunge la concluzia, că pădurile fondului religionar aduc căm $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{10}$ din venitele pădurilor Statului Saxoniei, carl produc la an și hectar 26—30 fl. v. a., stând astfel în fruntea tuturor statelor. Silvicultura în general trece prin trei stadii de desvoltare: primul stadiu se caracterizează prin întrebuițarea largă a căilor de comunicație pe apă; al doilea prin separarea materialului valoros prin instalațiuni de ferestre cu vapor; iar stadiul al treilea prin fasonarea a tot ce e de întrebuițat în pădure, luând în serviciul său, în loc de vapor, forțele apei ca motor, pentru industrii mai perfecționate, ca fabricile de pastă lemnosă, celulosă, strugării de canale și alte multe. Saxonia a ajuns deja stadiul al treilea, în Bucovina s'a trecut preste stadiul prim și s'a început cu marile ferestre cu vapor. Ca cestiuni ale unuia apropiat viitor pentru administrația fondurilor religionare, vorbitorul precizează *luarea în regie a ferestrelor mari cu vapor, desvoltarea rețelei șoselelor și a drumurilor ferate locale*. El mărturisește a fi un radical partisan al pădurii curate de molid, care vrea să distrugă cu totul fagul, și să conceadă bradului numai un prea modest loc, fiind mai puțin valoros de cât molidul; pentru aceea el e *aderent al tăieturilor rase*. Privitor la divisiunea pădurii, Nitzsche recomandă despărțirea seriilor prin liniș somiere de 9 metri lățime, cum se face în Saxonia, și neagă că perderea de teren care se susține prin aceasta producție, ar avea vre-o însemnatate. Contra altor produse ale solului, al căror preț scade în continuu, prețul lemnului rămâne la înălțime; și din acest punct de vedere, pădurile Bucovinei în curind o să-și îndouiască veniturile.

Directorul silvic Bretschneider (din Viena) se pronunță contra lățimile de 9 m. a liniilor somiere, cu deosebire în munți, unde prin situația lor pe coame, ar putea deveni funeste, și afară de aceea ar fi cu totul superflue. Circumstanțele Bucovinei sunt cu totul diferite de cele ale Saxoniei, și nu se pot compara nică de cât cu acele,

unde fie-care bucătică de lemn, de ori-ce dimensiune, se poate utiliza cu folos. Se pronunță și în contra pădurei de molid neamestecat. În Austria s'a făcut experiență că pădurile de esențe răshinoase, atunci aduc cele mai mari avantajii, când sunt în amestec cu frunzoase.

Luând cuvîntul consilierul silvic Reuss, declară că prin discursul d-lui Nitzsche s'a deplasat puțin cestiunea punctului prim al ordinei de zi, dar nu poate să se rețină a reveni asupra a două puncte menționate de d-l Nitzsche, cu toate că cu placere constată că și d-l director Bretschneider a lămurit deja chestia. Dacă colegul nostru, d-l Nitzsche, între altele, afirmă că noi Austriaci nu suntem încă consciți de marea importanță a liniilor somiere cât mai late, sau că nu vom a recunoaște importanța lor, și dacă directorul Bretschneider a admis pe de altă parte, că noi nu recunoaștem tocmai îndreptățirea unei lățimi medii normale de 9 m., eș — zice Reuss — voi constata, în contra acestor afirmații, că noi Austriaci, am apreciat tot-d'a-una și în deplină măsură însemnatatea și scopul liniilor somiere, dar o lățime unitară pentru acestea nu este ordonată. Si eș cred că aceasta este corect, căci pretutindeni «calapodul» e de condamnat. Reclamând împrejurările, se pot trage și la noi lini somiere de lățime considerabilă. Dar când situația pădurilor nu reclamă lini somiere mai late, pentru ce să trecem preste lățimea necesară? Nu pot fi de aceeași părere cu d-l coleg din Saxonia, nici în ce privește masivele de molid neamestecate. Eș am făcut atât în pădurile seculare ale Bosniei cât și în ale Bucovinei aceleași observații: că bradul, în condițiunile de față ale solului și climei atât de favorabile, e cu mult mai rezistent de cât molidul. Reuss crede a nu greși, bazându-se pe ceea-ce a văzut, când susține că molid putred se află — ceteris paribus — de două ori atât de cât brad. Înțînd cont de această împrejurare, pe de altă parte considerând că bradul resistă cu mult mai bine de cât molidul tuturor pericolelor, la care este expus, că bradul fiind în mod osebit atât de apt a fi supus operațiunilor lămuririlor, Reuss crede a se putea întrepune decisiv pentru brad și în special pentru imbelșugatul amestec al bradului în masivele de molid.

Referent pentru tema a doua din ordinea de zi a fost d-l consilier silvic din Cernăuți, August Böhm. Tema se intitula: «Amenajamentele în complexe vaste de păduri seculare, cu deosebire privitoare la tratarea masivelor rezervate unui ulterior period de exploatare.»

D-l Böhm declară, începând desvoltarea temei, că dânsul pri-

vește ca ideal pentru tratamentul ulterior, acel a lămuririlor său grădinăritul, însă înainte de a putea aplica aceste tratamente, e necesitate a face pădurile accesibile. În pădurile seculare — zice d-l Böhm — masivele se compun din copaci cu vîrstă diferită; cu toate acestea, în pădurea nestrăbătută de topor, predomină lemnul bătrin, făcând contrast cu masivele regenerate prin exploatare. Din acea cauză s'ar putea zice în general că există numai două categorii de copaci, una coprinzând copaci de la 1—20 ani, iar cea-laltă pre cel deja prea bătrini. Pentru aceasta este necesar a trece repede cu tăierile, prin cari însă se micșorează revoluțiunea periodului prim de gestiune. Esențele cari formează masive, sunt molidul și bradul, fagul se află mai mult accesoriu. Molidul nu e apt pentru tratamentul grădinărit; din incidentul tăierii și a transportului copacii rezervați se vulnerează astfel, în cît molidul, fiind delicat, pierde. Bradul e cu mult mai rezistent și se poate număra la tulpiș sănătoase 500—600 inele de creștere anuală; avem a mulțumi — zice d-l Böhm — bradului, pentru că el a păstrat frumusețea pădurilor noastre. O bună rețea de drumuri e condiție prealabilă pentru activitatea forestieră, pentru aceea amenajamentele depind de desvoltarea mijloacelor de transport. Spesele cari se fac cu amenajamente, trebuie însă să fie în proporție cu veniturile pădurii, o cestiuțe care în Bucovina la început s'a cam neglijat. S'a început la anul 1876 cu amenajarea conform instrucțiunii atunci în vigoare pentru pădurile statului, și anume în ocolul Straja; dar spesele au fost cu mult prea mari și lucrarea nu progresă. Din acea cauză s'a introdus «instrucția numită carpatină», pentru amenajamentele din Carpați. Conform acesteia se folosea harta specială militară (scara 1: 25,000) pentru introducerea liniilor somiere și escluderea terenului neproductiv. După mine însă «instrucția carpatină» căzuse în alt extrem, dovedindu-se că harta militară este prea neexactă pentru fixarea seriilor. Din care cauză devine necesară o triangulare prealabilă pentru formarea unui schelet fix, în cadrele cărui se plasează seriile și parchetele. După acest metod se urcă spesele amenajamentului pe hectar la 70—90 cr. v. a. (1,47—1,89 lei), pe când urmând instrucțiunei generale pentru amenajamentul pădurilor Statului, spesele pe hectar se urcă la 1,50 fl. v. a. (3,15 lei). — În prezent facem un fel de tăiere rasă, fiind obligați la aceasta pe de o parte prin contractele existente cu fabricile de ferestree, pe de alta prin lipsa căilor în păduri. De prezent nu e recomandabilă a face tăieri precipitate, cu toate că ar fi foarte de dorit a

-exploata mai întâi arborii în depericiune, înainte de a se deprecia cu totul prin putrezire. Este deci de cea mai mare nevoie să face pădurile accesibile; după aceea vom tinde la exploatare în regie și vom introduce un grădinărit modificat după cerințele locale. Prin această măsură vom economisi spesele de reimpădurire, garantată fiind menținerea pădurei prin însemîntarea naturală. Decizîndu-ne pentru alegerea tratamentului grădinărit, nu vom sta înaintea unei noi probleme, căci vedem că pădurile exploataate din timp mai îndelungat, până la copaci de 25—30 cm. grosime, se prezintă astăzi ca masive frumoase, bine încheiate. Dacă administrația fondurilor religionare se decide pentru regie, are acel avantajă înaintea antreprenorului, că densa nu este necesitatea a amortiza spesele pentru construcții de ferestre și mijloace de transportul lemnului în 10—20 ani, ci are timp 30—40 ani pentru amortizarea acestor instalări. Noi — termină d. Böhm — amenajăm păduri, cără vor deveni cu timpul accesibile, pe când în Germania impulsul spre amenajare a fost lipsa de bană.

Directorul central Hufnagel declară a fi foarte satisfăcut de expunerile referentului, care conduce lucrările de amenajare ale pădurilor fondului religionar. În decursul excursiunel — zice Hufnagel — am văzut tăerile rase și *le-am găsit contrarind condițiile naturale*. Unde natura se îngrijește în măsură aşa abundentă de regenerarea naturală, ca în pădurile carpatine, acolo e bine ca silvicultorul să dea numai puțin sprijin naturei; atunci, fiind existența pădurei garantată, se face economia și cu spesele de reimpădurire. Eșu însumă administrez păduri cără seamenă cu acestea, și am experiență că prin grădinărit s-ar putea ajunge aci la bune rezultate. După aprecierile d-lui referent, mi se pare că tăerile rase au fost aci numai din cauza necesității locale; necesitățile acestea erau: contractele existente și lipsa de drumuri. Aceste două aveau aerul a aprecia grădinăritul ca nerecomandabil. După a mea părere, un grădinărit, prin care se estrag copaci până la 35 cm. grosime în jos, ar fi mai potrivit; supunând o revoluție de 120 ani s-ar putea reveni de 3—4 ori în același masiv. Dacă se zice că molidul nu e apt pentru a fi tratat în grădinărit, din cauză că se usucă pe picioare, nu ne va rămâne alta, de cătă a exploata masive cu mai mult de cătă 0.8 molid prin tăiere rasă. Toate celelalte masive însă cără conțin mai mult de cătă 0.2 brad, se pot trata în grădinărit, fără prejudiciul că fagul, care se află în măsură modestă amestecat, va câștiga prea mult teren. Sperăm că cu timpul tăerile rase se

vor abandona. Din acea cauză cred că nici vînzările de pădure pe suprafață, cu carl ne amenință broșura «Administrația și gestiunea în pădurile fondului religionar gr. or. bucovinean» nu se vor realiza. Un atare procedeū ar trebui infierat ca un regres, și numai din cauza că adoptându-le, purtarea aşa numitelor «registre de gestiune» (Wirtschaftsbücher) devine imposibilă, ne mai putând ști administrația fondurilor, cât lemn a liberat antreprenorilor.

Directorul silvic Bretschneider dorește ca înaintea proiectării împărțirei pădurii în serii, să se fixeze mai întâi rețeaua de șosele și în general planul de situație pentru toate instalațiile de transport. Mai întâi trebuie făcut un amenajament provizoriu, apoi să se aibă în vedere căutarea în regie a instalațiilor de industrie și transport. Ești sunt — continuă Bretschneider — aderent a tratamentului lămuririlor, cu restricții care nu se face în masive unde fagul ar putea deveni dominant. Pentru atari pădurii de fag ar fi mai potrivite tăierile rase pe suprafețe lungi dar înguste, revenindu-se după 5 ani iar la acel loc. În pădurile seculare se află și mici masive de arboret mai tiner și de arbori în etate mijlocie; aceste masive, având mărimea de 3—5 hectare, ar trebui eschise mai încolo din perioadă primă, și trebuie dotate unei perioade ulterioare.

Consiliul superior silvic Krutter (Cernăuți) vorbesce asupra actualiei exploatarii a pădurilor. El zice: de prezent căutăm pădurile carl reclamă mai mult o exploatare, se aleg terenurile carl rentează exploatarea și se daă în usul unui stabiliment industrial, apoi se lucrează instalările de transport; aceste din urmă însă nu se fac peste tot locul prin antreprenor, ci fondul lucrează liniile principale. *Categoria de arbori în etate medie prin exploatarea arborilor bătrâni suferă atâtca daune, în cît e greu să le conservă.* Vînzarea de pădure, pe suprafață, într'adevăr e un regres, dar am luat-o numai prin exceptiune și acolo unde e lipsă de personal.

Consiliarul aulic profesor de Guttenberg ține a atinge și chestia continuității. Actualmente masivele se află în depericiune; pe suprafață de un hektar nu se află mai mult lemn exploataabil de căt 220 m³. Cât de iute vor crește iar 220 m³ în masivele regenerate, viguroase! O mică parte însă totuși să se conserve ca pădurea seculară, să formeze timpurilor viitoare peisajul pădurii din trecut. În pădurea seculară se poate lua regulator al venitului numai suprafață, o revoluție de 100 ani ajunge pentru primul amenajament, de și, se știe de sine, e cu mult mai mică de căt adevărata etate a arborilor care se exploatează astăzi. Aflându-se

însă pădurea în posesiunea unuia fond, se poate ușor transforma capitalul lemnos, care astăzi e aproape fără dobândă, în un capital de bani, iar o parte din aceștia pot fi plasați în instalații. Iuțeala exploatarii masivelor bâtrâne nu se influențează prin lipsa de desfacere, ci numai prin considerații de reîmpădurire; cam în 40 de ani ar trebui să fie exploatație aproape toate masivele vechi. *Pri-vitor la succesiunea tăieturilor, cavalerul de Guttenberg afă că parchetele actuale sunt prea mari;* fiind situația financiară a fondului religionar actualmente mai bună, ar trebui să se tindă la o mai avantagioasă împărțire a parchetelor și la o mai pedantă succesiune a tăieturilor (Hiebszugsfolge). O împărțire prin liniș somiere pentru moment nu apare destul de avantagioasă și în viitor să se recurgă numai acolo la liniș artificiale, unde lipsesc liniș naturale: picioare, piraie, obcine. La liniș somiere create artificial prin tăierea pădurei se va purta resigna cu atât mai vîrtoș, cu cât noi vom a crește codrii în cari răshinoasele și frunzoasele să se afle în amestec; acești codrii deci vor fi periclitati prin vînturi. E necesară de urgență accesibilitatea pădurilor prin construirea de drumuri economice cari complecțează șoselele principale. Având aceste drumuri e posibil a extrage din toate masivele, cari conform amenajamentului ar fi să se exploateze în un deceniu ulterior, copaci cari reclamă mai mult tăierea. Exploatarea aceasta precipitată să se aplice numai asupra copacilor celor mai răi, aproape de depericiune; prin această măsură se promovează mult însemnarea naturală. În general trebuie să ținem seamă ca să nu picăm din un estrem în altul! Tăieturile actuale nu se pot numi «rase», de oare ce adesea se află sucreștență a cărei menținere e de importanță; grădinărit în înțelesul propriu al cuvintului nu se poate face, de oare ce lipsesc copaci de etate medie.

Şeful de circumscripție Heidler aderează părerilor antevorbito-rului; accentuează că lemnele accesorii și cele provenite din curățiri sau lămuriri nu se pot utiliza, propune deci înființarea unei fabrici de celulosă.

La a treia temă: «Instalații pentru transportul lemnului în Bucovina» vorbesc Opletal, șef de ocol, inginer superior Sychrowsky, și din nou profesorul de Guttenberg. Extragem — pentru a nu lărgi prea mult — numai punctele următoare: În timpul mai nou s-au constatat că mai avantagioase drumurile de fier cu lățimea de 76 cm. între şine. Construind șosele se țin tot-d'a-una seamă a regula și piraiele, căutând ca șoselele să formeze tot odată și diguri, prin care

măsură se recăstigă cultură mult teren prunduit. În general cu construcția șoselelor ar trebui să se urmeze mai iute de cât până acum.

Ca al patrulea punct al ordinei de zi, figura tema: «Despre reîmpăduririle naturale și artificiale cară urmează după exploatarea pădurilor seculare, cu privire la imprejurările telluro-climatiche ale Bucovinei». Referenți: consilier silvic Rudolf Sperlbauer-Cernăuți, și director silvic Herman Bretschneider-Viena.

Consilierul silvic insistă asupra legăturii organice a acestei teme cu tema asupra amenajamentelor deja tratată, și amintește că parchetele anuale din cele 14 ocoale silvice așa intinderea de 2590 hectare; afară de reîmpădurirea acestora se intenționează însă și aceea a altor 16,100 hectare de terenuri cară până aci se foloseau ca imaș. Nu toate terenurile reclamă cu aceeași insistență reîmpădurirea; depinde de modul exploatareli premergătoare. Mai de mult se exploatau copaci de la 40 cm. în sus, acum însă se ia și copaci de 35, 30 ba și de 25 cm. Văzându-se însă că urmând în acest mod, copaci cară mai rămânea nu se puteau conserva, s'aș luat măsură, ca antreprenorul să utilizeze copaci până la 18 cm. în jos și să curețe tăietura. Cantitatea lemnului care rămâne în tăietură neutilisat e umitoare, până la 400 m³ pe hecitar. Despre modul curățării tăieturilor părerile sunt diferite, în cele mai multe cazuri crengăriile se adună și se strâng în grămedă mai mare; alții cred că este mai bine a nu aduna crengăriile, căci ele ofer scutire în contra vitelor. 30—40% a suprafeței parchetelor se regenerază în mod natural, aproximativ 1700 hectare trebuie anual reîmpădurite în mod artificial, ceea ce face în calcul mediul 120 ha. pe ocol. Forțele muncitoare pentru lucrări de reîmpădurire se pot găsi numai cu mari greutăți, norocul este că tot cam la 4 ani molidul oferă o abundantă recoltă de semință. Prin propriile semințări se produce cu îmbelșugare semință, din care cauza 60—80% din terenuri se reîmpăduresc prin semință. Seminarea în zăpadă a avut rezultate bune; pentru a face însă economie cu semință se preferă actualmente seminarea în cuiburi și în imediata apropiere a tulpinelor a căror efect este foarte satisfăcător. Observând o distanță de 1.5 m. între cuiburi, numărul acestor pe hecitar este aproximativ 4500. Seminăturile trebuie însă bine îngrijite în contra buruienilor, cară vegetează cu o lăcomie ne mai pomenită. Pentru plantație se aplică molizi și adesea nerepicați — în etate de 2, 3 și 4 ani, și cam 10% larice se amestecă printre aceștia. Pinul cembra se plantează în etate de 4—5

anii pe pante inclinate în spre apus și nord-est la înălțimă de 1000—1600 m. Pe lângă toată mărimea parchetelor anuale plantația ține pas cu exploatarea și reîmpădurirea și asigurată parte pe cale naturală parte pe cale artificială. În tot casul reîmpădurirea naturală va trebui să se țină în limite modeste, de oare ce nu putem necesita pe exploatator a renunță din considerațiunile cultivațorului la avantajile comerciale sau negustorești.

Ora fiind înaintată, directorul silvic Bretschneider declară că va publica referatul său în foaia asociației.

Consiliarul silvic Reuss, cu părere de reuș constată că o temă atât de interesantă și importantă nu se va mai putea desbată în mod profund, pentru că d-l director Bretschneider cu prea mare afabilitate a renunțat pentru astăzi la cetirea referatului său. Bine-cuvintata pădure seculară cu dimensiunile ei uriașe, pe care am văzut-o în excursiunea noastră de aproape 500 kilometri în zilele din urmă, nu se poate utiliza alt-cum, de cât prin exploatare regulată; și aceasta e corect din punct de vedere al economiei naționale și silvice. Cuvintul «exploatare» pentru lumea silvică are un sunet ceva cam suspicios; dar aceasta trebuie să dispară când vedem că de asigurată este reîmpădurirea, căci peste tot locul vedem cum prin utilizarea pădurii principiul conservator de pădure străbate ca un transparent, povătuind un frumos viitor. «Exploatăre» în prima linie îl incumbă a face pădurea seculară accesibilă principiilor mai înalte a silviculturei raționale. În ce privește tratamentul ulterior al acestor păduri, eu — zice Reuss — sunt de fermă convingere că a observa un «calapod» cu stricteță, nu este la loc și nicăi de dorit. Relațiile telluro-climatice admit aci în această privință o largețe mare, și eu recunosc pentru aceea pe lângă grădinărit și îndreptățirea tratamentului lămuririlor, ba și tăerea rasă va reuși, când principiul fiecărui silviculturist, a nu lăsa pământul să se sleiască, va fi observat. Având în considerare osebitul favor oferit prin imprejurările telluro-climatice, cu toate acestea eu privesc tratamentele care promovează însenințările naturale în tot cazul ca cele mai potrivite și cred că sănsele cele mai mari pentru gestiunea viitoare le are tratamentul lămuririlor. Reîmpăduriri artificiale să se facă numai prin excepție. Susține a fi cel din urmă care s-ar teme de golirea caselor de banii, când e vorba a întemeia viitorului masive vigoioase, dar ar fi păcat a desconsidera telluro-climatice, și semănătură și plantație să se facă numai în imășuri și acolo unde e intenționat să crește masive în amestec. În privința masivelor în

amestec — continuă Reuss — ești nu le pot în destul recomanda. Bradul și molidul între răsinoase, fagul și stejarul între frunzoase, compun actualmente masivele. Să rămână și în viitor aşa, să fie însă cătă mai implete aceste esențe, formând amestec plăcut și salutar spre binele pădurii. Paltinul și frasinul pe de o parte, laricele și pinul pe de altă parte, sunt meniș a varia și complecta amestecul. În deosebi pentru larice, după cum mi se spune din alte părți, aici i-se aduce puțină confianță, ceea ce a afirmat chiar și referentul. Cu toate acestea ești sunt convins că laricele, copac de munte, care reclamă multă umiditate a aerului, găsește aici condițiile de trai și în terenurile acoperite cu păduri seculare; și dacă lipsește aici ca și în pădurile seculare ale Bosniei, aceasta nu se poate atribui de cătă pretenție laricelui pentru lumină. El nu se poate afirma în pădurea seculară, cu atât mai puțin în păduri exploataate în grădinărit neregulat. Numai de două ori am întâlnit laricele: odată era un singur exemplar în șesul de la Câmpu-Lung; a doua oară între arbori frunzoși și viguroși în Franzthal unde la lisiera pădurii s'a făcut loc printre foioși; aci era mai puțin imposant, dar și starea în condițiuni, care sunt diametral opuse existenței lui. Din aceste două exemple nu putem conchide asupra vigurozității unei esențe, atât de importante pentru pădurile de munte austriace, care și-a făcut intrarea și în pădurile munților mai mici cu cel mai bun succes. Asemenea nu se poate admite a face o apreciere asupra calității lemnului, la un copac crescut în juncție cu multă accelerare; după anul al 60-lea să poată judeca calitatea lemnului, căci atunci a pătruns deja rășina în năuntrul duramenului. Afară de aceasta avem experiență, că proveninței sămînței de larice trebuie să-i atribuim cea mai mare însemnatate, și dacă laricele astăzi aci nu convine, trebuie să ne punem în prima linie și întrebarea, de unde a fost adusă sămînța. Ești însu-mi am făcut experiență că laricele provenit din sămînța din alpi, merge mai întâi foarte bine, dar degenerază în următoarea generație, se bolnăvește de cancer și se despreciază cu totul. Ești recomand pentru aceea încercările pe o scară întinsă pentru introducerea laricelui, și sunt convins că în curind vei împrețini cu el, având laricele a juca în pădurea Bucovinei un însemnat rol, la care până acum din propria putere nu s'a putut avânta. D-l Reuss trece scurt la discuția executivei reimpăduriri și zice: În practica de până acum, văd că în parchete se mențin adesea copaci în depericiune, cu vîrfurile uscate și de cel putrează, din cauză că nu rentează exploatarea. Cum voiu să împedeca, ca acestă

indivizi bolnavi, dar totușii producând și ei sămîntă, se nu ia parte în insămîntare? Nu vedești pericolul ce vine amenința, purcezînd reîmpădurirea tocmai de la acele elemente, cari ești așa voi să nu ia parte la renașterea pădurei? Sunt aderent și reprezentant al teoriei despre ereditatea boalelor copacilor și nu mă pot lăpăda de îngrijirile ce în această privință am pentru viitor. Din care cauză ar fi mai potrivit a nimici acel indiviz infecții și a menține mai bine cățiva indivizi sănătoși și viguroși, producători de sămîntă. De la aceștia se poate aștepta cu siguranță că vor întemeia masive viguroase. Privitor la séménăturile artificiale în cuiburi, cari le-am văzut aplicate în mai multe locuri, cred că acestea corespund mai mult caracterului pădurei seculare și sunt tot-odată economice. Am auzit îngrijiri că cuiburile s-ar spălați prin ploaie și se acoperă cu frunziș, etc. Nu sunt tocmai neîntemeiate aceste griji, dar există mijloace prohibitive: faceti în loc de cuiburi cufundate, cuiburi ușor ridicabile asupra terenului, așa zicând «cuiburi-movile», cari se scutesc singure în contra ploilor și a frunzișului.

Cu această cestiune a fost epuisată ordinea de zi. Consilierul ministerial Dimitriu a răspuns cuvîntul pentru a mulțumi «asociațiunii silvice», pentru că a linisit administrația fondului, și a dat funcționarilor fondului atestarea că și-a făcut datoria. Administrația fondului va cumpăra și aprecia desideratele exprimate.

După ce președintele, baronul Berg, mulțâmi tuturor celor prezenți pentru interesul ce ați dat conferințelor, prin care se manifestă simțul de camaraderie și unitate a tuturor silvicultorilor, ridică sedința.

Olimpiu Boiu.

LEGEA ȘI REGULAMENTUL ASUPRA PESCUITULUI

LEGEA

CAPITOLUL I.

Dispoziționi preliminare

Art. 1. Prezenta lege se aplică la pescuitul în toate apele țărei, cât și pescuitul pe țărmurile române ale Mării Negre până la limita Mării teritoriale.

Art. 2. Prin «a pescui», în sensul acestei legi, se înțelege a

prinde și aștă propria pești, raci, scoici, stridiți, spongi și alte animale acuatice utilizabile, cără vor fi determinate prin regulament.

Oră unde se va întrebunța cuvîntul «pește» în această lege, se înțelege prin el toate aceste animale.

Art. 3. Se consideră ca ape inchise :

1. Toate eleștalele (iazurile) artificiale, fie ele în contact cu apele naturale sau nu;

2. Toate apele cără nu stață în veri-un timp al anului în legătură cu altă apă, în cît pești să poată trece dintr-o apă în alta;

3. Bălțile provenite din inundațiuni și cără se usucă în timpul verii, după ce au încetat de a mai comunica cu apa rîului din care și-au luat naștere.

Se consideră ca ape deschise toate apele cără nu intrunesc aceste condiții.

Art. 4. Măsurile acestei legi nu se aplică asupra apelor inchise, afară de cele prevăzute de art. 24.

CAPITOLUL II.

Despre dreptul de pescuit.

Art. 5. Dreptul de pescuit în Dunăre, în Prut și în apele de pe proprietățile Statului, aparține Statului; iar în rîurile navigabile și flotabile el se va exercita ca și până astăzi. Riveranii au drept a pescui gratis în Dunăre și în Prut pentru hrana lor și a familiei, conformându-se legel de față.

Art. 6. În toate rîurile, pâraele și canalele cără nu intră în categoria celor din art. 5, dreptul de pescuit este al riveranilor, fie-care având pe partea sa dreptul de a pescui până la mijlocul cursului apel, fără prejudecățile drepturilor câștigate prin titlu sau prescripții de un riveran contra coriveranului său.

Art. 7. În apele inchise, precum și în bălțile cără sunt în comunicație cu altă apă, dreptul de pescuit aparține proprietarului terenului pe care sunt așezate acele ape.

Art. 8. În toate apele din Dobrogea dreptul de pescuit este al Statului.

Locuitorii români de pe litoralul Mării au drept a pescui gratuit în Marea teritorială pentru hrana lor și a familiei lor, conformându-se legel de față.

Guvernul este autorizat a da concesiuni de pescuire gratuită, atât la pescari cât și la grupe de pescari ce se vor stabili pe litoralul Mării de la Capul Midia până la fruntaria Bulgariei.

CAPITOLUL III.

Exercițiul pescuitului.

Art. 9. Nimeni nu va putea pescui într'o apă deschisă fără de a avea consimțimentul în scris, printr'o carte de pescuit, de la proprietarul sau arendașul dreptului de pescuit în acea apă.

Această carte pescarul este dator să o poarte în tot-d'a-una cu el și să o arate ca act de legitimație în fața personalului de supraveghiere și a agentilor însărcinați cu poliția pescuitului. Face excepție de la această măsură pescuitul în apele flotabile și navigabile, afară de Dunăre și Prut.

Art. 10. Cărțile de pescuit se eliberează de către proprietar și sau arendași dreptului de pescuit și se legalizează de autoritatea locală.

Cărțile sunt personale și eliberate pentru anumite ape și pentru un timp hotărât. Prin ele se pot stabili restricții în privința speciilor de pește, a felului și a numărului de instrumente, cât și a procedurilor cari se vor putea întrebui la pescuit.

Art. 11. Se poate refuza legalisarea cărților de pescuit, sau chiar retrage cu totul cartea, de către autoritatea locală, persoanelor cari, în timpul celor din urmă două ani, au fost condamnate de la 4 săptămâni închisore în sus, pentru încălcarea măsurilor de poliție a pescuitului.

Art. 12. Toate instrumentele de pescuit, afară de undița ținută în mâna, vor trebui să fie marcate cu un semn prin care să se poate afla proprietarul lor, chiar în casul când pescarul care le-a așezat în apă nu ar fi de față.

Art. 13. Comunele sau instituțiunile cari au un drept de proprietate asupra pescuitului într'o apă deschisă, nu vor putea exercita acest drept de căt printr'un număr hotărât de pescari, anume puști, sau arendându-și dreptul. A lăsa însă pescuitul liber este cu desăvârsire opriț.

Când arendarea s-ar face pe un termen mai mic de 10 ani, va avea nevoie de încuviințarea ministerului domeniilor.

Primarii comunelor rurale sunt datori a servi ca agenti intermediari pentru arendarea acestor drepturi, dacă li se vor cere.

CAPITOLUL IV.

Conservarea și poliția pescuitului.

Art. 14. Este opriț pescuitul cu dinamită, sau ori-ce alt soi de materii explosive, asemenea este opriț și cu materii narcotice sau

otrăvitoare, menite de a adormi sau a ucide peștele și toate cele-lalte animale acvatice.

Art. 15. Este interzis de a opri o apă naturală deschisă, a o abate sau a o scurge în parte sau în întregime în scop de a pescui.

Art. 16. Este interdus de a așeza în apele curgătoare aparate de pescuit fixe sau mobile, cari, în timpul nivelului ordinar al apei, ar închide mai mult de cât jumătatea currentului (măsurată prin linia cea mai scurtă între cele două maluri) și ar împedica astfel libera trecere a peștilor.

Când se intrebunțează de odată mai multe asemenea aparate, distanța dintre două aparate, așezate față în față în curmezișul apei, trebuie să fie egală cu cel puțin o jumătate din lățimea apei și distanța dintre aparatele așezate de-a-lungul apei să fie de cel puțin 50 metri. Se exceptează de la această măsură gârilele mici cari conduc din Dunăre în bălti, acestea putând fi îngădite.

Art. 17. Pentru porțiunea de ape care formează frontieră, ministerul domeniilor, dacă va crede de cuvîntă, va putea scoate din aplicare, în total sau în parte, măsurile prevăzute de această lege, dacă Statul vecin nu le va respecta și el.

Art. 18. Plasa, năvodul, prostovoul, halăul, vologul, crăsnicul, coșurile și cele-lalte instrumente implete de pescuit, a căror ochi vor avea mai puțin de 4 centimetri pe lature, măsurate când sunt scoase din apă, sunt opriți. Ministerul domeniilor însă va putea reduce prin regulamente de aplicare a legei, în anumite cazuri, pentru anumite ape, anumite specii de pești și anumite instrumente, dimensiunile ochilor, impletiturilor, până la 1 centimetru pe lature.

Art. 19. Este cu desăvîrșire opriță distrugerea icrelor și pescuitul puilor de pește. Se vor putea face excepții numai pentru scopuri de piscicultură sau pentru scopuri științifice.

Art. 20. Prin regulamente speciale, ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor va determina:

1. Epocele și timpul când pescuitul diferitelor specii de pesce va fi interdus în scop de a cruța reproducerea;

2. Dimensiunile sau greutățile minime ale diferitelor specii de pești sub cari prinderea lor va fi interzisă;

3. Procedurile și instrumentele de cari nu va fi permis a se servi la pescuit;

4. Felul (modul de construcție) și dimensiunile instrumentelor permise și restricțiunile cu cari vor putea fi întrebuințate la pescuit;

5. Epocele în care va fi opriță recoltarea plantelor marine;

6. Ordinea pe care vor trebui să o observe pescarii, spre a nu se impiedeca între ei și a nu se impiedeca navigabilitatea; asemenea și regulele ce vor trebui să le urmeze față cu agențiile de control ai pescării.

Art. 21. Animalele prinse cără nu vor avea dimensiunile cerute, sau a căror pescuire va fi opriță în acel timp de regulamente, pescarii vor fi datorii a le arunca imediat în apă.

Art. 22. Când o specie de pești este amenințată ca să dispare cu totul, sau pentru scopul aclimatisării de pești noui, ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor poate să interzică cu totul prinderea acelei specii sau gen de pește, pe un termen de cel mult 5 ani.

Art. 23. Pentru scopuri de piscicultură, astacicultură, ostricultură și orice altă ramură a aquaculturii artificiale, pentru scopuri științifice și pentru a transporta pești vii dintr-o apă în alta, ministerul domeniilor va putea dispensa de măsurile prevăzute la art. 20, alin. I și II, și art. 21 și 22.

Art. 24. Este opriță a transporta, a vinde, a expune spre vinzare sau a cumpăra, precum și a servi prin restaurante, pește proaspăt, ori de unde ar proveni el, a căruia greutate sau dimensiune nu corespunde celor cerute de regulament, sau a căruia pescuire este interzisă în acel timp.

Și în acest casă însă, pentru scopurile prevăzute în articolul precedent, ministerul domeniilor poate, sub măsură severe de control, face excepție de la prescripțiunile de mai sus.

Prin cumpărător nu se înțelege acela care cumpără pentru consumația sa și a casei sale.

Art. 25. Pentru pești răpitori, și alte specii mai puțin folosite, ministerul domeniilor poate, în urma unei cereri a proprietarilor interesanți, să permită pescuitul în orice timp și cu orice instrumente.

CAPITOLUL V.

Despre regiunile de cruce.

Art. 26. Ministerul domeniilor va putea declara ca regiuni de cruce:

I. Anumite părți din fluviu, râuri, canaluri, pâraie, lacuri, și orice ape deschise, căt și pe lângă țărmurile Mării, cără vor fi constataate de oameni competenți ca locuri favorabile pentru reproducția și dezvoltarea peștilor mici (regiuni pentru crucea reproducției),

afară de pâraie și de orfice fel de ape cari sunt pe lângă drumuri, șosele sau căi de comunicație, în apropierea satelor și comunelor;

2. Părți ale apelor cari predomină trecerea peștilor din Mare în ape dulci, sau din Dunăre în bălți (regiuni pentru crucea peștilor)

In aceste ape orfice gen de pescuit (fie chiar numai cu undița) va fi absolut oprit în tot cursul anului.

Marginile lor vor trebui să fie însemnate din toate părțile cu tablăte.

Art. 27. In regiunile de crucea a reproduscerii este oprită ori și ce operație care ar impiedica reprodusarea sau ar omori ouăle, ca de exemplu: cosirea stufului și a ierbei, scoaterea nisipului, a pietrelor și a pruntului, vînatul, etc.

Asemenea este oprit proprietarilor de animale, ca: gâște, rațe, etc., să le lase să intre în aceste ape, și niciodată adăpe vitele în ele.

Art. 28. Se vor alege ca regiuni de crucea acele părți din ape în cari dreptul de pescuit aparține Statului.

CAPITOLUL VI.

Despre înlăturarea stricăciunilor aduse pescăriei prin industrie, navigație, agricultură, etc.

Art. 29. Când, pentru scopuri de navigație sau industriale, sau agricultură, etc., cineva ar dori să stabilească, în apele curgătoare cari sunt pe proprietatea sa, zăgazuri, stavile, popritorii de apă, etc., este dator să construiască, pe socoteala sa proprie, și trecătorii pentru pești.

Proprietarii stabilimentelor de asemenea natură, cari existau deja înainte de a intra această lege în vigoare, vor fi datori, dacă li se va cere de proprietari sau arendași dreptului de pescuit, și dacă ministerul domeniilor va crede că e necesar, să construiască aceste trecători. Cheltuelile pentru stabilirea lor vor privi pe proprietari sau arendași dreptului de pescuit.

Art. 30 Trecătorile de pești se vor construi în tot-d'a-una după avisul ministerului domeniilor, care va hotărî, după trebuință, mărimea, forma, etc., ce vor trebui să aibă și să nu întreacă mai mult de cât e absolut necesar.

In regiunea acestor trecători, cât și 30 metri înaintea și 30 metri înapoi de lor, pescuitul este oprit în tot timpul, cu orfice instrument, afară de undița ținută în mână.

Art. 31. Este oprit de a arunca, a conduce sau a lăsa să se

scurgă în apele deschise resturile de la stabilimentele industriale, agricole, etc., cară conțin în ele materii de așa natură și în așa cantități în cît ar produce stricăciuni peștilor.

Totuși, asemenea canale de scurgere vor fi permise, când interesele agriculturăi sau industriei ar predomina. Proprietarul acestor stabilimente însă, va fi obligat a face, pe socoteala sa, tot ce este necesar pentru ca răul pe care l-ar produce peștelui aceste scursuri, să fie redus la minimum.

Art. 32. Proprietarii stabilimentelor de asemenea natură, cară existau încă dinainte de a intra această lege în vigoare, vor putea fi obligați, în urma cererii proprietarilor sau arendașilor dreptului de pescuit, și dacă ministerul domeniilor va crede de cuvintă, a lua măsurile de precauție necesare pentru a nu se aduce stricăciuni pescuitului. Cheltuelile pentru aceste măsură de precauție vor privi pe proprietarii sau arendașii dreptului de pescuit.

Art. 33. Pentru a apăra pescuitul în contra stricăciunilor ce i se aduc prin turbine, ministerul domeniilor poate obliga pe oricine va face asemenea instalații după intrarea acestei legi în vigoare, să ia măsurile necesare (site metalice în jurul turbinei, etc.), cară să opreasă intrarea pescilor în turbine. Cheltuelile de facerea și ingrijirea acestor instalații vor privi pe proprietarul turbinei.

Proprietarii turbinelor cară existau deja încă dinainte de intrarea acestei legi în vigoare, vor putea fi obligați, în urma cererii proprietarilor sau arendașilor dreptului de pescuit, a lua măsurile necesare de precauție. Cheltuelile însă vor privi pe proprietarii sau arendașii dreptului de pescuit.

Art. 34. Topirea inului și a cânepelii în apele deschise este opriță. Se poate însă acorda, pentru topirea acestei plante, permisiunea de a se face mici basine (gropi) de derivare, din aceste ape, cară însă vor trebui să rămână închise.

De asemenea se vor putea acorda dispense de la această prohiție, de către ministerul domeniilor, cu dreptul însă de a putea fi revocate, numai pentru acele regiuni unde se face o cultură mare a inului și a cânepelii și unde s-ar dovedi că nu există ape stătătoare în cară să se poată face topirea.

CAPITOLUL VII.

Despre stabilimentele de piscicultură.

Art. 35. Pe una sau mai multe din proprietățile Statului se vor

face, de către ministerul domeniilor, stabilimente de piscicultură artificială, cu scopul de a repopula râurile din țară.

CAPITOLUL VIII.

Despre infracțiuni, fraude și penalitate.

Art. 36. Se va pedepsi cu o amendă de la 5 până la 100 lei:

1. Oră-cine va fi surprins că pescuește fără a avea o carte de permisiune, făcută conform art. 9, 10 și 11 din această lege;

2. Oră-cine nu se va conforma măsurilor din art. 12, 27 și 34.

Art. 37. Se va pedepsi cu o amendă de la 20 până la 500 lei:

1. Cine nu se va conforma măsurilor cerute de art. 15, 18, 19, 20 și 21;

2. Cine va pescui în regiunile de cruceare sau la trecătorile de pești;

3. Oră-cine va ascunde, nimici sau fura tablile prin care se înseamnă regiunile de cruceare.

Art. 38. Se va pedepsi cu o amendă de la 30 până la 500 lei oră-cine nu se va conforma măsurilor cerute de art. 16 și 24.

Art. 39. Se va pedepsi cu o amendă de 50 până la 1000 lei, sau cu închisoare de la 1 până la 3 luni, oră-cine va pescui cu materii explosive, narcotice, sau otrăvitoare.

Art. 40. Pedepsele prevăzute de articolele precedente se vor dubla:

1. Dacă delincuentul va fi în stare de recidivă în același an, în virtutea acestei legi;

2. Dacă a întrebuințat o carte falsă de pescuit;

3. Dacă a comis delictul în timpul nopții;

4. Dacă a amenințat sau ultragiat agenții cari l-au prins comitând actul, fără prejudiciul art. 183, 184 din Codul penal.

Art. 41. Oră-ce condamnare atrage după sine și confiscarea instrumentelor de pescuit, cât și a peștelui prins.

Peștele confiscat, dacă e încă viu și nu intrunește condițiunile prevăzute de lege, va fi aruncat înapoi în apă.

Instrumentele confiscate, nepermise, vor fi distruse; iar cele permise, vândute prin licitație publică.

CAPITOLUL IX.

Despre urmărire și judecată.

Art. 42. Infracțiunile prevăzute prin lege se vor proba, atât prin procesele verbale încheiate de procuror și substituții lor, de

agenții domeniali, silvici și viticolii, de agenții comunali și administrativi, de agenții polițienești, de agenții vamali, de păzitorii particulari, recunoscuți de autoritatea comunală înaintea căreia vor presta jurămînt, cât și prin martorii.

Funcționarii prevăzuți prin acest articol sunt datorii a urmări din oficiu infracțiunile la prezenta lege. Contra-proba va fi tot-d'a-una admisă, afară de procesele-verbale ale procurorilor și substațuților lor, cără fac credință până la inscripțione în fals.

Art. 43. Când un particular va denunța comiterea unor infracțiuni, prevăzute prin această lege, funcționarii prevăzuți mai sus, la cără se vor fi adresat asemenea denunțării, vor fi datorii a încheierea procese-verbale, conform legii, și a le înainta autorităților competente a judecă asemenea infracțiuni în termen de 24 ore de la a lor redactare.

Partea vătămată se va putea adresa și direct la autoritatea judecătorească chiamată a judecă aceste infracțiuni.

Nică o percheziție domiciliară, pentru constatarea contravențiunilor prevăzute în prezenta lege, nu se va putea face de agenții mai sus notați, de căt numai la birtașii, negustorii de comestibile, precupeți și în localurile deschise publicului.

Art. 44. Persoanelor, ce vor fi prinse comitînd veri-una din infracțiuni la prezenta lege, li se vor lua instrumentele ce vor avea cu ele și se vor depune la primăria comunei celei mai apropiate.

Asemenea li se vor confisca și peștele prins și se va vinde de îndată.

Din bani obținuți se vor scădea cheltuelile ocasionate cu transportul și vinderea pe piață, iar restul se va consemna până la terminarea procesului.

In cas de condamnare, suma consemnată din vinzarea peștelui sau instrumentele depuse la primărie vor deveni proprietatea Statului.

Art. 45. Toate infracțiunile la prezenta lege, se vor judeca de judecătorul de ocol în prima instanță, cu apel la tribunal.

Art. 46. In casurile neprevăzute prin legea de față se vor aplica dispozițiile dreptului comun.

Art. 47. Orice dispoziție contrarie prezentei legi se abrogă.

Art. 48. Un regulament va determina modul de aplicare al dispozițiunilor legii de față.

REGULAMENTUL

CAPITOLUL I.

Exercițiul pescuitului.

Art. 1. În Dunăre, Prut și pe coasta noastră a Mării Negre, este permis fiecărui locuitor riveran, conformându-se măsurilor legii, să pescui gratis de la mal cu undiță, crăsnicul și chipcelul, pește pentru hrana sa și a familiei, cu condiție de a avea o «carte de pescuit gratis», eliberată de autoritatea polițienească locală.

Oricine va pescui în alt mod, cu alte instrumente sau se va constata că face negoț cu acest pește, fără a avea o carte de pescuit, făcută conform art. 2—6 a acestui regulament, se va pedepsi conform art. 36 din legea pescuitului.

a) *Cărțile de pescuit.*

Art. 2. Oricine va voi să pescuiască într-o apă deschisă (vezi art. 3 din legea pescuitului) este dator să aibă o carte de permisiune (carte de pescuit) de la proprietarul sau arendașul dreptului de pescuit în acea apă și legalizată de autoritatea polițienească locală unde se află acea apă.

Prin cărțile de pescuit se va specifica pentru ce ape, ce specii de pești și cu ce instrumente are dreptul să pescuiască. Fac excepție de la această măsură rîurile declarate, prin regulamentul organic, de navigabile sau flotabile, afară de Prut și Dunăre, și anume: Jiul, Oltul, Argeșul, Dâmbovița, Ialomița, Siretul, Bistrița și Moldova.

In apele deschise aparținătoare Statului, unde pescuitul se exploatează în regie de către Stat, cărțile de pescuit nu vor mai avea nevoie de legalisarea unei alte autorități, de căt a agentului ministerului domeniilor, care le-a emis.

Art. 3. Legalisarea cărților de pescuit se referă numai la îscălitura emițătorului și a pescarului și nu conține în ea niciodată recunoaștere a dreptului de a o emite. Legalisarea se face pe un termen de cel mult un an, cu începere de la 1 Aprilie a fiecărui an.

Legalisarea se va face de către autoritatea locală, oricărora persoane, gratuit și fără nicio cheltuială de timbru. Ea se va putea refuza numai pentru casurile prevăzute în art. 11 al legei pescuitului.

Art. 4. Cărțile de pescuit sunt personale. Pe ele se va prevedea numele, ocupația și locuința persoanei căreia s'a eliberat,

cât și timpul și apele pentru carf e valabilă. Pe dosul cărței se vor însemna epocele de crujare și măsurile minime sub carf nu este permisă prinderea diferitelor specii de pești, (conform formularelor anexate acestui regulament).

Art. 5. Pescarul e dator a semna cartea de pescuit în fața autorităței, care i-o legalizează, a o purta în tot-d'a-una cu sine la pescuit, cât și a o arăta ori-când agenților de supraveghiere menționată în art. 42 al legii pescuitului.

Persoanele carf nu sciu carte, vor semna prin punerea de deget.

Art. 6. Persoanelor carf nu vor exercita pescuitul pe socoteala lor proprie și cu instrumentele lor, ci ca pescari tocmai la o altă persoană, li se vor elibera cărțile pe numele persoanei pe socoteala căreia pescuesc și aceasta din urmă va fi și ea responsabilă de toate încalcările ce vor face lucrătorii săi în timpul pescuitului, la această lege.

Art. 7. Or și ce pescar, care pescuește într'o apă deschisă, va trebui să trimiță la primăria din localitate semnul cu care și-a marcat instrumentele sale de pescuit, conform art. 12 din lege.

Art. 8. Pescarii sunt datori să observe ca, prin exercitarea pescuitului, să nu se implice navigabilitatea sau flotabilitatea; asemenea vor avea îngrijire ca tăbiile său geamandurile prin cari se înseamnă locurile de reproducție sau locurile de crujare, să nu se îndepărteze.

b) *Societățile de pescuit.*

Art. 9. Proprietarii dreptului de pescuit pe suprafețe mici de apă, cum sunt mai cu seamă locuitorii improprietați, conform legii rurale și celei de vinđare în loturi a bunurilor Statului, vor putea, printre comună înțelegere, să și unească proprietățile lor, pentru a le exploata în comun sau pentru a le arenda în comun. În casul din urmă ei vor putea însărcina pe primarul comunei respective să le arendeze acest drept prin licitație publică.

Declarațunea de arendare, dată primarului, va trebui să fie făcută în scris, iscălită de toți proprietarii interesați și legalisată de autoritatea comunală.

Prin declarațunea comună, proprietarii vor preciza termenul de plată, condițiunile și durata arendării, cantumul cauțunei pentru a putea lua parte la licitație, ziua și ora când să se țină licitațunea și întinderea totală a fiecăreea din proprietățile ce se cere a se arenda în comun.

Art. 10. Primarul comunei va afișa pe ușa primăriei, cu o lună înainte, data licitațiunii și condițiunile arendării. Aceleia se va putea anunța și prin alte mijloace de publicitate, dacă proprietarii, o dată cu declarațiunile lor, vor depune și suma necesară pentru aceste publicații.

Art. 11. Licitațiunea se va ține în ziua fixată în declarațiune, în localul primăriei, în prezența primarului sau ajutorului său, și se va adjudeca în mod provizoriu dreptul de pescuit asupra aceluia care va fi oferit mai mult, depunându-se în păstrarea perceptorului cauțiunea sa și eliberând imediat cauțiunile celor-l'alți.

Supra-licitațiunea se va face peste o lună în aceeași zi și oră, și se va adjudeca asupra aceluia care a oferit mai mult, înaintându-se de către primar cauțiunea sa casei de depunerii și consecnățiunii, prin casieria generală locală.

Rezultatul licitațiunilor se va constata de către primar printr'un proces-verbal, care se va păstra la cancelaria primăriei, și contractul împreună cu condițiunile de arendare va fi subscris de adjudecator și de primar, ca delegat al proprietarilor.

Art. 12. Prețul arendării se va vîrsa la data fixată în contract la casa communală și se va împărți de către primar între toți proprietarii subscrizi în declarațiune, în proporție cu suprafața de apă arendată a fiecăruia.

Art. 13. Comunele sau instituțiunile, care au un drept de proprietate asupra pescuitului dintr-o apă deschisă, nu vor putea lăsa nici odată pescuitul liber pentru oricine, ci sunt obligați să exploate, fie printr'un număr hotărît de pescari, anume puși, sau fie arendându-și dreptul.

Când ar avea să arendeze pe un termen mai mic de 10 ani, vor trebui să facă o cerere ministerului domeniilor, prin care să arate exact suprafața de apă căt posedă și cu ce condiții voiesc să arendeze. Ministerul va încuiuța numai dacă va crede că măsurile în contra distrugerei peștelui, prevăzute în condițiunile de arendare, sunt suficiente.

CAPITOLUL II.

Conservarea și poliția pescuitului.

a) *Modurile de pescuit și instrumentele nepermise.*

Art. 14. Este cu deschirșire oprit :

a) Pescuitul cu dinamită, var nestins, turta lupulu, buruene otră-

vitoare și ori-ce substanță explosibilă sau care omoară sau adoarme peștele;

b) Pescuitul cu sulițe, țepoie, greble, arme de foc, etc. și ori-ce mijloce cari rănesc peștele. Face excepție numai pescuitul cu undiță și cărligele (cârmacele), care este permis;

c) Pescuitul cu darabana, cât și pescuitul în timpul nopții cu facile și foc;

d) Secarea apelor curgătoare și scurgerea, abaterea sau oprirea lor în scop de a pescui;

e) Distrugerea icrelor și pescuitul puilor de pește.

Art. 15. Este oprit a întrebuița la pescuit în apele curgătoare instrumente fixe sau mobile (năvoade, setce, carmace, etc.), cari i-ar închide mai mult de cât jumătatea curentului (măsurată în timpul nivelului ordinar al apei, prin linia cea mai scurtă între cele două maluri), și ar împedica astfel libera trecere a peștelui.

Când se vor întrebuița de odată mai multe asemenea instrumente de pescuit, despărțirea între ele în lungul apei trebuie să fie de către cel puțin 50 metri unul de altul, iar când se vor întrebuița două instrumente față în față în curmezișul apei, distanța dintre ele trebuie să fie egală cu cel puțin $\frac{1}{2}$ din lățimea apei.

Art. 16. Năvoadele, setcele, vinturile, mătulele și toate instrumentele impletite de pescuit, vor trebui să fie astfel construite în căt ochiul rețelelor măsurate, când sunt ude, să nu aibă mai puțin de 4 centimetri pe lature.

Pentru instrumentele destinate exclusiv numai pentru prinderea peștilor mici, cari nu cresc niciodată mai mult de 20 centimetri, ca de exemplu: beldită, porcușor, boiștean, glăvoci, vîrlugă, tipari, ghiborți, obleți, ocheană și tot felul de albitură mică, se permite întrebuițarea de instrumente impletite, a căror ochi așadar numai $2\frac{1}{2}$ centimetri pe lature, dimensiunile acestor rețele însă nu vor putea trece niciodată peste 10 m. p.

Pentru riurile și pâraiele din interiorul țării, afară de Dunăre cu bălțile ei și Prut, se poate permite pentru prinderea exclusivă a peștilor mici, cari nu cresc niciodată peste 15 centimetri, instrumente impletite cu ochiul de cel puțin 2 cm. pe lature, dimensiunile acestor instrumente însă nu vor putea trece niciodată peste 2 m. p.

In marea teritorială de la gura Buazulu spre Sud, până la frontieră Bulgară, se permite întrebuițarea ori-cărui fel de rețele cu dimensiunile ochilor până la cel puțin 2 cm. pe lature.

Pentru pescuitul scrumbiilor de mare se permite întrebuițarea de rețele cu ochi de 3 cm. pe latură.

Art. 17. Pescarii sunt obligați a arunca imediat înapoi în apă, chiar de ar fi morți, totuști peștii prinși din speciile prevăzute în art. 16, dacă nu ar intruni încă măsurile minime stabilite prin acest regulament.

Art. 18. Cotețurile și gardurile vor trebui să fie tot-d'a-una astfel construite ca distanța între navelile ce le compun să nu fie mai mică de 3 cm.

Art. 19. Ministerul domeniilor este autorizat prin regulamente ulterioare a micșora sau a mări dimensiunile ochilor rețelelor pentru anumite instrumente, după cum se va găsi că e necesar.

b) Despre epocele de crujare și măsurile minime sub cari prinderea peștilor este interzisă.

Art. 20. Epocele de crujare a reproducției în cari pescuitul este interzis în toate apele deschise, conform art. 20, alin. 1 din legea pescuitului, se stabilesc în modul următor :

a) Pentru Dunăre, Prut și marea teritorială, cât și toate bălțiile, cari stați în comunicație cu ele, pescuitul este oprit de la 1 Aprilie până la 1 Iunie, pentru următoarele specii :

Morun (*Acipenser buso*), Nisetru (*A. Guldenstædtii*), Păstruga (*A. Stellatus*), Bogsar (*A. Gruebini*), Cegă (*A. Ruthenus*), Viză (*Schypa*) și toate speciile de sterleti. Toate felurile de șalău sau Suduc (*Lucioperca Sandra*, *volgensis* și *marina*), Crap (*Cyprinus carpis*), Lin (*Tinca vulgaris*), Mreana (*Barbus fluiratilis*), Scobar sau Scobariu (*Chondrostoma nasus*), Cosac (*Abramis Brama* și *Abr. ballerus*), Plătică (*Blica Arghiolenca* și *Blica Bjorncka*), Caracuda sau Caras (*Carasins vulgaris*), Văduviță (*Leneiscus virgo*, Raci (*As-tacus fluviatilis leptodactylus*) și babușcă (*Scardinus erythrophthalmus*).

Ministerul domeniilor, prin regulamente ulterioare va putea stabili epoce de crujare și pentru alte specii, dacă va crede că e necesar ;

b) Pentru râurile și lacurile din interiorul țării (carii sunt ape deschise), afară de apele prevăzute în aliniatul a al acestui articol, se interzice cu desăvîrșire ori-ce gen de pescuit, de la 1 Aprilie până la 1 Iunie;

c) Pentru păstrăvăi (*Salmo fario Lin*) se interzice cu desăvîrșire pescuitul de la 15 Septembrie până la 1 Ianuarie;

d) Pescuitul Lipanuluș și al Lostritei (*Thimallus vescilifer* și

Salmo bucho) este cu desăvîrsire oprit în toate apele deschise, de la 1 Martie până la 1 Iunie.

Art. 21. În apele prevăzute în art. precedent, alin. b și c, se va face excepție, permîșându-se pescuitul în timp de 2 zile înaintea Duminicei Florilor și 2 zile înaintea Blagoveșteniei, chiar dacă ar cădea în epocele de crujare; totuși această excepție nu se aplică asupra Lostriței și a Lipanului.

Art. 22. Este cu desăvîrsire oprit a pescui următoarele specii de pești, dacă nu vor avea cel puțin următoarele dimensiuni, măsurate de la mijlocul ochiului și până la finea coadei:

Morun	100 cm.
Niseturu	80 >
Păstruga	60 >
Bogsar	50 >
Cegă	30 >
Viză	80 >
Șalău	30 >
Crap	30 >
Lin	20 >
Mreană	25 >
Scobar	20 >
Cosac	20 >
Plătică	20 >
Caracudă	15 >
Văduviță	20 >
Babușcă	15 >
Păstrăv	20 >
Lipan	25 >
Lostriță	40 >
Raci	8 >

Art. 23. Este cu desăvîrsire oprită prinderea oricărui fel de puiu de pește, nefăcîndu-se excepție de cât pentru casurile prevăzute în art. 23 și 24, alin. I din legea pescuitului.

Art. 24. Ministerul domeniilor poate în urmă, dacă crede de cuviință, să stabilească epoce de crujare și măsură minimale și pentru alte specii ce va fi necesitate.

Art. 25. Primarii comunelor rurale sunt datoră să afișeze, cu o lună înainte, pe ușa primăriei, data de când începe epocile de crujare, precum și instrumentele operte și măsurile minime prevăzute în acest regulament pentru fiecare specie de pești.

Art. 26. În timpul epocilor de crujare, începând cu a 4-a zi de la declararea lor, este cu desăvîrșire oprit a transporta, a vinde, a expune spre vînzare și a servi prin restaurante speciile de pești său icoane lor, prevăzute în acest regulament, ori de unde ar proveni ele. Asemenea este cu desăvîrșire oprită transportarea, vinderea, expunerea spre vînzare și servirea prin restaurante a peștilor, a căror dimensiuni nu corespund celor cerute de regulament.

Art. 27. Ministerul domeniilor poate face excepție de la măsurile prevăzute în art. 18, 21, 22, 23 și 26 ale acestui regulament, numai pentru casurile prevăzute în art. 23 și 24 din legea pescuitului.

Pescarii vor fi însă obligați în acest cas a purta în tot timpul cu sine cartea de permisiune ce li s-a eliberat și a o arăta ca justificare în fața agenților serviciului de supraveghiere, menționată în art. 42 al legei pescuitului.

CAPITOLUL III.

Despre regiunile de crujare.

Art. 28. Ministerul domeniilor va putea declara ca regiuni de crujare a reproducției (zone prohibite), acolo unde va crede că e necesar, porțiuni din suprafața apelor, cări se vor constata de persoane competente că prezintă toate condițiunile favorabile pentru reproducerea și dezvoltarea peștilor.

Aceste zone se vor alege tot-dă-una de pe proprietățile Statului și se vor însemna din toate părțile cu geamandure sau cu tăblițe puse pe stâlpă, pe care va fi desemnat câte un pește și va fi scris de desubtul său «zonă de crujare, pescuitul oprit».

In zonele de crujare este cu desăvîrșire oprit pescuitul în tot cursul anului, asemenea este oprită orice operațiune care ar impiedica reproducerea și dezvoltarea peștilor, ca de exemplu: cosirea stufului și a ierbei, scoterea prundului și a nisipulu, vinatul, adăparea vitelor, etc.

Asemenea este oprit proprietarilor de păsări ca: gâște, rațe, etc., să le lase să intre în aceste ape.

Art. 29. La mare, în fața gurilor Dunării se stabilește o zonă prohibiță pe o rază de $2 \frac{1}{2}$ kilometri în jurul fiecărui guri și pe o distanță de 2 kilometri în interiorul brațului, în care pescuitul este oprit în tot cursul anului, în scop de a lăsa liberă intrarea peștilor migratori în Dunăre.

Face excepție de la această măsură gura Stari-Stambul, unde

se va putea pescui până ce și Statul vecin va respecta aceeași măsură.

Asemenea se interzice pescuitul la gurile gârlelor cară conduc din Dunăre și Prut în bălti, cât și la gurile riurilor, în scop de a lăsa liberă intrarea pesculuș în aceste din urmă.

CAPITOLUL IV.

Despre trecătorile de pești.

Art. 30. Orf-care, cu începere de la data punerii în aplicare a acestei legi, va construi pe o apă: zăgazuri, stăvilare și orf-ce fel de instalații, cară împedică suirea pescilor migratori, în spate munte, este dator, dacă i se va cere de ministerul domeniilor său în urma cererii proprietarilor dreptului de pescuit, să facă la ele și trecători pentru pești.

Ministerul domeniilor va decide dimensiunile ce vor să aibă aceste trecători, având în tot-d'a-una în vedere să nu intră niciodată necesarul și să fie astfel construite ca să nu vătămă funcționarea regulată a celor instalații.

Asemenea ministerul domeniilor va decide timpul anului în care vor trebui să funcționeze trecătorile.

Art. 31. Dacă proprietarii dreptului de pescuit dintr-o apă, ar dori să se facă trecători pentru pesci la instalații de asemenea natură, cară există înaintea punerii în aplicare a acestei legi, ei se vor adresa printr-o petiție ministerului domeniilor. Prin acea petiție vor arăta:

- 1) Un plan al instalației, al apei și al locului unde e acea instalație;
- 2) Numele proprietarului acelei instalații și vătămarea intereselor ce i se aduc prin aşezarea acelei trecători;
- 3) Un plan de trecătoare pe care vrea să o facă;
- 4) La ce foloase se așteaptă pentru ridicarea pescăriei prin facerea trecătoarei său la ce pagube prin nefacerea ei.

Art. 32. Ministerul domeniilor, în urma avisului persoanei competente din minister, va decide dacă e necesară facerea acelei trecători sau nu, ce dimensiuni va trebui să aibă și cât timp din an va trebui să funcționeze.

Art. 33. În dreptul fie cărei trecători, 30 metri în susul apei și 30 metri în jos, este oprit cu desăvîrsire orf-ce gen de pescuit, afară de pescuitul cu undiță.

CAPITOLUL V.

Despre împedicarea impurificării apelor prin resturi de pe la instalațiunile industriale, agricole, canalisării, etc.

Art. 34. Este oprit a arunca, a conduce sau a lăsa să se scurgă în apele curgătoare resturi de pe la stabilimentele industriale, agricole, canalisării, etc., care conțin în ele materii de așa natură și în așa cantități în cât ar produce stricăciuni peștilor și îi-ar împedica în desvoltarea lor.

Totuși, conform art. 31, alin. I din legea pescuitului, asemenea scurgeri vor putea fi permise când interesele acelor stabilimente vor predomină, cu condiție însă ca proprietarilor să fie obligați a face pe socoteala lor proprie tot ce va fi necesar pentru a reduce răul la minimul posibil. În acest cas se va proceda în modul următor:

Proprietarul acelei instalațiuni va adresa o cerere ministerului domeniilor, prin care se va arăta ce materii și în ce cantități sunt conținute în acele scursuri și câtă cantitate de scursuri are zilnic.

Art. 35. Ministerul domeniilor va putea permite conducerea resturilor sau scursurilor în apele deschise numai atunci când se va dovedi prin specialiști că înălțurarea lor pe o altă cale sau transformarea lor nu este de loc posibilă, sau numai legată cu cheltuieli prea mari, și în acest cas însă permisiunea se va acorda numai cu următoarele condiții:

1) Scursurile trebuie să suferă mai înainte curățirea chimică sau mecanică, care va fi posibilă pentru fiecare casă în parte și o dijuare în apă de scurgere mai curată, dacă aceasta există, care este de la acea instalație;

2) Conducerea resturilor în ape, mai cu seamă în casurile când vătămarea pescării se face din cauza scurgerilor periodice, se va face încetul cu încetul, distribuindu-se de o potrivă pentru tot timpul zilei;

3) Scurgerea se va face prin tuburi sau canaluri care vor merge până în curentul apelor și se vor deschide sub nivelul cel mai de jos al apelor.

In tot casul însă se vor instala astfel, ca o necurățire a malului să fie cu neputință.

Art. 36. Este cu desăvîrșire oprit a conduce în ape următoarele materii:

1) Lichide cari conțin mai mult de 10 la sută de substanțe în suspensiune sau în soluțiune;

2) Lichide în cari se găsesc solvite următoarele substanțe, într'o cantitate mai mare de 1 la sută, și anume: acizi, săruri, metale grele, substanțe alcaline, arsenic, hidrogen sulfurat, sulfură de metală, acid sulfuros și săruri cari produc acid sulfuros;

3) Apele de scurgeri de pe la industrii sau fabrici, cari conțin în ele substanțe solide, capabile de a putrezi, dacă nu vor fi curățite de mai înainte prin filtrăriună în nisip sau pămînt;

4) Clor și ape cari conțin clorură de calciu și resturi de la stabilitățile de gaz și destilațiunea păcurei;

Asemenea petroleul și produsele de la destinațiunea sa;

5) Vaporii și lichide a căror temperatură trece peste 50° C.

Art. 37. Topirea inuluș și a cânepelei în apele deschise este opriță.

Pentru regiunile, însă, în cari se face o cultură mare de in și cânepă, ministerul domeniilor, în urma cererii interesaților și după ce va constata prin agenții săi că în acele regiuni nu se găsesc ape stătătoare suficiente și nicif nu se pot face basinuri laterale inchise, pentru a nu împedica dezvoltarea aceleia culturi, va putea permite, pentru un timp hotărît, topirea în acele ape.

Art. 38. De la data punerii în aplicare a acestei legi, ministerul domeniilor va putea obliga pe orifici-cine va instala într'o apă deschisă o turbină, să pună gratii metalice în jurul ei, pentru a împedica intrarea peștilor în turbină.

In acest scop orifici-cine va instala o nouă turbină, este datoră însăși despre aceasta pe ministerul domeniilor, care luând în considerare, de o parte valoarea stricăciunilor ce s-ar putea aduce peșcării prin acea turbină, iar de alta cheltuelile ce ar cauza instalarea gratiilor, va judeca dacă este sau nu necesar facerea acestor gratii.

Art. 39. Pentru instalațiunile deja existente, dacă proprietarii sau arendași dreptului de pescuit ar reclama, ministerul domeniilor, având în vedere consideranțele din articolul precedent, va decide dacă e sau nu necesar facerea acestor instalațiuni. In acest cas, însă, cheltuelile de instalarea gratiilor vor privi pe arendași sau proprietarii dreptului de pescuit interesați în cauză.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Relativ la rezervele isolate. — *Bulletin de la societé forestière de Franche-Comté* relatează comunicarea următoare, care este reproducerea instrucțiunilor date de autoritatea forestieră germană, agenților săi din Alsacia :

«Până acum, în Alsacia de sus, stejarii rezervați în parchetele (cu tăeri) de însemnatare ale pădurilor tratate în codru, precum și aceia rezervați în parchetele pădurilor tratate în crâng compus, au fost cu totul privați de adăpost. Acest sistem de tratament a avut de rezultat formarea unor scobitură în lemn și uscarea crăcilor din coronamentul arborului.

In crângurile compuse se poate conjura această stare prejudiciabilă, păstrând în jurul stejarului rezervat : lăstarii, buruenișe, firisoarele și arborașii tineri, ca astfel să se poată menține trunchiul la umbră, de la basă până la coronament. Dacă mai tarziu, aceste fire de protecție s-ar ridica în coronamentul arborelui, va trebui să li se tăia virful, iar și mai tarziu, după necesitate, să se tăia de tot. În ceea mai mare parte a casurilor, menținerea cătorva fire vecine ar fi de ajuns, când lăstarii, buruenile și mărăciniș ar lipsi. Numai în aceste condiții se poate rezerva avantajos stejarul isolat ; și încă și atunci nu trebuie să se speră la un rezultat așa de bun ca în cazul când s-ar conserva stejarii în mici grupe.

Prin acest procedeu, stejarii fiind garanții de razele soarelui, nu se vor mai forma scobitură în lemn, creșterea va fi mai activă și mai regulată, și arborii vor da mai bun lemn de serviciu. Si cu chipul acesta se vor evita și cheltuielile oneroase, reclamate de luerările elagării și emondării crăcilor uscate și lacome, pentru a opri deteriorarea lemnelor.»

In Franța se evită aceste cheltuieli, constituind în crângul compus o rezervă numeroasă ; arborii și împrumută atunci un umbră și un adăpost mutual, care micșorează în deajuns dezvoltarea și efectul vătămător al ramurilor lacome. In genere, aceste ramuri lacome nu sunt de temut când rezerva coprinde la hektar 60 arbori mai vechi, plus 60 arbori nouă din sub arboret (total 120).

Firele, lăstarii și alți arbuști sau burueni, rezervați în subarbore, garantează în adevăr stejarii de razele solare, dar atunci concurența a o mulțime de rădăcină în sol, poate micșora creșterea.

S.

Distrugerea lupilor în Franța. — De la 1882 și până la 1897 s'a distruis în Franță 8273 lupi, și anume 145 lupoace pline, 4319 lupi și lupoace și 3809 puști de lupi, plătindu-se ca prime suma de leu 607,410. Din numărul total, 14 au fost omoriți în momentul când voiau să slăbească oameni. In 1883 s'a distruis mult (1316), in 1895 s'a distruis 249 și in 1896 cel mai puțin (171), ceea ce înseamnă că în Franță lupii vor dispărea cât de curind și dacă ne-am lua după datele statistice, peste 2 ani în toată Franța nu se vor mai găsi lupi.

Când oare vom putea face această constatare și pentru țara Românească ?

N.

INFORMAȚIUNI

Două agenți silvică, d. sub-inspector Apostolescu și d. guard general Ghinăraru, au fost depărtați din serviciul silvic al Statului, pentru motive că cu rea credință ar fi comis fapte incorecte și în paguba Statului.

Din informațiile culese de noi, se pare că acești agenți ar fi vinovați de oare-cară greșeli în lucrări, iar nu de rea credință, și în acest cas, pedeapsa ce li s'a dat, însotită de motivele arătate mai sus, cară au fost publicate și prin «Monitorul oficial», credem a fi prea aspră.

De aceea, vorbind în numele adevărului, ar fi bine ca Ministerul se revadă mai de aproape cazul acestor două agenți, căci la urma urmei, este mai bine a se erta două vinovați sau căcar a li-se da o pedeapsă mai ușoară, de cât a se condamna pentru tot-d'a-una două nevinovați.

* * *

Exploatarea în regie a pădurilor din ocolul silvic Comana, jud. Vlașca, care se înființase în anul 1895, în urma unei noi dispoziții ministeriale, să a desființat, urmând ca pe viitor această pădure să se vîndă prin licitație publică ca și cele-lalte păduri ale Statului.

* * *

D. guard general cl. I, Apostol Demetrescu, a fost înaintat la gradul de sub-inspector silvic cl. III; iar d. guard general cl. II, Stefan Niculescu, a fost înaintat la cl. I.

* * *

D. sub-inspector silvic, B. Pretorian, a fost atașat la serviciul apelor minerale și însărcinat cu lucrările parcului de la Govora.

* * *

D. sub-inspector Romano, șeful ocolului Roman, a fost mutat la Iași și atașat pe lângă inspecția I silvică.

BULETIN METEOROLOGIC

Clima Iunie Iunie 1897 st. n.

Ca și luna precedentă, luna Iunie a fost caracterisată prin ploii excesive și inundațiuni foarte mari. De remarcat sunt inundațiunile părților din vale ale orașelor Galați, Brăila, Oltenia și Giurgiu. La Galați apele Dunării, Brateșului și Prutului formau o mare întinsă. Distrugerile de șosele, terasamente de căi ferate, poduri, deplasările de terenuri și ruperile de dealuri au avut loc în multe părți din țară. Cu toată abundența ploilor și a timpului în cea mai mare parte închis, temperatura lunii Iunie s-a menținut aproape de normală să în toată țara.

În regiunea marină și pe terasa Dunării a fost cel mai călduros timp. În Muntenia temperatura lunii Iunie a fost cu câteva decimi de grade mai coborâtă ca valoarea ei normală; în Moldova, la mare și la munte a fost puțin mai ridicată.

Cea mai ridicată temperatură din întreagă țară a fost $32^{\circ}7$ la T-Severin, iar cea mai coborâtă $7^{\circ}0$ la Sinaia.

Cerul a fost în general înorat, soarele a strălucit puțin.

Presiunea atmosferică a fost egală cu normala ei.

Cantitatea de apă căzută în mijlociu în toată țara a fost de 193 miliimetri în curs de 14 zile. Pretutindeni în țară cantitățile de apă căzute au întrecut în mijlociu de 2 ori și jumătate valoarea normală. În multe localități cantitățile lunare de apă căzută au fost de 8 ori și chiar 10 ori mai mari ca valoarea normală. Ploii torrentiale care s-au revărsat ca un adevărat potop pentru cele mai multe localități din țară, au căzut în zilele de 1, 10, 11, 12, 13, 24 și 25, în timpul căror s-au obținut cantități zilnice de 40, 50, 80 și chiar 140 m. m.

Manifestațiunile electrice au fost foarte frecuente și au însoțit ploile aproape tot-dăuna.

Descărcările electrice au produs accidente de oameni și animale în multe localități.

(Institutul Meteorologic)

St. C. Hepites.

ERATA

În articolul d-lui Petre Antonescu, «Măsurătoarea distanțelor pe cale indirectă», care s'a publicat în N-rul precedent al Revistei Pădurilor, s'a stresat următoarele erori:

La pag. 152, rindul 9 să se citească „conjugată” în loc de conjugată
 $\frac{1}{a'} = \frac{1}{p} - \frac{1}{a} = \frac{a-p}{ap}$
 $\frac{a-p}{ap} = S$ de unde multiplicând ambii termeni cu a
 și făcând simplificările ceeaute, obținem: $\frac{a-p}{p} = \frac{S}{a}$

La pag. 153, rindul 24 să se citească ale unui în loc de ale unu
 $\frac{a}{p} = \frac{S}{a}$ adițională C în loc de ei.

La pag. 157 unghiul α trebuie însemnat pe figură astfel ca să fie coprins între vîza făcută prin firul horizontal al reticulului și horizontalul, iar nu între vîzele făcute prin cele 2 fir micrometrice.

La pag. 157, rindul 24 să se citească:
 $D = RS \cos^2 \alpha + C \cos \alpha$ și iar nu $D = RS \cos^2 \alpha + C \cos \alpha$

La pag. 159, rindul 15 să se citească scobitură în loc de scopituri.
 $\frac{164}{9} = \frac{S}{a}$ nu are cineva de căd de puțin în loc de n'are nevoie cineva de puțin.

Tip. «Gutenberg», Joseph Göbl, str. Doamnei, 20 (Bis. Kalinderu).—București.

OPERE PUBLICATE DE D. ION KALINDERU:

Despre ne-retroactivitatea legilor, 1 vol. în 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 vol. în 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiunile după Codul general de comerț german, broș. în 8°.

De la Compétence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Prusse, broș. în 8°.

Memoriu asupra transferării scaunului Societății Acționarilor Căilor Ferate din Berlin în București, broș. în 8°.

Droit Prétorien et Réponses des Prudents, 1 vol. în 5°.

Consiliul Impăraștilor la Roma și la Constantinopole, 1 vol. în 8°.

Etude sur le régime municipal Romain, broș. în 8°.

Studiu asupra legelor XII Tabule, broș. în 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. în 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 vol. în 8°.

Observații în procesul cu moștenitorul I. Otteteleșanu, broș. în 8°.

Două antagoniști Romani, broș. în 8°.

Episcopul Melchisedec, broș. în 4°.

Vilegiatura și reședințele de vară la Români, broș. în 8°.

Patrie, Education et Travail.

JASSEY
LIBRARY

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I E

Lei B.

Adolf cavaler de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de C. Isopescu, sub-inspector silvic	5.—
Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatare pădurilor	3.—
> Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	2.—
> Pădurile de munte și câmpie, 1875	8.—
> Cercetarea cauzelor și remediuș înnecurilor și de punerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
> Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugoiaia-Mușita	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
> Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
> Amenajamentul pădurii Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnioase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cător-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea	1.—
Radian S. P. — Învățământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Tîntăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășan	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țărăi noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889,	1.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	1.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	1.—
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vînătorului, 1889	1.—
> Pădurile statului și ale stabilităților publice, 1891	1.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	1.—
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	
Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Dâmnei, 20, (Bis. Kalinderu). București.	

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂTEI „PROGRESUL SILVIC”

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUS, AR. EUSTATIU, TH. G. PETRARU și P. GRUNAU
SUB PREZIDENTĂ D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D., Tănăsescu M., Antonescu P.,
Nădejde C. N., Rusescu D. și Marenzeller O.

Ori-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotizațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, str. Stirbei-Vodă No. 3, București.

Comitetul de redacție aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luind și avisul consiliului de administrație, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
Biserica Kalinderu

PREȚUL ABRONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunțul urmează a fi reprobus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este socotit pentru fiecare număr.

S U M A R U L

N. R. Danilescu, Biografie de	M. TĂNĂSESCU
Gheorghe Stătescu, Biografie de	TH. G. PETRARU
Casele Forestiere, dc	PETRE ANTONESCU
Pădurile din Canada, dc	GH. STĂTESCU
Jurisprudența silvică	*
Comunicări și fapte diverse: Frunzele de mestecăcăm; Regimul forestier în Italia; Impăratul Wilhelm II ca vinător; Exportațiunea lemnelor din Caucaș; Pădurile la societatea națională de agricultură din Franța; Experiența asupra vegetației; O expoziție agricolă-forestieră la Viena; Expoziția de la Bruxela; Congresul societății franceze de geografie; Premiul Mathieu	**
Informațiuni	
Buletin meteorologic	ST. C. HEPITES
Anunțuri	

D-nii autori de publicațiuni forestiere românești, fie studii fie conferințe, etc., sunt rugați să comunice Redacției titlul și prețul acestor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

In mai puțin de 10 zile, societatea «Progresul silvic» a avut durerea pe căt de neașteptată, pe atât de crudă, de a pierde pe 2 din cei mai distinși membrii, pe stilpii neclintiți ai *Revistei pădurilor*: **Gh. Stătescu și N. R. Danilescu**. Pe acești prețioși colaboratori îi-am perdut în puterea vîrstei, atunci cînd nicăi bunăvoință de lucru, nicăi vigoarea inteligenței nu le lipsea ca să continue de a aduce servicii mari silviculturei Românești și în special «Revistei pădurilor», a cărei suflet erau.

Acei cărora le rămîne sarcina de a duce mai departe publicațiunea «Revista pădurilor» simt mai mult de căt oră cine golul mare, atât de mare ce rămîne pe urma lor, și frica de viitor îi cuprinde... Unde-i dragostea nesfîrșită de lucru, devotamentul sincer și desinteresat intrupate în firea răsbătătoare și intelligentă a lui Gh. Stătescu, unde-i activitatea neobosită și bine cumpănită a lui N. R. Danilescu.

Pe mormîntul care atât de timpuriu î-a înghițit, prinosul nostru de lacrămi e prea puțin lucru față de niște vieți căzute victime datoriei și activităței lor necurmăte și sdrădutoare!

Comitetul

N. R. DANILESCU

21 Martie 1849 — † 5 Octombrie 1897

G. STATESCU

Statescu

8

1 August 1858 — † 14 Octombrie 1897

N. R. DANILESCU

Cu inima cernită și cu sufletul plin de durere cătă să anunțăm perderea dintre noi a distinsului profesor și coleg N. R. Danilescu, încetat din viață la $\frac{5}{17}$ Octombrie a. c. în urma unei crude boale.

Născut la $\frac{21 \text{ Martie}}{2 \text{ Aprilie}}$ 1849 în Fârcădinu de Jos, aproape de Hațeg (Transilvania) dintr-o familie curată de Român, dar săracă, a urmat cursurile școalei primare în Hațeg, unde însă de mic a făcut să fie remarcat prin inteligența sa, ceia ce i-a atras o bursă din partea consistorului Gr. catolic, din comitatul Caraș-Severin, cu ajutorul căruia a terminat studiile liceale la gimnaziul român din Blaj.

In 1871, Danilescu în dorință ce avea de a studia mai departe a venit în țară, unde în baza testului (bacalaureat) obținut *cum plene maturum*, a fost numit de-a dreptul bursier la școala centrală de agricultură de la Herăstrău. Aici distingându-se în tot timpul prin asiduitate, inteligență și conduită a terminat cu mult succes școala,—fiind totodată și șeful clasei—în 1874 obținând diploma de capacitate. Imediat după absolvire în urma recomandației direcțiunii școlare a fost numit Șef al Stupinei, cu sarcina de a îngriji de grădina botanică și a preda lecțiuni la școala-fabrică și la școala de pomologie, care post l'a ocupat pînă la 1 Noembrie 1875 cînd a demisionat.

Unei naturi așa de doritoare de a se instrui, cum era

a lui Danilescu, era firesc să nu'l fie suficiente studiile, ce terminase, de aceia îl și vedem în 1875 plecînd la Nancy, ca bursier al Administrației Domeniilor și pădurilor statului, pentru a urma cursurile școalei naționale superioare de silvicultură din Franța, care este pepiniera silvicultorilor francezî și la care aș învățat și mulți români, din cari 36 sunt numări în serviciul statului.

Și aci Danilescu se distinse prin studiile strălucite ce a făcut și în 1878 cînd se întoarce în țară și numit mai întâi, în Maiu 1878, sub-director, iar pe ziua de 1 Iulie același an, fu numit profesor de botanică, silvicultură și geologie la școala de la Herăstrău, de unde plecase cu 3 ani înainte.

De acum începe adeverata carieră a lui Danilescu. De și el nu a intrat imediat în cadrele corpului silvic, dar toată atențunea și munca să-a pus-o pentru instruirea tinerilor ce îmbrățișau agricultura, o specialitate, care în țara noastră neindustrială, trebue să primeze pe or care alta.

Profesor foarte corect, neabsentând niciodată de la curs, dotat cu o natură blindă, cu o dicțiune clară, cu o argumentație temeinică, Daniilescu făcea ca să fie ascultat și pricoput de toți elevii săi. Distingîndu-se astfel prin felul cum își preda cursul, prin corectitudinea lui, prin cunoștințele ce avea în meserie, în Octombrie 1884 a fost numit și director al școalei de la Herăstrău, post care l'a ocupat pînă în August 1887. În 1886 reorganizîndu-se școala, catedra ce ocupa să divizat în 2, el păstrînd pe aceea de silvicultură, cu titlu de suplinitor pînă la Iulie 1888, cînd în urma concursuluă a fost numit cu titlu provisoriu, iar în Martie 1892 a fost numit definitiv la această catedră.

În 1894, cînd s'a înființat școala specială de silvicultură de la Brănești, Danilescu a trecut ca director al ace-

stei noi școale, încredințindu-i-se tot de odată și catedra de drept: legislația silvică, administrația și statistica forestieră. De la această dată, încețează de a mai fi profesor la școala centrală de Agricultură și silvicultură, unde cursul de silvicultură ce predase mai înainte se suprimase, școala rămânind pur de agricultură. Ca director al acestei școale a rămas din nenorocire foarte puțin (1 Septembrie 1894 — 1 Mai 1895), căci a optat pentru postul de inginer silvic la Ministerul de răsboiu, rămânind totuși ca profesor unde și preda un curs foarte distins. Partea relativă la protecția pădurilor este de un interes și importanță specială pentru silvicultură, iar Danilescu a reușit, grație inteligenței sale, să-l predea cu atită perfeționare, în cît făcea admirăriunea tuturor.

Iată ce spune D. profesor St. C. Mihăescu, în raportul său de inspecție, adresat Ministerului de domeniul, cînd Danilescu a cerut numirea definitivă:

«Din condica de prezență se constată, după cum dovește alăturatul estras al direcționei, că d. Danilescu este un profesor punctual la îndeplinirea datoriilor sale».

«Pentru trebuințele claselor, d. Danilescu și-a auto-grafiat cursul. Acest curs, ce mi s'a prezentat, este inspirat și cules din autorii recunoscuți germani și francezii.

«Teoria este însoțită și de lucrările practice din partea elevilor. Cunosc de mai mult timp modul de predare al d-lui profesor Danilescu, și nu pot de cît să-l aprobat, de oare ce elevi să aibă eşit din școală cu o cultură mulțumitoare și temeinică în știința Economiei forestiere.....»

«Asistind la cursurile sale, am constatat că elevii răspundeau cu siguranță la cestiunile puse; puteau să lege teoria învățată cu partea lor aplicată și din modul de expunere se dovedea pătrunderea perfectă a subiectelor.»

«În explicațiuni d. Danilescu este metodic și clar.....»
«Metodul său expositiv și bine argumentat, pe unele

«locuri istoric, arătind desvoltarea ce a luat, după tim-
«pur, fie-care cestiune. La oare-cară intervalură potrivite,
«expunerea se întrerupe, pentru a se încrește prin între-
«bără strînse, adresate elevilor, daca materia pînă acolo
«tratată este pătrunsă de elevi».

Ca profesor Danilescu și-a petrecut cea mai mare parte a vieței sale, iar promoțiunile ce au avut sfericele să-ți asculte prelegerile sunt 17 la număr.

Cunoștințelor vaste în specialitatea sa numai, se dostrește că Danilescu a mai fost chemat în diferite rînduri și la alte demnități, astfel de la 1871 până la 1 Mai 1890 a fost membru în consiliu tehnic al pădurilor, unde prin inteligență sa se distingea tot-dăuna în felul cum rezolva diferitele chestiuni complicate de resort silvic, ce i se supuneau. Afară de aceasta, în Noembrie 1888 a fost numit membru în comisia permanentă a școalelor pendințe de Ministerul Agriculturei, Industriei, Comerciului și Domeniilor funcționând și aci pînă la Noembrie 1892. Tot în Noembrie 1888 a fost primit în corpul silvic al statului cu gradul de subinspector Cl. I, atașat pe lîngă școală de aplicație silvică, și însărcinat, ca diriginte de lucrări, a conduce ocolul silvic Sinaia. Acest post l'a ocupat pînă la 1 Aprilie 1893, iar pe ziua de 15 Martie 1895 a fost avansat la gradul de Inspector silvic cl. III.

Printre diferite alte însărcinări, misiuni și lucrări mărunte, ce Danilescu a făcut pentru foasta Administrație a Domeniilor și pădurilor statului, pentru Ministerul Agriculturei și Domeniilor și pentru Ministerul Instrucțiunii publice, a executat 2 lucrări importante în ramura silviculturei și anume:

10. A dirijat serviciul de plantaționi și gazonare a fortificațiilor capitalei, Focșani, Nămoloasa și Galați de la Noembrie 1888 până la 1 Aprilie 1894, executînd lucrări în valoare de 600,000 lei și lăsînd, la plecarea sa din

capul acestuia serviciu, o pepinieră la fortul No. 3 Otopeni, alta la Focșani, alta la Nămoloasa și 2 la Galați pline cu pueri de esențe foioase și răshinoase: molid, pin silvestru, tuia și larice. În tot timpul cât a condus aceste lucrări a pus o sîrguință fără seamă, pe timp ploios, ca și pe vreme bună el era veșnic pe lîngă lucrători, ce executați plantațiunile, dind ordine mereu de felul cum trebuia săvîrșite. După un an este din nou chemat la Ministerul de răsboiu și numit Inginer silvic la direcția geniuului pentru conducerea lucrărilor de plantații pe la forturi și în urma promulgării legei, prin care se organizează serviciul silvic al armatei în August 1895 este detașat la Minister, numit Inspector silvic cl. II și șeful serviciului. În această calitate a organizat, prin un regulament foarte intelligent, serviciul de pază al acestor plantațiuni.

2º. O a doua lucrare importantă este că a făcut parte, ca expert numit de tribunal, din comisia însărcinată cu estimarea averei moștenitorilor Prințesei Zoc Brâncoveanu, consistind în moși și păduri în valoare de peste 30 000.000. Actul de expertiză imprimat este un model ca lucrare de asemenea natură. Apoi o altă lucrare tehnică este «Amenajamentul pădurei Morunglavul» tot în colaborare cu alții.

De și Danilescu a fost primit în corpul silvic, nu a făcut parte din el de cât un timp foarte scurt; el a fost însă împreună cu alții agenți silvici, dintre cari cea mai mare parte foști și elevi, membru fundator al societății noastră și a făcut parte neîntrerupt din comitetul de redacție al revistei.

Nu era întrunire, nu era conferință, nu era congres de silvicultori, la care el să nu fi participat, exprimîndu-și părerile lui asupra diferitelor chestiuni, ce se prezentați, în modul cel mai clar și mai desinteresat.

El a fost unul dintre colaboratorii cei mai devotați și

mai inteligenți ai revistei pădurilor, organ al societății «Progresul silvic» de ale cărui articole, bine scrise și matur judecate, se găsesc foarte multe.

Printre scrierile ce ne-aș rămas de la Danilescu, nu putem trece cu vederea «*Deteriorarea rezervelor în pădurile de stejar*» în care distinsul profesor face o discuție contradictorie a teoriei și aplicațiunile crângului compus în Germania, Austria și Franța cu priviri retrospective la felul cum acest mod de tratament se aplică și la noi în țară. Lucrare, care nu cred să fie silvicultor să nu o fi citit.

Aci putem vedea foarte multe din ideile ce Danilescu avea asupra întreținerii pădurilor și a exploatarelor lor, el ne arată un adevărat plan de lucru, atrăgând tot-de-o-data atenția celor în drept asupra tăierilor neregulate ce se execută și azi fără amenajament în pădurile statului, la adăpostul unor studiu sumare în cari trecindu-se ca principiu exploatarea în crâng compus, rezultatele sunt cu totul departe de așteptările. El arată atât cauzele cît și remedierele ce ar trebui aplicate pentru încetarea unei serii de lucruri atât de dăunătoare pădurilor, iar într-o încheiere a să iată cum se exprimă: «*Silvicultoriștii nu trebuie să părăsească steagul cel verde sub care ne-am înrolat de bunăvoie. Ca conservatorii a unei ramuri atât de însemnată din bogăția națională cum sunt pădurile, ei sunt datorii să stăruiască fără pregeț în aceste propunerile de ameliorație și dacă acei în mină căror slăputere de a le acorda nu o vor face, vom avea cel puțin conștiința împăcată că ne-am făcut datoria și ne degajăm de censura viitorului.*

Danilescu era foarte mîhnit vădind că pădurile se exploatează mereu fără operațiuni de ameliorare, că tot mereu se taie fără să se dea mijloace a se asigura regenerarea pădurilor în esențe de valoare și în scrierea sa de mai sus la pag. 73 zice: «*Pentru a termina mă văd totuși silit să*

zic încă o dată că vechiul sistem d'a ne mulțumi să exploatăm neîncetată pădurea fără să facem absolut nimic în schimb, nică cea mai elementară lucrare de ameliorație sau de întreținere, trebuie părăsit. Se mai înțelegea acestea pe vremea cind pădurile Statului atîrnau de Ministerul de finanțe, cind nu aveam șosele, nică că ferate, cind prețul lemnului era foarte scăzut, industria aproape nulă și populația foarte rară, dar astăzi cind pădurile depind de Ministerul Agriculturăi, Minister cu caracter esențialmente cultural; cind avem șosele și un început de industrie; o populație relativ mai deasă; cind liniile ferate vor atinge în scurt timp o dezvoltare de 5000 k. m.; cind s'au proiectat atitea mari palate pentru justiție, ministere, poștă, muzeie și Corpurile legiuitorare în capitala regatului și mai multe încă pentru administrație, armată și scoale în toate capitalele județelor; cind în fine prețul stejarului pentru unele trebuințe a trecut peste 100 lei m. c., vechiul sistem nu mai merge»

«Nu trebuie să fie cineva forestier pentru a înțelege că dacă vom continua tot astfel, se vor deteriora cu total, nu numai rezervele, dar și însăși pădurile.

«S'a defrișat mult în timp relativ scurt, iar pădurile rămase în ființă sunt pline de răriști, ochiuri și poenii. Priviți vă rog, dacă voi să vă incredinați, starea pădurilor pe harta din 1853 și comparați-o cu starea lor de astăzi».

«De unde puteam zice pe atunci că regiunea de cîmpie a României era un vast masiv păduresc, intrerupt de poenii mari în cari se făcea agricultură, acum, după numai mult ca 40 ani, frasa s'a intors și trebuie să recunoaștem că azi regiunea de cîmpie a țărei este un imens lan agricol stropit îci-colea cu păduri. În bărăgan ele lipsesc cu totul».

«Nu putem învinovăți pe nimeni de această întorsătură. Din potrivă trebuie să recunoaștem cu toții că această stare de

lucruri era oare-cum strească. Pe vremea cind nici stradele principale ale capitalei nu aveau toate trotuare; pe cind nu se puteau indeplini nici escelentele prescripții ale legei poliției rurale d'a curăți pomii roditorii de omizi, era atât mai justificat că nu se putea pretinde curățirea de cruci lacome a rezervelor din păduri».

«Dar acum, în anul Domnului 1893, cind Romania a intrat ca putere de mîna a doua în familia statelor culte, timpul este sosit și încă prea sosit ca să se dea silvicultorilor puțința d'a face mai bine, d'a aplica crângul compus cu toate operațiile de întreținere și de ameliorație ce reclamă».

Aceste idei pline de adevăr ale lui Danilescu și exprimate cu atită francheță, dovedește în destul dorință însocrată ce el avea pentru prosperarea pădurilor, iubirea meșterei ce îmbrățișase și rîvna ce punea la lucru în atingerea scopului ce urmărea.

Meritele sale și serviciile ce Danilescu a adus diferitelor Administrațiunii publice i-a atras recompense bine meritate. Așa în 1882 în urma recomandației prințului Dim. Gr. Ghica, atunci președinte al Comitetului Agricol din Ilfov, Danilescu în calitate de secretar, a fost decorat cu ordinul «Coroana României» cu gradul de Cavaler; în 1883, după recomandația Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, a primit medalia «Bene Merenti cl. II»; iar în 1889 a fost numit cavaler al ordinului «Steaua României».

Inimă blindă, caracter loial, fire modestă, Danilescu era foarte iubit de colegii și elevii săi; iar prin moartea lui, scoala specială de silvicultură pierde pe unul din cei mai distinși profesori, Corpul silvic pe cel mai devotat coleg și pe cel mai harnic și intelectual colaborator.

Cîmpu-Lung

M. Tănăsescu

Inmormîntarea regretatului profesor N. R. Danilescu, membru în comitetul de redacție a Revistei pădurilor

să făcut, în ziua de 8 Octombrie a. c., la Hațeg (Transilvania).

Din partea Ministerului Domenilor a asistat la înmormântare domnul Inspector silvic I. P. Chihiaia, iar din partea societății «Progresul silvic» a fost delegat se asiste domnul subinspector N. C. Nădejde. Ambii au depus și cîte o coroană.

Serviciul divin să aflat în casa d-lui B. Popovici, soțul defunctului, de către Vicarul din Hațeg, asistat de protopopul Radic și încă de 4 preoți și un diacon. După terminarea serviciului divin în cursul căruia corul teologilor de la Seminarul din Blaj, condus de d. Iacob Mureșianu, a cintat tristele cîntările funebre, Vicarul a ținut o cuvîntare în sala unde se oficiase.

La ieșirea cortegiului din curte domnul Învățător Ștefan Olteanu ține următoarea cuvîntare :

Onorat public,

Falnic ascultători,

«Iată-ne, iarăși trebuie să petrecem pe un frate iubit la mormîntul rece și tăcut. La mormînt tăcut și îngrozitor! Dar nu! Nu sunt mormintele locuințe îngrozitoare, ele sunt locuințe scumpe; în ele zac cele mai prețioase comori ale omenirei: libertatea, egalitatea, frățietatea. Nu este pe lume libertate adevărată, nu egalitate, nici frățietate sinceră.

In mormînt și numai acolo e frate adevărat țăranul cu învățătul, egal săracul cu bogatul, acolo e liber asemenea sclavul cu domnitorul. Nu trebuie să fie mormîntul îngrozitor! El nu e principiul morțel, e principiul vieței adevărate.

Profesorul și inginerul silvic Niculae Danilescu, era cunoscut în țara Hațegului sub numele «Copilul murarului din Reia». S'a născut în anul 1849, în ziua de Flori, la moara din lunca Fârcădinului. La stăruința unchiului său — fost grădinar al baronulu din comună — a fost dat la școală. Primele elemente le-a studiat la școală statului din Hațeg, avînd cuartirul chiar în acelaș loc unde e odaia, în care și-a dat ultima răsuflare. Studiile gimnasiale și liceale le-a

continuat și terminat la liceul din Blaj, apoi ca un eminent elev a fost trămis în seminarul central din Buda-Pesta.

Născut însă în anii libertăței, dorul de libertate atâtă era de puternic, în cit după cîteva zile părăsește seminarul, iar pentru aflarea unui teren accesibil talentului său trece în România, ca elev la școală de agricultură de la Herăstrău.

După ce o termină, funcționează un an, ca profesor supleant, apoi pentru complectarea studiilor merge în Francia la renumita școală de silvicultură din Nancy.

Trei ani de zile — pe lîngă progresul excelent în studiu — în timpul vacanțelor cutrerică de-a lungul și de-a latul munții Franciei, numai ca țara care își-a pus increderea într'insul să poată poseda un bărbat deplin cuaificat în ramura silviculturei.

Reintors la București, elevul de odinioară al școalei de la Herăstrău, ajunse tot acolo ca profesor și nu după mult timp și ca director.

Profesor zelos — orcle libere le jertfește pentru divulgarea științelor de specialitate.

Multele sale scrieri de pe terenul economiei naționale în scurt timp îl decorează pieptul cu medalia «Bene-Merenti».

Sacrificiile făcute Statului îl procură medalia «Coroana României».

Ca inspector-șef al serviciului silvic al armatei române, conduce plantațiile de la forturile din jurul Bucureștilor și.... «Steaua României» completează trinitatea decorațiilor.

Prin stăruință de fer, prin muncă neobosită la serviciul silvic al armatei, prin zel și activitate încordată în ministerul domeniilor, fiul de odinioară din popor își deschide calea pînă sus la somitățile cele mai înalte ale țării, a cărui cetățean devenise.

După înființarea școalei speciale de silvicultură de la Brănești, în 1894 inginerul Danilescu trece acolo ca profesor și director, însă din cauza de boală se retrage în curind din funcția de director și acum cruda moarte îl surprinde!

Infrînt de greaua muncă a celor 20 ani, merge la baia de la Hall, de acolo se întoarce și mai înfrînt în patria sa natală, ca aici în aerul proaspăt, în maiestatea munților, în mărirea naturii să se reproată culege.

Soarta însă dispune alt-cum și după grele și lungi suferințe, în dimineața zilei de 17 Octombrie își dă nobilul suflet în mînele creatorului.

Iubirea de neam l'a entusiasmat în toată viața, prin entuziasm a crescut activitatea conștiințioasă, care i-a asigurat poziția în societate; tot prin iubirea de neam în ultimele momente și-a eternizat memoria: Întreaga sa avere imobilă din România o testează «Academiei Romîne din București», pentru scopuri culturale!

Acum către voi mă adresez umbre mărețe ale străbunilor noștri, cari de veacuri sălășuiți pe plaiurile senine ale cerurilor! Intindeți brațele voastre și primiți nobilul suflet al lui Nicolae Danilescu care azi se înalță la voi. Dați-l locul meritat în pleiada voastră și de acolo din înălțimea priveghiați asupra destinului nostru. Amin.

In timpul cînd se întrunesce cortegiul, corul intonează tristul cîntec «Plîng și mă tîngesc», apoi cortegiul pornește în ordinea următoare:

«In frunte imediat după cruce și prapor, mergeau delegațiunile țărănilor din comunele Fârcădin, Reia, Tolești, Cornești, Silvaș și alte comune din apropiere, purtînd fiecare delegațiune coroane naturale de stejar, de brad, și de molîș. Apoi urma un car purtînd 9 coroane cu diferite inscripții ale rudelor, ale profesorilor de la școala centrală de Agricultură de la Herăstrău, ale profesorilor și elevilor școală speciale de silvicultură de la Brănești.

După carul cu coroane urmau preoți și corul, apoi D. învățător Ștefan Olteanu purtînd perna cu decorațiile defunctului.

In urmă venea carul funebru, condus de 2 căi și acoperit de următoarele coroane:

Una cu inscripția «Iubitulu și neuitatulu meu soț Nicolae de la neconsolata sa soție *Septimia*»; coroana cu inscripția «Regretatulu nostru ginere — nemîngiajît socii»; coroana cu inscripția: «Ministerul Domeniilor» profesorului N. R. Danilescu; coroana cu inscripția «Societatea Progresul silvic» — distinsulu inginer silvic N. R. Danilescu.

Pe tot drumul pînă la cimitir cordoanele au fost ținute de d. inspector I. P. Chihiaia, d. subinspector N. C. Nădejde d. avocat Bontescu și d. învățător Munteanu.

In urma cărului funebru mergeau familia și prietenii defunctului precum și reprezentanții autorităților locale civile și militare.

In dreptul bisericei greco-orientale, d. Aurel Vlad, candidat de avocat a pronunțat următorul călduros discurs :

Jalnic! ascultător!

El s'a dus! Un far luminător s'a stins! Iar suntem în trista poziție de a înregistra pierderea unui bărbat, pe care nu'l deplinează numai familia, nu'l deplinează numai un cerc restrâns de amici și cunoscuți; ci l deplinează Școala Română al cărei celebru magistru, ci l deplinează știința al cărei zelos muncitor, ci l deplinează întreg neamul Românesc al caru devotat și credincios fiu a fost.

Stând în jurul acestui scriu, involuntar ni se impune vecinica și vecinic nedeslegata problemă despre «a fi sau a nu fi.» Nu am să mă ocup din acest trist și fatal incident cu această problemă, un singur fapt voi să relevez pe care poetul îl exprimă cu clasicele cuvinte :

«Nu de moarte mă cutremur, ci de vecinicia ei.»

Dar oare de vecinicia morței să fie părtaș și un atare bărbat?

Nu! un bărbat care o viață întreagă a jertfit pentru binele și înaintarea națiunei sale, un caracter integru, un suflet generos și nobil ca al dînsului nu poate fi părtaș de vecinică moarte!

Sentimentele sale, caracterul său, și înflăcărata sa iubire de neam, nimic nu o reoglindește mai fidel, ca ultima sa dispoziție, în care îngrijitusă de iubitoarea soție, care ca un inger păzitor veghiată la patul inuribundului, îngrijită-să de dezvoltarea științei, căreia își adevărată, îngrijită-să de acoperirea lipsurilor noastre culturale.

Pe el cu toții îl deplingem! dar nu! Nu pe el să-l deplingem!

Noi suntem de compătimiț, pe noi însăne să ne deplingem, suferind o atare pierdere, răpindu-ni'l cruda moarte în cea mai frumoasă etate, atunci cind activitatea unui bărbat e mai mănoasă, cind mai mult speram de la dînsul!

Danilescu e mort, dar n'a murit! Un loc de frunte ocupată el în sirul marilor mecenăților culturii naționale! Memoria lui în veci va fi bine-cuvintată, pînă cind pe aceste plaiuri, pînă cind între Tisa și Carpați și pe malurile Dunării dulce resuna-va și sonor românescul grai.

Să vărsăm o lacrămă de durere, de recunoștință pentru mecenate Nicolae R. Danilescu, a căruī memorie în vecI fie bine cuvîntată! Amin.

La cimitir, Domnul inspector silvic I. P. Chihia delegat de Ministerul Domenielor pronunță următorul discurs:

Intristată Adunare,

Dintre fiit cari aă părăsit acest scump și frumos pămînt pentru a-și complecta studiile în alte țări și a fi utilă României, face parte și distinsul inginer silvic, învățatul profesor Nicolae Danilescu.

El s'a născut în satul Fărcădin de lingă Hatzeg în anul 1849.

După ce 'și-a terminat cu succes cursurile liceale în Blaj, a venit în București spre a face studii de agronomie, terminind, tot-d'a-una i-iul clasat, cursurile școalei centrale de agricultură și silvicultură de la Herăstrău.

Statul, în urma recomandațiunile profesorilor săi, l'a trimis să-și completeze studiile în școala forestieră a Franției, de unde întorcindu-sc cu cele mai frumoase certificate de studii, a fost numit profesor de silvicultură la școala de la Herestreū.

L'am cunoscut ca elev în ambele școale, l'am avut camarad de promoție în școala de la Nancy și în tot acest timp n'a făcut de cît a atrage admirătuna profesorilor, admirătune combinată cu o oare-care doză de gelozie a noastră a camarazilor săi români și francezi, printre cari Danilescu strălucea prin inteligență și activitatea sa.

Ca profesor, Danilescu era o autoritate în ramura silvică.

Cursul pe care 'l făcea acest valoros inginer atât la școala de la Herestreū cit și la aceea din Brănești, era atât de ingrijit și cuprinzător de observații exacte și complete în cît numai de teama de a nu blesa țărī mai înaintate în cultura pădurilor, vom zice că'l făcea tot atât de bine și de detaliat ca și profesorii de silvicultură af școalelor superioare din Europa.

Și cît de ușor pentru cei din țări avansate! Și ce greu pentru el într'o țară unde materialul îl lipsea, într'o țară nu aşa bogată în observații de studii privitore la știința silvică, știință care cu toate năzuințele ce-și dați atâtia ingineri silvici ce are țara cu condeiul și cu cuvîntul, totuși sunt oameni de valoare, oameni învățați, oameni sus puși, cari nu știu pentru ce motive nu vor a-I da tocmai locul

și rangul ce merită printre cele-lalte științe. Danilescu avea menirea să ridice știința silvică; cuvîntul său era ascultat, conferințele sale adunau pe tot forestierii din toate unghiuurile țării și scările sale se citeau cu admirație.

Ministerul domeniilor consulta în tot-d'a-una pe acest învățat silvicultor și de sigur pentru lucrările sale, pentru serviciile aduse Statului, m'a delegat a depune pe mormântul său această frumoasă coroană de stejar.

Pentru meritele și scările sale, Danilescu a fost decorat cu Steaua României, cu Coroana României și cu medalia Bene-Merenti.

Afără de cursurile, conferințele și scările cunoscute, Danilescu știa positiv că are adunat un material prețios științei forestiere în general și țărui noastre în special, material ce căuta să-l completeze și pe care l-ar fi dat mai tîrziu publicitatei, dacă moartea venită înainte de timp n-ar fi venit să curme dilele unuia om tînăr încă și să facă astfel un gol simțit printre silvicultori României.

Pierderea ce ați încercat mult stimată doamnă prin încetarea din viață a iubitului d-voastre soț este nereparabilă, nu scăpați însă din vedere că alături de d-voastre plinge atîtea rude și prietenii ca și iubeau pe Nicolae pentru caracterul său cel blind; plinge țara un învățat și folositor fiu și întreg corpul silvic pe cel mai valoros confrate, de la care luindu-ne ultimul adio să-i dicem:

Fie-î memoria eternă!

Apoi domnul sub-inspector N. C. Nădejde, din partea societății *Progresul Silvic*, prin următoarea cuvîntare dice ultimul adio, înainte de închiderea mormântului, distinsul inginer-silvic N. R. Danilescu :

Intristată adunare,

Din partea Prezidentului societății «Progresul silvic» și în numele camarazilor din Regatul României, am venit într-o așa de tristă ocazie în fermecătorul ținut al Hațegului, să-mă ia și rămas bun de la prietenul și camaradul nostru Danilescu.

Nu-i nicăi plăcută, nici usoară această însărcinare, mai ales cînd înaintea mea am rămășițele pămîntești ale unuia prieten, ale distinsului profesor și Inspector silvic Danilescu, care a bine-meritat în tot-d'a-una respectul și admirația noastră, atît prin forța talentului și a vastei lui culturi științifice cît și prin loialitatea prieteniei lui.

Vor spune generațiile de tineri că și au avut fericirea să se adape la bogatele cunoștințe ale distinsului profesor, vor spune numeroasele conferințe și scrierile mai bine de cît mine ce a fost Danilescu ca om de știință și ca scriitor. Căci Danilescu pe cît era de bogat la minte și meșter la vorbă, pe atât era de dibaciș la condeiu!

Ca membru al societății «Progresul silvic» făcând parte din comitetul de redacție și administrație al revistei a desfășurat o activitate demnă de pilda tuturor. Într-o bună parte, de sigur, existența «Revistei pădurilor» se datorează sprijinului valoros, pe care regretatul Danilescu îl-a dat.

Ești, care am avut ocazie un sir de ani să lucrez împreună cu Danilescu, am cunoscut și apreciat, nu numai ce poate el cu vastele cunoștințe, dar ce poate și ca om. Era om de inimă Danilescu și nu odată își manifestă distinsele calități ale sufletului și frumoasele lui intențuni. În discuțiunile noastre însă tot-dă-una lăsa să se întrevadă mari proiecte pentru viitor, pornite dintr-un entuziasm cald și din sentimentele cele mai sincere. Căci Danilescu avea speranțe mari pentru viitor! — Foarte atașat de familie, el nutria relații de cea mai intimă prietenie cu cel mai de aproape aș lui.

Iată de ce, golul ce-l lasă Danilescu în urmă e și simțit de prietenii lui, e și simțit de întregul corp silvic, căruia el, podoaba lui, își consacraseră cea mai frumoasa parte a vieții și a activității.

Părța durerii acesteia n-am cuvinte să arăt din inimă profunde și unanimele regrete ale acelor care m'aș trimis să-i reprezint la această tristă împrejurare, adresând în același timp respectuoase condoleanțe nemincăiatei soții.

În numele societății «Progresul silvic» care te pierde, și în numele camarazilor tăi, depun această coroană pe ultimele tale rămășiști și-ți zic, iubite prietene, și alăture cu mine toți cîțu te-aș cunoscut și apreciat: *pe tine nu te vom uita, nu te vom putea uita... Adio!*

GHEORGHE STĂTESCU

Uă tristă datorie de camarad mă conduce să scrie aceste rinduri în memoria mult regretatului nostru colcg. Nu voi putea însă face să reiasă așa cum aș dori meritele distinsului silvicultor ce am pierdut, nu voi putea să arăt

în destul jalea ce moartea lui a lăsat între noi. Amintirea celor care l-au cunoscut va complecta ceea-ce slabele mele cuvinte nu pot spune.

Născut la 1858 în Craiova, după ce și termină studiile primare și liceale în orașul său natal, Gheorghe Stătescu veni în București, unde tendința sa către studiul naturii l-a făcut să se înscrie la Facultatea de Științe naturale. Student distins, el ajunse repede a să trece licența și în 1882 plecă în Franția, pentru a urma cursurile școalei silvice din Nancy. Absolvind școala în 1884 se întoarse în țară plin de dragoste și entuziasm pentru profesiunea ce îmbrățișase, plin de incredere în progresul silviculturei noile. Numit la școala specială de silvicultură, el căuta să și facă mai mult de cît datoria servind elevilor de profesor și camarad în același timp. Foștii săi elevi și amintesc cu dragoste cît zel punea el ca să-l facă a să da seama de secretele naturii, ca să le insusile amorul meseriei și cîtă osteneală să da ca să se ocupe de soarta lor. După desființarea școalei și după uă scurtă sedere în serviciul statului, el trecu șef al serviciului silvic la cboria spitalelor civile din București, unde prin cunoștințele sale întinse, prin activitatea sa neîntreruptă a adus însemnate înbu-nătări.

Nu era însă ținta acestuia om de bine a lucra isolat. Convins că prin intruniri, silvicultorii putindu-și mai lăsne comunica ideile, vor face mai ușor să progresze profesiunea lor, încă de la început lupta cu putere pentru înființarea societății. Eforturile sale fură coronate cu succes căci încă, din 1886 societatea Progresul silvic se constitui și «Revista pădurilor» reapăru. De aci înainte tot timpul, ce serviciul lăsa liber, îl consacră societății și revistei; nu era sacrificiu care să nu și împue, nu era osteneală care să nu și o dea pentru progresul acestor opera. Vorbea de societate și de revistă cu un entuziasm și uă căldură ce se comunică

repede celor ce 'l asculta. Scriitor excelent el a făcut ca «Revista pădurilor» să fie astăzi un jurnal important, membru de uă rară activitate el a contribuit mult ca societatea noastră să se menție și să fie considerată.

Gheorghe Stătescu mort în floarea vîrstei, lăsă prin operile sale uă amintire frumoasă; cei ce 'l au cunoscut nu vor putea uita nică o dată pe silvicultorul distins, pe omul de inimă ce astăzi nu mai este.

Fie-'i memoria neuitată; fie-'i țărină ușoară!

Th. G. Petraru.

Gheorghe Stătescu, Inspector șef al serviciului pădurilor Eforiei spitalelor civile a încetat din viață Marți 14 Octombrie a. c., în București, după o scurtă suferință, ca consecință a unei boale, ce nu iartă.

Ultimile rămășițe ale acestuia distins și iubit silvicultor, au fost transportate la Craiova locul său natal, Mercuri 15 Octombrie. La ora fixată să'a oficiat un mic serviciu la domiciliul decedatului, la care în afară de familie au ajutat dl. Al. Moroiu, șeful serviciului silvic împreună cu o mare parte din agenții de la minister; mai mulți funcționari superiori și inferiori de la Eforia spitalelor civile; Silvicultori de la Administrația Domeniului coroanei, d-niș D. Patrulius, P. S. Antonescu-Remuș, V. C. Munteanu, Inspector I. P. Chihiaia și d. Papinian, precum și mai mulți prietenii și camarazi ai lui Stătescu. Apoi cosciugul conținând rămășițele decedatului a fost dus de prietenii pînă la carul funebru. La ieșirea din casă dl. N. C. Nădejde, din partea Prezidentului societății «Progresul silvic» care lipsea din București a zis ultimul adio acestui regretat camarad. După care la ora 6 p. m. cortejul, format din carul funebru dus de 4 că și acoperit cu frumoase coroane, urmat de familie, prietenii și colegii de aici Stătescu, a pornit spre gara de Nord.

Inmormântarea s'a făcut Vineri 17 Octombrie la cimitirul din Craiova, iar ceremonia s'a oficiat în curtea bisericii Sf. Apostoli. Cuvenitele onoruri militare s'a făcut la biserică de o companie de infanterie, și cu muzica militară, căci Stătescu era Cavaler al ordinului «Coroana României». După serviciul divin, dl. sub-inspector silvic P. Antonescu delegatul societății «Progresul silvic» pronunță următorul discurs:

Intristată adunare!

O crudă datorie am de indeplinit. Ca reprezentant al societății «Progresul-silvic» mi s'a confiat dureroasa însărcinare de a aduce memoriei iubitului coleg și amic George Stătescu, ultimul prinos de recunoștință pentru zelul, devotamentul fără margini, pentru interesul nețarmurit, ce, pînă la cel din urmă moment al existenței sale, a arătat acestei societăți.

Prin generoasele sale calități el a știut să-și ciștige afecțiunea, stima și iubirea tuturor acelora cari l'au cunoscut.

Caracter franc și loial n'a avut de cit un singur țel, de cit o singură ambițiune, aceea de a contribui prin cunoștințele sale, prin amorul său de meserie, la ridicarea prestigiului societății, la prosperitatea sa, la largirea orizontului activității sale.

Luî, în mare parte, acestuif spirit eminent, acestuif colaborator neobosit se datorește faptul că societatea «Progresul-silvic» numără astăzi printre membrii săi activi și onorifici multe din somitățile noastre științifice și mulți dintre bărbații de stat ai României.

Răposatul intru fericire prin cuvintarea sa caldă, convingătoare prin înălțimea ideilor sale, a dat silviculturei românești o îmboldire puternică de propăsire.

Nimeni nu știa mai bine ca el să smulgă aprobată unanimă a camarăjilor, în întrunirile anuale ale silvicultorilor, ținute în localul Domeniului Coroanei din strada Șirbel-Vodă, cînd l-a parte la discuțiunea serioasă și aprofundată a diferitelor chestiuni de interes forestier puse la ordinea dîlel.

Din variantele sale propunerî și diversele sale concluziuni se putea cu ușurință remarcă însemnatul său capital științific, multă sa experiență și deplina sa competență în materie.

Se presinta în tot-d'a-una bine preparat și cuvîntul său în des-

bateri avea autoritatea aceia, care o dă conștiința că te găsești în prezența omului plin de rîvnă pentru îndeplinirea datoriei și gata la orî și ce sacrificii pentru binele general.

«Revista pădurilor», organul de publicitate al societății «Progresul silvic» al căruia prim-redactor a fost timp de peste 10 ani, este martorul viu al deosebitului său talent, al activității, al patriotismului, al credinței, bine justificate, ce acest membru de elită a avut că îngrijirea pădurilor ţărei sale, cultura și tratarea lor sistematică răspunde la o necesitate urgentă, că punerea lor în valoare reprezintă o utilitate incontestabilă, că prin distrugerea acestor bunuri naturale țara pierde o însemnată parte din patrimoniul național.

Literatura forestieră s'a în bogățit mult din roadele meditațiunile acestui distins silvicultor.

Scrierile sale sunt destul de numeroase. Si diverse articole de specialitate au fost publicate în multe din marea noastre ziarale politice.

Insemnatele sale calități profesionale n'aș rămas de alt-minteri mult timp neobservate, nerecunoscute, doavadă sunt medaliele «Bene merenti» și «Coroana României» cu care a fost cu drept cuvînt răsplătit pentru scrierile și serviciile reale aduse țărei.

Rămas orfan de părinte, încă de mic copil, și poate cineva ușor închipui cu cite dificultăți, cu cite privațiuni n'a avut să lupte defunctul pînă a putut să obție toate titlurile sale academice.

După ce dobîndi bacalaureatul și licența în științele fisico-naturale, fu trimis de stat pentru a se specializa la școala forestieră din Nancy, ale cărei cursuri le termină cu deplin succes.

Venit în țară fu numit profesor la școala de silvicultură din București, înființată pe lingă ministerul domeniilor și i se confiă în fine importantul post de șef al serviciului silvic al Eforiei spitalelor Civile din București, de care datorie se achită în modul cel mai conștientios pînă la ultimul său moment.

Nu este poate aci locul de a intra în toate amănuntele pentru a pune în evidență cît de mare și de ireparabilă este pierderea ce silvicultura românească a suferit prin încetarea din viață, în vîrstă abia de 39 ani, în deplină vigoare a facultăților sale fisice și intelectuale, a celuia mai iubit, mai stimat, mai simpatic și mai vrednic reprezentant al ei.

Personalul silvic din toată țara, fără excepție, a fost viu impresionat la dureroasa știre a trecerii în eternitate a camaradului și bunului prieten, George Stătescu.

Aceiași penibilă impresiune a produs sunt sigur și dincolo de frontieră, în Franța de pildă, unde își terminase studiele și unde își cîștigase printre foști și profesori și colegi de școală atîtea amici atîtea simpatii.

Se stinse George Stătescu în floarea vîrstei, el fu răpit afecțiunei și iubiriei familiei, al cărei singur sprijin era, tocmai atunci cînd viitorului său se deschidea cea mai frumoasă perspectivă, atunci cînd puterea sa de producție atinsese un grad superlativ de desvoltare, cînd speranțele sale erau mai aproape de realizarea lor!

Ce crudă ironică soarte!

- Cu toate acestea nu, el n'a dispărut cu totul dintre noi, el trăiește prin amintirea faptelor sale laudabile, prin exemplul bine-lui, de care ne-a dat atîtea strălucite dovede prin modul ireproșabil cum în diversele manifestații ale vieței el a știut să-și facă în tot-d'a-una datoria sa de om și de cetățian.

Onoare memoriei sale!

Orfă-cit de nemărginită, de mare, de neconsolabilă este durerea membrilor familiei sale singura și suprema mîngiure ce îl rămîne este că numele lui va fi pururea rostit cu iubire și respect.

Să ne rugăm dar pentru el, pentru odihna sufletului său și o dată cu ultimul adio să dicem:

Fie-tă terina ușoară.

Apođ d. N. C. Nădejde din partea prietenilor, pronunță următoarea cuvîntare:

Intristată adunare,

Ca prieten și camarad al defunctului Iorgu Stătescu, urmînd rămășițele sale pînă la locașul vecinie, am venit, în numele prietenilor săi, să-i zic ultimul adio.

Am cunoscut pe Stătescu în 1886, cînd locuia într'o căsuță în str. Brezoianu, cu alți prieteni ai săi mai vechi, tot-d'âuna însă înconjurat de tovarășii de meserie. Pentru noi cel mai tineri era o adevărată mulțumire de a'l vizita, căci cu acest prilej nu numai că stringeam prețioase legături de prietenie cu el, dar ne și foloseam, ca de la un maestru al meseriei. E'u personal, care pe cît mi-a fost prin puțință am căutat a sta în cele mai bune legături de prietenie cu el, și la nevoie a'i da slabul meū sprijin, în tot acest timp mult. sfaturi am primit de la el dar și multe dojene, căci astfel era firea lui

Reîntors de la Nancy și în toamna anului 1886, înființîndu-se în

București societatea «Progresul silvic», G. Stătescu e sprijinul puternic al organului ei de publicitate «Revista pădurilor», care a apărut regulat de atunci și pînă azi. Cu o întrerupere — mi se pare — de 2 ani, Stătescu a făcut parte din comitetul de redacție și administrație al Revistei, iar de la un timp începînd era și secretarul societății. Numai răsfoind an cu an «Revista pădurilor» de la 1886 și pînă azi vom vedea necurmata și străduitoarea activitate ce o depunea Stătescu pentru susținerea ei.

A fost un timp, cînd Stătescu era așa de unit cu ciți-va camarași de meserie, în cît mulți dintre noi, ne bucuram sperînd că acest grup de oameni specialiști, tineri, instruiți și cu frumoase intenții, vor ajuta pe cei mai bătrîni pentru a ridica știința silvică la rangul ce se cuvine să l' ocupe. Dar timpul și imprejurările au schimbat lucrurile; încetul cu încetul îl părăsesc aproape toți tovarășii și el rămîne singur, pînă în ultimul moment sclavul devotat al frumoasei idei, cu care și începuse cariera vieții lui sociale. Si cu două zile, nu mai mult, înainte de sfîrșitul lui, una din grijele cel preocupați, era tot aranjarea materiei pentru revistă, căreia și consacraseră cea mai frumoasă parte din activitatea și puterea talentului său.

Dar nu numai la atît se poate reduce activitatea neîntreruptă a acestuia om. N'a fost chestiune care să intereseze știința silvică pentru ca Stătescu să n'o discute, să n'o facă cunoscută și altora prin numeroase conferințe și desiderate; n'a fost chestiune arzătoare care să privească viitorul corpului silvic, pe care el să n'o agite cu toată dragostea, nesocotind chiar susceptibilitățile morale ce ar decurge din manifestarea sinceră și fără înconjur a ideilor lui.

Și-acum, cînd Stătescu nu mai este al nostru, „cînd mormîntul a înghiit atît de timpuriu o viață în floare, de la care era atît de așteptat, ce putem face noi alta de cît să plingem?... Plingem în Stătescu, nu numai pe prietenul sincer și iubit, din contactul căruia foloseam atît, ci și pe unul din stilpii cei mai puternici ai silviculturei românești, pe acela care a lucrat cu atită ardoare pentru ea, nesocotindu-și chiar propria-i persoană, în cît numai golul ce rămîne în urmă-î ne va putea da măsura valoarei lui.

Adio dar, iubite prietene, adio încă o dată primește prin vocea mea de la toți prietenii tăi, care nu te vor uita..

In urmă cortejul se formează în ordinea următoare: după cruci și prapuri, urmează tradiționalele cununiș, apoi coroanele duse fie-care de câte 2 pădurari și anume: o

coroană de laură din partea societăței «Progresul silvic» cu inscripția «distinsul Inginer forestier Gh. Stătescu»; o coroană de foă de stejar din partea camarazilor cu inscripția «Luî Gheorghe Stătescu»; o coroană din partea funcționarilor Eloriei cu inscripția «Coleguluî lor Gheorghe Stătescu»; o coroană cu inscripția «Regrete» din partea silvicultorilor Craioveni; o coroană de foă de stejar cu inscripția «Regrete, iubitului amic Gh. Stătescu» din partea familiei Chirțoiu.

După coroane urmau preoți în trăsuri apoără pădurari în ținută purtând decorațiile defunctului.

In urmă venea carul tunebru frumos impodobit cu flori naturale și frunze de stejar și condus de 2 căi, înbrăcați în alb. Carul era acoperit de frumoasele coroane ale familiei.

După car mergea familia și prietenii, apoără Inspector N. C. Macovei, împreună cu mai mulți agenți din Inspectia sa. Pe tot drumul pînă la cimitir în dreapta și stînga caruluî aș mers cîte 5 pădurari în ținută și purtând puștile.

La cimitir, după ce preoți oficiază ultima slujbă, înainte ca pămîntul să acopere pentru vecie rămășițele acestui distins și iubit camarad, d-l Aurel Iliescu pronunță o cuvîntare arătînd viața lui Stătescu ca cetățean¹⁾.

CASELE FORESTIERE

In timpurile din urmă am avut, din fericire, prilejul să înregistram și cîte-va bune tendințe în scopul de a se garanta serviciului silvic o situație mai potrivită, mai corespundătoare menirei sale.

Printre aceste măsuri bine-voitoare, datorî suntem să specificăm

1) Această cuvîntare se va publica în unul din numerile viitoare.

și dispozițiunea ce anii trecuți s'a luat de a se construi locuințe forestiere trebuitoare pădurilor și șefilor de ocoale.

Nu se poate pretinde, cei dreptul, a se exercita o bună și eficace pază a pădurilor, de căt atunci cind guardianii silvici își vor avea casele în imediata apropiere a cantoanelor incredințate supraveghierei lor. Nu se poate întreprinde o cultură rațională a masivelor pînă ce acestor agenți, cari, după cum se știe, joacă un rol însemnat în gospodăria forestieră, nu li se vor asigura localuri potrivite funcțiuniei ce așa să indeplinească.

Este tot atît de necesar așînderea, ca și ceilalți agenți silvici, fără deosebire de grad, să și aibă reședințele în case construite de Stat, bine condiționate sub raportul hygienic și al distribuției, căci cu chipul acesta ei sunt puși în stare să și indeplinească și mai bine datoria, prin dragoste de meseria lor, se devotează cu totul, se identifică intereselor serviciului și cel dinții care trage profit dintr-o astfel de situație de lucruri este tocmai marea proprietar, este țara care și-a impus astfel de sacrificii.

In vederea acestui elementar adevăr, pretutindeni acolo, unde s'a priceput importanța pădurilor în economia generală a unei țări s'a procedat, încă din timpurile cele mai depărtate, la construcția de case forestiere.

Exemple avem destule: In Germania, în Elveția, în Austria, precum și în alte state cu o cultură mai înaintată, personalul silvic își are locuința în clădiri construite de administrațiile silvice referitoare.

Dacă dar am imitat și noi un asemenea bun exemplu și foarte bine am făcut nu era nimerit ca să luăm în același timp toate măsurile cuvenite ca fondurile votate cu atâtă liberalitate de Corpurile legiuitoro să fie astfel utilizate în cit să se obțină și mai perfecte rezultate de căt cele realizate deja?

Eu, în cit mă privește, răspund categoric și în mod afirmativ.

Maî înainte, aşa dar, de a se începe construcțiunile în chestiune, nu era ciuști de puțin rău, dacă se alcătuia un program de lucru bine definit, în vederea căruia fondurile obținute să se fi repartizat pentru un număr mai mare de ani.

De altminteri, în tot locul ori de căte ori a fost vorba despre o întreprindere de oare-care însemnatate, să fixat, după un studiu prealabil și o matură chibzuire, termenul neapărat trebuincios pentru ca aducerea sa la îndeplinire să se poată face în cele mai bune condiții de reușită.

O atare divisiune a lucrului, în chestiunea ce ne preocupa, ar fi fost cu atit mai utilă, cu cit siliști am fost de imprejurări ca clădirile forestiere să le lucrăm în regie.

Dacă mulți din personalul silvic au oare cări noțiuni despre diferențele construcțiunii ce-i interesează nu li se poate cere în același timp de a poseda și o practică îndestulătoare.

Era nevoie, prin urmare, a se dobîndi experiența necesară, de oare ce intr-o astfel de materie sunt atitea mici detalii de execuție cări nu se pot bine cunoaște de cit atunci cind cineva se găsește în lucrare.

Cu toate acestea de și pe alocarea avem de înregistrat oare că defecte după cum se întimplă mai în tot-d'a-una în circumstanțe similare, trebuie să recunoaștem însă că în cea mai mare parte casele forestiere construite în regie de silvicultori, sunt mult mai bine condiționate, din toate punctele de vedere, de cit cele executate deja, în anumite vremuri, sub conducerea altor persoane, trecind chiar ca specialiști.

Și aceea ce trebuie pus în evidență, este faptul că pînă acum agenții sivici, cu toate că au avut de mînuit sume foarte importante de bani publici, totuși, atit după cit mi s-a adus la cunoștință cel puțin, au dat dovada cea mai strălucită, că sub raportul corectitudinei, al onestităței, n'așa lăsat nimic de dorit.

Resultatele obținute cu privire la construcțiunii, ar fi fost, comparativ, mult mai imbucurătoare, dacă, după cum am arătat mai sus, în loc de a se grăbi ca clădirile menționate să se termine într-unul sau două ani, s-ar fi repartisat efectuarea lor în cel puțin cinci ani.

Ar fi putut fi, în casul acesta și mai bine distribuite sub raportul alegerei punctelor de pază cele mai de căpetenie; materialul din care s'a format, ar fi fost și de mai bună calitate, prin faptul aprovisionării lui la timp; iar lucrările ordinare ale serviciului n'ar fi avut atit să sufere din cauza ocupării absorbante a șefilor însarcinați cu execuția unui prea mare număr de case distanțate la deci de chilometri unele de altele.

Aceea ce însă este în adevăr de regretat este imprejurarea că mijloacele acordate pentru construcția caselor atit ale pădurilor, cit și ale șefilor de ocoale au fost prea minime, prea din cauza aflarei parcimoniioase.

Cine se incumează să susțină în deplină cunoștință de cauza, în adevăr că se poate face case bune, solide, cări să nu aibă nevoie

de reparații la scurte intervale, numai cu 900 lei și cu 8—10 mii lei, adică cu atit cit s'a prevăzut în devise pentru localurile guardianilor și celor ale șefilor de ocoale?

Sunt localități, este de notorietate publică, unde transportul materialului din cauza depărțării lui de piețele de aprovizionare costă enorm.

Nar fi trebuit, aşa dar, să se țină seamă de astfel de deosebiră, cari au o înruiere capitală asupra diferențiarei prețurilor?

Mai departe nu era de asemenea folositor să se păstreze oarecare variație arhitectonică în alcătuirea planurilor după diversele regiuni ale țării?

Pretutindeni s'a căutat a se păstra în construcțiunile de asemenea natură un stil mai mult sau mai puțin strict forestier.

Cine a vizitat localitățile păduroase din Franța, Germania, Austria, din Bucovina, țară limitrofă cu noastră, s'a putut convinge cu multă ușurință, cu cit gust, cu cîtă precauție, cu cîtă îngrijire să procedat, cind a fost vorba de a se clădi case pentru agenții de pază și de gestiune a fondurilor forestiere.

In Austria, și în special în Bucovina, unde niciodată nu s'a făcut risipă cu banul public și prin urmare unde nu se poate descoperi tendința spre lux, o casă pentru pădurar costă de la 2—3 mii lei, iar a șefilor de ocoale de la 20—30 mii de lei.

Acestea sunt prețuri medii căci cunoște casuri, cum de ex. cel cu construcția localului de reședință din ocolul *Vatra Dornei*, Bucovina, care a costat, după cum ni s'a spus cu ocazia unei excursiuni din toamna anului 1883, o sumă exorbitantă.

Este drept însă să adăogăm că casele guardianilor acolo nu consistă numai din 2 mici camere cu o sală și vatra la mijloc, fără un grajd și un şopron, fără o curte imprejmuită și mai mult de cît atit fără un puț sau fintină în imediata apropiere, cum se întimplă în cele mai multe casuri la noi.

Acolo totul s'a cumpănat; s'a prevăzut pînă și cele mai mici amânunte și următoarea firească reflecție s'a impus bunului simț al celor autorizați cu aducerea la îndeplinire a unor atari lucrări.

Dacă punem îndatorirea, și-a zis dinșii agenților inferiori silvici că să-și aibă loquințele în preajma cantoanelor de pădure încredințate pazei lor, este drept, este util, este indispensabil să li se procure un local cu una sau cîteva încăperi mai multe de cît cele cu cari se pot mulțumi ca fiind îndestulătoare cind se găsește în mijlocul satului, să aibă fiecare unde să-și adăpostească vitele în

contra intemperiei, unde să-și păstreze productele precum și alimentele ce constituie hrana lor zilnică, o curte bine îngrădită pentru ca paserile domestice să nu devină prada vulpilor și altor animale hrăpitoare, să servească într-un cuvînt, ca un model de gospodărie, ca un tip demn de imitat de oră și care locuitor rural doritor de a-și înbunătăți traiul.

A pretinde guardianilor în actuala stare de lucruri de a se muta cu oră ce preț în casele construite cără, cu prea puține excepțuni, sunt lipsite de oră și ce imprejmuire, de coșare, de celare, pătuje etc. și adese oră prea depărtate de apă bună de apă, însemnează a cere un lucru ce nu se poate aduce la indeplinire.

Și așa fiind cite case de pădurari nu stață astăzi deșarte, neliocuite, pustii.

Dacă unii din ei de ochii lumei sau de frica superiorilor și aduc citeva utensiliu pentru bucătărie, oră alte citeva mici obiecte necesare pentru șederea lor în mod vremelnic, aceasta nu semnifică că sunt strâmutați definitiv cu întreaga lor familie.

Aceiași lipsă de procedare județioasă se poate semnala și în ceea ce privește casele șefilor de ocol. Ca și la cele d'intăi, nici aici nu s'a luat măsură, nu zic pentru a se rupe uniformitatea monotonă a stilului architectural adoptat pentru toată țara, ca un singur tip, ceea ce ar fi fost foarte mult de dorit, de altminteri.—dar nu s'a înzestrat nici cu încăperi îndestulătoare, nici cu pivnițe atât de utile pentru gospodăria unui om familist, nici cu grăduri și şoproane cit de simple necesare pentru trăsură și caii săi de serviciu, iar nu arare-oră nici măcar cu o curte și o grădină de legumi îngrădită cum se cade.

Mați adăgoați pe liugă aceasta disposițiunea nejustificată, după părerea mea cel puțin, de a se alege locurile de casă în marginile pădurilor, în de obicei îndepărtate de centrele de populație, pentru ca cineva să-și poată da seama, cite neajunsuri s'a creat acestor agenți, cu cătă greutate așa să lupte, cînd ei se aștepta și cu drept cuvînt la o înlesnire, la o ameliorare, fie chiar pe cale indirectă, a poziției lor materiale.

Majoritatea silvicultorilor, șefi de ocoale, sint căsătoriți așa o familie numeroasă, copiii căror urmează a li se da instrucția necesară pe cătă vreme retribuția lor ca a întregului personal silvic este foarte modestă, ca să nu dic derizorie.

In astfel de condiții, întreb, pot ei să răspundă nenumăratelor lor necesități? Răspunsul este lesne de devinat.

Locuințele lor depărtate fiind de orașe și chiar de sate, nu pot, nu au de unde să și cumpere cu înlesnire cele necesare alimentațiunii dîlnice; o dată aprovisionați pentru mai multe zile nu au unde să și conserve obiectele de hrană, vara mai cu seamă, cind substanțele organice trec repede în descompunere; iar în casuri de boala cum se întimplă ca deosebire cind sunt copii mici la mijloc n'au medică la dispoziție și nici o farmacie în apropiere.

Cunosc un șef de ocol căruia i-a murit 3 copii, în interval de cîte-va săptămîni, din cauza lipsei unei asistențe medicale.

Iată la ce funeste rezultate poate conduce o măsură, bună în definitiv, dacă pentru a ei aplicare nu se ia, încă de la început, cunovitele dispoziții pentru a se putea preveni ori și ce reale urmări.

Nu era mult mai practic său avantajos, sub toate raporturile ca casele reședințe de șefi de ocoale să fie așezate de preferință în orașele, sau cel puțin în comune rurale, mai populate, unde să se găsească pe lîngă alte autoritați administrative și judiciare și un oficiu de poștă și telegraf?

Cite foloase aduce serviciului cind ordinele se pot transmite și succintă fără întâzire!

Am avut ocazie să vizitez cîte-va state străine, cu o populație mult mai deasă ca țara noastră, unde serviciul de siguranță publică este cu mult mai bine indeplinit și nicăieri nu am văzut ca șeful de ocol să și aibă locuință lîngă pădure, isolat de orice suflare omenească, ci mai tot-dă-una într'un centru oare-care de populație.

Și, în adevăr, cum putem pretinde femeiei unui silvicultor, de oare-care condiție socială, în general neobișnuită cu viața de țară, să primească a trăi în pădure, în cea mai mare solitudine, aşteptîndu-și soțul, dus în interes de serviciu pentru zile și chiar săptămîni întregi?

Cit privește casele pădurilor, acestea sunt situate și în străinătate lîngă cantoanele de pază, locuințele lor însă sunt mult mai bine condiționate iar drumurile de comunicație pînă la ele sunt în mult mai bună stare ca la noi.

Ale șefilor de ocoale însă nu.

Și să se noteze bine că în Austria, Germania, Elveția, ocoalele sunt formate din cîte-va păduri conexe, ori din cîte un singur complex păduros, și așa fiind situația caselor forestiere mai isolate ar fi oarecum mai explicabilă, pe cind la noi pădurile dintr'un singur ocol sunt distribuite într'o rază de mai multe zecimî de chilometri.

Așă mai înțelege asemenea pînă la oare-care punct, dacă cel puțin casa silvicultorului ar fi așezată lîngă o pădure de o întindere însemnată, unde s'ar fi început deja lucrări culturale, o exploatație amenajată, construcții de drumuri, forestiere, etc., unde prezența acestui agent ar fi reclamată în tot momentul.

Cum stață astăzi însă lucrurile, cînd din diverse împrejurări, pe cari nu este aci locul a le examina, noi n'am intrat pe calea aplicației diferitelor serii de măsuri ce asigură ceea ce se chiamă o cultură rațională de păduri, nu pricepem cîtu-și de puțin precădere ce s'a dat ideie de a se isola casele șefilor de ocoale de orașele și sate principale.

Și ca să închiuă acest articol mă resum și zic:

1) *Că față cu mijloacele acordate silvicultorii s'au achitat în mod cîndit și destul de bine cu prilejul lucrărei în regie a caselor forestiere.*

2) *Că ar fi fost mai practic, mai folositor și pentru Stat și pentru agenți că înainte de a se fi început construcția unei caselor pentru guardiani, să li se fi mărit retribuția anuală în schimbul micșorării numărului lor. Cu chipul acesta ar fi fost cu puțință să se construiască case mai puține, însă după un deviz deși mai costisitor, dar mai complet, după cum urmează și în alte State străine civilizate.*

3) *Că pulea să se mai întîrzieze cu construcția unei case pentru șefii de ocoale, pînă la o definitivă organizare a serviciului și prin urmare pînă la o dezvoltare conștiincioasă și bine studiată a teritoriului țării în regiuni, ocoale silvice etc.*

4) *Că și într'un cas și într'allul, trebuia astfel procedat, ca clădirile în chestiune să nu se facă toate de odată, ci în mod treptat pentru ca să nu lase nimic de dorit din punctul de vedere al higienei, al solidităței și al exigențelor serviciului.*

5) *Că dacă este absolut necesar ca guardianii silvici să-și aibă casele de locuință în preajma pădurilor pentru cele ale șefilor de ocoale să se fi avut de normă, ca să se așeze reședințele lor în centre de populație, ceva mai importantă și cam la mijlocul întinderii fiecărui ocol.*

6) *Că dacă s'a găsit drept, echitabil de a se îmbunătăți condițiunile de existență a celor două prime categorii de agenți, nu trebuie a se perde din vedere că sub raportul material stă foarte rău întreg personalul silvic și așa fiind, era rațional, era logic*

a se da atât subinspectorilor, cît și inspectorilor oare-care indemnisație de locuință, cel puțin leafa socalită pe două luni.

7) Că spre a se remedie în parte retele semnalate mai sus este de toată necesitatea, a se proceda la construirea de atenanțe atât pe lîngă casele șefilor de ocoale, cît și cele ale pădurarilor, căci numai astfel pot deveni locuibile și a răspunde cu chipul acesta așteptărilor și bunelor intenționi ale inițiatorilor.

Petre Antonescu.

PĂDURILE DIN CANADA¹⁾

In privința pădurilor din Canada, găsim mai multe relații publicate in Buletinul Ministerului de agricultură din Franța, luate în mare parte din Raportul asupra bogățiilor forestiere din Canada de G. Johnson, și din mai multe articole publicate de *Timber Trades Journal*. Dăm și noi oare-cară notițe în privința acestor păduri.

Dominion of Canada, a căruia imensă întindere este de 16 ori mai mare ca a Franței, varsă apele sale în Atlantica, în Oceanul glacial și în Pacific. Din basinul Atlantic însă provin lemnele care se importă în Europa: sunt acolo 60 milioane hectare de păduri, adică aproape jumătate din întinderea teritoriului canadian. Principalele esențe sunt: pinul Weymouth, pinul Strobus, White pine, apoi spruce sau moliftul, melezul și printre foioase stejarul, plopul, mestecăncul. Risipa care se face în aceste păduri și mai cu seamă incendiile, distrug și sărăcesc repede immense suprafețe. Incendiul de la Miramichi a ars în o singură dată 3 milioane acre de păduri (1.200.000 hectare).

Clima Canadei este uscată și în provincia Québec guvernul a stabilit garde însărcinate cu supravegherea foculu; s'a interzis de asemenea exploataților de a tăia pinii și molifii mai subțiri de 12 degete diametru. În provincia Ontario s'a luat cam aceleași măsură ca în Québec. Acestea sunt însă niște măsurări isolate și cu totul insuficiente în contra ruinării pădurilor.

Colombia engleză, ale cărei ape abundente se scoboară din munți în Pacific, oferă cei mai frumoși arbori: brazi de Douglas sau pin

¹⁾ Articol găsit la regretatul Gh. Stănescu, împreună cu altele ce se publică la Comunicările și fapte diverse sub inițiala S.

de Oregon, brazi diversi, spruce, pin, thuya și cedri, melezi, etc. Ea are, se dice, 74 milioane hectare de păduri adică $\frac{3}{4}$ părții din teritoriul său; dar exportarea produselor sale se face mai mult către Asia, Australia și coastele Pacificului.

Cimpurile centrale, de la frontieră Statelor-Unite la Oceanul glacial, au o imensă întindere aproape deșeartă și oare-cară păduri sărace.

Consumația locală a lemnului este enormă, de 8 m.c. cel puțin de fie-care locuitor, și populația crește repede atât în Canada cât și în Statele-Unite, care importă lemne tot din Canada, nu este de mirare că în curind situația forestieră a Canadei să se agraveze.

Diferite relații date de *Timber Trade*, asupra industriilor lemnătoare, asupra pădurilor, asupra preservării lor contra focului, asupra exploatațiilor, asupra esențelor, asupra industriei pastei de lemn, asupra târgului de lemne din Statele-Unite și din alte regiuni, sunt destul de interesante dar nu sunt precise în privința resurselor lemnătoare încă disponibile.

«Într-un timp foarte scurt, dice sir Henri Joly, în un raport adresat ministrului de agricultură la Ottawa, de la începutul secolului, am prăpădit pădurile noastre scoțind mai tot pinul bun și le-am sărăcit pe o mare întindere. Și acea ce este mai rău, e că am sărăcit și țara, căci în aceste împrejurări comerțiul nostru de export de lemne n'a dat în Canada profitul așteptat. Ne mai rămîne încă o cantitate de spruce și de pin de al doilea ordin, care vor oferi un oare-care excedent trebuințelor țărei pentru generațiunile viitoare, dacă vom îngriji; dar, cei mai frumoși pinii, necesari a menține marele nostru export în starea în care se află, devin foarte rare și inaccesibile, și mă tem de o cădere neașteptată și considerabilă».

Actualmente exportațiunea se ridică la 17-18 milioane metri cubi, iar consumația locală se evaluează la mai mult de 40 milioane metri cubi, pentru 5 milioane locuitori. Exploatațiunea anuală se face dar pentru o cantitate de lemne rotunde aproape de o sută milioane metri cubi. Cum ea coprinde fruntea lemnului, se vede că este colosal, mai ales făcind parte și incendiilor destul de mari și numeroase.

Incendiile pădurilor care, după d. Edwards, au distrus de douăzeci de ori mai multe lemne de cit exploatațiile, sunt datorite mai cu seamă colonizației ilegale.

Marea masă a teritoriilor forestiere aparține coroanei, dar se administrează în interesul țărei. Exploatatorii obțin la licitație o

întindere numită un post forestier (timber berth) sau un perimetru (limit). Acest perimetru coprinde în genere 2600 hectare, dar după topografia ţărei sunt perimetre de mai multe mărimi, plecind de la vreo 6500 hectare. Suprafețele ocupate de aceste perimetre erau în 1894 de vreo 20 milioane hectare în provinciile New-Brunswick, Québec și Ontario.

Până acum exploataările în Canada au consistat dar mai mult în ridicarea arborilor de elită, mai ales a pinilor Weymouth, răminind solul numai cu arbori inferiori, atât ca calitate de lemn cît și ca dimensiuni. Nu este numai săracirea pădurilor, ci este și degradarea lor; în o pădure de esențe amestecate, este clar, că pentru a se obține reproducția esenței celei mai prețioase, nu trebuie a se începe cu ridicarea arborilor de această esență.

Nici o urmă de amenajamente nu se manifestă în afară de formațiunea perimetrelor. Ca idee culturală nu se semnalează de cit o mare înclesnire de reproducție a speciei spruce și reîntoarcerea pinului, fie imediat pe teren gol, fie mai tîrziu sub lemn albe. Cît despe originea pinului Weymouth sau împărtăierea lui în pădurea virgină, nimic nu s'a studiat.

Se vede dar, că ţările civilisate din Europa, nu trebuie se comenteze pe alte continente în privința viitoarelor aprovisionări cu lemn. Poate mai înainte de 2-3 generații, Europa va fi silită să și caute numai în propriele ei păduri, ori ce aprovisionări lemnioase. Si nu trebuie să uităm, cu astă ocazie, că natura pune de la 100 la 150 ani pentru a face un frumos stejar sau brad. *Cea ce se petrece în ţările de dincolo de oceane cu pădurile, trebuie să ne facă și mai atenți asupra viitorului pădurilor noastre.*

JURISPRUDENȚA SILVICA¹⁾

TRIBUNALUL PRAHOVA, SECTIUNEA II

Sedința de la 15 Mai 1897

Președinția D-lui Al. Panaitescu, președinte

Maior Homoriceanu cu Statul

Delict silvic. — Hotărîre achitătoare. — Minister Public. — Concluziuni pentru despăgubiri civile. — Opoziția Statului. — Neadmisibilitate.

Este inadmisibilă opoziția făcută de Stat contra unei sen-

1) «Dreptul» No. 78 din 1897.

tințe pronunțată în materie de delict silvic, cind delicuentul a fost achitat față cu Ministerul Public, care, în lipsa avocatului Statului, a pus concluziuni și pentru despăgubirile civile.

Tribunalul,

Având în vedere opoziția făcută de D. avocat al Statului ca parte civilă contra sentinței corecționale No. 185 din 1897 a acestui Tribunal prin care se achită major Homoriceanu pentru delictul silvic imputat;

Având în vedere că d. avocat al Statului prin opoziția făcută cere ca să fie reformată sentința și să fie condamnat major C. Homoriceanu pentru delictul silvic bazindu-se pe procesul verbal de constatarea faptului;

Având în vedere că Tribunalul prin sentința oposată cu No. 185 din 1897, a achitat pe delicent pentru faptul imputat, care sentință a fost pronunțată luând și concluziile Ministerului public:

Că odată ce delicuentul a fost achitat, aceeași instanță nu mai poate reveni asupra sentinței de căd după opoziția făcută de partea civilă, însă numai pentru despăgubirile civile, iar nu și pentru pedeapsă;

Având în vedere că art. 42 din Codul silvic invocat de oponent, prescrie că agenții silvică au dreptul de a cere atât despăgubiri civile cât și aplicarea pedepsei, însă prin art. 29 din legea de la 4 Iunie 1892, se prevede că Ministerul public va lăua concluziuni în numele Ministerului domeniilor în ce privește delictele silvice și pentru despăgubirile civile în lipsa avocatului public, dacă conchide la aplicarea pedepsei, astfel că față cu dispozițiunile din acest text opoziția făcută de Stat urmează să se respinge ca neadmisibilă;

Pentru aceste motive, respinge opoziția.

Semnat: Al. Panaiteanu, R. Gr. Zmeureanu, N. I. Negulescu.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Frunzele de mesteacăn. — Frunzele de mesteacăn se bucură de proprietăți medicinale prețioase. După Medicin, ele dă o infuziune diuretică suverană în casuri de hydropisie. În lipsă de frunze verzi, se întrebunează frunze recoltate de cu primăvară și uscate.

Infuziunea este preparată cu 25—30 grame din aceste frunze uscate, peste care se toarnă 150—200 grame apă fierbinte. Se lasă

să fierbă încă 1—2 minute, apoi se lasă să se limpezească lichidul și se strecoară. În fie-care zi bolnavii hydropici iau 2—3 cești de infuziune rece sau căldă, între mincări.

Se știe de altmintrelea că în nordul Franței *seva de mesteacăn* servește ca depurativ contra boalelor de piele, și în același timp ca remediu contra afecțiunilor reumatismale, gutoase, vesicale. Iată dar ce poate fi folositor bătrânilor forestier, a căror sănătate de multe ori este atinsă de aceste bolile, din cauza intemperiilor atmosferice, cu care se luptă mai în toată viața lor.

Din primele zile ale lui Martie, se culege seva, practicindu-se o gaură orizontală în un mesteacăn de talie medie. În această gaură, puțin profundă, se introduce un mic canal (de paie), care ieșă afară în lungime de 3—4 degete și servește să se scurgă seva din arbore. Un recipient acoperit cu o pinză curată este pus de desupră.

Acest recipient se umple curând. Nu se practică perforațiunea de către odată sau de două ori pe același arbore. După cîteva zile de scurgere se trece la un alt arbore. Cînd se schimbă punctele de perforație, trebuie să se astupă gaura practicată mai înainte, spre a nu se scurge prea multă sevă și a se usca arborele.

Seva de mesteacăn poate fi administrată în dosă de 200 grame pe fie-care zi, pentru adulți.

S.

Regimul forestier în Italia.—Italia organizează treptat supunerea pădurilor la regimul forestier. Un proiect de lege depus în Decembrie trecut, de către ministrul agriculturăi, propune importante modificări la legea din 1877, care a unificat legislația țărei în materie forestieră. Articolul întâi este astfel conceput: «Sunt supuse regimului forestier, conform prezentei legi, terenurile impădurite și pădurile a căror despădurire său detrișare, după natura și inclinația lor, ar putea produce în mod pagubitor dislocații, surpătuiri, nereguli în cursul apelor sau vrătingere vătămătoare higienei».

Acest articol se aplică dar terenurilor impădurite, fără deosebire de proprietari. Inspecțiunea forestieră este însărcinată să determină contradictoriu terenurile care cad sub aplicația unei legi, supunindu-le la aprobată comitetului forestier al provinciei. Particulari, comunele, provinciile interesate și inspecțiunea forestieră pot face recurs la consiliul de stat.

De altă parte cheltuielile de administrație și supraveghere vor

fi în sarcina statului. Dar cheltuelile de supraveghere vor fi ram-bursate statului de către provincii.

S.

Impăratul Wilhem II ca vînător.—Zarul Waidmann publică lista vînăturilor omorite de impăratul Wilhem al Germaniei, pînă la 31 Mai 1896. Ea coprinde: 2 boi sălbatici, 7 lame, 738 cerbi, 58 cerboaiice, 957 dame bărbătî, 41 dame femele, 3 rene, 1524 mistreți mari, 181 mistreți mici, 469 căprioare, 121 antilope, 11466 iepuri, 638 lapini, 1 balenă, 37 cocoști mari, 4 cocoști de pădure, 7387 fasană, 407 potirnichi, 2 becațe, 56 rațe sălbaticice, 3 urși, 17 vulpi, 698 cocostirci și 559 diverse. Total 35376 piese.

S.

Exportațiunea lemnelor din Caucas.—Principalele porturi prin care se efectuază pe marea Neagră, exportațiunea lemnelor din Caucas, sunt Poti și Batum. Expedițiunile cari coprindeau mai înainte lemn de merișor (*Buxus*), de nuc (*Juplans*) și de stejar (*Quercus*), acum se mărginesc numai la nuc.

Merișorul aproape nu mai există în regiunile accesibile cari aparțin particularilor. În schimb însă, guvernul imperial rus ține mult la conservarea ultimelor rezerve ce mai posedă pe proprietățile domeniale, de őrc-ce, cu toate insistențele puse, nu a mai scos în vinzare admirabila pădure Brib după litoral, care singură conține mai mult de 200.000 tone de merișor.

Stejarii frumoși au dispărut și ei aproape toti, și pentru a mai întâlni asemenea arbori trebuie să pătrundă cineva cu 40—50 kilometri mai înăuntrul pădurilor. Din nenorocire, căile de comunicație sunt lucruri necunoscute și cheltuelile de transport sunt aşa de mari, că produsele devin absolut improprii pentru export.

Rămine lemnul de nuc. Înainte se trimetea regulat 3000—5000 tone pe an în Franță și Engleterra. Acum, această mișcare s'a îndreptat către Germania și portul Hamburg, da oare-ce Franța nu mai cumpără de cit piesele cele mai fine cu noduri.

Mai se găsesc în Caucas, lemn de frasin, de castan, de pin, de brad, de tisă de Caucas, în cantități încă destul de considerabile.

S.

Pădurile la societatea națională de agricultură din Franță—În una din ultimele ședințe ale societăței, d. Viellard a cerut ca societatea să dea sprijinul său moral unei stațiuni forestiere în Jura și Doubs, pentru regiunea de est a Franței. În Germania, în Austria, în Bavaria, aceste stațiuni—a zis dinsul — există pentru

regiuni determinate, pe cind în Franța există numai una pe lîngă școala forestieră din Nancy. Cum însă cestiunea brădeturilor a fost neglijată, se impune și în Franța a se crea stațiuni speciale forestiere, mai ales în Franche-Comté. Arată rolul moral sau finanțiar al statului, care va mări sumele puse la dispoziția unui comitet de organizare de către un grup de proprietari.

D. Daniol se bucură de această inițiativă și dorește să se întindă și la sud-est, unde se cultivă pinul de Alep, care este puțin cunoscut administrațiunii forestiere. D. Bouquet de la Grys se ridică în contra afirmațiunii d. Daniol și arată că pădurile de stejar verz și de pin de Alep sunt cunoscute agentilor forestieri.

D. Doniol criticind din nou organizația forestieră actuală, care — zice dinsul — nu cunoaște de cit stejarul și consideră pe celealte esențe cu inutile, d. Bouquet de la Grys protestează cu vehemență contra acestor afirmațiuni nedrepte. Mai mulți membri susțin pe d. Bouquet de la Grys, reamintind că reîmpădurirea muntiilor este datorită administrațiunii, care lucru se cunoaște în general mai bine afară din Franța și că Englera a format forestieri săi din Indiile la școala din Nancy.

Cu această ocazie, *Revue des Eaux et Forêts*, se miră de a constata cit de mult silvicultura este necunoscută în Franța. Se văd pe zidurile Parisului afișe anunțând deschiderea a 22 cursuri la Muzeul de istorie naturală, pentru turiști naturaliști; și în Revista științelor naturale, studiul pădurilor, care acoperă treia parte din suprafața globului, este cu desăvârșire omis!

S.

Experiențe asupra vegetației. — În un raport al d-lui Camille Flammarion, directorul stațiunii de climatologie agricolă din Juvisy (Franța), găsim următoarele, relative la experiențele făcute asupra vegetației :

O ghindă de stejar s'a semănat astfel, ca puișorul ce va răsări pe de o parte să se alle în aceleași condiții climatologice în cari se află pămîntul înainte de existența sezoanelor, înainte de apariția speciilor de arbori cu foî caduce, adică în condiții analoge cu ale climatelor tropicale actuale; iar pe de altă parte să se încearcă dacă în asemenea condiții un arbore dintre speciile moderne n'ar rămine tot-d'a-una verde, adecă să și păstreze tot-d'a-una foile ca și arbori cu foile persistente. S'a ales stejarul pentru motivul că este unul de arbori climatelor noastre care și păstrează mai mult timp foile și apoî sunt specii de stejar cu foî

persistente. S'aș semănat mai multe ghinde spre a se putea alege după germinație. În primul an puișorul răsărit a fost transplantat în un ghiveciu, care se înlocuia prin altul din ce în ce mai mare, pe măsură ce stejarul se mărea. Toate precauțiunile aș fost luate ca temperatura să nu scadă niciodată mai jos ca $+10^{\circ}$ și în general a variat între $+15^{\circ}$ și $+20^{\circ}$ și cîte odată s'a ridicat pînă la 25° și chiar 30° .

Experiența întreprinsă de mai mulți ani a reușit perfect.
Iată creșterile succesive ale trunchiului:

În 1891, creșterea anuală a fost $0^{m}.36$

> 1892	»	»	»	$0^{m}.26$	sau înălțimea totală	$0^{m}.62$
> 1893	»	»	»	$0^{m}.22$	»	$0^{m}.84$
> 1894 (Ianuarie)	»	»	»	$0^{m}.10$	»	$0^{m}.94$
> 1894 (Oct.-Nov.)	»	»	»	$0^{m}.05$	»	$0^{m}.99$
> 1895 (Sept.-Oct.)	»	»	»	$0^{m}.07$	»	$1^{m}.06$
> 1896 (Fevr.-Martie)	»	»	»	$0^{m}.22$	»	$1^{m}.28$
> 1897 (Ianuarie)	»	»	»	$0^{m}.35$	»	$1^{m}.63$

Acest stejar nu este niciodată fără foî, căci foile noî apar înainte de căderea celor vechi. La 31 Ianuarie 1897 avea 21 crăci noî cu 107 foî și la 15 Martie avea 26 crăci noî cu 378 foî.

N.

O expoziție agricolă-forestieră la Viena. — De la 7 Maiu până la 9 Octombrie 1898, cu ocazia jubileului de 50 ani a Impăratului Frantz Iosef, va avea loc la Viena o expoziție agricolă și forestieră. Cu această ocazie se vor vedea progresele indeplinite în Austria în timp de 50 ani în agricultură și silvicultură. Expoziția în general va fi națională, însă, programul cuprinde și cîteva părți internaționale, precum: instrumente și mașini agricole sau forestiere; mijloace de exploatare (produse chimice și altele), învățămînt și cercetări agricole sau forestiere, statistică, literatură. Expoziția forestieră va fi organizată sub conducerea consilierului Dimitz. Va avea loc, cu astă ocazie, și un congres forestier ca și în 1890, la care vor asista de sigur numeroși specialisti din țările vecine, pe lîngă cei din Austria.

N.

Expoziția de la Bruxela. — Pavilionul forestier de la expoziția din Bruxela a fost foarte mult vizitat. Numai în ziua de 4 Iulie st. n. aș fost mai mult ca 15,000 intrări, și în toate zilele aceeași aflux.

Toată lumea a admirat distribuirea pavilionuluî, care este din cele

mai reușite, diferite monstre de arbori, fotografii instructive, grupuri de animale, seria armelor de vinătoare, vechi și noi, colecția vinatului cu pene, expoziția obiectelor de pescărie și mai cu seamă o superbă dioramă a plajei.

Cine a vizitat această expoziție, a putut vedea progresele făcute de silvicultura belgiană, atât oficială cit și privată, și cără sunt uimitoare. Cu această ocazie s'a organizat și mai multe conferințe asupra silviculturei, vinătoarei și pescuitului, și cără s'a ținut în fie-care Lună, la ora 10 dimineața, de la 9 August și pînă la 13 Septembrie st. n.

N.

Citim în *Revue des Eaux et forêts*:

Al 18-lea congres al societăților franceze de Geografie s'a ținut anul acesta la St. Nazaire.

Dezastrele ocasionate în ultimul timp de torenți din Pirinei au contribuit să se discute cu multă competență asupra *Restaurării terenurilor din munți*.

D-l Guénot secretarul general al societății de geografie din Toulouse a tratat această chestiune, după care congresul a emis următoarele desiderate:

1. Că, conform legelui toate pădurile comunale, *fără excepție*, să fie supuse regimului silvic;

2. Că creditele destinate restaurării munților să fie mărite.

D. colonel Blanchot, secretar general onorar al aceleiași societăți, în sprijinul celor discutate a prezentat mai multe observații personale, făcind următoarea propunere, care a fost adoptată:

Surparea munților fiind urmarea unui exces de pășunat, congresul propune ca să se fixeze în mod riguros numărul cel mai mare de vite ce pot pășuna în munți, după cum aceasta se făcea mai înainte, și acest număr să fie proporțional cu întinderea izlazurilor de cără dispune fiecare comună. N.

Premiul Mathieu. — Prin un decret de la ^{17/29} Iunie 1897, Ministerul Agriculturii a fost autorizat să primească în numele statului, pentru școala națională forestieră de la Nancy, suma de leu 1750, rămasă din subscripția pentru «Monumentul Mathieu» și oferită de d. Fliche, președintul comitetului.

Cu acestă sumă s'a cumpărat renta franceză 3%, iar procentele în valoare de leu 51 anual vor servi la crearea unuia premiu în memoria lui A. Mathieu între elevii școalei la fiecare 4 ani și care va purta numele de premiul Mathieu. N.

INFORMATII

Comitetul central de administrație al Societăței, întrunindu-se în ziua de 18 Octombrie a. c. a ales, conform statutelor, doi membrii în comitet, pe D-niș N. C. Nădejde și P. Grunau, în locul regretațiilor G. Stătescu și N. R. Danilescu.

In acelaș timp s'a decis ca Domnii Th. G. Petraru și P. Grunau, membrii în comitet, vor face parte din comitetul de Redacție al Revistei, iar D-l N. C. Nădejde a fost ales Secretar-Casier.

* * *

Dimitrie A. Fileru, Gard general silvic, șeful ocolului Budești, a încetat din viață Duminecă 28 Septembrie, la casa de sănătate din București.

Inmormântarea s'a făcut Marți 30 Septembrie în comună Fundeni-Mitreni (Ilfov) unde se atâia reședința ocolului; așa a ajuns la înmormântare D-niș Subinspector N. C. Nădejde, Mateiu Șerbănescu și D-l Gard general I. Popopescu. Mai mulți pădurari sub conducerea Brigadierului așa dat cuvenitele onoruri regretatului lor Șef.

Anul acesta, în un interval de 6 luni, așa murit 2 silvicultori din serviciul statului, Inspectorul Rădulescu și Gardul general Fileru. Amândoi așa murit săraci și a trebuit ca pentru înmormântare să se ceară ajutor de la Minister și să se deschidă liste de subscripții pentru ajutarea familiilor.

Dăm aici lista personelor ce așa contribuit, spre a se aduna o sumă, cu care să se întâmpine cheltuele de înmormântare și să se ajute familia decedatului D. A. Fileru.

1. C. Al. Orescu	30 Lei
2. Al. Moroiu	20 "
3. Th. Galleriu	10 "

4. I. P. Chihaiia	30	Lei
5. D. Papinian	30	"
6. V. Popescu	5	"
7. Th. G. Petraru	20	"
8. N. Macoveiu	20	"
9. D. Boiarolo	20	"
10. N. C. Nădejde	20	"
11. Cesar Georgescu	5	"
12. G. Nicolau	10	"
13. G. Popescu	1	50
14. C. I. Ionescu	7	50
15. Gh. Stătescu	5	—
16. Aurel Dimitrescu	10	—
17. N. N. Elefterescu	10	—
18. Poinog	10	—
19. D. Dedu	5	—
20. D. Danielopol	5	—
21. C. Haritonovici	2	—
22. G. Dimitrescu	2	—
23. D-na F. Corlătescu	20	—
24. F. Corlătescu	20	—
25. V. Cliță	40	—
26. I. Tătărescu	20	—
27. I. Pencu	2	—
28. G. Pencu	20	—
Total Lei	400	00
Societatea «Progresul silvic»	100	—
Total general	500	00

Din această sumă s'a cheltuit cu înmormântarea Lei 264, iar restul adică Lei 236 s'a dat D-nei Fileru.

* * *

Stefan Prat, membru fundator al societății, fost gard general silvic, absolvent al scoalei speciale de silvicultură

din București, după o îndelungată și grea boală a înceitat din viață.

* * *

Anul acesta aău absolvit anul al doilea al scoalei speciale de silvicultură de la Brănești următorii 15 elevi, cără urmează a face încă stagiu pînă la 1 Aprilie 1899 :

1. Candiani A. I.	9. Budu Caloianu
2. Savu Constantin	10. Grigoriu Petre
3. Armășescu I. C.	11. Popescu Ion
4. Mavrodineanu Aurel	12. Jianu Nicolae
5. Ionescu Mihail	13. Chirilescu Mihail
6. Stoicescu Virgiliu	14. Negoescu Emanoil { ^{aău}
mediiile
7. Belinsky G. D.	15. Petrescu D. David { egale
8. Droc N. Ion.	

Aău fost promovați în clasa II următorii 9 elevi: Pre-cup Alexandru, Cerbulescu Stefan, Popescu Nicolae, Marinescu Nicolae, Bosoancă Constantin, Stefănescu Gheorghe, Codrescu Gheorghe, Duma Ion și Trifănescu Theodor, iar în anul I s'aău primit după concurs 4 bursieri: Stamatescu I., Colțescu St., Marin Niculescu și Popescu N., și 6 solvenți: Grigoraș Th., Negrescu C., Risdörfer L., Mirică V., Mateescu N. și Blîndu Al.

* * *

Domnul B. A. Golescu, Gr. Peretz și Stelian Cămărășescu, absolvenți ai scoalei naționale de silvicultură de la Nancy, aău fost primiți în corpul silvic cu gradul de garză generală cl. II.

* * *

D. Golescu a fost numit șef de cancelarie la inspecția I (Iași) în locul D-lui N. Georgescu, care a fost numit șef de ocol la Roman; iar d. Peretz a fost numit șef de ocol la Budești, în locul decedatului Fileru.

BULETIN METEOROLOGIC

Clima lunei Iulie 1897 st. n.

Luna Iulie a inceput cu un timp frumos și călduros a căruia lipsă se simțea foarte mult în urma epocii ploioase din lunele trecute. Această stare a timpului a fost încă prea scurtă, ea n'a ținut de cît prima decadă; căci ploile au început o dată cu decada a doua și au continuat cu mici intrerupții în decada a treia. Luna Iulie a fost mult mai ploioasă ca de obicei.

Părțile munțioase ale țării și centrul Moldovei au avut cele mai multe ploi. Cu tot timpul în mare parte ploios, temperatura mijlocie a lunei Iulie, a fost în general puțin mai ridicată de cît valoarea sa normală în cea mai mare parte a țării.

Perioada cea mai lungă cu timp călduros a fost în regiunea marină și pe terasa Dunării. Cea mai ridicată mijlocie lunată a temperaturii a fost $23^{\circ}9$ la Sulina. La București mijlocia lunată a temperaturii a fost $22^{\circ}6$ egală cu valoarea ei normală.

Temperatura a avut un mers foarte neregulat în tot cursul lunei.

Cea mai ridicată temperatură din întreaga țară a fost $35^{\circ}5$ la Caracal, iar cea mai coborâtă a fost $7^{\circ}1$ la Sinaia. La București termometrul a variat între $33^{\circ}0$ și $14^{\circ}4$.

Presiunea atmosferică a fost pretutindeni mai coborâtă ca valoarea normală. Vîntul dominant a fost de la W în cele mai multe localități din țară.

Grindina a căzut în cîte 1, 2 zile în foarte multe localități.

Cantitatea de apă căzută în cursul lunei a fost în mijlociu de 86 milimetri, în curs de 8 zile. În general în luna Iulie nu cade de cît 52 milimetri.

Ploile torențiale n'așteptat să lipsească în cursul acestei luni. De remarcat a fost vijelia mare care a avut loc la Constanța în ziua de 18 și care a făcut mari stricări.

În ziua de 23 o foarte mare furtună care a traversat țara de la un capăt la celălalt a făcut multe stricări. Intensitatea ei cea mai mare a fost în Muntenia de cîmp.

Manifestațiunile electrice au fost foarte frecuente în cursul lunei Iulie.

În ziua de 20 la 9 ore și 20 minute timp oficial să simțește la

București și în partea țărei de la Dimbovița și Vlașca pînă la Tecuci și Tutova un cutremur de pămînt tăricel. Așa fost 2—4 sguduituri laterale în direcția E/V. Tărîa cea mai mare a avut-o în Muntenia.

Clima lunei August 1897 st. n.

Contra rîmpulului ploios care a durat de cîteva luni; în August a fost secetă în aproape toată țara. Precipitațiunile atmosferice au fost mici și puține.

De la 1891 pînă acum în nici un an n'a fost aşa de puține ploii în August ca anul acesta.

Cantitatea mijlocie lunară de apă căzută a fost în mijlociu de 22 milimetri, normală fiind de 40 m. m.

În general părțile de munte ale țărei și Oltenia au avut puține ploii. Terasa Dunării, regiunea marină și cea de Cîmpie a fost aproape cu totul lipsită de precipitațiuni atmosferice.

În general luna aceasta a avut timpul călduros. În regiunea Marină și localitățile de pe terasa Dunării învecinate ei mijlociile lunare ale temperaturii pe August au fost cu peste 1°5 mai ridicate ca valorile normale.

În cele alte părți ale țărei, temperaturile mijlocii lunare au fost aproape cu normala lor.

Cea mai ridicată mijlocie lunară a temperaturii a fost 24°1 la Brăila, în Moldova a fost cel mai rece timp și mai ales în partea de sus a ei.

Temperatura cea mai ridicată din întreaga țară a fost 35°0 la Galați în ȳua de 19. Zile de vară au fost foarte multe în toată țara și mai ales în Muntenia. Cea mai coborâtă temperatură a fost 6°4 la Sinaia.

Presiunea atmosferică a fost pretutindeni puțin mai ridicată ca valoarea normală.

Vîntul dominant a fost de la NE în toată țara. Vînt tare a bătut de multe ori la Galați și la Corabia.

Grindină a căzut în cîteva localități ca la Sinaia, Galați, R.-Sărat și Taslău (Neamț).

Manifestațiuni electrice au fost relativ puține în luna August. În ȳua de 7 la 5 ore 55 minute p. m. s'a simțit un slab cutremur de pămînt în județele Brăila, Covurlui, Putna, Tecuci, Tutova și Vaslui.

Clima lunei Septembre 1897 st. v.

Caracterisată printr'un timp frumos liniștit, și în cea mai mare parte călduros, luna Septembre a avut puține precipitații atmosferice. Regiunile muntoase și deluroase au avut cele mai multe ploi. Seceta s'a simțit bine la mare și în regiunea de cîmpie a țărei.

Mai călduroasă ca de obicei, luna Septembre a avut mijlocia temperatură, în mijlociu cu aproape 2 grade mai ridicată ca normala sa. Regiunea Marină și Dunăreană a avut cea mai lungă perioadă de căldură. În Moldova și mai ales în partea de sus a ei timpul a fost mai recoros.

Variațiuni repezi de temperatură au avut loc în toată țara cam după fie-care din ploi, care în general au fost reci și pe une locuri însoțite de grindină, ca în ziua de 23 în Moldova de sus, cind după o grindină mare și deasă și o ploaie abundantă timpul s'a răcit mult. Temperatura a mai avut scoboriri repezi și în zilele de 8 și 16 ale lunei.

La București mijlocia lunară a temperatură a fost $19,0^{\circ}$ cu 2 grade mai ridicată ca normală. Cea mai ridicată mijlocie lunări a fost $20,0^{\circ}$ la Constanța, iar cea mai coborită $13,0^{\circ}$ la Sinaia.

Cea mai ridicată temperatură observată a fost la Mamornița $31,0^{\circ}$; tot aici s'a înregistrat și cel mai mare frig din cursul lunei— $1,0^{\circ}$

Presiunea atmosferică a fost foarte apropiată de valoarea ei normală. Barometrul a variat aproape 20 milimetri în cursul lunei.

Vintul dominant în cea mai mare parte a țărei a fost de la N. și NE. Cerul e fost în general deschis, cu multe zile senine.

Soarele a strălucit mai mult ca de obicei. Zile multe cu ciată au fost pe malul Dunărei și în Moldova de sus.

Cantitatea mijlocie de apă căzută în cursul lunei a fost de 26 milimetri în patru zile. Cele mai mari cantități de ploae s'a obținut în județele Neamț și Dâmbovița.

Grindina a căzut în multe localități din țară în cîteva zile. Manifestațiunile electrice au fost multe, însă parțiale și puțin intense.

In ziua de 24. la 4 ore 26 minute p.m.s'a simțit un cutremur de pămînt tăricel la București, județele Ilfov, Ialomița, Buzău, Brăila, Putna și Tutova.

Clima Iunei Octombrie 1897

Caracterisată printr'un timp rece în toată țara; luna Octombrie a fost bogată în precipitații atmosferice.

Temperatura ei mijlocie a fost pre tutindeni cu 2 grade mai coborită ca valoarea sa normală.

In general scoboririle repezii ale temperaturii cari au avut loc in prima si ultima decadă, au fost provocate de ploile reci, care s'a intins in toata țara. In acest timp zapada in mica cantitate a cazut in Moldova de sus si la munte.

Cea mai ridicata temperatura din intreaga țară a fost $29^{\circ}2$ la Craiova, iar cea mai coborâtă — 5° la Strîhaia. Câte 2 zile cu îngheț au fost in mijlociu in toata țara.

Cerul in general a fost noros. In Muntenia au fost multe zile senine. Timpul cel mai frumos a avut loc in decada a doua si parte din a treia. Soarele a strălucit mai puțin ca de obicei.

Presiunea atmosferică a fost pretutindeni mai ridicată cu 3.5 milimetri ca valoarea normală.

Multe zile cu ceața groasă au fost in regiunea de cîmpie și mai ales pe terasa Dunărei.

Cantitatea de apă ce a căzut in toată țara in cursul acestei lună a fost in mijlociu de 59 milimetri in curs de 5 zile.

Manifestațiunile electrice au fost in puține zile. Ele au fost parțiale.

Institutul Meteorologic.

ANUNCIURI

Acei din Domnii abonați, cărora le lipsesc mai multe numere spre a-și complecta colecțiunile *Revistei*, pot obține aceste numere sau colecțiuni complete broșate, adresându-se comitetului central de administrație, în următoarele condiții:

- 1) Un volum complet broșat se poate procura pe prețul de leu 6, afară de anii 1889, 1890, 1893 și 1897;
 - 2) Se poate face schimb, așcă acei ce voiesc a-și complecta o colecțiune din un an, să ceară broșurile ce-i lipsesc, cără se vor trimite — dacă societatea le va avea — în schimbul unui număr egal de broșuri din alt an;
 - 3) Societatea cumpără ori-cite numere din Iunile Octombrie, Noembrie, Decembrie 1889, Ianuarie, Februarie 1890 și Iunie 1893, pentru cără trebuie a se face oferte.
-

Se astă de vinzare 1451 bucăți lemne de anin ecarisate, din care 1091 bucăți de 2 m. lungime, 0 m. 44 lățime, 0 m. 23 grosime și 360 bucăți de 2 m. lungime, 0 m. 22 lățime, 0 m. 11 grosime.

Doritorii de a cumpăra aceste lemne se pot adresa la Administrația Domeniului Coroanei, București str. Știrbei-Vodă No. 3.

REVISTA PĂDURILOR

INFLUENȚA PĂDURILOR ASUPRA INUNDATIILOR¹⁾

Cine a avut ocaziunea de a face în timpul verelor o excursiune prin munți, urmând cursul unei văi, a putut observa pe fundul aceștia depozite de piatră de diferite dimensiuni, de la blocurile de cîțiva metri cubi și pînă la cel mai mărunt pietriș, amestecate cu lemn, etc. Toate aceste depozite au fost în mișcare, lucru de alțimintrelor lesne de constatat după forma rotundă a majorităței pietrilor, iar bucățile de lemn sunt sparte și zdrelite. Materialele acestea se adună încetul cu încetul pe fundul văilor, alunecind de pe coastele munților; iar cînd o ploaie torențială cade pe acea vale aşa că debitul apei devine mai mare ca de ordin, ele sunt puse în mișcare și din distanță în distanță, pe măsură ce apele scad, materialele se opresc treptat, după dimensiuni, formind depozitele. Dacă în timpul ploaierii se produc și surpătură de coaste, atunci apa amestecîndu-se cu pămînt, pietre, etc., puterea curentului devine mai mare și transportă nu numai materialele provenite din surpături și acele ce alunecase de pe coaste, dar de multe ori, dacă fundul albiei acelei văi nu este stîncos, chiar albia este

1) A se vedea No. pe Iulie și August

săpată de apă, aşa că atât profilele transversale, cât și profilul longitudinal al văiei, sunt cu desăvîrsire modificate. Toate aceste materiale sunt transportate încetul cu încetul de ape de pe înălțimile cele mai mari și după ce de mai multe ori sunt opriți în drumul lor, ajung la locul unde valea sau vălceaua se varsă în un rîu, iar aci găsind mai mult loc liber, materialele transportate, acele de dimensiuni mari mari se opresc imediat, iar cele mai mici sunt transportate mai departe pînă în albia rîului, ale cărui ape se unesc cu apele vălcelei. Ajunse aci, dacă curentul rîului este destul de puternic,—ceea ce se întâmplă de ordin, căci debitul crește prin faptul adăogirii apelor vălcelei,—atunci cea mai mare parte din materiale sunt transportate mai la vale și se depun în lungul albiei rîului, unde găsesc un loc mai larg; iar dacă curentul nu este destul de puternic, atunci se opresc în gura văiei, formind niște depozite de o formă cu totul specială ²⁾.

In fundul văilor și pe coastele munților, materialele ce cu înlesnire pot fi transportate imediat ce li se schimbă starea lor de echilibru, sunt în cantități mari și cum fenomenul de mai sus se repetă continuu, este evident că albia rîului se înalță treptat; iar cînd apele sunt mari, ele se revîrsă asupra locurilor din prejur, rupînd malurile, inundînd recoltele și de multe ori, chiar rîul își schimbă albia.

Aceasta este cauza principală că rîurile torențiale își schimbă aşa de des albiile, de multe ori de 2 și de 3 ori, în o vară. Astfel se produc atîtea dezastre în unele epoci ale anului, care deși trec uneori neobservate, de oare ce sunt locale, cu toate acestea, repetîndu-se continuu, răul devine din ce în ce mai mare și din o rană aproape de nebăgat în seamă, te trezești cu o gangrenă incurabilă. Cine nu a văzut pe valea Prahovei acele ponoare multicolore! acele coaste ruinate cu aspectul lor însorător, cu desăvîrsire

²⁾ Con de dejecțiune.

lipsite de vegetație și chiar dacă se observă îci, colea căte un buchet verde, de sigur trebuie să vezi și o capră sau 3, 4 oř. Iar dacă te uiști în jos, d'alungul șoselei spre apa Prahovei, mai cu seamă pe malul ei stîng, observă în totală splendoarea lor nenumăratele conuri de dejectiune! De un șir de ani am observat cum progresează acele depozite și cit de schimbăcioase sunt profilele lor. Multe se sprijină pe terasamentul liniei ferate, așa că nu vor întîrzi de a avea acelaș nivel și atunci se va întimpla cu linia ferată aceea ce se întimplă azi cu șoseaua.

Acelaș lucru am observat și pe valea Ialomiței, unde nu de mult să întiplăta că niște lucrări ce costău o sumă buniciică, au fost cu desăvîrșire parte distruse, parte acoperite. Apoi pe valea Teleajenului, pe valea Slănicului din Muntenia și pe valea Trotușului, a Tazlăului din Moldova. Cine poate ști cîte soartă le este rezervată luxoaselor și neîntrecutelor lucrări de pe linia Tîrgu-Ocna-Comănești-Moinești!

Fenomenele de felul acestora, *adeverate cataclisme*, altă dată atribuite numai Providenței, sunt astăzi studiate și este în afară de orice discuție că ele nu se produc în mod întâmplător, ci după niște legi bine stabilite. Aceste legi nu numai că au fost necunoscute, dar omul fără să știe seamă a înlesnit și înlesnește producerea unor asemenea dezastre. În dorința de a se întinde, — în părțile superioare ale văilor, — locurile de cultură și pășune pe de o parte său distrusă pădurile, iar pe de altă parte să căută ca prin lucrări din ce în ce mai perfecționate să se rectifice cursul riurilor și a pîraielor fără a se avea grije de ceea ce se va întimpla în părțile inferioare. Locuitorul de la munte n'are altă preocupare de cît a să mări locurile de pășune, fără să se gîndească la urmările funeste, ca consecință a nepăsării lui; dar din fatalitate tot el este prima victimă a lăcomiei și nechibzuinței sale! În adevăr grație zecilor de miř de oř, ce anual veneau din bălțiile de

la gura Ronuluș, să păsuneze în timpul verei în Alpi, azi regiună altă dată bogate și foarte populate săn cu desăvârsire pustiate. Sate întregi au fost desființate și locuitorii săili și să și părăsească de bunăvoie locul natal și rămășițele străbunilor lor (de multe ori nu tocmai mulțumiți de moștenirea lăsată și în cele mai multe cazuri acuzind Providența) să se emigreze în alte părți ale țării și de multe ori chiar să se expatrieze.

In 1895 am asistat la o astfel de solemnitate, cînd ultimul primar al unei comune din Alpi, a predat serviciului silvic, toate trenurile comunale, iar el împreună cu cei din urmă locuitorii aceleiai comunei au plecat în Algeria. Era o adevarată jale a vedea cîteva case în ruină, ca ultimă rămășiță a unui sat altă dată destul de bogat, și în orice parte te uită nu se vedea o urmă de verdeață, ci un haos de pietre amestecate cu noroiu!

Din cele descrise pînă aci și din observațiunile ce se pot face de orice-cine și pe orice-vale din munțil nostru, se poate vedea în deajuns că aceste fenomene nu trebuie să ne lase indiferenți. Deși s-ar părea că ele nu au aşa mare influență asupra inundațiilor, de oare ce cantitatea de materiale aduse de apele provenite din ploile torențiale este mică față de cantitatea înșăși de apă, cu toate acestea ținind seamă că aceste fenomene se produc continuu, cantitățile de materiale aduse devin colosale (de multe ori o vîlcea aduce de o dată în cîteva ore sute de milii de metri cubi) și cum aceste materiale se opresc în albia rîului, unde se varsă apele vîlcelei, este evident că albia *se va înalța treptat* și apa ne mai putînd curge în albia rîului se va revîrsa și deci *se va produce inundația*, în afară de cele alte stricării ce se mai produc ca consecință a măririi vitezel cursului, prin faptul că apa este amestecată cu diferite materiale.

Pentru a preîntîmpina aceste catastrofe, atât cîl nu este prea

tirziu, trebuie a se întrebuința toate mijloacele ca aceste materiale să fie reținute pe coastele munților și pe fundul văilor. Trebuie a se crea obstacole pentru ca ele să nu alunece la vale, ci să se mențină în starea lor de echilibru stabil. Cât de dibace și de prevăzătoare a fost natura, acoperind totuști munții cu acest covor nesfârșit de păduri! Fie-care rădăcină, fie-care trunchiu sunt obstacole neîntrecute contra ruinării munților! Să căutăm dar cu totuști ca masivele păduroase de pe coastele munților să nu se ruineze și noi silvicultorii, cără prin felul ocupăriilor noastre, suntem în măsură mai mult ca oră cine de a cunoaște și studia în deaproape toate aceste fenomene, să ne facem în conștiință datoria și să atragem atenția tuturor asupra consecințelor funeste a despădurirei munților, căci exemple sdrobitoare avem.

Acum mai mult ca oră cind este momentul să atragem atenția celor în drept, căci se studiază și suntem în curs de execuțare mai multe liniști ferate și șosele prin creerul munților, urmând cursul văilor. Suntem pe deplin convins că inginerii însărcinați cu executarea așa multe decepționi în cursul executării și de sigur că vor avea și mai multe cu întreținerea acestor drumuri, căci prin faptul înglesnirei comunicației, devastările munților iașă proporțional ingrozitoare. Se construiesc lucrări remarcabile de apărare, dar toate se fac jos, în fundul văiești și nimenei nu se întrebă, care este originea pericolului contra căruia ne apărăm? Este fatal ca aceste pericole să aibă continuu ființă? Aceste frumoase lucrări de apărare nu vor fi oare acoperite odată de milioanele de metri cubi de materiale ce vor proveni din dărâmarea munților? Nu este posibil a preveni acest pericol, să fim siguri că drumurile nu vor fi amenințate și chiar să nu avem trebuință de așa grozave lucrări de apărare? Iată niște întrebări, la cără se poate răspunde fără ezitare că *pericolul se poate preîntîmpina*, dar pentru aceasta nu este de ajuns să se facă lucrări frumoase, solide și cos-

tisitoare numai pe fundul văilor, ci *trebuie lecuit răul la origina lui*. Basinurile superioare ale văilor și coastele munților trebuie să se studieze înainte chiar de a se face studiile din vale și dacă se constată că munți sunt ruinați să se ia măsură de îmbunătățirea lor. Dacă milioanele ce se cheltuiesc cu asemenea lucrări vor aduce foloase în viitor, nu este mai puțin adevărat că față de *pufina atențiune* ce se dă acestor chestiuni și față de *neexistența unei legi speciale de conservarea și restaurarea terenurilor din munți*, multe din aceste milioane *sunt risipite*. Răul va fi mai mare și milioane mai multe risipite dacă se va începe canalizarea râurilor și construirea de diguri, fără ca să se țină seamă de pericolul ce va amenința aceste lucrări, dacă starea actuală va continua. Canalizarea râului *Isère* în Franță este un exemplu tipic în această privință.

Pentru a termina voi traduce un pasaj din «*Notice sur l'amélioration du régime des eaux d'après les principes appliqués en Suisse*» de M. A. de Salis, inspecteur en chef des travaux publics de la confédération Suisse.

«Adesea oră, se zice, că un inginer nu trebuie să se ocupe de ceea ce corecțiunea râurilor în părțile joase (șesuri) sau de fundul văilor. În ceea ce privește starea lucrurilor din părțile superioare se crede că trebuie lăsată pe seama procedurilor empirice, lipsite de oră-ce metodă și care au un singur leac pentru toate realele lăsate de natură».

«În realitate lucrurile se petrec altfel».

«Din contra în regiunile înalte trebuie să înceapă opera inginerului, căci acolo se descopăr formele cele mai variate. Nicăieri ca în aceste părți nu este mai greu a ghici remediul cel mai bun față de scopul propus și de mijloacele de execuție. Dar pentru a judeca bine, trebuie știință și experiență unuia inginer, iar nu rutina unuia empiric».

«Pentru îndeplinirea acestor mari sarcini a restaurării

și conservarea munților, trebuie unită munca silvicultorului cu a inginerului. Aceste arte diferite trebuie să se ajute și să se complecțeze una pe alta».

«Existența pădurilor moderează surgerea apelor din ploșcară împrăștiindu-se la suprafața pământului, nu se adună de odată în văl și vâlcele».

«Pe de altă parte, rădăcinele dau coeziune pământului, și împedică mîncăturile».

«O dată echilibrul pierdut prin puterea apei, trebuie să restabili prin lucrările de artă, ca mai apoi înpăduririle să complecțeze opera de restaurare și să mențină starea de echilibru pierdută».

.....

«Pentru a ajunge la niște rezultate bune, trebuie mai întâi să se puie capăt devastării pădurilor și să ar cîștiga foarte mult dacă s'ar opri păsunarea abuzivă mai cu seamă a oilor și caprelor».

«Pericolul ar fi lesne îndepărtat dacă omul ar ajuta natura la întărirea acestor terenuri, iar nu la ruina lor».

Chestiunea inundațiilor este de mult studiată și multe s'așu scris în alte țărăi mai seamă de vîro 50 ani încoace. S'așu făcut legi speciale foarte aspre și se cheltuesc zeci de milioane numai pentru a micșora efectul unor astfel de catastrofe. La noi cînd se întimplă o inundație și din nenorocire de cățăva ani sint cam dese, strigătele se ridică din toate părțile și milioanele se cheltuesc pentru reparaționul de diguri, de drumuri, poduri etc. și pentru dispăgubiri; iar multă lume sufere și rămine săracă. După trecerea catastrofei, o liniște ca și cum nimic nu s'ar fi petrecut, nică chiar acei cară au suferit consecințele nu mai zic nimic, ci deprinși cu asemene surprize, încep să caute de afacerile lor cu o încordare strășnică, spre a să acoperi perderile,

așteptind.... Ce? Vr'o lege? vr'o dispoziție nouă ca cel puțin legile existente să se aplice cu toată rigoarea? Nu. Epoca unei alte inundații.¹⁾

N. C. Nădejde.

ASCHIA

Acest mic și ne însemnat produs păduros, pe care Francezit îl numesc *copeau*, Italienii *coppone* sau *coppe*, Germanii *span* sau Hobelspan este pînă azi nebăgat în seamă de majoritatea exploataitorilor de păduri de la noi din țară, și mai cu seamă de cei depărtați de centruri de consumație și de cei cu părți populate cu păduri.

Subiectul, în sine, nu ar merita nici valoarea hîrtii pe care se scrie, ne cum imprimarea în o revistă științifică și osteneala unui scriitor de valoare. Oră cum ar fi, fac scuze cititorilor noștri, acestor căi și-ar da osteneala să-și peardă timpul a se ocupa de *Aschi*.

Dacă în sine, după propriul sens² al zicerei n'ar trebui să dăm nici o însemnatate acestui subiect, totuși luind cu răbdare firul principie³, studiind cu amănumul materia ce ne ocupă și provenințele ei, vom vedea că nu este tocmai de desprețuit, de acei din exploataitorii de păduri, cără știu să pună valoare pe produsele pădurești. Silvicultorul inteliginte, și care caută să-și dea seamă de efectele ce produce asupra regenerării unei păduri și a producției ei, vor vedea că *Aschia* nu este ceva de aruncat, este vrednică de băgat în seamă, merită osteneala unei atenții excepționale.

1). Acest articol, împreună cu acel publicat în No. pe Iulie și August a fost dat de subscrișor, sub formă de note, regretatului Gh. Stătescu, atunci cînd nu avea materie pentru Revistă, ca el se intocmească un articol cum va crede Natural că acele note erau extrase din diferite lucrări și erau să mă servească la alcătuirea unui memoriu; cum însă nu am avut timp să fac aceasta, după multă insistență le-am dat lui Stătescu. Din eroare cite-va din notele mele său publicat în primul articol fără a se arăta origina și d-l Sub-inspector N. M — să se știe că este d-l N. Manolescu din Pitești. — a găsit ocazia să arate prin o gazetă politică că citește mult, dind naștere la o polemică nu colegială din partea⁴.

Am răspuns prin aceiași gazetă și acum declar și aci că ideile din ambele aceste articole nu sunt nici ale mele, nici ale cărău autor, ci rezultatul unor îndelungate observații făcute de diferite persoane competente, observații cără azi sunt de domeniul public și de cără m'am servit în alcătuirea acestor articole.

N. C. N.

Ce este *Aschia*?! își zic acei ce nu și-ar fi dat vre-o dată seama de căt de valoarea brută a ei. Pentru ce atâtă gălăgie de o *Aschie* pe care nimeni nu o bagă în seamă?!!

Cum tocmai noi ne găsim să scriem în ziarul nostru despre o materie pădurească care pînă azi nu a fost tratată în nici o gazetă specială străină?!!

Fac scuze cititorilor, și îi rog să aibă puțină răbdare, să nu dea verdictul de căt după ce va termina citirea acestor cîteva rînduri, ce scrim despre *Aschie*.

Ca să intrăm în materie trebuie se judecăm *Aschia*: *a)* din punct de vedere al provenienței arborilor și al esențelor din care sare ea, *b)* după locul sau centrul de consumație în care se găsește pădurea, *c)* după efectul ce are asupra regenerării arborilor.

a) Știm că *Aschia* este peticuțul de lemn ce sare din arborele sau lemnul care a fost lovit cu teișul unui topor sau bardă sau a orfăcarului instrument ascuțit, cînd acesta a lovit cu tăișul o bucată de lemn sau un arbore în picioare. Ca să se producă o *Aschie* trebuie neapărat să se facă cel puțin două lovitură asupra lemnului. Cu căt lemnul este mai gros și mai uscat, cu atît *aschia* este mai dificilă de scos și prin urmare mai mică. Din un lemn verde, fie în picioare, fie doborât, se scoate o *Aschie* mai mare și mai lesne, de căt din un lemn de aceeași dimensiune dar care ar fi uscat. Nu toate esențele pădurești produc același fel de *Aschiț*, nici se scot cu aceeași ușurință. Lemnele nervoase dă *Aschiț* mic și anevoie de scos, cum de exemplu: cerul și gîrnița; pe cînd lemnele mai moți ca gorunul, frasinul, ulmul, plopul, etc. dă *aschiț* mai mari și voluminoase și mai lesne de scos. Din mărimea unei *aschiț*, se deduce, pînă la oare-care punct, nervositatea lemnului din care a provenit.

Dacă lemnul sau arborele care îl tăiem are oare-care grosime, este absolut necesar să dăm atenție doborirei sau tăierei lui, căci din *scoaterea Aschiț* se cauzează adesea deprecierea valoarei unei bucați de lemn. Cînd ar trebui să utilizăm lemnul pentru trebuințe industriale, cînd valoarea reală a lemnului ar depinde de lungimea trunchiului, este ușor de înțeles că *scoaterea Aschiț*, cum dic lucrătorii, are o valoare importantă asupra fasonării lemnului. În acest cas se recurge la trunchiere sau chiar la doborîre, prin hîrăstrău, înălăturînd cu totul întrebunțarea toporului sau a bardel. Cu căt trunchiul ce se debitează este mai gros cu atît *Aschia ce se dă* este mai mare, cu atît paguba este mai importantă. Un lemn care ar avea o grosime de un metru, de exemplu de diametru, ca se

poată fi trunchiat cu toporul trebuie să i se dea o *Aschie* de cel puțin 0,³⁰, e o pagubă dar asupra producții de 33%. Și înțelegem ușor că un exploataator de păduri sau un industriaș de lemn nu poate suporta cu nepăsare o asemenea pagubă. În acest cas trebuie să avem recurs la tăierea cu herastrăul.

Până acum 20 ani, la noi în țară nu se doboră arbori din picioare de căuza toporului sau secuia, și arbori seculari ce posedam din trecut, erau doborâți cu o pagubă de cel puțin $\frac{1}{5}$ din valoarea lor. Pentru întâia oară la noi în țară s-a doborât arbori de stejar cu herastrăul în pădurea Adjud de peste Milcov la 1877, și în Muntenia la Ploscuțenii și Pestena din Doljii la 1882. De atunci acest mod de a doborât arbori, de oare-cară dimensiune cu herastrăul a început să se introducă în țară la doborârea arborilor foioși; pentru arbori reșinoși nu s-a început încă doborârea cu herastrăul. Abia, pe alocarea, pe unde se fac exploatari sistematice a început să dispareă trunchierea și a reșinoaselor cu toporul, a început herastrăul să gonească *Aschia* să o facă să dispareă în tările de lemn a herastrăului, care nu face nicăi o pagubă lemnului din care este.

Să căutăm deci să răspindi că se poate introducerea tăierii lemnelor prin herastrău ca cea mai utilă și mai economică.

b) Când localitățile unde se fac exploatari de păduri sunt deosebite de centrurile de consumație, când valoarea lemnelor ce tăiem este neglijabilă, atunci atenția asupra scoaterei *Aschi* și întrebunțării ei, nu și are aceeași importanță ca în localitățile unde lemnele sunt apreciate și mai cu seamă cele de dimensiuni mari. Când, din contră, pădurile sunt în apropiere de centruri mari de consumație, *Aschiile* capătă valori ca și acele ale lemnelor de foc. Am văzut la pădurea Găiștenii a Eforiei spitalelor civile, la Bădenii a Statului și la multe alte păduri din jurul orașelor, că antreprenorii de exploatari de păduri, vînd acele *Aschi* ori cu grămadă, ori cu sacul, ori cu carul. Ca combustibil are cam aceeași valoare ca și lemnul din care a provenit; căci în *Aschie* afară de albeață și coajă se mai găsește o bună cantitate de lemn propriu zis.

De ordinul, în orașe, azi, nu se mai tăie lemnele de căuza herastrăului astfel că *Aschiile* de odinioară care erau din topor, nu se mai văd de căuza pe la sate sau cel mult pe la orașele de al treilea ordin unde nu a patruncut încă obiceiul să se reteze lemnul cu herastrăul.

c) Nu cred să fiu departe, de acel ce judecă asupra efectului ce are retezatul unui arbore, cu herastrăul. Unul judecă că tăiatul din

picioare al arborilor ar fi vătămător regenerareI dacă acesta s'ar face cu toporul. Altă găsească contrariu. Să discutăm aceste cestiuni sub toate puntele de vedere. Să arătăm argumentele *pro* și *contra* acestei cestiuni și să lăsăm judecata sau verdictul la acel ce ne-ar fi făcut cinstea să citească cîte va liniști. Dacă luăm arborii din punct de vedere al regenerării, trebuie să escludem din discuție esențele resinoase cari știm, că nu se pot reproduce din tulpină.

Acelaș lucru trebuie să facem și pentru arborii seculari, cari prin vîrsta lor nu mai pot da lăstare din tulpină. Astfel fiind, atât unele, cît și cele-lalte, găsim avantajul economic a le tăia cu herastrăul și a exclude cu totul întrebunțarea toporului, fie pentru doborîrea lor, fie pentru trunchiarea sau retezarea diferitelor bucăți ce am scoate din arborele doborit.

Cind însă este vorba de arborii foioși mai tineri, din a căror lăstare adăstăm, în mare parte, regenerarea pădurei, trebuie să cugetăm serios la efectul ce are tăierea asupra vîrstelor cari ar da din tulpine. De ordinul, la noi în țară, ca și aiurea, arborii foioși cari nu trec peste 0.25 de diametru la bază, adică acolo unde se pune tăietura se face cu toporul, iar nu cu herastrăul, astfel că aci *Aschiiile* se produc în mai mare sau mai mică cantitate; atât după abilitatea lucrătorului, cît și după forma tulpinei unde se face tăierea.

Cind tulpina la basă este disformă, lucrătorul cu bucate sau cu vîrta găsesce avantajul a face doborîrea de la o înălțime mai mult sau mai puțin mare de la pămînt.

In acest cas *Aschiile* rezultate sunt mai mici mai fără valoare, și regenerarea se face mai riscat, căci vîrstarele fiind prea sus, pot cu înlesnire fi rupte de vînturi.

Cind din contră tăietura ar fi prea aproape de pămînt se riscă regenerarea că tulpina poate fi acoperită cu apă de ploae și zăpedi și să impiedice producerea vîrstelor.

Interesul proprietarului de pădure este ca să țină seamă de cele mai sus arătate și să oblige pe lucrători ca *Aschia* să o puie cel puțin la 0.15—0.20 de la pămînt; după cum terenul este mai mult sau mai puțin expus vînturilor și umezelei.

Cind s'ar întimpla ca valoarea *Aschiilor* să fie mai mult sau mai puțin mare, urmează ca partea interesată să ia măsură ca să nu abuzeze lucrători de acest beneficiu, ce li se concedă prin luarea gratuită a acelor *Aschi*.

Cind din tăierea cu toporul ar resulta o suprafață a tulpinei cu multe plesnituri sau o suprafață sgroboanoasă și o tăietură plană nu

piezișă, astfel ca scurgerea apelor din ploie și zăpedi să nu se poată face, ci din contră să înlesnească infiltrarea în tulpină, este necesar să se proceadă la o nouă tăiere a tulpinei, pe cît se poate mai piezișă și mai netedă.

Tăierea arborilor mai mici ca $0^{\text{m}}.25$ de diametru adică a celor de la care adăstăm regenerarea prin tulpine nu este bine să se facă cu herastrăul, căci nefiind destul de lucie, suprafața tulpinei tăiate, ca să se poată scurge, apele din ploie se infiltreze în tulpine și provoacă putrezirea lor, impiedicind în același timp producerea lăstarilor.

Ca cestune economică este util să se țină seamă de volumul său cuantitatea aschielor ce ne dau arborii cînd aceștia s'ar tăia cu toporul, după cum trebuie să ținem seamă și de cuantitatea crăcilor ce se fasonează cără se vind cu grămadă.

Cum văzurăram, subiectul *Aschia* ne dădu de lucru mai mult de cît credem și după părerea mea, el trebuie cu mult mai mult studiat cu multă luare aminte socotit, cu o mai nemerită și mai profundă socoteală judecat.

Alții probabil că vor complecta aceea ce ești nu am făcut de cît să anunț.

Psar.

DATE STATISTICE DIN AUSTRIA

relative la păduri, vînătoare și la exploatarea turbei¹⁾

Ministerul Agriculturei din Austria publică încă din 1874, anuar statisitice care, pentru cei interesați, conțin o mulțime de date importante. Faptul că materialul adunat s'a rezumat în limba citrelor care este destul de obositoare, face că acele anuare nu se răspindesc, chiar în lumea specialiștilor, de cît foarte puțin; astfel fiind, credem că incumbă jurnalelor speciale face mai accesibilă cititorilor limba citrelor și aici pune în poziție așa apropria comoarele statistice adunate în acele anuare, spre a le utiliza la trebuință, lăsind la o parte tot ce nu e necesar.

Pe cînd statistica recoltelor și a minelor apare anual, statistica de care ne ocupăm nu se publică de cît la fie-care 5 ani, astfel că fascicula a 3-a a anuarului statistic pentru anul 1895, apă-

¹⁾ Tradus din *Oestreichische Forst und Jagd Zeitung* No. 470 din 5 Martie 1897

rută de curind, se ocupă cu pădurile și vinătoarea din Austria în perioada 1891-1895.

De oare ce aranjamentul este identic cu cel adoptat în fascicola apărută la 1890, cititorul e pus în poziție a face un studiu comparativ între perioada 1886-90 și aceea dintre 1891-95. Pentru același cuvint vom alătura la datele pentru anul 1895 acele ale anului 1889, înscriindu-le între paranteze, și pe lîngă datele perioadei 1891-95 pe acele ale perioadei 1886-90 însemnate în același mod.

Partea cea mai interesantă și cea mai importantă a anuarului este formată de statistică forestieră care se ocupă cu suprafața pădureasă, cu diferitele categorii de proprietari, cu producțunea, cu pădurile protejate, cu cele de protecție¹⁾, cu înpăduriri, incendii și delice, cu numărul leăstrărelor, cu fabricile de celulosă și cu alte instalații de industrii forestiere, cu prețul muncel, etc.

In cit privește suprafața pădureasă a Austriei, ea a rămas aproape aceiași ca în anul 1890; e adevarat că această suprafață în anul 1895 se adună la 9.709.620 h. a. față de 9.782.420 în anul 1890, însă diferența se explică în ceea cea mai mare parte prin rectificarea cadastrului păduroș efectuată în anii din urmă și în cîtva prin faptul că alte culturi s'au substituit culturăi pădurilor. Din suprafața totală a pădurilor sunt supuse regimului codrului 8.250.768 (8.269.812) Ha; iar din această suprafață 1.425.353 (1.407.852) Ha sunt populate cu foioase și 6.825.415 (6.851.960) cu răsinoase.

Regimul cringuluș se aplică pe 1.458.852 (1.522.608) Ha.

Din suprafața totală s'au exploataț pe baza raportului susținut 6.950.596 (6.087.726) Ha; restul de 3.659.024 (3.594.794) Ha așa fost supuse unor exploatații intermitente; amenajamente definitive așa fost pentru 4.007.856 (3.759.812) Ha; restul de 5.701.764 (6.022.608) Ha s'au exploataț în mod empiric, cu alte cuvinte numai după studii sumare de exploatare.

Sporirea în destul de considerabilă a suprafețelor pădureoase a căror exploatare se face conform unui amenajament definitiv, e un

1) Prin păduri «protejate» (*Schutzwälder*) se înțelege în Austria acele păduri, pentru a căror conservare se cere de către legiuitor anumite metode de cultură și exploatare.

Prin păduri de «protecție» (*Bannwälder*) se înțelege acele păduri căr, în scop de a proteja viața oamenilor sau proprietățile statului și ale particulilor, trebuie supuse unui oscbit tratament, cea ce cite o dată echivalează cu anihilarea dreptului de proprietate.

fapt foarte îmbucurător, atât din punctul de vedere economic, cit și pentru consideraționă curat forestiere; ea este o dovedă, că proprietarității pădurilor sunt din ce în ce mai pătrunși de acest adevăr, că numai grație exploatarilor regulate pădurea prezintă un capital care ne procură o rentă de și mică dar continuă.

O mică parte a proprietăților forestiere austriace, dar de sigur cea mai înteleaptă din punctul de vedere forestier, deja calculează și se mulțumește cu interes numai de 2—2.50%, în favoarea căror său pronunțat teoretician eminenț, mai cu seamă în vederea urcării continue a prețului lemnului; din contră, ceea ce mai mare parte a proprietăților forestiere cari, pentru consideraționă pecuniare, se opun exploatarilor regulate și sistematice, și acum încă prețind interese de 4—5%. fără a se gîndi, că proprietarul care ar vrea să și vină proprietatea în baza unui asemenea calcul ar da-o aproape pe jumătate preț. (A se vedea «Estimația pădurilor» de Consilierul Aulic R. V. Guttenberg). — Păduri din noii amenajate se găsesc:

In Austria de jos 40.000 Ha (păduri particulare), în Stiria 14.000 Ha (păduri particulare), în Carintia 27.000 Ha (păduri particulare), în Litorale 5.000 Ha (păduri comunale), în Bohemia 13.500 Ha (păduri comunale) și 20.000 Ha (păduri particulare), în Galicia 70.000 Ha (păduri ale fondului religios) și 24.000 Ha (păduri particulare), în Bucovina 10.000 Ha (păduri comunale) și 32.000 Ha (păduri particulare).

După felul proprietarului deosebim :

1.017.639 (950.169) Ha păduri ale statului; 1.398.884 (1.423.250) Ha păduri comunale și 7.281.462 (7.393.452) Ha păduri particulare; 11.635 (12.040) Ha sunt păduri ale regatului Bavarez (Salzburg). Păduri de «Fidei comis» *) sunt 901.662 (891.975) Ha și pădurile ce aparțin instituțiunilor sau corporațiunilor religioase au o suprafață de 649.692 (637.603) Ha.

Sunt interesante din multe puncte de vedere rezultatele relative la producția pădurilor; conform cu datele culese producția medie anuală pentru 1895 (1890) pe hectar e de 2,83 (3,00) m. c. și pe suprafață totală păduroasă, 27.523.241 (29341599) m. c.

*) Păduri de «Fidei Comis» sunt acele păduri a unor familii boeresci care sunt destinate a rămâne proprietatea inalienabilă a neamului pînă la stingerea lor. Prin măsurile ce se ia întrucătîrile scop, vinzarea și parcelarea pădurilor devine imposibilă. Proprietarul momentan are numai usufructul și este obligat să conservă proprietatea în bună stare.

Din producția totală 47% (41%), reprezintă producția în lemn de lucru (lemn de construcție și lemn de industrie) și 53% (59%) producția în lemn de foc.

Producția cea mai mare anuală se constată în Galicia, fiind egală cu 3,6 m. c. pe Ha; urmează apoi Austria de sus și Silesia cu 3,56 m. c., Carintia cu 3,29 m. c., Stiria cu 3,22 m. c. Austria de jos cu 3,13 m. c., Moravia cu 3,12 m. c., Bucovina cu 2,84 m. c., Salzburg cu 2,55 m. c., Bohemia cu 2,39 m. c., Carniola cu 2 m. c., Tirolul cu 1,99 m. c., Litoralele cu 1,52 m. c. și Dalmatia cu 1,15 m. c. Numărul arondismentelor politice, pentru ale căror păduri producția anuală medie pe hectar se constată a fi mai mare de cît 4 m. c. este considerabilă; așa de exemplu se arată o producție de 4,2 m. c. pentru Marburg și Pilzno; de 4,3 m. c. pentru Linz, Ioachimsthal și Nadworna; de 4,5 m. c., pentru Fruchpe Leitha, Chrudim și Rzefzow; de 4,6 m. c. pentru Eger, de 5 m. c. pentru Czortkow și Sambor și chiar de 5,4 m. c. pentru Colomea.

Ca păduri «protejate» său declarat 711900 (649297) Ha. și ca păduri de «protecție»¹⁾ 65875 (71397) Ha. repartizate după felul proprietarului astfel:

	Protejate	De protecție
Păduri ale Statului . . .	71166 h. a . . .	5300 h. a.
« comunale . . .	153690 « . . .	36579 «
« particulare . . .	407044 « . . .	23996 «

Erau supuse la servituirii său la alte drepturi de asemenea natură:

2.141656 (2.103717) Ha. și anume 493484 (500807) Ha. păduri ale Statului; 702011 (684822) H. a păduri comunale și 946161 (828088) H. a păduri particulare.

Mai impovărate sunt pădurile din Tirol (624400); vin apoi cele din Galicia cu 468958 Ha. și cele din Dalmatia cu 262109 Ha; mai puțin impovărate sunt în Silesia (5755), în Austria de jos (11769) și în Carniolia (48476).

Autorizații de defrișări²⁾ său dat în perioada 1891—95 pentru 17.477 (12,8168) Ha. Jumătatea suprafeței defrișate se află în Galicia.

1 A se vedea nota de pe pagina No 321.

2) În Austria, dreptul de a dispune de proprietatea forestieră nu e absolut în acest sens, că defrișarea oricărui păduri ar fi, nu e permisă de cît după ce s-a obținut autorizația de la autoritatea administrativă competente.

In aceiași perioadă s'aștănuiește în baza incuviințărilor date de autoritățile respective 15815.79 (9184.68) Ha. de păduri comunitare; și o parte din aceste incuviințări s'aștănuiește în scop de a recumpăra servituțile la cari erau supuse aceste păduri. In Tyrol se află mult de căt a treia parte din această suprafață (5366).

In urma măsurilor luate de autoritățile respective, s'aștănuiește în perioada 1891—95, 11439.8 (7771) Ha. păduri comunitare și 51,373.6 (52271,—7) Ha. păduri particulare. Aștănuiește să se ia măsuri în contra devastării pădurilor comunitare pe 132931.7 (85.719.5) Ha. și a pădurilor particulare pe 406930 (125467.9) Ha. Asemenea măsuri s'aștănuiește luat numai în Bohemia pentru 335685 Ha. de păduri particulare.

In aceiași perioadă s'aștănuiește 3007 (1467) incendiuri cari s'aștănuiește peste 7814.4 (6614.7) Ha. și cari au nimirit material lemnos în valoare de 404702 (310788) fl.; cel mai mare număr de incendiuri s'a constatat în Bohemia (742) și în Tyrol (702), mai puține în Silesia (16), Salzburg (33) și Austria de sus (74).

Cauzele incendiului nu s'aștănuiește putut descoperi în 1472 (731) cazuri; incendiuri provocate de făcătorii de re'e anii fost 181 (111); provenite din neglijență 1210 (547); din schintele locomotivelor 118 (57) și din trăsnet 26 (21).

In ce privește contravențiunile contra codulușilvic în perioada indicată, se dau date foarte detaliante. In total s'aștănuiește instruit 395227 (333658) cazuri, pentru cari 18289 (11161) deliciență au fost trimiști înaintea tribunalelor corecționale²⁾, pe cind pe cale administrativă s'aștănuiește rezolvat 361847 (313512) cazuri și anume: S'aștănuiește 16391 (19768); s'aștănuiește aplicat 61164 (55999) pedepse bănești și 96498 (103693) pedepse de închisoare; făptuitorii nu s'aștănuiește putut decoperi în 15578 (3213) cazuri; s'aștănuiește aplicat simplă muștrare ca pedeapsă în 172216 (130839) cazuri. Amenziile aplicate se urcă la suma de 227463 (263020) fl; pedepsele de închisoare la 163318 (170889) zile; ca despăgubiri s'aștănuiește plătit 329099 (362323) fl.

La finele anului 1895 erau 30889 (30630) agenti (superiori și inferiori) în funcțiune. Dintre aceștia 1785 (1600) trecuse examenul de stat (examen care în Austria este obligatoriu pentru aspiranții la

²⁾ In Austria, nu toate contravențiunile (în sensul larg al cuvântului) sunt de competență tribunalelor; cazurile mai ușoare (stringerea neautorizată a lemnelor uscate etc.) sunt de competență autorităților administrative (prefect, subprefect); numai cazurile mai grave se trimit înaintea tribunalelor corecționale.

funcțiuni publice superioare ori ce ramură ar fi); 5675 (5628) erau diplomați ai unei școale secundare sau inferioare (agenții ajutori tehnicii) și în fine 23431 (23402), reprezentă agenții de pază asermentați numai, fără a fi diplomați ai vre-unei școale speciale. Dintre agenții superiori cu examen de stat cel mai mare număr de 488 îl găsim în Bohemia; vine apoi Galitia cu 254, Moravia cu 245; cel mai mic număr făcind abstracție de Dalmatia și Litorale, în Carniola (29), în Salzburg (39) și în Bucovina (45).

Foarte detailată, deși nu peste tot exactă, este statistica ferestreiaelor cu vaporii ce existau în anul 1895; aranjamentul statistic are ca bază pozițiunea stabilimentelor cît și modul lor de instalări; ferestreiaile de apă sunt menționate într'un mod sumar, după arondismentele politice în cari se găsesc.

Existau 508 (428) ferestreia cu vaporii și 10507 (10333) ferestreia de apă; cele cu vaporii reprezentă o putere de 13093 (10454) ca și cele de apă o putere de 56455 (55499) ca. În toate ferestreia funcționa 1481 (1166) gături compuse și 10847 (11202) gături simple cu un total de 25045 (22523) pinze; afară de acestea mai găsim 4000 (2932) ferestreia circulare și 272 (162) ferestreia cu pinză fără de sfîrșit. Cele mai multe ferestreia cu vaporii se află în Bohemia (165), Galitia (88) și Moravia (69); cele mai puține în Tyrol (3), Carintia (5) și Salzburg (11).

Fabrici de celulosă existau 227 (198); cele mai multe în Bohemia (63).

Pentru producția celulozei serveau 218 (202) ferestreia, 155 (128) mașini pentru curățat crăcile, 606 (515) petri de moară 104 (95) mașină de tocata lemnul și 142 (106) cazane cu o capacitate de 3565.4 (2059) m³.

Carbonizarea lemnului s'a efectuat în 15 (25) instalații cu 69 (86) cuptoare și 162 (195) retorte și anume: în Carintia (4), în Carniola (2), în Bohemia (3), în Silesia (1) și în Galitia (5).— Carbonizarea în clăi s'a făcut în 360 (279) localități, dintre cari 129 (95) se găsesc în Stiria. În total s'a carbonizat 1460 (1561) «clăi în picioare *» și 641 (558) clăi culcate, reprezentând un volum de 105425 (105976) m. c.

* «Clăile în picioare» sunt caracterizate prin faptul că lemnele se aşeză într-o poziție aproape verticală în jurul unui pat, astfel că clăia să capete o formă mai mult sau mai puțin paraboloidală. «Clăile culcate» se deosebesc de cele în picioare prin forma lor care e aceea a unei prizme culcate pe una din fețele sale laterale, dar mai cu seamă prin faptul că cărburii se scot imediat pe măsură ce se fac, pe cind la clăile în picioare, clăia se desface numai după ce carbonizarea s'a efectuat în tot coprinsul ei.

Afără de instalațiunile menționate, se mai găsesc 260 stabilimente industriale ce întrebuințează ca materie primă lemnul brut. Instalațiunea lor în ce privește mașinile se descrie foarte detaliat.

Aceste stabilimente se ocupă cu fabricarea pailor de lemn, a șindrilelor, a parchetelor, a pervazurilor, a placajelor, a mobilelor, a bețelor pentru chibrituri etc.

Prinț'un tablou sinoptic se arată salariile muncitorilor în pădure; din acest tablou rezultă că, comparativ cu periodul trecut, salariile s'au urcat cam cu 10 %. — Salariile zilnice care diferă de multe ori în mod considerabil, de la 15 craiteri pînă la 1 fl 80, oglindește în un mod cit se poate de clar condițiunile de muncă ale dileritelor provinciei.

Statistică vinătoarei coprinde din uvrajul întreg de 300 pagini abia 8 pagini; cu toate acestea este completă și dă o idee destul de clară.

La finele anului 1895 existau în total 19.500 (195125) «Domenii autonome de vinătoare» *) dintre care 4077 (3946) cu o mărime de 115—172 Ha; 2599 (2511) de 172—220 Ha; 2151 (2079) de 220—287 Ha; 4957 (4657) de 287—575 Ha; 3159 (3068) de 575—1150 Ha, și 2233 (2304) de peste 1150 Ha.

Resultatele vinătoarei sunt indicate numai pentru *anul 1895 (1890)*.

S'aș impuscat:

Vinat folosit și anume vinat cu păr: Cerb (Cervus elaphus și cervus damma) 17052 (14234); căpriori 76378 (65303); capre negre 16.214 (7308); porci mistreți 2733 (2640); iepuri 1.063834 (1.395838); iepuri de casă 112093 (83687); Arctomys marmota (marmotte) 521 (526); Vinat cu pene: cocoș de munte (tetra uro-

*) Prin «Domenii autonome de vinătoare» am căutat să traduc cuvintele *Selbständige Jagdbeite*, care, în legislația Austriacă și Germană, exprimă o idee ce se poate rezuma astfel:

Dreptul de a executa vinătoarea nu este inherent proprietății. Pentru a se bucura de acest drept, proprietatea trebuie să aibă pe de o parte o întindere anumită, pe de altă nu trebuie să aparțină unor proprietari colectivi (comune, congregate religioase etc). Într'un cas și într'altele dreptul de executarea vinătoarei se arendează după ce mai întâi s'a format, dacă e nevoie, «Domenii autonome de vinătoare», prin reunirea mai multor proprietăți de întindere relativ mică. Aceasta ca principiu. Detalii de reglementarea acestei idei sunt multiple și nu putem să le numărăm toate. Interesantă e dispoziția ce se găsește în legea vinătoarei din Saxonia, dar care mi se pare și are aplicația și în Austria în care dreptul de vinătoare nu se poate arenda de către unei persoane singure și niciodată pentru o perioadă mai scurtă de către cel puțin 6 ani.

gallus și tetra tetrix) 15039 (15168) ; găinușe 10447 (11417) ; găinuțe (lagopus mutus) 1989 (1960) ; caceabis saxatilis 3269 (3524) ; fasană 177887 (152796) ; potirnică 814308 (1.105579) ; prepelițe 77205 (91167) ; sitară 22701 (25850) ; becaține 12999 (16600) ; giști sălbatrice 1106 (1939) ; rațe sălbatrice 47976 (49590).

Vinat vătămător : Urșă 18 (39) ; lupă 49 (136) ; rîșă 45 (32) ; vulpă 28403 (26136) ; jderă 10991 (9712) ; dihoră 22224 (25877) ; vidre 1105 (1150) ; pisică sălbatrice 717 (0) ; vîzură 3791 (4199) ; vultură (numărat în Bohemia) 381 (432) ; bușnițe 1092 (1190) ; uliță eretă, șoimă 98789 (120703) și cucuvele 24721 (35688).

In Dalmăția, vinătoarea fiind liberă, statistica nu s'a putut face.

Ca despăgubiri pentru pagubele provenite din cauza vinatului s'a plătit în 1895 (1890), în urma hotărîrilor date de autoritățile competente (în Bohemia tribunalele de arbitru) fl. 75901 (71056) ; în Austria de jos fl. 23842 (1763) ; în Bohemia fl. 39371 (63662) ; în Moravia fl. 5255 (1719) etc.

In Dalmăția vinătoarea fiind liberă nu se plătesc despăgubiri. Contravențiună în contra legei de vinătoare s'a constatat în perioada 1891—1895 ; 7449 (8896), dintre cară 1143 (1115) au fost date în judecata tribuna lor corecționale.* Autoritățile administrative au achitat 584 (734) persoane și au pedepsit prin simplă muștrare 353 (570) persoane, cu amenzi 3497 (4083) și cu închisoră 1770 (2285) ; în 162 (99) cazuri nu s'a putut constata lăptitorii.

Paza vinătoarei a fost incredințată în anul 1895 la 33258 (30997) persoane.

Exploatațiunea de turbă, s'a ridicat în anul 1895 pentru turbă-rele exploataate la 384.516.000 (269.934.000) bucăți cîntărind în total (uscate la aer) 1665874 (1334615) q. Această cantitate echivalează ca valoare calorifică la 442324 (306560) m. c. lemn de molită.

In Moravia și Silezia, în Bucovina, în Litorale și Dalmăția nu se exploatază turbă.

P. A. Grunau

*) A se vedea nota 2 de pe pag. 324.

REFERINȚE LA LEGISLAȚIA SILVICĂ ROMÂNĂ

După codul silvic (art. 4), nici o pădure din cele supuse regimului silvic (art. 3) nu se poate exploata de către un amenajament, care va fi făcut de o comisiune specială, compusă din agenți direcții al Statului; iar pentru pădurile particulare, amenajamentele se vor face de silvicultori recunoscuți de Ministerul Domeniilor (art. 6 c. silvic, modificat în 1896).

Dacă urmărим de aproape, coprinsul în sine al operațiunelor de amenajament, — în regulamentele de aplicare al Codului silvic, sub titlul: «Amenajarea pădurilor prevăzute de art. 3 legea silvică» în art. 21 găsim că: «amenajamentul va coprindă între altele: Un plan topografic perimetral, pe care se va arăta: văi, coline, ape, drumuri, poeni, etc.... Tot pe acest plan se vor marca proiecta limitele definitive ale conturului pădurei».

Cu ocazia discuțiunelor în corporile legiuitoroare a codului nostru silvic, s'a ridicat vocile autorizate, cără au susținut că multe părți din proiectul propus, găsindu-se deja regulate de legea noastră comună, să se exclude din proiect și pentru aceea s'a adăugat art. 46 din codul silvic în vigoare, în care se indică că: «În cazurile neprevăzute» de codul silvic, se vor aplica dispozițiunile dreptului comun excluzându-se astfel din Titlul III, secțiunea primă: «Delimitația și bornajul» cără există în codul forestier francez, după care este inspirat al nostru și unde sub art. 8—14, se legisereză separația proprietăților forestiere de proprietățile riverane, ce aparțin altor proprietari, excluzându-se în același timp implicit și art. 57—66 ale ordinanței pentru executarea codului forestier francez și cără formează una din părțile cele mai esențiale ale codului silvic.

Astfel fiind cestiuinea, se pune întrebarea: Cum se procedeză în cazuri de amenajare la delimitarea proprietăților forestiere la noi?

Răspunsul va fi greu dat și cu regret va trebui să constată că din cauza obscurității, legea noastră silvică este desființată tocmai în partea sa cea mai fundamentală și iată pentru ce: Dacă cu ocazia amenajării, comisiunea

de amenajament ar voi să facă delimitarea și separațiunea proprietăților forestiere, care operațiune ar trebui să aibă un caracter definitiv, și care să fie recunoscute prin justiție, — cum în legea silvică nu este nică o dispoziție specială, — va fi nevoie să face usoare de art. 46 din codul silvic, adică va trebui să aplique cazul de față dispozițiunile dreptului comun. Uzind de acest ultim drept, în art. 745 din codul de procedură civilă se găsește că: «Regulele privitoare la facerea și executarea hotărniciiilor, se vor regula printr'un regulament de administrație publică». Acest regulament s'a decretat la 6 Martie 1868 sub numele de «Regulamentul pentru facerea și executarea hotărniciiilor», care ține loc de lege (Dec. 137 din 2 Aprilie 1880, a Înaltei Curți de Casătie) și care s'a modificat în parte la 10 Iunie 1897.

Din contraruntarea legislației silvice cu noul regulament de hotărnicii, în acest din urmă, care a fost recent modificat, nu se prevede nimic despre silvicultori recunoscuți ca având drepturi de amenajarea proprietăților forestiere, și încă odată nu trebuie uitat că amenajarea implică în sine și hotărnicirea respectivelor proprietăți, de unde rezultă că noul regulament al hotărniciiilor, a omis de a menționa și despre drepturile silvicultorilor, consacrate prin legea silvică în general și în special prin art. 6 al legei din 1896, aşa că prin acest regulament legea silvică este anihilată sau mai bine zis desființată.

Dacă în acest regulament s-ar fi prevăzut că: *pentru hotărniciiile ce depind de facerea amenajamentelor, silvicultori recunoscuți de Ministerul Domeniilor, conform legei, sint de drept investiți cu toate atribuțiunile prevăzute de regulamentul hotărniciiilor*, — drepturile lor ar fi fost respectate. În prezent însă, silvicultori recunoscuți au drepturi și nu au — de a face chemări pentru hotărnicirea proprietăței forestiere, operațiunile de consultare a documentelor de proprietate, statuarea pentru locurile de prigoniri, încalcările și judecarea lor, apoi executarea hotărniciiilor forestiere, după care bine înțeles ar trebui să urmeze facerea amenajamentului în nisice limite sigure pe teren și stabilite prin justiție.

Dacă dar partea cea mai importantă a amenajamentului,

«Stabilirea dreptului de proprietate» lipsește silvicultorului, facerea amenajamentului nu este de căt o ficiune, căci nu are tăria legală, pe care codul silvic a voit să îl-o dea, și care s'a anihilat prin trimiterea la dispozițiunile dreptului comun. Codul forestier francez, a reținut în sine aceste drepturi și nu a mai făcut apel la dreptul comun.

La noi silvicultorul recunoscut legal, de Ministerul Domeniilor,—în justiție, cind este vorba de încălcările de hotare forestiere, nu are de căt rolul de simplu informator, ca și un particular, iar pentru constatarea încălcărilelor forestiere, se trimet de onor. Minister al Domeniilor inginerul hotarnic, spre a face o lucrare, care se aibe tăria legală, față cu justiția!

Pentru ca să încețeze pe de o parte obscuritatea, iar pe de altă parte anihilarea drepturilor acordate silvicultorilor prin legea silvică, propun ca onor. Minister al Domeniilor se facă cuvenitele demersuri pentru decretare, spre a se îndrepta această știrbire a drepturilor ce silvicultorii au conferite prin legi și din cauză cărei știrbirile amenajamentele chiar cele decretate pînă acum, nu sunt de căt iluzorii, căci se pot naște procese de revendicare a proprietăților pădureoase și proprietatea fiind evinsă, amenajamentul cu toată decretarea lui, rămîne o ficiune.

Afară de aceasta onor. Minister al Domeniilor, va trebui să regulementeze ca: «în viitor nici o amenajare de păduri să nu se mai facă de căt după îndeplinirea formalităților prescrise de regulamentul hotărnicilor cu privire la respectiva proprietate» căci numai astfel hotărnicia întărită și semnele hotarelor, rămînînd semne definitive, se va putea proceda la amenajare pe o proprietate forestieră, ale cărei limite sunt definitiv fixate pe teren și recunoscute de justiție ca legale.

Cu privire la măsurile ce ar trebui luate pentru îndreptarea stării actuale de lucruri, ele fiind de natură foarte delicată, subsemnatul din mai multe puncte de vedere și mai ales spre a nu atinge suscceptibilități, m'am rezervat de a face vre-o propunere și am lăsat aceasta la competența celor, cără vor fi consultați de căt în drept.

B. V. Neagoe,
silvicultor.

JURISPRUDENȚA SILVICA¹⁾

INALTA CURTE DE CASATIUNE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIUNI-UNITE

Sedința din 13 Februarie 1897

Președintă D-luș C. E. Schina, Prim-Președinte

V. I. Caludi cu Ministerul Domeniilor

Delict silvic — Arendașii ai Statului — Dacă pot fi urmăriți după legea de urmărire pentru amenzi care nu au fost aplicate de instanțele judecătoarești. — Casare.

Statul nu poate urmări pe arendașii săi, după legea de urmărire, pentru amenzi provenite din delicte care nu au fost constatate de instanțele corecționale, singure în drept a aplica pedeapsa prevăzută de lege.

Nr. 4. — Casată, în urma recursului făcut de V. I. Caludi, sentința Tribunalului Neamț cu Nr. 214 din 1895, dată în procesul cu Ministerul Domeniilor.

Său ascultat: D. N. Predescu, consilier al Curței, în citirea raportului făcut în cauză; D. C. Boerescu, avocatul recurrentului, în desvoltarea motivelor de casare; D. C. Popovici-Costă, avocatul intimatului, în combateri.

Curtea deliberind,

Asupra motivuluī I de casare:

«Greșită interpretare a art. 16 din condițiunile generale pentru arendarea moșilor Statului, care supune pe arendașii legel de urmărire numai în ce concerne cișturile și accesoriile lor.

«Că art. 47 din aceste condițiuni, referindu-se la art. 23 Codul silvic, urmează că orice drepturi decurgind din violarea interzicerii dreptului de păsunare, nu se pot urmări de-a dreptul, ci trebuie să intai, conform prescripțiunilor Codului silvic, să se constată judecătoarește existența delictului și cantumul lui».

Avind în vedere că din sentința supusă recursului resultă că recurrentul V. Caludi, arendaș al Statului, a fost urmărit de Stat pentru plata sumei de 2283 lei și 28 bani, amendă și despăgubiri civile, pentru că în anii 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, și 1893, ar fi introdus un număr de care de o și boală la păsunat în pădurile Statului;

1) Dreptul No 21 din 1897.

Că dinsul făcind contestație, și casierul general respingindu-i contestația, a făcut apel, și Tribunalul respinge modul de apărare a lui Caludi, cum că Statul nu este în drept să-l urmărească în virtutea legei de urmărire, nefiind vorba în speță de arenză datorite și de accesoriile lor, și pentru a respinge, Tribunalul să intemeiază pe legea de urmărire, după care se pot urmări arendașii Statului pentru orice amenzi datorite Statului;

Având în vedere că după art. 47 din condițiunile generale de arendarea bunurilor Statului, faptul introducerii de vite în pădurile Statului de către arendașii constituie delictul silvic prevăzut și pedepsit de art. 23 din Codul silvic;

Că dar, arendașul care introduce vite în pădurile Statului, comitind prin acest fapt un delict silvic, conform Codului silvic, urmează ca actele de constatare ale acestui delict să fie trimise instanțelor corecționale competente, singure în drept a pronunța pedeapsa prevăzută de lege, și numai în acest cas arendașul condamnat la amendă, poate fi, conform art. 69 din condițiunile generale de arendare, urmărit în virtutea legei de urmărire;

Considerind că, în speță, recurrentul Caludi fiind urmărit, numai în urma constatării și amendării sale de către Inspectorul silvic, fără ca delictul silvic ce i s-a imputat, să fie constatat judecătoarește, conform Codului silvic, rău Tribunalul îl a respins apelul ce dinsul făcuse în contra deciziei casierului general, care îl respinsese contestația ce făcuse la urmărea îndreptății în contra săi, și deci motivul invocat este intemeiat;

Pentru aceste motive, casează.

REGULAMENT¹⁾

De administrație publică pentru facerea și executarea hotărnicilor

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. Nică o hotărnicie de imobile, unde vor fi a se chiama unul sau mai mulți din vecinii proprietari ai moșilor invecinate

1) Acest regulament este cerut de art. 745 din Codul de procedură civilă, care sună astfel:

«Art. 745.—Regulele privitoare la facerea și executarea hotărnicilor se vor

pentru alegerea hotarelor, nu se poate face fără autorizația unea prealabilă a tribunalelor.

Art. 2. Hotărnicile se vor face numai prin ingineri hotarnici, cări vor fi recunoscuți și autorizați de ministerul justiției, în urma examenului ce vor depune spre a dovedi că, pe lîngă știința ingineriei, au și pe aceea a înțelegerii documentelor și aplicaționei lor pe față pămîntului.

Art. 3. Nimeni nu va putea exercita profesiunea de inginer-hotarnic fără a depune jurămîntul prevăzut de art. 80 din legea de organizare judecătoarească.

Neindeplinirea acestei obligații va atrage nulitatea operațiunilor ce ar săvîrși înaintea jurămîntului.

Art. 4. Pentru a fi admis, pe viitor, ca inginer-hotarnici ce ce se destină acestei profesiuni, trebuie :

- 1) Să fie români sau naturalizați;
- 2) Să aibă etatea de cel puțin 25 ani;
- 3) Să aibă deplina folosință a drepturilor civile și politice.
- 4) Să nu fi suferit o condamnație pentru crimă, sau pentru următoarele delicte; falș, furt, înșelăciune, abus de incredere, mărturie mincinoasă, atentat la bunele moravuri în cazurile prevăzute de art. 262, 263, 264, 267 și 271 din codul penal, vagabondajul abus de putere, delapidare de banii publici, mituire, percepere de taxe ilegale, spargere de sigilii, sustragere de acte în casul art. 204 din codul penal; pentru delictul prevăzut de art. 77 din codul penal, și a nu fi falit nereabilitat, conform art. 852 din codul de comerț;

Cei ce au deja autorizarea de inginer-hotarnic și vor fi posterior condamnați pentru crimă sau unul din delictele sus menționate, perd dreptul de inginer-hotarnic și li se va retrage autorizația unea.

5) Aspiranții la titlul de inginer-hotarnic, o dată cu petiția unea

«determină printr'un regulament de administrație publică; pînă atunci vor răspunde în ființă regulele speciale astăzi în vigoare».

Regulamentul de hotărnicil s'a decretat la 24 Februarie 1868 și s'a promulgat la 28 Februarie 1868; iar prin decretul de la 5 Iunie 1897, s'a modificat art. 2, 3, 4, 5, 8, 15, 16, 18, 19, 26, 36, 37 și 38, care s'a promulgat la 10 Iunie 1897.

De oare ce mulți din silvicultori sunt ingineri hotarnici și mulți sunt cărora doresc să trece acest examen, publicăm regulamentul cu articolele modificate precum și toate anexele, spre a fi mai la îndemâna celor ce vor avea trebuință.

adresată ministerului justiției pentru a cere autorizarea, vor fi datoră să depună și suma de 60 lei, ca taxă de examen;

Din această sumă ministerul justiției va da căte o diurnă membrilor comisiunei.

6) Aspiranții la titlul de inginer-hotarnic vor trebui să depună înaintea comisiunei un examen, prin care să probeze că posedă cunoștințele de :

a) Aritmetică, geometrie elementară, algebră elementară, trigonometria, noțiunile de geometrie analitică plană și topografia, după programele alăturate la finele acestui regulament;

b) Cunoștințe de gramatică și stilistică ;

c) Exercițiul de a citi manuscrise și documente vechi ;

d) Cunoștințe de dreptul civil și procedura lui ;

e) Cunoștințe despre numirile semnelor firești ce se coprind în actele vechi, numiri specifice din tabloul alăturat la acest regulament.

Aspiranții cări vor produce diploma de bacalaureat vor fi scutiți de examenul de aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie, gramatică și stilistică, și vor fi supuși numai examenului pentru cele-alte materii prevăzute în regulament.

Cei cări vor produce diploma de inginer din școala de poduri și șosele sau brevetul de oficier al școalei militare sau de aplicație de artillerie și geniu vor fi supuși examenului numai pentru materiile prescrise la litera c, d și e.

Cei cări vor prezenta certificat că au depus examen și au fost admisi la facultate de dreptul civil și procedura lui, vor fi supuși examenului numai pentru cele-alte materii.

Toți candidații la titlul de inginer-hotarnic vor fi datoră a produce și un certificat de la un inginer-hotarnic autorizat, prin care să se ateste că, candidatul a participat ca ajutor la lucrări de inginerie hotarnică cel puțin în două hotărnicii cu ridicări de planuri, indicindu-se numele moșiei, comunei și județului respectiv. Atestările neexacte, ori cind s-ar constata faptul, vor avea de consecință revocarea autorizației, deosebit de pedepsele prescrise de lege pentru cei-ce liberează atestaționii falșe și pentru cei-ce se servă de ele.

Pentru examinare se institue o comisiune la București, care va ține ședințele în localul școalei de poduri și șosele, și care se va compune din profesorul cursului de topografie și nivelment de la școala de poduri și șosele, un profesor de drept de la facul-

tatea din Bucureşti, și un profesor de gramatică și scrieri vechi numiți de ministerele respective după intervenirea celuia de justiție.

Acceastă comisiune va ține ședințele sale de două ori pe an, la Noembrie și Februarie, în zilele desemnate prin publicații făcute la timp de ministerul de justiție în *Monitorul Oficial*. Examenul va fi oral și în scris.

Procesele-verbale conținind rezultatul examenului și opiniunea comisiunii se vor supune ministerului justiției, care, după aprobare, va lăsa măsură pentru prestarea jurământului de către candidați, înaintea tribunalelor respective, înscrierea lor în tabloul inginerilor hotărniți și publicarea autorizației prin *Monitor*, liberindu-le cuvenitele certificate.

TITLUL II

Despre autorizație

Art. 5. Cererea de autorizație se va face de proprietarul moșiei sau părței de moșie, vie, loc, etc., despre toate vecinătățile sau numai despre una ori mai multe din ele, sau de către imputernicitor său, la tribunalul județului unde este situat imobilul.

Art. 6. Cererea va arăta :

a) Anul, luna și ziua;

b) Numele, pronumele și locul locuinței reclamantului;

c) Numele, pronumele și domiciliul inginerului-hotărnic, cu care s'a învoit a își face hotărnicia;

d) Numele imobilului și tuturor trupurilor lui, al județului, al plășiei sau comunei în care se află situat, precum și al tuturor vecinilor sau trupurilor despre cără voește a se hotărni.

Art. 7. Autorizația se va da de președintele tribunalului prin eliberarea unei ordonanțe către inginerul-hotărnic propus, spre a proceda la operațiunile hotărniciei.

TITLUL III

Despre chiemări

Art. 8. Chemarea pentru hotărnicie va fi numai una singură și se face numai de către inginerul-hotărnic, în puterea autorizației președintelui.

Termenul însemnat pentru venire la fața locului va fi niciodată mic de 2 luni, niciodată mare de 5. Acest termen se va publica și

prin *Monitorul Oficial* sau foaia în care se publică lucrările oficiale ale curților și tribunalelor respective.

Forma chemării se va face după regulile prescrise prin art. 69 și 72 din codicele de procedură civilă, vestind tot-dată și personal pe chemați a veni pregătiți cu toate actele și documentele ce vor fi avind.

Chemările se vor adresa vecinilor, conform dispozițiunilor art. 75 din codul procedurei civile și legei din 30 Ianuarie 1887, prin care se adaugă un aliniat la acel articol.

Darea citațiunilor se va urma prin prefectura și sub-prefectura în ocolul căreia se află situat imobilul, sau prin prefectura și sub-prefectura domiciliului părților, conform art. 74 din procedura civilă, înlocuindu-se agentul judecătoresc printr'un agent administrativ; și prefectura sau sub-prefectura, în termen de o lună de zile de la primirea adresei și citațiunei inginerului-hotarnic, va înainta acestuia acte formale, investite cu sigiliul comunei de constatare că s'aș dat citațiunile în persoană, sau la domiciliul chemaților vecini și moșneni.

Cind citațiunile se vor trimite prin poștă, cu adresă către veri-o prefectură, sub-prefectură, aceasta va fi datoare a elibera recepție de primirea plicului, însemnând și numărul de pe dinsul veri-ce rătăcire sau confuziune va privi poșta.

TITLUL IV

Operațiunile inginerilor-hotarnici

Art. 9. Inginerul-hotarnic va procede în lucrare prin a ridica o schiță de plan, spre a se orienta asupra semnelor de hotare.

Acest plan se va ridica chiar de inginerul-hotarnic, iar nu de altă persoană, arătindu-se pe dinsul cu exactitate, toată situațiunea proprietății, precum: dealuri, văi, riuri, etc.

După aceea va consulta despre fie-care vecinătate a clientului său:

a) Chrisoavele domnesci, uricile, anaforalele, etc.

b) Cărțile de hotărnicie cu semne și sumă de stînjeni, întărite prin hotăriri domnesci sau judecătoresci definitive și executorii;

c) Hotărnicii și alegeri iarăși cu semne și sumă de stînjeni, fără caracter executor, dar după care se va fi urmat o neintreruptă posesiune de 30 de ani;

d) Ocolnițe sau alegeri cu semne de hotare, fie și fără sumă de stînjeni, întărite sau cu posesiune urmată 30 de ani;

e) Hotărnicii sau alegeri numai cu sume de stinjeni, dară fără semne de hotare;

f) Acte de vinzări și de diferite tranzacții cu stinjeni și fără sumă de stinjeni;

g) Veri-ce alte acte autentice;

h) În lipsă de asemenea documente, veri-ce alte acte și mijloace incredințătoare i se vor putea produce de părți.

La actele ce vor avea și sumă de stinjeni și semne, inginerii-hotarnici vor observa mai întâi dacă suma stinjenilor, pretindări de cel ce a cerut a se face hotărnicia, se împlinesc între acele semne și, cind se va împlini, se va urma întocmai după acel document (dacă va fi necontestat și valabil); iară cind suma stinjenilor, nu se împlinesc în semne, se va urma în modul următor:

Dacă acel act este un chrisov, alegere, ocolnică, carte de hotărnicie, sau zapis de vinzarea unui întreg trup de proprietate și suma stinjenilor coprinsă într-insele nu se va împlini între semnele arătate prin act, atunci inginerul-hotarnic, pentru tot cel alt pămînt cit s-ar mai cuveni după documentele celor ce a cerut hotărnicia, sau alegerea, și s-ar găsi în stăpinire streină, să-l măsoare și să-l lămurească prin osebită hotărnicie, arătind anume atit întinderea lui cît și fața sau fețele în a căruia stăpinire s-a găsit.

Art. 10. Locul de prigonire dintre vecini, inginerul-hotarnic este dator :

1. A'l figura pe plan cu toată exactitatea și a'l descrie prin harta de hotărnicie, cu deslușirea, arătindu-se suprafața lui, atit în metri pătrați ori și hectare, cit și în pogoane, prăjini, fâlcii sau funii (după locuri), posesiunea aflată la epoca hotărniciei, pretențiunile în parte ale fie-cărui din vecini decurse din documentele înălțiate sau din cele alte mezi menționate la art. 9 de mai sus.

Liber va fi inginerul-hotarnic a'și face ori-ce cercări de măsurătoare și ridicare de plan la proprietățile învecinate cu aceea care se hotărniceste după autorizațione de tribunal.

2. A'l însemna pe fața pămîntului cu moșoroaie provizoriu mai dese pe toată întinderea liniei de prigonire, văzute de la unul la altul.

Direcțunea lor și distanța de la unul la altul, se va arăta negreșit în cartea de hotărnicie.

Art. 11. Inginerul hotarnic este dator a'și da opiniunea sa, prin cartea de hotărnicie, asupra tutelor pretențiunilor ridicate de vecini, la fie-care punct de prigonire.

Art. 12. Cind doi, sau mai mulți vecini, aș fi-care inginerul său hotarnic, vor căuta, față cu proprietarii, a se înțelege, de se va putea, asupra contestațiunilor ce s'ar ivi.

Cu toate acestea, fie-care din inginerii își va forma și să va depune hotărnicia sa în deosebi.

Art. 13. Vecinul ce se va chiama de inginerul-hotarnic autorizat de tribunal, va fi dator a veni cu cărțile și documentele sale, chiar și dacă nu va avea prigonire.

Dacă vecinul chiamat, ori imputernicitul său, nu va veni, inginerul-hotarnic va face hotărnicia în lipsa lui.

Asemenea se va urma și cind vecinul a venit, dară nu voiește să dea de față actele, sau alte mezi ce vor fi posedind, în care s'ar invedera ființa vre unui punct, sau locul de unde urmează să fie.

Art. 14. Vecinul chiamat este dator așa formula, la fața locului, pretențiunile sale înscris, și a le da inginerului-hotarnic, sub luare de adeverință, iară acesta va fi dator a le trece în cartea de hotărnicie și a se pronunța asupra lor.

Art. 15. În cas cind veri-unul din vecinii nu va voi să și formuleze pretențiunile, nicăi a prezenta documente, inginerul va face hotărnicia în lipsa lui, îngrijind a explica motivul pentru care a făcut hotărnicia fără concursul vecinilor chemați, deslușind cu de amăruntul posesiunea ce a găsit, și conformindu-se întru toate prescripțiunilor regulamentului de față.

Vecinul care n'a trimis inginerului-hotarnic pînă la termenul chemării, în cas de nevenire, actele ce va fi avînd sau copii de pe dinsele, se va supune la o amendă de la 50—500 lei în favoarea fiscului, dacă se va servi cu acele acte înaintea tribunalului care va judeca hotărnicia, și nu va justifica netrimiterea lor.

Această amendă se va pronunța de către tribunal, tot în momentul cind se va pronunța și asupra hotărniciei.

Art. 16. La liniile despărțitoare între vecini se vor păstra semnele netăgăduite ce vor fi în ființă.

Cind aceste semne vor fi prea departe unul de altul, se vor face între ele altele în depărtare cel mult de 500 metri unul de altul.

Acolo unde nu vor fi asemenea semne, sau sănt tăgăduite, ori nu există de loc, se vor desemna, sau se vor face unele depărtate unul de altul tot în măsura prevăzută mai sus, la moșiiile mari; iar la locuri sau moșiiile mici, semnele se vor face după intinderea lor.

Art. 17. Ceļ ce vor strica, desființa, ori vor muta cu premeditare în mod nelegal moșoroaie, petre, bouri, movile, brazde, sau ori-ce alte semne despărțitoare între proprietăți se vor pedepsi în modul prevăzut de art. 321 din codul penal.

Deosebit de aceasta, vor mai fi supuși la daunele-interese ale părților lezate prin fapta lor.

TITLUL V

Judecarea hotărnicilor

Art. 18. După terminarea hotărniciei, Inginerul-hotarnic va depune, prin proprietar ori imputernicitul său la tribunalul ce îi va fi dat autorizațiunea, hotărnicia și planul ce va fi făcut, adeverite cu a sa subsemnatură.

Deosebit, va mai da și proprietarului pentru seama lui, cite un exemplar, atât după hotărnicie, cit și de pe plan.

Va mai depune încă atîtea copii ciști vecinii săi, și acestea se vor înmîna imediat acelor vecinii, de tribunal, sub propria lui răspundere, sub formă de dovadă de primire. Copile pentru vecinii pot conține numai partea hotărniciei și planului care privește lucrarea despre fie-care vecin.

Inginerul hotarnic, care a făcut o lucrare constatătă în urmă greșită, va fi supus la plata cheltuielilor ce a ocasionat celor interesați. Repetirea faptului va atrage revocarea autorizațiunii pe timp de doi ani.

Art. 19. Dacă proprietarul va voi să cheme în judecată pe veri unul sau mai mulți din vecinii săi, asupra cărora va avea pretenționi că îi au călcăt hotarul, sau îi au impresurat pămîntul, via sau locul, depunerea actelor de mai sus va fi însoțită și de o petiție din partea, prin care și va formula dorința sa, arătind numele, pronumele, profesiunea, județul, locuința vecinului sau vecinilor ce cerea a se chema în judecată, plătind tot el o singură taxă de 100 lei pentru toți vecinii, cind sunt mai mulți; iar cind călcătorul este numai unul singur taxa va fi acea legală.

Numai printr-o petiție dată, precum se vede în acest articol, se socotește procesul intentat și se intrerup prescripțiunile pentru călcări de pămînt.

Art. 20. Cini vor mijloaci pretenționi și din partea vecinilor chiamați, taxele se vor plăti și de aceia ca pentru procese începătoare.

Art. 21. Odată ce cartea de hotărnicie originală și planul vor fi depuse în tribunal, nu se vor mai putea retrage.

Art. 22. Chiemările în judecată și judecata se va urma de tribunal după regulele prescrise de procedura civilă.

La ziua înfișării, tribunalul va viza planul și cartea de hotărnicie și va face mențiune de aceasta în sentința ce va pronunța.

Judecata se va face începând mai întâi de la vecinătățile ce au dat mulțumire.

După aceasta va procede și în cercetarea contestațiunilor despre cele-alte vecinătăți, cercetind fie-care vecinătate în parte și dind hotăriri iară în parte pentru fie-care vecinătate.

Cind însă o vecinătate este astfel inclinată cu una sau mai multe din cele-alte ce sunt în litigiu în cît modificarea unuia atinge și pe cele-alte, atunci se va pronunța o singură hotărire pentru acele vecinătăți.

Art. 23. Cind imobilele învecinate căr̄i s̄au hotărnicit, sunt în mai multe judecătore limitor, Curțile de apel și Curtea de casăjune, vor decide la care din tribunalele acelor judecătore urmează a se face dispozițiunile de mai sus și a se judeca pretențiunile ridicate.

Art. 24. Tribunalul care va judeca contestațiunile, va executa și sentințele rămase definitive în privința lor.

Art. 25. Cind mai mulți proprietari vecini vor avea fie-care inginerii lor hotărniți în deosebire, tribunalul chiamat a judeca hotărnicia va da întîietate la judecarea aceluia ce va fi depus hotărnicia mai înainte.

Art. 26. În cas de apel la curț, dacă dosarul hotărniciei va fi în neputință să se trimită curților, vecinul apelant va fi dator să lase copii legalizate, cu a sa cheltuială, după toate actele din dosarul tribunalului, necesare sprijinirei pretențiunilor sale, pe cari le va depune la grefa curței de o dată cu apelul său.

Vecinul părît va fi dator și el să depune la ziua înfișării asemenea copii legalizate după actele trebuitoare apărării sale.

Citațiunea către pirit, în cazul prevăzut de acest articol, va coprinde pe lîngă cele prescrise de condică de procedură civilă, și arătare că dosarul hotărniciei nu se poate trimite curței pentru ca să se conforme îndatorirei ce i se pune mai sus.

Termenul chemării la judecată în acest cas va fi, nici mai mic de 2 lună, nici mai mare de 5.

Art. 27. Cind Tribunalele sau Curțile în cursul judecății vor

găsi de trebuință a chiama și pe inginerul-hotarnic pentru a da explicațiuni, acesta va fi dator a merge.

Art. 28. Cind Tribunalele sau Curțile vor voi să revizuiască sau să cerce hotărnicia pe fața pământului, în tot sau în parte, inginerul-hotarnic asemenea va fi dator a se afla prezintă, după în-cunoștiințarea ce i se va face, și a da toate deslușirile cum și de a face toate cercările și lucrările ce i se vor cere.

Art. 29. Tribunalele și Curțile pot face asemenea lucrări de cercare și revizuire nu numai cu inginerul-hotarnic care a făcut hotărnicia, dar și prin veri-cară altul vor găsi de cuviință, după imprejurări, dind de aceasta în cunoștință și a inginerului-hotarnic autorizat, ca să vină, de va voi, a fi de față și a da deslușirile trebuietoare.

TITLUL VI

Despre execuțarea hotărnicilor

Art. 30. Cind nu vor fi contestațiuni între vecini, inginerul hotarnic va lăua înscris declarațiune din parte-le că se mulțumesc pe hotărnicie și că nu o vor contesta, va pune semne definitive pe liniile despărțitoare între imobilele hotărnicite, va încheia procese-verbale despre această operațiune, în care, după ce va subscrive mai întii inginerul, vor subscrive apoi și toți vecinii însăși sau prin autorizații lor, și va depune, atât declarațiunile, de mulțumire, cât și acest proces-verbal, împreună cu cartea de hotărnicie și planul ridicat, la tribunal.

Tribunalul va aștepta două lună depline de la primirea hotărniciei de către vecinii și, dacă în cursul acestuia termen, nu se va ivi nici o contestație, atunci va adeveri atât hotărnicia cât și planul pe care le va încredința proprietarului imobilului hotărnicit.

Despre toată operațiunea tribunalul va încheia proces-verbal.

Din momentul acestei adeveriri, cartea de hotărnicie rămîne investită cu tăria unui act public autentic și, semnele de hotare așezate, se vor socoti semne de hotare definitive, avind toate consecuțele hotarelor de asemenea natură.

Art. 31. Cind vor mijloci neînțelegeri între toți vecinii, atunci punerea hotarelor definitive se va face numai după dispozițiunile sentințelor ce se vor da și cără vor rămîne executorii.

In tot d'a-una stăpînirile contestate rămin în statu-quo pînă ce se va pronunța ultima instanță. Iar dacă contestațiunea urmează

numai despre o parte, atunci hotărnicia va rămîne neaplicată, numai în acea parte, pînă ce procesul își va lua definitiv curs.

Această punere de semne hotare se va face tot-dă-una în prezența unuia membru al tribunalului.

Art. 32. Chiemarea părților pentru așezarea hotarelor definitive după sentințele rămase executorii, se va face de membru însărcinat de tribunal cu această operațiune.

Termenul chiemării va fi cel prescris de legea comună pentru executări de hotăriri.

Așezarea hotarelor se va face de inginer în prezența judecătorului și după cererile lui.

Cind inginerul va dileri în opinie pentru așezarea veri-unui semn de judecător, inginerul va executa cererea judecătorului, dară își va da opinie sa deosebit în josul actului ce vor încheia pentru executarea sentinței.

Art. 33. După operațiunile așezării hotarelor definitive, judecătorul cu inginerul-hotanic, vor încheia îndată act de executare în care, după ce vor menționa despre autorizațiunile lor și despre hotărîrea ce aș fost însărcinat a execuță, vor descrie cu toată deslușirea, denumirea, poziția și direcția hotarelor ce vor fi așezat și distanța dintre ele.

Actul acesta se va depune de judecător în tribunal pînă în 15 zile de la terminarea lucrării, de odată cu ori-ce contestații se vor fi ivit la așezarea hotarelor.

Art. 34. Tribunalul, avînd în vedere dispozițiunile sentinței executate și lucrarea făcută, precum și contestațiunile, cind vor fi, se va pronunța, prin chiemarea părților, dacă executarea este bine sau rău făcută.

Cind se va pronunța afirmativ, va da copie legalizată după actul de executare părților și va închide dosarul, declarînd că hotărnicia este întărită și semnele hotarelor rămîn semne definitive; la din contra, va lăsa măsurile trebuitoare de revizuire și îndreptare.

Cărțile de hotărnicie și planul, după ce vor fi adeverite, se vor încredința în mîna părților cari le aș depus.

Art. 35. Atît căutarea hotarelor, cît și așezarea lor definitivă, nu se va face nică odată în timp de iarnă, nici cind pămîntul este acoperit de zăpadă, adică în timpul de la 1 Noembre și pînă la 1 Martie.

TITLUL VII

Dispozițiunile tranzitorii

Art. 36. Inginerii hotarnici actuali recunoscuți deja de minister, vor fi primiți așă continua profesiunea și în viitor.

A N E X E

Tablou de numirile semnelor firești ce se coprind în actele vechi

Culme, slemne, spinare de deal, scursură de deal, muche podină, vale, vălcea, slogan, față, dos, bot de pisc, cap de pisc, zare, virf, pisc, bot de deal, movilă, bouri în copaci, dimb, gropuri, troieni, mlaștină, bătaștină, cring și cringuri, baștină, ocină, cumpărătură, ohavnic, loc viran, loc sterp, luncă, baltă, prundiș, hătaș, poiană, potecă, răzor, secursoarea apei, ripă, brazde, ponoare, lunie, lanțul, stînjenul moldovenesc și muntenesc, falce, pogonul, jerabia, desetina, prăjina, hlisă, sloară, curea, spijă, culme de deal, obîrșie, zapodie, curmătură, vad de moară, siliște, prisacă, văgăună, păminturi, pas de om de mijloc, stînjeni de șease palme domnești, stînjeni de șease palme proaste, prevalul apei și alți termeni obișnuiți în documentele vechi și în materii de hotărnicii.

Programele examenului

Aritmetică

I. Numerația și cele patru operațiuni fundamentale asupra numerelor întregi.

Noțiuni preliminarii. Numerația.

Cele patru operațiuni: adunarea, scăderea și noțiuni asupra complimentului aritmetic. Înmulțirea. Impărțirea. Semnele lor reprezentative.

Teoreme asupra înmulțirii și impărțirii.

Despre puteri.

Ce este o putere și cum se arată gradul unei puteri; înmulțirea a două puteri ale aceluiași număr; ridicarea unei puteri la o pu-

tere; impărțirea a două puteri ale aceluiași număr și ridicarea unui produs la o putere.

II. Proprietățile elementare ale numerilor.

Teoria divizibilităței.

Ce este divizorul (impărțitorul exact) și multiplul unui număr.

Teoremele relative la divizibilitatea prin 2, 5, 3 și 9 și caracterele de divizibilitate prin acele numere.

Probele celor patru operațiuni prin mijlocul caracterelor de divizibilitate.

Teoria celui mai mare comun divizor și teoremele relative.

Aflarea celui mai mare comun divizor a două numere.

Teoria numerilor prime și teoremele relative.

Descompunerea unui număr în factorii săi primi.

Căutarea divizorilor unui număr.

Descompunerea celui mai mic comun multiplu și a celui mai mare comun divizor a mai multor numere, prin descompunerea în factorii primi.

III. Fracțiunile ordinare. Numerile complexe și numerile zecimale.

Fracțiunile ordinare și proprietățile lor.

Fracțiunile ireductibile.

Aducerea fracțiilor la același numitor și la cel mai mic numitor comun.

Teoreme asupra fracțiunilor.

Operațiunile asupra fracțiunilor: Adunarea, Scăderea, Înmulțirea, Impărțirea și ridicarea la puteri.

Numerile complexe: Reducerea unui număr complex în un număr exprimând unități de ordinul cel mai mic, sau în un număr exprimând unități de ordinul cel mai mare; întoarcerea la numărul complex primitiv.

Cele 4 operațiuni asupra numerelor complexe.

Numerile zecimale. Citirea și scrierea numerelor zecimale.

Cele 4 operațiuni asupra numerelor zecimale.

Transformarea fracțiunilor ordinare în zecimale și întoarcerea la fracțiunea ordinată primitivă.

Fracțiunile zecimale periodice simple și mixte.

IV. Numerile incomensurabile.

Teoria rădăcinei pătrate.

Compoziția patratului unei sume de două părți.

Extragerea rădăcinei patrate a numerilor întregi cu o unitate aproape; a fracțiunilor ordinare și a numerilor zecimale.

Simplificarea calculului rădăcinei patrate.

Teoria rădăcinei cubice.

Compunerea cubului unei sume de două părți.

Extragerea rădăcinei cubice a numerilor întregi cu o unitate aproape; a fracțiunilor ordinare și a numerilor zecimale.

V. Măsură și aplicații.

Sistemul metric. Definiții și principiul nomenclaturii sistemului metric.

•Măsură de lungime, de suprafață, de volum și capacitate și de greutăță.

Monedele: de aur, argint și bronz.

Sistemul de măsură vechi române.

Măsură de lungime, de suprafață, de volum și capacitate și de greutăță în Muntenia și Moldova.

Raporturile între măsurile vechi române și cele metrice fixate în tablele de transformare, calculate în anul 1880 de ministerul: agriculturii, comerțului și lucrării publice.

Transformarea măsurilor vechi în noi și vice-versa.

Mărimele proporționale și invers proporționale.

Definiții; teoremele generale.

Regula de trei simplă; metoda reducerei la unitate.

Mărimele proporționale și invers proporționale cu mai multe alte mărimi. Regula de trei compusă. Regula de interes simplu. Impărțiri proporționale și reguli de asociere și amestecături.

Geometria Elementară

NOTIUNI PRELIMINARII

Generația elementelor geometrice, punctul, linia și volumul.

Scopul și împărțirea geometriei în geometria plană și geometria în spațiu.

I. Linia dreaptă.

Măsura și raportul liniilor drepte.

Unghiurile. Unghiuri adiacente, drepte, complimentare și suplementare. Suma unghiurilor din jurul unui punct. Bisectrița unui unghi.

Unghiurile opuse la vîrf.

Triunghiurile. Triunghi isocel, echilateral, drept-unghi.

Cazurile de egalitate ale triunghiurilor. Teoria paralelelor, unghiurile formate de paralele.

Suma unghiurilor unui triunghi.

Poligoanele. Suma unghiurilor dintr'un poligon convex, cazurile de egalitate a două poligoane.

Patrulaturele. Paralelogramul, dreptunghiul, losangiu, patratul și trapezul; proprietățile paralelogramelor.

II. Arcurile și coardele. Circumferința de cerc, centru; cerc de rază, arc și coarda unui arc, diametru.

Relațiunile între arcuri și coarde, între coarde și distanța lor la centru.

Trei puncte nu în linie dreaptă, determinată o circumferință. Pozițiunile mutuale a două circumferințe.

Măsura unghiurilor. Teorema fundamentală.

Impărțirea circumferinței; măsura unui unghi la centru și a unui unghi inscris; a unui unghi format de o tangentă și o coardă care se intilnesc în același punct al circumferinței; a unui unghi format din două secante care se tăie înăuntru sau în afară din circumferință.

Proprietățile patrulaterului inscris.

Probleme grafice asupra liniei drepte și circumferinței de cerc; construcția unghiurilor; construcția triunghiurilor cunoscind trei elemente, și a unui paralelogram, cunoscind două laturi adiacente și unghiul care îl fac.

Construcția perpendicularelor și a paralelelor.

Impărțirea unei drepte, arc sau unghi în două părți egale.

Găsirea centrului unei circumferințe sau al unui arc de cerc.

Construirea tangentei la circumferință dintr'un punct exterior, și a tangentei comune la două circumferințe.

Proprietatea patrulaterului circonscris.

Descrierea pe o coardă a unui segment capabil de un unghi dat.

III. Liniile proporționale.

Liniile proporționale într'un triunghi.

Triunghiuri și poligoane asemenea, cazurile de asemănare ale triunghiurilor. Descompunerea poligoanelor asemenea în triunghiuri asemenea.

Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea.

Relațiuni metrice între diferite părți ale unui triunghi.

Relațiunea între lungimea perpendiculară lăsată din virful un-

ghiuluī drept al unuī triunghiū drept unghiū pe hipotenuză, segmentele hipotenuzei, hipotenuză și cele două catete.

Teorema patratului hipotenuzei; valoarea patratului laturei opuse unuī unghiū ascuțit sau optus.

Liniile proporționale în cerc.

Teoremele relative la secantele duse dintr'un punct la un cerc.

Probleme grafice asupra liniilor proporționale.

Impărțirea dreptelor în părți egale sau proporționale cu drepte sau cu numere date.

• Găsirea unei a patra proporțională între trei liniī sau a unei medii proporționale între două liniī.

Construcția a două drepte, cunoscind suma și produsul lor, sau cunoscind diferența și produsul lor.

Construirea pe o dreaptă dată a unuī triunghiū sau a unuī poligon asemenea cu un triunghiū sau poligon dat.

Poligoanele regulate.

Inscrierea lor în cerc.

Probleme asupra poligoanelor regulate; inscrierea și circumscrierea unuī patrat într'un cerc dat, a unuī exagon regulat și a unuī triunghiū equilateral; a unuī decagon și a unuī pentagon regulat.

Evaluarea raportului circumferinței către diametru.

Măsura ariilor.

Aria dreptunghiului, a paralelogramului, a triunghiului, a trapezului, a unuī poligon oare-care.

Măsura suprafeței unuī poligon oare-care.

Aria unuī poligon regulat.

Aria cercului, a sectorului circular și a segmentului circular
Raportul arcelor asemenea.

Probleme relative la arcele asemenea.

Geometria în spațiu

1) Proprietățile planurilor.

Noțiuni preliminarii.

Ce este un plan.

Determinarea unui plan :

Prin trei puncte nu în linie dreaptă, prin două drepte care se

taie, prin o dreaptă și un punct afară din acea dreaptă, prin două drepte paralele.

Dreptele și planurile perpendiculare:

Condițiuni ca o dreaptă să fie perpendiculară pe un plan.

Proprietățile perpendicularelor și oblicelor duse dintr'un punct la un plan.

Drepte și planuri paralele:

Condițiunile pentru ca două drepte să fie paralele în spațiu, ca o dreaptă și un plan să fie paralele; pentru ca două planuri să fie paralele.

Unghiurile diedre.

Descrierea unghiurilor diedre prin învîrtirea unui plan în jurul unei drepte.

Unghiul diedru drept.

Raportul între unghiurile diedre și unghiurile corespunzătoare plane sau liniare; măsura unghiurilor diedre.

Planuri perpendiculare.

Proiecțunea unui punct și a unei linii pe un plan.

Cea mai scurtă distanță între două drepte care nu sunt în același plan; măsura unghiului ce o dreaptă face cu un plan.

Unghiurile poliedre.

Proprietățile generale ale unghiurilor poliedre.

Unghiurile triedre.

Unghiul triedru dreptunghiular.

Cazurile de egalitate a unghiurilor triedre; suma unghiurilor diedre ale unui unghi triedru.

Suprafețele și volumele corpurilor

1) Poliedrele.

Prizmele și cilindrele.

Definițiuni relative la poliedre:

Poliedrele regulate.

Poliedrele formate cu triunghiul echilateral, cu pătratul și cu pentagonul.

Irismele.

Prisma triunghiulară, patrunghiulară și pentagonală.

Prisma dreaptă sau oblică:

Parelelipipedul.—Cubul.

Teoremele relative la evaluarea suprafeței și a volumului prismelor.

Suprafața laterală a unei prisme drepte.

Volumul unui paralelipiped dreptunghiular.

Volumul unui cub.

Volumul unui paralelipiped oare-care.

Volumul unei prisme oare-care.

Cilindrele.

Generația cilindrului.

Suprafața convexă a unui cilindru drept cu baza circulară.

Volumul unui cilindru oare-care.

2) Piramidele și conul.

• Piramida triunghiulară, patrunghiulară și pentagonală.

Teoreme relative la evaluarea suprafeței și volumului piramidelor.

Suprafața laterală a unei piramide regulate.

Volumul unei piramide oare-care.

Volumul unui poliedru oare-care prin împărțirea lui în prisme :

Conul. — Generația conului.

Suprafața convexă a unui con drept cu baza circulară.

Volumul unui con oare-care.

Sfera.

Secțiuni plane, cercuri mari și mici, polii unui cerc. Să se găsească raza unei sfere date prin construcție grafică.

Plan tangent, unghiul adouă arcuri de cerc mari.

Triunghiuri sféricice, analogia lor cu triunghiurile triedre.

Măsura suprafeței produsă de o linie poligonală regulată care se învîrtește în jurul unui ax dus în planul său și trecind prin centrul său.

Aria zonei și a calotei sféricice. Aria sferei. Aria fusului sféric.

Măsura volumului produs de un triunghi ce se învîrtește în jurul unui ax dus în planul său prin unul din virfuri.

Sectorul poligonal regulat.

Măsura volumului produs de un sector poligonal regulat care se învîrtește în jurul unui ax dus în planul său prin centrul său.

Volumul sectorului sféric, și

Volumul sferei întregi.

Noțiunile de Geometrie analitică plană

Definiții ; coordonate rectangulare ;

Transformarea coordonatelor plane ;

Teoria liniei drepte și a cercului.

Algebra Elementară

I. Calculul algebric.

Noțiuni preliminarii. Comparația între algebră și aritmetică prin cîteva exemple.

Semnele și expresiunile algebrice; reducerea termenilor asemenea.

Cele patru operațuni :

Adunarea și scăderea.

Inmulțirea : inmulțirea monoamelor, a unui polinom cu o cantitate oare-care, și a polinoamelor. Inmulțirea polinoamelor ordonate.

Impărțirea : împărțirea monoamelor și a unui polinom cu un monom; împărțirea polinoamelor ordonate.

Raporturile sau fracțiunile algebrice. Operațiunile asupra lor.

Teoria proporțiunilor și proprietățile lor fundamentale.

Mărimi proporționale sau invers proporționale. Impărțiri proporționale.

Pătratul și rădăcina pătrată a unui monom și a unui polinom.

Calculul radicalelor Exponenți fracționari și exponenți negativi. Operațiuni asupra radicalilor.

Teoria progresiunilor. Progresiunile prin diferență și prin cît. Proprietățile lor.

II. Ecuațiunile de gradul I-iū.

Definiționi.

Principii generale aplicabile la transformarea ecuațiunilor.

Forma ecuațiunilor de gradul I-iū.

Reguli generale pentru rezolvarea ecuațiunilor de gradul I, cu una sau mai multe necunoscute. Cazuri de imposibilitate și indeterminare.

III. Ecuațiuni de gradul al II-lea.

Cu o singură necunoscută. Forma lor generală. Reguli pentru rezolvarea ecuațiunilor de gradul al II-lea cu o necunoscută. Rădăcină imaginare.

IV. Definiția și proprietățile fundamentale ale logaritmilor. Expressiunea a $x = b$ și discuția ei.

Proprietățile fundamentale :

Logaritmul unui produs de mulți factori, al unui cît, al unei puteri și al unui radical.

Logaritmul vulgar cu baza 10. Forma unui logaritmul. Caracteristica logaritmului unui număr și partea lui zecimală.

Caracteristica negativă,

Complimentul unui logaritm.

Intrebuiențarea tablelor de logaritmi ale lui Lalande și ale lui Collet.

Probleme : A găsit logoritmul unui număr oare-care ; a găsi numărul la care corespunde un logaritm dat.

Trigonometria

I) Teoria raporturilor trigonometrice.

• Noțiuni preliminarii, și

Scopul trigonometriei.

Determinarea unui punct pe un plan prin coordonatele sale algebrice la două axe coordinate perpendiculare.

Mijlocul de a fixa poziția unui punct în spațiu.

Mijloacele de a fixa pozițunea unei drepte, adică pozițunea și sensul ei, în raport cu două axe coordinate perpendiculare, avind ca origină una din extremitățile dreptei.

Raporturile trigonometrice :

Sinusul, cosinusul, tangenta, cosecanta, secanta și cotangenta.

Variațiunile sinusului, cosinusului și ale tangentei ; formulele corespunzătoare.

Observațiuni relative la cosecantă, la secantă și la cotangentă.

Relațiunile între raporturile trigonometrice a două arcuri care difer cu 90° .

Relațiunile între raporturile trigonometrice ale aceluiași arc.

II) Formulele trigonometrice.

Teoria proiecțiunilor.

Proiecțunea unei drepte pe o axă dreaptă oare-care.

Teorema fundamentală a proiecțiunilor.

Proiecțunea unei arce plane pe un plan.

Raporturile trigonometrice a sumei sau a diferenței a două arcuri.

Inmulțirea și împărțirea arcurilor.

Transformarea formulelor în altele, calculabile prin logaritmi.

Construcția și intrebuiențarea tablelor trigonometrice ale lui Lalande și ale lui Collet.

Probleme :

Fieind dat un arc, a găsi logaritmul raporturilor sale trigonometrice.

Fiind dat logaritmul unui raport trigonometric, a găsi arcul mai mic de 90° la care aparține.

Trigonometria drept-liniară.

I) Formulele fundamentale.

Relațiunile între unghiuri și laturi în triunghiurile dreptunghie, și în triunghiurile oare-cară.

II) Rezoluțunea triunghiurilor dreptunghie.

I-iul caz. Date: Hipotenusa și un unghi ascuțit.

II-lea caz. Date: Hipotenusa și o latură a unghiului drept.

III-lea caz. Date: Un unghi ascuțit și latura opusă.

IV-lea caz. Date: Amândouă laturile unghiului drept.

III) Rezoluțunea triunghiurilor oare-cară:

I-iul caz. Date: O latură și două unghiuri adiacente.

II-lea cas: Date: Două laturi și unghiul coprins.

III-lea caz. Date: Cele trei laturi.

IV-lea caz: Două laturi și unghiul opus la una din ele; cazul cind sint două soluții.

Expresiunile trigonometrice ale arcei unui triunghi oare-care în cazurile 1, 2 și 3, și a unui triunghi dreptunghi.

Topografia

A. Noțiuni de optică privitoare la teoria lunetelor, instrumentelor întrebunțate în topografie

I. Preliminarii. Definiții.

Obiectul opticei.

Lumina. Corpuri luminoși și corpuri luminați.

Cum se propagă lumina; rază luminoasă și lumenos.

Legea intențității luminei și cum variază intențitatea.

II. Resfringerea luminei.

Legile resfringerei luminei. Unghiul de incidentă și unghiul de resfringere.

Imaginele obiectelor prin resfringere pe o oglindă plană; imaginea virtuală.

Imaginiile obiectelor prin resfringere pe o oglindă curbă.

Axa principală a oglindei; focar principal și distanța locără principală, planul focar.

Focare conjugate.

Formula oglinzelor, discuția ei.

III. Refracție.

Legile refracționei. Unghiul de incidență și unghiul de refrație, indicele de refracție.

Refracționa printr-o lamă cu fețe paralele.

Refracționa printr-o suprafață curbă.

Focare principale și distanțe focare. Planuri focare.

Focare conjugate.

Punct luminos afară de axa principală.

IV. Lentilele.

Clasificația lentilelor.

Lentile convergente : lentila biconvexă, lentila plan-convexă și menicusul convergent.

Lentile divergente : lentila biconcavă, lentila plan-concavă și menicusul divergent.

Lentila biconvexă.

Centrul optic, punctele nodare, planuri principale, planuri focare principale.

Mersul unei raze luminoase.

Punct luminos afară din axa principală.

Lentila plan-convexă, considerată ca o lentilă biconvexă în care raza feței plane devine infinită.

Centrul optic, puncte nodare, planul principal și focarele principale.

V. Unirea a două lentile.

Centrul optic, punctele nodare, planurile principale, focarele principale.

VI. Teoria vederei.

Descrierea ochiului și expunerea în mod sumar a funcțiunilor sale fizice considerat ca instrument de optică.

Facultatea ochiului de a se acorda la diferite distanțe.

Diferite vederi, mioapă și presbită.

Distanța vederei distințte.

VII. Instrumentele de optică.

Lupele.

Lupă simplă. Mărirea și puterea unei lupte.

Lupă compusă.

Lunetă astronomică.

Principiul. Mărirea. Inelul ocular și punct ocular.

Cimpul lunetei. Claritatea, curățenia obiectelor. Aberaționi.

Aberaționa de sfericitate.

Aberaționa de refrangibilitate ; spectrul solar.

Descrierea lunetei astronomice.

Axul optic său de colimațiune.

Intrebuițarea diferitelor oculare.

Oculare pozitive, oculare negative.

Luneta pământescă.

Luneta lui Galileu sau luneta de spectacol.

B. Obiectul topografiei și împărțirea ei în planimetrie sau proiecțiunea orizontală și nivelație sau figuratul terenului

I) Planimetria

Ce se numește plan și ce este scara unuia plan.

Alegerea scării; eroarea permisă și expresia limitei primite după scara aleasă.

Construcția scărilor grafice simple și cu talon

Clasificarea planurilor după scara intrebuițată.

Diferite metode pentru ridicarea unuia plan :

I) *Ridicarea prin măsurătoarea directă pe teren cu lanțul sau cu panglica de oțel.*

Jalonarea și măsurătoarea unei linii pe care se poate să nu umbla cind terenul este orizontal sau inclinat.

Reducerea la orizont a distanțelor măsurate inclinat. Intrebuițarea formulelor și a tablelor. Exactitatea măsurătorilor cu lanțul sau cu panglica de oțel.

Probleme :

A se ridică și scobori o perpendiculară pe o linie.

A se duce o paralelă la o linie.

Ridicarea unuia poligon prin o linie directă, prin două axe perpendiculare și prin împărțirea poligonului în triunghiuri.

Calculul suprafeței poligonului.

Ridicarea unei linii curbe oare-care prin o directă,

A se găsi distanța dintre două puncte inaccesibile și a se duce o paralelă la o linie inaccesibilă.

A se prelungi o linie dreaptă peste o piedică de vedere.

Inlocuirea lanțului prin stadia adaptată la o lunetă cu fire fixe; principiul și facerea stadiei.

II) *Ridicarea cu goniometrul, cercul și tabla de coarde sau raportorul.*

Descrierea, rectificarea și intrebuițarea instrumentului. Vernierul; principiul construcției și intrebuițarea lui la citirea unghiurilor.

Dindu-se două puncte să se determine poziția unui al treilea punct.

Cind de la punctele date se vede al treilea punct.

Cind de la unul din punctele date nu se vede al treilea punct și de la al treilea se vede acele date.

Cind de la punctele date nu se vede al treilea punct, iar de la al treilea se văd cele date și linia lor accesibilă.

Cind de la punctul al treilea se văd cele date dar sunt inaccesibile.

Dindu-se trei puncte să se determine prin metoda segmentelor capabile poziția unui al patrulea punct, de la care se văd cele trei date, dar de la cări nu se vede al patrulea punct.

A se determina poziția unui punct care se vede numai de la un punct cunoscut și de la cări se văd două puncte cunoscute de poziție.

A se afla distanța dintre două puncte inaccesibile, determinându-se poziția lor cu un punct la care ne aflăm.

Dintr'un punct afară de o linie să se tragă o dreaptă paralelă la o linie dată.

Ridicarea unui poligon împărțit în triunghiuri, măsurindu-se o bază și unghiiurile triunghiurilor; sau prin măsurarea unghiiurilor și a laturilor cu care se inchide; verificarea prin suma unghiiurilor interioare.

Registrul ce se ține la asemenea operație.

Așezarea punctelor pe hirtie, sau facerea canevasului cu raportorul sau tabla de coarde după o scară dată.

III) Ridicarea cu busola și raportorul.

Proprietatea aculu magnetic.

Descrierea, rectificarea și întrebunțarea instrumentului.

Măsurarea unui unghi cu busola, cind centrul unghiului este sau nu accesibil.

Raportarea unghiului pe hirtiile cu raportorul sau tabla de coarde.

Eroarea neapărată și efectele ce produce după raze, adică $\frac{1}{2}$ lungimea aculu busolei.

Cum se reduc cu busola într'unul singur toate casurile arătate cu goniometru, pentru determinarea poziției unui al 3-lea punct, dindu-se două puncte cunoscute de poziție.

Ridicarea unui poligon împărțit în triunghiuri prin măsurarea unei baze și a unghiiurilor, sau prin măsurarea unghiiurilor și a laturilor cărăi înciid; verificarea prin suma unghiiurilor interioare

Forma registrului și raportarea poligonului pe hîrtie cu raportorul.

Ridicarea unei liniî curbe și raportarea ei.

IV) *Ridicarea cu planșeta, alidada și declinatorul*

Descrierea planșetei și a tripedului.

Descrierea, rectificarea și întrebuiantarea alidadei.

Determinarea declinaționei aculu magnetic al declinatorului cu umbra sau cu o rază a soarelui pe arcuri concentrice.

Dindu-se două puncte de pe teren, prin distanța între ele, să se așeze proiecția lor pe planșetă și să se determine cu alidada pe planșetă proiecția unuî al treilea punct: -

Prin intersecții;

► retăiere;

► aliniere;

Printr-un quadrilater asemenea;

Prin măsurătoarea unei din cele două laturi ale triunghiului.

Dindu-se 3 puncte inaccesibile, să se determine proiecția unuî al 4-lea punct:

Prin segmente capabile;

Cu hîrtia transparentă.

Inlesnirea ce aduce întrebuiantarea declinatorului la operațiile de mai sus și orientarea planului.

Aplicație la ridicarea complecta a unuî poligon întins și cu multe detaliuri.

Alegerea punctelor: forma preferabilă a triunghiurilor în cari să se împartă poligonul.

Alegerea bazi.

Limita întrebuiantării planșetei și a alidadei.

1) Ridicarea punctelor principale ale poligonului fără întrebuiantarea declinatorului și a stadiel.

2) Ridicarea detaliurilor din coprinsul poligonului cu întrebuiantarea declinatorului și a stadiel.

Calculul suprafeței poligonului ridicat.

II) *Nivelatia*

Principii

Puncte de nivel și puncte cu diferențe de nivel.

Linie de nivel adevărat, și

Linie de nivel aparent sau

Linie orizontală.

Diferența între nivelul aparent și nivelul adeverat, supozind pământul o sferă cu raza de 6.336, 198 metri.

Formarea și întrebunțarea tablelor cără daă acea diferență.

Mijloacele de a afla direcția liniei orizontale :

Prinț'o linie perpendiculară la direcția verticalei, cu aplicație la nivelul cu perpendicul și la nivelul de reflecție ;

Prinț'o rază vizuală care rade suprafața unui lichid în repaus, cu aplicație la nivelul de apă ;

Prinț'o linie paralelă cu axul unui tub plin cu lichid și pus orizontal prin o bulă de fer lăsată în tub, cu aplicație la nivelul cu bulă de aer, sistemul Egault.

Descrierea, rectificarea și întrebunțarea acestor instrumente.

Obiectul nivelației.

Aflarea diferenței de nivel între punctele extreme.

Nivelarea unei linii oare-care, cu măsurarea distanțelor orizontale și a unghiurilor și cu nivelații în laturi.

Forma registrului acestor operații.

Proiecțunea orizontală a liniei nivelației.

Profilul în lung raportat la un plan de comparație oare-care sau la nivelul mărei.

Profilele în laturi și legarea lor cu profilul în lung.

C. Aplicația trigonometriei la ridicarea de planuri.

I) Triangulația.

Punerea semnalelor cu lungimi măsurate în virfurile poligonului de ridicat și în punctele alese ca ajutătoare.

Canevasul trigonometric. Forma triunghiurilor care formează rețeaua trigonometrică.

Descrierea, rectificarea și întrebunțarea teodolitului centric la citirea unghiurilor.

Măsurarea unghiurilor orizontale pe principiul de repetiție. Luarea unghiului de direcție cind stația este excentrică și măsurătoarea distanței dintre centrul.

Măsurătoarea unghiurilor verticale; reducerea la vîrful semnalului și măsurătoarea înălțimei instrumentului de asupra feței terenului.

Forma registrului pentru inscrierea unghiurilor citite.

Calculul aproximativ al triunghiurilor, calcul reducerei unghiurilor la centrul stației, corecția unghiurilor observate ale triunghiurilor.

Calculul definitiv al triunghiurilor.

Probleme :

Fiind date două laturi și unghiul coprins, a se găsi celelalte două unghiuri și lature.

Dindu-se două puncte, a se determina poziția unui al 3-lea punct.

A se determina poziția unui punct, care se vede numai de la un punct cunoscut de poziție; iar de la acel punct se văd două puncte cunoscute.

De la un punct se văd două puncte cunoscute de poziție și cu distanța dintre ele; a se determina poziția aceluia punct.

A se afla distanța dintre două puncte inaccesibile, determinindu-se și poziția lor în raport cu punctul la care ne aflăm.

A se determina poziția unui punct de la care se văd trei puncte date.

Lungimea laturilor după aproximarea măsurării unghiurilor.

Orientarea planului.

Aflarea azimutului bazei sau a unei lature a canevasului:

Prin înălțimele corespondente ale unei stele;

Prin înălțimele corespondente ale soarelui la solstițiuri și rectificarea ce urmează a se face cind observațiile nu se fac pe timpul solstițiurilor;

Prin două stele cărătrec împreună la meridiană.

Calculul coordonatelor orizontale sau al distanțelor la meridiană și perpendiculara sa într'un punct luat ca origina coordonatelor.

Calificarea acelor coordonate prin semnele + și -.

Problema.

Fiind date coordonatările a două puncte, a se calcula distanța dintre ele și azimutul laturei lor.

Calculul ordonatelor verticale raportate la planul orizontal al unui punct luat de origină, introducind în formule, pentru distanțe mari, corecțiunile datorite sfericității pământului și refracției, corecțiuni găsite în table.

Calculul ariei sau suprafeței poligonului ridicat.

Aria unui triunghi în funcție de unghiiurile și laturile sale, și în funcție numai de laturile sale.

Calculul ariei unui poligon prin distanțele la meridiană și la perpendiculară.

Așezarea punctelor trigonometrice pe planșetă prin coordonatele lor, pentru ridicarea detaliilor din coprinsul poligonului și pentru figuratul terenului.

II) Nivelarea topografică

Obiectul nivelării topografice.

Două sisteme pentru reprezentarea formelor terenului:

Sistemul liniilor de cea mai mare pantă; caracterele lor;

Sistemul curbelor orizontale ce rezultă din intersecția terenului cu planuri orizontale și equidistanțe.

Avantajele acestui sistem.

Unirea ambelor sisteme, pentru mai mult efect al desemnului.

Avantajele ce rezultă din convenția adoptată că: raportul echidistanței la scara planului să fie constant și egal cu 0m., 0005; lungimea care rezultă pentru proiecția liniilor de cea mai mare pantă a hașurilor.

Convenția pentru depărtarea lor și observații asupra tragerii lor.

Mișcările terenului.

Munți și dealuri. Diferitele forme de numiri.—Plaiu.—Coastă.—Creastă; linie de despărțire a apelor. — Vale; linia de unirea apelor sau matcă.—Curmătură, definiția geometrică.

Reprezentarea acestor mișcări prin curbe și hașuire.

Nivelarea topografică cu clisimetre, instrumente care dau unghiul vertical sau distanța zenithală a unei direcții oare-care cu verticala punctului de observație sau cu linia lui orizontală, adică unghiul inclinării; cu aplicație la eclimetrul adaptat la busolă.

Descrierea, rectificarea și întrebunțarea aceluiași instrument.

Forma registrului pentru observațiile cu eclimtru.

Formula de nivelare cu eclimtru.

Calculul termenului K. cotg. A. și întrebunțarea tablelor pentru aceasta.

Măsurarea unghiiurilor verticale, a distanțelor pe panta terenului și a unghiiurilor orizontale sau de direcție.

Aflarea cotelor verticale și a distanțelor orizontale prin table de sinuse și cosinuse naturale; raportarea punctelor pe plan după unghiurile de direcție.

Figuratul după vedere.

Nivelarea topografică de detaliuri cu transmontaniul alidadei pe planșetă, avind punctele principale nivelate trigonometricesce.

Rectificarea transmontaniului alidadei.

Aflarea cotei unui punct de stație prin tabla de tangente naturale.

Aflarea cotelor ale diferitelor puncte d'împrejurul stației pînă în distanță de 300 m. prin tablă grafică de înălțimi.

Desemnul și redacția planurilor.

Semnele și colorile convenționale. Scrisul scărei.—Cadru și altele. Copierea și reducția planurilor la aceeași scară sau scări diferite :

Prin împărțirea suprafeței în figuri egale sau figuri asemenea;
Cu compasul de reducție și cu pantograful.

Descrierea și întrebunțarea acestor instrumente.

◆

TABELE DE PLĂȚI¹⁾

PREȚUL PE ZI

Zile lăurate	Lei I.10				Lei I.20				Lei I.30			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,28	0,55	0,83	0,00	0,30	0,60	0,90	0,00	0,33	0,65	0,98
1	1,10	1,38	1,65	1,93	1,20	1,50	1,80	2,10	1,30	1,63	1,95	2,28
2	2,20	2,48	2,75	3,03	2,40	2,70	3,00	3,30	2,60	2,93	3,25	3,58
3	3,30	3,58	3,85	4,13	3,60	3,90	4,20	4,50	3,90	4,23	4,55	4,88
4	4,40	4,68	4,95	5,23	4,80	5,10	5,40	5,70	5,20	5,53	5,85	6,18
5	5,50	5,78	6,05	6,33	6,00	6,30	6,60	6,90	6,50	6,83	7,15	7,48
6	6,60	6,88	7,15	7,43	7,20	7,50	7,80	8,10	7,80	8,13	8,45	8,78
7	7,70	7,98	8,25	8,53	8,40	8,70	9,00	9,30	9,10	9,43	9,75	10,08
8	8,80	9,08	9,35	9,63	9,60	9,90	10,20	10,50	10,40	10,73	11,05	11,38
9	9,90	10,18	10,45	10,73	10,80	11,10	11,40	11,70	11,70	12,03	12,35	12,68
10	11,00	11,28	11,55	11,83	12,00	12,30	12,60	12,90	13,00	13,33	13,65	13,98
11	12,10	12,38	12,65	12,93	13,20	13,50	13,80	14,10	14,30	14,63	14,95	15,28
12	13,20	13,48	13,75	14,03	14,40	14,70	15,00	15,30	15,60	15,93	16,25	16,58
13	14,30	14,58	14,85	15,13	15,60	15,90	16,20	16,50	16,90	17,23	17,55	17,88
14	15,40	15,68	15,95	16,23	16,80	17,10	17,40	17,70	18,20	18,53	18,85	19,18
15	16,50	16,78	17,05	17,33	18,00	18,30	18,60	18,90	19,50	19,83	20,15	20,48
16	17,60	17,88	18,15	18,43	19,20	19,50	19,80	20,10	20,80	21,13	21,45	21,78
17	18,70	18,98	19,25	19,53	20,40	20,70	21,00	21,30	22,10	22,43	22,75	23,08
18	19,80	20,08	20,35	20,63	21,60	21,90	22,20	22,50	23,40	23,73	24,05	24,38
19	20,90	21,18	21,45	21,73	22,80	23,10	23,40	23,70	24,70	25,03	25,35	25,68
20	22,00	22,28	22,55	22,83	24,00	24,30	24,60	24,90	26,00	26,33	26,65	26,98
21	23,10	23,38	23,65	23,93	25,20	25,50	25,80	26,10	27,30	27,63	27,95	28,28
22	24,20	24,48	24,75	25,03	26,40	26,70	27,00	27,30	28,60	28,93	29,25	29,58
23	25,30	25,58	25,85	26,13	27,60	27,90	28,20	28,50	29,90	30,23	30,55	30,88
24	26,40	26,68	26,95	27,23	28,80	29,10	29,40	29,70	31,20	31,53	31,85	32,18
25	27,50	27,78	28,05	28,33	30,00	30,30	30,60	30,90	32,50	32,83	33,15	33,48
26	28,60	28,88	29,15	29,43	31,20	31,50	31,80	32,10	33,80	34,13	34,45	34,78
27	29,70	29,98	30,25	30,53	32,40	32,70	33,00	33,30	35,10	35,43	35,75	36,08
28	30,80	31,08	31,35	31,63	33,60	33,90	34,20	34,50	36,40	36,73	37,05	37,38
29	31,90	32,18	32,45	32,73	34,80	35,10	35,40	35,70	37,70	38,03	38,35	38,68
30	33,00	33,28	33,55	33,83	36,00	36,30	36,60	36,90	39,00	39,33	39,65	39,88
31	34,10	34,38	34,65	34,93	37,20	37,50	37,80	38,10	40,30	40,63	40,95	41,28

1) Credem a aduce un serviciu celor din agenții, care nu a facut adesea plăți la lucrători, publicind următoarele tabele aranjate după E. Schmidt de d-l gard g-l B. D. Neagoe.

După aceste tabele se poate avea cu înțelesirea sumă de plată pentru $\frac{1}{4}$ din zi pînă la 31 $\frac{3}{4}$ zile, prețurile variind de la 1 leu și 19 bani pînă la 4 le.

PRETUL PE ZI

Zile luate	Lei 1.40				Lei 1.50				Lei 1.60			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,35	0,70	1,05	0,00	0,33	0,75	1,13	0,00	0,40	0,80	1,20
1	1,40	1,75	2,10	2,45	1,50	1,83	2,25	2,63	1,60	2,00	2,40	2,80
2	2,80	3,15	3,50	3,85	3,00	3,33	3,75	4,13	3,20	3,60	4,00	4,40
3	4,20	4,55	4,90	5,25	4,50	4,83	5,25	5,63	4,80	5,20	5,60	6,00
4	5,60	5,95	6,30	6,65	6,00	6,33	6,75	7,13	6,40	6,80	7,20	7,60
5	7,00	7,35	7,70	8,05	7,50	7,88	8,25	8,63	8,00	8,40	8,80	9,20
6	8,40	8,75	9,10	9,45	9,00	9,38	9,75	10,13	9,60	10,00	10,40	10,80
7	9,80	10,15	10,50	10,85	10,50	10,83	11,25	11,63	11,20	11,60	12,00	12,40
8	11,20	11,55	11,90	12,25	12,00	12,33	12,75	13,13	12,80	13,20	13,60	14,00
9	12,60	12,95	13,30	13,65	13,50	13,83	14,25	14,63	14,40	14,80	15,20	15,60
10	14,00	14,35	14,70	15,05	15,00	15,33	15,75	16,13	16,00	16,40	16,80	17,20
11	15,40	15,75	16,10	16,45	16,50	16,88	17,25	17,63	17,60	18,00	18,40	18,80
12	16,80	17,15	17,50	17,85	18,00	18,33	18,75	19,13	19,20	19,60	20,00	20,40
13	18,20	18,55	18,90	19,25	19,50	19,88	20,25	20,63	20,80	21,20	21,60	22,00
14	19,60	19,95	20,30	20,65	21,00	21,33	21,75	22,13	22,40	22,80	23,20	23,60
15	21,00	21,35	21,70	22,05	22,50	22,88	23,25	23,63	24,00	24,40	24,80	25,20
16	22,40	22,75	23,10	23,45	24,00	24,38	24,75	25,13	25,60	26,00	26,40	26,80
17	23,80	24,15	24,50	24,85	25,50	25,88	26,25	26,63	27,20	27,60	28,00	28,40
18	25,20	25,55	25,90	26,25	27,00	27,38	27,75	28,13	28,80	29,20	29,60	30,00
19	26,60	26,95	27,30	27,65	28,50	28,88	29,25	29,63	30,40	30,80	31,20	31,60
20	28,00	28,35	28,70	29,05	30,00	30,38	30,75	31,13	32,00	32,40	32,80	33,20
21	29,40	29,75	30,10	30,45	31,50	31,88	32,25	32,63	33,60	34,00	34,40	34,80
22	30,80	31,15	31,50	31,85	33,00	33,33	33,75	34,13	35,20	35,60	36,00	36,40
23	32,20	32,55	32,90	33,25	34,50	34,88	35,25	35,63	36,80	37,20	37,60	38,00
24	33,60	33,95	34,30	34,65	36,00	36,38	36,75	37,13	38,40	38,80	39,20	39,60
25	35,00	35,35	35,70	36,05	37,50	37,88	38,25	38,63	40,00	40,40	40,80	41,20
26	36,40	36,75	37,10	37,45	39,00	39,38	39,75	40,13	41,60	42,00	42,40	42,80
27	37,80	38,15	38,50	38,85	40,50	40,88	41,25	41,63	43,20	43,60	44,00	44,40
28	39,20	39,55	39,90	40,25	42,00	42,38	42,75	43,13	44,80	45,20	45,60	46,00
29	40,60	40,95	41,30	41,65	43,50	43,88	44,25	44,63	46,40	46,80	47,20	47,60
30	42,00	42,35	42,70	43,05	45,00	45,33	45,75	46,13	48,00	48,40	48,80	49,20
31	43,40	43,75	44,10	44,45	46,50	46,88	47,25	47,63	49,60	50,00	50,00	50,80

PRETUL PE ZI

Zile lucrate	Lei 1.70				Lei 1.80				Lei 1.90			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,43	0,85	1,28	0,00	0,45	0,90	1,35	0,00	0,48	0,95	1,43
1	1,70	2,13	2,55	2,98	1,80	2,25	2,70	3,15	1,90	2,38	2,85	3,33
2	3,40	3,83	4,25	4,68	3,60	4,05	4,50	4,95	3,80	4,28	4,75	5,23
3	5,10	5,53	5,95	6,38	5,40	5,85	6,30	6,75	5,70	6,18	6,65	7,13
4	6,80	7,23	7,65	8,08	7,20	7,65	8,10	8,55	7,60	8,04	8,55	9,03
5	8,50	8,93	9,35	9,78	9,00	9,45	9,90	10,35	9,50	9,98	10,45	10,93
6	10,20	10,63	11,05	11,48	10,80	11,25	11,70	12,15	11,49	11,88	12,35	12,83
7	11,90	12,33	12,75	13,18	12,60	13,05	13,50	13,95	13,30	13,78	13,25	14,73
8	13,60	14,03	14,45	14,88	14,40	14,85	15,30	15,75	15,20	15,68	16,15	16,63
9	15,30	15,73	16,15	16,58	16,20	16,65	17,10	17,55	17,10	17,58	18,05	18,53
10	17,00	17,43	17,85	18,28	18,00	18,45	18,90	19,35	19,00	19,48	19,95	20,43
11	18,70	19,13	19,55	19,98	19,80	20,25	20,70	21,15	20,90	21,38	21,85	22,33
12	20,40	20,83	21,25	21,68	21,60	22,05	22,50	22,95	22,80	23,28	23,75	24,23
13	22,10	22,53	22,95	23,38	23,40	23,85	24,30	24,75	24,70	25,18	25,65	26,13
14	23,80	24,23	24,65	25,08	25,20	25,65	26,10	26,55	26,60	27,08	27,55	28,03
15	25,50	25,93	26,35	26,78	27,00	27,45	27,90	28,35	28,50	28,98	29,45	29,93
16	27,20	27,63	28,05	28,48	28,80	29,25	29,70	30,15	30,40	30,88	31,35	31,83
17	28,90	29,33	29,75	30,18	30,60	31,05	31,50	31,95	32,30	32,78	33,25	33,73
18	30,60	31,03	31,45	31,87	32,40	32,85	33,30	33,75	34,20	34,68	35,15	35,63
19	32,30	32,73	33,15	33,58	34,20	34,65	35,10	35,55	36,10	36,58	37,05	37,53
20	34,00	34,43	34,85	35,28	36,00	36,45	36,90	37,35	38,00	38,48	38,95	39,43
21	35,70	36,13	36,55	36,98	37,80	38,25	38,70	39,15	39,90	40,38	40,85	41,33
22	37,40	37,83	38,25	38,68	39,60	40,05	40,50	40,95	41,80	42,28	42,75	43,23
23	39,10	39,53	39,95	40,38	41,40	41,85	42,30	42,75	43,70	44,18	44,65	45,13
24	40,80	41,23	41,65	42,08	43,20	43,65	44,10	44,55	45,60	46,08	46,55	47,03
25	42,50	42,93	43,35	43,78	45,00	45,45	45,90	46,35	47,50	47,98	48,45	48,93
26	44,20	44,63	45,05	45,48	46,80	47,25	47,70	48,15	49,40	49,88	50,35	50,83
27	45,90	46,33	46,75	47,18	48,60	49,05	49,50	49,95	51,30	51,78	52,25	52,73
28	47,60	48,03	48,45	48,88	50,40	50,85	51,30	51,75	53,20	53,68	54,15	54,63
29	49,30	49,73	50,15	50,58	52,20	52,65	53,10	53,55	55,10	55,58	56,05	56,53
30	51,00	51,43	51,85	52,28	54,00	54,45	54,90	55,35	57,00	57,48	57,95	58,43
31	52,70	53,13	53,55	53,98	55,80	56,25	56,70	57,15	58,90	59,38	59,85	60,33

P R E T U L P E Z I

Zile lucrate	Lei 2.—				Lei 2.10				Lei 2.20			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,50	1,00	1,50	0,00	0,53	1,05	1,58	0,00	0,55	1,10	1,65
1	2,00	2,50	3,00	3,50	2,10	2,63	3,15	3,68	2,20	2,75	3,30	3,85
2	4,00	4,50	5,00	5,50	4,20	4,73	5,25	5,78	4,40	4,95	5,50	6,05
3	6,00	6,50	7,00	7,50	6,30	6,83	7,35	7,88	6,60	7,15	7,70	8,25
4	8,00	8,50	9,00	9,50	8,40	8,93	9,45	9,98	8,80	9,35	9,90	10,45
5	10,00	10,50	11,00	11,50	10,50	11,03	11,55	12,08	11,00	11,55	12,10	12,65
6	12,00	12,50	13,00	13,50	12,60	13,13	13,65	14,18	13,20	13,75	14,30	14,85
7	14,00	14,50	15,00	15,50	14,70	15,23	15,75	16,28	15,40	15,95	16,50	17,05
8	16,00	16,50	17,00	17,50	16,80	17,33	17,85	18,38	17,60	18,15	18,70	19,25
9	18,00	18,50	19,00	19,50	18,90	19,43	19,95	20,48	19,80	20,35	20,90	21,45
10	20,00	20,50	21,00	21,50	21,00	21,53	22,05	22,58	22,00	22,55	23,10	23,65
11	22,00	22,50	23,00	23,50	23,10	23,63	24,15	24,68	24,20	24,75	25,30	25,85
12	24,00	24,50	25,00	25,50	25,20	25,73	26,25	26,78	26,40	26,95	27,50	28,05
13	26,00	26,50	27,00	27,50	27,30	27,83	28,35	28,88	28,60	29,15	29,70	30,25
14	28,00	28,50	29,00	29,50	29,40	29,93	30,45	30,98	30,80	31,35	31,90	32,45
15	30,00	30,50	31,00	31,50	31,50	32,03	32,55	33,08	33,00	33,55	34,10	34,65
16	32,00	32,50	33,00	33,50	33,60	34,13	34,65	35,18	35,20	35,75	36,30	36,85
17	34,00	34,50	35,00	35,50	35,70	36,23	36,75	37,28	37,40	37,95	38,50	39,05
18	36,00	36,50	37,00	37,50	37,80	38,33	38,85	39,38	39,60	40,15	40,70	41,25
19	38,00	38,50	39,00	39,50	39,90	40,43	40,95	41,48	41,80	42,35	42,90	43,45
20	40,00	40,50	41,00	41,50	42,00	42,53	43,05	43,58	44,00	44,55	45,10	45,65
21	42,00	42,50	43,00	43,50	44,10	44,63	45,15	45,68	46,20	46,75	47,30	47,85
22	44,00	44,50	45,00	45,50	46,20	46,73	47,25	47,78	48,40	48,95	49,50	50,05
23	46,00	46,50	47,00	47,50	48,30	48,83	49,35	49,88	50,60	51,15	51,70	52,25
24	48,00	48,50	49,00	49,50	50,40	50,93	51,45	51,98	52,80	53,35	53,90	54,45
25	50,00	50,50	51,00	51,40	52,50	53,03	53,55	54,08	55,00	55,55	56,10	56,65
26	52,00	52,50	53,00	53,50	54,60	55,13	55,65	56,18	57,20	57,75	58,30	58,85
27	54,00	54,50	55,00	55,50	56,70	57,23	57,75	58,28	59,40	59,95	60,50	61,05
28	56,00	56,50	57,00	57,50	58,80	59,33	59,85	60,38	61,60	62,15	62,70	63,25
29	58,00	58,50	59,00	59,50	60,90	61,43	61,95	62,48	63,80	64,35	64,90	65,45
30	60,00	60,50	61,00	61,50	63,00	63,53	64,05	64,58	66,00	66,55	67,10	67,65
31	62,00	62,50	63,00	63,50	65,10	65,63	66,15	66,68	68,20	68,75	69,30	69,85

PREȚUL PE ZI

Zile lăurate	Lei 2.30				Lei 2.40				Lei 2.50			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,58	1,15	1,73	0,00	0,60	1,20	1,80	0,00	0,63	1,25	1,88
1	2,30	2,88	3,45	4,03	2,40	3,00	3,60	4,20	2,50	3,13	3,75	4,38
2	4,60	5,18	5,75	6,33	4,80	5,40	6,00	6,60	5,00	5,63	6,25	6,88
3	6,90	7,48	8,05	8,63	7,20	7,80	8,40	9,00	7,50	8,13	8,75	9,38
4	9,20	9,78	10,35	10,93	9,60	10,20	10,80	11,40	10,00	10,63	11,25	11,88
5	11,50	12,08	12,65	13,23	12,00	12,60	13,20	13,80	12,50	13,13	13,75	14,38
6	13,80	14,38	14,95	15,53	14,40	15,00	15,60	16,20	15,00	15,63	16,25	16,88
7	16,10	16,68	17,25	17,83	16,80	17,40	18,00	18,60	17,50	18,13	18,75	19,38
8	18,40	18,98	19,55	20,13	19,20	19,80	20,40	21,00	20,00	20,63	21,25	21,88
9	20,70	21,28	21,85	22,43	21,60	22,20	22,80	23,40	22,50	23,13	23,75	24,38
10	23,00	23,58	24,15	24,73	24,00	24,60	25,20	25,80	25,00	25,63	26,25	26,88
11	25,30	25,88	26,45	27,03	26,40	27,00	27,60	28,20	27,50	28,13	28,75	29,38
12	27,60	28,18	28,75	29,33	28,80	29,40	30,00	30,60	30,00	30,63	31,25	31,88
13	29,90	30,48	31,05	31,63	31,20	31,80	32,40	33,00	32,50	33,13	33,75	34,38
14	32,20	32,78	33,35	33,93	33,60	34,20	34,80	35,40	35,00	35,63	36,25	36,88
15	34,50	35,08	35,65	36,23	36,00	36,60	37,20	37,80	37,50	38,13	38,75	39,38
16	36,80	37,38	37,95	38,53	38,40	39,00	39,60	40,20	40,00	40,63	41,25	41,88
17	39,10	39,68	40,25	40,83	40,80	41,40	42,00	42,60	42,50	43,13	43,75	44,38
18	41,40	41,98	42,55	43,13	43,20	43,80	44,40	45,00	45,00	45,63	46,25	46,88
19	43,70	44,28	44,85	45,43	45,60	46,20	46,80	47,40	47,50	48,13	48,75	49,38
20	46,00	46,58	47,15	47,73	48,00	48,60	49,20	49,80	50,00	50,63	51,25	51,88
21	48,30	48,88	49,45	50,03	50,40	51,00	51,60	52,20	52,50	53,13	53,75	54,38
22	50,60	51,18	51,75	52,33	52,80	53,40	54,00	54,60	55,00	55,63	56,25	56,88
23	52,90	53,48	54,05	54,63	55,20	55,80	56,40	57,00	57,50	58,13	58,75	59,38
24	55,20	55,78	56,35	56,93	57,60	58,20	58,80	59,40	60,00	60,63	61,25	61,88
25	57,50	58,08	58,65	59,23	60,00	60,60	61,20	61,80	62,50	63,13	63,75	64,38
26	59,80	60,38	60,95	61,53	62,40	63,00	63,60	64,20	65,00	65,63	66,25	66,88
27	62,10	62,68	63,25	63,83	64,80	65,40	66,00	66,60	67,50	68,13	68,75	69,38
28	64,40	64,98	65,55	66,13	67,20	67,80	68,40	69,00	70,00	70,63	71,25	71,88
29	66,70	67,28	67,85	68,43	69,60	70,20	70,80	71,40	72,50	73,13	73,75	74,38
30	69,00	69,58	70,15	70,73	72,00	72,60	73,20	73,80	75,00	75,63	76,25	76,88
31	71,30	71,88	72,45	73,03	74,40	76,00	75,60	76,20	77,50	78,13	78,75	79,38

P R E T U L P E Z I

Zile lucrate	Lei 2.60				Lei 2.70				Lei 2.80			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,65	1,30	1,95	0,00	0,68	1,35	2,03	0,00	0,70	1,40	2,10
1	2,60	3,25	3,90	4,55	2,70	3,38	4,05	4,73	2,80	3,50	4,20	4,90
2	5,20	5,85	6,50	7,15	5,40	6,08	6,75	7,43	5,60	6,30	7,00	7,70
3	7,80	8,45	9,10	9,75	8,10	8,78	9,45	10,13	8,40	9,10	9,80	10,50
4	10,40	11,05	11,70	12,35	10,80	11,48	12,15	12,83	11,20	11,90	12,60	13,30
5	13,00	13,65	14,30	14,95	13,50	14,18	14,85	15,53	14,00	14,70	15,40	16,10
6	15,60	16,25	16,90	17,55	16,20	16,88	17,55	18,23	16,80	17,50	18,20	18,90
7	18,20	18,85	19,50	20,15	18,90	19,58	20,25	20,93	19,60	20,30	21,00	21,70
8	20,80	21,45	22,10	22,75	21,60	22,28	22,95	23,63	22,40	23,10	23,80	24,50
9	23,40	24,05	24,70	25,35	24,80	24,98	25,65	26,33	25,20	25,90	26,60	27,30
10	26,00	26,65	27,30	27,95	27,00	27,68	28,35	29,03	28,00	28,70	29,40	30,10
11	28,60	29,25	29,90	30,55	29,70	30,38	31,05	31,73	30,80	31,50	32,20	32,90
12	31,20	31,85	32,50	33,15	32,40	33,08	33,75	34,43	33,60	34,30	35,00	35,70
13	33,80	33,45	35,10	35,75	35,10	35,78	36,45	37,13	36,40	37,10	37,80	38,50
14	36,40	37,05	37,70	38,35	37,80	38,48	39,15	39,83	39,20	39,90	40,60	41,30
15	39,00	39,65	40,30	40,95	40,50	41,18	41,85	42,53	42,00	42,70	43,40	44,10
16	41,60	42,25	42,90	43,55	43,20	43,88	44,55	45,23	44,80	45,50	46,20	46,90
17	44,20	44,85	45,50	46,15	45,90	46,58	47,25	47,93	47,60	48,30	49,00	49,70
18	46,80	47,45	48,10	48,75	48,60	49,28	49,95	50,63	50,40	51,10	51,80	52,50
19	49,40	50,05	50,70	51,35	51,30	51,98	52,63	53,33	53,20	53,90	54,60	55,30
20	52,00	52,65	53,30	53,95	54,00	54,68	55,35	56,03	56,00	56,70	57,40	58,10
21	54,60	55,25	55,90	56,55	56,70	57,38	58,05	58,73	58,80	59,50	60,20	60,90
22	57,20	57,85	58,50	59,15	59,40	60,08	60,75	61,43	61,60	62,30	63,00	63,70
23	59,80	60,45	61,10	61,75	62,10	62,78	63,45	64,13	64,40	65,10	65,80	66,50
24	62,40	63,05	63,70	64,35	64,80	65,48	66,15	66,83	67,20	67,90	68,60	69,30
25	65,00	65,65	66,30	66,95	67,50	68,18	68,85	69,53	70,00	70,70	71,40	72,10
26	67,60	68,25	68,90	69,55	70,20	70,88	71,55	72,23	72,80	73,50	74,20	74,90
27	70,20	70,85	71,50	72,15	72,90	73,58	74,25	74,93	75,60	76,30	77,00	77,70
28	72,80	73,45	74,10	74,75	75,60	76,28	76,95	77,63	78,40	79,10	79,81	80,50
29	75,40	76,05	76,70	77,35	78,30	78,98	79,65	80,33	81,20	81,90	82,60	83,30
30	78,00	78,65	79,30	79,95	81,00	81,68	82,35	83,03	84,00	84,70	85,40	86,10
31	80,60	81,25	81,90	82,55	83,70	84,38	85,05	85,73	86,80	87,50	88,20	89,90

PRETUL PE ZI

Zile lucrăte	Lei 2.90				Lei 3.-				Lei 3.10			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/	1/2	3/4
0	0,00	0,73	1,45	2,18	0,00	0,75	1,50	2,25	0,00	0,78	1,55	2,33
1	2,90	3,63	4,35	5,08	3,00	3,75	4,50	5,25	3,10	3,88	4,65	5,43
2	5,80	6,53	7,25	7,98	6,00	6,75	7,50	8,25	6,20	6,98	7,75	8,53
3	8,70	9,43	10,15	10,88	9,00	9,75	10,50	11,25	9,30	10,08	10,85	11,63
4	11,60	12,33	13,05	13,78	12,00	12,75	13,50	14,25	12,40	13,18	13,95	14,73
5	14,50	15,23	15,95	16,68	15,00	15,75	16,50	17,25	15,50	16,28	17,05	17,83
6	17,40	18,13	18,85	19,58	18,00	18,75	19,50	20,25	18,60	19,38	20,15	20,93
7	20,30	21,03	21,75	22,48	21,00	21,75	22,50	23,25	21,70	22,48	23,25	24,03
8	23,20	23,93	24,65	25,38	24,00	24,75	25,50	26,25	24,80	25,58	26,35	27,13
9	26,10	26,83	27,55	28,28	27,00	27,75	28,50	29,25	27,90	28,68	29,45	30,23
10	29,00	29,73	30,45	31,18	30,00	30,75	31,50	32,25	31,00	31,78	32,55	33,33
11	31,90	32,63	33,35	34,08	33,00	33,75	34,50	35,25	34,10	34,88	35,65	36,43
12	34,80	35,53	36,25	36,98	36,00	36,75	37,50	38,25	37,20	37,98	38,75	39,53
13	37,70	38,43	39,15	39,88	39,00	39,75	40,50	41,25	40,30	41,08	41,85	42,63
14	40,60	41,33	42,05	42,78	42,00	42,75	43,50	44,25	43,40	44,18	44,95	45,73
15	43,50	44,23	44,95	45,68	45,00	45,75	46,50	47,25	46,50	47,28	48,05	48,83
16	46,40	47,13	47,85	48,58	48,00	48,75	49,50	50,25	49,60	50,38	51,15	51,93
17	49,30	50,03	50,75	51,48	51,00	51,75	52,50	53,25	52,70	53,48	54,25	55,03
18	52,20	52,93	53,65	54,38	54,00	54,75	55,50	56,25	55,80	56,58	57,35	58,13
19	55,10	55,83	56,55	57,28	57,00	57,75	58,50	59,25	58,90	59,68	60,45	61,23
20	58,00	58,73	59,45	60,18	60,00	60,75	61,50	62,25	62,00	62,78	63,55	64,33
21	60,90	61,63	62,35	63,08	63,00	63,75	64,50	65,25	65,10	65,88	66,65	67,43
22	63,80	64,53	65,25	65,98	66,00	66,75	67,50	68,25	68,20	68,98	69,75	70,53
23	66,70	67,43	68,15	68,88	69,00	69,75	70,50	71,25	71,30	72,08	72,85	73,63
24	69,60	70,33	71,05	71,78	72,00	72,75	73,50	74,25	74,40	75,18	75,95	76,73
25	72,50	73,23	73,95	74,68	75,00	75,75	76,50	77,25	77,50	78,28	79,05	79,83
26	75,40	76,13	76,85	77,58	78,00	78,75	79,50	80,25	80,60	81,38	82,15	82,93
27	78,30	79,03	79,75	80,48	81,00	81,75	82,50	83,25	83,70	84,48	85,25	86,03
28	81,20	81,93	82,65	83,38	84,00	84,75	85,50	86,25	86,80	87,58	88,35	89,13
29	84,10	84,83	85,55	86,28	87,00	87,75	88,50	89,25	89,90	90,68	91,45	92,23
30	87,00	87,73	88,45	89,18	90,00	90,75	91,50	92,25	93,00	93,78	94,55	95,33
31	89,90	90,63	91,35	92,08	93,00	93,75	94,50	95,25	96,10	96,88	97,65	98,43

P R E T U L P E Z I

Zile lucrăte

	Lei 3.20				Lei 3.30				Lei 3.40			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,80	1,60	2,40	0,00	0,83	1,65	2,48	0,00	0,85	1,70	2,55
1	3,20	4,00	4,80	5,60	3,30	4,13	4,95	5,78	3,40	4,25	5,10	5,95
2	6,40	7,20	8,00	8,80	6,60	7,43	8,25	9,08	6,80	7,65	8,50	9,35
3	9,60	10,40	11,20	12,00	9,90	10,73	11,55	12,38	10,20	11,05	11,90	12,75
4	12,80	13,60	14,40	15,20	13,20	14,03	14,85	15,68	13,60	14,45	15,30	16,15
5	16,00	16,80	17,60	18,40	16,50	17,33	18,15	18,98	17,00	17,85	18,70	19,55
6	19,20	20,00	20,80	21,60	19,80	20,63	21,45	22,28	20,40	21,25	22,10	22,95
7	22,40	23,20	24,00	24,80	23,10	23,93	24,75	25,58	23,80	24,65	25,50	26,35
8	25,60	26,40	27,20	28,00	26,40	27,23	28,05	28,88	27,20	28,05	28,90	29,75
9	28,80	29,60	30,40	31,20	29,70	30,53	31,35	32,18	30,60	31,45	32,30	33,15
10	32,00	32,80	33,60	34,40	33,00	33,83	34,65	35,48	34,00	34,85	35,70	36,55
11	35,20	36,00	36,80	37,60	36,30	37,13	37,95	38,78	37,40	38,25	39,10	39,95
12	38,40	39,20	40,00	40,80	39,60	40,43	41,25	42,08	40,80	41,65	42,50	43,35
13	41,60	42,40	43,20	44,00	42,90	43,73	44,55	45,38	44,20	45,05	45,90	46,75
14	44,80	45,60	46,40	47,20	46,20	47,03	47,85	48,68	47,60	48,45	49,30	50,15
15	48,00	48,80	49,60	50,40	49,50	50,33	51,15	51,98	51,00	51,85	52,70	53,55
16	51,20	52,00	52,80	53,60	52,80	53,63	54,45	55,28	54,40	55,25	56,10	56,95
17	54,40	55,20	56,00	56,80	56,10	56,93	57,75	58,58	57,80	58,65	59,50	60,35
18	57,60	58,40	59,20	60,00	59,40	60,23	61,05	61,88	61,20	62,05	62,90	63,75
19	60,80	61,60	62,40	63,20	62,70	63,53	64,35	65,18	64,60	65,45	66,30	67,15
20	64,00	64,80	65,60	66,40	66,00	66,83	67,65	68,48	68,00	68,85	69,70	70,55
21	67,20	68,00	68,80	69,60	69,30	70,13	70,95	71,78	71,40	72,25	73,10	73,95
22	70,40	71,20	72,00	72,80	72,60	73,43	74,25	75,08	74,80	75,65	76,50	77,35
22	73,60	74,40	75,20	76,00	75,90	76,73	77,55	78,38	78,20	79,05	79,90	80,75
24	76,80	77,60	78,40	79,20	79,20	80,03	80,85	81,68	81,60	82,45	83,30	84,15
25	80,00	80,80	81,60	82,40	82,50	83,33	84,15	84,98	85,00	85,85	86,70	87,55
26	83,20	84,00	84,80	85,60	85,80	86,63	87,45	88,28	88,40	89,25	90,10	90,95
27	86,40	87,20	88,00	88,80	89,10	89,93	90,75	91,58	91,80	92,65	93,50	94,35
28	89,60	90,40	91,20	92,00	92,40	93,23	94,05	94,88	95,20	96,05	96,90	97,75
29	92,80	93,60	94,40	95,20	95,70	96,53	97,35	98,18	98,60	99,45	100,30	101,15
30	96,00	96,80	97,60	98,40	99,00	99,83	100,65	101,48	102,00	102,85	103,70	104,55
31	99,20	100,00	100,80	101,60	102,30	103,13	103,95	104,78	105,40	106,25	107,10	107,95

PRETUL PE ZI

Zile lucrăte

	Lei 3.50				Lei 3.60				Lei 3.70			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,88	1,75	2,63	0,00	0,90	1,80	2,70	0,00	0,93	1,85	2,78
1	3,50	4,38	5,25	6,13	3,60	4,50	5,40	6,30	3,70	4,63	5,55	6,48
2	7,00	7,88	8,75	9,63	7,20	8,10	9,00	9,90	7,40	8,33	9,25	10,18
3	10,50	11,38	12,25	13,13	10,80	11,70	12,60	13,50	11,10	12,03	12,95	13,88
4	14,00	14,88	15,75	16,63	14,40	15,30	16,20	17,10	14,80	15,73	16,65	17,58
5	17,50	18,38	19,25	20,13	18,00	18,90	19,80	20,70	18,50	19,43	20,35	21,28
6	21,00	21,88	22,75	23,63	21,60	22,50	23,40	24,30	22,20	23,13	24,05	24,98
7	24,50	25,38	26,25	27,13	25,20	26,10	27,00	27,90	25,90	26,83	27,75	28,68
8	28,00	28,88	29,75	30,63	28,80	29,70	30,60	31,50	29,60	30,53	31,45	32,38
9	31,50	32,38	33,25	34,13	32,40	33,30	34,20	35,10	33,30	34,23	35,15	36,08
10	35,00	35,88	36,75	37,63	36,00	36,90	37,80	38,70	37,00	37,93	38,85	39,78
11	38,50	39,38	40,25	41,13	39,60	40,50	41,40	42,30	40,70	41,63	42,55	43,48
12	42,00	42,38	43,75	44,63	43,20	44,10	45,00	45,90	44,40	45,33	46,25	47,18
13	45,50	46,38	47,25	48,13	46,80	47,70	48,60	49,50	48,10	49,03	49,95	50,88
14	49,00	49,88	50,75	51,63	50,40	51,30	52,20	53,10	51,80	52,73	53,65	54,58
15	52,50	53,38	54,25	55,13	54,00	54,90	55,80	56,70	55,50	56,43	57,35	58,28
16	56,00	56,88	57,75	58,63	57,60	58,50	59,40	60,30	59,20	60,13	61,05	61,98
17	59,50	60,38	61,25	62,13	61,20	62,10	63,00	63,90	62,90	63,83	64,75	65,68
18	63,00	63,88	64,75	65,63	64,80	65,70	66,60	67,50	66,60	67,53	68,45	69,38
19	66,50	67,38	68,25	69,13	68,40	69,30	70,20	71,10	70,30	71,23	72,15	73,08
20	70,00	70,88	71,75	72,63	72,00	72,90	73,80	74,70	74,00	74,93	75,85	76,78
21	73,50	74,38	75,25	76,13	75,60	76,50	77,40	78,30	77,70	78,63	79,55	80,48
22	77,00	77,88	78,75	79,63	79,20	80,10	81,00	81,90	81,40	82,33	83,25	84,18
23	80,50	81,38	82,25	83,13	82,80	83,70	84,60	85,50	85,10	86,03	86,95	87,88
24	84,00	84,88	85,75	86,63	86,40	87,30	88,20	89,10	88,80	89,73	90,65	91,58
25	87,50	88,38	89,25	90,13	90,00	90,90	91,80	92,70	92,50	93,43	94,35	95,28
26	91,00	91,88	92,75	93,63	93,60	94,50	95,40	96,30	96,20	97,13	98,05	98,98
27	94,50	95,38	96,25	97,13	97,20	98,10	99,00	99,90	99,90	100,83	101,75	102,68
28	98,00	98,88	99,75	100,63	100,80	101,70	102,60	103,50	103,60	104,53	105,45	106,38
29	101,50	102,38	103,25	104,13	104,40	105,30	106,20	107,10	107,30	108,23	109,15	110,08
30	105,00	105,88	106,75	107,63	108,00	108,90	109,80	110,70	111,00	111,93	112,85	113,78
31	108,50	109,38	110,25	111,13	111,60	112,50	113,40	114,30	114,70	115,63	116,55	117,48

PREȚUL PE ZI

Zile lucrate	Lei 3.80				Lei 3.90				Lei 4.-			
	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4	0	1/4	1/2	3/4
0	0,00	0,95	1,90	2,85	0,00	0,98	1,95	2,93	0,00	1,00	2,00	3,00
1	3,80	4,75	5,70	6,65	3,90	4,88	5,85	6,83	4,00	5,00	6,00	7,00
2	7,60	8,55	9,50	10,45	7,80	8,78	9,75	10,73	8,00	9,00	10,00	11,00
3	11,40	12,35	13,30	14,25	11,70	12,68	13,65	14,63	12,00	13,00	14,00	15,00
4	15,20	16,15	17,10	18,05	15,60	16,58	17,55	18,53	16,00	17,00	18,00	19,00
5	19,00	19,95	20,90	21,85	19,50	20,48	21,45	22,43	20,00	21,00	22,00	23,00
6	22,80	23,75	24,70	25,65	23,40	24,38	25,35	26,33	24,00	25,00	26,00	27,00
7	26,60	27,55	28,50	29,45	27,30	28,28	29,25	30,23	28,00	29,00	30,00	31,00
8	30,40	31,35	32,30	33,25	31,20	32,18	33,15	34,13	32,00	33,00	34,00	35,00
9	34,20	35,15	36,10	37,05	35,10	36,08	37,05	38,03	36,00	37,00	38,00	39,00
10	38,00	38,95	39,90	40,85	39,00	39,98	40,95	41,93	40,00	41,00	42,00	43,00
11	41,80	42,75	43,70	44,65	42,90	43,88	44,85	45,83	44,00	45,00	46,00	47,00
12	45,60	46,55	47,50	48,45	46,80	47,78	48,75	49,73	48,00	49,00	50,00	51,00
13	49,40	50,35	51,30	52,25	50,70	51,68	52,65	53,63	52,00	53,00	54,00	55,00
14	53,20	54,15	55,10	56,05	54,60	55,58	56,55	57,53	56,00	57,00	58,00	59,00
15	57,00	57,95	58,90	59,85	58,50	59,48	60,45	61,43	60,00	61,00	62,00	63,00
16	60,80	61,75	62,70	63,65	62,40	63,38	64,35	65,33	64,00	65,00	66,00	67,00
17	64,60	65,55	66,50	67,45	66,30	67,28	68,25	69,23	68,00	69,00	70,00	71,00
18	68,40	69,35	70,30	71,25	70,20	71,18	72,15	73,13	72,00	73,00	74,00	75,00
19	72,20	73,15	74,10	75,05	74,10	75,08	76,05	77,03	76,00	77,00	78,00	79,00
20	76,00	76,95	77,90	78,85	78,00	78,98	79,95	80,93	80,00	81,00	82,00	83,00
21	79,80	80,75	81,70	82,65	81,90	82,88	83,85	84,83	84,00	85,00	86,00	87,00
22	83,60	84,55	85,50	86,45	85,80	86,78	87,75	88,73	88,00	89,00	90,00	91,00
23	87,40	88,35	89,30	90,25	89,70	90,68	91,65	92,63	92,00	93,00	94,00	95,00
24	91,20	92,15	93,10	94,05	93,60	94,58	95,55	96,53	96,00	97,00	98,00	99,00
25	95,00	95,95	96,90	97,85	97,50	98,48	99,45	100,43	100,00	101,00	102,00	103,00
26	98,80	99,75	100,70	101,65	101,40	102,38	103,35	104,33	104,00	105,00	106,00	107,00
27	102,60	103,55	104,50	105,45	105,30	106,28	107,25	108,23	108,00	109,00	110,00	111,00
28	106,40	107,35	108,30	109,25	109,20	110,18	111,15	112,13	112,00	113,00	114,00	115,00
29	110,20	111,15	112,10	113,05	113,10	114,08	115,05	116,03	116,00	117,00	118,00	119,00
30	114,00	114,95	115,90	116,85	117,00	117,98	118,95	119,93	120,00	121,00	122,00	123,00
31	117,80	118,75	119,70	120,65	120,90	121,88	122,85	123,83	124,00	125,00	126,00	127,00

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Grădinile din Jamaica. — *Botanical Gazette* din Noemvrie publică istoricul grădinilor publice și a plantațiunilor din Jamaica, scris de M. Tawcett directorul acestor grădini.

Cea d'intâi grădină botanică din Jamaica s'a creat acum 150 ani de către un particular M. Hinton East pe o proprietate a sa aproape de satul ce azi se numește Gordon Town, la 10 klm. de Kingston. Această grădină a fost cumpărată în curind de stat și se înființără 2 grădini, una «europeană», alta «tropicală».

Numai în ultimii 30 ani s'a făcut încercări serioase, din indemnul lui I. B. Grant, pentru a se înființa grădini de o adevărată valoare economică pentru Colonie în sensul că se studia speciile străine ce pot fi acclimatizate. Astăzi există 6 grădini: Parade, King's, House, Hope, Hill, Castleton și Buth. M. Tawcett crede că îlora insulei cuprinde aproape 450 specii de mușchi și 2180 specii de plante.

N.

Pentru Expoziția din Paris la 1900. — Citim în «Figaro» de la 24 corent următoarele: «Una din cele mai mari companii de asigurare asupra vieței, a cumpărat o grupă de case, în colțul Bulevardului Italianilor, cu strada Taibout, (No. 24, 26 și 28 din bulevard și 1, 3, 5, 7, 9, 11 din strada Taibout) care formează una din cele mai vaste proprietăți din acel cartier.

«Se va construi un vast otel, din aceste case, în vederea Expoziției din 1900».

Marina rusă la Expoziția din Paris la 1900. — La 21 Oct. s. n. s'a ținut un sfat la comandantul portului Cronstadt unde s'a discutat asupra participației ministerului de marina rusească la expoziția universală din 1900.

Un mare număr de oficeri superiori din marină au asistat la acest sfat, unde s'a discutat, între altele, aceea-ce fie ce instituție a portului, va putea trimite, ca mai interesant la acea expoziție.

R.

INFORMAȚIUNI

Comitetul de administrație al societăței «Progresul silvic» în ședința de la 29 Decembrie 1897 a hotărât ca și în anul curent, să se țină o serie de trei conferințe, în zilele de 21, 28 Februarie și 7 Martie.

Subiectele ce se vor trata sunt :

1. În ziua de 21 Februarie a. c. d. S. P. Radianu, inspector general viticol, va vorbi despre : *Intrăbuințarea chimică a lemnului în arte și în industrie*;

2. În ziua de 28 Februarie a. c. d. Tb. G. Petraru, inspector silvic, va trata despre *Pășunarea în pădurile Statului*;

3. În ziua de 8 Martie a. c. d. Florian Davidescu silvicultor la Domeniul Coroanei, șeful Regiei Domeniului Dobrovăț va expune chestiunea *Pădurilor răsinoase din țară*.

Conferințele se vor ține în zilele indicate, la orele 8³/4 seara, la sediul societăței — de la Administrația Domeniului Coroanei, str. Știrbei-Vodă No. 3.

* * *

Conform art. 9 din statute s'a admis de comitetul central, ca membri activi ai societăței, domnii Garză generali I. G. Protopopescu și Gr. Peretz.

* * *

Venitul pădurilor statului pe exercițiul 1896—1897, care s'a închis la 30 Septembrie 1897 a fost de lei 4,658,206 bani 88. Față de prevederile bugetare care au fost de lei 3,970,000, pădurile au dat un excedent de lei 688,206 bani 88.

Toate cheltuelele prevăzute în bugetul pe exercițiul 1896—1897, privitoare la serviciul silvic au fost de 1,355,360 lei și anume retribuțiunea personalului superior, al archivei, al brigadierilor și pădurarilor lei 1,211,360, iar lei 144,000 (!) sunt cheltuelile diverse, precum : faceri de studiu, exploa-

tărī în regie, lucrărī culturale, pepeniere, plantațiuni, instrumente, furnituri, chirii etc.

Dacă din suma prevăzută la cheltuile scădem 5%, economii din plata personalului și fonduri neîntrebuințate, rămîne că din bugetul ministerului de domeniu s'a cheltuit pentru serviciul silvic suma de *Lei 1,287,592*. Deci venitul net al pădurilor statului pe exercițiul trecut a fost de **Lei 3.370,614.**

* * *

Casa *Joseph Jenewein* din Innsbruck (Tyrol), furnisori al Curței Imperiale din Viena ne trimit o listă provizorie de prețurile seminților forestiere pentru a. c., promițând a ne trimită mai tîrziu lista definitivă a prețurilor curente.

Comparind prețurile seminților din anul trecut cu acel din a. c. observăm o ridicare colosală, cele mai multe din răshinoase au prețuri îndoite, aşa d. e. pe cînd semința de molist s'a vîndut anul trecut cu lei 275 suta kgr. anul acesta 100 kgr. va costa între 530—630 lei, de asemenea laricele care anul trecut s'a vîndut cu lei 250 suta de kgr. anul acesta suta de kgr. va costa între 460—490 lei, iar bradul între 255—320 pe cînd anul trecut s'a vîndut cu 125 lei suta kgr. Diferința de prețuri pentru pinul austriac și silvestru este mai mică, de asemenea și pentru foioase. În general toate semințele vor fi mai scumpe anul acesta. Iată această listă.

	Germinajia %		Prețul la 100 kg.	Prețul în 1897
Pinus larix	40—50	fr.	460—490	250
Abies picea	70—80	>	530—630	275
Pinus austriaca	75—80	>	425—460	500
Pinus sylvestris	70—80	>	570—640	500
Pinus pumilio	70—80	>	470—530	—
Pinus montana	70—80	>	570—640	425
Pinus strobus	60—70 p. i. kg.	>	12,80—15	15
Pinus Corsica	70—80	>	570—640	650
Abies pectinata	40—45	>	255—320	125
Pinus cembra		>	85—110	65

		Prețul la 100 kgr.	Prețul în 1897
<i>Acer platanoides</i>	.	85—110	65
<i>Acer pseudo platanus</i>	.	85—110	75
<i>Ailanthus glandulosa</i>	.	65—85	85
<i>Alnus glutinosa</i>	.	110—130	125
<i>Alnus incana</i>	.	210—260	200
<i>Berberis vulgaris</i>	.	65—75	65
<i>Betula alba</i>	.	85—110	65
<i>Carpinus Betulus</i>	.	75—95	85
<i>Fagus sylvatica</i>	.	75—95	65
<i>Fraxinus excelsior</i>	.	65—85	85
<i>Fraxinus ormus</i>	.	75—95	65
<i>Gleditschia triacanthos</i>	.	75—95	65
<i>Juglans nigra</i>	.	110—130	75
<i>Pirus communis</i>	.	530—640	—
<i>Pirus malus</i>	.	320—420	—
<i>Prunus mahaleb</i>	.	85—110	110
<i>Quercus pedunculata</i>	.	17—21	20
<i>Robinia pseudo acacia</i>	.	105—115	75
<i>Sorbus aucuparia</i>	.	32—42	50
<i>Tilia grandifolia</i>	.	150—190	140
<i>Tilia parvifolia</i>	.	170—210	125

* * *

Domnul *Stelian Cămărașescu*, primit în corpul silvic cu gradul de gard general cl. II a fost atașat cu serviciu în Administrația centrală, Bioul amenajerilor și plantațiunilor.

* * *

Domnul Gard general *Bulgăreanu Al.*, șeful ocolului Florești a fost mutat la ocolul Tîrgoviște în locul vacant; iar D-l gard general *D. Danielopol* a fost numit șef de ocol la Turnu-Măgurele în locul D-lui gard general *I. Lupu* care a trecut la Florești.

Asemenea D-l Gard g-l *R. Plăpceanu*, șeful ocolului Slăvești a fost mutat la ocolul Bârcănești în locul D-lui gard g-l *I. Staicu* care va trece la ocolul Topolog; iar D-l gard g-l *I. Guguian* șeful ocolului Topolog este mutat la ocolul Slăvești.

Cătră Domnișii Membri și abonați,

La 31 Decembrie 1897, făcindu-se situația Casei, după registrul de partiză s'a constatat că pînă la această dată nu este de incasat din rămășițe suma de leu 9766 și anume:

De la Domnișii Membri, agenți în serviciul Statului este a se incasa Leu	6376
De la cei alții Domnișii Membri	1305
> Domnișii abonați	2085
	Total 9766

* Față de însemnata sumă datorită, care este de 3 ori nu mare ca venitul anual al Societății, toți Domnișii Membri și abonați sunt călduros rugați să binevoiască așa achita aceste legitime datoriile, fie chiar în rate.

Dacă în cursul lunilor Ianuarie și Februarie se va observa aceeași nepăsare din partea D-lor membri și abonați, nu cu seamă din partea D-lor Membri, agenți în serviciul statului, se va încheta trimiterea Revistei la acei ce datorează pe nu mulți ani.

Cu închiderea anului publicăm lista tuturor membrilor și a abonaților, care sunt la curent cu plătile; iar pe viitor vom publica lunar numele tuturor acelor ce vor achita datoriile, precum și celor ce vor plăti pe anul 1898.

Membri. Angelin Al. C., Baron Barbu Belu, Boiarolu D., Boiu Olimpiu, Candale Al., Chihaia I. P., Chirtoiu I. St., Crișan Gr., Dancov P., Davidescu Florian, Dobrescu D., Dumitrescu Aurel, Elefterescu N. N., Georgescu Cesar, Georgescu C., Giuvelca R., Gostovică Al., Grama G., Grunař P., Haleriu I., Haricopol P. A., Harsian V. P., Ionescu Kivu, Ionescu Neculaș, Kalinderu Ioan, Lazurian Al., Moroianu Al., Munteanu V. C., Nădejde C. N., Nicolaș Gh., Oneanu Andrei, Orescu C-tin Al., Panaiteșcu C., Papinian D., Petruș Th. G., Popovici Gh., Robescu C. F., Rusescu D. R., Stănescu Marin, Sculy X. K., Tenov V., Valsmachy A., Zane D. I. în total 43 din 192 membri.

Abonați. M. S. Regele, Administrația Domeniului Coroanei, Berianu August, Brigada silvică D. C. Bușteni, Biblioteca Ministerului Domeniilor, Cantacuzino Gr. G., Cezianu N., Capit. Al. d'Ioanidi, Cratero Ovidiu, Epitropia Sf. Spiridon Iași, Lascăr V., Manu Gr., Mincu M., Pitschak I., Popovici Otto, Părvulescu Gr., Patruilius D., Stolojan A., Societatea Goetz et C-nie, Societatea Boiu și Ața, Socolescu I., Rămniceanu I. M., în total 22 din 86 abonați.

CLIMA LUNEI NOEMBRE 1897 st. n.

Escepțional de secetoasă în aproape intregimea ei, luna Noembre a mai fost caracterizată și printr'un timp mult mai friguros ca de obicei.

Cele două epoci de frig, care s'a declarat la începutul decadelor a doua și în a doua jumătate a decadelor a treia, au fost în general însoțite de zăpadă, care în regiunea muntoasă s'a menținut pe sol cîte 5—6 zile.

Temperatura mijlocie a lunei Noembre a fost în mijlociu în toată țara cu aproape 4 grade mai coborită ca valoarea normală.

La București, din perioada de ani de la 1857 și pînă acum, (de cînd se fac observațiuni meteorologice), numai în trei ani mijlocia temperaturii acestei lunî a fost mai coborită ca anul acesta.

Cel mai călduros timp a fost în regiunea marină. În Moldova timpul a fost mult mai friguros. La București mijlocia lunară a temperaturii a fost $0^{\circ}9$. Cea mai ridicată temperatură din întreaga țară a fost $19^{\circ}0$ la Strelaia, iar cea mai coborită — $-20^{\circ}6$ la Sinaia.

Zilele cu inghet au fost în mijlociu cîte 25 în toată țara. Zile de iarnă au fost cîte 5 în Moldova și 3 în Muntenia.

Cerul în general a fost puțin noros. Timpul cel mai frumos a fost în decada a doua și cea mai mare parte din decada a treia.

Presiunea atmosferică a fost mult ridicată în tot cursul lunei avind și 3 variațiuni importante. Mijlocia presiunii atmosferice a fost cu 5 milimetri mai ridicată ca normală.

Ceață groasă a fost în multe zile în Muntenia de cîmp.

Cantitatea de apă ce a căzut în întreaga țară a fost în mijlociu de 8 milimetri; cantitatea normală este de 42 mm. Apa căzută a provenit toată din zăpadă. Județele muntoase au avut cele mai mari cantități. În unele județe a fost secetă absolută. În cele 3 zile cu ninsoare, stratul de zăpadă avea în unele localități grosimi între 8 și 16 centimetri. La munte s'a menținut cîteva zile pe sol. La București a nins numai un centimetru de zăpadă, care pînă seara s'a topit.

În luna Noembre s'a simțit 3 slabe cutremure de pămînt, la 14, 25 și 29. Cel din primul să a simțit la Taslău (Neamț), al doilea în Ialomița la Iazu, Urziceni și Armășești, iar al treilea să a simțit la București, Ceptura (Prahova) și Birlad.

Institutul Meteorologic.

TABLA DE MATERII

conținute în volumul XI, anul 1897

AL
„REVISTEI PADURILOR”

A.

Pag.

<i>Art. 23 C. S. de Art. Eustațiu</i>	65
<i>Arbori bătrîni</i>	86
<i>Arborii foioși pentru împedecare a incendiilor</i>	89
<i>Adunarea generală din 1897</i>	121
<i>Art. 23 C. S. de A. G. Negrescu</i>	141
<i>Aschia de Psar</i>	316

B.

<i>Bicicleta forestieră</i>	31
<i>Buletin bibliografic</i>	82
<i>Bismark și Poliția</i>	198
<i>Buletin meteorologic</i>	62, 91, 192, 200, 301, 376

C.

<i>Comisia de ameliorații agricole și silvice în Franța</i>	30
<i>Cum se discută la noi cestiunile economice de G. Stătescu</i>	33
<i>Cel mai bătrân arbore</i>	189
<i>Casele forestiere de P. Antonescu</i>	285
<i>Congresul Societății franceze de Geografie</i>	300

D.

<i>Din Austria de M. Tănăsescu</i>	15, 904
<i>Drumuri cu arbori fructiferi</i>	88

Pag.

<i>Drumuri de fer pentru interese locale, proiect de lege</i>	173
<i>Despre aflarea distanțelor de B. Pisone</i>	210
<i>Distrugerea lupilor în Franța</i>	258
<i>Danilescu N. R.—Biografie—de M. Tănăsescu</i>	264
<i>Date statistice din Austria de P. A. Grunau</i>	320

E.

<i>Electricitatea și vegetația</i>	87
<i>Expoziția din 1909 de Psar</i>	137
<i>Eroare de instincț</i>	191
<i>Excursiune în Bucovina de O. Bou</i>	227
<i>Exportația lemnelor din Caucas</i>	297
<i>Experiențe asupra vegetației</i>	278
<i>Expoziția agricolă-forestieră din Viena</i>	299
<i>Expoziția de la Bruxel</i>	299

F.

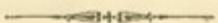
<i>Formalitățile proceselor-verbale de delictă silvică de N. R. Danilescu</i>	5, 40 și 74
---	-------------

<i>Frunzele de mestecătan</i>	295
---	-----

G.

<i>Grangurile și privighetoarea de S.</i>	72
<i>Găsirea coordonatei azimutale a unui</i>	

	Pag.		Pag.
al 4-lea punct de G. Antonescu-		Pădurile regatului Prusiei de S.	59
Veruncula	79	Floaia sărată	61
<i>Grădină botanice</i> de S.	164	Piscicultura	85
<i>Gaz din lemn</i> de S.	202	Producția vinului în Franță	90
<i>Grădiniile</i> din Jamaica	371	Planta busolă	91
H.			
<i>Hirtia și pădurile Statelor-Unite</i> . .	87	Păduri din punct de vedere silvic intre Austria și România, Confe- rință de M. Tănărescu	97
<i>Hermau de Noerdlinger</i>	135	Pescările în Rusia de S.	143
I			
<i>Înființarea unei societăți naționale de agricultură și a comișilor agri- cole — proiect de lege</i>	23	Pescările Dobrogei de G. V. Cordea .	170
<i>Introducerea cinilor în Norvegia</i> . .	92	Pădurile din Canada de G. Stătescu .	292
<i>Introducerea cartofului în Europa</i> .	188	Pădurile la Societatea națională de Agri- cultură din Franță	297
<i>Influența</i> pădurilor asupra inunda- țiilor de N. C. Nădejde	197 și 309	Premiul Mathieu	300
<i>Imperatul</i> Wilhelm II. ca vinător .	297	Petru exponația de la 1900	371
<i>Informațiunile</i> 62, 92, 136, 191, 259, 301, 372		R	
J			
<i>Jurisprudența silvică</i>	294 și 331	Recensămîntul lumii animale	89
L			
<i>Legea și regulamentul asupra pes- cuitului</i>	239	Reservele izolate	258
M			
<i>Monopolul chibriturilor în Franță</i> .	88	Regimul forestier în Italia	296
<i>Mijloc practic de orientare fără bu- solă</i>	135	Referințe la legislația silvică Română de B. D. Neagoe	328
<i>Măsurătoarea distanțelor</i> de P. Anto- nescu	151	Regulament de Administrație publică pentru facerea și executarea hotăr- nicilor	352
<i>Marina rusă la expoziția de la 1900</i> .	371	S	
N			
<i>Noă metod pentru conservarea lem- nelor</i>	61	<i>Sărbătoare forestieră franco-rusă</i> . .	29
<i>Necrolog</i> G. Stătescu și N. R. Danie- lescu	261	<i>Statescu G.</i> — Biografie de Th. G. Petraru	278
P			
<i>Pădurea Chirilac din Tulcea de I.</i>		<i>Techir-Giol</i> de G. Stătescu	1
Pitschak.	27	<i>Tabele de plăși după E. Schmidt</i> . .	361
U			
<i>Uscătoria</i> de pe domeniul Coroanei		T	
Bicaz de F. Davidescu	50	<i>Techir-Giol</i> de G. Stătescu	1
<i>Utilizarea</i> Niagarei	86	<i>Tabele de plăși după E. Schmidt</i> . .	361
<i>Un celebru vinător</i>	88	V	
<i>Vîne de vie</i> gigantice	91	<i>Vînătul</i> în păduri, de Fl. Davidescu .	115

ANUNCIURI

Acei din Domnii abonați, cărora le lipsesc mai multe numere spre a-și complecta colecțiunile *Revistei*, pot obține aceste numere sau colecțiuni complete broșate, adresindu-se comitetului central de administrație, în următoarele condiții:

1) Un volum complet broșat se poate procura pe prețul de leu 6, afară de anii 1889, 1890, 1893 și 1897;

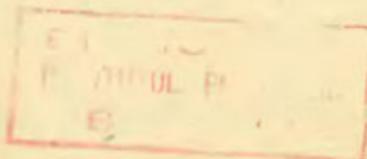
2) Se poate face schimb, adecă acei ce voiesc a-și complecta o colecțiune din un an, să ceară broșurile ce-l lipsesc, cără se vor trimite — dacă societatea le va avea — în schimbul unui număr egal de broșuri din alt an;

3) Societatea cumpără ori-cite numere din luniile Octombrie, Noembrie, Decembrie 1889, Ianuarie, Februarie 1890 și Iunie 1893, pentru cără trebuie a se face oferte.

Se află de vinzare 1451 bucăți lemne de anin ecarisate, din care 1091 bucăți de 2 m. lungime, 0 m. 44 lățime, 0 m. 23 grosime și 360 bucăți de 2 m. lungime, 0 m. 22 lățime, 0 m. 11 grosime.

Doritorii de a cumpăra aceste lemne se pot adresa la Administrația Domeniului Coroanei, București str. Știrbei-Vodă No. 3.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Dómnei, 20. (Biserica Kalinderu), Bucuresc

OPERE PUBLICATE DE D. ION KALINDERU:

- Despre ne-retroactivitatea legilor, 1 vol. in 8°.
- Essai sur les sources du Droit Romain, 1 vol. in 8°.
- Notiță asupra societăților prin acțiunii după Codul general de commerciu german, broș. in 8°.
- De la Compétence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Prusse, broș. in 8°.
- Memoriu asupra transferării scaunului Societății Acționarilor Căilor Ferate din Berlin in București, broș. in 8°.
- Droit Prétorien et Réponses des Prudents, 1 vol. in 8°.
- Consiliul Impăraților la Roma și la Constantinopole, 1 vol. in 8°.
- Etude sur le régime municipal Romain, broș. in 8°.
- Studiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.
- Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.
- Viața municipală la Pompei, 1 vol. in 8°.
- Observațiuni în procesul cu moștenitorul I. Otteteleșanu, broș. in 8°.
- Două antagoniști Romani, broș. in 8°.
- Episcopul Melchisedec, broș. in 4°.
- Vilegiatura și reședințele de vară la Roman, broș. in 8°.
- Patrie, Education et Travail.
- August și Literații.

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNĂ

S T U D I I

Lef. B.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor	5.—
> Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	3.—
> Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
> Cercetarea cauzelor și remediușii înnecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
> Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugoai-Mușita	8.—
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
> Amenajamentul pădurii Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Guttenberg A. cavaler de. — Dendrometria, tradusă de C. Isopescu, sub-inspector silvic
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnăoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra cător-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea
Radian S. P. — Invățământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Tințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatarilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria, 1896	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889,
Eleuterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vînătolui, 1889
> Pădurile statului și ale stabilităților publice, 1891
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	.
Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Dömnei, 20, (Bis. Kalinderu). București	